

Zimní sport

ČASOPIS SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

REDIGOVALI

KÁJA BLOMAN a JOSEF HORA

Ročník XXXIV (1947-1948)

TISKLA: MLADÁ FRONTA, TISK. A NAKL. PODNIKY, S. S R. O., PRAHA II, LEGEROVA

SPOLUPRACOVALI:

BLECHA JAN,
BRAUNER OTA,
BŘESKÝ DUŠAN,
ČAPEK MIROSLAV,
DUFFEK MILOŠ,
Dr FISÁK JIŘÍ,
Ing. FÍŠA OLDŘICH,
FIŠER J.,
FOTO MENEČ,
FRÖSL MÍLA,
HEROLDOVÁ M.,
HOLUB JIŘÍ
HOUDEK IGOR,
HRDINA JAROSLAV,
arch. JAROLÍMEK KAREL,
Dr JELÍNEK JIŘÍ,
Dr JELÍNEK OTTO,
JEŽEK VLASTA,
JIRSA MIROSLAV,
KOCUM VÁCLAV,
KRŇOUL JOSEF,
KRŇOUL RUDOLF,
škpt. KUS ZDENĚK,
LÍM KAREL,

MASEK OTTA,
Dr MOSER JAROSLAV,
MUCHA JOSEF,
Dr NĚMEČEK KAREL,
Ing. NOVÁK VLÁDA,
ONDRÍČEK JAROSLAV,
OPLT OLDŘICH,
PICKOVÁ PAVLA,
PEKÁREK KAREL,
REIF V.,
RYBA RUDOLF,
ŘÍHA ANTONÍN,
SOMR KLIMENT,
arch. STRÍŽ FRANTISEK,
ŠRÁMEK JIŘÍ,
ŠTEMBERA OTTA,
Dr ŠULC KAREL,
ŠULCOVÁ VLASTA,
TEJNSKÝ SLÁVA,
TOMS STANISLAV,
VRANA JOSEF,
WILD RICHARD,
ZADÁK BOHUMIL,
ZIKA ANTONÍN.

ZIMNÍ SPORT

ČASOPIS SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

1

NOVÝ SVĚT - HARRACHOV

vyhledávané středisko zimních sportů

Pekařství
telefon 58
Břetislav Vokřínek

Koloniál a lahůdky
telefon 22
V. Brzoň

**Obchod smíšeným
zbožím**
telefon 39
Jiří Neřuka

**Pohorské konsumní vý-
robní a úspor. druž-
stvo, sp. s r. obm.
v Semilech**
telefon 45

Drogerie Krakonoš
telefon 25
Josef Boček

**Brašnářství a sportovní
potřeby**
telefon 49
F. Lenemayer

Galanterie, textil, papír
telefon 18
Zdeněk Cívín

Osobní autodoprava
telefon 56
Mil. Kos

**Seifenbašská tkalcovna
Rýžoviště**
telefon 8

Výbrojní stanice Svazu lyžařů RČS
telefon 24
A. Lenemayer, ved.

Lyže

z la horského jasanu
a lepené lyže od fy:

Viktor Nesvadba,
nástupce Karla Koldovského
Nový Svět Harrachov, č 122.

Telefon č. 3.

Hotel „Radio“
telefon 19
Otomar Kafka, hot.

Hotel „Sport“
telefon 7
M. Dumek, hot.

Řeznictví a uzenářství
telefon 38
Boh. Drahoňovský

Hotel „Bellevue“
telefon 15
**Bohuslav Horáček,
hotelier**

Harrachovské sklárny, národní podnik
NOVÝ SVĚT - HARRACHOV
Založeno 1630. *Značka jakostního skla.*

Hotel „Herčík“
telefon 48
Ant. Kučera, hot.

**Hotel
„Mumlavský vodopád“**
telefon 20
J. Tyl, hot.

Obchod a pekařství
telefon 14
Václav Vozenílek

Hotel „Erlebach“
telefon 6
Ant. Kučera, hot.

Pension „Diana“
Miloslav Růžička

Pekařství a koloniál
telefon 34
Jan Lukeš

Hotel „Krakonoš“
telefon 53
J. Mayer, hot.

Restaurace „U čerta“
telefon 44
Josef Polman, rest.

Hotel „Kotrba“
telefon 4
bratři Mizerové

**Restaurace „U mumlav-
ského vodopádu“**
telefon 20
M. Šimůnková, rest.

Hotel „Koruna“
telefon 12
Emil Ulrych, hot.

Cukrářství a kavárna
telefon 26
Alois Bartoš

Hotel „Praha“
telefon 16
Miloslav Bartoš, hot.

Řeznictví a uzenářství
telefon 55
František Kučera

*Pokoje,
noclehárny,
180 lůžek.
Stanice:
AKRČS. KČT.
Kavárna -
Garáže -
boxy*

ŽELEZNÁ RUDA
Hotel „ŘÁDA“ tel. č. 70

Ideální lyžařské terény
a cvičná louka pro začátečníky
i pokročilé!

Medvědí bouda
ŠPINDLERŮV MLÝN

Telefon čís. 33.

1054 m n. m.

Alpský hotel

SVATÝ PETR — ŠPINDLERŮV MLÝN

Ústřední topení

Teplá, studená voda

Výborná kuchyně!

Ideální lyžařské terény!

Garáže

TELEFON č. 42.

Dřevoprůmysl JAN J. KOUBA **Chrudim**

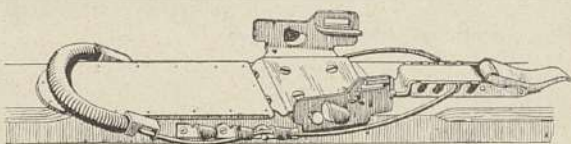
tesařství a pila - Chrudim IV. - telefon 78,
parní pila - Chrudim III. - telefon 63.

Účet Poštovní spořitelny 34213.

VOSECKÁ BOUDA

*18 pokojů, ústřední topení,
teplá a studená voda, domácí strava,
pense Kčs 100.-*

TELEFON č. 5. pp. HARRACHOV

Lankové vázání a universální čelisti zn. „HOLOUBEK“
pro každou botu, lepené lyže, veškerou výzbroj pro zimní
sporty vyrábí a dodá

RUDOLF HOLOUBEK,
SPORTOVNÍ ZÁVOD,
Hradec Králové I.

TELEFON 3023.

Do hor za sněhem a sluncem

na Labskou boudu

v západních Krkonoších

1284 m n. m.

Ústřední topení - Tel. Špindlerův Mlýn 21c

Chata HUBERTUS vás zve
k příjemnému pobytu

Domácí kuchyně - dobrá vína. - 21 pokojů s tek. teplou a studenou vodou. - Ping-pong, knihovna, středisko letních i zimních sportů.

Josef Ptáčník, Černý Důl, tel. 8. Pec - Krkonoše.

Krkonoše 1100 m n. m.

„Mělnická chata“

Pec — Lencova hora č. 245.

Náj. V. GLASR, telefon 31.

HOTEL BRISTOL

ŠPINDLERŮV MLÝN.

Ústřední topení, teplá - studená voda, výborná kuchyně —
denně taneční zábava. Telefon č. 47.

ŠPINDLERŮV MLÝN

HOTEL „LOMNICE“

ústřední topení - teplá voda. Celoroční provoz. Tel. č. 20.

Karel Štantejský, nájemce.

HOTEL WINDSOR

ŠPINDLERŮV MLÝN

Tel. č. 10. Výhodné pensel Tř. B.

Známý svou dobrou kuchyní.

JOSEF ŠKAPA, národní správce.

JOSEF KOVÁŘ

speciální výroba lyžařských rukavic

KOŠTALOV - Tel. č. 9.

Speciální Císařovy lyže

jsou prvotřídní,

výroba v Lomnici nad Pop.

HORSKÉ HOTELOVÉ PODNIKY NA JELENÍ LOUCE,

PEC pod Sněžkou - KRKONOŠE 1000 m n. m.

Ústřední topení, vlastní elektrárny a vodárny. Pense 100 až 120 Kčs.
70 lehátek, 80 párů lyží, 40 sáněk k použití!

Ideální, jedinečně krásná poloha v kotlině Krkonoš.

Společné vzdušné nocehárný pro 60 osob, tekoucí teplá voda,
velké hospodářství. — Českofrancouzská kuchyně. Kávárna.

Uctivě zve na Jelení louku Karel FIALA, hotelier.

BOUDA VATRA

ŠPINDLERŮV MLÝN - tel. P 8.

Ústřední topení, teplá a studená voda.

Výhodný lyžařský terén!

R. JELÍNEK.

JOSEF SASKA,

VÝROBA LYŽÍ A SÁNEK

Lomnice nad Pop.

PODKRKONOŠÍ.

MARTINOVA BOUDA

nabízí výbornou kuchyni, dobré bydlení
s ústředním topením, krásné horské pro-
středí s nejlepšími lyžařskými terény.

Telefon: Špindlerův Mlýn 21 b. J. LINGR, nájemce.

Vše pro zimní sport

JAN DVOŘÁK

HRADEC KRÁLOVÉ.

LYŽE JASANOVÉ — LEPENÉ,

hockeyové hole vyrábí

HENDRYCH PARDUBICE

Vše pro sport dodá

Ota Hořejší, Praha II,

Lazarská 1. - Telef. 356-60

Žádejte všude sportovní obuv

zn. HUM - KAR

vyrábí J. E. HUML, továrna sportovní obuvi,

Praha X, Rokycanova ul. 2,

továrna Borohrádek.

Lyžařské vázání zn. NOHYNEK

obdržíte ve všech sportovních obchodech

ANT. NOHYNEK

tovární výroba kovového zboží

PRAHA-NUSLE, Přemyslova nábř. 8, tel. 557-52

Nabízím vám své služby velmi pečlivě prováděné

První dílna sportovních potřeb

OLDA ZACHAŘ

PRAHA XIV.-Nusle-Údolí, Jaromírova 33.

Stanice elektrické dráhy 4 a 14

VŠECHNY POTŘEBY PRO ZIMNÍ SPORTY

SPORT **KAJDA**

PRAHA-LETNÁ

Nad školou 16 - telefon 758-76

Do olympijské sezóny

Po dvou promarněných olympiádách stojíme konečně před dalšími Olympijskými hrami.

Žádné světové mistrovství nemůže nahraditi Olympijské hry. Světové mistrovství — to jsou neúprosné boje nejvyspělejší techniky, podepřené sportovní i hospodářskou silou soupeřů. Olympijské hry — to je hold sportovní myšlenka, obdiv antice a příslib tělovýchovné budoucnosti. Olympijské hry jsou znásobení sportovní techniky, taktiky a kultury, je to další etapa světového vývoje sportu. Velký úkol, který mají Olympijské hry plnit, je manifestace pro přátelství mladých lidí z celého světa. Náš národ již dokázal, že dovede takto cítit a jednat. Žel, že leckde ve světě zůstávalo jen při slovech. Pamatujeme na příklad, jak v Německu bylo zneužito posledních Olympijských her. Proto je oděli do nejskvělejšího hávu organisace a pohostinství — ale myšlenku olympijskou zradili a potupili.

Olympijské hry 1948 budou po vyčerpávající válce chudé rámcem a okrasami. Ale budou jistě bohaté v poslání a po stránce vlastních výkonů sportovních. Budou jistě i přes mnohé poválečné potíže oním mezníkem dalšího vývoje a velkým pokrokem.

Nás lyžaře ovšem nejvíce zajímají Zimní olympijské hry, které budou, než se nadějeme — za necelé tři měsíce! Však se na ně chystáme již rok. Celá loňská sezóna byla již zaměřena k přípravě pro Zimní olympijské hry 1948. Ke konci sezóny byli již vybráni prvními síty závodníci předolympijské přípravy a prodělali předolympijské trénigové kursy. Po létě pilných organizačních příprav a usilovného trénigu závodníků stojíme dnes před prvním vylučovacím 7- až 10-denním trénigovým táborem na prvním stálejším sněhu. Pak další 10denní tábor jako opět hustší síto, a po vánočních svátcích budou již nastupovati vybraní olympionici ke kontrolní přehlídce před všemi našimi závodníky i naší lyžařskou veřejností. A po Novém roce už budou olympionici žít na sněhu, stupňující tělesné i duševní napětí, v trénigu i na závodech, pro slavný den, kdy nastoupí ke startu ve Sv. Mořici.

Loni už jsme začátkem října slavili na hřebenech Krkonoš příchod sezóny. Letos to máte, milí hoši a závodnice, horší. Ač už jste si mnozí zaběhli na říjnovém sněhu, musíte se ještě prohá-

nět po lesních pěšinách a srážech, přes příkopy a oranici, nebo na asfaltových silnicích na kolečkových lyžích. A víme, jak netrpělivě čekáte a čekáte — na sníh. Vidíme to ve vašich očích a čteme to ve vašich výkazech o přípravě. Ale doufejme, že se už brzy přestěhujete na sníh, někteří vlastně bez přerušení až do Zimních olympijských her.

Plán přípravy byl promyšlen se všech stránek. Jest ovlivněn tolika dobovými potížemi, že zdaleka není ideální, jak bychom jej potřebovali. Ale mějte stále na mysli, že na Olympijských hrách tím více rozhoduje i duševní stránka, nejen sama technika nebo fyzická zdatnost. A proto klidně trenujte a stále si osvěžujte v mysli i v srdci svůj slib olympijské přípravy, abyste dosáhli nejlepšího možného stavu v okamžiku startu na Zimních olympijských hrách. Výběr olympioniků bude přísný, nesmlouvavý. Na Olympijské hry se nemůže jet někdo učit. Tam už se mohou uplatnit jen zralí a dokonalí mistři a mezi těmi může zvítězit jen nejstatečnější srdce. Pro tento těžký úkol jsme nevybrali předem několik málo nejlepších, jak by je pro to jejich závodní výsledky předurčovaly. Volili jsme nejdemokratičtější způsob: vybrali jsme postupně přes 50 nadějných i zkušených borců. Do konce roku se jasně a nestranně prokáže, kdo bude mezi těmi 25 až 30 lyžařskými reprezentanty Československa ve Sv. Mořici.

Vy, olympionici, budete mít úkol opravdu velmi těžký a nanejvýš odpovědný, protože půjdete do bojů se soupeři velmi silnými, kteří mají lepší tradici a podmínky i možnost trénigu. To však jen stupňuje tento nejčestnější úkol, jehož se sportovci může dostat.

Věřím, že nepůjdete ke startu s menší vůlí, než kterýkoliv ze soupeřů, abyste vybojovali, čestně a chrabře nejlepší výsledek, abyste nepovolili a dali všechno pro úspěch naší drahé československé vlajky!

Věřím, že prokážete svou hodnotu.

A za všechny československé lyžaře vám k tomu tisknu ruku.

Dr Jiří Jelínek,
náčelník SLRČS.

Bylo by jistě velmi krásné, aby každý voják od prostého muže až po generála uměl kromě svého odborného vojenského výcviku jezdit na lyžích stejně dobře jako plavat. Je to snad trochu ideální názor, není však zcela neopodstatněný.

Vždyť horský terén v létě i v zimě je značnou překážkou pro vojenské jednotky a přece musí být zdolán a udržen. Četné útočné akce na frontách poslední války se na horách zakládaly i zastavovaly. A vzpomeňte hrdinných partyzánských skupin, kde se shromažďovaly, ukrývaly a kde bojovaly. Byly to převážně horské oblasti a lyžařské oddíly, hlídky i jednotlivci vykonali tu práci neocenitelné. Na lyžích byl průzkum rychlý, spojky se hbitě pohybovaly a zprávy docházely včas.

Stejně dobře však se uplatnily lyže v době neblahé nesvobody. Asi v r. 1943 ve Vysokém nad Jizerou, než hrůzné gestapo vešlo do dveří nízkého domku, stačilo dobrému lyžařskému závodníkovi vyběhnout přes dvorek, uchopit spásonosné běžky a za humny zůstala jen pěkná běžecká stopa, po které ho nikdo nikdy nedohonil.

Čili vojáci na horách a na lyžích byli, jsou... a budou. Ne — raději nechceme válku a naposled už ne boj v horách, ale přece musíme být připraveni a dokonale vycvičeni. Máme kolem naší milé vlasti samé hory a zvláště na Slovensku těžké středohory a velehory. V míru však si tuto strohou vojenskou nutnost převedeme na příjemnější kolej a budeme třeba říkat, že lyžařství v armádě je nejen důležitou složkou vojenského výcviku, ale že je to jeden z nejméně intenzivnějších momentů výchovy. Neboť v drsných podnebných podmínkách a těžkém terénu na horách se rodí praví lidé. Zdravé prostředí utužuje jejich zdravotní stav i tělesnou zdatnost, houževnatost a tvrdost. Ale i bezprostřední blízkost přírody zanechává v duši nejkrásnější dojmy.

A na zasněženém hřebenu pohraničních hor stojí pevně náš milý voják, hrdě dme svou hruď, až knoflíky praskají, necítí tíhu pušky a tlumoku. Shlíží po horských srázích, zalitých zlatými paprsky slunce, nebo bičovaných sněhovými bouřemi. Shlíží do nedozírných dálek a vidí malé vesničky, přikrčené ve stínu hor, městečka a daleko tam, kde rovina už splývá s mlhavým oparem, tuší města. Se zanícením v oku a zapáleným srdcem uprostřed majestátu hor a velebného ticha bílých plání, pochopí ty nevyzpytané krásy drahé vlasti, pochopí, proč se musí učit ji ochraňovat. Je těžký výcvik v zimě na horách, ale promění se ve veselou hru na cvičném svahu. A jak by nebylo veselo mezi vojáky, jimž slunce ožehlo pleť do hněda a mrazivý vítr rozpálil ve tvářích ohníčky družného spoluzítí.

Musíme ještě překonávat hospodářské potíže, jež nám tu zanechala doba nesvobody — trosky pověstných bílých lyží, jichž ani není dost, aby se mohl lyžařský výcvik rozvinout v plně šíři

u co největšího počtu jednotek. Ale i za takového stavu plní výcviková střediska důstojníků i mužstva svůj úkol. Jsou rozložena na všech našich horách, od Šumavy až k Tatrám a mohou se pochlubit značnou úrovní.

Každé středisko má cvičitelský sbor, hospodářskou a zdravotnickou službu, každá z těch složek zlepšuje své práce na základě získaných zkušeností. Rodí se návrhy na výstroj i na použití prostředků pro boj, prostředků dopravních pro odsun raněných i přísun materiálu. Všude se pracuje s dobrou náladou, vůlí a chutí a každým rokem je vycvičena řada dobrých cvičitelů, kteří povedou základní výcvik v jízdě na lyžích u svých jednotek, hlavně u těch, jejichž posádky jsou umístěny v sněžných oblastech horských anebo v podhůří.

Vojenské lyžaření mělo již před válkou dobrou tradici. Pokračujeme v tvoření a staré poznatky jsou dobrým vodítkem, které nás, až hospodářská situace státu dovolí, přiblíží opět dál k vytčenému cíli.

Vojenský lyžařský výcvik je sice hlavním úkolem vojenského lyžaření, nikoli však posledním. Nebyla by to činnost úplná, kdybychom si čas od času nezměřili své síly na závodní dráze. Hned v první zimě po revoluci byla obnovena tradice armádních lyžařských závodů, které byly uspořádány ve spolupráci se Svazem lyžařů RČS a spojeny v první Mistrovství v jízdě na lyžích v r. 1946 v Banské Bystrici. Velká účast civilních i vojenských závodníků byla velmi potěšitelná, ale současně ukázala vzájemnou potřebu tyto významné závodnické podniky osamostatnit a omezit účast jen pro nejlepší z nejlepších. V příštím roce byly provedeny Armádní lyžařské přebory pro r. 1947 v Rokytnici nad Jizerou, jako úspěšný samostatný závod.

Vojenští závodníci, kteří se tu utkali, byli vybráni na vyřadovacích závodech jednotlivých oblastí. S výcvikem závodníků se začíná na podzim suchou přípravou v hodinách, vyhrazených tělesné výchově. Jakmile napadne sníh, soustřeďují se závodníci podle oblastí ve výcvikových střediscích, kde se odděleně od začátečnických kursů připravují na závody. Tam se pak provedou vylučovací závody a jen nejlepší se zúčastní Armádních lyžařských přeborů.

Závodí se v disciplínách sportovně-tělovýchovných, t. j. běh prostý na 18 km, sjezd a slalom, ale vyvrcholením Armádních přeborů je vždycky

vytrvalostní vojenský závod čtyřčlenných hlídek se střelbou na 200 m na trati 30 km.

V příštím roce ve dnech 20. až 25. února konají se Armádní lyžařské přebory pro rok 1948 ve Vysokých Tatrách. Dne 20. února bude proveden závod čtyřčlenných vojenských hlídek se střelbou, na trati 30 km. Tento závod je vřazen do programu Zimních sletových her k uctění památky Dra Josefa Scheinera, starosty ČOS a prvního inspektora čs. armády. Ostatní vojenské soutěže následují po Zimních sletových hrách od 23. do 25. února 1948.

Také v této zimě bude provedeno soustředění závodníků a vylučovací závody pro účast na Armádních lyžařských přeborech. Tato soustředění umožní lyžařským závodníkům, kteří právě vykonávají svou vojenskou službu, uplatnit své zkušenosti. Bývají obvykle určováni i jako cvičitelé v základních kursech. Z této družné práce vyrůstají základy nové tradice úspěšných vojenských hlídek, které by mohly reprezentovat čs. armádu i na poli mezinárodním.

V uplynulé zimě zúčastnila se čs. vojenská hlídka (velitel hlídky špkt. Frant. Zajíček, členové hlídky svob. asp. Dvořák Josef, voj. Zajíček Jaroslav, voj. Loub Mil.), na pozvání francouzské armády závodu vojenských hlídek v Chamonix ve Francii. A i přes nepříznivé okolnosti, pozdní příjezd, kdy závodníci nastupovali, po noční jízdě otevřeným autem k závodu bez znalosti trati, poměrů sněhových a neaklimatizování, přece jen se umístili na čtvrtém místě za hlídkami švýcar-

skými a francouzskou. Běžecy tento závod nebyl problémem, trať byla střídavá a vcelku plochá, vyhovovala právě našim Novoměstákům a jen vyčerpání po únavné cestě odsunulo lepší umístění naší hlídky. Za to nám Francouzi svojí milou pozorností a pohostinstvím nahradili pozdní pozvání.

V každém případě získány byly cenné zkušenosti, kterých použije příští vojenská hlídka, která se připravuje na závod vojenských hlídek při Zimních olympijských hrách v únoru 1948 ve Sv. Mořici ve Švýcarsku.

Ze stručného nástinu o lyžařské činnosti v armádě je zřejmé, že se věnuje velká pozornost stejně tak stránce výcvikové a výchovné, jako činnosti tělovýchovné — lyžařství závodnímu. Vojenská správa však nad to je si velmi dobře vědoma zdravotně-lékařského významu lyžaření, a poskytuje svým příslušníkům, bez ohledu na stáří a hodnosti, možnost pobytu na horách v zimě. Vojenská rekreační střediska již svoji blahodárnou činnost v obou uplynulých zimních sezónách náležitě osvědčila. Tu mají vojenští gážísté a jejich rodiny možnost strávit část své dovolené, která zvláště v zimě je zdravotně vydatnější, než dovolená letní. Vojenská správa i sem přidělí zkušené cvičitele, kteří povedou lyžařský výcvik v lehké rekreační formě pro účastníky rekreačních středisek.

Nakonec bych chtěl vyslovit přání, které je i cílem, aby jednou — a to brzy, bylo možno říci: „co voják — to lyžař“.

LYŽAŘSKÝ LISTOPAD

Listopad, takový celkem nevinný měsíc, v lyžařském kalendáři není měsícem nevinným. Není ani měsícem obvyčejným. Ve skutečnosti je to měsíc kritický.

Máte-li dobrého přítele, lyžaře, nechte jej v listopadu raději na pokoji. Je jaksi nesvůj, takový nerudný, inu jako by mu něco scházelo. Ptáte se tisíckrát, co se to s ním stalo? Hned to prozradím. Hryže jej zlé svědomí! A proč?

Celé léto chodí lyžaři s hlavami vzhůru a v takto pyšně vztyčených hlavách nosí nádherné plány. Samozřejmě plány na zimu. Každý si to nakreslí, jak jim to všem právě v této příští zimě vykreslí. Ovšem, takový prosfáček není nikdo z nich, aby si myslel, že mu duch bojovný sestoupí s hlavy do lýtek i bicepsů a nahustí mu zázračně fyzické fondy do letními rozkošemi zchátralého, třebaš svrchu pěkně opáleného těla.

Protože nevěří na duchy, udělá si pěkný trainingový program. Program je něco jako pětiletka. Je v něm všechno, začíná brzo, končí pozdě. Lyžařský program začíná v září. To by se již mělo běhat, cvičit, skákat, dělat něco pro svůj

klub, ukázat se také někdy ve Svazu a tak podobně projevit svou agilní činnost.

Jenže září je pryč a program pořád jen v hlavě. Měsíc není tak dlouhá doba, aby neutekly stejně hladce dva. Pořád to ještě jde s výmluvami, že není tak pozdě. Ono sluníčko pravidelně ještě pěkně svítí a v jeho třebaš klamavém teple jest zima pořád nějak vzdálená.

Najednou je tu však listopad! Sluníčko již nehřeje ani falešně a zima je přes noc naráz na dosah ruky.

A to již si člověk těžko nalhává do vlastní kapsy. Špatné svědomí začne řídit a také jeho vlastník začne řídit. Kdyby on začal, ale on nezačíná, on se okamžitě rozjede na 100%!

Vrhne se do tělocvičny, začne létat po lesích jako lehký superatlet, v neděli se snaží uštvat na kole nebo drandí na kuličkových lyžích. To všechno provozuje s neomylným výsledkem názorné anatomie mučeného těla, která se prozrazuje palčivou bolestí přetrenovaných svalů. Je to krize vleklá, protože lidské tělo jest organismus poměrně složitý a za jistých okolností dovedou jeho

jednotlivé části pobolívat pěkně po sobě, nikoliv najednou. Chcete vlídnou tvář na tom, kdo sotva vstane se židle, jak jej bolí kříž po sto dvaceti dřepch? Přetvářka vůči vyšší moci, to snad ano, ale skutečná vlídnost by byla nad lidské síly.

Docela vážně, jděte svému lyžařskému příteli na nějaký čas s cesty! I kdyby chtěl, při nejlepším vůli nemá na nějaké hlouposti čas. Je to přece v jádře poctivý chlapec a nechce-li svou umíněnou hlavu sklonit, potýká se toho času s herkulovskou úlohou strhnout v jediném měsíci trojnásobnou dávku svých dobrých úmyslů.

A ač v dnešní době pochybné pracovní morálky, jemu se to daří!

Potopí se do vražedné atmosféry přeplněné tělocvičny s primitivním nadšením a mrská sebou přesně v taktu ledabyle odpočívajícího cvičitele. Podaří se mu v rekordně krátké době vypotit přebytkovou tělesnou vláhu bez ohledu na vážné nebezpečí, že provlhlé parkety zachvátí zhoubná houba. K podivu ostatních cvičenců vydrží s dechem i pro následující doplněk košíkové se zjevnými prvky odsouzení hodných surovosti.

Pobíhá jako tajemný stín v stmívajícím se lese na vyšlapaném kole. Ničí tennisky a tepláky stejně nemilosrdně jako vlastní tělo, i když jsou třeba tennisky jen vypůjčené.

Pobíhá se stopkami v ruce a kontroluje stejně nemilosrdně svůj výkon na vteřinu, jako si na deko zapisuje vlastní váhu.

Nezná neděli ve smyslu božího přikázání dne odpočinku. Pro něj je nedělní směna zvláště důležitá, neboť celodenní training již, panečku, něco vydá! To je kilometrů, i když se jen tak poklusuje. Ale klus se co chvíli zbystří v ostrý útok na pomyslnou baštu tělesné dokonalosti. Což to vadí, že je všechno propocené na nit a chrípí se chvíje, nabírajíc plnou hruď tak potřebného vzduchu? Sotva ví, že s vlhkým, sychravým vzduchem podzimu přichází odkudsi z dalek dráždivá pachutí sněhu, který je na spadnutí. Snad proto vydrží, že s chladnou úlevou vdechovaného vzduchu proudí mu krví rovnou do mozku tajemná pobídka. Pobídka, která je silnějším smyslovým vzrušením nad únavu umdlévajících svalů.

Běhat stále jen pěšky je jednotvárné. Pro změnu si vezměme kolo! Pro změnu jen na tolik, abychom 8- až 12kilometrový průměr vystřídali průměrem 18- až 25kilometrovým. Jde to dost dlouho. Jde to vlastně právě od časného dopoledne do soumraku krátkého podzimního dne. Plíce jsou při tom trochu stísněny, ale nožky si jistě přijdou na své. Ach, ano, nic tak nedovede natáhnout dlouhé stehenní napínače jako pořádné prošlápnutí šlapadla. A nic se tak snadno neprozradí jako valem se zmenšující průměr, když se to prošlápnutí odpustí.

A konečně to hračkaření s lyžemi na kolečkách se právě v neděli může provozovat jako mužný

sport. Vezměme to tak ke třiceti kilometrům, to je dávka, kterou potřebují ramena a prsa i záda, kterým kolo dalo minulou neděli pohov. Možná na zpáteční cestě potkáte zvědavého automobilistu, který dobrosrdečně nabídne provaz k vleku. Vezměte jej hned na místě za slovo!

Po sto metrech poznáte proč. Tenhle taškář, který se nabídl, že vás sveze, chce přijít na své. To se mu může podařit, jen když vás položí a položit vás může, jen když to rozjede. Srovnejte si rozchod jeho kol a vašich koleček, má tak naději sto ku jedné, že se mu to podaří. A přece se mu to nesmí podařit ani při té jediné setině, jež je v tomto případě vaše.

Leckterá sjezdářská lýtka by potřebovala takový suchý skijörink. Jenže lýtka sama o sobě by nestačila. Tady musí pomoci hlídat hodně bystrá hlavička a smysly reagující jako blesk i na nepatrné zdání hrozící pohromy.

Tak to jde ze dne na den. A listopad se naklání k svému konci.

Až bude pryč, i v uspěchané lyžařské hlavě se najednou vyrojí vzpomínky, že to přece nebyl tak špatný měsíc. To již je zlé svědomí ukonejšeno, svaly přestávají bolet.

Do trenujících těla vplývá radostná síla a v srdci se najde najednou i při plném tempu kousek porozumění pro svět kolem. Od suchého listí, které šustí pod nohama, po bělostné mráčky slunečných podzimních dnů, všude kolem je něco hezkého. Něco, co nevidí a nemůže vidět nikdo jiný, než právě ten upocený trenující lyžař.

A nyní je opět hlava pyšně nahoře. Svůj kus práce jsme vykonali a možná, že jsme svůj plán také někde o nějaké to procentíčko překonali. Člověk to jaksi cítí, má to v sobě. A když si sám nevěří, může se lehko o tom přesvědčit. Jen ať si zkusí někdo z kolegů protivníků při basketu takový nějaký otrepaný úskok nebo se tak nenápadně pokusit o nevinnou stoličku. Udělá to jen jednou a půjde si odpočinout na střídání. Kdežto trenovaný chlapík dohraje hrdě svých 30 minut.

A tak opravdu listopad není právě nejpěknější lyžařský měsíc. Mají s ním potíže i ty vzácné výjimky, které nesoustřeďují plány tři měsíce do jediného. Jsou na tom možná ještě hůře, protože při své svědomitosti propadají nejednou bezútěšné únavě soustředěného cvičení bez možnosti ověřit si dobré výsledky vyčerpávajícího trainingu. —

Když listopad skončí, všechno se pro lyžaře vyjasní. Nejen že začne mrznout, kdesi také již prý napadl sníh. Otevřete noviny, posloucháte povětrnostní zprávu, po prvé je tam slovo sníh. Nikoliv jako prázdné slovo, nýbrž skutečný pojem existující souvislé pokrývky, i když zatím jen o síle pár centimetrů.

A to je již prosinec!

K. B.

POTŘEBY PRO LYŽAŘSKÝ SPORT A HOCKEY dodá

„U FOTBALISTY“, A. Fantová, Praha-Karlín, Královská 89, roh Karlový. Telefon 647-61.

VIAČ PRÁCE

pre dorast a mládež . . .

Ako vo všetkých iných športov i v lyžiarstve je potrebné venovať náležitú pozornosť výchove mládeže a dorastu. Sú kluby, kde tejto životne dôležitej otázke venujú ozajstnú pozornosť, — no sú aj také ktoré pokladajú za výhodnejšie pre nich pretiahnuť do svojho klubu už hotového závodníka s ktorým sa v inom klube vychovávali od detstva a sú aj také kluby, ktoré sa proste o dorast nestarajú vôbec. Dorastenecký referent v klube je funkcia ktorej by ozaj mala byť venovaná mimoriadna pozornosť. Nie každý má schopnosť, vytrvalosť a lásku k mládeži, aby sa tejto funkcii mohol s úspechom venovať. V mnohých odboroch, kde je aj súci činovník pre túto funkciu, hamuje jeho činnosť materiálna i finančná otázka. Veď to poznáme všetci ako je to v lyžiarstve. Zatiaľ čo na pr. vo footballe stačí pre 22 dorastencov jedna stará ošuchaná lopta a vyradené kopačky, ktoré však nie sú ani nutnosťou, lebo v najhoršom prípade sa dá football hrať aj na boso, potrebuje náš dorastenecký celú fúru drahých rekvizit. Topánky, lyže, vosky, prírátajte drahé cestovné a ubytovanie v horách — keď nie je doma snehu, to sú dnes tisícové investície a kde na to brať. Mládež sama nie je ešte v tom stave, aby toľko zarábala, aby si potrebné rekvizity mohla kúpiť, a finančná situácia klubov, ktoré majú povinnosť sa starať o dorast tiež je nie veľmi utešená. Lyžiarstvo hoci sa pýši hrdým titulom „Kráľom športov“ nemá fanúšov ktoré na jeho podnikoch sú ochotné ročne zaplatiť miliónové sumy na vstupnom. Nejdem tu srovnávať zdravotné, výchovné i branné vlastnosti lyžiarstva oproti ostatným športom, to je stará pesnička. Ani neapelujem na tie športy, ktoré ľahko poberajú ročíte milióny, aby podporily lyžiarstvo so svojich prebytkov, veď s čoho by potom mohli platiť statisíce za primadony. My lyžiari sme odkázaní len sami na seba; keď si nepomôžeme sami, iný nám nepomôže. Snáď sa to zlepši v budúcnosti. V poslednej dobe sa už situácia lyžiarstva o niečo zlepšuje, lebo na povolaných miestach už začínajú oceňovať nezištnú prácu lyžiarskych organizácií pre zdravie národa a snažia sa v medziach svojich možností lyžiarstvu pomôcť. Ústredie, Svaz lyžařů i LSS v rámci svojich možností sa snažia pre dorast vykonať čo najviac; záleží to však v prvej rade od pochopenia, akého sa dostane tejto veci v kluboch samotných. Pre

Foto Kocum

propagáciu lyžiarstva medzi mládežou treba využiť všetkých možností, ktoré za daných pomero máme. Jedným s týchto prostriedkov sú lyžiarske závody mládeže. Ale nie tak ako sa to zvyčajne robí, že sa závody mládeže prilepia len ako chvostík na závody dospelých a tam sa len tak halabala odbavia. Ale usporiadať tieto závody mládeže a dorastu so všetkou pozornosťou, aká sa venuje druhým závodom. Prichodím s návrhom, aby sa jedna nedela v mesiaci januári, kedy sú najlepšie snehové pomery, venovala v celej republike povinne mládeži. Na ten den sú všetky lyžiarske spolky, keď to snehové pomery u nich dovolia, povinné usporiadať propagačné závody mládeže, dorastu a žiakov obojho pohlavia. Nie je to nič nového. U nás na Slovensku už to robíme celý rad rokov. Hneď na začiatku sezóny stanovíme každoročne datum propagačného dňa dorastu a mládeže. V roku 1948 to bude 11. januára. Na ten den musí povinne každý náš členský spolok usporiadať propagačný den dorastu a mládeže. Robí sa to bez zvláštnej klubovej príslušnosti, za spolupráce všetkých organizácií, ktoré pracujú s mládežou. SSM, skauti, Sokol a hlavne za úzkej spolupráce škôl. Tam, kde je viac stredných škôl, poriadame v ten den stredoškolské prebory, kde pre každú školu sa bodujú najlepší štyria a škola, ktorá získa najväčší počet bodov, získava prebor. Naši činovníci, rozhodcovia dozerajú, aby sa prísne dodržiaval Závodný poriadok, aby trate neboly ťažké, aby všetci prihlásení boli riadne zadelení do príslušných kategórií. A verte, že tieto závody sú už dnes sviatkom lyžiarskej mládeže celého Slovenska. Sú mesta, kde v ten den prídu celé stovky závodníkov, 200 — 300 štartujúcich nie sú žiadnou zvláštnosťou. A mládež je nám vďaka za túto robotu a naopak som presvedčený, že úspechy

PO DRUHÉ A NAPOSLED

okolo sjezdových závodů

Milý Otíku, docela upřímně Ti říkám, že Tvá ostrá kritika chyb některých rozhodčích je krivdou těm, kteří věnují všechnu svoji práci, všechno svoje nadšení Vám, kteří se radují s Vámi z Vašich úspěchů a za dobře vykonanou práci mnohdy nenajdou u Vás ani slovíčka uznání. Jsme všichni lidé chybujeící a tak při nejlepší vůli se mnohdy i tomu neopatrnějšímu přihodí chybička, která ale zcela jistě není diktována zlou vůlí.

Dovoluji si tvrdit, že náš sbor měřičů a rozhodčích je vlastně sborem těch nejobětavějších lyžařských pracovníků, těch největších idealistů, kteří naší společné lásce — lyžařině — přinášejí svoji práci, čas, finanční oběti a mnohdy i zdraví. Zkusil jsi již někdy stát na př. u startu sjezdového závodu 2½ hodiny při 10—15° mrazu a fukýři se stopkami v jedné a telefonem v druhé ruce někde na Kotli, Radhošti nebo v sedle Lomnického štítu? Jen jednou jsme zatím zkusili v posledních letech svoje úlohy si vyměnit a to při závodech činovníků na mistrovství (tuším

v r. 1941) v Beskydách. Výsledek byl přímo žalostný, protože více jak polovina závodníků, určených na různé funkce závodu, se nedostavila a za ¾ hodiny během závodu zbyli u cíle jako rozhodčí již jen 2 závodníci, kteří se vydatně posilňovali a zahřívali „borovičkou“. A to by bývala byla jen malá oplátka činovníkům. Promítni si tuto maličkou ukázkou do loňského mistrovství, kdy hrstka činovníků opravdu za celý týden nemohla vůbec vzít lyže na nohy, protože šli z jednoho závodu do druhého. A nezapomínej, že většina činovníků byla kdysi také jedněmi z Vás, závodníky. A jistě mluvím z duše většině činovníků, prozradím-li svoje pocity, které dodnes při výkonu funkce rozhodčí pociťuji. Věř mi, že vždy cítím skrytou bolest, že nestojím mezi Vámi, ve Vašich řadách, ale že jsem svoji lyžařskou lásku zasvětil právě práci pro Vás. A pak takové neuznání tím více bolí. A docela upřímně: kdyby mnohý z těch Vámi opovrhovaných „bafuňárů“ měl jen 2 roky za sebou tolik příležitosti k takovému treningu jako máte Vy, domnívám se, že ještě mnohemu z Vás by rádně „zatopil“.

Je jisté, že chyba se státi může, věřím, že pro závodníka, který se na svůj výkon poctivě připravoval, se zdá takový omyl hroznou krivdou, ale je nutné „roztrpčení a zbytečné hádky“? Není lepší věc vyřešit důstojným způsobem ve smyslu řádů? Chápu, že nebylo Juroškovi příjemné „odevzdaně čekat na svůj osud“. Ale tím méně příjemné bylo celému sboru rozhodčích ještě v noci řešit složité problémy a hledat přísnou spravedlnost pro všechny. Jistě by byli všichni v noci raději si připravovali svoji práci pro příští den a pak zaslouženě odpočívali.

slovenského lyžiarstva v závodnom lyžiarstve sú výsledkom tejto niekoľkoročnej činnosti s mládežou. Lebo každým rokom sa najde mnoho talentov, ktorým sa už potom v kluboch venuje pozornosť — takto si vychovávame nových mladých závodníkov. Musím s radosťou konštatovať, že naša slovenská športová tlač nám vychádza v ústrety a propagačnému dni venuje vždy náležitú pozornosť. Jako ceny pre víťazov každej skupiny zadovážujeme rôzne praktické drobnosti, ktoré sossbierame medzi obchodníkmi v mieste, kde sa závody konajú. Sbíerku si prevádza dospelejšia mládež sama, a veru, že sa často nasbíerajú pekné grošíky, veď to vlastne obyvatelia mesta dávajú svojej mládeži. Že sa podobné preteky tešia veľkej pozornosti obyvateľstva, nemusím ani pripomínať.

Toto je jedon s prostriedkov, ktorý sa u nás osvedčil tak dokonale, že môžem vrele doporučiť jeho prevádzanie po celej republike. Mládeži pri jej vitalite nestačí len lyžovať — ona chce svoju prebytočnú energiu vybiť v závode. Nuž dajte im tuto možnosť aspoň raz do roka, ale vtedy to pripravte dokonale; tak ako by šlo o závody dospelejších. Bude to sice robota s tou drobnou mládežou a so žactvom, ale je to práca radostná a hlavne osozná. Nevyhovárajte sa, že nemáte volný ter-

mín, že je to škoda pre mládež. Tam, kde už prípadne sú na ten den proponované iné závody, dajú sa ľahko preteky mládeže urobiť súčasne pri tom. Výsledky sa sice nedostaví hned prvý rok, ale dostavia sa určite v budúcnosti, tak ako sa dostavili u nás. Dúfam, že technický sbor prípadne náčelníctvo tento moj námet predebatuje a dorastenecký referent svojou celou silou sa zasaďi o jeho realizovanie.

Foto Kocem

Chyby jsou také mnohdy zaviněny z velké části nedisciplinovaností závodníků. Při loňském mistrovském slalomu ani v jednom kole nebyli závodníci ve stanovenou dobu na startu. Tím se pak protáhl závod a v takovém případě vždy se musí za každou cenu průběh zrychlovat na úkor regularnosti, aby byl závod dokončen do tmy.

A těch 10 m vzdálenosti od branek slalomu si také velitel tratě a rozhodčí nevymysleli pro svoji zábavu a pro týrání ubohých závodníků. Na slalomovém svahu při loňském mistrovství byl ohraničen přesně úsek, který byl po několik dnů předem pracně upravován (s ohledem na velmi nepříznivé sněhové podmínky) a tento připravený prostor byl uzavřen z mnoha důvodů (vzdálení diváků od tratě k dobré přehlednosti pro závodníky a rozhodčí, udržení schopného terénu pro možnost úplného přestavění 2. kola slalomu v případě potřeby a j.). Závodní řád přece dává možnost (a v té Vám nikdo nebránil) vystupovati na lyžích přímo mezi brankami a tak studovat trať. A je zajímavé, že jsem nikoho ze závodníků na př. v Zermattu neviděl, že by se „trpně usmíval“ ohraničení slalomového svahu a nikdo z Vás ani ze závodníků ostatních národů si netroufal sjíždět kolem branek (a tam by se byl jistě terén nepoškodil).

A ještě jedna věc mi bleskla hlavou při čtení Tvého hodnocení práce rozhodčích. Podíváš-li se na tu drobnou práci v klubech, župách i ve Svazu, najdeš tam vždy tytéž tváře, vždy stejné obětavce, které vidíš i při těch závodech stát na dešti, na mrazu a obětavě pracovat pro zdar závodu. Jen zřídka je vidět Vás mladé při té nevděčné a nehonorané čestné práci, za níž se neudílejí ceny a odznaky, ale za níž se mnohdy klidí nevděk. Docela upřímně Ti řeknu, že ve Svazu velmi dobře poznám, má-li se jet někam na training, zvláště někam do ciziny. To je pak pracovní elán, že je opravdu radost jej pozorovat. Jen škoda, že vždy vydrží jen do odjezdu. A po návratu je ten tam.

Ale nic ve zlém. Chtěl jsem Ti jen toto říci, abys Ty, a s Tebou všichni závodníci, našel kladný poměr k činovníkům. Věř, že činovníci nedělají závody pro sebe, ale pro Vás, že pracují pro dobro, prospěch a budoucnost československého lyžařství. A že, docílíte-li na mezinárodním fóru vynikající úspěchy, slávu a ceny budete klidit Vy, ale radost z Vašich úspěchů budou mít i všichni činovníci. K těmto úspěchům Vás chtějí činovníci přivést, k tomu Vás chtějí vychovat. Nezávodíte tedy pro činovníky, ale pro sebe, svůj klub a svůj národ.

Jistě mi dovolí celý sbor měřičů a rozhodčích, abych Tebe (a s Tebou i všechny závodníky) ujistil, že hladký průběh závodu je nejlepší odměnou činovníkům za jejich práci a že opravdu jim není radostí řešit jakákoliv nedopatření a protesty. Prosím Tebe a všechny závodníky, abyste viděli v činovnicích své obětavé spolupracovníky na rozvoji našeho lyžařství, abyste se vždy snažili veškeré problémy řešit klidně, čestně a mužně a věřím, že při dobré vůli obou stran nedojde již nikdy více v našich závodech k jakýmkoliv nedo-

patřením. Víím, že Tvoje řádky byly diktovány snahou po nápravě chyb, které snad vinou nedostatečné praxe v posledních letech se staly, a jsem přesvědčen, že i Vy, závodníci, budete plně respektovat práci a příkazy činovníků, diktované jen Vaším prospěchem a zdarem závodů.

Přeji Ti hodně úspěchů a zdravím Tě Tvůj

Miloš Duffek,
refer. rozhodčích SLRČS.

Richard Wild, referent dorostu SLRČS:

Slovo k dorostu

NA PRAHU OLYMPIJSKÉHO ROKU

„Sport však není jenom výkon fyzický, výbrž je také projevem síly intelektuální a mravní. Je to síla nervů a vůle. Umět vydržet a nepovolit, jak vždycky říkám, s tím nutno počítat také ve sportu.“

(Z projevu p. presidenta Dr. Edvarda Beneše k předsednictvu Čs. olympijského výboru při audienci dne 27. února 1937.)

Příští rok bude svátkem sportovců celého světa. Opět si připomeneme ušlechtilé poslání Olympijských her ve snaze po sbratření všech svobodných národů a věcném míru. Po delší, nucené přestávce, otevrou se brány Olympijského stadia, aby přijaly ty šťastné, jimž je dopřáno bít se za čest a slávu vlajky svého státu. Tisíce poctivých sportovců sní o této cti a štěstí. Jste mezi nimi jistě i Vy, mladí přátelé.

Náš národ nehrál nikdy na Olympijských hrách podřadnou roli. Záslouhou našich borců byla často na olympijském stadiu vztyčena naše státní vlajka na místě nejčestnějším vedle vlajek států mnohem větších a mocnějších. I v příštím roce budeme provázeti naše borce s přáním mnoha úspěchů na cestě k četným, ušlechtilým bojům a dychtivě budeme očekávat výsledky. A tu je zapotřebí připomenouti především Vám, že medaile a věnce za vítězství nespádnou nikomu zadarmo do klína. Cesta k vítězství vyžaduje tuhou přípravu fyzickou i mravní.

Jsou to především *pevná vůle, vytrvalost, bojovnost, odříkání, nadšení a láska k vlasti a národu*, bez nichž ani ty nejlepší technické schopnosti nestačí k prvenství. Jsou to nakonec — při stejné technické vyspělosti — tyto vlastnosti, které rozhodují o vítězství, neboť dodávají závodníkovi zdravou sebedůvěru a sebevědomí, které nedopustí, aby v rozhodné chvíli selhal.

Chcete závodit na Olympijských hrách? Pak musíte nastoupiti i h n e d cestu poctivě fyzické a mravní přípravy, která bývá vždycky trnitá a někdy také velmi dlouhá. Odměna však za to stojí. Je to splnění Vašeho krásného snu, je to čest bít se za slávu naší krásné milované vlajky. Nechť olympijský oheň vznítí i ve Vás ušlechtilý zápal a připomene Vám v Olympijském roce, že jste nadějí národa a že nesmíte zklamat.

A proto, mladí přátelé, do práce.

Byl jasný slunečný den. Nestáčí říci: louky byly zelené a nebe nad hlavou modré. Ve všech barvách bylo namícháno slunečního jasu a proto snad na barvách ani tolik nezáleželo, jak si byly všechny podobné.

Slunce vládlo horskému světu a horskému životu. Jeho teplé světlo plnilo obrovské mísy horských údolí chvějícími se vlnami. Někde se zdálo, že se tyto vlny vzdouvají až k samému okraji protějších hřebenů. Někde se přelévaly přes vysoká horská sedla, někde se hrnuly širokým úvalem údolí k jeho vstupnímu průsmyku.

Ačkoliv slunce znamená život, pro tu chvíli bylo jej příliš mnoho. Na všechno padala malátnost z přemíry světla. Svět dřímá. Barvy jako by se skládaly z různých tónů v harmonický šepot života. Všechno dýchalo klidným rytmem, ponořeno v neutralisující lázni teplého světla.

Ode dna údolí vystřelena vzhůru ke kótě protějšího hřebene se rýsovala jako tenounká pavučinka, úžasná přímka nosného lana nákladní lanovky. Vzhůru po ní šinul se s melodickým cvrkotem kladkostroj. Jeho zvuk, tlumený dálkou, nebyl silnější ospalého bzukotu hmyzi havěti ve vyhráté trávě kvetoucí horské lučiny. Kladkostroj se ztratil proti temnému pozadí kóty a na chvíličku se odmlčel. V tu chvíli se odmlčelo celé údolí.

Netrvalo však dlouho a kladkostroj se znovu ozval. Bystré oko jej vidělo dříve, než se prozradil svou cvrkavou písničkou. Tentokrát však vyhrával v docela jiném rytmu. Ujížděl dolů s visícím chvostem celého tuctu klád. Ujížděl rychleji a rychleji a zřetelný cvrkot ložisek přešel v pronikavý hvizd úžasných obrátek. Byla to okouzlující podívaná, jež soustředila k sobě oči z celého údolí. Zvláštní, ale všechno, co bylo v dohledu, žilo pro chvíli v tomto šíleném letu volného pádu, jemuž nosné lano udávalo jen směr a nic víc. Pak se však plouhající křivka tažného lana naplnula, rychlost břemene se zpomalila, siréna ložisek se rozdrobila v cvrkot jednotlivých kladek a sotva kladkostroj zmizel z dohledu ve dně údolí, ozval se temný úder svážených klád na měkkou půdu přistávací plochy tohoto nejmodernějšího splazu.

Každou čtvrthodinku dušená salva oznámila přistání dalšího nákladu kmenů, které vyrostly na temenech horského masivu.

„Skvělá hračka,“ ozval se hlas docela blízko mne. Klidný a melodický hlas, tak samozřejmý, třebaže nikdo nablízku právě před okamžikem ještě nebyl.

Možná dost, že se mně jen zdálo, jako bych někoho slyšel. Zvuk mohl být stejně klamný, jako tuny vážícího břemene v šíleném letu nad propastí údolí. Kladky vycvrkaly vzhůru, zmilkly a po malé přestávce svištěly dolů v tónu na samé hranici sluchových možností.

„Skvělá hračka,“ řekl týž hlas. Otočil jsem hlavu za ním, ačkoliv to bylo zbytečné, protože hlas říkal přesně totéž, co jsem si sám myslel a nebylo vlastně o čem začít řeč.

A přece, dobře, že jsem se obrátil. Kladkostroj vycvrkal vzhůru a odsvištěl do údolí a ještě jsem civěl na svého společníka.

Nebylo sice co říci, také bych se vlastně nedovdával cokoli říci.

Protože takového chlapíka jen tak nezatáhnete do řeči. Vysoké rozšlapané holinky, odřené štrukturové gatě, hazuka samá záplata a usmolený, propocený plšák. Neměl daleko k mým 190 centimetrům, jistě však byl hodně přes mých 80 kilo. Tvrdé ruce horského dřevaře visely volně přes kolena a přece v nich byla znát síla životního cviku se sekerou.

To bylo všechno v pořádku, to bylo stylové, třebaš nikoli časové. Co však bylo zvláštní, štrukturovými nohavicemi a záplatovým sakem bylo vidět střapaté kvítky kohoutku a modré hvězdičky rezekvítku.

„To je hezká věc, ale také konec jednoho krásného povolání.“

K O U Z L A P

Bylo zbytečné se ptát, jakého povolání. Tento průhledný společník také nečekal žádnou otázku.

„To je konec vyježděných koryt, ve kterých ujíždějí těžké kované saně s nákladem dříví. Konec chlapů, kteří takové saně dovedou naložit, náklad přitáhnout řetězy a z počátku zapřažení jako tažné dobytče mezi vysokými zobci nákladních rohaček, za chvíli však usazení před nákladem, dovedli jej bezpečně svést v šíleném letu do údolí.“

Zase bylo chvíličku ticho. Ať odkudkoliv, můj průhledný společník by se dobře vyjímal na takové nákladní zimní saňové dráze. Měl ruce dost silné udržet i hodně tvrdošíjně rohačky a kolena dost nepoddajná, aby urejdovala plný náklad polen do Pláně do Petrského údolí.

„Bývalo to kdysi takové. Celé léto se pokládaly stromy nahoře v horských stráních, kmen po kmeni, vysoké, rovné, silné a zdravé, hustou pryskyřičí těžké kmemy. Pak přišel sníh a přikryl všechno i tyto hromady složených klád. Ale když sníh slehl v pevný příkrov, přišli jsme znovu na své letní pracoviště. Přišli jsme oklíkami po starých cestách, ale vrátili jsme se po nové stopě skoro rovnou dolů do údolí. Někdy potřebovala stopa malou úpravu, pravidelně však jsme ji již neměnili. A za zimu se z nové stopy stala dopravní cesta hor. Jedny saně za druhými hloubily profil dvojité koleje a železné kování sanic vybrousilo bezpečné koryto, jímž dříví z hor odtekalo do světa. Nové sněhy padaly na horská úbočí, těžké železo sanic však zdusalo nadýchaný sníh v pevnou hmotu, která vzdorovala zimním oblevám a vydržela dlouho do jarního tání.“

Někdy se staly zlé věci. Náklad, uvazovací nebo brzdicí řetězy, saně samy se rozběhly po svém a svezly muže naposled na tomto světě a nejkratší cestou z něho pryč. Bylo to málokdy, ale stalo se to. Ale výstražné stopy krvavého konce zahálila nejbližší vánice a rohačková dráha

žila tak dlouho, dokud poslední poleno dříví nebylo odvezeno do údolí.

A tak jedno pracoviště po druhém bylo odstěhováno do údolí. Na bělostných úbočích se objevily špinavé rysky vyjetých sanic. Muži, kteří za raního šera těžce stoupali k horským mýtinám, zapřažení do těžkých saňových podvozků, přijížděli na nich někdy až za večerního soumraku v rychlosti, která otázku života a smrti zhustila v rozhodnutí jediného okamžiku.

Tenkrát to byla doba saní. Po všechny pracovní dny na dříví a v neděli přicházeli lidé z měst a měli divné nápady, avšak statečná srdce. Tito cizinci měli všichni jednu touhu — nahoru na vrcholky hor. A tak jsme vystupovali s nimi z ochranného území vysokého lesa k otevřeným planinám volných hřebenů a z nich pak k nejvyšším vrcholům.

OKRAČUJÍ

Někdy bouře zhatila všechny plány a výprava zapadla v některé horské chatě a čekala na lepší počasí nebo si probojovala cestu zpět. Byla to doba opravdových horských vůdců a také doba prvních zimních výstupů na krkonošské vrcholy.

K takové řeči by se již slušela odpověď. Jenže, jak se má smrtelník přít s někým, jehož holkami klidně spočítáte mravence v trávě, na které sedí.

Začal jsem nevinně: „To jistě byly správné časy. A co jste ještě dokázali?“

„Leccos. Hospodařil jsem na Labské boudě. Je to již dlouho. Hospodařil jsem, ale jak? Bylo to jako s tím dřívím. O všechno bylo třeba bojovat, nic nejezdilo samo do údolí pro provaze. Nic také nejezdilo z údolí nahoru na hory. Všechno jsme musili vytáhnout na vlastních zádech.“

„Tak vy jste Šír, Josef Šír. Udělal jste z Labské to, čím je skoro ještě dnes.“

„Ano, já jsem Šír a udělal jsem Labskou boudu tím, čím je podnes. Ale takových jako já, byli plné hory a co tu něčím je, udělali jsme tenkrát já a lidé jako já.“

Udělalí jsme to pro lidi nebo s lidmi, kteří dokázali dostat se na hřebeny, když se zdálo to být zcela nemožným. Kteří šli pro svou zábavu na místa, kam dnes nechodí nikdo či jen málokdo. Copak vlastně dokážete dnes vy?“

„Mluvili jsme toho dost o saních. Jak to bylo s lyžemi?“

„Stejně jako se saněmi, třebas teprve začínaly. Přicházeli s nimi lidé, kteří měli lásku k horám i k lyžím. Začlo to tenkrát také se závody. Říkalo se, že to bude budoucnost hor. A dovedli na lyžích leccos. Jezdili po rovině mnohem rychleji než člověk šel pěšky nebo na sněžnicích. Závodili i na celý kilometr. Jak jsou teď lidé s lyžemi daleko?“

Když on hospodařil na Labské boudě, lyžaři se chystali závodit na kilometr — na rovině!

Před námi na protější straně ležela Plánská sjezdovka. Nahore se roztahovala trochu pohodlně po vývratových mýtinách. Ale od Čihadla dostávala spád a od Velitelského stanoviště jako by její stuha splývala s obrovského věšáku. Horský vzduch se nad ní tetelil a kouzlil dojem, jako by sjezdovka visela opravdu volně dolů.

Šír se na ni koukal se zájmem. Její tvar mu byl zřejmě záhadou.

„Je to zvláštní paseka, to tedy dokážete - - - A k čemu vlastně to je?“

„Nu, na tom se nyní jezdí - - - na lyžích, totiž, dolů!“

„Říkáte, že se na tom jezdí. S kopce dolů!“ — Postrčil si klobouk s oči a díval se upřeně na sjezdovku. Volně visící ruce se pomalu zařaly. Vítr mu čebral vlasy. Klouzal očima po linii sjezdovky, a když se dostal k rychlému spádu druhé poloviny, přimhouřil oči a celé tělo jako by ztvrdlo ve střehu v řízení neexistujícího nákladu, s kterým letěl po nové, neznámé stopě.

Jeho stará zkušenost mu i na dálku prozradila dosažitelnou rychlost. V očích se mu pozvolna objevoval nový výraz.

„Jezdí se tam s kopce dolů. A o závod! Mně nikdo nemusí v tomhle nic říkat. To je o život!“

„Někdy — stává se to. Když selže něco na zlomek okamžiku a muž jede místo do cíle . . .“

Nemohl jsem mu mnoho říkat, ale chtěl jsem mu jen napovědět, že za léta se mnoho na horách změnilo a že to je nyní všechno jiné a ne vždycky horší než to bývalo.

Chtěl jsem mu šetrně napovědět, co z toho všeho, co on a lidé jako on na horách vybudovali, co z toho ještě dnes je. A ještě mnohem šetrněji jsem mu chtěl říci, že většina z toho je pryč, nenávratně pryč a že by se svými jednoduchými úmysly pochodil asi stejně, jako jeho staré rohačky proti oné pomocné lanovce. Jak však začít o dnešku?

Ale když ticho bylo příliš dlouhé, on začal sám: „Tahleta lanovka nemusí přece vozit dříví. Spojil bych ji se sjezdovou drahou a vozila by vzhůru lidi, kteří se chtějí svést, po sjezdovce dolů.“

„A co byste s tím dělal, s vašema rohačkama?“
„K čertu s rohačkama! Vzal bych si nad tím národní správu!“

Možná, že tentokráte kladky přetížili, lanovka hvízdlá nepřijemným falsetem. Možná, že hlas mého společníka zněl tak falešně.

Byl bych se ho zeptal, jak to vlastně myslí, ale když jsem se obrátil k místu, kde seděl, byl pryč. A zvláštní věc, kohoutky a rezekvítky kývaly svými pyšnými hlavičkami, jako by tam nikdo nikdy neseseděl.

Kajman

Zimní sport PATŘÍ VŠEM,

KDOŽ MAJÍ RÁDI HORY - LYŽE A SNÍH

V. ZIMNÍ OLYMPIJSKÉ HRÝ 1948

SLAVNOSTNÍ SLIB

československých lyžařských závodníků a závodnic, vybraných do předolympijské přípravy.

Jsem si vědom, že utkati se v Olympijských hrách s nejlepšími závodníky světa pro slávu své vlasti, je největším životním úspěchem sportovce. — Již zařazení do předolympijské přípravy je pro mne velikou ctí a proto slibuji slavnostně na svou čest, že učiním vše, co bude v mých silách, abych dosáhl co největší technické vyspělosti a tělesné zdatnosti.

Proto se vzdám dobrovolně a rád všech zábav a požitků, jež by rušily dosažení tohoto cíle.

Podřídím se v dokonalé kázni všem radám, pokynům a nařízením vedoucích a instruktorů.

Nepodaří-li se mi přes nejpocitivější úsilí zařaditi se mezi olympijské reprezentanty naší vlasti, přijmu to jako pravý sportovec bez závidisti a budu přátii úspěšnějším kamarádům mnoho zdaru, neboť jejich úspěch na Olympijských hrách bude ctí naší milované vlasti.

Vlastnoručně podepsali:

Balcar Oldřich	Lukeš Jaroslav
Balvín František	Mečíř Václav
Banko Zdeno	Nemesegy Elemér
Bělonožník Miroslav	Oplť Oldřich
Brchel Luboš	Parma Zdeněk
Bruk Karel	Pavelica Vojtěch
Břeský Dušan	Pittl Jaroslav
Cardal Jaroslav	Remsa Zdeněk
Císař Josef	Slivka Štefan
Dvořák Karel	Sůva Rudolf
Fousek Vít	Šimůnek František
Frössel Emil	Šlachta Daniel
Hlaváč Karel	Špaček Milan
Hudáček Vincenc	Špidlen Přemysl
Chaban Ondřej	Šponar Antonín
Charvát Dušan	Švanda Jaroslav
Chovanec Jan	Štolba Miroslav
Jebavý Karel	Thomas Emil
Jelšic Robert	Tryzna Bohuslav
Jenka Josef	Tvrzník Bohuslav
Jenka Slavomír	Ulický Ondřej
Jíra Josef	Wagner Jan
Kadavý Jaroslav	Weishäutel Václav
Klozar Václav	Zajíček Jaroslav
Kosour Bohumil	Beinhauerová Růžena
Kovalčík Štefan	Lelková Květa
Kovář Jan	Moserová Božena
Krajňák Vlado	Nekvapilová Alexandra
Kučera Jan	Petrlová Jolana
Lenemayer Antonín	Reinwartová Malu
Lízler Jiří	Tvrzská Jiřina

Zd. Remsa, Sokol Studenec

Foto Pardubský

PŘÍPRAVA SKOKANŮ PRO ZIMNÍ OLYMPIJSKÉ HRÝ

Pro přípravu vybráni tito závodníci: Balcar Oldřich, Bělonožník M., Císař Josef, Chaban Ondřej, Jebavý Karel, Jelšic Robert, Lenemayer Ant., Lízler Jiří, Lukeš Jarka, Remsa Zdeněk, Slivka Štefan, Sůva Rudolf, Štolba Mir., Thomas Emil.

Po přípravném týdenním kursu v březnu, připravovali se závodníci v letním kondičním cvičení podle vlastních možností a podle daných směrnic. Aby bylo možné s přípravami treningu začítii co nejdříve, uvažovalo se zříditii cvičný můstek v některém vyšším horském terénu v Jeseníkách, nebo na Labské a Luční boudě. Jelikož všude se úprava můstku setkala pro první sníh s nevhodným terémem a různými jinými překážkami, bude zřízen ve Špindlerově Mlýně nový můstek o kritickém bodě 28 m.

Po prvním přípravném kursu a zkušebních závodech budou vybráni borci, kteří projdou konečným, tvrdým treningem. Bude-li získán norský trenér, tato příprava bude mu svěřena. Při Zimních olympijských hrách v r. 1928 ve Sv. Mořici byla vztyčena československá vlajka na stožárech vítězů za 3. místo ve skoku. Opakovat tento úspěch je naší, nikoliv jen vroucí tužbou, téměř i povinností.

Karel Jarolímek, referent skokanů.

PŘEDOLYMPIJSKÁ PŘÍPRAVA SJEZDAŘŮ NA SNĚHU

Olympijskou komisí byli vybráni do předběžné olympijské přípravy tito závodníci a závodnice:

Brchel Luboš, Bruk Karol, Břeský Dušan, Frös-
sel Emil, Charvát Dušan, Chovanec Jan, Jíra Jos.,
Klozar Václav, Krajják Vlado, Oplt Oldř., Parma
Zdeněk, Pittl Jaroslav, Šlachta Daniel, Špaček
Milan, Špidlen Přemysl, Šponar Antonín, Wagner
Jan. — Beinhauerová Růžena, Lelková Květa,
Moserová Božena, Nekvapilová Alexandra, Petr-
lová Jolana, Reinwartová Malu, Tvrzská Jirina.

Od původně stanoveného trainingu, který se
shodoval zcela s běžeckým a skokanským, se za-
řazenými dvěma vylučovacími závody během kur-
sů a s konečnými výběrovými závody 27. prosin-
ce, bylo na návrh sjezdové komise a samotných
závodníků upuštěno. Training v Krkonoších, který
má být uspořádán celkem dvakrát v měsíci listo-
padu, bude (uskuteční-li se vůbec) v nejpřízni-
vějším případě na velmi špatném sněhu. Vyluč-
ovací závody, zvláště ve sjezdu, nejsou za tako-
vých podmínek možné a krátký slalom nám ni-
kdy nedá objektivní obrázek skutečné formy zá-
vodníků. Ani sjezdová trať ve Špindlerově Mlýně
nebo kdekoliv jinde u nás (jest otázka, bude-li
vůbec do konce prosince sjízdná) nerozřadí zcela
spolehlivě naše sjezdaře pro takovou trať, jako
bude olympijská ve Sv. Mořici. Totéž platí ještě
ve zvýšené míře o trainingu. Z těchto důvodů ne-
budou listopadové trainingy vylučovacími, obou
se zúčastní všichni sjezdaři. Pak všichni odjedou
počátkem prosince na třítydenní training do St.
Antonu v Rakousku. Teprve tam se určí deset
mužů a pět žen, kteří nás budou reprezentovat
na Zimních olympijských hrách ve Sv. Mořici.
Toto olympijské družstvo zůstane už v Rakousku.
Po dostatečném odpočinku zúčastní se tam do 12.
ledna některých závodů a hlavně bude trenovat

J. Tvrzská

Foto Čtvrtečka

mimo St. Anton ještě alespoň na dvou jiných těž-
kých sjezdových drahách. V polovině ledna od-
jede na pozvání švýcarského lyžařského svazu na
závodny Parsen, konané v Davosu 17. a 18. ledna
1948 a odtud pak do Sv. Mořice, kde se připojí
k oficiální olympijské výpravě.

Jaroslav Čtvrtečka,
vedoucí olympijské přípravy sjezdařů.

Jugoslavie.

Na Slovinsku se připravuje 30 jiho-
slovanských lyžařů na zimní olym-
pijské hry. Počátkem listopadu slo-
žili účastníci olympijskou přísahu.

Polsko.

Již od 12. října jsou na druhé stra-
ně Tater v Zakopaném shromážděni
nejlepší polští lyžaři. Pod dozorem
zkušených instruktorů se připravují
zatím na suchu. Při pilné lehkootle-
tické přípravě, která je vystřídávána
horolezeckými turami a terénními
běhy, čekají na první sníh, aby se
pak pustili již do pravé přípravy na
sněhu. Tak jako v celém polském
sportu, zanechala okupace a válka
veliké mezery i mezi lyžaři. Tak jako
ve všem začínají Poláci i v lyžařině
od začátku a věří, že se v krátké
době dostanou tam, kde byli před

válkou. Oporou jejich olympijského
družstva bude Josef a Stanislav Ma-
rusarz, Jan Kulí, Daniel Krzeptowski,
Samko Gasienic, dále pak Tayner,
Zabka, Kozak, Pawlica, Bachleba a
Dziedzic. Polský lyžařský svaz se
také obrátil na Norský lyžařský
svaz, aby do Polska vyslal ještě před
vánoce instruktora, který by při-
pravoval zejména skokany.

Francie.

Také francouzské lyžařské olym-
pijské družstvo je již několik týdnů
v přípravném táboře v Jurských ho-
rách. Denní program účastníků je
velmi pečlivě propracován. Ráno
v 7 hodin je budíček a první snídaně.
Od 7.30 hodin je na pořadu hodina
gymnastiky. Pak je druhá snídaně a
přestávka až do 10.30 hodin, kdy je
nástup ke cvičení, terénním běhům a
k atletice. Ve 12.15 hodin je oběd a
dvouhodinová polední přestávka. Od

15 hodin jsou přednášky o anatomii,
fyziologii, o teorii trainingu a o spor-
tu. Přednášky vystřídají hry a v 17
hodin se jde na 2 hodiny do terénu
v lyžařských botách. V 19 hodin je
večeře a ve 21 hodin se jde spát. Jed-
nou týdně v pátek je společný pochod
terénem. Závodníci i závodnice, roz-
děleni na několik skupin, musí projít
těžkým terénem až 60 km. 15. listo-
padu přejdou do dalšího tábora, již
lyžařského, kde zůstanou až do
5. ledna. Také se uvažuje, aby dva
nejlepší francouzští skokani od-
jeli do Norska, kde by se společně
s nejlepšími Nory připravovali až do
olympijských her.

Italie.

Italští lyžaři zahájili olympijskou
přípravu pod vedením Fina Eloranty
cvičením na suchu. V polovině listo-
padu začnou na Passo Rolle jízdu na
lyžích.

Ze zasedání FIS v Kodani

V poslední době soustřeďuje se zájem celého světa na V. zimní olympijské hry 1948 ve Sv. Mořici a proto také FIS — Mezinárodní lyžařská federace — sešla se naposled před touto světovou událostí ve svém předsednickém zasedání 29. září až 2. října 1947 v Kodani, aby za řízení presidenta plk. N. R. Oestgaard probírala a učinila všechny přípravy pro olympijskou sezónu a rozdělila i příslušné funkce.

Jednání zúčastnili se téměř všichni členové předsednictva, místopředsedové Švýcar plk. H. Quisan a Dr. J. Carle, Francie, gen. sekretář Ing. J. Kielland, Norsko, G. van den Berghová, Holandsko, Joso Gorec, Jugoslavia, hrabě C. G. D. Hamilton, Švédsko, generální konsul A. Himberg, Finsko, Arnold Lunn, Vel. Britannie, Dr. K. Zaluski, Polsko.

Československo bylo zastoupeno místopředsedou SLRČS Dr. J. Mosem, kterému se podařilo „diplomatickým jednáním“ získat přidělení příštího XVII. kongresu FIS 1948 Československu, kde bude konán koncem května a začátkem června v Praze v některém lázeňském místě v západních Čechách. O místo zasedání FIS usilovalo kromě ČSR také Švédsko, Dánsko a Holandsko, po zevrubném rozbrání všech předpokladů padla jednomyslná volba na Prahu.

Československu se dostalo další velké pocty. Arch. Karel Jarolímek byl na návrh předsedy mústkové komise FIS, bývalého mistra světa, Nora Sigmunda Ruuda, jmenován oficielním poradcem FIS pro stavbu lyžařských mústků vedle Švýcara arch. Straumanna. — Tímto rozhodnutím Mezinárodní lyžařská federace chce plně uznati odborné schopnosti arch. Jarolímka, kterému tak byla dána přednost před navrhovanými členy Norska a Finska.

Konečně i potěšitelná je ta skutečnost, že další zástupce ČSR byl jmenován do Sboru rozhodčích slalomu pro Z. O. H. a to Dr. Otto Jelínek vedle předsedy Angličana Arnolda Lunna a Holanďanky van den Bergové. Pro sjezd určení rozhodčí: předseda A. Lindley, Amerika, P. Gignoux, Francie, E. Bergsland, Norsko a náhradník sboru rozhodčích A. Boniecki, Polsko. Rovněž ve skoku prostém budeme mít zástupce v rozhodčích spolu s 1 Švýcarem, Finem, Norem a Američanem. Pro skok sružený byl určen rozhodčím zástupce Švýcarska,

Kanady, Jugoslavia, Polska a Švédsko. Pro skoky musí každá země navrhnouti předsednictvu FIS 3 mezinárodní rozhodčí, z nichž toto určí, kdo bude funkci vykonávati. Běžecské soutěže budou soudcovati: předseda sboru rozhodčích Sigge Bergman, Švédsko, pro 18 km, H. Andersen, Norsko, Aa Waahlroos, Finsko, zástupce R. Faure, Francie.

Předsedy komisí FIS pro jednotlivé soutěže byli jmenováni: pro běh Švéd Sigge Bergman, členové komise: Nor Halvor Arnesen, Švýcar Hans Feldmann, který je současně prezidentem lyžařské komise organizačního výboru Z. O. H., pro skok: Nor Sigmund Ruud, pro sjezd a slalom: Nor Einar Bergsland a Švýcar Marc Hodler. Předsedkyní komise žen Švýcarka Elsa Nor, definitivní členkou komise stanovena naše závodnice Božena Moserová, která až dosud byla mimořádnou členkou.

Angličan Arnold Lunn byl pověřen přezkoušením olympijských přihlášek.

V ostatních bodech jednání, týkajících se Z. O. H., byly stanoveny definitivní počty olympijských přihlášek pro jednotlivé státy:

Z každé země budou moci startovati maximálně:

na 50 km 4 závodníci a 4 náhradníci — pro běh na 18 km prostý a sružený na každý závod 4 závodníci, při čemž se do prosté osmnáctky počítá všech 8 závodníků, kdežto do sruženého závodu jen ti závodníci, kteří jsou hlášeni pro tento závod. Žádný stát nemá možnost, aby místo 4 závodníků pro sružený závod hlásil další 4 specialisty pro prostý běh.

— Pro rozestavný běh 4×10 km z každé země 1 mužstvo a 4 náhradníci. — Pro skok prostý 4 skokani a 4 náhradníci. — Pro sjezdové závody platí toto: může se hlásiti nanejvýš 10 závodníků a 10 závodnic, při čemž každá federace může hlásiti z těchto 10 závodníků 6 závodníků pro speciální sjezd, 4 na speciální slalom a 4 na sružený sjezdový závod (sjezd a slalom), takže vlastně 4 závodníci musí býti hlášeni na dva závody, aby nebylo dosaženo příliš velkého počtu startujících.

Hlášení počtu závodníků, náhradníků a vedoucích mužstev, musí býti provedeno do 15. prosince 1947. Vedoucí závodníků musí pak 3 dny před

jednotlivým závodem, s výjimkou štafet, do 12 hodin oznámiti kdo je závodník a kdo náhradník.

Schválením návrhů, předaných komisemi pro běh, skok, sjezd a slalom na společná pravidla s určitými detailními změnami, byl zpracován prozatímní mezinárodní závodní řád, kterého bude používáno již v nastávající sezóně, definitivní jeho schválení bude však provedeno až po Zimních olympijských hrách na kongresu FIS v květnu v Praze.

Mistrovství světa 1949, o něž se uchází Amerika, Norsko, Itálie a Rakousko, nebude se pravděpodobně konat. Nebylo sice učiněno konečné rozhodnutí a tato otázka odsunuta k projednání a ke schválení pražského kongresu s tím, že přednostní právo by mělo Norsko.

FIS se pokusí v příštích letech na návrh Švýcarska, Holandska a Dánska, organizovati tábory pro mladé lyžaře 16—18leté, při čemž výlohy pobytu byly by sníženy na nejmenší míru a jednotlivé federace hradily by toliko cestovné mladým závodníkům do toho kterého státu, ve kterém by se tábor konal.

Námět anglické asociace, velmi podrobně projednáváný jako podnět k rozpravě a jehož hlavní body spočívaly v tom, že má býti rozlišován trojí druh závodů, t. j. mistrovství světa, mezinárodní závody uvedené v kalendáři FIS a mezinárodní závody ostatní, má býti formulován jako přesný návrh pro Kongres 1948. Pro mistrovství světa se doporučuje, aby ke startu byli připuštěni všichni lyžaři, t. j. i dosavadní profesionálové. Pro mezinárodní závody FIS mají býti připuštěni ti lyžaři, kteří uznávají závodní řády pořadajících svazů a konečně na mezinárodních závodech ostatních mohli by startovati i příslušníci svazů, které nejsou členy FIS.

Návrh Československa na změnu osoby předsedy FIS každým čtvrtým rokem a místopředsedů, z nichž první by vždy odstoupil, druhý by se stal prvním, třetí druhým a konečně další místopředseda by byl volen, nemohl býti schválen, protože takové usnesení by odporovalo stanovám. Proto i tato organizační otázka spolu s řadou ostatních důležitých bodů, bude na pořadu jednání XVII. kongresu FIS v Praze. — Svaz lyžařů republiky Československé si velmi váží této veliké cti, že zasedání mezinárodní lyžařské federace bude po prvé na půdě Československa a činí již nyní přípravy, aby se svého úkolu co nejlépe zhostil. Josef Krňoul.

Nečtěte jen, ale také pište! Otištěné příspěvky honorujeme!

SPORT RATH, PRAHA, PŘÍKOPY 23

Telefon 222-26

Starý odborník vám přátelsky poradí.

LYŽE - HOCKEY - SKI GLIS - TOKOVOVSKY

Vlastní vzorné sportoviště, Rathův raňe Luka Medník. Pěkný lyžařský terén. Osvětlené kluziště pro hokej.

ST. TOMS: O té přípravě, včetně žehličky

Zima není zlá, ale často se stane, že přijde den a ona se zeptá, co jsi dělal v létě. No, a když máš to neštěstí, že jsi lyžař, vysvětlují jí, že nic, že jako čekáš, až napadne sníh a tak nějak podobně. V tomto případě nejsou se zimou žerty. Při první jízdě ti na oplátku podrazí nohy a hledej pak kosti. Proto je nutno se zimou vycházet co nejpřátelštěji, lyžařům svátečním i závodním to můžeme jen doporučit. Klade-li takovéto všetečné otázky — a je to, prosím, dokonce i ověřeno — pak nezbude, než v létě provozovat něco, čím bychom zimě, lidově řečeno „zacpali hubu“.

Nutno se kmitati v nějakém sportu nebo soukromě něco vynalézati, co by mělo blahodárný vliv na celé tělo a borce neobalovalo přílišným tukem. Závodníci to mají konečně lehké. Tam se ty různé systémy dědí z generace na generaci, starší to odkazují mladším a mladší to buď zachovávají nebo místo toho chodí raději tancovat. Někdo v létě běhá, jiný skáče, plave nebo kope, další třeba dobývá pařezy nebo dělá národního správ-

ce na turistické chatě. Sporty jsou zkrátka různé, jen si správně vybrat. Jeden slovenský závodník, taktó v civilu také správce chaty na Hrebienoku, trenuje zase tak, že si občas přerazí na motocyklu nějaká ta žebra a hotovo. Někomu se to snad bude zdát příliš tvrdým trainingem, jak však říkám, záleží na povaze.

Když pak se léto převalí, začíná to s lyžařem cukat. Závídí těm několika šťastlivcům, kteří se mohli v létě podívat do Švýcar a tam si zajet na nějakých těch čtverečních metrech sněhu slalomek a přál by si být někde u jižního nebo severního pólu, kdyby se nebál ledních medvědů. Ba jsou dokonce tací odvážlivci, kteří si na miniaturní lyže připevní kolečka a odpichují se klidně tyčkami po ulici. Snad dokonce měl být letos na podzim pořádán v tomto sportu na Opýši sjezd a v Nerudovce slalom, už ani nevím.

Lyžař bez sněhu je jako ryba bez vody, ovšem s tím rozdílem, že lyžař se na sněh připravuje během roku a ryba bez vody lekne. Sice se také může lyžař bez sněhu leknout, to by však za jeho zády musel spadnout nejméně Pensijní ústav.

Závodní přípravu na suchu jsme tedy probrali se všech stránek a naše další vhodně míněná slova a rady se upírají k lyžařům svátečním. Nechceme se jich tímto slovem nijak dotknout, jsou nám v lyžařském národě stejně vítáni, jezdí však na lyžích ponejvíce v sobotu a ve svátek — proto to jméno. Jízdu ve všední den si stěží mohou dovolit, to by muselo napadnout tolik sněhu, že by sv. Václavu koukalo ven jen kopy. Električky by v tomto stavu pravděpodobně přerušily provoz a do kanceláří by se jezdilo na lyžích. Jinak pro sebe ve všední den obyčejný smrtelník — pokud není v olympijském trainingu — stěží vyšetří čas, aby mohl vegetovat v Motole nebo na senohrabských stráních, nehledě ani k tomu, že večer je často tma a jezdit s pochodní, to je o podpálení. Stručně řečeno, vzhledem k tomu, že lyžař normální lyžař vlastně s překážkami (do nichž je započítán i autokar do Pece), neklade na letní a podzimní přípravu takovou váhu, pokud ovšem není lyžař-

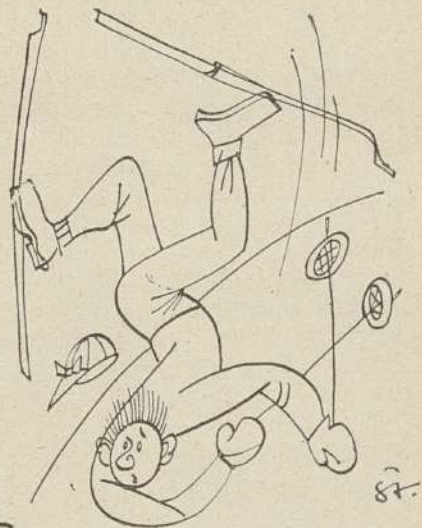
ským fanatikem. Normální člověk má lyže někde v koutě (jako asi já) a občas na ně pohlédne, aby zjistil, jestli si je někdo nevypůjčil na zátóp. Někdo je vypne, jiný, každý rok, když je rozbaluje, si řekne: „Měl jsem je — hrome — vypnout, příští rok to určitě udělám“ a to se pravidelně opakuje každým rokem.

Další náležitostí je shledávání výstroje, t. j. zbytků, které nechali moli. Manželce neb snoubence se dají příkazy k vyhotovení svetrů, polopuncůch a rukavic, rozvíří se otázka šponovek a chodí se nenápadně kolem obchodů se sportovními potřebami.

Prostě lyžařská horečka propukne a teploměr stoupne na nebezpečnou výšku, když si borec nenápadně vyžádá od manželky žehličku pod záminkou, že si bude žehlit kalhoty a pak s ní prohání vosk po lyžích. Není divu, když jí pak manželka použije k žehlení bílé košile, že dojde k menším zápletkám rázu čistě lokálního.

Dokonalé přípravy jsou prostě základem, na němž lze dále budovat. V opačném případě marně spílá pán v běžových šponovkách, když mu to do kopce sice jede, ale pozpátku. Holenku, místo míchání karet, raději pořádně namíchat vosky a půjde to nahoru jak po schodech. O přípravě duševní se ani snad zmiňovat nemusím, poněvadž lihoviny jsou stejně volné.

Každý má svou pravdu a každý podle toho také lyžaří. Už aby to tedy bylo!

Jezdíte na kolečkách? Samozřejmě nejezdíte a samozřejmě se urazíte nad takovou drzou otázkou. Ale proč se zlobíte předčasně? Otázka není hloupá, a v listopadu není také drzá a nechte si laskavě vysvětlit, že není žádným ponižením ani nejhrdějšího lyžařského šlechtice.

Může v neinformovaném lyžaři vyvolat jisté podráždění myslí, protože lyže na kolečkách jsou v dnešní době podezřele blízko bývalým suchým kursům s lyžemi. Ale ve skutečnosti tomu tak není. Přestaňte se chvíli zlobit a poslechněte si o tom pár slov.

Jak se vlastně narodila lyže na kolečkách? Jejím vlastním kmotrem je olympijský rok, který máme nepříjemně blízko za dveřmi. Hloubavé hlavy si řekly, že olympijská příprava musí být mnohem důkladnější než příprava obyčejná. Za-

TRENING na kolečkách

čaly přemýšlet, kudy se této žádoucí důkladnosti dostat nejlépe na kobytku. Pořádná příprava musí být samozřejmě dlouhá. Nesprovedíte žádnou sofistikou se světa, že training, který vykazuje nejvíce odježděných hodin a naježděných kilometrů, je dobrý training. Ale jezdíte si kilometry, když nemáme sníh a letošní důsledně prohibiční rok nedává právě velkou naději na obzvláště vydatný a časný první sníh.

Není-li sníh, je třeba si pomoci nějakou vtip-

nou náhražkou. Vtipné hlavy, ačkoliv to byly hlavy lyžařské, se inspirovaly pohledem na dobrou asfaltovou silnici. Ejhle naše budoucí treningová dráha, kterou máme všichni po ruce v každý čas. Ta nás vysvobodí z našich nesnází, pokud nemáme sníh, který dosud nemá ani UNRRA ve svých zázračných plechovkách.

A vznikly lyže na kolečkách! Nenarodily se v okamžiku, ale stačilo jim pár týdnů a dozrály k obdivuhodné dokonalosti. Ba jsou dnes bez nadsázky jistě nejdokonalejším náhradním cvičebním instrumentem, jakým se může kterékoliv sportovní odvětví pochlubit. Mají-li veslaři veslovací aparát, boxeři cvičné pytle, cyklisté válce, jsou na tom lyžaři s lyžemi na kolečkách dnes nejlépe.

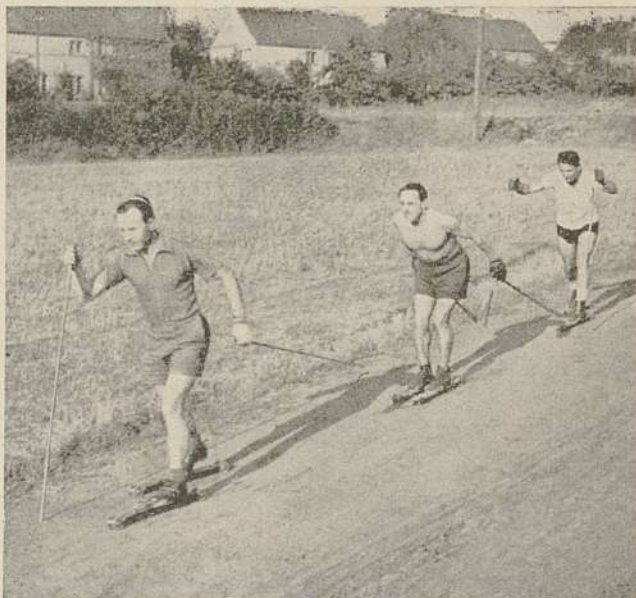
Tak nyní všechny pochybnosti stranou a vyrobíme si jedny takové lyže. Není toho málo, čeho k tomu potřebujeme a některé součástky jsou dokonce vzácné a spolehlivou dodávku obstará skoro již jen černý trh.

Předně lyže! Prkýnka jsou také dobrá, ale přece jen to není to. A z lyží se nejlépe hodí běžky. Minulé zimy jste jedny sjezdil k nepotřebě, ale přece jste je schoval pro strýčka Příhodu. Teď se hodí, vlastně jen kousky z nich. Uříznete je asi 35 cm před vázáním a stejně daleko za patou. Já vím, srdce vám při tom krvácí, ale to jen pro po prvé. Když řežete druhou, již to tak nebolí!

Nejdůležitější a jinak těžko nahraditelnou součástí jsou kolečka. Musí to být dobrá kolečka z kolečkových bruslí s gumovým potažením a na kuličkových ložiskách. Kdo má štěstí, a sežene originál, dostane je již na osách a připevnění na lyže není nijak obtížné. Destička ze silného plechu s přesným vyhnutím pro osičku se zhotoví snadno. Kolečka se montují na konce zkrácených středů lyží a do lyží se vykrojí zářezy, takže kolečka zapadají do celkového obrysu.

S tímto instrumentem se již můžete po silnici jakžtakž pohybovat, dokonce i kupředu. S lyžařským pohybem to však ještě mnoho společného nemá. S jízdou na dobře namazané lyži pak vůbec nic. Jenže stačí maličkost a už to tu je. Už skoro lyžaříte.

Jde totiž o to, aby tato lyžařská náhražka klouzala volně vpřed, ale v mrtvém bodě, kdy se noha

Lyžaři na kolečkách

Evropa Press

odráží kupředu, neujela nazpět. A k tomu popravíte jednu starou pneumatiku. Také něco, co dnes může provést jen člověk otrlých nervů a úplně nemilosrdný.

A pozor! Z celé pneumatiky potřebujete jen dva proužky, široké jako běžky, jež padly na tento pokus. Střihejte je od kraje pláště k jeho jízdní ploše. Proužek upravte tak, aby měl 3 až 4 cm plné síly z jízdní plochy a stejně tolik z tenčího se boku pneumatiky. Pak je přišroubujete na kolečkové lyže, a to takhle: K předním kolečkům na hřbet lyže a k zadním kolečkům na skluznici. Nebojte se obě gumové brzdy nasadit pevně na kolečka. Při jízdě kupředu není tato brzda vůbec znát. Při odrazu se však přišroubované gumové brzdy vzpříčí a gumový potah koleček a nedovolí podklouznutí lyže zpět.

A tohle je vtip celé věci! Myslím, že se málokomu podaří namazat tak dobře lyže, aby vyhovovaly tak ideálně lyžařskému kroku jako dobře vybrzděné lyže na kolečkách. Správné přišroubování gumových brzd je věcí praxe. Přesvědčte se zkusmo o správném provedení. Lyže lehce jede kupředu tahem ruky, chcete-li však couvnout zpět, stačí tlak ruky, třeba jen nepatrně zesílený, aby všechna čtyři kolečka blokovala, jak říkají motoristé.

Vázání máte Bror-With, protože se k jinému nesnížíte a jezdíte v lyžařských botách. A vázání musíte mít pořádně a přesně montované na boty. Neptejte se ještě nyní proč, poznáte to, až si po prvé vyjedete.

Potřebujete také lyžařské hůlky! Jezdíte totiž na lyžích, třeba na kolečkách. Není správné mluvit o hůlkách na konec, protože jsou stejně důležité jako lyže, ba možná i důležitější a také ony potřebují ve srovnání s obyčejnými hůlkami jistou úpravu. Musí být asi o 10 cm delší hůlek, kterých užíváte normálně při běhu na lyžích na sněhu. Chcete-li vědět proč, tedy vás kolečka zdvihla pár centimetrů od země a musíte dosáhnout až

Dovoluji si oznámiti, že

Joska BUCHAR,

jehož zkušenosti jistě všichni lyžaři znají, sestalmým spolupracovníkem v oboru lyžařské výzbroje.

LYŽAŘSKÁ SERVICE
PRAHA II, VLADISLAVOVA 15.
Telefon 358-44.

Sport Houba,
Praha II, Jungmannova 31.
Palác „Adria“

na čistou rovinu silnice, kdežto při běhu normálním se odrážíte od sněhu, který vzdálenost k čisté zemi jistě zkracuje, i když ho není mnoho.

Bodce nahradte gumovými tlumiči. Na betonu, asfaltu i na rovných hladkých lesních cestách guma stačí k jistému odrazu. Cvakat ocelí o silnici je zbytečné. Ohlédne se stejně každý, kdo jede nebo jde náhodou okolo.

No, a copak se s tím nyní dokáže! Ze začátku mnoho ne, protože se to musíte nejprve naučit. Není to tak lehké, jak se zdá. Odpusťte si úzkou stopu, na tu byste doplatili. Těžiště se trochu zdvihlo, ne mnoho, ale již je to znát. Poznáte, že tyto náhražkové lyže musíte stejně hlídat jako opravdové běžky. Nemají celkem spolehlivé vedení pravé lyže ve stopě a pak i dobrá vozovka má spoustu nerovností a drobných kaménků, jež nevdají autu, ale s filigránskými kolečky vašich lyží dokáží roztomilé triky.

A jakmile se trošinku oblomité, můžete na tom provádět všechno jako na skutečných lyžích na sněhu s výjimkou švihů. Všechny druhy kroků jsou velmi dobře proveditelné, a to téměř za stejných okolností jako při skutečném běhu na lyžích. Střídavý krok, dvojtakt, troj- i čtyřtakt a stejnostranný krok, můžete si zabruslit s mírného kopce a do zatáčky se naučíte odšlapovat.

Je tu jistě malý rozdíl proti běhu na sněhu, poznáte jej však spíše teprve tehdy, když se po první dostanete s této důmyslné náhražky na skutečný sníh. Budou vás bolet stehenní napínače, a to proto, že naše kolečková náhražka, jinak na-

prsto všestranná, právě tyto vynechává. Kolečkové lyže totiž nezvedáte. Navíc tomuto nedostatku však vytříbíte skluz, který je základním lyžařským pohybem.

Tento vynález, nevím, je-li již patentovaný, není jen dětskou hračkou, nýbrž vážnou tréninovou pomůckou. Až si odstúnete své dětské nemoci, a to vy i on, pokud jste jej vyráběl vlastnoručně, dokážete na něm výlety, které se délkou vyrovnají středním lyžařským turám. Vyjedete si z Prahy na Ladví, na Babák a co já vím, kam si to namíříte. Můžete všude, pokud je tam hladká asfaltová nebo betonová vozovka. Kopečky nevdají a naopak se doporučují, protože jízda po rovině je po delší době únavná a vyčerpávající svou jednotvárností.

Copak asi vzít s sebou? Namažte si dobře ložiska a šroubovák si strčte do kapsy, protože člověk nikdy neví. Do druhé kapsy vezměte záložní gumové brzdy jako náhradu za opotřebované dosavadní. Opotřebovávají se poměrně rychle. — A stejně rychle se ubrousí gumové tlumiče na hůlkách. Invalidům prý vydrží léta, ale lyžaři nejsou invalidé.

Pak chuť do opravdu řádného treningu a trpělivost s dobrou náladou. Lyže na kolečkách jsou sice sotva poloviční lyži skutečných, mají však společnou vloh vlož vybičovat za určitých okolností i chladného lyžaře v nepřítčetné pozdvižení myslí, kdy by je nejraději zlámal přes koleno. Nu, tohleto již znáte dobře. O tom by bylo zbytečné psaní.

K. Bloman

Naše sportovní literatura je stále velmi chudá. I když v posledních dvou letech vyšlo několik hodnotných sportovních knížek, je to málo. Nejlépe jsou teď na tom lehcí atleti. K starším knížkám dr. Vojty, Karla Nedobitého, prof. Béma a Kersenbrocka, přibýlo cenné dílo Alfréda Janeckého „Dějiny lehké atletiky“, Oty Jandery „Sport mladých“ a v poslední době cenné instruktivní tabulky, vydané ČOS a sestavené Bémem a Kersenbrockem. Přátelé kopané obohatili svoji knihovnu dílem Karla Petrá „Dějiny naší kopané“. Tennisté si se zájmem přečtou knížku mistra Karla Koželuha „Jak jsem se měl v Americe“. V lyžařství k starším dílům Boží Zadáka, Václava Horčíčky, Olafa Koženého přibyla loni knížka Josefa Koudelky „Škola lyžaření“ vydaná svazem lyžařů a „Lyžařská příručka“ sestavená členy zimní komise Československé obce sokolské. Na lyžaře nezapomnělo ani sportovní nakladatelství Jaromíra Veláta v Praze. Ze šesti sportovních knížek vydaných v edici „Olymp“ jsou tři určeny lyžařům. Je to především již druhé vydání knihy našich předních lyžařských závodníků Dušana Břeského, ing. Vladimíra Nováka, Antonína Šponara, Karla Pekárka a spolupracovníků Jaroslava Lukeše, Luboše Brchela a dr. Ervína Mathého „Hory — lyže — sněh“. Knížka má 216

CO NOVÉHO DO SPORTOVNÍ KNIHOVNY

stran textu a 230 názorných i veselejších obrázků od Karla Pekárka. Brožovaná stojí 99 Kčs a vázaná 124

O lyžích, sněhu a horách, o závoděch a především o nejtěžší a nejkrásnější soutěži — skoku — nemůže nikdo tak dobře mluvit, jako nejstarší ze slavných Ruudů — Sigmund — v knížce „Stopy lyží brázdí svět“. Knížka provede čtenáře od norského cvičného můstku v Kongsbergu až za oceán, dále pak zpět po všech horských střediscích Evropy. Knížka má 154 stránek a mnoho ilustrací na křídovém papíře. Cena brožovaná je 75 Kčs a vázaná 100 Kčs.

V těchto dnech vyšla další kniha sepsaná slavnými Nory Sigmundem a Birgerem Ruudem „Stopy pokračují“. Ve vyprávění obou autorů ožívají před námi poslední předválečná léta největších mezinárodních lyžařských závodů. Velmi obratně prokládají autoři spádna řízení sportovních bojů zkušenými a cennými instrukcemi. Velmi závažná je druhá část knihy, v níž mladší Birger vykresluje svěže, poutavě a na mnoha místech i humorně vytrvalý

boj severských sportovců za německé okupace. Líčí tajné treningy a závody, zápas s nouzí a s nedostatkem sportovních potřeb a vydatného jídla. Ke konci knihy přechází vyprávění opět do mírových poměrů a zabývá se pohledem do budoucnosti lyžařské Evropy. Kniha má mnoho obrázků a stojí brožovaná 75 Kčs a vázaná 95 Kčs. K těmto třem lyžařským knihám vydalo nakladatelství Veláta další tři knížky ze života slavných sportovců.

„Ze švédské samoty do USA“, napsal Gunder Hägg. Je to knížka pro všechny, kdož se zajímají o sport. Světový rekordman Hägg v ní vypravuje o své význačné kariéře na běžecké dráze, o treningu, o vítězstvích a porážkách a o svých deseti světových rekordech. Dále líčí velmi poutavě svou cestu do Ameriky a své střídavé štěstí na amerických drahách. Knížka s mnoha ilustracemi má 173 stránek a stojí brožovaná 69 Kčs. Další knížku napsala neméně významná mistryně světa Sonja Henie a jmenuje se „Tančíci brusle“. Autorka v knížce líčí svou zázračnou kariéru od těžkých začátků ve své domovině až k nejvyšším metám, k získání několika titulů mistryně Evropy a světa. V reportážním ději nezapomíná autorka také na cenné rady sportovcům, zejména bruslařům. Knížka má 150 stránek, je bohatě ilustrována a stojí brožovaná 78 Kčs a vázaná 90 Kčs.

Je to možné, že to bylo již před 13 lety? Mám vzpomenout na malé hochy a dívenky, kteří tehdy začínali vnikat do lyžařských tajů, kterým se cvičitelé snažili dát lásku k horám a krásnému lyžařskému sportu a zatím dost možná, že některá čiperná holčička z tehdejších účastnic dnes již zaučuje svoje děcko. Ale nedá se na tom nic měnit — je to 13 let a nikdo z nás neomládl.

Na jaře roku 1934 se rozhodla Pražská župa, že udělá kurs pro malé děti a jejich maminky. Nápad byl dobrý, ale jak jej provést. Myšlenky se ujal neúnavný tehdy náčelník župy Průcha a snažil se ze všech sil kurs uskutečnit. Největší potíž byla najít obětavé cvičitele. I to se konečně vyřešilo a pro chlapce se přihlásili dva cvičitelé z Vysokého n./Jiz. a děvčátka si vzaly na starost dvě cvičitelky Svazu — Vlasta a Marta.

Obě vedoucí byly nejen cvičitelkami, ale i dobrými závodnicemi, ale nedovedly si představit, co vše na ně čeká. Jelikož

však byly mladé a proto odvážné, přišly kterýsi den v březnu před 13 lety na nádraží a nepřeháním, když tvrdím, že nejraději by se byly obrátily a utekly. To co na ně tam čekalo se dnes dá těžko popsat. Byla to kupa dětí nedostatečně oblečených o výstroji ani nemluvě. Celá ta drobotina však tak dychtivě vyhlížela a zvědavě se vyptávala, že nebylo možno tyto malé nadšence zklamat a tak se jelo. Ve vlaku bylo vzájemně okukování, seznamování, rozdělování dětí a přijímaly se poslední dobře míněné rady. Kurs se konal v Rokytnici n./Jiz., kam se přijelo pozdě večer. Hoši byli ubytováni v chlapecké škole, děvčátka v dívčí a maminky v hotelu. Stravování bylo společné v hotelu.

Vedoucí a asi 30 děvčátek vpadlo pozdě večer do školy jako velká voda. Ihned se začalo organizovat a tak než se děvčátka umyla, vše okoukala a rozhodla kde která bude spát, bylo již hodně po půlnoci a obě vedoucí utrápené a umluvené také usnuly zaslouženým spánkem. Pojednou byla Vlasta probuzena nevykládaným šramotem, rozsvítí — Bože, to bylo ale překvapení! Všechny postele najednou ožily a na ráz se v nich posadily malé lyžařky v kompletním ustrojení včetně rukavic a všelijakých čepic, čepců a kukel na hlavkách — jen snad boty neměly. Představte si ten pohled a to

O dvou hodných cvičitelkách

A NEZDÁRNÉM HONZÍKOVÍ

leknutí. V první chvíli si myslela, že má prapodiřný sen, ale vše se brzy vysvětlilo. Místnost byla totiž nesmírně velká a byly v ní jen jedny kama, která z večera sice krásně hřála, ale k ránu místnost prostydlá a dětem byla zima. Všechny byly chuděrky vzhůru, oblékly na sebe vše co měly, našly dvě a dvě do jedné postele, mazánkové plakaly, jen obě vedoucí spaly. Konečně však i ty byly probuzeny a ihned se snažily vše napravit. Znovu se zatopilo, postele se srazily k sobě a co nejbliže ke kámnům a v příštích nocích se Vlasta s Martou střídaly v topení až do rána. No nebylo to moc příjemné, ale nedalo se to jinak zaříditi.

Druhý den dopoledne se obě daly do práce. Síly, přešivaly, předělávaly a montovaly vázání, zkracovaly hole atd., aby děti byly pokud možno nejlépe připraveny. Odpoledne se vyjelo na louku, kde byli již i hoši a začalo se s výcvikem. K večeru se k děvčátkům připlel malý pětiletý Honzík a prohlásil, že bude jezdit s děvčaty, protože kluci nic neumí. Bylo z toho mnoho nepříjemností, nakonec zvítězil a v příštích dnech dokázal, že nemluvil na plano. Sám byl přesvědčen, že mu to jde a jeho jediným přáním bylo dělat turu na Sněžku. Nikdo si nedovede představit „radost“ vedoucí, která Honzíkova snad stokrát denně zvedala, když se vždy na ní obrátil, mile vykoulil svoje černá kukadla a nevinně se otázel: „Slečno, kdy již pojedem na tu Sněžku?“ Ale nakonec přece jen byl ze všech nejlepší, což dokázal poslední den.

Kurs podnikl celodenní výlet. Před konečným sjezdem bylo nařizováno jet za sebou a vždy čas od času zastavit u Marty, která vedla. Cesta šla většinou plánně, neb širokými cestami. Pak však přišel úzký úvoz a nebylo možno se mu vyhnout. Vlasta, která jela tam, kde jí právě bylo třeba, dojela asi v polovině úvozu k Martě, která zoufale vykládala, že Honzík nezastavil, řítit se dál a hrozně křičel. Maminka Honzíkova i všechny ostatní byly polomrtvé strachem o neposlušného kluka. Vlasta rychle odpíchla a hnána odpovědností jela za ním. Ale po Honzíkovi ani památky. Potká kočího s koněm, který táhl na saních náklad na kterousi chatu, ptá se a on říká, že viděl jet chlapce, který hrozně křičel. Jede dál, potká skupinu lyžařů a ti rovněž potvrzují, že kolem nich projel chlapec, který nemožně šerموval holemi ve vzduchu a zoufale křičel: Pomoc, pomoc! To nebyl nikdo jiný než Honzík. Letí dál a krev jí tuhne v žilách — přes cestu leží mohutný strom a za ním je již Honzík hrozně potlučený ne-li mrtvý. Zastaví, ale Honzík nikde. Jede dál až konečně vylitne na louku a tam —

Honzík si spokojeně šlape a křičí na ni a chlubí se: „Viděla jste jak jsem šusoval?“ Když se s ním zlobí, vykládá přesvědčivě: „Víte, slečno, já jsem jel moc dobře a tak rychle, že když mě viděl kluk, který se tam pásl, tak se spláhl a honil mě, musel jsem přece ujet ne?“ Nejhorší na celé věci bylo to, že tomu Honzík sám věřil a Vlasta, když viděla jak září spokojeností a jak je pyšný sám na sebe, ač by mu byla nejraději naplácala, dala mu pusy z radosti, že to tak dobře dopadlo. Ostatně to naplácaní obstarala jeho maminka dodatečně.

Nejen Honzík, ale i ostatní účastníci se činili a naučili se opravdu hezky jezdit. Dětem se to líbilo a pokud byly s sebou maminky, i když jim to nešlo tak dobře jako té drobotině, byly spokojené také. Večery se krátily hrou. Nejraději však ta drobotina poslouchala pohádky ze života lyžařského. To neúnavně cvičitelky si vymýšlely a vykládaly pohádky a poučovaly jak krásně, ale i nebezpečně je na horách, co vše se může přihodit i jaké krásy vidí a jaké radosti užije dobrý lyžař.

Po 10 dnech jsme se vracely. Děti plakaly a chtěly zůstat, maminky měly radost, že si také zaježdily a vedoucí byly spokojené, že se kurs vydařil a že z ne-

dostatečných možností se povedla dobrá věc. Snad některý tehdejší účastník bude číst tyto řádky, vzpomene si a přizná, že to bylo hezké. Škoda jen, že tato krásná myšlenka potřebovala třináct dlouhých let, než se znovu a dokonaleji uskutečnila.

Kreslil Oplt, napsala Vlasta

AMERICKÝ SNÍH

Jak vypadají americké hory dovede si asi představit jen málo našich lyžařů. Několik čísel ze školního zeměpisu a pár obrázků, které tato dnes již asi zpola zapomenutá čísla doplňují. Ani čísla, ani obrázky však nedávají nejmenší tušení o tom, jak tyto hory ve skutečnosti žijí. Něco napověděly americké filmy s lyžařskými náměty. Řekly nade vší pochybu jasnou řečí, že lyžařství se v posledních deseti letech stalo ve Spojených státech

*Výstup ke Karstenovu hřebenu
na Mt. McKinley v ledovci Muldrow*

ný Muldrow Glacier, jde na to nápadně na lehkó. Je totiž zásobována letadly od úseku k úseku, jež jí shazují všechny potřeby a zásoby ve speciálních obalech. S nebe jí spadnou i potřebné proprijety, jakmile by sluníčko schovalo svou přívětivou tvář a nad ledovcem zahučela horská bouře.

McKinley je vysoký 20.270 stop. Při takovém zabezpečení výpravy se však na něj vyšplhala i paní Washburnová, manželka ředitele výpravy a matka tří dětí. V pozadí druhého obrázku je Mt. Brooks, sice mnohem nižší, ale spolehlivý orientační bod postupujících horolezců.

Mt. McKinley má v nižších polohách rozlehlé sněhové pláně a svahy, které se hodí velmi dobře lyžařům. Oba obrázky ukazují výpravu na takových bílých plochách, po kterých by výprava v evropském stylu jistě postupovala na lyžích.

*Horolezecká výprava na Mt McKinley
čeká na letecké zásoby na ledovci Muldrow*

tím, čemu Američané říkají big sport. A Mr. Roger Langley, předseda Americké národní lyžařské asociace k tomu dodává, že je to pravděpodobně Amerika, která má více můstků, lanovek, výtahů atd., než kterákoliv jiná země na světě. Sjezdařina a skok jsou velmi dobré, ale slabý je běh, který je na ústupu, protože Američané milují sjezd. Zdá se, že v tomhle není nic amerického. Jako u nás!

Naše dva obrázky jsou z úbočí nejvyšší hory Severní Ameriky Mount McKinley. Zachycují výpravu Musea přírodních věd Nové Anglie, vedenou ředitelem této společnosti Bradfordem Washburnem. Výprava je stylově americká. Ačkoliv se chystá na nejtěžší americký horský ledovec, zva-

Obrázky: International News Photos.

*Pro velké výkony
dokonalou výzbroj*

SPORT KRUPICKA

PRAHA XII, Stalinova 16. telefon 274-23

PRAHA II, Jungmannova 24, telefon 382-90

Slovenští lyžaři před letošní sezónou

Bratislavský sportovní týdeník „Štart“ přinesl ve svém čísle ze dne 4. listopadu 1947 velmi zajímavý článek náčelníka LSS Václava Kocuma, z kterého přetiskujeme některé zajímavé statě:

Slovenské lyžiarstvo má pred sebou krásnu budúcnosť, lebo má dnes už všetky predpoklady úspešného napredovania a slubného rozvoja. Sú to najmä skvelé lyžiarske terény, trvalá snehová prikrývka 3—6 mesiacov v roku v horských oblastiach Slovenska a dnes už dostatočný káder schopných, odborne vyskolených a obetavých lyžiarskych funkcionárov. Rád tu verejne konštatujem, že i na kompetentných miestach vychádzajú Lyžiarskému sboru Slovenska všemožné v ústrety, na znak odmeny za všetku obetavosť, ktorú LSS propagácií lyžiarstva venuje.

Práca pre rozvoj lyžiarskeho športu znamená zvýšený turistický a cudzi-necký ruch, u nás a zvýšený cudzi-necký ruch je už dôležitým hospodárskym faktorom, ktorý neslobodno nijako podceňovať. Musí byť preto povinnosťou každého lyžiara, aby priam cítil povinnosť stať sa členom lyžiarskej rodiny a vstúpiť za člena lyžiarskeho klubu. Lyžiarské odbory KSTL sú dnes už po celom Slovensku a tam kde ešte nie sú, sa založia v krátkom čase.

Všetky tieto odbory vchádzajú do novej sezóny s bohatým programom. Pri LSS zvolili referenta turistického lyžovania — stal sa ním známy lyžiarsky pracovník zo Žiliny Laco Holúbok, ktorého povinnosťou bude, dbať

aby vo všetkých odboroch KSTL sa venovala náležitá pozornosť tým lyžiarom, ktorí sa venujú lyžiarstvu len pre svoje vlastné osvieženie a rekreáciu. Okrem závodného lyžiarstva, ktoré je reprezentačnou vizitkou každého národa, chceme mať tisíce lyžiarov vo všetkých vrstvách nášho obyvateľstva, ktorí v lyžiarstve nájdu to najkrajšie osvieženie telesné i duševné. Pre začiatočníkov i pre pokročilých budú v nastávajúcej sezóne vo všetkých kluboch povinne usporiadané lyžiarske kurzy. Pred vlastnou sezónou prípravné tréningy, prednášky, porady o nákupe rekvizit. Z miest, kde nie sú vhodné lyžiarske terény, budú sa usporiadať pravidelne lyžiarske zájazdy. O lyžiarstve sa voľakedy hovorilo, že je to pánsky šport. My dnes chceme dokázať, že je to najvýhodnejší šport pre široké masy pracujúceho ľudu. Vezmime si príklad z bratského SSSR, kde je lyžiarstvo najrozšírenejším športom vôbec. Chceme dostať našu pracujúcu mládež von zo zafajčených kaviarní a hostincov od alkoholu do krásnej prírody.

Mimoriadnej pozornosti dostane sa v nastávajúcej sezóne i mládeži a dorastu. V každom odbore KSTL musí byť vedúci dorastu a mládeže ktorý bude úzko spolupracovať s dorasteneckým referentom LSS. Ponúkame spoluprácu PŠO a rokujeme o tom, aby sa v horských oblastiach na školách zaviedol v zimnej sezóne namiesto telocviku výcvik na lyžiach tak ako je tomu napr. vo Švajciarsku, kde som sa o tom presvedčil na vlastné oči. Videl som v Zermate ako celá trieda Judovej školy šla šla pod vedením učiteľa

trénovať skoky na lyžiarsky mostík. V debata s učiteľom som sa dozvedel, že u nich to patrí do normálnej hodiny školského telocviku. Raz idú skákať, inokedy behať alebo sjazdovať. Potom ma pravda neprekvapil vo Švajciarsku ten ohromný počet výborných lyžiarov od tých najmenších až po starých šedivých pánov, ktorí sú na sjazdovej dráhe, kde by mal i náš závodník čo robiť, ako doma.

Nezabúdame však ani na našich dospelých závodníkov. Od decembra do začiatku mája budú na programe každý týždeň verejné lyžiarske preteký. Termínová listina sa starostlivo zostavuje, aby sa zabránilo kolidovaniu pretekov v blízkosti susedných odboroch. Pre tých najlepších chystáme špeciálne kurzy. S hrdosťou môžeme konštatovať, že je to výsledok našej práce v minulosti, že dnes je 14 slovenských závodníkov vybraných do prípravných kurzov najlepších lyžiarskych závodníkov ČSR pre zimné Olympské hry. Pevne však verím, že najmenej polovica týchto našich najlepších si poctivo vybojuje reprezentačný sweater so štátnym znakom a dostane sa jej tej najvyššej cti, akej môže športovec dosiahnuť, t. j. obhajovať farby svojho štátu a národa na svetovom fóre.

Rád by som ešte verejne konštatoval, že LSS je jedným z tých sväzov, ktorý vzorne spolupracujú s českým lyžiarským ústredím, s ktorým spoločne tvorí Sväz lyžiarov RCS. Nemáme zatiaľ diferencie a dôfame, že ich nebudeme mať ani v budúcnosti, lebo v lyžiarstve nepostujeme nijaký osobný kult primadón. V bratskej spolupráci riešime všetky problémy vždy k vzájemnej spokojnosti. A preto verím, že čs. lyžiarstvo v krátkom čase bude tam, kde bolo pred vojnou, t. j. prvým lyžiarskym štátom za Severanmi.

HLAS Z OPOMÍJENÝCH KRAJŮ

Milí čtenáři, zasedám k napsání tohoto článku, abych v jeho obsahu seznámil Vás s otázkami, které tak často se přetřásají v západních krajích naší vlasti. Není to žaloba ani pesimistická úvaha, je to výzva do srdcí všech milovníků zimní přírody, aby nezapomínali a navštívili kraj západních Čech, který na ně čeká, neboť je potřebuje z několika nutných důvodů.

Lyžařství západních Čech nemá tak vysokou úroveň a není tak výkonné jako krkonošské. A často se ptáme proč? Prostě z toho důvodu, že naše kraje nejsou tak vyhledávány jako Krkonoše a domorodci nevidí na vlastní oči to množství technicky vyspělých lyžařek a lyžařů ze středních Čech a zvláště pak z Prahy. Je pravdou, že náš kraj není tak vybaven po stránce terénní a osobního pohodlí horských bud, ale těmto požadavkům hledíme se rok od roku přizpůsobiti.

Stavíme sjezdovky, upravujeme lyžařské cesty, můstky pro skok a nedostatek osobního pohodlí vynahraujeme pohostinstvím a ochotou udělati pro návštěvníka vše, co je možné v našem prostředí. Že nemáme tak zařízené boudy se vším možným komfortem pro pohodlí lyžaře, není naší vinou. Vždyť příliv zimních hostů byl v dobách před i poválečných tak skrovný, že majitelé i nájemci chat v šumavských oblastech nemohli při největším vypětí finančním zařídit vše tak, jak mohli o mnoho šťastnější majitelé krkonošských bud. Jen vzpomeňme, co peněz přinesli pražští návštěvníci za dob protektorátních na Staško a vidíme, jak za pár roků tento kraj se vzmohl i když dnes zeje opuštěn, přes četné sliby, které byly dány v dobách, kdy byl lyžařům tak potřebný. Nežehráme na Krkonoše, víme a jsme si dobře vědomi o co byla příroda štedřejší jim než na-

šemu kraji. Ale i my máme v našem kraji krásné terény a bohatství nádherných lesů, které svým klidem a velebností dají dnešnímu člověku tak potřebný klid a možnost volného pohybu. Nemáme ještě na Šumavě výtahů ani lanovek, ale máme pohodlné a přístupné cesty k vrcholům, které umožní každému návštěvníku, aby s jejich rozhledem pokochal se překrásnou scenérií pohraničních západních hvozdů.

Výkonnost našich závodníků je dalším bolestným bodem našich zimních úvah. Materiálu lidského je dostatek, ale nemáme prostředků, jak jej účelně podchytit. Náš kraj není průmyslový, na každém kroku narážíme na nedostatek veřejných prostředků. Musíme požadovati subvenci od Svazu i od MŠO a doprošovati se finančních ústavů a jedinců, abychom naše hochy mohli vyslat na lyžařské závody. Doposud naše volání vyslyšeli a pevně doufáme, že tomu tak bude i v budoucích dobách. Klubovní prostředky, jichž výše je pro dnešní dobu nepatrná, pohlčí úprava lyžařských terénů. Každou neděli vyjíždějí pracovní skupiny členů do terénu a připravují vše čeho je potřeba pro přicházející zimu. To vše děláme s láskou, protože věříme, že přijde doba, že i naše práce se projeví a přinese ovoce ve formě zvýšené návštěvy našeho kraje.

Zlepšení a početnost našeho závodního mužstva je přímo odvislá na společném technickém výcviku. Ale jak vše zařídit, když chlapi jsou roztroušeni po vískách celého kraje, a volného času pro trening a zdokonalování mají dnes, při zvýšené pracovní povinnosti, tak poskrovnu. Nemáme prostředků ani možností svolati je k společným kursům, které by tolik potřebovali. Na překážku je jim vzdálenost a nemožnost vzdálení se v době zaměstnání. Chceme-li však, aby nás zdárně reprezentovali, musíme jim umožniti, jak získat potřebnou dovolenou a příležitost stravy pro zdárný trening tak potřebné. Otázka k získání potřebných dovolených je nejbolestnější otázkou, která čeká na rozřešení od povolanych ústředí. Udělalo se již mnoho, ale porozumění ještě není na takové výši, jak by bylo potřeba u zaměstnavatelů veřejných i soukromých.

Musíme vychovávat závodnický dorost, abychom měli budoucí representanty Československého lyžařství na poli domácím i zahraničním, ale musíme jim také dáti příležitost, aby se jimi mohli stát a věřte, že důvěru, kterou v ně vložíme nezklamou! Práce zde na odlehlých výspách pohraničních je těžká, ale snažíme se ze všech svých sil v dobách volna pracovati poctivě

*Speciálně pro Vás muži,
byste měli zdravou kůži!*

Speciálně pro Vás jsme vytvořili LANOLA Fluid, účinný, příjemně působící roztok po holení:

- 1) Zaručeně zabrání nákaze pokožky —
- 2) Zastavuje krev a hojí rány —
- 3) Je to kvalitní Pilnáčkův výrobek.

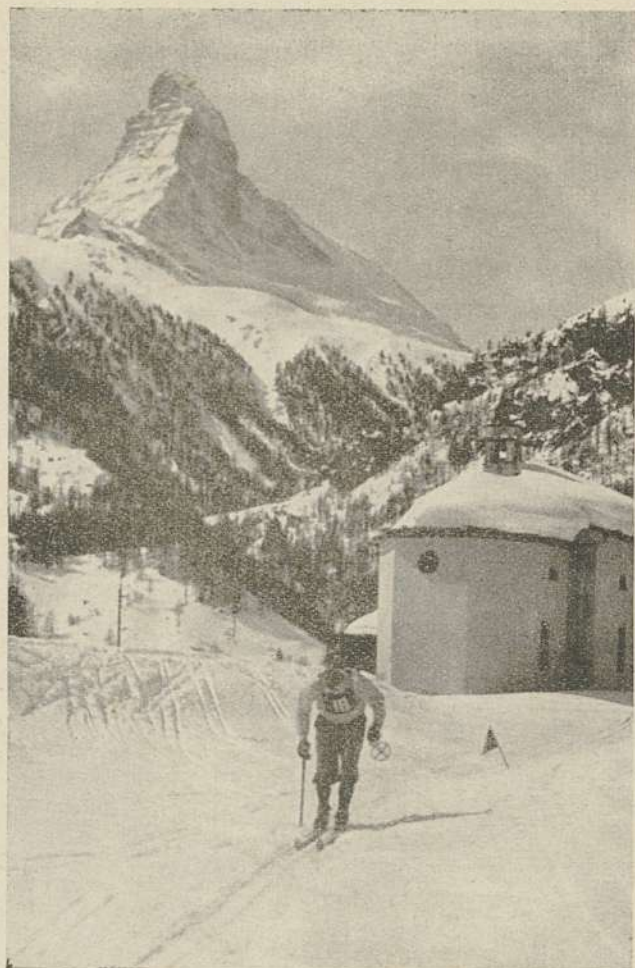
V KAŽDÉ DROGERII

pro rozkvět našeho milého lyžařství. Nehledáme soupeření s kraji šťastnějšími po stránkách terénních a bohatství návštěv, ale hledáme cesty, jak vše přizpůsobit, abychom i my se mohli zde na západě zařaditi do obrodné práce pro náš kraj a jeho lyžařství.

Pracujeme a budeme vždy pracovati na společném poli, aby lyžařství proniklo do všech vrstev lidu. Potřebujeme však, abyste pochopili naše volání a pomohli nám nejenom podporou, ale svou přítomností, aby náš lid viděl, že přijdete v náš střed do našich krajů od Boubína až po Čerchov. Byly doby, kdy jste přicházeli a my jsme Vám byli vděční za každou radu a podnětný návrh. Rozpomeňte se, že my tu na západě na Vás vzpomínáme přecasto a čekáme, kdy se objevíte mezi námi! Uděláte tím dobrý skutek a pomůžete nám když Vás skutečně potřebujeme.

Na shledanou v zimních sezónách dob příštích v krajích opomíjených!

VÁNOČNÍ ČÍSLO ZIMNÍHO SPORTU
ČEKÁ NA VÁŠ NEJHEZČÍ LYŽAŘSKÝ SNÍMEK

Cardal pod Matterhornem

Foto: Kocín

Mobilisace

LYŽAŘSKÝCH INSTRUKTORŮ

Dočkali jsme se! Přišel náš den! Po celou dobu okupace soustřeďovala se činnost Svazu na výchovu cvičitelů a vedoucích, abychom byli připraveni k hromadnému nástupu — ku provádění lyžařského výcviku na základně co nejširší.

Letos máme k tomu příležitost a jest otázkou cti Svazu lyžařů, vrcholné lyžařské organizace, otázkou cti nás všech cvičitelů a vedoucích, abychom dané nám příležitosti plně využili.

Víte sami, že lyžařské zájezdy ať již školní mládeže, nebo dospělých pořádané minulou zimu ukázaly jasně, že je při nich nutné odborné technické vedení, mají-li být úspěšné. Ovšem tyto zájezdy, díky jejich organizátorům, jsou velmi početné, takže k jejich obsazení potřebujeme skutečně malou armádu lyžařských instruktorů.

Výchovný odbor S. l. je si vědom vážnosti situace a velikosti daného úkolu. Proto uvažoval o tom, zda by nebylo účelné vyhlásit pracovní povinnost pro lyžařské instruktory. Tuto myšlen-

ku jsme opustili, poněvadž vás své cvičitele a vedoucí známe. Známe vaší lásku k lyžařskému sportu, smysl pro plnění cvičitelských povinností a pro stavovskou solidaritu. Jsme přesvědčeni, že i bez vyhlášení pracovní povinnosti každý z vás se dobrovolně zaváže, alespoň jeden týden věnovat se bez velkých finančních obětí vedení lyžařského výcviku při zájezdech, případně kursech.

Náborová akce lyžařských instruktorů již běží. Vyzvání obsahující podmínky zařazení a formuláře přihlášek byly již rozeslány všem cvičitelkám, cvičitelům a vedoucím S. l. Byly rozeslány prostřednictvím spolkových náčelníků i těm lyžařům, kteří zkoušky ještě nesložili, ale jsou zvláště schopní vésti lyžařský výcvik.

Akce teprve zahájená setkala se s porozuměním, o čemž svědčí značné množství došlých a stále docházejících přihlášek. To ale stále ještě nestačí. Potřebný počet instruktorů je tak veliký, že je nutné, aby každý, kdo je schopný a kdo jen trochu může, se dal pro tuto akci alespoň na jeden týden k dispozici.

Přihlášeným, kteří budou zařazení bude hrazeno jízdné a bydliště až do místa výcviku a zpět, ubytování a strava a kromě toho dostanou režijní příspěvek do 100 Kčs denně. Mají též nárok, aby jim ve smyslu nařízení č. 326/63/1947, byla poskytnuta dovolená.

Proto vyzýváme vás, cvičitelé a vedoucí, kteří jste ještě přihlášku nepodali, abyste tak učinili co nejdříve. Ti, kterým snad nedopatřením nebylo vyzvání zasláno, spolkoví náčelníci, kteří nedostali dostatečný počet přihlášek pro schopné lyžaře, vyžádejte si je přímo ve Svazu lyžařů.

Plně vám důvěřujeme, že účastí na této akci splníte svou instruktorskou povinnost v zájmu rozmachu a zlidovění lyžařství, v zájmu tělesného rozvoje svých spoluobčanů, zejména mládeže.

Za Vých. odbor S. l.:

Dr Otto Jelínek

Dr Frant. Píček

ZÁJEZDY MATEK A DĚTÍ KOMISE ŽEN S. L.

Komise žen uspořádá své zájezdy pro děti a maminky počátkem února do sv. Petra u Spindlerova Mlýna. Týdenní pobyt pro dospělého přijde na 1150 Kčs, pro dítě na 950 Kčs. Čtrnáctidenní pobyt na 1970 Kčs a 1600 Kčs. V této ceně je zahrnuta cesta autokarem sem i tam až na místo, vydatná domácí strava 4× denně, (mléko zajištěno), ubytování v pokojích s ústř. top. a tekoucí vodou, poplatky za kursy i lázeňská taxa. Každou výpravu vedou dvě cvičitelky S. l. Jedna se stará jen o děti, hraje si s nimi a učí je lyžarit a tak úplně odlehčí maminky, které druhá cvičitelka buď vodí na tury anebo cvičí na louce. Do našich výprav přijímáme zdravé děti od 5 let, nejraději s lyžemi a každého, kdo má rád lyže a děti. Bližší informace vyžádejte si písemně ve Svazu lyžařů, Praha II, Národní 18.

BĚŽECKÁ TRATĚ

Běžecká trať, tato prostá úzká stopa, když je technicky správná, je láskou všech závodníků. Rozmary zimy často způsobují, že když je vytyčena, nikdo neví, jaká bude, než na ní závodníci dokončí svůj boj. Je-li sníh prachový, je vítr její nepřítel. Tu často zmizí zaváta, a běda, když závodníka bije protivítr. Na zmrzlém sněhu bývá mnoho míst, kde místo stopy, závodníka vede jen označení. Zato na jarním sněhu náhlá obleva, radostný ráj často v peklo promění. Takových trampot jsou jiné disciplíny ušetřeny.

Rovnost podmínek, je příkazem každého závodění. Kdo vytyčuje běžecskou trať, vyvaruje se všeho, co by mohlo být příčinou porušení této zásady. Zkušený ví, že často i při největší svědomitosti lze docílit rovnost podmínek na trati jen přibližně. Je toho mnoho, co vše nutno uvažovat. Vždyť i různá délka lyží skýtá nebezpečí porušení rovnosti podmínek tím, když je trať vedena do příkrého svahu hlubokou stezkou, jako na př. v Krčském lese u Prahy. Takovou stezku vyslápne závodník na krátkých běžkách; s delšími však zůstane viset a ztrácí mnoho času. Někdy jsou to maličkosti, avšak v zápalu boje o zlomky vteřin rozhodující. Proto, kdo nemá zkušenosti závodní praxe, ztěžší postaví technicky bezvadnou trať.

Ano. Závodní stopa má být lyžařsky technická. To je taková, na níž běžky se špičkovým vázáním lze uplatnit co nejzpůsobilejší nástroj k nejrychlejšímu projetí zasněženým terénem. Taková, aby žádný její úsek nemohl být zdolán rychleji na jiných lyžích (na př. sjezd na sjezdových lyžích). Takové sjezdové úseky jsou účelné, může-li si na nich závodník odpočinout. Mýlí se však, kdo myslí, že pořádný „sešup“ má na běžecské trati nějaký smysl. Pro kousek problematického sjezdu (na běžkách se špičkovým vázáním) dáme závodníkům šplhat několik set metrů (až 700 m výškový rozdíl), pak je utahán, ztratí bojové tempo a plouží se ve stopě rychlostí svátečního turisty.

Úmorné, dlouhé a příkré výstupy, sjezdy při kterých tuhne lýtka, degradují technickou úroveň běžecské stopy. Závodní trať, kterou normálně zdatný závodník nevydrží projetí celou až k cíli v rychlém, bojovém tempu — je špatná.

Klikaté lesní úseky tvoříme rafinovaně, avšak tak, aby při plné technické náročnosti závodníka byly vždy bezpečné a daly se jeti bez zvláštní opatrnosti, plným tempem. Tklivé turistické ohledy na „krásu přírodních scénérií“ odsunem při tvoření trati až na poslední místo.

Pro závod, jetý na křehkých běžkách se špičkovým vázáním je nejzákladnějším technickým prvkem jízda skluzem. Proto podstatná část stopy vede rovinou nebo mírným svahem. Teprve

zde může technicky vyspělejší a zdatnější závodník uplatnit plně svou převahu. Teprve zde rozehrává elasticitu své svalové soustavy a obdivuhodné kyvadlo vlastní kostry uvede do pohybu.

Dynamika stopy. Obvykle se setkáme se stopou mírně úzkou, stereotypně stejnou po celé trati. To usvědčuje, že byla hledána na turistických lyžích místo na běžkách. Stopu si závodníci musí pracně vyregulovat. Že tím ti první ztrácejí minuty, je jasné. Všude na rovině a na sklonu má být stopa tak úzká, jak je jen možno na běžkách docílit, aby výkyv kostry dopředu při přenášení váhy s nohy na nohu nebyl házen diagonálním směrem. Tedy ne úzkou, nýbrž nejužší stopu; zde záleží na každém centimetru. Zato všude na prudším sjezdu stopu rozšíříme, abychom ji v rovině opět plynule zúžili. Nic nejde závodníkům tak na nervy, jako trochu širší stopa.

Rovinu a mírné sklonky volíme vždy hladké; ne hrboleté někde na hřebenech pohoří. Hladká rovina jest úsek, kde se rozhoduje o výsledcích. Zde může technicky vyspělejší závodník vyzpívat svou nejmilejší píseň, zde vyjádří svou technickou převahu.

Proto vytvoření správné, technicky dynamické závodní trati jest úkolem mistrovským, jímž jsou pověřováni jen zkušení závodníci (bez ohledu, mají-li přední místní funkce či ne).

Technicky správná trať, zaměřená na dobrý průměr zdatných závodníků, bude projeta po celé délce bojovně. Taková trať teprve skýtá i diváku stále nové vzrušující momenty k podívané, kdekoliv dochází k střetům a předstihům. Trať má také umožnit dobrou práci rukou (paží), nemá být vedena kyprým sněhem. A konečně, trať, kterou bych proběhl pěšky v kratším čase než na lyžích, není rovněž technická. Trať ovlivňuje i závodní styl. Žel, někdy jsme svědky stylu, kterému by lépe seděly sněžnice než lyže.

Otázkou pro sebe jest objektivnost trati. Hlásí-li velitel před startem: „Můžete to všude pusť, pouze v poslední třetině trati v pasece, pozor!“, pak je to trať špatná, neobjektivní. Místním závodníkům jest označený úsek stokrát projetou hračkou, který slepě prolítnou, kdežto ostatní zbytečnou opatrností marní vteřiny a minuty. Objektivní trať neposkytne nikdy místním závodníkům výhod, plynoucích ze znalosti terénu; je celá bezpečná a přehledná. Vyhne se místům, která by sváděla k opatrnosti často bezdůvodné, a tím ke zpomalení jízdy.

Zradou na závodnicích je, hledá-li se „obohaceni“, vyšperkování trati nástrahami, které mají závodníka překvapit a uvést do komické situace před zraky diváků. Kdo nastupuje ke startu, činí tak s vážným úmyslem boje. Tu nejsou na místě šprýmy a závodníci tu nejsou pro kratochvíli čionovníků ani diváků. Jejich požadavek technické objektivní trati jest oprávněný a musí být i vždy respektován. Věnujme běžecské trati největší péči s ohledem na všechny podmínky čistého boje. Zvýšíme úroveň výkonu závodníků a oživíme znova zájem o tuto krásnou disciplínu.

Arch. K. Striž

JMENOVÁNÍ ČEKATELÍ, MĚŘIČÍ
A ROZHODČÍMI SVAZU LYŽAŘŮ RČS

Technický sbor Svazu lyžařů RČS na schůzi, konané ve dnech 13. a 14. září 1947 v České Třebové, vzal na vědomí toto jmenování *čekatelů měřičů a rozhodčích Svazu lyžařů RČS*:

ČEKATELÉ:

Župa západočeská:
Březina B., Skarecký O., Hrbek L., Nkola J., Tejnický L., Lacina J., Bokr J., Vendelberger J., Roch V., Techl J., Reis J., Lehečka V.

Župa jizerská:
Kožený Olaf, Petruška Karel, Šandera Václav, Sourek Josef

Župa brněnská:
Boháč Jaroslav, Božovský František, Drápal Ferdinand, Dohnal Miroslav, Fousek Josef, Kahling Arnošt, Konečný Jaroslav, Langr Kurt, MUDr. Lubojacký Josef, Nekvapil Karel, Novák Arnošt, Slabý Karel, Slížek Karel, Šesták František, Štěpánek Josef, JUDr. Žáček Jindřich

Župa pražská:
Plhoňová Vlasta

MĚŘIČÍ:

Župa západočeská:
Šebek K., Cígler E., Pech L., Svačina J., Boháček K., MUDr. Mecl B.

Župa jizerská:
Hrazdira Milan, Ouvin Josef, Novotný Jaroslav, Ševčík Otakar, Vondrák Vilém, Žihla Karel, Cikhart Jiří, Hendrych Jan, Kobera Karel, Smutný Jar., Luňák Jar.

Župa brněnská:
Dr. Hájek Eduard, Juránek Robert, Kafka Otto, Kuhn Jan, Orálek Ladislav, Pohanka František, Šedý Rudolf, Šimík Karel, Štohanzl Frant.

Župa pražská:
Pejša Jaroslav, Belšán Miroslav, Bauše Ota, Levá Marie, Kleinová Žofie, Klečák Vladimír, por. Bárta Václav, Horčíčka Václav, Kučera Antonín, Skácel Ladislav, špkt. Stejskal František

Župa krušnohorská:
Karásek Ladislav

ROZHODČÍ:

Župa jizerská:
Doubalík Josef, Doubalík Karel

Župa brněnská:
Skorkovský Jaromír, Hans Vladimír

Župa krušnohorská:
Votruba Josef

Župa pražská:
Vrana Josef

JMENOVÁNÍ NOVÝCH VEDOUČÍCH
SVAZU LYŽAŘŮ RČS.

Na schůzi náčelnictva dne 14. října 1947 byli jmenováni tito vedoucí SLRČS:

Župa východočeská:

<i>Brychta Josef</i>	Sokol Želetava
<i>Culek Antonín Dr</i>	Sokol Čáslav
<i>Forman Zdeněk</i>	Sokol Jihlava
<i>Hrubý Jiří</i>	Sokol Jihlava
<i>Hrůzová Alena</i>	Sokol Jihlava
<i>Klejnová Věra</i>	Sokol Jihlava
<i>Lang Petr</i>	Sokol Jihlava
<i>Poláková Blanka</i>	Sokol Jihlava
<i>Vodák Emil</i>	Sokol Jihlava
<i>Vyvodil Zdeněk</i>	Sokol Jihlava

Župa brněnská:

<i>Bartoník Zdeněk</i>	B+B Brno
<i>Blahut Miroslav</i>	KČT Brno I
<i>Bureš Jindřich</i>	KČT Brno I
<i>Fiala Miroslav</i>	LK Brno
<i>Gracias Josef</i>	KČT Brno I
<i>Hédl Jaroslav</i>	B+B Brno
<i>Holý Vladislav</i>	LK Brno
<i>Kopecký Karel</i>	KČT Brno I
<i>Nebola Milan</i>	LK Brno
<i>Richter Miloš</i>	LK Brno
<i>Sedlák Viktor</i>	LK Brno
<i>Sedláková Alena</i>	LK Brno
<i>Praveček Karel</i>	LK Brno
<i>Sázavský Jan</i>	LK Brno

Župa jizerská:

<i>Drbohlav Vlastimil</i>	LK Turnov
<i>Forbelský Vladimír</i>	LK Liberec
<i>Jirman Jaroslav</i>	LK Liberec
<i>Karásek Miroslav</i>	LK Liberec
<i>Kornová Ludmila</i>	LOSK Malá Skála
<i>Kovář Miloš</i>	LK Liberec
<i>Novotný Jaroslav</i>	LK Turnov
<i>Ouvin Josef</i>	LOSK Malá Skála
<i>Šimek Jaroslav</i>	LK Liberec
<i>Škoda Bohumil</i>	KČT Liberec
<i>Tylš Vlastimil</i>	KČT Liberec
<i>Vít Přemysl</i>	KČT Liberec

PRVOTŘÍDNÍ
LYŽAŘSKOU VÝZBROJÍ
A ODBORNOU RADOU

vám poslouží

SPORT HOUBA

PRAHA II,
Jungmannova 31,
palác Adria.
Telefon 239-40.

První pozvání našim lyžařům.

Na horách dosud není sníh, ale čilé zahraniční svazy neb kluby zajíždějí si start na svých velkých závodech. Čechoslováci mají v cizině opět již své jméno, hlavně pak z loňských a předloňských startů a proto velmi srdečná a lákavá pozvání, která došla Svazu lyžařů, nebudou jistě odmítnuta, tím spíše, že start hlavně sjezdařů na několika závodech bude nejlepší přípravou pro Zimní olympijské hry. Je to Dámský lyžařský klub v Grindelwaldu, který již v létě pozval naše sjezdařky na 9.—11. I., Ski Club Davos by rád uvítal na svém „Parsen Derby“ 17. a 18. I. čs. olympijský tým, stejně jako i Ski Club Villars, který pořádá 11. ledna mezinárodní závody ve skoku o cenu maharadží z Haidarabadu a 14. a 15. II. závody o „Trofej 4 hor“ — 2 sjezdové závody a 2 slalomy. Ski Club Grabs nabízí „poslední příležitost“ před Sv. Mořicem na svém tradičním a velmi známém „Gamperney-Derby 25. ledna, tedy týden před zahájením Z.O.H. a je přesvědčen, že i naši sjezdařští specialisté změní síly spolu s olympijským teamem Francie, Rakouska a Švýcarska a ostatních států, které se již předběžně přihlásily, a většinou tou dobou budou meškat již ve Sv. Mořici, takže pořadatelé jim uhradí cestu z Mořice do Grabsu a zpět.

Rakušané, jejichž sjezdaři v minulé sezóně docílili tolik pronikavých úspěchů, se těší na společný training

s našimi sjezdaři ve Sv. Antonu a litují, že nebude uskutečněna jejich nabídka na výměnu trainingu, t. j. aby jejich mužstvo trenovalo u nás a naše naopak v Alpách. Maďaři vzpomínají na lednový training ve Sv. Antonu, rádi by prohloubili sportovní přátelství uspořádáním mezinárodních utkání Praha-Budapest.

První na letošním sněhu

se objevili v neděli 12. X. v okolí Luční boudy a na Mísečkách naši nedočkavci — závodníci z předolympijské přípravy mistři RČS. Jarda Cardal a Jarka Lukeš, samozřejmě na běžkách, aby tak zaměnili tuhou předsezónní přípravu během po hřebenových cestách. Na Mísečkách pak zahájili jilemničtí V. Mečíř, B. Tryzna a pražský J. Kadavý, zatím co sjezdaři, pro které toho sněhu ještě bylo málo, závistivě museli přihlížet. Ale zato v Tatrách, ač přišel sníh o týden později, udržel se ve vyšších polohách a tak tam již zahájili kromě běžců i sjezdaři.

Téměř všechny evropské státy

pozval Svaz lyžařů RČS na své mezinárodní závody 1948. Mezinárodní tajemník v čilé korespondenci usiluje hlavně o start Severanů, kdy bude příležitost, aby při návratu ze Sv. Mořice, Norové, Švédové a Finové se zúčastnili 12.—15. II. ve Spindlerově Mlýně mezinárodních závodů v klasických i sjezdových disciplinách.

nách. Díky velkému příteli Svazu král. norskému vyslanci Ingv. Smith-Kiellandovi, jednání je na úspěšné cestě a Norové prozatím slíbili účast nezávazně vzhledem ke vzdálenému termínu. Rovněž pro mezinárodní závody, jež budou při Lyžařských mistrovstvích 4.—7. III. ve Spindlerově Mlýně, přislíbil vedoucí norských skokanů S. Ruud účast několika vynikajících závodníků. Pro Závod Osvození, jehož termín byl tentokrát posunut na 18. IV. 1948 a o jehož loňský ročník byl v cizině takový zájem, počítá se, že budeme moci konečně oplatit pohostinství Švýcarům, Francouzům, kteří tolikrát poskytli sportovní přátelství našim závodníkům, ale i Rakušanům a Polákům. Jak známo, minulý ročník musil být v posledním okamžiku telegraficky odřeknut, kdy již zahraniční mužstva byla téměř na nádražích, přesto ale ve Švýcarsku usedlý Jihoslovan Saša Molnar se k nám rozjel, aby přijel na Luční boudu večer — po ukončení náhradního slalomového závodu.

65 lyžařů v předolympijské přípravě z toho: 17 běžců, 10 sruženářů, 14 skokanů a 24 sjezdařů z Čech, Moravy a Slovenska spolu s celým národem a světem oslavuje s radostí po

LÁZNĚ KOŘENOV

v Jizerských horách, stanice Polubný-Kořenov, výška 750 m, lázeňské a rekreační středisko. Výhodný terén lyžařský, východisko vletů do Krkonoš.

Lázně rašelinné, sírné, uhličitě, bylinné, vzduchové, elektrické.

Léčí: rheumatismus, ischias, ženské choroby a vlekých následky.

Ubytovací podniky: Lázeňský dům, Lázeňský hotel, Lesní bouda, Údolní bouda, Zvonice, Na vyhlídce, Martinské údolí, Nádražní restaurace, Na Jizerce, restaurace Řípek, Hnyk, Vohnout.

Informace u Lázeňské správy.

Telefon č. 16.

POUKAZY NA SPECIÁLNÍ OBUV

Závodníci, kteří přicházejí v úvahu pro start na mistrovství, tedy ti, kteří mají předpoklad, že podle svých výsledků budou župou hlášeni a kteří si nemohou na normální poukaz, vydávaný prostřednictvím členských spolků okresními národními výbory, speciální závodnickou obuv opatřit, nechtě se přihlásí u Svazu. Vynasnažíme se, abychom jim opatřili poukazy na speciální obuv, šitou na míru.

Náčelnictvo Svazu lyžařů RČS.

*Je to snad pasivní resistence?
Ne, ne, pouze opatrnost!
Tak proč tu lamovku postavili?
Vzímě asi jen pro reprezentaci!*

světovém zápolení obnovu olympijské myšlenky. Těchto 65 nejlepších čs. lyžařů se připravuje svědomitě, clevědomě a houževnatě na pouť národů k olympijskému oltáři. Ti nejlepší z konečných vyhledávacích bojů jsou jistě zavázáni k vynaložení všech sil, aby nezůstali dobré bilanci minulosti Československa na Olympijských hrách nic dlužni.

Československý tělovýchovný svaz vypisuje soutěž na emblem ČsTS za následujících podmínek:

1. Soutěž je anonymní.
2. Návrh má obsahovat ve výrazné formě iniciály „ČsTS“ tak, aby byl proveditelný, jak plasticky, tak ve formě barevného odznaku.
3. Lhůta k podání návrhů do 30. listopadu 1947.
4. Tři nejlepší návrhy budou odměněny takto:
 - I. cena . . . Kčs 2.000,—
 - II. cena . . . Kčs 1.500,—
 - III. cena . . . Kčs 1.000,—
5. Výběr návrhů provede porota, složená ze zástupců tiskového a propagačního odboru ČsTS a zástupce bloku výtvarných umělců.

Případné návrhy podávejte ve stanovené lhůtě v zalepené obálce s poznámkou „Soutěž ČsTS“ a jménem navrhovatele ve zvláštní obálce, opatřené shodným heslem, ústřední kanceláři Československého tělovýchovného svazu, Praha III, Tyršův dům.

Valná schůze brněnské župy svazu lyžařů 9. XI. t. r. v Brně byla přehlídkou práce v druhém poválečném roce. Župa sdružuje 38 spolků, z níž je sportovně nejvyspělejší SK Nové Město na Moravě. Předsedou župy byl zvolen opět Jan Kuhn, jednatel K. Slabý, novým náčelníkem Eda Černý. Sezóna bude zahájena lyžařským během v neděli 16. listopadu v Lišni. Závodní sezóna má první podnik 4. ledna, který pořádá Sokol Brno I., a to v běhu, sjezdu a slalomu o memoriál Ing. Šeby, Peřiny a Wajmana. Župní přebory jsou 10. a 11. ledna v Novém Městě na Moravě a 17. a 18. ledna je alpská kombinace v Jeseníkách.

Lyžařský běh v Novém Jičíně.

KČT Nový Jičín uspořádal lyžařský přespolní běh Beskydské župy Svazu lyžařů. Startovalo celkem 35 závodníků. V kategorii mužů II. třídy na trati 8 km zvítězil Martiňák (Vítkovické železářny) v čase 27:29 min. Závod juniorů na 5 km vyhrál Polásek (KČT Kopřivnice) v čase 21:10 min. a v kategorii dorostenců na stejné trati zvítězil Katrušák (KČT Vsetín) v čase 21:44 min.

Memoriál Ivana Komárka.

Pražská župa Svazu lyžařů RČS uspořádala v Méchenicích již XXIII. ročník lyžařského přespolního běhu, nazvaného „Memoriál Ivana Komárka“ Závodníci startovali ve dvojicích v půlminutových intervalech. V závodě mužů dělí se o první a druhé místo Jelen (Modrobílý Praha) a Zabloudil (Slavia). Běh žen vyhrála Snopková z Modrobílého Praha. Výsledky hlavní kategorie mužů: (7 km — 43 startujících):

1.—2. Jelen (Modrobílý) a Zabloudil (Slavia) oba 28:02 min., 3. Diviš (Modrobílý) 29:38 min., 4. Mottl (KČT Vinohrady), 5. Bloman (KLV), 6. Bálek (Slavia), 7. Spála (Modrobílý), 8. Kabelka (KČT Vinohrady), 9. Vraný (LZK), 10. Máša (Vočko).

Sokolský běh ve Vokovicích.

Přespolní běh sokolské župy Podbělohorské se běžel již po třinácté a byl zahájen vztyčením státní vlajky a krátkým proslovem člena župního náčelnictva Wilda. Startovalo 13 dorostenek, 39 dorostenců, 11 žen a 31 mužů. V závodě dorostenek starších na 1500 m zvítězila Zuberová (Sokol Vokovice) 8:33 min., 2. Podroušková (Letná), 3. Černá (Uhřetín). Dorostenec st. — 2500 m: 1. Mesner (Vokovice) 7:57 (první v celkovém pořadí dorostenců), 2. Chroust (Vokovice), 3. Liška (Vokovice). Dorost mladší: 1. Křivánek (Střešovice) 8:19, 2. Šilling (Smíchov I.), 3. Chýle (Břevnov). Ženy 2000 m: 1. Košková (Letná) 10:44, 2. Jašková (Praha III.), 3. Andersová (Hradčany). 5500 m muži III. kategorie (18—20): 1. Bartoš (Praha III.) 21:27, 2. Marek (Holešovice) 21:53, 3. Lev (Nebuše) 22:38. II. kategorie (20 až 32): 1. Vozenilek (Troja) 22:03, 2. Zďárský (Praha III.) 3. Beránek (Hostivice). Starší (do 40 let): 1. Zelenka (Praha III.) 21:10, 2. Topinka (Střešovice), 3. Pytlík (Praha III.). Hosté: 1. Lauerman (Smíchov I.) 20:52, (první v celkovém pořadí mužů), 2. Židlický (Sokol Jínonice) 21:05.

Lyžařský běh ve Vysokém nad Jizerou.

Lyžaři ČSK Vysoké nad Jizerou uspořádali přípravný lyžařský přespolní běh za účasti 26 startujících, mezi kterými byli i norský atlet Systad a náš marathonec Weishäutel. Trať závodu měřila cca 5000 metrů. Hustá mlha se stala osudnou vedoucím závodníkům Systadovi a Weis-

häuťelovi, kteří s náskokem 2 minut před ostatními v závodě pro hustou mlhu zabloudili. Tím se stalo, že vyhrál Zampa (ČSK Vysoké n. J.) za 17:31 min. před Šanovcem (Špindlerův Mlýn). Třidu starších vyhrál Martin Štěpán (Sokol Dol. Štěpanovice) za 18:10 min., a v dorostu na stejné trati zvítězil Jindřišek (SKI Jilemnice) v čase 18:03 min.

Jsou lyžaři, kteří nechtějí jezdit lanovkou!

V době dnešních moderních lyžařských zařízení, které v cizině jsou naprostou samozřejmostí a u nás teprve začínají, je radostno zaznamenat tento zářný případ. — Mistr RČS, Polska atd., skromný a jeden z nejsvědomitějších lyžařských závodníků, Jarda Cardal, kterého jsme i v létě vidávali pobíhat po krkonošských hřebenech v neustálém treningu, za svá loňská vítězství, mistrovské plakety a čestné poháry, byl obdařen spolu s ostatními mistry RČS stálou volnou průkazkou na lanovku ve Špindlerově Mlýně. Cardal poděkoval Svazu za milou pozornost a vzdal největší díky, ale hned ubezpečil, že si ji jen uschová! I když miluje pokrok, přece jen prý si rád vyběhne „po svých“ na nějaký ten kopeček, třeba ke Klínovce s volnou průkazkou v kapse, neboť dosud dává přednost drině, než pohodlí. — To je co říci a proto se nedivme, že to právě Cardalovi do kopečů tak dobře běhá!!!

Nové sportovní poradny

byly otevřeny pro lyžařské závodníky v Praze při klinice prof. MUDr. J. Krále.

Ve Špindlerově Mlýně se připravuje poradna pro celou zimní sezónu.

Saňový výťah

je připraven na Studničné Hoře s určením pro trening slalomu závodníků v předolympijské přípravě.

Obuv náročného lyžaře

Výrobce: STANISLAV ZÝMA, PRAHA-KOŠÍŘE

STARÝ PIVOVAR, TELEFON 465-72

Pracovní volno k výcviku instruktorů

Ministerstvo sociální péče vydalo dne 24. září 1947 pod čj. zn. A-II-1117-17/9-47 tento výnos:

Československý tělovýchovný svaz požádal ministerstvo sociální péče, aby osoby, které jsou povolány do kursů, uspořádaných tělovýchovnými svazy, byly na dobu těchto kursů uvolněny ze svého zaměstnání.

Ministerstvo sociální péče uznává velký význam školení instruktorů v naší tělovýchově, nemůže však při nynějším pracovním vypětí ve dvouletce vyslovit zásadně a všeobecně souhlas s uvolňováním v každém případě. Rozhodnutí o uvolnění ze zaměstnání má být ponecháno odpovědným vedoucím závodu nebo podnikem, kteří jsou dokonale obeznámeni s potřebami provozu závodu.

Ministerstvo sociální péče nemá námitky, aby požadované pracovní volno bylo poskytnuto zaměstnancům povoláním do zmíněných kursů tam, kde to potřeba a provoz závodu dovolí.

Za ministra: Dr. Slíž v. r.

Sleva jízdného na zimní sletové hry.

Ministerstvo dopravy povolilo členstvu a dorostu sokolských tělocvičných jednot, jež se zúčastní zimních sletových slavností, pořádaných jako část XI. všesokolského sletu a to:

- sletových lyžařských závodů dorostu ve Špindlerově Mlýně ve dnech 29. ledna—1. února 1948;
- zimních sletových her mužů a žen ve Vysokých Tatrách ve dnech 15.—22. února 1948,

50% slevu jízdného ve 2. nebo 3. třídě osobního vlaku a při vzdálenostech přes 100 km i rychlíku pro jednu jízdu tam a zpět pravidelnými vlaky podle jízdního řádu. Tato sleva jízdného bude poskytována na průkazky, které vydá ČOS zvlášť pro sletové lyžařské závody dorostu ve Špindlerově Mlýně a zvlášť pro zimní sletové hry mužů a žen ve Vysokých Tatrách.

Sleva jízdného pro sletové lyžařské závody dorostu ve Špindlerově Mlýně bude příznána z místa bydliště do Vrchlabí v době od 25. ledna do 4. února 1948. Pro zimní sletové hry mužů a žen ve Vysokých Tatrách bude sleva jízdného příznána z místa bydliště do Tatranské Lomnice v době od 10. do 22. února 1948 a zpět do původní nástupní stanice v době od 15. února do 7. března 1948.

Hlášení lyžařských závodů.

Závodní řád Svazu lyžařů říká v paragrafech 26 a 28, že všechny veřejné lyžařské závody povoluje technický sbor SL a že je nutno hlášení veřejných závodů zaslat prostřednictvím župy nejpozději do 30. října Svazu lyžařů ke schválení. U závodů s účastí omezenou (klubové, mezi-klubové, meziměstské, župní, mezi-župní a pod.), které schvaluje župa je termín pro zaslání hlášení závodu Svazu lyžařů až 30. listopadu.

Poslední schůze náčelnictva SL schválila, aby mimořádně pro tuto sezónu mohla být hlášení všech lyžař-

ských závodů — tedy i veřejných — podána SL nejpozději do 30. listopadu t. r. Závody, které nebudou hlášeny do tohoto termínu nebudou náčelnictvem SL povoleny!

Náčelnictvo SL bude tato ustanovení závodního řádu dodržovat i nikoliv proto, že jen tak lze zaručit skutečně hodnotný, dokonale provedený lyžařský závod. Zárukou je tu okolnost, že klub nebo odbor již v časně předsezóně začne provádět přípravné práce, určí odpovědné činovníky a zajistí vše potřebné tak včas, aby konečné provedení závodu bylo skutečně zdařilé po stránce technické, organizační i hospodářské.

Závodní řád také určuje, že klub může v sezóně provést pouze jeden veřejný závod. I toto ustanovení sleduje stejný cíl — raději méně, ale za to dokonale provedených veřejných lyžařských závodů.

Na tato ustanovení závodního řádu bylo již v poslední době vícekrát upozorněno. Naposledy byli v tomto směru upozorněni župní náčelníci na schůzi technického sboru SL v České Třebové ve dnech 13. a 14. září t. r. Na této schůzi bylo také upozorněno na ustanovení závodního řádu o propozicích, protokolech a výsledcích lyžařských závodů. Nejpozději 4 týdny před konáním závodu musí být SL zaslány ke schválení propozice, které musí obsahovat všechny důležité zásady, uvedené v § 125 závodního řádu. A nejpozději do 14 dnů po ukončení závodu musí být Svazu lyžařů zaslán protokol a podrobné výsledky závodu.

I tyto věci čistě administrativního rázu nutno provádět přesně. Výsledky závodu neslouží jen k tomu, aby po ukončení závodu byly rozděleny vítězům ceny a aby tyto výsledky byly uveřejněny v časopisech. Náčelnictvo SL a také referenti komisí potřebují výsledky závodů. Staví na nich výběr pro účast na závodech mezinárodních, připravují podle nich plánování jak podniků a závodů tak i různých lyžařských zařízení (místků, sjezdových drah a pod.). Jsou tedy i tyto administrativní součásti našeho sportovního podnikání důležitými pomockami a podklady pro zdárnou práci a rozvoj československého lyžařství.

Chceme ještě v souvislosti s pořádáním závodů upozornit na to, že podle dohody s ČAAU nemohou naše kluby nazývat své předsezónní trénin-gové závody „přespolní běh“, nýbrž pouze „lyžařský běh“. Název „přespolní běh“ je vyhrazen ČAAU pro speciální lehkooletické běhy klubů a odborů organizovaných v ČAAU.

Referent závodů: Petr.

Rozhodčí pro mezinárodní závody

Svaz lyžařů RČS, který se připravuje k bohaté mezinárodní sezóně a na Zimní olympijské hry, jmenoval FIS pro sezónu 1947/1948 tyto rozhodčí: Bukvaje Juraje, Duffka Miloše, Arch. Jarolínka Karla, Ing. Jaurise Ant., Kocuma Václava, Ing. Krause Jiřího, Krňoula Rud., Dr. Mosera Jaroslava, Pospíšila Frant., Dr. Ing. Šimčisko Jozefa.

Zvláštní přiděl potravin.

Ministerstvo výživy yhovělo žádosti Československého tělovýchovného svazu a všem závodníkům, kteří jsou v přípravě na Zimní olympijské hry poskytl zvláštní přiděl potravin až do doby Zimních olympijských her.

Lyžařská mistrovství Švédska se budou konat ve dnech 13—21. března 1948 v Kiruně.

Lyžařské závody na Holmenkollen v Norsku budou uspořádány v letošní sezóně mezi 2.—7. březnem 1948. Soustředí u startu nejlepší lyžařské závodníky ze severských zemí.

Termínová listina na rok 1948.

1947:

27.—28. XII. Veř. závod v běhu a a skoku — rozřadovací pro olympioniky ve Špindlerově Mlýně nebo v Peči.

1948:

- 3.—4. I. Veřejné závody sjezdové — vyřadovací pro olympioniky pro případ, že by nemohly být také 27.—28. XII. 1947. 3.—4. I. byl by pak tento závod na Studničné hoře.
11. I. Župní přebory — skok, běh.
18. I. Župní přebory — sjezd a slalom.
25. I. Župní přebory — náhradní termín.
1. I. 30. I.—8. II. V. zimní olympijské hry ve Sv. Mořici.
- 5.—8. II. pololetní prázdniny. Přebory dorostu RČS pro rok 1948 v Jeseníkách.
8. II. Veřejný závod S. K. Slavia Tanvald (bez dorostu), Tanvald.
8. II. Veřejný závod rozestavný na 4×10 km (štafety) na Babích loukách — MB Praha.
- 14.—15. II. Přebor Klubu českých turistů na Pústevnách.
15. II. Zlatá lyže Šumavy — štafety — Špičák — ZLC Plzeň.
- 15.—22. II. Zimní sletové hry ČOS ve Vysokých Tatrách.
21. II. Mistrovství RČS v závodě vytrvalostním na 50 km — Hančův memoriál (v rámci Zim. slet. her) — Vysoké Tatry.
- 23.—28. II. Čs. armádní přebory ve Vysokých Tatrách.
- 26.—28. II. Přebory dorostu ČOS v Hor. Rokytnici n. Jiz.
- 4.—7. III. XLIX. Mistrovství RČS v jízdě na lyžích pro rok 1948, spojená s mezinárodními závody a Přebor juniorů RČS pro rok 1948 — Špindlerův Mlýn.
- Sokolský závod branné zdatnosti mládeže — Beskydy.
21. III. Velká cena Československa — sjezd a slalom — Velký Kotel v Jeseníkách.
- Pohár kongresového můstku — Nový Svět-Harrachov.
28. III. Velikonoční lyžařské závody LSS — Vysoké Tatry.
18. IV. Závod osvobození — mezinárodní — Obří slalom — Pec v Krkonoších.
- 1.—2. V. Velká sjezdová cena Slovenska — Halašův memoriál — mezinárodní závod na Ďumbieru.

DOROSTENECKÁ HLÍDKA

Hodláme zavést v Zimním sportu p r a v i d e l n o u dorosteneckou hlídku. Redakce tento podnět uvítala. A tak je už jenom zapotřebí, abyste ji nejen četli a podle ní se řídili, ale také do ní psali. Rádi zveřejníme vaše zkušenosti, rady a přání.

Výcviková střediska. Pro zlepšení závodního lyžařství jest zapotřebí, aby župy využily hned prvního sněhu a uspořádaly 2- až 3denní trénin-
gové tábory pro dorostence — závodníky. Náčelnictvo Svazu lyžařů vyzývá právě oběžníkem župy, aby zřizovaly v ý c v i k o v á s t ř e d i s k a pro dorostence a dorostenky — závodníky. Mohou být společná pro muže, ženy i dorost, aby se mládež učila prakticky od starších a zkušených. Je nutno, aby kluby projevíly plné pochopení a postaraly se o plnou účast.

O v á n o c í c h bude opět uspořádán trénin-
gový tábor dorostenců běžců, skokanů, sjezdařů a dorostenek — sjezdařek. Do tréningu pozve Svaz nadějně závodníky, kteří dokázali svými výsledky v minulé sezóně, že patří do trénin-
gového tábora těch nejlepších. Pokud místo stačí, mohou župy i kluby vyslati do tohoto tábora na svůj náklad dorostence (dorostenky), jichž vý-
konnost nemohou sice z různých důvodů prokázat výsledky na závodech, jsou však o nich přesvěd-
čeny, že vospělostí a schopnostmi dávají největší naděje do budoucna.

Máte vedoucí a cvičitele pro mládež? Povíme vám o nich. V únoru 1947 byli v kursu pro ve-
doucí dorostu a mládeže účastníci i z vaší župy. Všichni byli nadšeni a slíbili, že budou s dorostem pracovat. Přitáhněte je proto k práci, jinak zů-
stanou zakopanou hřivnou. *Wild.*

BĚŽECKÝ KURS PRO ŽENY A DOROSTENKY
pod vedením naší výborné závodnice
Máni Lukešové.

Komise žen Svazu lyžařů uspořádá ve dnech od 5. do 10. prosince kurs pro ženy v běhu na lyžích v Krkonoších na Mísečkách. Kurs je na vlastní útraty. Cena pobytu s výcvikem bude asi za Kčs 525,— pro osobu mimo cestu. Kursu se mohou zúčastnit všechny ženy a dorostenky zá-
jímající se o běh. Přihlášky zašlete písemně na Svaz lyžařů, Praha II, Národní 18, Komise žen.

DĚVČATA - DOROSTENKY,

víte, že Svaz lyžařů pořádá pro vás kursy, že vaše župa S. L. i váš klub se o vás stará? Sledujte dorosteneckou hlídku v „Zimním sportu“. Hlaste se do klubů a hlavně pilně cvičte již, než napadne první sníh, trenujte, nečekejte, až bude bílo, to již toho moc nestihnete! Uvidíte, že za pilný trénink přijde odměna, umístění na závo-

dech, zařazení do kursů, kam se vybírá podle vý-
sledků, a co hlavně požitek pro vás samé, až vám to pěkně pojede a budete se sebou spokojeny.

Je něco hezčího, než jet rychle s kopce, až nám slzy stříkají do očí, praporky se míhají kolem a nevidíme nic, než dráhu před sebou? Ano, ne-li hezčího, tedy jistě stejně hezkého. Nemyslete, že jen po závodní dráze dobudete svého štěstí. Nechci vás zrazovat, když je trénink, tak se zakousnout a nepustit, ale nezapomínejte, že kolem vás, za tou loukou nebo sjezdovkou, na které cvičíte, jsou kopce, široko daleko krásné naše kopce, nezanedbávejte je! Rozjeďte se do terénu, vy-
hodte spodní tah a proběhněte se po hřebenech, po lesích, pasekách, podívejte se kolem a uvidíte, že i z výstupu a běhu po rovině můžete mít radost. A což radovánky na pasekách, kde místo praporků máte krásně zavěšené smrčky a místo vyjetých kolejí krásný čerstvý sníh, někdy led, ale i to je pro vás trénink. A těch houpaček, potoků a muld, jen když se chce hledat.

Proto nezanedbávejte terén, zeptejte se zkuše-
ných lyžařů a ti vám to potvrdí, a zeptejte se ně-
které z našich běžkyň a uvidíte, jak se jí rozzáří oči — co by vám toho všeho pověděli. Ale na to již není místo, až zase příště.

Děvčata, na shledanou na horách, ať již na sjezdovkách nebo na běžkách!

Budeme se snažit, abyste si již letošního roku mohli koupiti u svého dodavatele:

LABRADOR,

lyžařské ocelové sjezdové hole a vázání;

ROTTEFELLA,

lyžařské vázání na běh;

KIVA,

speciální ocelové hrany a šrouby;

ETTINGER,

speciální ocelové hrany a šrouby;

ANTON BERG,

speciální klister.

Representace a generální zastoupení pro ČSR

ZDENĚK KOPECKÝ,

Praha II, Příčná ulice 8.

Stalingradská chata

PEC - LENCOVA HORA, tel. aut. 8.

12 pokojů, ideální lyžařský terén!

Majitel St. Čepelka.

Návštivte ŽIŽKOVU CHATU

Pec v Krkonoších.

Ideální lyžařský terén 1050 m n. m.

Teplá a studená voda — 35 pokojů.

Nájemce DRÁB.

CHATA NA VYHLÍDCE - PEC 206

KRKONOŠE, telefon 7, 1050 m n. m.

Teplá, studená voda, ústřední topení,
známá výtečná domácí kuchyně.

Národní správce Karel Skalník.

SMETANOVA CHATA

PEC — KRKONOŠE, telefon 22, 950 m n. m.

20 pokojů, ústřední topení, teplá a studená voda,
koupelna, domácí kuchyně.

K. LEFLER.

HOTEL „PANORAMA“

970 m n. m. — Bohumil SYROVÝ, nár. správce

(KRKONOŠE)

18 dvoulůžkových pokojů, ústř. topení, teplá, studená tek. voda,
domácí kuchyně — telefon 24.

Vše pro zimní sport

lepené lyže — lyže z Ia horského jasanu

KAREL HABERLE

Pec pod Sněžkou

Telefon 55

K zimnímu pobytu vás zve

Hotel Pošta - Pec, Krkonoše

Telefon 20

Ústřední topení - Tekoucí teplá voda

Ing. Hanzlík

Bouda „MODRÝ DŮL“

Pod Studniěnou horou. — Telefon 26.

PEC POD SNĚŽKOU.

Ideální lyžařské sjezdy a terény.

K zimnímu pobytu vás zve

Hotel Říha, Velká Úpa II-139

Telefon č. 4 (Krkonoše)

Tekoucí teplá voda — Ústřední topení

PENSION JABLOŇKA

VELKÁ ÚPA 199

Sluneční strana, tel. 24, Krkonoše
Tekoucí teplá a studená voda -
ústřední topení

HOTEL „RADIUM“

VELKÁ ÚPA — KRKONOŠE

Výborná kuchyně, ústřední topení, tekoucí teplá -
studená voda, garáže - Telefon 11.

J. KRČMÁŘ.

RESTAURACE A PENSION

„LESNÍ ZÁTIŠÍ“

Rudolf Koťátko, Horní malá Úpa.

Výborná kuchyně, ústřední topení,
tekoucí studená a teplá voda.

ŠOLC PENSION - RESTAURACE
DOLNÍ MALÁ ÚPA 45,
KRKONOŠE TELEFON 2.
E. MAREŠOVÁ.

Krásný kout osvobozeného pohraničí.

Pension »STELLA«

Špičák - Šumava 900 m n. m.

Telefon č. 4. 5 minut od želez. stanice Špičák.

Každou sobotu přímé vlaky z Prahy.

V místě stálá škola Svazu lyžařů RČS.

Majitel TONDA ŘÍHA.

LYŽE, SANĚ, SNĚHOVÉ BRUSLE,

Ia z horského jasanu

JAN MIKULE

sportovní kolářství,

MARŠOV I, pp. Svoboda n. Ú. Telefon 004.

HOTEL SIROTEK

ŠPIČÁK - ŠUMAVA

Výborné lyžařské terény!

*Chcete strávit příjemnou sobotu
a neděli, či zimní dovolenou v horách?*

Zveme vás do horského hotelu

„Na českém pomezí“

v Cinvaldě v Krušných horách.

*Výborná kuchyně, ústřední topení, teplá a studená
voda. Vhodné terény pro lyžaření a sánkování. Ne-
ustálé autobusové spojení s láznemi Teplice-Šanov.*

Dotazy a objednávky pokojů řiďte na:

Horský hotel „Na českém pomezí“, Cinvald,
telefon 7.

Speciální výroba
lyží

F. PIČMAN

Horní Branná
Krkonoše

Prvotřídní výrobky
zimního a letního sportu

odá družstvo

„DRUKOL“, Praha II,
Petrské nám. 7.

„Na stráži“

*bouda Sokola vinohradského na Končínách,
35 pokojů, ústřední topení, teplá a studená
voda, sprchy. Výborná domácí kuchyně. Nej-
krásnější lyžařský terén. Pošta Jablonec n. Jiz.
Telefon: Rokytnice nad Jizerou 37.*

JOSEF HERZÁN, nájemce.

Vše pro zimní sporty

odá

K. MÜLLER, národní správce fy HESSLER,
PRAHA I, U obecního domu 2. Telefon 611-82.

Lyže vyrábí **Jadrnička,**
továrna,

Fryšták na Moravě

*Hockeyové hole, lyže, saně
a ostatní sportovní potřeby
odá:*

JIPO, nákup. prodej. a výrob. družstvo,
Praha XII, Stalinova 63. - Telefon 546-00.

Zdeněk Plesnivý

Praha III.

Pro zimní sporty dobré zboží

„Čělosport“

Praha II, Hyberská 7 - Tel. 398-51

Lyže, sánky a lyžařskou výbroj vám odá

Karel Brož, výroba lyží

nár. spr. B. Jindřišek

Kořenov 41.

DĚTSKÉ LYŽAŘSKÉ VÁZÁNÍ

dokonalého vzoru vyrábí

Ing. MAI A SPOL., PRAHA VIII,
Na Hrázi čís. 26 — telefon 807-24.

Vše pro zimní sport

Sport Strniště Praha II,

Na Pořiči 12. Telefon 248-88

Dobré lyže z horského jasanu,

lepené hickorové pro běh, sjezd i turistiku
s příslušenstvím obdržíte u výrobce:

Bři Slonkové, Nové Město na Moravě

SPORT SVOBODA

výroba a prodej sportovních potřeb
zn. **LIBERTY**

PRAHA II, Smečky,
roh Václavského nám.
Telefon 283-83.

Lyžařům

dokonalou výzbroj dodá

SKAUTING

Praha II, Vodičkova 30

Telefon 374-23

DVORAČKA v Krkonoších

20 pokojů, ústřední topení, tekoucí teplá a studená voda, lázeň. Výborná kuchyně, ideální lyžařský terén. Pošta Horní Rokytnice nad Jizerou.
Telefon č. 11.

Ella PŮHONNÁ, majitelka

*Vše pro náročné lyžaře v Krušných horách -
krásné lyžařské terény,
ale i Ia domácí kuchyně, ústřední topení,
teplá voda, garáže, telefon čís. 8*

Hotel

„PŘÁTELSTVÍ“ MOLDAVA

MIROSLAV SEKERA, nájemce.

Turnovská chata na Štěpánce

Jizerské hory 958 m n. m.

PŘÍCHOVICE u Tanvaldu, telefon č. 9.

*Vyhledávané lyžařské středisko. - Vyhovující
i nejnáročnějším, 14 pokojů, spol. noclehárny,
koupelny, sprchy. Ústřední topení, teplá a stu-
dená voda v celém domě.*

»Bouda na Pláni«

*vás zve lanovkou. 10 pokojů, domácí kuchyně,
výborný lyžařský terén.*

Pošta Hořejší Vrchlabí, telefon 84.
Jaroslav Tajchman.

Lyže lepené sjezdové a jasanové

dodá vám známý

závodník Tonda BARTOŇ,

Vysoké nad Jiz., telefon 21.

HOTEL-PENSION JANOŠÍK ŠPINDLERŮV MLÝN-BEDŘICHOV

Moderně zařízený a odborně vedený podnik v klidném ústraní střediska. Lyžařský terén přímo u podniku. Ústřední topení, teplá tekoucí voda, domácí kuchyně, garáže. - Telefon čís. 72.

Hoteliér Fr. KAPAL.

Hotel „Skála“ Hutě

výše 678 m n. m.

p. Vítkovice - Krkonoše.

Vojtěch Šubrt

RENNEROVY BOUDY 106,

Krkonoše v. n. m. 1250, p. Hořejší Vrchlabí.

*Lyžaři, u nás najdete nejlepší po-
hodlí, domácí kuchyni v zimě v létě.*

Brambory, krmiva, stavebniny, selata

vám dodá

Hospodářské družstvo skladištní a výrobní

ve Vysokém n. Jiz., telefon 16.

PENSION „BELLEVUE“

Benecko-Krkonoše, výška n. m. 860 m.

11 letních i zimních pokojů, domácí kuchyně.

Náj. B. Braun.

SPORT

SPORTOVNÍ POTŘEBY

kupujte u fy:

DVOŘÁČEK

Speciální výroba
sportovních potřeb

PRAHA II,

JEČNÁ UL. Č. 24 - TELEF. 329-77

Vše pro lyže, hokej, bruslení,
football, tennis, rytmiku, ping-pong,
volleyball, tělocvik a jiné sporty.

Pro lyžaře!

Klínová bouda 1326 m.

30 pokojů, 90 lůžek, ústřední topení,
teplá a studená voda.

Telefon 58a Špindlerův Mlýn.

Pošta Hořejší Vrchlabí.

K. RŮŽEK, hotelier.

Horské zátíší Misečky,

*12 pokojů, teplá a studená voda,
domácí kuchyně, pivo, víno, li-
kéry. Domácí prostředí, aut. spo-
jení z Jilemnice až na Misečky.*

Pošta Špindlerův Mlýn, telefon 101.

Garáže.

J. PLUCHA, národní správce.

Hotel Kubát

BENECKO V KRKONOŠÍCH 880 m n. m.

Telefon Benecko č. 3.

*Ústřední topení, teplá a studená voda,
autogaráže. 36 pokojů.*

OLYMPIA

SPORTOVNÍ PRODEJNA

Špindlerův Mlýn, pod hotelem Palace

*Připravili jsme pro vás vše, co potře-
bujete pro svůj oblíbený sport.*

*Nejmodernější zařízení dílna je vám
zárukou bezvadně provedených montáží
a oprav.*

*Chcete-li si přijít na své,
jedte do Krkonoš na Benecko*

do HANČOVY BOUDY

Domácí kuchyně - ústřední topení,
tekoucí teplá, studená voda.

Výhodné lyžařské terény pro lyžaře
i začátečníky.

Telefon č. 15.

Sport - usně

J. PROCHÁZKA

SVOBODA nad ÚPOU, telefon 32

Krkonoše. - Založeno 1759

Lyžařské vosky tu i cizozemských značek za
velkoobchodní ceny ve sdružených zásilkách.

Kvalitní konservační prostředky
pro sportovní obuv.

HOTEL „SNĚŽKA“

ŠPINDLERŮV MLÝN,

ústřední topení

— garáže —

teplá, studená voda,

denní pence Kčs 110.—.

Národní správce SVAT. VENC.

Telefon 26.

ŠPINDLERŮV MLÝN

Mezinárodní středisko zimních sportů

Hotel Alexandria telefon 3	C	Hotel Hradec telefon 56	C	Hotel Savoy, Dep. Westend tel. 60, 66, 7	A	Pension Ráj telefon 51
Alpský hotel telefon 42	B	Hotel Krakonoš telefon 34	C	Hotel Slavie telefon 6	C	Pension Radost telefon 102
Hotel Astoria telefon 76	C	Labský hotel telefon 14	C	Slovanský hotel telefon 24	B	Pension U hor. pramene
Hotel Aurora telefon 83	C	Hotel Lomnice telefon 20	C	Hotel Slunce telefon 15	C	Pension Dalibor telefon
Hotel Belvedere telefon 64	B	Hotel Nechanický telefon 54	C	Hotel Sněžka telefon 26	C	HORSKÉ BOUDY:
Hotel Bristol telefon 47	C	Hotel Palace telefon 4	B	Hotel Špindlerův Mlýn telefon 5	B	Davidova bouda B telefon P 3
Dep. Bellevue a Domovina, Grand-hotel telefon 36, 1, 2	A	Hotel Panorama telefon 52	B	Hotel Windsor, dep. Jitřenka telefon 10	B	Lužická bouda A telefon P 1
				SVATÝ PETR:		Medvědí bouda C telefon 33
				Hotel Sport telefon 9	B	Moravská bouda C telefon P 9
				Hotel Sv. Petr telefon 38	C	Novopacká bouda C telefon P 10
				Hotel Zátíší telefon 77	C	Špindlerova bouda B telefon P 2
				PENSIONY:		OBCHODY:
				Pension Diana telefon 8		Drogerie Milan Ponec telefon 22
				Pension Hanička telefon 110		Upomínkové předměty B. Pavlas služba veřejnosti telefon 114
				Pension Inka telefon 111		Módní zboží Jan Plachý
				Pension Lesní dům telefon 40		Holičství F. Súra telefon 13
				Pension Lověna telefon 65		Hrbkovo řeznictví telefon 55
				Pension Minerva telefon 61		

Záruka jakosti

SPORTOVNÍ A OBCHODNÍ DŮM

ŠPINDLERŮV MLÝN - TELEFON 41.

Jarka Lukeš

1894

1947

53

roky vyrábíme

lyže

*Naše poslední modely lyží
z nejlepších krkonošských jasanů
Naše osvědčené lyže lepené*

přinesou vám radost z bílého sportu
a úspěchy v lyžařských závodech

Lyžařské hole, vázání - Montáž lyž. hran

H. Mečír a spol.

JILEMNICE - KRKONOŠE

Telefon 28

*Hodně sluníčka, krásný sníh
a dokonalý oddech najdete na Krkonoších.
My vám připravíme odpočinek
v příjemně vytopených místnostech
nejvyšší boudy v Krkonoších.*

Československá bouda na Sněžce

Vše pro zimní sport

dodá

Sportovní závod K. Č. T.

nájemce Viktor Pícha

Praha II, Školská 16, tel. 318-34.

Prodej i nečlenům.

*Při sportu, na každém kroku
Vás spolehlivě chrání*

POJIŠŤOVNA
SLAVIA
NÁRODNÍ PODNIK

**Chcete strávit příjemnou sobotu
a neděli či zimní dovolenou v horách ?**

Zveme vás do horského hotelu

»Na Přibilové chatě«

v Mikulově v Krušných horách.

*Domácí kuchyně, ústřední topení, nejlepší terény
v okolí, lyžařské i sáňkařské, výhodné vlakové spojení.*

O všestranné pohodlí se postará

„PŘIBILOVA CHATA“, Mikulov
p. Hrob u Teplíc-Šanova.

**Chata generála Svobody
MOLDAVA
v Krušných horách**

vás zve.

Položena v nejvyšších nádherných terénech, dostupná výhodným vlakovým spojením, ústřední topení s teplou vodou, garáže, telefon č. 1 a — výborná strava.

JARMILA ZAVŘELOVÁ.

Lyžařům

dodává lyžař

Průcha

Praha II, Národní tř. 25

Telefon 33017

ZIMNÍ SPORT

ČASOPIS SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

2

ROČNÍK XXXIV • 1947-48 • CENA Kčs 7.—

NOVÝ SVĚT - HARRACHOV

vyhledávané středisko zimních sportů

<p>Hotel „Radio“ telefon 19 Otomar Kafka, hot.</p>	<p>Hotel „Sport“ telefon 7 M. Dumek, hot.</p>	<p>Reznictví a uzenářství telefon 38 Boh. Drahoňovský</p>	<p>Pekařství telefon 58 Břetislav Vokřínek</p>
<p>Hotel „Bellevue“ telefon 15 Bohuslav Horáček, hotelier</p>	<p>Harrachovské sklárny, národní podnik NOVÝ SVĚT - HARRACHOV Založeno 1630. <i>Značka jakostního skla.</i></p>		<p>Koloniál a lahůdky telefon 22 V. Brzoň</p>
<p>Hotel „Herčík“ telefon 48 Ant. Kučera, hot.</p>	<p>Hotel „Mumlavský vodopád“ telefon 20 J. Tyl, hot.</p>	<p>Obchod a pekařství telefon 14 Václav Vozenílek</p>	<p>Obchod smíšeným zbožím telefon 39 Jiří Neřuka</p>
<p>Hotel „Erlebach“ telefon 6 Ant. Kučera, hot.</p>	<p>Pension „Diana“ Miloslav Růžička</p>	<p>Pekařství a koloniál telefon 34 Jan Lukeš</p>	<p>Pohorské konsumní výrobní a úspor. družstvo, sp. s r. obm. v Semilech telefon 45</p>
<p>Hotel „Krackonoš“ telefon 53 J. Mayer, hot.</p>	<p>Restaurace „U čerta“ telefon 44 Josef Polman, rest.</p>	<p>Výzbrojní stanice Svazu lyžařů RČS telefon 24 A. Lenemayer, ved.</p>	<p>Drogerie Krakonoš telefon 25 Josef Boček</p>
<p>Hotel „Kotrba“ telefon 4 bratři Mizerové</p>	<p>Restaurace „U mumlavského vodopádu“ telefon 20 M. Šimůnková, rest.</p>	<p>Brašnářství a sportovní potřeby telefon 49 F. Lenemayer</p>	
<p>Hotel „Koruna“ telefon 12 Emil Ulrych, hot.</p>	<p>Cukrářství a kavárna telefon 26 Alois Bartoš</p>	<p>Galanterie, textil, papír telefon 18 Zdeněk Cívín</p>	<p>Osobní autodoprava telefon 56 Mil. Kos</p>
<p>Hotel „Praha“ telefon 16 Miloslav Bartoš, hot.</p>	<p>Reznictví a uzenářství telefon 55 František Kučera</p>	<p>Seifenbašská tkalcovna Rýžoviště telefon 8</p>	<p>Seifenbašská tkalcovna Rýžoviště telefon 8</p>

Lyže

z la horského jasanu
a lepené lyže od fy:

Viktor Nesvadba,
nástupce Karla Koldovského
Nový Svět - Harrachov, č. 122.

Telefon č. 3.

NAVŠTIVTE

Zimní stadion

BRUSLENÍ DENNĚ

9 - 12; 14 - 20.30 hod.

Lyžařům

dokonalou výzbroj dodá

SKAUTING

Praha II, Vodičkova 30

Telefon 374-23

SPORTOVNÍ POTŘEBY

kupujte u fy:

SPORT

DVORÁČEK

Speciální výroba
sportovních potřeb

PRAHA II,

JEČNÁ UL. Č. 24 - TELEF. 329-77

Vše pro lyže, hockey, bruslení,
football, tenis, rytmiku, ping-pong,
volleyball, tělocvik a jiné sporty.

Lyžařům

dodává lyžař

Průcha

Praha II, Národní tř. 25

Telefon 33017

Vše pro sport dodá

Ota Hořejší, Praha II,

Lazarská 1. - Telef. 356-60

Nabízím vám své služby velmi pečlivě prováděné

První dílna sportovních potřeb

OLDA ZACHAŘ

PRAHA XIV.-Nusle-Údolí, Jaromírova 33.

Stanice elektrické dráhy 4 a 14

Vše pro zimní sport

Sport Strniště Praha II,

Na Poříčí 12. Telefon 248-88

Pro zimní sporty dobré zboží

„Tělo sport“

Praha II, Hybernská 7 - Tel. 398-51

SPORT RATH, PRAHA, PŘÍKOPY 23

Telefon 222-26

Starý odborník vám přátelsky poradí.

LYŽE - HOCKEY - SKIGLIS - TOKOVOVSKY

Vlastní vzorné sportoviště, Rathův raně Luka Medník. Pěkný lyžařský terén. Osvětlené kluziště pro hockey.

Pokoje,
noclehárny,
180 lůžek.
Stanice:
AKRČS. KČT.
Kavárna -
Garáže -
bozy

ŽELEZNÁ RUDA
Hotel „ŘÁDA“, tel. č. 70

HOTEL SIROTEK

ŠPIČÁK - ŠUMAVA

Výborné lyžařské terény!

Hotel PROKOP na Špičáku
NEJVĚTŠÍ HOTEL NA ŠUMAVĚ.

V lednu, únoru a březnu výhodné pence.
Železniční stanice Špičák, tel. Špičák č. 1

MAJITEL J. PROKOP

Vše pro zimní sport

JAN DVOŘÁK
HRADEC KRÁLOVÉ.

Sport | BERDA ČERNÝ

PARDUBICE, TELEFON 2020

DĚTSKÉ LYŽAŘSKÉ VÁZÁNÍ

dokonalého vzoru vyrábí

Ing. MAI A SPOL., PRAHA VIII,

Na Hrázi čís. 26 — telefon 807-24.

Dobré lyže z horského jasanu,

lepené hickorové pro běh, sjezd i turistiku
s příslušenstvím obdržíte u výrobce:

Bři Slonkové, Nové Město na Moravě

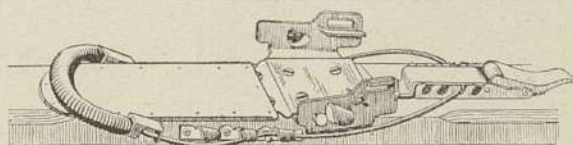
Dřevoprůmysl

JAN J. KOUBA

Chrudim

tesařství a pila - Chrudim IV. - telefon 78,
parní pila - Chrudim III. - telefon 63.

Účet Poštovní spořitelny 34213.

Lankové vázání a universální čelisti zn. „HOLOUBEK“
pro každou botu, lepené lyže, veškerou výzbroj pro zimní
sporty vyrábí a dodá

RUDOLF HOLOUBEK,
SPORTOVNÍ ZÁVOD,
Hradec Králové I.

TELEFON 3023.

Vše pro zimní sport

dodá

Sportovní závod K. Č. T.

nájemce Viktor Pícha

Praha II, Školská 16, tel. 318-34.

Prodej i nečlenům.

Specielní **Císařovy** lyže

jsou prvotřídní,

výroba v Lomnici nad Pop.

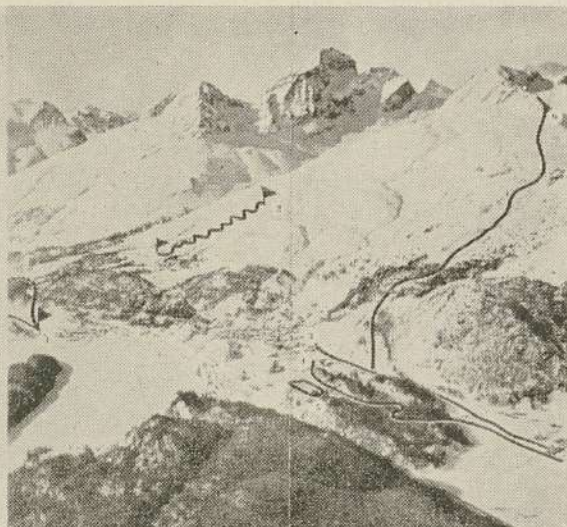

*Po celý život
Vám slouží*

PRVNÍ
ČESKOSLOVENSKÁ
POJIŠTOVNA
národní podnik

V. ZIMNÍ OLYMPIJSKÉ HRY 1948

Sv. Mořic je připraven na Zimní Olympijské hry 1948.

Ve Sv. Mořici, kde budou za necelé 2 měsíce zahájeny V. Zimní Olympijské hry 1948 byly již koncem října definitivně určeny tratě olympijských soutěží. Přinášíme celkový pohled dějiště ZOH se zakreslenými trasami běžeckých a sjezdových tratí. Na levém obrázku je zakreslena trať 18 km, 50 km, rozestavného běhu na 4x10 km. Start všech běžeckých soutěží je zcela vlevo označen trojúhelníčkem. Na pravém obrázku pak zakreslena je nová sjezdová dráha, vlnovka vlevo určuje místo pro olympijský slalom. Konečně čáry v pravém rohu označují skeleto-novou dráhu, spodní pak dráhu bobsleighovou, u níž je i položen lední stadion pro hokejové a bruslařské soutěže. U významu vrcholných soutěží Zimních Olympijských her, Švýcaři, jako pořadatelé, kladli důraz a požadavky hlavně na tratě lyžařských soutěží, z nichž mnohé jako olympijský sjezd, pro obtížnost byly prohlášeny za „šílené a krkolonné“. Hokejové a bruslařské soutěže budou se odehrávat jednak na zimním stadionu, pro skele-ton a bobsleigh byla nově upravena

dráha, na niž letos v únoru se konala mistrovství světa. Trať jak lyžařského marathonu na 50 km, tak i osmnáctky, rozestav. běhu na 4x10 km nebo závodu voj. hlídek, budou vyběhat od Starter See (poblíž hotelu Rhätia) ve kterém bude ubytováno čs. lyžařské mužstvo, a jsou vesměs vedeny bez značných výškových rozdílů většinou ideálním lesnatým terénem, střídavě po volných pláních vlnovitých ve výši cca 1900 m n. m. Lyžařská padesátka bude mít 2 stejná kola 25 km dlouhá, hromadný start štafet, z nichž každý člen poběží úsek 10 km dlouhý, bude vyběhat přes řeku Inn kolem olympijského můstku, malým výstupem k lázním sv. mořičským, pokračováním k levému břehu Innu, odtud výstupem ke starému můstku a zpět do cíle. Zvláštní pozornosti zasluhuje volba nové olympijské trati pro sjezd, kterou již nyní prohlašují švýcařští sjezdaři za „šílenou a krkolonnou“, protože v těchto místech se dosud nikdy nejezdilo pro technickou těžkost a rychlost svahu, takže bude požadovat od závodníků skutečně nejvyšší požadavky. Její délka 4000 metrů s výšk. rozdílem 900 m, povede z Piz Nairu nad koncem Corviglia dráhy dolů po její

levé straně k horní stanici a dále přes značně skalnatý strmý stupeň do lesa, zatáčkou doleva a bude pokračovat podél lanovky Chantarella a klesne strmým hustým lesem směrem ke skeleto-nové dráze „Cresta Runn“, odkud opět otevřenou strání pokračuje přes menší kamenolom do cíle k silnici z Celeriny. Sjezdová trať pro ženy bude podstatně kratší ze startu pod horní stanici výtahu a bude mít výškový rozdíl 570 metrů. — Slalom pro muže i ženy pojedou se na stejném svahu jako při letošní únorové přehlídce před ZOH, při závodě o „Bílou stuhu Sv. Mořice“. Dráhy pro skele-ton i bobsleigh byly nově upraveny, hlavně vjezd do loňské obávané zatáčky „horseshoe“ se zjednodušil a rovněž i olympijský můstek po novém vybudování s kritickým bodem 72 metrů, je připraven pro vrcholné soutěže. Ale i po ostatních stránkách chtějí Švýcaři překvapit ve sportovní organizaci schopnostech zavedením různých technických novinek, jako přesné elektrické měření času a informování diváků z polovičních úseků sjezdových disciplín, soudcování veřejně, 5 rozhodčích při skoku, kteří budou ukazovat docílené známky jak za styl, tak i délky

skoků. Pro pohodlí a samozřejmě nezbytnost závodníků, činovníků a diváků, bude sloužit zde řada lanovek a výtahů, až do výše téměř 3.000 metrů. Proto důležitou otázkou aklimatisace závodníků budou řešit četné lyžařské federace včasným příjezdem svých národních mužstev do Sv. Mořice a většina těchto států ohlašuje svůj příjezd dokonce již počátkem ledna 1948.

Kolik našich lyžařů do Sv. Mořice?

Cílem a touhou všech sportovců je účast na Olympijských hrách. Je to snaha, aby svým výkonem se kvalifikovali k hájení státních barev na této vrcholné soutěži světa. Cíl, který vzbuzuje a zoceluje, a který vyžaduje po dlouhou řadu měsíců i let odříkání a obětí. Cíl, který vyžaduje soustře-

dění vůle a vloh, aby bylo možné ukázat v ušlechtilém zápole, kdo je nejlepší a nejsilnější na světě. Neboť Olympijské hry jsou nejvybranějšími mezinárodními sportovními závody. Proto jsou Olympijské hry zdravým a cenným závodem pro všechnu mládež světa. Již za necelé dva měsíce budou to zimní sportovci: lyžaři, hokejisté a bruslaři, kteří zahájí světovou přehlídku na V. Zimních Olympijských hrách ve Sv. Mořici. Všechny národy, v nichž byli vybráni závodníci pro předolympijské přípravy, se zájmem sledují training, aby tak do Sv. Mořice byli nakonec vysláni skutečně ti nejlepší borci. Svaz lyžařů RCS již v létě nominoval do olympijské přípravy celkem 65 závodníků a závodnic z Čech, Moravy a Slovenska, kteří se svými výkony minulého závodního sezóny kvalifikovali mezi naše nejlepší. Svůj individuální suchý training mohli konečně v neděli 30. XI. zaměnit na vlastní

training na sněhu. Bude jistě zajímat naše čtenáře, seznámíme-li je s počtem, v jakém je přihlásil Čs. výbor olympijský organizačnímu výboru do Sv. Mořice pro tu kterou disciplínu a kolik jich v tom kterém závodě bude mít čest k hájení čs. státních barev. První číslo značí počet přihlášených, druhé silně označené počet startujících:

Běh na lyžích na 50 km: 8 — 4, běh na 18 km: 12 — 8, sdružený závod (běh a skok) 6 — 4, skok prostý 8 — 4, štafety 4×10 km: 1 štafeta 4 a 2 náhr. — 1 štafeta 4 závodníci, sjezdové závody: 4 a 4 ženy — 4 a 4 ženy, sjezd prostý: 6 a 5 žen — 6 a 4 ženy, slalom prostý: 4 a 4 ženy — 4 a 4 ženy, čtyřsedadlové boby: 1 bob 6 — 1 bob 4 jezdci, 2sedadlové boby: 2 boby 6 — 2 boby 4 jezdci. Bude tedy čítati oficiální výprava 20 závodníků pro nordické disciplíny, 10 sjezdařů a 5 sjezdařek, 7 bobistů a 6 vedoucích výpravy, celkem 48 osob.

OLYMPIONICI OFICIELNĚ PO PRVÉ NA SNĚHU

Když jsme přijeli v pátek 28. XI. 1947 do Špindlerova Mlýna, bylo jak o pravých vánocích, prachový sníh, zavěšené stromy a ostrý mrazík. Tedy ideálně na lyžařinu. Ovšem příroda, je ještě v listopadu hodně rozmarná a tak již večer, kdy přijížděli skokani do dvoudenního kursu, chystala se mírná obleva, která nevěštila nic dobrého.

Provedeno ubytování a šlo se spat.

Časně ráno vzali si hoši skočky a do lyžařského stadionu. Můstek byl již předběžně, díky pilnému porozumění našeho správce lanovky pana Doubka, připraven, obleva však zasáhla velmi rušivě. Tak nebylo možno dobře upraveného můstku na 50 m použití a musel být na dopadu postaven malý cvičný sněhový můstek.

Skákat se začalo hned po příjezdu vedoucího kursu, arch. Jarolímka a postupně na každém ze skokanů bylo vidět, jak se jeho výkon rychle lepší. Bylo účelné zahájit skoky nejprve na malém můstku, neboť každý z chlapců mohl absolvovat více než 20 skoků za den. A věřte mi, měl toho každý „plné zuby.“ Vždyť není maličkostí nanášeti sníh, sešlapovat dopad a ještě více než 30krát vyběhnouti s těžkými lyžemi z dojezdu ke stolu můstku. Skákalo se celé dopoledne a celé odpoledne. Trainingu byli přítomni: Balcar, Štolba, Císař, Lukeš, Remsa, Jebavý, Bělonožník, Lízler, a k nim se v sobotu připojili ještě Kadavý, Kosour, Šanda, Mečíř, Anděl a jako host špindlerovský Kmoch.

Můstek dovoloval skoky asi 25 m, ovšem neskákal se pro délku, piloval se však postupně odraz, let vzduchem a dopad.

V neděli ráno se pokračovalo v trainingu a opět každý závodník absolvoval celkem 25 skoků za den. K večeru odjeli závodníci domů a sejdou se opět za týden nebo za 14 dní, opět jen na dva dny,

neboť hlavní training skokanů bude po Novém roce. Sněhové poměry budou již stálé a bude možno skákat střídavě jak na malém, nově postaveném můstku v lyžařském stadionu, který dovoluje skoky 29 m, tak i na větším můstku ve stadionu a konečně i na velkém můstku v Masarykově údolí. Training bude pak přeložen též na můstek na Frýdštejně u Turnova, neboť můstek na Kopanině má přibližně stejné rozměry jako můstek ve Svatém Mořici.

V sobotu 29. listopadu 1947 se začali sjíždět do Špindlerova Mlýna běžci a sjezdaři. Běžci zůstali přes noc, sjezdaři za mírného deště šli na Lučňou boudu. Přijeli též chlapeci a děvčata ze Slovenska.

V neděli ráno trenovali běžci v okolí stadionu kolečka a večer již za tmy odvedl si je jejich vedoucí Ing. Novák na Labskou boudu k týdennímu trainingu. Cvičilo se pilně každý den za celkem příznivého počasí na pláních Labské boudy a hlavně pak v řídkém lesním porostu u pramenů Mumlavy. Byl to training opravdu poctivý, neboť všichni účastníci, jichž bylo celkem 24, jsou technicky dokonalí běžci a Ing. Novák svým osobitým způsobem se snažil dostat je nejlepším způsobem do náležité formy. Nutno ovšem míti na zřeteli, že nebylo by účelné, aby již nyní byli hoši ve vrcholné formě, aby nebyli přetrenováni ještě před vlastním závodem. Velmi si všichni chválili ochotu a příjemný pobyt u chataře Zapadlo na Labské boudě.

Uprostřed trainingu ve středu 3. prosince uspořádán byl cvičný závod v běhu na 20 km. Za krásného slunečného počasí a v dobré náladě nastoupilo k závodům celkem 24 závodníků, z nichž Kovalčík vzdal pro utržení čelisti vázání a Kosour pro utržení podrážky bot. Dále vzdali Slivka a Tryzna. Nemesege je nemocen a nestartoval.

Závodní trať na velmi rychlém umrzlém kystalovém sněhu byla položena na severních svazích Kotle a Zlatého návrší. Vedla od Labské boudy k hřebenu Zlatého návrší, dále kolem Harrachových kamenů do sedýlka pod Kotle zpět na Zlaté návrší, prudkými sjezdy do klečového porostu a končila na Labské louce. Cardal promazal. Výsledky tohoto závodu jsou: 1. Zajíček 1.22.38 — 2. Fousek 1.23.02 — 3. Banko 1.23.25 — 4. Cardal 1.25.19 — 5. Hlaváč 1.26.03

— 6. Kadavý 1.26.03 — 7. Rusko 1.26.24 — 8. Kovář 1.27.48 — 9. Kučera 1.29.28 — 10. Hudáček 1.30.23 — 11. Dvořák 1.31.20 — 12. Chaban 1.31.58 — 14. Jenka Josef 1.33.28 — 15. Lukeš 1.34.00 — 16. Jenka S. 1.35.07 — 17. Tvrzník 1.38.00.

Pro první trénink se omluvili Šimůnek a Weisshäutel. Po tomto týdenním tréninku budou mít závodníci týden pohov a pak opět nastoupí k dalšímu tréninku. R. K.

Anglie.

Asi 50členná výprava britských lyžařů a lyžařek odjíždí 15. prosince do Švýcarska, kde zahájí přípravu na Zimní Olympijské hry. Hlavní skupina bude ve Wengen a Mürren.

Švýcarsko.

Koncem listopadu napadl ve Sv. Mořici již sníh. Prvními, kdož začali přípravu na ZOH přímo na místě jsou Švýcaři, kteří od 3. prosince jsou shromážděni ve Sv. Mořici k 14dennímu tréninku.

Francie.

Francouzští lyžaři se pilně připravují. Od 6. prosince jsou všichni v Chamonix. Vylučovací závody budou 4. ledna v Megeve pro sjezd a slalom, 11. ledna v Morez pro běh a skok. Po těchto vylučovacích závodech budou určení definitivně francouzští reprezentanti a ihned odjedou do Sv. Mořice, kde se budou připravovat až do ZOH.

Norsko.

Americké vojenské úřady v Německu pozvaly norské lyžaře, aby týden před ZOH 1948 přijeli jako hosté do Garmisch-Partenkirchenu, kde by dokončili své přípravy.

Polsko.

Tak jako u nás olympijský výbor i v Polsku pečuje o olympijskou výpravu P. K. O. L. Polský Komitét Olympijský, který již na přípravu borců věnoval několik milionů zlotých. Lyžaři dostali zatím 800.000 zl. PKOL čerpá finanční zdroje:

1. z prodeje olympijských známek a nálepek,
 2. z 2% daně z výnosů sportovních podniků,
 3. z výtěžku sportovních sázkových kanceláří a
 4. ze subvencí státních sportovních a tělovýchovných ústředí WF a PW.
- Polští reprezentanti na Zimních Olympijských hrách budou oblečeni hněd.

Argentina.

Po prvé v dějinách Zimních Olympijských her se zúčastní i Argentina, která do Sv. Mořice vysílá 10 lyžařských závodníků.

Maďarsko.

Maďarsko pošle do Švýcarska 50 účastníků, z nichž bude 14 lyžařů, 12 mužů a 2 ženy.

Kanada.

Kanadské lyžařské mužstvo, které se účastní Zimních Olympijských her 1948, připravuje bývalý lyžařský mistr světa, Francouz Emile Allais. Koncem prosince odjedou kanadští lyžaři k nám do Evropy, aby zakončili přípravu ve Švýcarsku. Jejich instruktor Allais přijede s nimi a účastní se mezinárodních závodů v Chamonix.

Finsko.

Finové vyšlou do Sv. Mořice 16 závodníků. 4 pro běh na 18 km, kteří také poběží štafetu 4×10 km, dále 4 vytrvalce na 50 km, dva náhradníky pro běhy, 4 sdruženáře a dva závodníky pro slalom. Koncem tohoto měsíce budou vylučovací závody a vybraní borci se podrobí pak ještě speciální přípravě.

Německo.

Švýcarský olympijský výbor oznámil, že zástupci německého tisku nebudou oficiálně připuštěni na Zimní Olympijské hry 1948, protože Německo nemá olympijského výboru a že nebude mít žádných účastníků.

Dr. Josef Moser vedoucím výpravy.

Na schůzi předsednictva SLRČS bylo rozhodnuto, že oficiálním vedoucím výpravy lyžařů do Sv. Mořice bude místopředseda SL dr. Moser, který také tuto funkci přijal a prohlásil, že pojedou do Švýcarska na svůj náklad!

Olympijská výprava bude jednotně oblečena.

Všichni oficiální účastníci ZOH, vedoucí i závodníci budou mít šedé dlouhé flanelové kalhoty a modré dvouřadové sako (ženy šedou sukni). Závodníci mimo to modré šponovky, modrý svetr, běžovou košili a šedou anglickou čepici. Běžci budou mít ještě speciální běžecký úbor.

Novináři ve Sv. Mořici.

Na zimních olympijských hrách budou mít novináři vlastní hotel „Du Lac“, vybavený všemi nejmodernějšími zpravodajskými vymoženostmi. V hotelu bude vlastní telefonní centrála, zapojující telefonní hovory buď přímo do pokojů neb do kabin. Dále tam bude ústředna dalnospisů, poštovní úřad, podatelna telegramů, pracovny pro novináře vybaveny psacími stroji, konferenční místnosti a zpravodajská

ústředna ZOH s přímým spojením se všemi závodisti a stadiony. Tato ústředna bude neustále vydávat tištěné zprávy v úředních jazycích (francouzsky, anglicky a německy). Pro posílání expresních dopisů ze závodistiště bude zřízena zvláštní kurýrní služba. Také na novináře-fotografy je pamatováno. V hotelu budou mít několik zařízení komor pro vyvolávání i kopírování. Samozřejmě nebude chybět ani přístroj pro bezdrátový přenos obrázků. Pro rozhlasové reportáže je připraveno přímo spojení s Beromünsterem, Prahou, Paříží, Lodnem, Stockholmem a jinými hlavními městy. V činnosti budou i krátkovlnné vysílačky. Rozhlasoví pracovníci budou bydlet v hotelu „Engadinerhof“. Všechna tato technická zařízení budou hotova do 30. ledna 1948.

Přípravy ve Sv. Mořici.

Dějiště V. Zimních Olympijských her Sv. Mořic se svědomitě připravuje na olympijské dny. Závodní tratě jsou již vyznačeny, stadiony připraveny a ve všech hotelích je již nyní jako v úle. Velikou otázkou je pomocný personál pro hotely, restaurace atd. Bude potřeba 1138 mužských a 738 ženských zaměstnanců pro kuchyně, kanceláře, obsluhu atd. Úzkokolejná dráha, která spojuje Chur se Sv. Mořicem, dostala čtyři nové elektrické lokomotivy, aby zdolala olympijský nával. Jen váha potravin, dovezených do Sv. Mořice bude 550.000 kg. Stravování účastníků bude ulehčeno tím, že ve Švýcarsku byly zrušeny potravinové lístky pro podávání jídel v hotlech a restauracích.

Olympijský tolar.

Kromě olympijské známky, kterou vydá švýcarská poštovní správa bude také ražen „Olympijský tolar“ ve zlatě, jehož prodejní cena je stanovena na 200 švýcarských franků, to je asi našich 2325 Kčs. Tato mince bude ražena v omezeném počtu.

Zvláštní olympijské známky.

Švýcarská poštovní správa vydá krátce po Novém roce řadu zvláštních známek k Zimním hrám olympijským. Vydá čtyři hodnoty 5, 10, 20 a 30 Rp. se zvláštním příplatkem, z jehož výnosu bude část odevzdána pořadatelům Zimních her olympijských. Bude-li výnos větší, dostane Švýcarský olympijský výbor také příspěvek na obslávaní letních her v Londýně.

STÁLE JEN HORY...

Je neděle 30. listopadu 1947 v Praze... Jaká to tragedie!

Vidím vás, užaslé čtenáře, kteří nechápete, v čem spočívá tragika, vidím však též valnou většinu těch, v jejichž rukou se tento časopis neocitl čirou náhodou, a vidím vaše pochopení. Tragika spočívá v tom, že jsem lyžař a jsem v Praze, kdežto na horách nám napadl již po třetí v této sezóně sníh. Nepatřím mezi několik vyvolených, pro něž první písemná zpráva o novém sněhu jest „bumázkou“, opravňující k přerušení všech „civilních“ závazků, a šekem na neomezenou částku finančních prostředků na celou zimní sezónu. Jsem jen jeden z tisíců obyčejných lyžařů, milujících hory a sníh, jsem Vočkařem, který se naučil milovat přírodu v bývalém 21. oddíle Svazu skautů RČS, stoje tak u kolébky dnešního lyžařského klubu „Vočko“. Tím je též dáno, že nemám rád pražské neděle, trávené Pražany v zakouřených kavárnách a vydýchaných prostorách biografů. Není-li mi dopřáno užití volný den na horách, zřeknu se všech městských radovánek a je mi obvykle v klidu domova velice dobře.

Ne však tuto neděli. Mé myšlenky stále odbíhají od děje čtené knížky a vzpomínám.

Je to právě týden — byl jsem za sněhem, který údajně pokrýval Krkonoše, ale který škodolibě slezl ve dvou dnech, takže jsem se nemohl zaradovat ani pohledem na zbytky sněhu, obvykle zůstávající v příkopě u silnice. Bylo to po druhé, co se nám letos zabělaly Krkonoše sněhovou pokrývkou. Přišel jsem však pozdě za sněhem i po prvé, když jsem se rozhodl užití svátek Všech svatých a Dušiček veseleji, než předpisuje tradice.

A tak mé vzpomínky zalétají přes podzimní neděle, užívané na Mísečkách v Krkonoších přípravou pro blížící se zimu, kdy v klubových chatách chystaly pilné ruce Vočkařů zásoby dříví, až ke dnům, vyplněným kácením stromů pro lesní správu ve Vítkovicích a svážením k chatám dřevorubeckého výdělku, směněného v metrové dříví. Zastavuji se trochu děle u letní dovolené-užití, jak ani jinak u Vočkaře není možné, opět na Mísečkách. Myslí probíhá film truhlářicích Vočkařů, kteří zlepšují vzhled chalup novým vnitřním zařízením, a již vzpomínka přeskakuje na senoseč v našich pohraničních kopcích. V duchu se usmívám z radosti nad příkladným kamarádkým společenstvím Vočkařů při zajišťování krmiva pro naše hospodářství na horách. Vzpomínám na těžkou práci a nímoděk se nahrbuji pod těžkou krosnou, navršenou vonícím senem a potácím se, přecházející pokojem pro album fotografií, při vzpomínce na balancující loktuši sena na zádech.

Souhlasně se vzpomínkami obracím listy, zaplněné fotografiemi. Ano, zde to bylo. Poslední jarní zájezd na Mísečky za sněhem. Fotografie mi přibližuje minulost a nejen vidím, ale i slyším bouřlivě: „Aááá - lap - lap - lap“ Vočkarů, stoupajících od chat k silnici, kde stojí náš obvyklý dopravní prostředek „UNRRA“ - nákladní auto zn. Dodge. Skládáme lyže pod sedačky, pobízíme opozdilce a již nalézáme. Jsme příliš nedočkaví, protože vidíme panorámu Zlatého návrší a Kotle, třpytící se sněhem v jarním slunci, a rádi bychom již měli lyže na nohou.

Konečně vyjždíme a za smíchu pomáháme do auta naskakujícímu Jardovi, který zaspal a málem by byl nucen jít za námi pěšky. Libujeme si, že je silnice bez sněhu a že nás „UNRRA“ doveze až na Zlaté návrší. Nevděčně při tom hovoříme o zimě, kdy silnice mizí i s patníky pod silnou vrstvou sněhu. Když pak v místech, kde lyžařská cesta ze Zlatého návrší na Horní Mísečky přetíná Masarykovu silnici, uvízne auto ve sněkové závěži, rozbředlé, ale chráněné vysokým lesem před teplými slunečními paprsky, nevědomujeme si ani tichou pomstu zimy za naše urážlivé řeči. Chutě vyskakujeme do vysoké bariéry sněhu, rozebíráme shazované lyže a vydáváme se cestou nahoru. Bora vzal s sebou v krosně na záda i dcerušku Jitku a je cestou předmětem zábavy všech. Je dokonce i odhodlán s dcerou takto jezdit na lyžích.

Po dosažení Zlatého návrší přesvědčuje pak Bora nevěřící o svém lyžařském umění a předvádí sjezd, máje na zádech malou Jitku, která — hodna svého otce — neuroní za jízdy ani slzičku. Pak ovšem odkládá krosnu s dcerou do sněhu a po pečlivém namázání krémem drobného obličejku Jitky sjíždí s námi radostně po svahu Zlatého návrší na krásném firnu. Čas utíká a unavení stálým stoupáním v silném jarním vzduchu a slunci začínáme hlasitě uvažovat o nutnosti lanovky na Zlaté návrší. Je to jakási jarní nasycenost lyžaře, který plně užil celou zimu; dnes však nad tím ve vzpomínkách kroutit hlavou, i když je mi plně pochopitelná. Rozhodujeme se tedy pro poslední jízdu s průjezdem do lesa do konečného „Jajntuchu“. Na konci pruhu sněhu pod Novákovou chatou na Mísečkách odkládáme lyže a po odpočinku pokračujeme pěšky po loukách se spoustami petrklíčů a bledulí.

Vydatnou svačinou zaháníme hlad a předvečer

pak nás opět zastihuje ve svorné práci při prohrabávání luk po zimním spánku.

Odkládám album a nit vzpomínek přerává úvaha. Jsme to divný národ — my lyžaři. Vždyť jsme vlastně stvořeni proti všem zákonům přírody. S probouzejícím se jarem upadáme k letnímu spánku — jakési lethargii, z které se pozvolna probouzíme shodně s umírající přírodou. Při první zprávě o sněhu pak — dokonale již probuzení a hořice touhou — spěcháme za bílým opojením.

V podvědomí zvolna uzrává rozhodnutí, které mi nechtěně vyrazí rty: „Příští sobotu jedeme na hory.“ Žena, čtoucí zaujatě a vyrušená ve vrcholné krizi děje, náhlým výkřikem, namítá urputně: „A sejde-li nám zase sníh?“

Ne, nesleze — tentokrát již ne! Vždyť to bylo do třetice. (Text i foto Ruda Ryba.)

ZKUŠEBNÍ KOMISARI PRO ZKOUŠKY NA ROZHODČÍ:

Podle rozhodnutí schůze Náčelnictva SLRČS byli zkušebními komisary pro zkoušky na rozhodčí jmenováni:

Juraj Bukvaj, Miloš Duffek, arch. Karel Jarolímek, Ing. Antonín Jauris, Frant. Kielmann, Václav Kocúm, Ing. Jiří Kraus, Ladislav Kroner, Rudolf Krňoul, Dr. Jaroslav Moser, Karel Petr, Frant. Pospíšil, Miloš Procházka a Ing. Dr. Josef Šimčísko.

VYŠŠÍ CVIČITELSKÝ KURS

Na žádost Svazu lyžařů RČS uspořádá ministerstvo školství a osvěty celostátní vyšší cvičitelský kurs pro župní náčelníky, místonáčelníky, referenty cvičitelů, dorostu, komisaře pro zkoušky vedoucích, vedoucí župních kursů a jejich instruktory, pro učitele jízdy na lyžích a pro obdobné technické pracovníky Lyžařského sboru Slovenska.

Kurs bude ve Špindlerově Mlýně ve dnech 13.—17. prosince t. r. Účastníkům bude hrazeno jízdné a ubytování. Kursu, který bude výlučně pracovním, se mohou účastnit nejméně vedoucí SLRČS.

1947-1948

ROKY LYŽAŘSKÉHO BĚŽECTVÍ

Jsou to hezká slova a mluví za dlouhé odstavec. Říkájí, že jsme si vědomi, co bychom ztratili v lyžařství celém a nikoliv jen závodním, kdyby běžecká krize se stala vážnou a trvalou chorobou našeho závodního lyžařství. Tolik ideově.

Fakticky jsou heslem, které zhuštěně označuje cíl záměrné akce Pražské župy S.L. RČS, kterou se má dostat v nastávajícím správním období běhu nejširší podpory. Návrh je dobrý a zajímá se o problém se všech běžných hledisek. Má deset bodů. Myslí na ideovou podporu, na propagační akci, na zajištění všech hmotných potřeb a finanční základnu pro nadšené mládí, které se jistě dá získat.

Mohl by mít zcela dobře ještě bod jedenáctý.

Byl by to bod věnovaný našim bývalým běžcům a běžcům, kteří mají zaječí úmysly pro tuto sezónu.

Jistě, že si zaslouží za svou záslužnou činnost slova uznání a pokud to je možné i viditelnou odměnu, třeba jen ve formě zlatého odznaku. Bohužel, výslužný řád pro běžce, který já mám na mysli, nebude rozdávat odměny. Uloží jim naopak ještě práci a to nejméně pro tuto zimu a pak mohou jít zpátky do svého ústraní.

Neboť je-li skutečně to, co považujeme za krizi v lyžařském běhu, nepomohou nám z ní žádné správní komise, ale jedině lidé, kteří vezmou věc bytí či nebytí této klasické lyžařské disciplíny za věc svou vlastní. A neváhám říci, že to bude věc jejich sportovního srdce.

Co mají dělat, když jejich čas v závodní stopě již vypršel? Nemohou udělat nic rozumějšího než tuto stopu opustit, pokládají-li to za nutné, ačkoliv závodní řád jim dává možnosti i když jejich mistrovské časy jsou hudbou nenávratné minulosti.

Jenže tohle neznamená odejít vůbec mimo sportovní činnost a zaujmout postavení neutrálního pozorovatele. A mnohdy snad neprojevit ani povrchní zájem.

Kdyby totiž sportovní disciplína, kterou chce-

me právě tak velkoryse propagovat nenechala ve svých nedávných nadšených příslušnících nic, zhoľa nic, tak, že by se jí zbavili tak hladce jako svých uježděných běžek, pak je sotva možno tvrdit, že vůbec stojí za jakoukoliv propagací.

Krise našeho běžectví má možná několik příčin, dvě jsou však rozhodující: úbytek mladých závodníků a nedostatek starých činovníků.

Neboť na počet to není celkově s našimi běžci tak zlé a limitované počty na mistrovství jistě nebyly zavedeny proto, že bychom měli závodníků málo. Ukazují spíše na nedostatek funkcionářů a sice schopných a zkušených funkcionářů. Toto vacuum činovníků je stejně nebezpečné a možná ještě nebezpečnější než přechodný pokles mladých zájemců. Bez schopných pracovníků neodstraníme krizi běhu, protože bez nich nemůžeme žádný návrh k jejímu odstranění provést.

Nevím, kam se naši běžci propadnou, jakmile jim nekynou na závodní stopě vavřiny úspěchu. Dnes je však doba, kdy si musí uvědomit, že je jich potřeba.

Jsem si jist, že letošní rok přinese do běhu velké oživení. Nejsem si však zcela jist tím, že budeme moci plně využít všech propagačních možností, které se objeví jako důsledek zvýšeného zájmu o lyžařství v olympijském roce.

Roztráštěné dílčí počiny nás nespasí. Je nutná jednotná akce. Všude a ve všech župách, nikoliv jen v Pražské župě. Kdo ji však provede? Bylo by věci cti, aby ji provedli běžci sami!

A pak můžeme klidně jít se svými žádostmi k vyšším instancím, když máme jistotu, že nejdříve si pomůžeme sami sobě.

K. Bloman

Foto Menee

Nečtěte jen, pište nám také!

Kongres francouzské lyžařské školy

DOJMY A MYŠLENKY

Něco před hodinou, ráno, opustilo letadlo letiště v Ruzyni a již se rýsuje v dálce po pravé straně vrcholky Alp zalité jarním sluncem. Ještě hodinka letu, pasové a celní formality a za chvíli procházka po Bahnhofstrasse ke břehu curyšského jezera. Krátce po poledni unáší mě vlak jarním Švýcarskem do Ženevy, kde hned přisedám na rychlík do Francie.

Na nástupišti se setkávám s několika lyžaři, jejichž sweatry s vetkanou francouzskou trikolorou mě nenechávají na pochybách o tom, že je to francouzská sjezdářská elita. Myslím, že se vracejí z nějakých závodů. Nedávno se právě jela Marmolata. Jen mne překvapuje, že z nich žádného nepoznávám. Dávám se s nimi do rozhovoru a tu se dovídám, že jsou to francouzští učitelé jízdy na lyžích — dokonce t. zv. moniteurs d'Elite —, kteří působí, ač jinak civilisté, u okupační francouzské armády v Rakousku. Pravda, uvědomuji si, trikolora na jejich tmavomodrých sweatrech nejde jako u „équipe de France“ přes celá prsa.

Jsou právě tak jako já na cestě do Val d'Isère, aby se zúčastnili druhého Congrès National de l'Enseignement du Ski Français. Ač Kongres je jen třídní, začíná v pátek 25. dubna v poledne a končí v pondělí 28. dubna dopoledne, přesto váží tak dalekou cestu. Po třech dnech se vrátí zase zpět na své působiště v Rakousku. Jsem tím překvapen a s určitým smutkem vzpomínám na některé naše technické schůze a sjezdy na nichž se tak těžce scházíme. Moje zvědavost na průběh Kongresu tím jen vzrůstá.

Až do Chambéry, kde musíme přenocovat nemluvíme o ničem jiném než o lyžích. Uvědomuji si, že lyže a hory jsou nejen jejich chlebem, ale vlastně jediným zájmem. Ani jako profesionálové neztratili pevné sportovní nadšení. Jejich víra ve francouzskou lyžařskou školu je fanatická, převratně oblouky a švihy kacířství.

*

Je před polednem a autokar plný lyžařských odborníků a dobré nálady namáhá se v jarním

sluníčku údolím řeky Isère z Bourg St. Maurice. Krátce oddychuje v Tignes, horské vesničce, která za nějaký rok zmizí pod hladinou mohutné přehrady.

Zasněžené vrcholky se přiblížily, i v údolí již místy leží zbytky sněhu. Ještě několik kilometrů a jsme ve Val d'Isère (1825 m), z něhož Francouzi budují veliké zimní středisko. Má k tomu ideální předpoklady. Velmi členitý vysokohorský terén přechází na všech stranách v nižších polohách v louky, takže stačí poměrně málo sněhu, aby sezóna začala. Místo je klimaticky příhodné se sněhem do pozdního jara, má již dnes dobré hotely, lanovku na Tête du Solaise (2560 m), výtah. Zatím chybějí ovšem v okolních horách vysokohorské chaty, nezbytné pro lyžařské tury. Jejich vybudování vyžádá si ještě několika let, otevře však jeden z nejkrásnějších alpských terénů.

Organisace Kongresu byla velmi pečlivá. V informační kanceláři obdržel každý účastník obálku, předem pro něho určenou, se všemi pokyny, poukázkami na hotel, jízdenkami na lanovku, pozvánkami k slavnostním obědům a večerům.

S kým ze svých známých se člověk ještě neseťkal na nádraží v Bourg St. Maurice nebo nejel autokarem, s tím se setkal zde před informační kanceláří. Každý s rozkoší pozoroval okolní hory a užíval hřejivých paprsků jarního slunce. Je zde Paul Gignoux, předseda francouzské lyžařské federace, s nímž vzpomínám našeho loňského společného výletu v Zermattu, zakončeného nádherným sjezdem přes ledovec Findelen, Jean Paul Sabatou, předseda Kongresu a přítel našeho nezapomenutelného arch. L. Krčí, jiný známý — velitel horské školy major A. Duchanssoy a populární kapitán G. Rouillon, závodníci Oreiller, Couttet a ostatní členové Equipe de France, z cizinců pak Holanďanka paní G. van den Bergh, Švýčarka, slečny Helene Zingg a Elsa Roth, Ital Dr Guido Tonella a jiní.

*

POTŘEBY PRO LYŽAŘSKÝ SPORT A HOCKEY *dotaz*

„U FOTBALISTY“, A. Fantová, Praha-Karlín, Královská 89, roh Karlovy. Telefon 647-61.

Ve Val d'Isère má být umístěna — a to v budově, která za tím účelem má být zvlášť postavena s kapacitou pro 120 žáků — Ecole Nationale de Ski et d'Alpinisme, státní ústav, který zde bude v provozu od prosince do května, kdežto v Chamonix od června do října. Přesto, že v zimě 1946—1947 již byla tato škola ve Val d'Isère, zůstane tuto sezónu z důvodů finančních v Chamonix.

Tato „lyžařská universita“ má svého ředitele, jímž jest bývalý francouzský lyžařský závodník René Beckert, úřednictvo a personál administrativní i stálý personál technický, to jest 8—10 učitelů jízdy na lyžích, vybraných z těch nejlepších. Škola je vybavena potřebným materiálem lyžařskými i ostatními učebními pomůckami (promítacím přístrojem a pod.). Druhým podobným ústavem, poněkud menšího rozsahu je t. zv. Collège d'Alpinisme et de Ski v Praz de Chamonix.

Oba tyto ústavy jsou určeny především pro výcvik učitelů jízdy na lyžích, kteří pak toto své povolání vykonávají samostatně v lyžařských školách buď jednotlivců nebo skupin učitelů, nebo jako zaměstnanci státu v obou zmíněných ústavech či v armádě, nebo jako zaměstnanci různých rekreačních organizací mládeže či dospělých. Dále pak slouží oba tyto ústavy výchově amatérských cvičitelů a lyžařskému školení profesorů a učitelů tělesné výchovy. V létě pak probíhá ve stejném rozsahu výcvik vůdců z povolání, horolezeckých profesionálních instruktorů, amatérských cvičitelů a pod.

Školy tyto jsou ohniskem i strážcem francouzské lyžařské techniky i metody. Zejména pak ENSA (zkratka prvé) je pojičkem mezi učiteli a cvičiteli všech stupňů, je mateřským ústavem všech ostatních francouzských škol ať jsou v Alpách, na Pyrenejích, nebo ve Vogésách, či Juře.

*

Po tom, co bylo právě řečeno, je pochopitelné, že Kongres se soustředil kolem ENSA, i když

HODINY - KLENOTY

PREISS

PRAHA

PŘÍKOPY

vlastním pořadatelem bylo t. zv. Comité de Direction de l'Enseignement du Ski Français, které je jak od státu, tak i od francouzské lyžařské jízdy na lyžích organizačně — nikoli ovšem v osobách — zcela odděleno a které je vlastně spojovacím a koordinačním ústředím, a to jak v technických, tak i organizačních otázkách.

Byl to druhý kongres toho druhu ve Francii, v jehož rámci šlo také o 6. valné shromáždění francouzských lyžařských učitelů. Jean — Paul Sabaton, předseda výchovného odboru francouzské lyžařské federace a současně předseda výše zmíněného komitétu, právem pokládal za nutné svolati jednou za rok všechny ty, kteří odpovídají za lyžařský výcvik ať ve střediscích cizineckého ruchu, v lyžařských školách, v organizacích mládeže i dospělých nebo v armádě, aby si společně pohovořili o svých problémech, přáních a nápadech.

Tím byla také dána jedna část programu, t. j. zprávy o vyučování mezi mládeží, mezi dospělými, ve státních ústavech, v cizině, v armádě, zpráva zájmové organizace lyžařských učitelů a jiné. Druhou část programu pak tvořily zejména praktické ukázky techniky i metodiky a některé referáty rázu zásadního, jako na př. o francouzské škole jízdy na lyžích, jednotnost výcviku, cíle francouzské školy a podobně.

*

Nevím, jak probíhal první kongres, druhý začal slavnostním uvítáním na hlavním prostranství ve Val d'Isère. Přítomno bylo asi 80 učitelů jízdy na lyžích, civilní i vojenské závodní mužstvo, učitelé z ENSA, kteří se ostře lišili od ostatních svými červenými sweatry, zástupci ústředních francouzských úřadů (zpravidla úředníci ministerstva kabinetu) a zástupci cizích lyžařských svazů. Rámec byl tedy více jak důstojný.

Vedlo by příliš daleko obírat se jednotlivými referáty a spokojme se proto jen povšechným obrazem. Bylo to právě před 10 lety, co Gignoux, Allais a Blanchon vystoupili s tím, co nazývají „doctrine de l'unité du ski français“, která až dodnes suverénně ovládá francouzské lyžařství. Ve všech referátech vynikala vždy myšlenka jednotnosti po stránce technické, metodické i pedagogické. Francouzi jsou přesvědčeni, že jejich škola vyhovuje v každém směru všem požadavkům i zá-

vodům, i turisty i vojáka, a to za všech podmínek.

Francouzská škola vděčí za svoji existenci znalostí a zkušeností Emila Allais, který ji vlastně vytvořil. Nemenší zásluhu má však Paul Gignoux, sympatický průmyslník z Lyonu, který — jak již řečeno, dnes předseda francouzské lyžařské federace — byl v roce 1937 kapitánem vítězného francouzského mužstva, za svoji odvalu, s níž prosazoval novou techniku a metodiku jako národní lyžařskou školu. Šířitelem a propagátorem stala se pak Ecole Nationale de Ski, u jejíž kolébky stáli G. B. Blanchon a Ch. Diebold.

Ctižádostivostí a cílem této školy bylo nalézt jediný švih, který by vyhovoval lyžaři za všech okolností, bez ohledu na rychlost, s níž se pohybuje, bez ohledu na jakost sněhové pokrývky, na svah a na prostor, který má pro švih k dispozici — čistou kristianii, švih o rovnoběžných lyžích. Tento švih se stal osou celé školy.

Francouzský analytický duch projevuje se roz-

borem švihů v prvky, které se studují jednotlivě. Francouzský temperament si žádal něco stručného, přesného a současně skvělého, bez ohledu na eventuelní riziko. Švih čisté stopy, rychlý švih o rovnoběžných lyžích a tím jistý.

Revolučním momentem zde bylo zejména s t e j n o m ě r n ě zatížení obou lyží, aby zůstaly rovnoběžné. Váha, přenesená výrazně do přední části lyží, učinila středem otáčení téměř špičky lyží. Otáčivý moment byl pak vyvolán mocnou rotací, při níž lyže tvořící s lyžařem pevný celek jsou jaksi vedeny v otáčivý pohyb.

Methodika zrodila se pak analytickou cestou. Cílem byla čistá kristianie a vodítkem bylo zabývat se jen těmi prvky, které jsou jak nutné, tak zároveň i dostačující. Z této úvahy vyplynulo jednak studium rovnováhy lyžaře v přímém sjezdu, t. j. předklon a zvýšení předklonu do závěsu, jednak studium rovnováhy bočné, t. j. smyk a konečně studium rotace.

(Dokončení příště.)

PŘIPRAVTE SI ROHAČKY

J. MIŇOVSKÝ

Při loňských lyžařských mistrovství ve Špindlerově Mlýně byly provedeny též propagační sáňkařské závody na trati Petrova bouda—Dívčí lávky. Protože to byl první podnik tohoto druhu Svazem lyžařů RČS pořádaný, bylo rozhodnuto, že závody se pojedou za jakéhokoliv počtu startujících, a to jako závody propagační. K závodě se přihlásilo celkem 41 saní, startovalo 34 a dojelo 33 saní. Byly odstartovány dvě kategorie: jednosedadlové saně za účasti 18 saní a dvousedadlové saně za účasti 16 saní. Nejlepšího času docílila dvojice Homolka—Šulc, SNB Špindlerův Mlýn, která projela trať v čase 5:40.5. V jednosedadlových saních zvítězil Ant. Lenemayer, LTBK Nový Svět, v čase 5:43. Trať byla s ohledem na těžký a vysoký sníh obtížná, ale závody byly absolvovány bez jakékoliv nehody.

S ohledem na propagaci přímo ve Špindlerově Mlýně, byli účastníci závodů buď místní občané, nebo jiní závodníci z Krkonoš. Svaz lyžařů RČS podle svého programu se také stará o sáňkařství a proto hodlá při letošních lyžařských mistrovských závodech uspořádati také sáňkařské závody „o titul mistra republiky“. To však znamená, že závody musí být náležitě připraveny a propagovány, aby byl o ně mezi startujícími dostatečný zájem. Doporučuje se proto letos při župních přeborech, případně i v jiném termínu, provést také sáňkařské župní závody. Podle počtu přihlášených na sáňkařské závody „o mistrovství“,

budou všichni, nebo jen ti nejlepší ze župních závodů moci startovati na mistrovských závodech.

Závody se pojedou pravděpodobně opět na trati Petrova bouda—Dívčí lávky, nepřihlásí-li se o uspořádání některé jiné místo v Krkonoších. Trať Petrovka—Dívčí lávka je dlouhá asi 3500 m s výškovým rozdílem cca 480 m. Start bude proveden z klidu na místě, bez cizí pomoci, v časových intervalech, které budou stanoveny podle stavu tratě a povětrnostních poměrů. Závod se pojedou v kategorii jedno a dvousedadlových saní, případně podle počtu přihlášených, bylo by možno tyto kategorie rozdělit na kategorie mužů, žen, případně i u dvousedadlových saní na kategorii smíšenou. Závodní trať bude jako loňského roku před závody vyhrazena pro trening. Trať bude policejně uzavřena, aby startující měli jistotu bezpečné jízdy. Saně nesmí být při závodě uměle zatěžovány a při závodě nesmí být startujícím pomáháno cizími osobami. Výměna saní je nepřipustná. Rovněž se nesmí používat při závodě jiných brzd, kromě těch, které jsou na saních řádně namontovány.

Žádáme všechny župy, jakož i lyžařské kluby, organizované ve Svazu lyžařů RČS, aby již na začátku zimní sezóny upozornily na uspořádání sáňkařských závodů „o mistrovství republiky“, hlavně mládež, a aby informovaly všechny, kteří se hodlají závodů zúčastnit, že musí nejdříve startovati na župních závodech, aby se na závody také náležitě připravili.

Věříme, že i pro tento zajímavý zimní sport, který je tolik oblíben, se najde přiměřený zájem závodníků. Těšíme se, že v hojném počtu budeme moci přivítat a pozdravit na letošních sáňkařských závodech „o titul mistra republiky“ i Tebe, milý čtenáři!

Saním zdar.

vosky

Pro
každý
sníh

Velox

Na tom není nic zvláštního, vrací-li se člověk z důležité schůze s těžkou hlavou. Tentokrát to však byl vážný případ. Zvolili mne předsedou. Nebyl jsem si zcela jist, zda je to pocta nebo neštěstí a sice pro mne či pro klub, tak jsem neprotestoval dost důrazně — a už to bylo!

A konečně jsem se ani nemínil příliš zdráhat, protože jsem si myslel, že takový slavný klub se nemusí v tomhle ohledu příliš doprošovat.

Bral jsem to také trochu na lehkou váhu. Jakmile to již jednou dělal někdo před tebou, jakpak bys to sám nedokázal!

A dal jsem se do sestavy válečného plánu. Neboť dnes by ses, holenku, bez plánu daleko nedostal.

Jak jsem si mířil k domu, napadl mně v duchu pěkný obrázek. Obrázek jednoho hrozně vysoce urozeného předsedy, šťastnou náhodou také lyžařského „fochu“.

Figuru měl asi mého stříhu, na výšku i do objemu, to by tedy šlo. Na lyžích se pohyboval velmi důstojně a rozšafně, třebaš naprosto civilně, což se dnes také žádá. Vojenskou hodnost přes svou civilnost nějakou měl a myslím, že dost vysokou. Vojenskou hodnost mám také, třebaš jen záložnickou a docela nízkou. V zásadě však stále povzbuzující shoda.

Čím jsem o tom dále přemýšlel, tím víc se mně můj vzor zamlouval.

Pravda, nosíval tuhle norskou lyžařskou uniformu včetně originální čepice. Ale bude to pomalu patnáct let, co jsem svůj vzor po prvé a naposled viděl v životní velikosti a dost možná, že se od té doby také trochu zmodernisoval. Neměl bych nic proti modré uniformě, ale jak se k ní dnes dostat?

Důležitější však byla jiná podrobnost, nikoliv jeho norský dres. Byl to jeho tlumok! Nic zvláštního, žádný speciální vzor, docela obyčejný tlumok, hodně obnošený, jen proto tak nápadný, že šel všude se svým velitelem.

Předseda s takovým tlumokem — to byl najeďnou můj ideál! Co člověk dá do kapes? Takřka nic! Ale do tlumoku toho nastrkáte!

Myslel jsem tak cestou na svůj lyžařský klub a měl jsem ho zrovna hrozně rád, třebaš to právě nebyl dnes již ten klub, jakým býval tenkrát před nějakými deseti či patnácti lety. A vzpomínal jsem si na ta krásná, dávno uplynulá léta a strkal jsem do svého předsednického tlumoku, všechno, co jsme tehdy mívali a co bych chtěl znovu svému klubu dát.

A nebylo toho málo! Ale předsednický tlumok nebyl obyčejným tlumokem. Všechno se do něj vešlo!

Mívali jsme pořádného náčelníka, který to se všemi uměl. Mívali jsme docela slušný závodní soubor, na který se chodili večer před závody

konkurenti dívat a nechutnala jim pak večere. Když jsme někam vyrazili, bývalo nás hodně, nechtěje vědět kolik, ale hodně! Mívali jsme pro sebe vždycky velký hotel, a když nebyl největší, tak pár chalup okolo k němu! Pak jsme měli také svou chalupu, již tenkrát, když chalupy ještě nebyly zadarmo.

Mívali jsme toho dost a všechno jsem to měl nyní pohromadě ve svém tlumoku. Myslel jsem na to, jak jim to pěkně nyní zkusím ukázat v modernějším vydání. Toť se ví, časy se změnily, ale lidé se mění jen málo! Jak přicházíme, toužíme po stejných věcech jako ti, co odešli před námi.

Pohrával jsem si se svou představou jako šťastný chlapec! Tu jsem si vzpomněl na schůze! S tlumokem mně to jakžtakž šlo! Bylo to přece stejné pojíždění jako po běžkách, řekněme, že trochu pomaleji. Jděte však do schůze s tlumokem! A copak je to za klub bez schůzí?

Škoda, že jsem v tu chvíli nebyl již doma. Byl bych na to nějak zapomněl, takhle to však nebylo možné. Schůze a schůze! Výborové, členské, valné hromady a co vím jaké. Bylo jich tolik, že jsem je nemohl žádným způsobem nacpat do svého sympatického tlumoku.

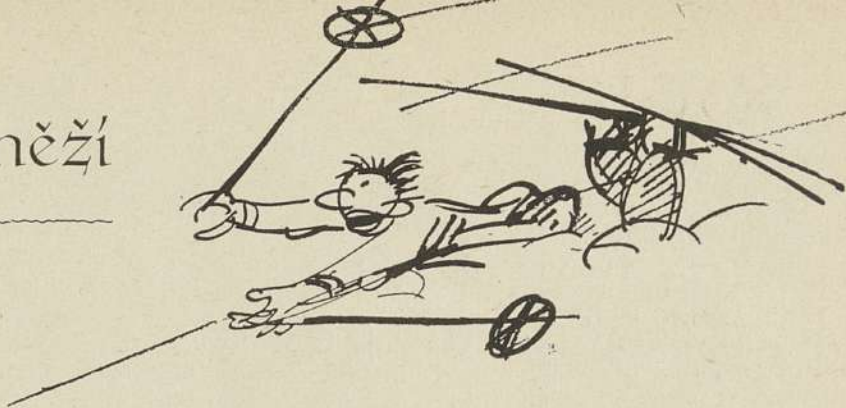
A najeďnou se mně zdálo, že to rozhodně nebyla pocta.

Za rok budu již vědět, zda to bylo neštěstí a pro koho! Řeknu pak každému, co má udělat, kdyby jej někde chtěli mít za předsedu!

Předseda.

A na horách sněží

Jak ucítí opravdový lyžař v chřipích ostrý, mrazivý vzduch — zavětrí a zmocní se ho nepokoj. Takový divný pocit nepokoje, o kterém jiný spořádaný občan nemá ani ponětí. Spořádaný občan ucítili mráz, nanejvýš starostlivě stáhne čelo při pomýšlení, bude-li mít čím topit. A jinak si již jen představí svůj úšák nebo otoman, na který se večer po práci, ale hlavně v neděli ulebedí se všemi novinami a knížkami.

O co složitější to má lyžař: co libezných představ a jaký zdroj slasti. Lyžaře začne ve městě všechno zrovna píchat, začíná věřit snůh a hory ho přitahují. V novinách hledá první zmínku o sněhu o svém mateřském žvlu a ejhle, jednoho dne tam stojí — že na Krkonoších je první poprašek a přátelé, vrátivši se aspoň z Paky potvrdí, že hory jsou bílé.

Nás muž vyvine kromobyčejnou čilost. Nežjistí napřed kolik toho sněhu na horách vlastně je, jak by udělat jistě každý z vás — ne, ale jede-li na něj někdo, kdy a jak? Přijde-li zpráva o sněhu v pondělí je týden k nepřechání. Lyžař pozoruje teploměr, při každém mráčku si spokojeně zamne ruce: „Jo, to na horách sněží!“ Při každém mrazičku si poskočí, třeba měl v pokoji úplnou ledárnu: „Jó, to na horách narůstá jinovatka!“ a při sluníčku si starostlivě domlouvá: „No, snad to do soboty vydrží!“ A lyžař tihne za sněhem.

Ti nejhrošlivější ani v létě neodpočivali a mysleli hlavně na lyžařinu.

Pak přijde na řadu nádobíčko. Copak chlápci, pořádnému, samostatnému, svobodnému je hej! Už na jaře si krásně očistil prkýnka, po případě si s nimi zahrál tak, že je bezvadně odřel skelným papírem nebo i sklem, uhladil a nalakoval tím překrásným červeným lakem, jehož si váží hlavně sjezdáři. Teď má vše krásně připraveno a na svém místě, jen obrátí kapsy a spočítá, vyjde-li to na zájezd, navlékne boty, nacpe nenasytou tornu, ovšem, že ne jen vosky a svetry, ale hlavně odbornou lyžařskou literaturou a krmením a jede se.

Předpokládám, že náš lyžař je snaživce a idealista a proto má úmysl složit si letos aspoň zkoušku vedoucích a šířit slávu milovaného sportu, vodit další

adepty lyžaření krásami zimní přírody, po případě upevnit jejich svaté nadšení dobře nacvičenými přivrátými krystiánkami. Prosim, to je v pleněru!

Horší je to s lyžařem v poklidné domácnosti. Jak se jej zmocní výše uvedený úmysl, začne vše přehazovat, slézat půdy a sklepy. A není-li to ani ono, tak všechny kouty v bytě, ani určitou místnost nevyjímaje, až konečně odněkud někdy i zpod posteje vyloví lyže — chudinky ubohé, nenapnuté, zaprášené, na skluznici nános takový, že by na něm bylo lze udělati dodatečnou rekonstrukci poslední jarní túry našeho nadšence. Namazal si štědře klistrem a ten se hezky obalil, když po něm jel jarními stružkami až do Pece k autobusu.

Kde jsou boty? Pro všechno na světě kam mu je ty ženské uklidily, zatracený pořádek, kdyby pořad všechno člověku zpod ruk neuklízely, našel by vždycky všechno. Hledá manželka, hledá kluk, žába i babička a nakonec se ukáže, že boty asi ještě zůstaly od jara u ševce.

Hole používaly děti buď jako koničky nebo stříbrné dřevce při svých letních bohatýrských kláních. Vosky se specky, nejlépe je vyhodit! A jakpak přezimovaly šponovky? No, výborně, skvěle, ale co je tohle? Lyžař žalostně a vztekle třepe těmi proradnými, novými šponovkami, které si loni pořídil přímo zázrakem a s tolika oběťmi. Moli, moli se do nich dali a vykoukali rafinované místa nejtíž opravitelná. A to se zapřisahala manželka i babička, že ty milé šponovky tak na „didiťovaly“, až byly celé bílé jak cukrem obalené a moli to neodradilo.

Ponožky a rukavice jsou dneska též problémy, buď jsou staré spravované jako gobelíny a dřou a trhají se anebo jsou nové a nehřejou.

Že se v poslední chvíli ztratí u batohu značka Montblanc přazka nebo utrhne řemen je samozřejmě — více trapné a nanejvýš mrzuté je zapomeně-li doma pera ke kandaharu nebo Nohýnkovi

a zjistíš-li to až v autobuse nebo v rychlíku.

A taková výprava na prvý snůh, zvláště jede-li více členů rodiny přivádí ženu a domácnost za našich poměrů k úplnému zničení. Lyžaři odvezou hravě ve svých nenasytých tornách a batozích půl spíše, vytahají kde jaké prádlo a hospodyně div nesplaší. Pekou se buchty, maží chleby, počítají listky, zjišťuje se jaký kus salámu a kolik konserv vyjde na osobu a jsou i jiné radovánky.

Nejkrásnější překvapení nastane, zmocní-li se lid lyžařský kuchyně. Říkají, že si musí udělat dobrý podklad pro vosky, řeknou to docela mile, usměvavě a nevinně, ale jen se nedejte ošálit a nenaltněte jim na to, ať vám slíbují hory doly. To s tím podkladem je nordická lest, ale určitě budete mít pokapané a nalepené skorem kde co, větší část podkladu bude na plynových hořácích, na plotně, žehličkách a hlavně na klikách. Bíle lakovaný nábytek se také tou přítulnou a mazlavou černí hezky osvěží a nejmíc podlaha včetně linolea.

Celým bytem vane čouď a specifický pach (lyžařským nosům vůně) páleného skare. Zmizí vám všechny slušné hadry, včetně utěrek. A to by bylo to nenevinnější.

Máte-li už štěstí být ženou lyžaře, o kterém se traduje, že mazání a těm věcem okolo lyží rozumí, sejde se u vás na začátku sezóny k těm kouskům vždy tak pět až deset důvěrných přátel, také lyžařů. Každý má svou metodu a pak zase zkouší tu druhou a pak se musíte jen a jen usmívat, třeba vám bylo do breku. Napřed vám namažou šaty a výše uvedené předměty domácí, nedopatřením někdy též vaše vlastní lyže, ale docela určitě a správně sebe, k čemuž ovšem skare neužívají.

Ani ženy závodníků, vynikajících funkcionářů a činovníků, vulgo svazových dědků to nemají zrovna lehké a jednoduché. I když se abstrahujeme od nabádacího a varovného textu písně: „Boženo, Boženo, vem si sjezdáře!“ Co je to stonající, natož, nedej Bože, raněný muž, dobře víme a lyžaři nedělají výjimku.

Ale ať už je to tak či jinak, jak ucítí pravý lyžař mrazivý vzduch vdechne jej a je z něho docela jiný člověk. Vyleze ze svého všedního já jako motýl z kukly, je samý plán, nápad a podnik. Oči se mu jiskří, vše s ním hraje, na nic nenaříká, se vším je spokojen. Není pro něj problémů než jaký bude snůh a vydrží-li to do neděle a vyjde-li to časově a finančně na ten zájezd. A nedivím se, že děvčata nadšena pro vše jiskrné a věčně mladé mají nejraději právě lyžaře.

Dovolují si oznámiti, že

Joska BUCHAR,

jehož zkušenosti jistě všichni lyžaři znají, sestalmým spolupracovníkem v oboru lyžařské výzbroje.

LYŽAŘSKÁ SERVICE
PRAHA II, VLADISLAVOVA 15.
Telefon 358-44.

Sport Houba,
Pražská II, Jungmannova 31.
Palác „Adria“

JUDr. VAŠEK NĚMEČEK:

Lyže a zpěv

Národ lyžařský patří mezi čeled' tvorů zpěvavých. A zcela právem. Není večera v chatě na horách, není cesty vlakem či UNRROU pod plachtou, aby se etherem nenesla píseň. A že lyžaři nejsou pouze reproduktory klenotnice národních písní, ale že jsou i prvkem tvořícím, svědčí následující řádky.

Brzy poté, kdy na plátnech našich biografů byla promítána »Sněhurka«, přesně řečeno v době, kdy se u nás začala jezdit lehká kristianie a náklek se stal základní podmínkou ovládní nové techniky sjezdové, začala se na horách zpívat melodie z onoho filmu »Hej, hou, hej, hou, trpaslíci jdou«, ale s novými slovy:

*„Jen ten, jen ten,
kdo kolena má ven,
ten může býti v našem kursu
veleben a ctěn.“*

To bylo v roce čtyřicátém. O rok později, když jsme trenovali na nové R-trati v Beskydech na mistrovský sjezd a jezdili jsme lanovkou nahoru, zpívali jsme, zabalení v kabáty za zvuků foukací harmoniky a fujar, zase na melodii »Měl jsem tě, holka, rád« následující text:

*„Nikomu se nedaří,
tak jako sjezdaři,
nikomu se nedaří,
tak jako nám.
Nahoru jedeme,
dolů se svezeme,
nikomu se nedaří,
tak jako nám.“*

V těchto dnech vznikla i jiná píseň, tentokrát na melodii »Já do lesa nepojedu«. Aby čtenář rozuměl: training na sjezdové trati se děl za asistence příslušníků vládního vojska. Tito stáli podle trati a kromě toho, že někteří podávali upadnuvším závodníkům hůlky bodcem do ruky, vynikali všichni bez výjimky úžasnou ochotou a zájmem o trenující a vbrzku znali všechna esa a všechny kanony. Jejich ochota pomáhati nám a zmenšiti časové ztráty, vzniklé pádem do lesa, šla tak daleko, že i závodníka, který hlavou zkoušel tvrdost stromu a měl z toho poněkud vlčí mlhu před očima, hnali na dráhu, zvedli, postavili na nohy, vrazili hole (obráceně) do ruky a ještě do něj strčili, jen aby už byl na trati. A za těchto okolností vznikl tento text:

*„Já do lesa nepojedu,
já do lesa nepudu,
kdyby na mne voják přišel,
on by mě hnal na dráhu.
Na dráze nic neužiju,
mezi stromky chci si hrát:
Raďte se, zas je v lese,
jeden milý kamarád.“*

*Ke sjezdovce lyžař stoupá,
dojatě se rozhlíží,
neboť tuší, že v kraj onen,
naposledy pohlíží:
zanedlouho jeho training
zakončí do lesa pád:
Raďte se, zas je v lese,
jeden milý kamarád.“*

*O berlíčkách, huáty v sádře,
ve šponovkách osoba,
prochází se po sjezdovce,
kde je třisek zásoba.
Rukama nad hlavou třepe,
a začíná náhle řvát:
Raďte se, zas je v lese
jeden milý kamarád!“*

Avšak přišla bída na sjezdaře: rok 1942 a nařízení o odevzdání lyží. Současně pronikla zpráva, že jenom Říší „loyální“ instituce budou mít možnost svým příslušníkům opatřiti povolení k ponechání si lyží. A za těchto podmínek vznikla na známou melodii tato píseň:

*„Nám je to jedno,
nám je to jedno,
že už lyže nemáme.
Ten, kdo má teď lyže,
pojede do Říše,
a ten, kdo je nemá,
ten zůstane doma,
nám je to jedno,
nám je to jedno,
však se toho dočkáme.“*

*

A také jsme se dočkali. A dnes už třetí sezónu budou se naše české hory ozývati českými písněmi. A je to tak krásné.

*Pro velké výkony
dokonalou výzbroj*

SPORT KRUPICHA

PRAHA XII, Stalinova 16. telefon 274-23

PRAHA II, Jungmannova 24, telefon 382-90

S nastávající sezónou mění se i stránky sportovního tisku a do popředí se dostávají zimní sporty. Nezapomíná se ani na lyžaře, a k veliké naší radosti je těch zpráv a článků stále více a více. Někdy souhlasíme a někdy také nesouhlasíme s obsahem a proto zavádíme v ZS zvláštní rubriku, kterou bychom mohli nazvat — přečetli jsme za Vás — neb — vystřihli jsme pro Vás. Najdete-li ve svých novinách článek, který by zajímal širší lyžařskou veřejnost, pošlete nám jej, rádi uveřejníme.

„Mladá fronta“, Praha, 23. XI. 1947:

Agilnosti sektoru C min. školství a osvěty a Čs. společnosti tělovýchovného lékařství měla být zřízena chirurgická poradna v lyžařském středisku, Špindlerově Mlýně. Vše bylo krásně promyšleno a připraveno, měla být každoročně otevřena od 15. prosince do 15. dubna, sektor C zařadil tuto pomocnou ambulanci do sítě tělovýchovných lékařských poraden, které vydrží, a klinika prof. Jiráška hodlala sem vysílat svého lékaře, ošetřovatelku a byla by zapůjčila zařízení, nutná k roentgenologickému vyšetření. Tělovýchovný odbor ÚRO měl se starati o stravování personálu poradny. Zraněným sportovcům by zde byla poskytnuta první pomoc a po ambulantním ošetření by byli dopraveni do nejbližší nemocnice. Tato velmi důležitá poradna, o jejíž zřízení velmi usiloval také Svaz lyžařů, mohla zahájit činnost již 15. prosince t. r., ale — nezahájí! V těchto dnech obdržel Svaz lyžařů dopis od MNV ve Špindlerově Mlýně, v němž jmenovaný výbor s politováním sděluje, že není možno opatřit místnosti pro tento důležitý podnik! (Jednalo se o 4 až 5 místnosti.) A tak středisko, kde se budou konat přípravy na Olympiádu, bude bez lékařské poradny. Kontrastuje to podivně všem projevům vedoucích činitelů a místních funkcionářů, které jsme slyšeli při zahájení zimní sezóny před rokem ve Špindlerově Mlýně. Tehdy se slibovala pomoc se všech stran a dnes tak důležitá akce ztroskotá — o 4 až 5 pokojů! Zase byl čs. sport odstrčen, jako už častokrát, zase budeme „vařit z vody“ — je to tak smutné! A konečně — kde zůstal obchodní duch MNV ve Špindlerově Mlýně?

JMENOVÁNÍ MĚŘIČŮ:

Náčelnictvo Svazu lyžařů ve své schůzi dne 14. října 1947 schválilo jmenování těchto čekatelů krkonošské župy měřiči SLRČS:

Jan Albrecht, Ing. Josef Hykyš, Josef Mestenhauser, Josef Motyčka, Stanislav Štefan.

DOPLNĚNÍ POČTU MEZINÁRODNÍCH ROZHODČÍCH SLRČS:

Podle nových ustanovení FIS má náš Svaz právo navrhnouti FIS k jmenování 12 mezinárodních rozhodčích místo dosavadních 10.

Podle rozhodnutí Náčelnictva SLRČS ze dne 2. prosince 1947 byli FIS navrženi ještě:

Ladislav Kroner a Miloš Procházka.

O LYŽÍCH, LYŽAŘÍCH A LYŽAŘSTVÍ...

Souhlasíme. Podle dalšího jednání poradna prý bude.

„Čas“ Bratislava, 26. XI. 1947:

Nedávno prebehla v našej športovej tlači zpráva, že por. Pavelica bol určený za veliteľa našej armádnej olympskej hliadky. Ostatní členovia tejto hliadky mali byť určení dodatočne...

Pred týždňom čítali sme v pražskej športovej tlači skutočne ojedinelú výzvu: telovýchovný referát MNO hľadá vynikajúcich závodníkov-nováčkov, aby sa prihlásili za účelom zaradenia do našej armádnej olympskej hliadky...

Boli sme prekvapení, keď sme čítali túto zprávu, ktorá sa radšej v našej tlači nemala zjaviť, lebo je nesporným dokumentom nemožného postupu príslušných kruhov a vyloženým hazardovaním nášho dobrého športového mena na tak významnom športovom záporení, akým je nesporné olympiáda.

Vynikajúcich závodníkov totiž netreba tesne pred sezónou vyložené inzertným spôsobom hľadať, ale o našich vynikajúcich lyžiarskych závodníkoch príslušné miesta majú už dávno vedieť! A keď podľa všetkého nevedia, — poradíme im:

Poručík Pavelica je v našej armádnej hliadke nesporné chlapom na mieste. Potrebuje však rovnocenných partnerov, ktorých nájde v osvedčených závodníkoch vynikajúcej úrovne, a to: strážm. NB Ulický, práporčík NB Bruk, dozorca fin. stráže Nemesszeghy a dozorca fin. stráže Rusko. Toto je elita nášho hliadkového lyžiarstva. Vedľa Pavelicu všetci sú príslušníkmi ozbrojených a rovnošatou opatrených sborov, odchovanci našej armády, a preto nebudeme malicherní a pošleme na olympiádu skutočne tých najlepších, ktorí budú zárukou úspešnej reprezentácie v ťažkej medzinárodnej konkurencii.

Ak by naša armáda napriek týmto sku-

točnostiam chcela postaviť hliadku len zo samých aktívnych vojakov, tak potom zostavme kombinovanú druhú hliadku z príslušníkov našej NB a finančnej stráže, ktorá v systave Nemesszeghy, Bruk, Ulický a Rusko celkom iste získa našim farbám najčestnejšie umiestenie, lebo nie je nijakou tajnosťou, že t. č. táto hliadka nemá u nás konkurencie!

Snad trochu pravdy. Myšlienka a rada dobrá, ale neuskutečniteľná. Pisateľ pravdepodobne neví, že na ZOH statujú vždy jen vojenské hliadky. Preto také nemožou byť do našeho mužstva zařazené členové jiných složek i když konají službu ve stejnokrójí a se zbraňí. To je podmínka, která nejde obejít.

„Lidová demokracie“ Praha 29. XI. 1947:

Někteří členové předolympijské přípravy jsou roztrpčeni tím, že nemohli dosud zahájit training na sněhu a poukazovali na tu skutečnost, že je od zahájení Zimních olympijských her děli pouhé dva měsíce. Stěžovali si, že Svaz lyžařů není dostatečně pružný v rozhodování a že dobře nevyužil příležitosti k zahájení trainingu na sněhu.

Náčelník Svazu lyžařů dr. Jiří Jelínek k tomu poznamenává, že příležitost k zahájení trainingu sice byla po dobu pěti dnů, kdy byl na Krkonoších sníh, ale v tu dobu nebyli po ruce instruktoři a rovněž sněhové podmínky nebyly ideální. Když měl training oficiálně začít (sobota), přišla velká obleva a bylo nutno členy předolympijské přípravy odvolat. Kromě toho bojuje Svaz lyžařů s nedostatkem peněz, nebot nedostal dosud subvenci od ministerstva školství a osvěty a rovněž akce Svazu lyžařů na získání finančních prostředků pro Zimní olympijské hry se nesetkala s úspěchem. Z toho důvodu musí být Svaz lyžařů opatrný a musí rozumně hospodařit s penězi, t. j. investovat jen do těch akcí, o kterých je přesvědčen, že přinesou dokonalý úspěch.

Stížnost, která není na místě. Kdo měl čas, měl možnost několik dnů, počátkem listopadu na sněhu trénovat. Nyní však je již příprava v plném proudu a našim sjezdařům z jejich řad vyšla pravděpodobně stížnost musí při nedostatku valut zatím stačit naše terény a naše hory.

JMENOVÁNÍ MĚŘIČŮ KRKONOŠSKÉ ŽUPY:

Náčelnictvo SLRČS na své schůzi dne 2. prosince 1947 vzalo na vědomí jmenování měřičů SLRČS:

Župa krkonošská:

Otakar Hrubý, František Holubec, Vlastimil Rajs, Ing. Miloslav Prokopec, arch. Jaroslav Libal, Rudolf Kraus, Antonín Švindl, Vlastimil Braun, Rudolf Lešinger, Miroslav Jaroš, Josef Burda, Antonín Sýkora, Jaroslav Vojtěch, Jaroslav Novotný, Josef Drážný, Dalibor Novák, Vladislav Hála, Ladislav Šimek, Milan Ponec, Oldřich Štoček, Drahomír Horáček.

JEN SE TÁTO

na mne

PODÍVEJ

Dítě se naučí lyžařit stejně snadno a stejně rychle jako se naučí chodit. Po několika dnech výcviku sjede normálně vyvinutý osmi či desetiletý lyžař i proslulé sjezdové dráhy jako je Nose Dive a Taftova dráha nebo Baldy v Sun Valley. Víím to, protože jsem viděl své vlastní stejně jako jiné děti, které to dokázaly se stejným klídem jako hraji pasáka. A co víc, viděl jsem dospělé, kteří stejně s obdivem jako se závidí je pozorovali, jak v ladných kristiánkách sjíždí třicetistupňový svah, zatím co sami pracně nacvičovali pluh.

Takové koušky nepochybně probudí údiv, jistě však dětská dovednost při lyžaření není o nic větším důvodem k podivu než kterákoliv jiná dětská schopnost. Dítě nerozebírá ani nevažuje, ono se učí napodobením. K tomu má přirozené vlohy. Prostým opakováním osvojí si cizí jazyk během několika málo měsíců, zatím co dospělý se plahočí nejméně tříletým universitním kursem. V několika týdnech dovede dítě plavat, napodobujíc psí tempo, dospělý však nesmírně pracně se pokouší dospět k téměř stejnému výsledku namáhavým sestavováním základních pohybů crawlů.

S lyžařstvím je to stejné. Dítě nepotřebuje a také nedovede použít umělé techniky, podle které se učí lyžařit dospělí. Jemu třeba ukázat něco zcela jednoduchého, v mezích jeho schopností, co se může naučit ihned, přímo, bez dlouhého vysvětlování a předběžného cvičení, bez něhož se naopak výcvik dospělých lyžařů neobejde. A dítě třeba učít názorným předvedením bez složitého rozboru a opětného skládání tělesných pohybů, jak je předkládáme dospělým.

V prvé řadě nechte dítě, aby si s lyžemi hrálo. Nechte je s nimi samotné, neříkejte mu toho pro začátek mnoho, raději nic. A naučí se samo chodit po rovině, vyšplhat se na malé kopečky, sjíždět jejich svahy a dokonce i na lyžích si skočit malé skoky. Tak si dítě zvykne na lyže, jako by byly jeho části. Tuto schopnost má v sobě dítě každého věku, dokonce již čtyřleté či pětileté, ačkoliv kromě marnivé pýchy, která dme prsa rodičovská, dítě samo z tak časného začátku pro svou další lyžařskou kariéru valného užítka nemá.

Jedno si však pro začátek pamatujte! Dítě se učí jen tomu, co se mu líbí a z čeho má radost. Jestliže se nemá k lyžím jako kachna k vodě, nebudte zklamáni a také je k ničemu nenuťte. Odložte prostě výcvik svého potomka na příští zimu!

Normálně vyvinuté dítě je teprve ve věku osmi až deseti let tělesně schopné skutečného lyžařského cvičení. Mladší dítě nemá ještě potřebnou kontrolu přesnosti svalových pohybů a nemá ani potřebnou tělesnou sílu. Až když doroste předpokládané síly a obratnosti a zcela volnou hrou si zvyklo na lyže, můžeme přikročit k záměrnému cvičení.

Nyní třeba nalézt takový způsob výcviku, který vyho-

vuje dětem. Metody, kterými se vyučují dospělí, jsou pro děti naprosto nesprávné. Tyto způsoby mohou být různé, má vlastní se osvědčila mně, ačkoli by se možná nehodila vám ani vašim dětem.

Ať si však zvolíte jakýkoli způsob, jsou zde určité hlavní zásady dětského výcviku. Je to jakési dětské trojí lyžařské přikázání.

1. Lyžařské pohyby dítěti nikdy nepopisuj, vždycky je ukaž!
2. Je-li třeba něco naznačit, buď jednoduchý a stručný! Všechny technické podrobnosti o přenášení váhy, změně hran, pohyby boků a kolen jsou pro dítě příliš složité jak k chápání, tak k provádění.
3. Dodej dítěti odvalu a postup výcviku má být co nejrychlejší bez strachu o bezpečnost.

Vezměte dítě na nejpříkřejší svah, ať se pokusí o největší možnou rychlost a zdánlivě neúměrné překážky. Udělte to zcela bez obav, protože dítě vlastně nemá strachu a jestliže se bude bát, pak odmítne vás následovat. Dítě ve svém napodobovacím pudu se pokouší jen o věci, které skutečně dokáže, což je mnohdy mnohem více, než sami předpokládáte. Proto dítě může takto postupovat zcela bezpečně poměrně rychle, aniž je vystaveno nebezpečím, jež ohrožují dospělého, v němž zápasí strach s cizíostí a pýcha s bojácností.

Máme-li na mysli tyto zásady, můžeme přikročit k prvnímu cvičení. Bude to pluh, nikoliv jako základ k nácviku švihů, nýbrž jako prostředek k ovládnutí rychlosti. Ačkoliv při výcviku dospělého lyžaře pluh a přivrátný oblouk tvoří základ výcviku, cvičíme-li dítě, omezme je na nejmenší míru. Mohly by se stát základní překážkou snadného nácviku vlastní kristianie. Pluh i přivrátný oblouk jsou jety na lyžích vedených na protivných hranách, kdežto při kristianii jsou obě lyže v poloze souhlasné se zřením polohy hran lyží na sněhu.

Zvládnout tyto protiznačné principy lyžařské techniky je hrotem mnohého dospělého jezdce a co se týče dítěte je úplně nad jeho schopnosti.

Toto je mé skromné mínění, založené na zkušenostech co má úspěch a co zklamalo při praktickém cvičení s dětmi. Možná, že názory profesionálních cvičitelů budou odlišné. Zásady, které jsem vyslovil a jež hájím, nalezl jsem poněkud složitější, ale v podstatě stejné, u Allaise a jeho francouzské školy pro schopné a zdatné cvičence.

Když dítě ovládá pluh a přivrátný oblouk, dříve než se přivrátný oblouk stane přirozeným prostředkem změny směru, přichází výcvik do druhého období. Je to nácvik smyku stranou až do zabrzdění přímo se svahu nebo sva-

hem stranou. Na hladkém a bezpečně vysněženém svahu, z počátku mírném, třeba dítěti ukázat smyk na jednu a hned také na druhou stranu, až se cítí zcela bezpečně a uvolněně v žádaném postavení, naučí se při smyku zahráněním obou lyží ovládnout i smyk na hodně příkrém svahu. Smyk stranou třeba na rozdíl pluhu a přivrátu procvičit velmi důkladně, protože je základním pohybem každé kristianie.

Dítě nyní kromě jediného ovládá všechny základní lyžařské pohyby. Dovede sjet přímo nebo stranou svahem a ovládá rychlost jízdy pluhem nebo smykem stranou. Dovede přivrátit oblouk, nikoliv přivrátit kristianii a telemark, které ponecháváme až na konec výcviku stejně jako kristianii odvrátit. Stojí na prahu nejpůvabnějšího z tajemství celé lyžařské techniky a k jeho ovládnutí je dostatečně připraveno. Zbývá nácvik švihu ramen, jimž rytmicky zvládnuty stáčí se lyže v žádaných obloucích, nácvik vlastní kristianie, oslnivé kombinace síly a půvabu.

Pro cvičení švihu ramen vyhledejme svah s malým zlomem, k němuž je mírný nájezd a pod maličko plochým vrcholem spadá příkře dolů. Hodí se skoro každý vypouklý svah s výraznou změnou spádu. Dítě nejprve sjede smykem spodní příkřejší díl svahu, čímž se obeznámí s terémem a získá jistotu a sebedůvěru. Přesvědčí se též o jakosti sněhu. Teprve pak vystoupáme vzhůru a najždíme přímo stupeň k jeho hraně, kde svah se stává příkřejším a ukážeme mu, jak právě v tomto okamžiku smýknout lyže stranou a přejít do smyku.

Za těchto okolností je švih kristianie nejsnadnější. Náhlá změna sklonu odlehčí lyže, aniž je zdvihne od sněhu a usnadňuje jejich změnu směru. Tatáž změna sklonu nutí jezdce k předklonu, chce-li zachovat rovnováhu. Jakmile jsou lyže jen trochu strženy otočným prvkem švihajícího těla, moment otáčení je převede do známého pohybu smykem stranou. Tak dochází výcvik ke skutečnému švihu bez hranění a zlom terénu podstatně uléhčuje cvičenci práci.

Dítě procvičí švih na obě strany a pak přejde ze zlomu na obyčejný svah, nejprve na hladký sníh, pak do lehkého prašanu. Z počátku budou ruce od těla a švih ramen trochu násilný, ale cvikem se paže uvolní a v pohyb přejde lадnost, ramena povedou švih tak, jak to skutečně má být.

Týden takového cvičení a osmi či devítiletý lyžař sjede téměř každý svah v ladných kristiánkách. Je ovšem třeba další praxe, nikoliv však tolik, jak si myslíte, a tento věrejší začátečník sjede bez pádu a bez zastavení dráhu míli dlouhou s rozdílem asi 300 m, což je průměrná sjezdovka. Je vlastně již lyžařem. Stojí na prahu krásného života, v němž se naučí milovat tento sport nekonečných krás, tím krásnějších, oč větší nesnáze nebo nebezpečí hrozí na cestě k nim.

Na této cestě pojedje již první nebo — sám. A přeče jeho: Jen se na mne podívej, táto! bude stejně milé jako když po prvé zkusil jet na vaší stopě.

Copyright by American Ski Annual 1947.

PŘIPRAVUJEME SE NA ZOH

Aby nebyla mýlka, to nemá nic společného se Znárodním Opuštěných Hor, to je stručná zkratka pro Zimní olympijské hry, chcete-li to už vědět. A na tyto ZOH se lidé skutečně připravují. Někdo si masíruje lýtky a v rámci předolympijské přípravy dostává přídávkové lístky, jiný shání pod rukou valuty.

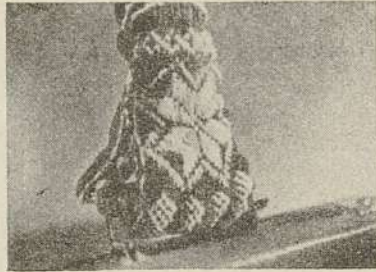
Z čehož lze lehce usoudit, že v prvním případě jde o závodníky, ve druhém o soukromé účastníky, kteří by za účelem ZOH chtěli z Národní banky vyrazit nějaký ten groš ve švýcarských francích a tam za něj nakoupit slušivé svetříky.

Necháme proto zatím přípravu borců, to je věc příliš vážná a obrátíme svůj hled na tu rozsáhlou výpravu, která se připravuje po způsobu kobylek k nájezdu na sprátelenou zemi švýcarskou. Předně si je k tomuto účelu nutno zajistiti patřičný obnos v korunách československých, aby byl jakýsi základ. Za tímto účelem se podnikají rozsáhlé obchodní transakce s případným vymáháním uvolnění vázaného vkladu. Peněžní jistota je nutno mít, bez ní pak není naděje na absolutní jistotu, že se ten či onen bude moci někde podívat. Tato jistota absolutní vzniká, když je patřičný a předem vykalkulovaný obnos v hrsti a pas na cestě. Za tím účelem jsou navazovány tajné spoje na ministerstvu vnitra, vymáhány na různých organizacích včetně MŠO a ministerstva informací různé glejty, které by obměkčily nejen císaře Zikmunda, ale i Národní banku a její úředníky, kteří dělají s penězi drahotu, jako kdyby byly jejich a v neposlední řadě i visová oddělení příslušných vyslanectví. Zásadou jest, aby listina byla opatřena přibližně asi dvacetí razítky různých barev a velikostí.

CO BY SE NÁM LÍBILO

Co by se nám líbilo ze Švýcarska? Jednoduchá otázka a ještě jednodušší odpověď. Vše! Ovšem, kdybychom na to měly. Při dnešních závratných cenách všeho nejen těch hezkých a přepychových věcí, není malíčností opatřit si jen to nejnmutnější. A letošní zima pro nás připravila tolik krásných věcí a tolik překvapení! Ale což nejsme rozumné a hlavně šikovné? Budeme se snažit co nejlevněji a co nejvíce přiblížit těm šťastlivějším, které nemusejí počítat.

Snad při žádném jiném sportu není móda tak důležitá, ale i rozmarná a bylo by zapotřebí

v dnešní době mít hodně napěchovaný měšec, aby-
chom udržely krok se všemi jejími rozmary a
vrtochy. Díky Bohu, i zde se dá volit zlatá střední
cesta a tak i se skromnými prostředky můžeme
být oblečeny nejen libivě, ale hlavně prakticky.

Základní pravidlo letošní módy pro nás pro
všechny: musíme opět vypadat žensky! Pryč se
vší uniformovaností; přestaňte se ohlížet po mu-
žích a nechme volný průchod naší ženské vyna-
lézavosti a fantasií. Ale začněme hezky od za-
čátku.

V prvé řadě sesbíráme po všech skříních a
kufrech všechny svetry, teplé bluzy, prádlo a ly-
žařské příslušenství. Vše to podrobíme důkladné
prohlídce a jistě najdeme mnohé, co se dá dobře
upotřebit a co bude jistě lepší než za drahé pe-
níze těžce sehnané nové.

Máme-li špatné boty a budeme-li si kupovat
nové, nesmíme šetřit. Boty si pořídíme dobře
pracované, pohodlné, ne příliš volné. Nešetřme a
vzpomeňme si, jak říkávaly babičky, že právě
suché nohy a teplé nohy je to nejdůležitější.
A dobré boty nám prokáží dobré služby po kolik

Tak má svoji váhu a úspěch je takorba
předem zaručen. Švýcaři dělali dříve
s visem větší drahoty, teď se patrně
domluvili s Národní bankou, vyhoví ve
více případech a rychleji a myslí si:
visum, holoubku, máš, teď si jdi do-
bývat NB. Když je i tato část příprav
odbyta a zbytek devis se hravě získá
někde od vrchního, nastávají cestovní
potíže. Mrav XX. století káže cestovat
letadlem. To má však omezený počet
míst, nehledě ani na to, že bude zima
a jeden by mohl také na letišti čekat
do června až sněhy roztají. Vlak je
spolehlivější, tam zase řadí různé per-
mity. Není to prostě ono, do pařížského
rychlíku se dnes tlačí všelijací chuda-
sové a sportovci a člověk si ani ne-
může natáhnout nohy na lavičky.

Soukromý účastník ZOH má dále
předem vypracovaný seznam, do něhož
zanesl položky, zjištěné listivým vy-
ptáváním se příchozích ze země sýrů.
Tento seznam hodlá během ZOH dů-
kladně odškrtat, t. j. převést do kufrů.
Zná i osvědčené skryše pro mléčnou
čokoládu a nylonky, za ten týden, aby
pak ochodil nejméně 5 párů obuvi,
které hodlá provést a cvičil chůzi v de-

seti svetrech, jež přece nestrčí jen tak
do kufru pod špinavé prádlo.

Nemyslete si, závodníci sice musí
pilně trenovat, opakovat skoky nebo
sjezdy třeba stokrát, jejich trening je
však hračkou proti martyrii, které

musí před odjezdem, v místě a při zpá-
teční cestě překonat soukromý účast-
ník.

A teď si ještě představte, že v tom
sv. Mořici, budou jistě obchodníci chtít
za všechno nekřesťanské peníze. Jak
k tomu přijde chudý československý
občan, aby podporoval švýcarskou
šmelinu? Nemá jí doma dost? Ne, není
to tak lehké a výprava do Švýcarska
bude jistě patřit k nejsilnějším zážit-
kům každého, kdo -ji touto cestou
podnikne.

Přitom nutno uznat, že tito sportovci
jsou velmi skromní a netouží ani ve
snu, aby se jejich jména po zásluze
ocitla v novinách. Ani prý v denních
zprávách či dokonce v policejních. Inu,
skromnost krásí každého člověka —
zejména sportovce.

St. Toms.

Poslední zprávy: Po uveřejnění to-
hoto článku dojde pravděpodobně pro
naprostý nezáměr soukromých účastní-
ků k odeslání celé československé vý-
pravy do Sv. Mořice.

Redakce.

let. Do bot si dáme barevné tkaničky, a to v barvě, která se nám hodí k ponožkám, rukavicím nebo svetrů.

Máme-li staré pumpky, necháme si je u krejčího přešít na šponovky ne příliš úzké; raději širší než užší. Znáte již praktické a teplé dlouhé spodky, podobné dětským punčoškovým kalhotkám? Na lyže je to nejdělnější spodní prádlo a radím vám, snažte si je opatřit za každou cenu.

Znovu přichází do módy dobrá flanelová blůza. Na vystřídání vezmete si přes normální košilovou blůzku tak zv. „Američanka“, oblíbenou vestu bez rukávů, které se nosí ve všech módních barvách. Rozkošně vypadá nový americký Sloppy-Pullover, který se nosí přes kalhoty, je praktický, a díky širokému střihu skýtá hodně vůle při pohybu. Málokdo ví, co je sloppy a každý ví, co je pullover. Tak tohle není pullover, nebo snad jen potud, že se navléká přes hlavu. Mohl by to být náš teplák, podobou, ale ramena, jak bohémské palety, až někam na lokte. Něco podobného měly již loňskou sezónu některé naše lyžařky. Myslím však, že je nejpraktičtější větrovka, kterou si můžeme zastrčit od kalhot, nefouká pod ní a nenabere se pod ní sníh, když upadnete. Ne snad proto, že byste neuměla jezdit, to rozhodně ne, ale protože vás porazil jiný neopatrný lyžař.

To je tak zhruba celý oblek, ale pro nás jsou letos nejdůležitější doplňky, které nejvíce podléhají módě.

Lyžaři se hlavou, prý, a když ne, tedy se má jezdit hlavou!

A jsou tu rozmanité možnosti. Můžete jezdit prostovlasá, není-li vám zima a nemáte-li americký účes. Jinak musíte volit to, co vám nejlépe sluší. Nosí se pletená čepice, podobná dětským, a dobře chrání uši. Čepici si sama upletete. Roztomilá je z angory. Ale můžete si ji dát zhotovit od kožešníka z králíčí kůže. Ovšem za vánice jest praktičtější čepice z impregnované látky, která zatlačí do pozadí i kapucu. Novinkou letošní zimy jsou čepice ve všech barvách se štítkem, které možno přetáhnout přes uši a jsou právě takové, jaké jsme viděly u amerických vojáků, kteří jezdili na motocyklech nebo jeepech. Stále oblíbený jest hedvábný nebo vlněný šátek, který můžete použít nejen na hlavu, ale i na krk.

Jaké rukavice? I na tuto otázku je letos těžko odpovědět. Letošní novinkou jsou krásné kožešinové rukavice. Těžko budeme odolávat jejich kouzlu, ale praktičnost zvítězí a my si zvolíme raději rukavice s kůží uvnitř. Hezké jsou rukavice kožené, ale nás vábí rukavice pletené s hězdami, hvězdičkami a zvířátky, které si samy upleteme, a necháme zde působit co nejvíce naše umění a obrazotvornost.

Roztomilým letošním doplňkem je kožený pásek, mnohdy bohatě zdobený kovem, na kterém je zavěšena kožená kabelka, podobná naší staré ledvině. Je to velmi praktická novinka. Dáme do ní nejdůležitější věci a nemáme plné kapsy.

Vrátíte-li se večer unavená a promrzlá, ráda svléknete své mnohdy i promáčené šaty a uděláte si pohodlí. Zlatým hřebem letošní zimní módy

Má-li pro vás cenu dobrý vzhled,

natřete si po holení tváře roztokem

jsou dlouhé kalhoty z manžestru. Jsou ve všech módních odstínech od sytě zelené do karmínově červené. K nim svetrík nebo halenku a vestu, kterou jste si sama upletla. A kdyby vám na tyto kalhoty nezbylo, nebuďte smutná. Doma jistě najdete hezkou skotskou sukni, udělá vám tutéž službu a budete v ní také spokojená, protože budete ženštnější a libivější. Teplé bačkory nebo válenky a můžete s chutí jít k večeři!

Na cestu do vlaku nebo autobusu si pořídíte k dlouhým manžestrovým kalhotám dlouhý kabát ze stejného materiálu a necháte si jej podšít kůží. Zvláště chic působí bílý krátký nebo tříčtvrteční kabát z ovčí kůže s kapucí nebo bez ní. Ale to je již velký přepych a tento půvabný kabátek necháme našim kolegyním ve Švýcarsku, a my si oblékneme náš starý dobrý zimní kabát, kterému se ani v nepohodě nic nestane.

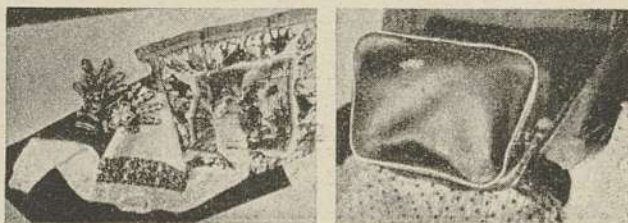
A tak odpovídám znovu: chtěly bychom vše, co je hezké a moderní, ale pořídíme si jen to, co jest opravdu dobré a praktické, na co máme a hlavně, co si můžeme samy uplést nebo ušít. Vánoce jsou přede dveřmi, a kdo ví, neudělá-li nám některá s výše uvedených „maličkostí“ největší radost, až ji najdeme pod stromečkem. A tak, tatínkové, manželé a chlape, nevíte, co dát k Ježíšku...? Chopte se příležitosti, snad si něco vyberete a zbavíte se starosti, co dát své nejdražší.

Vlasta

*

Poznámka redakce: K předposlední větě módní referentky považuje redaktor, tatínek, manžel a chlapec v jedné osobě, že přes usilovné chápání se mu nepodařilo ještě chopit žádnou příležitostí, pravděpodobně vzhledem k báječné situaci na trhu textilií, kožešin a bot. Hlavně tříčtvrťák, podšitý kůží! Proto shora uvedený článek nemusí brát mužná část čtenářů vážně a budiž všeobecně považován jako roztomilá utopie.

Pozn. sazeče: Tak nevím jak to dopadne.

Stopy lyží brázdí svět

Možná, že ano, ale jakých lyží? Ptá se zvědavý Pepík ze Zapadlé Lhoty a dozví se, že jde o skočky Sigmunda Ruuda. Pepík si řekne, že tomu tak může být, stejně jako s tretry Emila Zátopka, raketami Jacka Krammera a kopačkami Toma Lawtona, což jsou všechno věci daleko vzdálené prken Pepíka ze Zapadlé Lhoty. Je otrávený, přestane věřit na brázdění celého světa a možná, že nechá brázdění vůbec.

A to je velká škoda!

Aby se tohle nestalo, tady mám hezkou povídku o lyžích, obyčejných lyžích, a stačily na hezký kousek světa, byť nikoliv na celý.

Začneme, v Pokljukách v Jugoslávii roku 1935. Byla to krásná chalupa v jugoslávských Alpách a pohostinství bylo pohádkové. Všeho dost a dost a sníh nám padal dva dny a dvě noci a ještě něco navrch.

Kolik ho napadalo těžko říci. Když přestal, odvážil se sice Cyrda ven, ale zmizel v něm po hlavu a jen s pomocí celého národního mužstva se dostal zpět do chalupy. Možná, že ho bylo až do prvního patra.

Vyklidili jsme tedy přízemí a uvelebili se v prvním patře, na balkoně na sluníčku. Pohostinství a sluníčko dělalo divy. Začly všelijaké radovánky a kdo dnes ví, jak to bylo? Zkrátka to bylo ve vzduchu. Snad nám byl balkon malý.

Dva dny zavření v chalupě co venku se sypal sníh! Než bylo po radovánkách Tódna letěl bohatýrskou křivkou přes zábradlí balkonu kamsi do bílého moře. Moře se rozstříklo a trvalo chvíli, než se z bílého vlnobití vynořila Tondova hlava.

„Kluci, já nevím do čeho jste mne posadili, ale má to volán!“

Mělo to volán a také střechu, která, bohužel, nesnesla Tondových 80 kilogramů trenované váhy. Na důkaz dobré vůle a z vděčnosti, že konečně přestalo chumelit, zaplatil střechu vedoucí výpravy.

Jugoslávské historky tím neskončily. Již tenkrát bylo v módě vytahovat se na sjezdaře. Tuhle chybu udělal Cyrda, vypůjčil si lyže a hujaja na Triglav na sjezd.

Co se dělo po cestě dolů, zůstalo dodnes sladkým tajemstvím. Jisté je, že Cyrda dolů nepřišel, ale přišel. Není tak zcela jisté, zda u cíle byli ještě časoměřiči.

Tak se ozdobil Cyrda přízviskem Šmuk. Jenže proto jeho lyže nezůstaly v Zapadlé Lhotě.

Za rok tytéž lyže jely na Olympijské hry a před tím jely na několik pěkných velkých mezinárodních lyžařských závodů.

Cyrda byl zvědavý chlapec. Když většina z nás šla na kutě aneba šla místo na kutě někam, kam jít neměla, jak se to obyčejně stává, Cyrda čenichal po nových stopách. A pak přišel a říkal záhadně: „Kluci, já něco mám!“

Někdy přines opravdu něco, co za to stálo. V Ga-Pa vyčenichal v ubikacích Finů zázračný nový vosk. Zkrátka přinesl Kiwu.

Dnes je Kiwa běžná věc, tenkrát to byla novinka. Koukali

jsme na Cyrdu s jistou úctou, jako jsme celé dny koukali s úctou na Finy, jak se proháněli po bezvadně namazaných lyžích. Ejhle tajemství jejich úspěchu! A namazali jsme všichni Kiwu!

Jenže ráno přišla změna počasí a Cyrdo: Kluci jáněcomám vůbec nejelo. Cyrda se však nedal odstrašit, vtrhl na Finy, popadl prvního XYinena a cloumal s ním tak dlouho, až panáček přinesl nějaký bílý prášek, kterým se lyže posypaly a uháněly opravdu jako namazané.

S práškem byla legrace. Lízali jsme ho, vařili, pražili, namáčeli a sušili, poslali do laboratoře k rozboru, ale co to bylo, nikdy jsme se nedopátrali.

Takové věci se člověku stávaly s Cyrdu. Jeli jsme ve Finsku svou treningovou třicítku a padnem na chalupu. Obyčejnou selskou chalupu. A Cyrda hupky do ní a vlezl sedlákoví do všech pytlíků a zásuvek v síni i na půdě a prohlížel mu obilí a jetele a brambory, jaké pěstovali. Pak se dal se sedlákem do řeči, Cyrda česky a sedlák finsky. A přece si rozuměli, protože Cyrda šel z chalupy s kapsama nadtýma semínky a sedlák se smál na celé kolo.

A tak se naše lyže dostaly do hezkého kousku světa.

Než se do něj rozjely byly všelijaké kursy a treningy a všechny byly hezké. Ve všech jsme žili jako jedna veselá rodina.

Nebylo možno, aby si někdo vyšlapoval mezi námi jen

tak solo. A když, tedy jen v začátku. Konec příběhu byl vždycky víceméně záležitostí celku.

Jedna taková historka stojí za záznam (škoda, že nikoliv zvukový).

Byl kdysi mistrovský kurs v Beskydech a Oldovi se podařilo skoro se rozloučit s tímto světem. Vezli jej chudáka do nemocnice a bylo smutno na horách, jako by mládence vezli na hřbitov. Tak tohle loučení bylo Oldovo solo, stejně jako jeho z mrtvých vstání ve Frýdecké nemocnici.

Když se však k večeru vrátil na Tanečnici bylo jasné, že oslava jeho zázračného návratu ze záhrobní bude společnou záležitostí celého kursu.

A byla! A nedávno smutné hory hlaholily smíchem, až hanba povídat.

A člověk, který vstal z mrtvých je šťastný člověk. Olda byl šťastný dvojnásob, protože nastupuje s Joskou nebezpečnou cestu domů do „Maměnky“, zakopl o soudek piva. A soudek šel s nimi!

Ne tak docela dobrovolně — ale kluci mu pomáhali a s hromovým hejrup! ho strkali pomalu, ale bezpečně do závětrí.

Bylo jasné, že ačkoliv dva, nebyli zcela dohodnuti, kde toto závětrí by mělo být... Rovněž soudek byl pravděpodobně rozdílného mínění o místě svého konečného určení než jeho noví dva šťastní majitelé.

Místo k Maměnce, hledal svou záchranu překotným útekem ke kapličce. Tento trik dokonce tvrdohlavě opakoval.

Jenže skokani se nedali. A když všechny návětrné pokoje byly vzbuzeny ryčným hejrupováním, soudek zmizel v „Šumné“ a za stejné pekelného povyku byl vyvalen do patra.

Byla pak krátká válečná porada na soudku o soudku a měl být soudek schován do prvního pokoje. Ozvaly se hromové rány na dveře a po nich vystrašený něžný dívčí hlas. Byl to hlas známý a ztlchl docela, když mu byla zvěstována velká novina: Holky buďte tiše, valíme vám soudek piva!

A s posledním hejrup! soudek zmizel v pokoji — jenom soudek!

To je taková skokanská historka. K tomu mají skokani jaksi blízko. Ale jinak jsou to ostří hoši.

Vytahoval se na ně jednou jeden takový placatý běžec a dopadlo to žalostně!

Po můstku se přikulil nejdříve klobouk, pak lyže, pak dlouho nic — a pak se sesypal běžec!

Nic mu na štěstí nebylo, nevstal z mrtvých a proto celý život asi nezakopne o soudek piva.

A takové věci nejsou také k zahoezení!

Všechny velké závody končí velkou slávou, na které bývá hodně řečí, které nikdo neposlouchá a hodně jídla a hodně pití, které se také všechno sní a vypije. Proto tam přece je!

Viděl na takové slavné slávě v Zakopaném jeden zkušný chlapec hezké černé děvče s černýma očima, jak to u studeného buffetu, v téhle závodní disciplíně nemožné patlá. A udělal jí ochotně jeden krátký mokrý kurs na místě. Nic víc!

Ale holka měla jasnou hlavu a drandila v kole až do rána! A bylo jí dobře!

A Pepíku, maličkost si pamatuj! Tvoje lyže by neměly nikdy jezdit samotné, ale vždycky několik párů pohromadě a držet svorně se všemi, třebaš se to někdy točí trochu proti tobě.

Jednou se to točilo proti mně! Odpoledne mně to nešlo ve stopě a večer byl hobl ve vzduchu. Nemohl si sednout jinam než ke mně. Ale já jsem se vzpíral!

Toť se ví, hobla jsem dostal. Přitom mně rozpárali gatě, jak jsem se bránil a protože jsem se pral s přesilou, byl jsem náramně bit!

Jenže tohle všechno lépe pochopíš, až také dostaneš svůj výprask, neboť někdy neškodí ani malá dírka do hlavy, aby se do ní dostalo aspoň trochu moudrosti.

V prvním čísle Zimního sportu jsme oznámili, že Svaz lyžařů připravuje kurs pro vedoucí mládeže a dorostu v lednu nebo v únoru 1948 na Beskydech. V dnešním čísle jest kurs úředně vypsán. Koná se od 18. do 25. ledna v Krkonoších ve Špindlerově Mlýně. Místo bylo změněno, poněvadž Svaz zřídil ve Špindlerově Mlýně, kde jsou všechny příznivé podmínky, stálé výcvikové středisko.

*

Děláme to dobře? Zdá se, že ano. Výzvy k náboru mládeže našly ohlasu. Pokud můžeme sledovati činnost žup i klubů pozorujeme, že konají se filmová představení s přednáškami, vydávají letáčky, chystají se zájezdy o vánocích, připravují závody mládeže atd. S radostí zjišťujeme, že některé kluby tyto podniky hlásí Svazu, jako by chtěly ukázat, že pochopily a pracují. Tak je to dobře — jen „houšť a větší kapky“. Každý sebelepší podnik nám hlase. Rádi sdělíme vaše zkušenosti s ostatními.

*

Dnes pochválíme a jako příklad uvedeme Ski klub Pardubice. V archivu Svazu našli jsme pěkný letáček z r. 1942, nadepsaný „milý mladý lyžaři“. Letáčkem zve se mládež do klubu a slibuje m. j. naučení nejmodernější lyžařské technice. Ski klub Pardubice však nejen slibuje, on také pracuje. Svědčí o tom oběžník o zájezdu mládeže do Krkonoš (v březnu 1947). To je taková ukázka „jak na to“.

W.

DOROSTENECKÝ TÁBOR

Svaz lyžařů RČS uspořádá pro omezený počet nejlepších závodníků a závodnic — dorostenčů a dorostenek šestidenní trainingový tábor. Podle docílených výsledků v minulé zimní sezóně budou vybráni jen ti nejlepší běžci, skokani a sjezdáři. Tábor bude v Krkonoších od 25. do 31. prosince t. r. Přijatým účastníkům hraje SLRČS jízdnu III. třídou, ubytování a stravování po dobu kursu. V případě, že nebude o vánocích sníh, nebo nenajde-li se vhodné ubytování, konal by se dorostenecký trainingový tábor po Novém roce.

KURS PRO VEDOUcí DOROSTU A MLÁDEŽE

se koná v Krkonoších ve Špindlerově Mlýně od 18. ledna do 25. ledna 1948. Kluby a župy mohou přihlásit do tohoto kursu muže i ženy, ze řad činnovníků i členů, kteří vedou neb pomáhají při výchově mládeže. Kurs bude zakončen zkouškami na vedoucí. Účastníkům se hraje jízdna a poplatek za ubytování. Přihlášky nejpозději do 4. ledna 1948 zašlete kanceláři SLRČS.

ÚČAST NA MISTROVSTVÍ 1948

Náčelnictvo Svazu lyžařů RČS stanovilo pro Mistrovství 1948 tyto omezené počty závodníků a závodnic na jednotlivé druhý závodu:

*závod vytrvalostní na 50 km nejvýše 75 závodníků,
běh na lyžích na 18 km nejvýše 100 závodníků,
závod sdružený nejvýše 45 závodníků,
závod rozestavný nejvýše 30 štafet,
skok prostý nejvýše 60 závodníků,
sjezdový závod muži nejvýše 90 závodníků,
sjezdový závod ženy nejvýše 30 závodnic,
slalom (spec.) muži nejvýše 45 závodníků,
slalom (spec.) ženy nejvýše 30 závodnic.*

U ostatních mistrovských závodů není počet účastníků omezen.

Ve sjezdovém závodě (sdruž.) postupuje do slalomu prvních 45 závodníků a 15 závodnic.

Hlášení závodníků k Mistrovství 1948 budou opět prováděti župy. Bude-li si župa přát, aby závodník hlášený pro závod sdružený bojoval současně o titul Mistra v běhu na lyžích, musí téhož zvláště k tomuto závodu přihlásit v počtu stanoveném župě pro mistrovský závod v běhu na lyžích.

Při stanovení počtu závodníků a závodnic v jednotlivých družích závodů na jednotlivé župy byl hledán komisí rozhodčích způsob, který by bral zřetel jednak na umístění závodníků župy v jednotlivých družích závodů na Mistrovství 1947, při tom však, aby byla dána možnost i župám, jichž závodníci se na předešlém Mistrovství neumístili v lepším pořadí (nebo vůbec nestartovali), aby se mohly Mistrovství 1948 zúčastnit svými závodníky.

Nejspravedlivějším způsobem by byla kombinace loňského návrhu Ing. Cífkou s návrhem referenta rozhodčích. Tento návrh, který doplňuje počet závodníků žup podle počtu bodů získaných jeho závodníky v Mistrovství 1947 do stanoveného pořadí, je však tak pracný, že jen propočítání

závodu sdruženého si vyžádalo doby delší jak 4 hodiny. A výsledek se téměř rovnal výsledku počítání podle doplněného způsobu, navrženého loni Ing. Cífkou.

Proto Náčelnictvo SLRČS na návrh komise rozhodčích použilo tohoto způsobu pro stanovení počtu závodníků žup na Mistrovství 1948.

Náčelnictvo předpokládá, že tohoto způsobu bude používáno i v příštích letech, takže každá župa bude mít možnost v krátkém intervalu prosadit větší účast svých talentovaných závodníků na Mistrovství.

Nyní vám podám stručný návod, jak si vyčtete počet závodníků pro jednotlivé druhy mistrovských závodů pro každou župu. V příštím čísle Z. S. pak uveřejníme již tyto počty jednotlivě pro vaši kontrolu.

Celkový počet závodníků, stanovený pro příští Mistrovství si označíme „N“. Počet, který dostane automaticky každá župa (stejný pro všechny župy, pro LSS pak čtyřnásobek) si označíme „n“. Nezapomeňte při tom, že bývalá východočeská župa byla rozdělena na 2 části. Máme tedy v historických zemích celkem 11 žup, Slovensko počítáme za 4 župy (což odpovídá také loňským výsledkům na Mistrovství).

Počet startujících z určité župy v určitém druhu závodů na Mistrovství 1948 podle toho jest: $n +$ počet závodníků této župy, umístivších se na Mistrovství 1947 do pořadí $N - 15$ n, pro LSS pak jest počet startujících $4n +$ počet umístivších se závodníků LSS na Mistrovství 1947 do pořadí $N - 15$ n.

„n“ bylo stanoveno pro 50 km, 18 km a sjezd muži na 2 (LSS=8), v ostatních závodech pro každou župu $n=1$, pro LSS $n=4$.

Jako příklad vám ještě uvedu rozpočet závodu rozestavného: $N = 30$, $n = 1$, $N - 15$ m, = 15; tedy štafety, které se umístily na Mistrovství 1947 do pořadí 15 se připočítávají k dobru župám k „n“.

Župa	n	Umístění 1947	Počet 1948
Pražská	1	3	4
Jihočeská	1	1	2
Západočeská	1	1	2
Krušnohorská	1	—	1
Jizerská	1	4	5
Krkonošská	1	2	3
Východočeská sever	1	—	1
Východočeská jih	1	—	1
Brněnská	1	2	3
Jesenická	1	—	1
Beskydská	1	—	1
LSS	4	4	6
Celkem	15	15	30

A nyní s chutí do počítání! Miloš Duffek.

PRVOTŘÍDNÍ

LYŽAŘSKOU VÝZBROJÍ

A ODBORNOU RADOU

vám poslouží

SPORT HOUBA

PRAHA II,
Jungmannova 31,
palác Adria.
Telefon 239-40.

Ze zdravotní komise SLRČS

Zdravotní komise Svazu lyžařů RČS je si vědoma toho, že zdravotní dozor nad závodním lyžařstvím není dosud takový, jaký by měl být vzhledem k novějším názorům tělovýchovně lékařským!

Dosud omezovala se zdravotní služba na obstarávání sanitní pomoci při závodech a na prohlídky závodníků bezprostředně před některými distančními závody (na př. vytrvalostním během na 50 km).

Zdravotní komise je toho názoru, že vyšetřování závodníků těsně před závodem může lékaře informovat pouze o okamžitém povšechném tělesném stavu závodníka. K posouzení, zda dotyčný závodník může závodit na lyžích bez zvláštního nebezpečí pro své zdraví, nestačí však jednoduché povšechné vyšetření, které jediné je možné obyčejně provádět před startem závodů, ale je potřebno vyšetření podle moderních zásad tělovýchovně-lékařských, to jest za použití všech potřebných vyšetřovacích prostředků. K podrobnému vyšetření zdravotního stavu patří dále odborné jeho posouzení, zvlášť jsou-li zjištěny některé odchylky od normálního stavu!

Proto má zdravotní komise SLRČS snahu, aby u všech závodníků Svazu lyžařů RČS, bylo lékařem zjištěno, zda mohou závodit na lyžích bez zvláštního nebezpečí pro své zdraví, a to před započatím s trenínem, t. j. před vlastní lyžařskou sezónou!

Pro letošní nastávající sezónu není již možno z technických důvodů docílit, aby takováto lékařská prohlídka byla podmínkou závodnické registrace. Pro příští sezónu však nebude žádný závodník bez lékařského posudku registrován!

Obracíme se proto na náčelníky všech členských spolků, aby již v letošní sezóně dbali toho, aby jejich závodníci, hlavně pak dorostenci byli lékařsky vyšetřeni. Dbejte na

JOSEF ALEXA

TOVÁRNA

NA SPORTOVNÍ VÝZBROJ

BEDŘICHOV U LYSIC

Takovou lyžařskou obuv dodává jen

Standa
ZÝMA
výroba speciálních sportovních obuví
PRAHA XVII, KOŠÍŘE, ST. PIVOVAR, TEL. 465-72

lékařské prohlídky alespoň u všech běžců, z ostatních závodníků a závodnic u těch, kteří dříve utrpěli nějaký úraz nebo u nichž je nějaká pochybnost o jejich dobrém tělesném stavu. Tam, kde je sportovní a tělocvičná poradna, je nejlépe obrátit se přímo na ni, neboť lékaři v těchto poradnách působící, jsou obyčejně odborníci (v menších venkovských místech), obraťte se v první řadě na lékaře svého klubu. Není-li takového ve vašich řadách, požádejte některého lékaře, o němž víte, že má kladný poměr k lyžařství, aby převzal funkci klubového lékaře, jistě vám vyhoví a poradí, jak docílit potřebné vyšetření závodníků, aniž by s tím vznikly těmto zvláštní výdaje!

Náčelníky žup SLRČS žádáme, aby požádali lékaře, kterého určí za vhodného k přijetí funkce župního zdravotního referenta, který by byl poradcem ve všech zdravotních otázkách župy a měl by zdravotní dozor na závodníky župy a na lyžařské podniky vůbec.

Připomínáme znovu jak výše uvedeno, že v příští sezóně bude přikročeno k povinným lékařským prohlídkám před registrací závodníků a již nyní používejte plně stálých sportovních tělovýchovných poraden, jejichž seznam uvádíme:

Tělovýchovná lékařská poradna:

1. při I. int. klinice prof. Dr. Hynka, Praha II, Karlovo nám. 499,
2. při I. chirurgické klinice prof. Dr. Jiráska, Praha II, Karlovo nám. 499,
3. při I. gynekologické klinice prof. Dr. Klause, Praha II, Karlovo nám. 499,
4. při Studentském zdravotním ústavu, Praha II, Krakovská ul. 16,
5. Melantrich, Praha II, Václavské nám. 36,
6. při inter. klinice prof. Dr. J. Krále, Praha II, Karlovo nám. 499,
7. při v. v. nemocnici v Pardubicích, Sadová 960,
8. při Domu sociální péče v Plzni, Otakarovy sady 55,
9. při v. v. nemocnici v Táboře,

Budou naši závodníci častými hosty v Polsku?

Koncem listopadu dostavili se do sekretariátu SLRČS. zástupci polských lyžařů, aby pozváním na řadu mezinárodních závodů v lednu až březnu na druhé straně Krkonoš ve Szklarské Porebě, utužili společné lyžařské přátelství obou národů. Termíny těchto závodů jsou: I. I. skok, 17.—18. I. skok a sjezdové závody, 7.—8. II. skok, sjezdové závody, 12.—15. II. norská kombinace, štafety 4x10 km, alpská kombinace, skoky, 28. II. skok, 6.—7. III. skoky a alpská kombinace. Polským zástupcům byla přislíbena účast startu našich závodníků, kteří nebudou nominováni do olympijského mužstva.

FIS oznámeno terno rozhodčích pro ZOH:

Arch. K. Jarolimek, dr. J. Moser, V. Kocum. Z této trojice bude předsednictvem FIS určen rozhodčí, který bude soudcovati na ZOH závod ve skoku prostém s dalším 1 Američanem, Švýcarem, Norem a Finem.

Rakouský sjezdař Pepi Gabl

bude trenérem našich sjezdařů ve Sv. Antonu.

Přes 500 cvičitelů a vedoucích

přihlásilo se SLRČS. k vedení lyžařských kursů v této sezóně.

Zájem Rumunska o naše trenéry

se projevil v minulých dnech, kdy došel od rumunského lyžařského svazu našemu ústředí dotaz, zda Rumuni mohli by se připravit v počtu 20 sjezdařů na ZOH na našich sjezdových drahách pod vedením čsl. trenéra. SLRČS musel do Bukurešti poděkovati za uznání, kterého se nám tímto dostalo a upozornil na naše poměrně krátké sjezdové dráhy cca 2.200 m s výšk. rozdílem 450, které jsou nevhodné pro olympijský trénink, takže naši sjezdaři jsou v prosinci sami nuceni zajeti trénovat do Sv. Antonu v Alpách.

Týden letu na lyžích v Planici.

Bude opět uspořádán Fiskulturním svazem Jugoslaviie 8.—14. III. 1948 na největším „mamutím můstku“ v Planici. Tyto již vloni pořádané sensační závody, stejně jako i můstek učinily v minulých sezonách ve světě úplný

rozvrat. Proto také ten sensační název mezinárodních závodů a honba za překonáním světového rekordu, který byl zde dosažen před válkou Rakušanem Bradlem 107 m. FIS zavrhuje takovéto mamutí můstky, na nichž výkony hraničí s bezpečností života. Proto také při účasti jsou postrádáni nejlepší skokani světa — Seveřané. Naším lyžařům, kteří v předválečných letech docílovali na tomto můstku dále kolem 90—100 metrů, dostalo se v těchto dnech velmi srdečného a lákavého pozvání spřátelených jugoslávských lyžařů, nabídka však nebude moci být přijata vzhledem ke kolisi termínu našich lyžařských mistrovství ve Špindlerově Mlýně.

50% slevu jízdného na našich drahách

poskytlo ministerstvo dopravy všem čs. sportovcům, kteří přicházejí v úvahu pro V. Zimní Olympijské hry a XI. Letní Olympijské hry. Sleva se poskytuje jak pro olympijskou přípravu, tak i pro vlastní zájezd do Sv. Mořice a Londýna.

XLVII. Lyžařská mistrovství RČS pro rok 1948 opět omezena.

Se zřetelem na výsledky a zkušenosti loňských lyžařských mistrovství RČS, byl náčelnictvem SLRČS dne 31. X. 1947 stanoven počet startujících závodníků pro mistrovství 1948 s výhradou doplňků závodního odboru takto: pro vytrvalostní běh na 50 km 75 závodníků, na 18 km a sdružený závod 145, štafety 30, skok prostý 60, sjezd muži 90, z nichž do slalomu postoupí pouze 45, sjezd ženy 30, do slalomu 15, slalom spec. muži 45, slalom spec. ženy 15.

Nor PER COLL opět do Československa.

Norský lyžařský svaz vyhověl žádosti SLRČS a nabídl pro olympijskou přípravu skokanů dokonce 2 trenéry, z nichž Steingrim EIKLID byl připraven k cestě do ČSR již od začátku prosince, zatím co loňský náš trenér Per COLL ze služebních důvodů mohl by se uvolnit až od 1. ledna 1948. Svaz lyžařů RČS akceptoval nabídku Per Colla, kterému sdělil prostřednictvím Norges Skiforbundu, že počítá s jeho přiletem již koncem prosince, aby se mohl ujmout tréninku vybraného 8členného olympijského skokanského muž-

stva od 4.—11. ledna. P. Coll, jehož výborné trenérské schopnosti již byly oceněny při jeho loňském působení u nás, bude skákat se svým teamem střídavě na velkých můstcích ve Špindlerově Mlýně, Kopanině neb v Peci, kteréžto můstky přibližně odpovídají velikosti olympijského můstku ve Sv. Mořici s kritickým bodem 72 m. Po odjezdu lyžařské výpravy do Švýcar 20. neb 23. ledna, zdrží se Per Coll v ČSR ještě do konce ledna, a povede trénink všech ostatních skokanů jak v Čechách, na Moravě, tak i na Slovensku v župních kursech. Lze jen litovati, že z finančních důvodů není možné uvažovat o tom, aby Per Coll vedl naše skokany přímo až do olympijské soutěže, jako tomu bývá v jiných zemích.

Lyžařské přebory Svazu DTJČ

se konají ve dnech 7. a 8. února v Krkonoších ve Strážném u Vrchlabí. Závodí se v těchto soutěžích: běh 18 km muži, 8 km junioři, 6 km ženy a dorost, skok na cvičném můstku pro muže a juniory, sjezd a slalom pro muže, juniory a ženy.

Lyžaři SK Malá Skála.

Lyžařský odbor SK Malá Skála na ustavující schůzi zvolil předsedou J. Šulce, náčelníkem J. Nejedlo a jednatelem V. Nejedlo. Na letošní sezónu připravuje lyžařský odbor kurs pro začátečnický i pokročilý a dokončí práce na sjezdové trati. Při pravidelných lyžařských schůzích budou promítány filmy s přednáškami.

Lyžaři Sokola Liberec.

Nově ustavený odbor Sokola Liberec čítá již 350 členů. Oddíl připravuje zájezdy na sněž do Krkonoš a Jizerských hor se školami pro začátečnický i pokročilý. Členstvo se účastní také hromadného zájezdu na Zimní sletové hry do Tater.

Severák Jablonec.

Nejsilnějším severočeským lyžařským klubem je „Severák“ v Jablonci nad Nisou. Počet členstva stále stoupá a dnes má již více než 500 členů. Ve svých řadách má několik velmi dobrých závodníků, kteří již v minulé sezóně velmi dobře obhajovali barvy klubu. Tři z nich a to Balcar, Stolba a Weisshäutler byli jmenováni do předolympijského družstva. Klub věnuje velikou pozornost mládeži. Cvičitelé spolupracují s jabloneckými školami a odborným vedením lyžařských kursů chtějí dát pevné základy lyžařské budoucnosti — mládeži.

10. při propedeutické klinice v Brně, Pekařská ul.,
11. při interní klinice Palackého university v Olomouci, Zemská nemocnice,
12. při Ústavu národního zdraví, Ostrava I., Ul. Odboje 1,
13. při v. v. nemocnici v Ivančicích,
14. při v. v. nemocnici v Třebíči,
15. při Sociálně zdravotním ústavu Bařovy nemocnice ve Zlině,
16. při Ústavu pro tělesnou výchovu na vysokých školách v Brně, právnická fakulta Masarykovy university,
17. při Okresním ústavu soc. zdrav. péče v Brně, V černých polích 20,
18. při v. v. okresní nemocnici v Chrudimi,
19. při městské nemocnici v Praze VIII., Bulovce,
20. při odbočce chirurg. kliniky prof. Jiráska ve Špindlerově Mlýně od podzimu do jara.

Nové průkazky pro vedoucí,

cvičitele, rozhodčí a měřiče budou vydávány spolu s novými cvičitelskými odznaky s platností na 2 roky prostřednictvím žup SLRČS.

Přípravy na sezónu v Jugoslavii.

Obří lyžařský můstek v Planici ve slovinských Alpách, byl přes léto opraven. Ve Slovinsku je nyní 21 lyžařských můstků. Byly také postaveny dvě lanové dráhy, a to v Planici a v Črné.

50.000 školní mládeže letos do hor.

Ministerstvo školství a osvěty spolu s výchovným odborem SLRČS připravuje pro letošní sezónu velkorysou akci týdenních a 14denních zájezdů školní mládeže do všech našich hor k rekreačním účelům pod vedením cvičitelů a vedoucích SLRČS. Akce bude prováděna od ledna do konce března a na rozdíl minulé sezóny, mládež bude soustředěna přímo ve vysokohorských boudách, kde v nejlepších terénech podrobí se lyžařskému výcviku od základních prvků pod dohledem zkušených instruktorů.

Lyžaři DTJ do Alp.

Lyžařský odbor Svazu DTJ obdržel pozvání z Vídně, aby se jeho 5 závodníků účastnilo lyžařských závodů rakouského dělnického sportovního svazu, které budou uspořádány koncem ledna v Lázních Ausse. Vedení DTJ pozvání přijalo a jmenovalo již tři účastníky. Fryaufa z Parníku pro sjezd, Škodu z Liberce pro závod sdružený a Nováka z Liberce pro běh. Další dva budou určeni po krajských lyžařských přeborech.

Lyžařský závod branné zdatnosti.

Na paměť pátého výročí bitvy u Sokolova uspořádá ministerstvo národní obrany I. Sokolovský lyžařský závod v branné zdatnosti mládeže ve dnech 5.—7. března 1948 ve Frenštátě pod Radhoštěm.

Největší lyžařský můstek na Moravě.

SK Nové Město na Moravě staví nový lyžařský můstek u škrobárny. Dovolí skoky až 60 m dlouhé. Nájezdová věž je 30 m vysoká. Můstek je vzdálen jen 10 minut od novoměstského náměstí. Bude největším na Moravě.

Uvidíme nové Olympijské vítěze u nás?

Před nastávající lyžařskou sezónou, je pochopitelně zájem všech zaměřen do Švýcarska do Sv. Mořice, dějiště to V. Zimních Olympijských her 1948.

Všechny středoevropské lyžařské federace se však snaží získat na své mezinárodní závody po Olympijských hrách start Seveřanů při jejich návratu domů. Svaz lyžařů RCS si však pospíší a včasným pozváním a díky velmi dobrým stykům norských a našich lyžařů má již účast zajištěnou. Je to velká zásluha našeho přítele norského vyslance v Praze Ing. Smith-Kiellanda a bývalého mistra světa ve skoku na lyžích Sigmunda Ruuda. Od Norského lyžařského svazu z Oslo se dostalo našemu Svazu ujištění, že několikáčlenný norský olympijský team se účastní mezinárodních lyžařských závodů ve Špindlerově Mlýně ve dnech 12.—15. února 1948. Ve všech soutěžích jak v běhu, tak i ve skoku a v závodě sdruženém bude startovat několik Norů a je zcela možné, že některý z nich bude novým Olympijským vítězem. Mezinárodní tajemník Svazu však jedná ještě o účasti nejlepších Švédů a Finů. Pozvání na tyto mezinárodní závody bylo také zasláno Švýcarům, Francouzům, Polákům, Jugoslávům, Rakušanům, Bulharům, Rumunům, Belgičanům a Maďarům. Také druhý náš mezinárodní závod „Závod osvobození“ 18. dubna 1948 — Obří slalom v Peci ze Studničné hory bude mít silnou mezinárodní účast. Počítá se hlavně se závodníky alpských zemí, kteří již letos na jaře chtěli oplátit nám naše starty v cizině, ale závod byl pro pozdní termín a špatné sněhové podmínky odřeknut.

Potřebujete poukaz na lyžařskou obuv?

Obráťte se přímo na Váš klub (spolek), který Vám jej obstará u ONV nebo Magistrátu.

Budete se zajímat

o pravidelné sněhové zpravodajství Svazu lyžařů RCS., které opět počne vycházet koncem měsíce listopadu a bude uveřejňováno v denním tisku, na zvláštních tablech ve všech nádražích, sportovních závodech, veřejných a klubových místnostech každý pátek. O stavu sněhu a počasí na všech čs. horách Vás bude informovat rozhlas v pátek v odpoledních hodinách a dozvíte se přímo z hlášení, jak to vypadá „na té Vaší boudě“ (z cca 100 míst).

Co se vám nemůže stát.

Po skončení minulé lyžařské sezony zajela si jednou mistryně a naše nejúspěšnější závodnice ve sjezdu a slalomu pí Sáška Nekvapilová do Prahy, kde po delší době se sešla se svojí přítelkyní ze studií. Tato vzpomínající dob, kdy sl. Sáška Příhodová utkávala se v lyžařských závo-

dech s předními čs. závodnicemi a v neznalosti změny Sáščina manželského stavu, ve „sportovní debatě“ také povídá: No, a co Sáško lyžařina, nějak ti to již nejedzí, to by ti to jistě ta Nekvapilová teď nandala. — Tak se Sáška usmála a od té doby si to „nandává sama sobě“.

Nový lyžařský klub v pohraničí.

Na Špičáku na Šumavě byl založen nový lyžařský klub, jehož název je L. K. Špičák. Předsedou je hoteliér Honza Prokop, jednatelem Rudla Zahradka, náčelníkem Tonda Říha a dalšími členy výboru je řada místních obyvatel, kteří s láskou a nadšením pracují obětavě pro nový klub. Přes svoji krátkou existenci má L. K. Špičák již přes 150 členů.

Klub vznikl hlavně proto, že na Špičáku a v Železně Rudě je mnoho lyžařského „potěru“, který v zájmu celého čs. lyžařství potřebuje lyžařskou výchovu. Je známo, že nejlepší naši lyžaři-závodníci se většinou rekrutovali z řad naší „horácké“ mládeže. L. K. Špičák uspořádá v nastávající sezóně řadu kursů pro všechny místní školy. Na základě těchto kursů provede potom výběr talentovaných, kteří podle svých schopností budou připravováni pro jednotlivé závodní disciplíny. Ostatní pak budou vychováni lyžařsky tak, aby uměli používat lyži v každém terénu a na každém sněhu.

Klub pořádá čtrnáctidenní členskou schůzi, na jejichž programu jsou instrukční přednášky a vždy lyžařský film.

L. K. Špičák, ač velmi mladý lyžařský klub, má za sebou již pořádný kus práce. Z jeho iniciativy a prací jeho členů byl prodloužen, rozšířen a upraven slalomový svah, takže zároveň vznikla druhá, a sice přísnější alternativa stávající sjezdovky. Bylo vybudováno 7 důkladných mostů a můstků přes potoky a odstraněny vysoké pařezy. Dále byla postavena trvalá telefonní linka od startu k cíli sjezdových tratí se dvěma odbočkami pro slalom. Konečně byly obě tratě vyznačkovány jednotnými značkami S. L. R. Č. S. Jistě tedy hezký kousek práce, umožněný pouze obětavostí a láskou k lyžařskému sportu.

Činovník L. K. Špičák pevně věří, že se jim podaří ze špičáckého a železnorudského lyžařského „potěru“ vychovatí zdatné reprezentanty čs. lyžařství a že se v brzkou dočká tak dlouho slibovaného a plánovaného lyžařského výtahu. —tr—

OPRAVA: v termínové listině na rok 1948, uveřejněné v prvním čísle, má být správně: „Sokolovský závod branné zdatnosti mládeže — Beskydy“.

POUKÁZALI JSTE JIŽ Kčs 80.- JAKO
PŘEDPLATNÉ NA XXXIV. ROČNÍK
ZIMNÍHO SPORTU

SPORT SVOBODA

výroba a prodej sportovních potřeb
z n. **LIBERTY**

PRAHA II, Smečky,
roh Václavského nám.
Telefon 283-83.

Školy pro sokolské závodníky.

Náčetnictvo mužů ČOS vypisuje následující školy pro závodníky v Čechách:

7.—14. XII. 1947:

Škola pro závodníky běžce na Kolínské boudě v Krkonoších. Vedoucí Josef Cetl.

Pro nepříznivé sněhové podmínky byl tento první kurs odložen na dobu pozdější.

25.—31. XII. 1947:

Škola pro závodníky sjezdaře na Klínovci v Krušných horách. Vedoucí Karásek.

25.—31. XII. 1947:

Škola pro závodníky běžce a skokany na Špičáku na Šumavě. Vedoucí Řípa.

25.—31. XII. 1947:

Škola pro závodníky skokany v Rokytnici v Krkonoších. Vedoucí Erlebach.

V úvahu přicházejí jen vrcholní závodníci, kteří již svoji zdatnost prokázali ve vrcholných sokolských závodech, nebo u kterých jest odůvodněný předpoklad, že ve velmi dobré závodníky vyrostou. Samozřejmým předpokladem pro přijetí do školy jest speciální výzbroj.

Pravidelné sněhové zpravodajství

z našich hor bude hlášeno rozhlasem každý pátek ve 14. hod.

Důležitá podmínka pro sokolské závodníky.

Podzimní zasedání cvičitelského sboru mužů ČOS schválilo ustanovení, podle něhož se všech sletových závodů (i Zimních sletových her) mohou účastnit jen ti závodníci, kteří řádně nacvičují Medunova sletová prostná a kteří se zaváží, že je budou na sletě cvičiti. Špatný výsledek vyřadovacích zkoušek je pokládán za neúčast. Dodržení této podmínky bude kontrolováno. Nesplnění znamená škrtnutí dosaženého výsledku.

Lyžařské vlaky do Krkonoš

Počínaje dnem 6. prosince t. r. zavádí ČSD každou sobotu tyto zvláštní lyžařské vlaky s osobními vozy III. třídy:

1. Ze stanice Praha Wilsonovo nádr. do stanice Svoboda n/Ú.—Jánské Lázně s přímými vozy do stanice Rokytnice n/Jiz. a Vrchlabí za jednotné zpáteční zlevněné jízdné Kčs 200,—.

2. Ze stanice Hradec Králové do stanice Svoboda n/Ú.—Jánské Lázně za zpáteční jízdné Kčs 78,— s návratem cestujících zpět druhého dne v neděli a to do Prahy opět zvláštním vlakem, do Hradce Králové pravidelným vlakem 3404.

Současně se zavádí výdej zpátečních zlevněných jízdenek III. třídy pro lyžaře a to v sobotu pro jízdu z Pardubic do stanice Svoboda

n/Ú.—Jánské Lázně vlakem 607 s přestupem v Hradci Králové na zvláštní lyžařský vlak a zpět druhého dne v neděli vlakem 3404 s přestupem v Hradci Králové na vlak 628 za zlevněnou cenu Kčs 107.

Od 7. prosince t. r. zavádí se dále pro lyžaře v neděli výdej zlevněných zpátečních jízdenek III. třídy pro jízdu do stanice Svoboda n/Ú.—Jánské Lázně z Hradce Králové vlakem 3401 a zpět vlakem 3404 za zlevněnou cenu Kčs 78,— pro jízdu z Pardubic vlakem 3401 a zpět vlakem 3404 s přestupem v Hradci Králové na vlak 628 za zlevněnou cenu Kčs 107,—. Ceny zpátečních zlevněných jízdenek pro děti od 4 let do 10 let činí polovinu ceny zlevněných zpátečních jízdenek pro dospělé. Cena zpáteční zlevněné jízdenky pro děti z Pardubic do Svobody n/Ú.—Jánské Lázně činí Kčs 54,—.

Zvláštní zpáteční zlevněné jízdenky i poukázky budou vydávati železniční výdejny jízdenek od pondělka pro zvláštní lyžařský vlak odjíždějící v sobotu běžného týdne.

Cestující, kteří prodlouží svůj pobyt v horách přes neděli, mohou použiti zvláštních zlevněných jízdenek pro lyžařské vlaky i zpátečních relačních jízdenek k návratu příštího dne v pondělí v pravidelném osobním vlaku nebo rychlíku bez příplatku.

Bližší informace u všech železničních stanic a cestovních kanceláří.

Při nákupu a návštěvě hor se odvolejte na inserci v Zimním sportu!

NAVŠTIVTE BOŽÍ DAR (1028m)

HORSKÝ HOTEL
ZELENÝ DŮM
Tel. 3

HOTEL PRAHA

Tel. 5

MAYEROVKA -
HORSKÁ BOUDA
A. HOSEK — Tel. 12

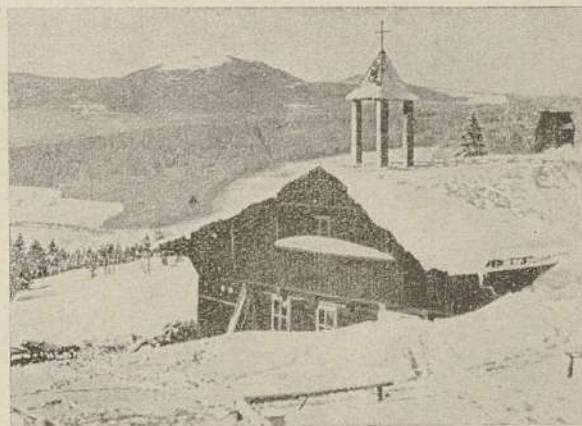
Cukrárna a kavárna
VESELÝ — Tel. 10

Restaurace
a uzenářství
J. PEŠEK — Tel. 8

Koloniál
a lahůdky
L. KAŇENSKÝ — Tel. 11

SPORTOVNÍ DŮM A PENSIÓN

LÁDA KARÁSEK - Tel. 7

ŽELEZNÁ RUDA

MĚSTYS

středisko zimních sportů

na Šumavě

Pro lyžaře!

Klínová bouda 1326 m.

30 pokojů, 90 lůžek, ústřední topení,
teplá a studená voda.

Telefon 58a Špindlerův Mlýn.

Pošta Hořejší Vrchlabí.

K. RŮŽEK, hoteliér.

Lyžaři - stop

Pension Zdař Bůh

ŠPINDLERŮV MLÝN.

*V nejhezčím údolí Sv. Petra, pod
Železnou horou, jediný a pohodlný
výstup na Sněžku.*

Výborná domácí kuchyně!

Tel. 87 - M. TRUNKO, hoteliér.

JOSEF SASKA,

VÝROBA LYŽÍ A SÁNĚK

Lomnice nad Pop.

PODKRKOŇSKO.

HOTEL ZÁTIŠÍ - Špindlerův Mlýn - Svatý Petr 46.

*Vyhledávaný terén pro zimní sporty, blízko
lanovky a velké sjezdové dráhy!
Saiňkařská dráha do Špindlerova Mlýna,
cvičná louka.*

Ústřední topení.

Výborná kuchyně!

OTA VODAN, hoteliér

BOUDA VATRA

ŠPINDLERŮV MLÝN - tel. P 8.

Ústřední topení, teplá a studená voda.

Výhodný lyžařský terén!

R. JELÍNEK.

Lyžaři navštivte

Pension INKA,

Svatý Petr - Špindlerův Mlýn

Telefon č. 111. národní správa Janoušková

Sport - usně

J. PROCHÁZKA

SVOBODA nad ÚPOU, telefon 32

Krkonoše. - Založeno 1759

Lyžařské vosky tu i cizozemských značek za
velkoobchodní ceny ve sdružených zásilkách.

Kvalitní conservační prostředky
pro sportovní obuv.

BOHUMIL BRADNA, národní správce

Zad. Rennerovy boudy,

POMROVICE č. 15, pošta Hořejší Vrchlabí.

Ideální lyžařský terén, dobrá kuchyně.

Vojtěch Šubrt

RENNEROVY BOUDY 106,
Krkonoše v. n. m. 1250, p. Hořejší Vrchlabí.

*Lyžaři, u nás najdete nejlepší po-
hodlí, domácí kuchyni v zimě v létě.*

Lyže vyrábí **Jadrníčka,**

továrna,

Fryšták na Moravě

FRISSOVA BOUDA

Krkonoše 1250 m n. m.

*domácí prostředí, ideální poloha,
pošta Hořejší Vrchlabí.*

VŠECHNY POTŘEBY PRO ZIMNÍ SPORTY

SPORT **KAJDA**
PRAHA-LETNÁ

Nad školou 16 - telefon 758-76

Pension Jiřina

Strážné - Friessovy boudy 92.

*Domácí kuchyně, výhodné terény
pro začátečníky i pokročilé lyžaře.*

Nájemce KOLÍSEK

Hotel Kubát

BENECKO V KRKONOŠÍCH 880 m n. m.

Telefon Benecko č. 3.

Ústřední topení, teplá a studená voda,
autogaráže. 36 pokojů.

*Chcete-li si přijít na své,
jeďte do Krkonoš na Benecko*

do HANČOVY BOUDY

Domácí kuchyně - ústřední topení,
tekoucí teplá, studená voda.

Výhodné lyžařské terény pro lyžaře
i začátečníky.

Telefon č. 15.

HOTEL »PANORAMA« BENECKO — KRKONOŠE

Nejvýše položený hotel v místě, 920 m nad mořem
11 pokojů s ústředním topením, teplá a studená voda
ve všech pokojích. — Cvičné a lyžařské terény u ho-
telu, garáže atd. MAJITEL L. KLOUDA

Krkonoše 1100 m n. m.

„Mělnická chata“

Pec — Lencova hora č. 245.

Náj. V. GLASR, telefon 31.

Lyže — saně — vázání — hole — opraví
a dodá v nejlepší provedení, jen kvalitní

Antonín FAJSTAVR, speciální výroba lyží a saní

LHOTA ŠTĚPANICKÁ, Č. 5

pp. Benecko, st. dráhy Hrabačov.

Stalingradská chata

PEC - LENCOVA HORA, tel. aut. 8.

12 pokojů, ideální lyžařský terén!

Majitel St. Čepelka.

PENSION „BELLEVUE“

Benecko-Krkonoše, výška n. m. 860 m.

11 letních i zimních pokojů, domácí kuchyně.

Náj. B. Braun.

Navštivte ŽIŽKOVU CHATU

Pec v Krkonoších.

Ideální lyžařský terén 1050 m n. m.

Teplá a studená voda — 35 pokojů.

Nájemce DRÁB.

Bobí bouda • SMOLÍK

KRKONOŠE P. ČERNÝ DŮL

TEL. CENTR.

HRNČÍŘSKÁ Č. 1

CHATA NA VYHLÍDCE - PEC 206

KRKONOŠE, telefon 7, 1050 m n. m.

Teplá, studená voda, ústřední topení,
známá výtečná domácí kuchyně.

Národní správce Karel Skalník.

Chata HUBERTUS *vás zve k příjemnému pobytu*

Domácí kuchyně - dobrá vína. - 21 pokojů s tek. teplou a stu-
denou vodou. - Ping-pong, knihovna, středisko letních i zim-
ních sportů.

Josef Ptáčník, Černý Důl, tel. 8. Pec - Krkonoše.

Čapková chata

PEC - KRKONOŠE - TEL. 18, 1.050 m n. m.

*Ústřední topení, teplá a studená voda,
domácí kuchyně — Terén pro lyžaře!*

František Skalický, hoteliér

SMETANOVA CHATA

PEC — KRKONOŠE, telefon 22, 950 m n. m.

20 pokojů, ústřední topení, teplá a studená voda,
koupelna, domácí kuchyně.

K. LEFLER.

HOTEL „PANORAMA“

970 m n. m. — Bohumil SYROVÝ, nár. správce

PEC (KRKONOŠE) Tel. 24

18 dvoulůžkových pokojů, ústř. topení, teplá, studená tek. voda,
domácí kuchyně — telefon 24.

*Hodně sluníčka, krásný sníh
a dokonalý oddech najdete na Krkonoších.
My vám připravíme odpočinek
v příjemně vytopených místnostech
nejvyšší boudy v Krkonoších.*

Československá bouda na Sněžce

Leischnerova bouda

1265 m n. m., krásné lyžařské terény
18 pokojů, 40 lůžek a společná nocehána, výborná
kuchyně, ústřední topení, teplá a studená voda
pp. Velká Úpa, telefon číslo 7
EVŽEN ĎURKO, majitel.

K zimnímu pobytu do Krkonoš Vás zve

HOTEL - PRAHA

Pec čp. 188, tel. 1, Krkonoše

národní správce ANTONÍN ŠTASTNÝ.

Bouda „MODRÝ DŮL“

Pod Studničnou horou. — Telefon 26.

PEC POD SNĚŽKOU.

Ideální lyžařské sjezdy a terény.

HOTEL „RADIUM“

VELKÁ ÚPA — KRKONOŠE

Výborná kuchyně, ústřední topení, tekoucí teplá -
studená voda, garáže - Telefon 11.

J. KRČMÁŘ.

ŠOLC PENSION - RESTAURACE
DOLNÍ MALÁ ÚPA 45,
KRKONOŠE TELEFON 2.
E. MAREŠOVÁ.

Krásný kout osvobozeného pohraničí.

BRUSLE vedoucích značek dodá

Bohumil Puš

ŽELEZÁŘSTVÍ,

TRUTNOV, telefon 324

K zimnímu pobytu vás zve

Hotel Pošta - Pec, Krkonoše

Telefon 20

Ústřední topení - Tekoucí teplá voda

Ing. Hanzlík

HORSKÉ HOTELOVÉ PODNIKY NA JELENÍ LOUCE,

PEC pod Sněžkou - KRKONOŠE 1000 m n. m.

Ústřední topení, vlastní elektrárny a vodárny. Pense 100 až 120 Kčs.
70 lehátek, 80 párů lyží, 40 sáněk k použití!

Ideální, jedinečně krásná poloha v kotlině Krkonoš.

Společné vzdušné nocehány pro 60 osob, tekoucí teplá voda,
velké hospodářství. — Českofrancouzská kuchyně. Kavárna.

Uctivě zve na Jelení louku Karel FIALA, hoteliér.

GRAND - HOTEL

PEC - Krkonoše, telefon 4

přijímá přihlášky k zimnímu pobytu.

Nájemce VÁCLAV MALÝ

HOTEL HRADEC - PEC - KRKONOŠE

*42 pokojů, ústřední topení,
teplá a studená voda, 15 garáží.*

RESTAURANT - GRILL - BAR.

Středisko spol. po celou dobu sezony, denní koncert s tancem.

Telefon Pec 37 - nájemce ANTONÍN PRAŽÁK

K zimnímu pobytu vás zve

Hotel Říha, Velká Úpa II-139

Telefon č. 4 (Krkonoše)

Tekoucí teplá voda — Ústřední topení

PENSION JABLOŇKA

VELKÁ ÚPA 199

Sluneční strana, tel. 24, Krkonoše
Tekoucí teplá a studená voda -
ústřední topení

Hotel „KLEIN“ Trutnov,

restaurace - kavárna - vinárna

Taneční a náladová hudba.

TELEFON ČÍSLO 204

RESTAURACE A PENSION

„LESNÍ ZÁTIŠÍ“

Rudolf Kořátko, Horní malá Úpa.

Výborná kuchyně, ústřední topení,
tekoucí studená a teplá voda.

Doporučuji

Hotel Savoy - Westend, Špindlerův Mlýn

Hotel I. řád., - číslo telefonu 7, 60 a 66

HOTEL START

na nejideálnějším vyhlídkovém bodě a přece
jen 300 m od náměstí

Špindlerova Mlýna,
lyžařský terén pro pokročilé i začátečníky. Příjemný
pobyt ve slunných pokojích s krytými balkony.

Moderní komfort - mírné ceny.

Telefon 105.

VIKTOR POKORNÝ hostitel.

OLYMPIA

SPORTOVNÍ PRODEJNA

Špindlerův Mlýn, pod hotelem Palace

Připravili jsme pro vás vše, co potřebujete pro svůj oblíbený sport.

Nejmodernější zařízená dílna je vám zárukou bezvadně provedených montáží a oprav.

Nezapomeňte navštívit

Hotel PALACE

ve Špindlerově Mlýně.

Restaurant - vinárna - denně tanec.

Veškeré finanční transakce provádí

Krkonošská záložna

ve Špindlerově Mlýně.

Poštovní spoř. čís. 77.826, telefon čís. 91.

HOTEL-PENSION JANOŠÍK ŠPINDLERŮV MLÝN-BEDŘICHOV

Moderně zařízený a odborně vedený podnik v klidném ústraní střediska. Lyžařský terén přímo u podniku. Ústřední topení, teplá tekoucí voda, domácí kuchyně, garáže, - Telefon čís. 72.

Hoteliér Fr. KAPAL.

První český hotel

Hotel Slavia ŠPINDLERŮV MLÝN

tekoucí voda - ústřední topení - 1a kuchyně, tel. č. 6

PENSION „DIANA“ RESTAURACE

ústřední topení, domácí kuchyně, v blízkosti kluziště, sáně a lyže k zapůjčení.

ŠPINDLERŮV MLÝN, telefon číslo 8.

V. HOLEC, nájemce.

HOTEL NÁRODNÍ DŮM „SOKOLOVNA“

Vrchlabí, telefon číslo 228.

Hotel, který Vám připravil čisté pokoje, domácí stravu, 5 minut od nádraží.

B. BENEŠ, nájemce.

Pension „Aurora“

ústřední topení, teplá a studená voda, domácí kuchyně.

Špindlerův Mlýn, telefon 83

Znameníte východisko lyžařských tur

Bouda na Malém Šišáku

NÁR. SPR. ING. A. LUKAVEC — 1200 m n. m.

p. Špindlerův Mlýn 190 - Tel. Petrovka 4

PENSION

„HORNÍ - PRAMEN“

Jan Haberle,

ŠPINDLERŮV MLÝN čp. 25.

HOTEL WINDSOR

ŠPINDLERŮV MLÝN

Tel. č. 10.

Výhodné pensel

Tř. B.

Známý svou dobrou kuchyní.

JOSEF ŠKAPA, národní správce.

1894

1947

53

roky vyrábíme

lyže

*Naše poslední modely lyží
z nejlepších krkonošských jasanů*

Naše osvědčené lyže lepené

přinesou vám radost z bílého sportu
a úspěchy v lyžařských závodech

Lyžařské hole, vázání - Montáž lyž. hran

H. Mečír a spol.

JILEMNICE - KRKONOŠE

Telefon 28

Horské zátíší Mísečky,

*12 pokojů, teplá a studená voda,
domácí kuchyně, pivo, víno, li-
kéry. Domácí prostředí, aut. spo-
jení z Jilemnice až na Mísečky.*

Pošta Špindlerův Mlýn, telefon 101.

Garáže.

J. PLUCHA, národní správce.

Speciální výroba
lyží

F. PIČMAN

Horní Branná
Krkonoše

Sraz všech lyžařů!

Cukrárna a kavárna F. NYČ
JILEMNICE

DRŮBEŽÁRNA **Labská Vyhlídka**

*Špindlerův Mlýn - Krausovy boudy nad Přehradou,
na lyžařské cestě Benecko - Špindlerův Mlýn*

Levné ubytování

NÁJEMCE A. NOVÁK

Žádejte všude sportovní obuv

zn. HUM - KAR

vyrábí J. E. HUML, továrna sportovní obuvi,
Praha X, Rokycanova ul. 2,
továrna Borohrádek.

Lyžařské vázání zn. NOHYNEK

obdržíte ve všech sportovních obchodech

ANT. NOHYNEK

tovární výroba kovového zboží

PRAHA-NUSLE, Přemyslovo nábř. 8, tel. 557-52

Brambory, krmiva, stavebniny, selata

vám dodá

Hospodářské družstvo skladištní a výrobní
ve Vysokém n. Jiz., telefon 16.

Klubové odznaky jakéhokoliv druhu zhotoví v nej-
lepší provedení, v nejkratším čase

firma **JOSEF FEIX** synové, Jablonec nad Nisou
Třída Ing. J. Nečase 20.

Telegram LUSTFEIX — Jablonec n. N.

Lyže lepené sjezdové a jasanové

dodá vám známý

závodník Tonda BARTOŇ,
Vysoké nad Jiz., telefon 21.

*Hockeyové hole, lyže, sáně
a ostatní sportovní potřeby*

dodá:

JIPO, nákup. prodej. a výrob. družstvo,
Praha XII, Stalinova 63. - Telefon 546-00.

LÁZNĚ KOŘENOV

v Jizerských horách, stanice Polubný-Kořenov, výška 750 m, lázeňské a rekreační středisko. Výhodný terén lyžařský, východisko výletů do Krkonoš.

Lázně rašelinné, sírné, uhličitě, bylinné, vzduchové, elektrické.

Léčí: rheumatismus, ischias, ženské choroby a vleklé jejich následky.

Ubytovací podniky: Lázeňský dům, Lázeňský hotel, Lesní bouda, Údolní bouda, Zvonice, Na vyhlídce, Martinské údolí, Nádražní restaurace, Na Jizerce, restaurace Řípek, Hnyk, Vohnout.

Informace u Lázeňské správy.

Telefon č. 16.

VOSECKÁ BOUDA

*18 pokojů, ústřední topení,
teplá a studená voda, domácí strava,
pense Kčs 100.-*

TELEFON č. 5. pp. HARRACHOV

HARRACHOV — NOVÝ SVĚT

Hotel „Lesní zátíší“

*Tekoucí teplá a studená voda - elektr.
topení - garáže - výborná kuchyně*

TEL. 37 NÁJEMCE JOS. TENGL

LYŽE, SÁNĚ, SNĚHOVÉ BRUSLE,
Ia z horského jasanu

JAN MIKULE

sportovní kolářství,

MARŠOV I, pp. Svoboda n. Ú. Telefon 004.

DVORAČKA v Krkonoších

20 pokojů, ústřední topení, tekoucí teplá a studená voda, lázeň. Výborná kuchyně, ideální lyžařský terén. Pošta Horní Rokytnice nad Jizerou.
Telefon č. 11.

Ella PŮHONNÁ, majitelka

Turnovská chata na Štěpánce

Jizerské hory 958 m n. m.

PŘÍCHOVICE u Tanvaldu, telefon č. 9.

Vyhledávané lyžařské středisko. - Vyhovující i nejnáročnějším, 14 pokojů, spol. noclehárny, koupelny, sprchy. Ústřední topení, teplá a studená voda v celém domě.

Do hor za sněhem a sluncem

na Labskou boudu

v západních Krkonoších

1284 m n. m.

Ústřední topení - Tel. Špindlerův Mlýn 21c

„Na stráži“

*bouda Sokola vinohradského na Končínách,
35 pokojů, ústřední topení, teplá a studená
voda, sprchy. Výborná domácí kuchyně. Nej-
krásnější lyžařský terén. Pošta Jablonec n. Jiz.
Telefon: Rokytnice nad Jizerou 37.*

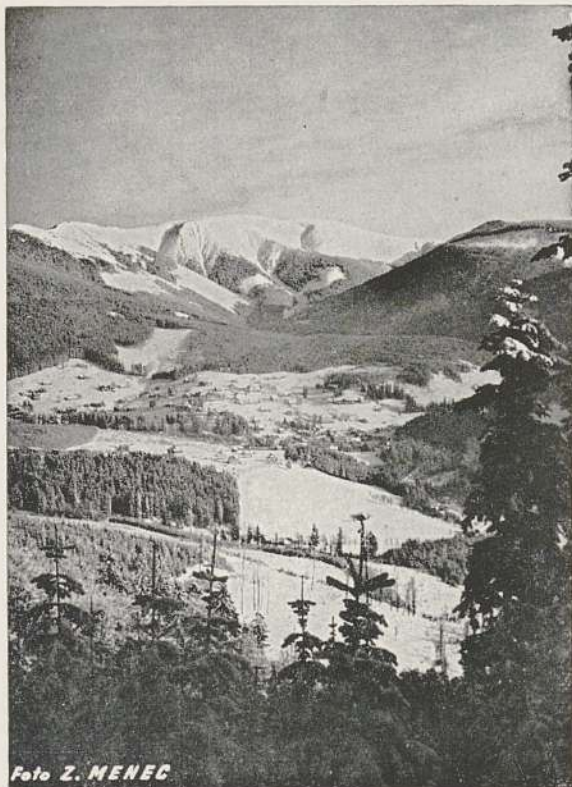
JOSEF HERZÁN, nájemce.

Hotel „Krkonoš“

JABLONEC NAD JIZEROU

*9 pokojů - 15 lůžek, výborná kuchyně,
výborné lyžařské terény.*

JOSEF KOLOVRATNÍK, nájemce.

ŠPINDLERŮV MLÝN

Mezinárodní středisko zimních sportů

Hotel Savoy, Dep. Westend tel. 60, 66, 7	A	Pension Ráj telefon 51
Hotel Slavie telefon 6	C	Pension Radost telefon 102
Slovanský hotel telefon 24	B	Pension U hor. pramene
Hotel Slunce telefon 15	C	Pension Dalibor telefon
Hotel Sněžka telefon 26	C	HORSKÉ BOUDY:
Hotel Špindlerův Mlýn telefon 5	B	Davidova bouda B telefon P 3
Hotel Windsor, dep. Jitřenka telefon 10	B	Lužická bouda A telefon P 1
SVATÝ PETR:		Medvědí bouda C telefon 33
Hotel Sport telefon 9	B	Moravská bouda C telefon P 9
Hotel Sv. Petr telefon 38	C	Novopacká bouda C telefon P 10
Hotel Zátíší telefon 77	C	Špindlerova bouda B telefon P 2
PENSIONY:		OBCHODY:
Hotel Alexandria telefon 3	C	Hotel Hradec telefon 56
Alpský hotel telefon 42	B	Hotel Krakonoš telefon 34
Hotel Astoria telefon 76	C	Labský hotel telefon 14
Hotel Aurora telefon 83	C	Hotel Lomnice telefon 20
Hotel Belvedere telefon 64	B	Hotel Nechanický telefon 54
Hotel Bristol telefon 47	C	Hotel Palace telefon 4
Dep. Bellevue a Domovina, Grand-hotel telefon 36, 1, 2	A	Hotel Panorama telefon 52
Pension Diana telefon 8		Drogerie Milan Ponec telefon 22
Pension Hanička telefon 110		Upomínkové předměty B. Pavlas služba veřejnosti telefon 114
Pension Inka telefon 111		Módní zboží Jan Plachý
Pension Lesní dům telefon 40		Holičství F. Súra telefon 13
Pension Lověna telefon 65		Hrbkovo řeznictví telefon 55
Pension Minerva telefon 61		

Záruka jakosti

SPORTOVNÍ A OBCHODNÍ DŮM

ŠPINDLERŮV MLÝN - TELEFON 41.

Jarka Lukeš

*Chcete strávit příjemnou sobotu
a neděli, či zimní dovolenou v horách?*

Zveme vás do horského hotelu

„Na českém pomezí“

v Cinvaldě v Krušných horách.

*Výborná kuchyně, ústřední topení, teplá a studená
voda. Vhodné terény pro lyžování a sánkování. Ne-
ustálé autobusové spojení s lázněmi Teplice-Šanov.*

Dotazy a objednávky pokojů řiďte na:

Horský hotel „**Na českém pomezí**“, Cinvald,
telefon 7.

*Chcete strávit příjemnou sobotu
a neděli či zimní dovolenou v horách?*

Zveme vás do horského hotelu

»Na Přibilové chatě«

v Mikulově v Krušných horách.

*Domácí kuchyně, ústřední topení, nejlepší terény
v okolí, lyžařské i sánkařské, výhodné vlakové spojení.*

O všestranné pohodlí se postará

„**PŘIBILOVA CHATA**“, Mikulov
p. Hrob u Teplic-Šanova.

Chata generála Svobody MOLDAVA

v Krušných horách

vás zve.

Položena v nejvyšších nádherných terénech, do-
stupná výhodným vlakovým spojením, ústřední
topení s teplou vodou, garáže, telefon č. 1 a —
výborná strava.

JARMILA ZAVŘELOVÁ.

*Vše pro náročné lyžaře v Krušných horách -
krásné lyžařské terény,
ale i Ia domácí kuchyně, ústřední topení,
teplá voda, garáže, telefon čís. 8*

Hotel

„PŘÁTELSTVÍ“ MOLDAVA

MIROSLAV SEKERA, nájemce.

Hotel SLAVIA **CHEB, Stalinova č. 32**

- *Dobrá kuchyně*
- *studená - teplá voda*
- *ústřední topení*
- *garáže*

Nájemce **ROBERT STEINIGR**

Vše pro zimní sport dodá

Krušno - Sport

TÁCHECÍ - KUŠIČKÁ
Teplice - Trnovany

Prvotřídní výrobky
zimního a letního sportu

dodá družstvo

„**DRUKOL**“, Praha II,
Petřské nám. 7.

Zadáno pro fu

Jaroslav Příbyl

Teplice - Šanov
HŘBITOVNÍ ČÍSLO 1099

*Při sportu, na každém kroku
Vás spolehlivě chrání*

POJIŠTOVNA
SLAVIA
NÁRODNÍ PODNIK

ZIMNÍ SPORT

ČASOPIS SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKE

3

NOVÝ SVĚT - HARRACHOV

vyhledávané středisko zimních sportů

Pekařství
telefon 58
Břetislav Vokřínek

Koloniál a lahůdky
telefon 22
V. Brzoň

**Obchod smíšeným
zbožím**
telefon 39
Jiří Neřuka

**Pohorské konsumní vý-
robní a úspor. druž-
stvo, sp. s r. obm.
v Semilech**
telefon 45

Drogerie Krakonoš
telefon 25
Josef Boček

**Brašnářství a sportovní
potřeby**
telefon 49
F. Lenemayer

Galanterie, textil, papír
telefon 18
Zdeněk Cívín

Osobní autodoprava
telefon 56
Mil. Kos

Seifenbašská tkalcovna
Rýžoviště
telefon 8

Hotel „Radio“
telefon 19
Otomar Kafka, hot.

Hotel „Sport“
telefon 7
M. Dumek, hot.

Řeznictví a uzenářství
telefon 38
Boh. Drahoňovský

Hotel „Bellevue“
telefon 15
**Bohuslav Horáček,
hotelier**

Harrachovské sklárny, národní podnik
NOVÝ SVĚT - HARRACHOV
Založeno 1630. *Značka jakostního skla.*

Hotel „Herčík“
telefon 48
Ant. Kučera, hot.

**Hotel
„Mumlavský vodopád“**
telefon 20
J. Tyl, hot.

Obchod a pekařství
telefon 14
Václav Voženílek

Hotel „Erlebach“
telefon 6
Ant. Kučera, hot.

Pension „Diana“
Miloslav Růžička

Pekařství a koloniál
telefon 34
Jan Lukeš

Hotel „Krakonoš“
telefon 53
J. Mayer, hot.

Restaurace „U čerta“
telefon 44
Josef Polman, rest.

Výbrojní stanice Svazu lyžařů RČS
telefon 24
A. Lenemayer, ved.

Hotel „Kotrba“
telefon 4
bratři Mizerové

**Restaurace „U mumlav-
ského vodopádu“**
telefon 20
M. Šimůnková, rest.

Lyže

z Ia horského jasanu
a lepené lyže od fy:

Viktor Nesvadba,
nástupce Karla Koldovského
Nový Svět - Harrachov, č. 122.

Telefon č. 3.

Hotel „Koruna“
telefon 12
Emil Ulrych, hot.

Cukrářství a kavárna
telefon 26
Alois Bartoš

Hotel „Praha“
telefon 16
Miloslav Bartoš, hot.

Řeznictví a uzenářství
telefon 55
František Kučera

ŽELEZNÁ RUDA

MĚSTYS

středisko zimních sportů

na Šumavě

*Při sportu, na každém kroku
Vás spolehlivě chrání*

POJIŠŤOVNA
SLAVIA
NÁRODNÍ PODNIK

Pension »STELLA«,
Špičák - Šumava 900 m n. m.

*Telefon č. 4. 5 minut od želez. stanice Špičák.
Každou sobotu přímé vlaky z Prahy.*

V místě stálá škola Svazu lyžařů RČS.
Majitel TONDA ŘÍHA.

Vše pro zimní sporty vyrábí

B. Plachý

Sloveč u Městce Králové, telefon č. 75

*Pokoje,
noclehárny,
180 lůžek.
Stanice:
AKRČS. KČT.
Kavárna -
Garáže -
boxy*

ŽELEZNÁ RUDA
Hotel „ŘÁDA“, tel. č. 70

PRVNÍ A JEDINÁ ČSL. FIRMA
VYVÁŽEJÍCÍ LYŽE DO AMERIKY

JOSEF ZDRÁHAL

TOVÁRNA NA LYŽE

PLZEŇ, PUŠKINOVA 14

TELEFON 2198

HOTEL SIROTEK

ŠPIČÁK - ŠUMAVA

Výborné lyžařské terény!

Rudolf Žák RESTAURATÉR

Nádražní restaurace — pohostinské pokoje

ŽELEZNÁ RUDA

HOTEL „SNĚŽKA“

ŠPINDLERŮV MLÝN,

ústřední topení
— garáže —
teplá, studená voda,
denní pense Kčs 110.—.

Národní správce SVAT. VENC.

Telefon 26.

KRKONOŠE

dají Vám zdraví, zábavu a sport,

PETROVA BOUDA

pohodlí a vzorné ubytování

Hotel třídy „A“, 1288 m n. m.

Upravované lyžařské a sáňkařské dráhy.
Sluneční lázně, evropská kuchyně. Denní
pense 150.— Kčs.

MARTINOVA BOUDA

nabízí výbornou kuchyň, dobré bydlení
s ústředním topením, krásné horské pro-
středí s nejlepšími lyžařskými terény.
Telefon: Špindlerův Mlýn 21 b. *J. LINGR, nájemce.*

BOUDA VATRA

ŠPINDLERŮV MLÝN - tel. P 8.

Ústřední topení, teplá a studená voda.
Výhodný lyžařský terén!
R. JELÍNEK.

LABSKÝ HOTEL

ŠPINDLERŮV MLÝN, TELEFON 14

Ústřední topení, teplá a studená voda,
garáže. *Ant. Beneš, nár. spr.*

HOTEL WINDSOR

ŠPINDLERŮV MLÝN

Vám přeje krásné vánoce a vše nejlepší do nového roku
Jos. Skapa, nár. spr. se svým personálem

HOTEL NECHANICKÝ

Domácí kuchyně, řeznictví v domě
ŠPINDLERŮV MLÝN, TELEF. 54

Při návštěvě Špindlerova Mlýna ne-
opomíňte navštívit známou

Podzimkovu kavárnu a cukrárnu

Domácí kuchyně — výborné pečivo

Alpský hotel

SVATÝ PETR — ŠPINDLERŮV MLÝN

Ústřední topení
Teplá, studená voda
Výborná kuchyně!
Ideální lyžařské terény!
Garáže

TELEFON č. 42.

Veškeré finanční transakce provádí

Krkonošská záložna

ve Špindlerově Mlýně.

Poštovní spoř. čís. 77.826, telefon čís. 91.

Lyže, sáňky a lyžařskou výzbroj vám dodá

Karel Brož, výroba lyží

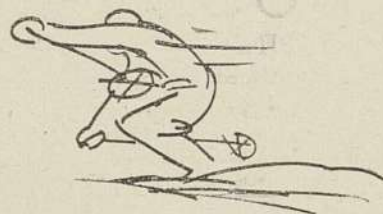
nár. spr. B. Jindřišek

Kořenov 41.

Všem, kdo na lyžích pobíhají a pohrdají sjezdáři a skokany, všem, kdo sjíždějí a mají špatné mínění o běžcích a skokanech, všem, kdo skákají a létají a ošklíbají se nad všemi, co dovedou jen pobíhat a sjíždět, všem olympionikům, závodníkům všech tříd a starým pánům i dorostencům, všem děvčatům i dívkám s Kandaharem i Bror-Withem, všem, kdož lyžaři a dokonce i všem, kdo nejvážnější úmysl jezdit na lyžích chovají a o tomto svém

úmyslu sladce dumají, všem předsedům, jednatelům, náčelníkům a všem ostatním zasloužilým kategoriím neúporných pracovníků, kteří by rádi lyžarili a nemají času ani na pěkné zdání o poježdění, natož skutečně si zajezdit, všem, kdož klistérem a jinými zázračnými a vonnými mastmi zamazáni byli, jsou a budou, jakož i těm, kdož se zařekli, že se k něčemu podobnému nikdy nesníží, všem lyžařům dobré vůle přeje

RADOSTNÉ VÁNOCE A ŠTASTNÝ A VESELÝ NOVÝ ROK 1948

»ZIMNÍ SPORT«

Lyžaři vyšlou své nejlepší do Sv. Mořice

Po dvanáctileté přestávce budou českoslovenští lyžaři bojovat již po páté na Olympijských hrách. Přinášíme dnes svolání Olympijské komise Svazu lyžařů RČS a připojujeme se k prosbě. Věříme, že nebude ani jednoho příslušníka naší veliké rodiny, který by podle svých možností nepřispěl sebemenší částkou. Příčiní se tak o zdar V. Zimních olympijských her.

LYŽAŘI ČESKOSLOVENŠTÍ!

Lyžařství je stále víc a více chápáno jako věc celého národa. Jeho hodnota sportovní je stále více ceněna, jak roste poznání hodnoty zdravotní a rekreační. A přece stále chybí k rozšíření lyžařství v celém národě do toho měřítko, jakého by si zdraví národa žádalo, to nejpodstatnější — peníze, protože lyžařství je dosud poměrně nákladné. A protože lyžařství není bariérový sport, kde by velké tisíce přihlížely a platily, ale, bohudíky, sport, kde velké tisíce jezdí, jsou i lyžařské organizace skromnými hospodáři. A když pak přijde takový úkol jako je obeslání

Zimních olympijských her československým lyžařským mužstvem, každý toužebně upíná naděje k našim olympionikům, aby naši vlastní získali čest a slávu, ale peněz je poskrovnu. Proto se obracíme na Vás, českoslovenští lyžaři, aby Vy jste pomohli své olympioniky připravit a vyslat na ZOH do Sv. Mořice v lednu 1948. Věříme, že tak jako mnozí z Vás dovedou tolik obětovati pro svůj milovaný sport, také pro lyžařský zájem naší vlasti ušetříte padesát nebo sto korun. Tím prokážete, že lyžařství prospívá nejen zdraví, zdatnosti a dobré náladě, ale že i srdce lyžařská jsou hodna krásy tohoto sportu. A tak s vaší pomocí chceme provolati k svému „Lyžím zdar!“ i „Československému lyžařství na ZOH 1948 zdar!“

Olympijská komise Svazu lyžařů RČS.

Kdo rychle dává — dvakrát dává. Pošlete svůj příspěvek ihned přiloženým vplatním lístkem nebo doručte na adresu: Svaz lyžařů RČS — olympijský dar, Praha II, Národní 18. „Zimní sport“ uveřejní postupně všechny dárcy.

Zimní olympijské hry jsou přede dveřmi

Ač se nyní konají schůze téměř na běžícím pásu a dopisy stejně jako telegrafické a telefonické dotazy se neuvěřitelně množí, ač i pochůzek a rozprav přímo ve Sv. Mořici stále přibývá, v tomto viru činnosti jako odborníka v mém vedlejší a vlastně nyní hlavním zaměstnání, přeče si s radostí najdu volnou chvíli, abych všem svým přátelům v Československu sdělil poslední novinky o našich přípravách, blížících se V. Zimních olympijských her.

Nechme stranou suché výpočty a usnesení přípravného výboru! Raději mně dovolte vylíčit několik podrobností, které mne napadají v krátké přestávce pilných příprav. Nebudu se zdržovat ani jejich pořadáním.

Pro sjezdové závody uvítali jsme s upřímnou radostí rozhodnutí předsednictva FIS, aby bylo možno použití dvou párů rozličných lyží. Dotud platné ustanovení, aby sjezdové závody se jely na jednom a tomtéž páru lyží bylo stejně nespravedlivé, jako by bylo ustanovení, které by stejnou zásadu předepisovalo závodníkům v závodě sdruženém pro běh a skok. Máme jediné přání, aby olympijským vítězem se stal nejlepší jezdec na nejlepších lyžích. Domnívám se, že prosazením této změny na kodaňském zasedání FIS jsme se této snaze podstatně přiblížili. A máme z něj opravdovou radost.

Slalom se pojedě na stráni nad chatou Suvretta-Haus. Svah bude od prvního sněhu neustále upravován. A doufám, že tímto způsobem se podaří tak připravit slalomovou dráhu, aby první jako poslední startující měli naprosto stejné předpoklady dobýt touženého vítězství.

Sjezdová dráha se těší neobyčejné péči pořadatelstva. Je jeho mazlíčkem. Jak je dnes již zvolena její trasa, možno o ní říci tolik, že zvítězí technicky nejdokonalejší jezdec. Nebylo nikdy mým cílem postavit trať akrobatickou, hraničící na sensaci. Proto možno říci, že za dnešní trasou sjezdového závodu se skrývá pořádný kus práce, který stál lyžařskou komisí nejen mnoho času, ale také trochu přemýšlení.

Můstek pro skok je již dnes v takovém stavu, že na něj můžeme být právem hrdí. Nepochybuji, že bude vyhovovat stejně závodníkům jako divákům.

Všechny dráhy běžeckých závodů jsou položeny do překrásného lesnatého terénu mezi jezerem ve Sv. Mořici a

jezerem Stazer. Aniž bych zdůrazňoval, že běžecké dráhy jsou mým koníčkem, považoval bych za neobyčejné významování, kdyby právě běžecké dráhy byly pochváleny ode všech a hlavně Seveřany.

Je našim pevným úmyslem dát všechny závodní trati co nejdříve a co nejčastěji volně k treningu všem startujícím. V tomto ohledu mne vede jediná myšlenka: Každý bez rozdílu ať bojuje o olympijskou medaili za stejných a rovných podmínek jako kterýkoliv z jeho soupeřů. Uznáváme jedinou překážku, která by nám v tom zabránila, a to jsou nepříznivé sněhové poměry. V takovém případě však v přílehlé Pontresině budou závodníkům k dispozici možnosti, aby se každý mohl připravovat ke svému závodu za podmínek všeobecně velmi podobných oněm ve Sv. Mořici.

„Olympijští bohové“ jsou ve Švýcarsku neobyčejně důslední. S odůvodněním, že na Olympijské hry reklama vůbec nepatří, zamítili můj návrh, aby potřebné rekvizity jako vlajky, startovní čísla, slalomové a sjezdové praporky atd. dodali výrobci sportovních potřeb za možnost zcela skromné reklamy. Tyto potřeby budou stát malíčkovitost — více než 10.000 šv. frs. Tak budou sice olympijští vítězové dojíždět pod opravdu neposkvrněná amatérská cílová návěští, kterážto čest zvýší deficit o zmíněných již 10.000 šv. frs. Když my, Švýcaři, jsme nyní všichni tak bohatí — aspoň podle mínění cizinců!

Zvláštní pozornost věnujeme přátelskému duchu, o němž se mají sdílet všichni účastníci her, ať jsou příslušníky kteréhokoliv národa. Dva z mých spolupracovníků byli pověřeni tímto úkolem a bude jejich snahou, aby při společenských příležitostech v nejjednodušším rámci se naučili vzájemně poznávat všichni účastníci nejen jako soupeři, ale hlavně jako sportovní přátelé. Neboť pokud by na mně záleželo, považují dobré soužití se zástupci ostatních zemí a jejich vzájemné poznávání a oceňování za jednu z prvních olympijských soutěží vůbec a nerozpakoval bych se ani okamžik odměnit ji zlatou medailí.

Volná chvíle uplynula. Z povinností, které mne čekají, je nejbližší návštěva našich vybraných olympijských borců při jejich treningu.

Nemám v Čechách málo přátel a těším se, že je všechny uvidím ve Sv. Mořici. Doufám, že jak budu neustále zaměstnán, zcela bez pochyby naleznu volnou chvíli k družnému posezení buď u skleničky našeho Veltlínského nebo právě slovácké slivovice. Všichni budete vítáni ve Svatém Mořici!

Váš švýcarský lyžařský přítel

Hans Feldmann,
předseda lyžařské komise ZOH.

Co nám přinese budoucnost ve skoku?

V prvním čísle „Zimního sportu“ jsme oznámili, že sportovní nakladatelství Jaromíra Velátá v Praze vydalo knížku „Stopy pokračují“, kterou společně napsali dva vynikající a na celém světě proslulí norští skokani: Sigmund a Birger Ruud. Oba bratři vzpomínají v knížce na olympijské hry, na veliké mezinárodní lyžařské závody a putavé léta svých největších úspěchů. Starší z nich Sigmund, který působil také nějaký čas u nás v Československu, vzpomíná v knížce na naše hory a na mnoho přátel, s kterými se u nás setkal.

Jednu z kapitol od Sigmunda Ruuda z této knížky přetiskujeme. Pojednává o tom, co nám přinese budoucnost ve skoku na lyžích.

Vývoj skákání a stylu můžeme zhruba rozdělit do těchto období:

- I. Asi od roku 1895 bylo obvyklé krčit nohy za letu.
- II. Asi od roku 1900 a výše měli jsme telemarkský styl se vzpřímeným tělem a špičkami lyží, visícími dolů.
- III. Asi od roku 1920 máme nový styl se silně předkloněným tělem, často prohnutým v kyčlích.

Všechny tyto různé styly mají základní principy, které znamenaly revoluci ve vývoji. Žádný z nich nebyl zaveden rychlým obrátem z jednoho roku do druhého. Změny si vyžádaly po každé svůj čas. Nový styl se takto vyvíjel po celou dobu, o které pojednávají stati této malé knížky.

Z počátku bylo to jenom několik málo jednotlivců, kteří používali nebo ovládali tento styl, ale nyní jest užíván všemi našimi dobrými skokany.

Skokan musí překonávat vzduch a jeho tlak, a tak se naučil účelným vedením lyží a těla využívat těchto faktorů. Byl to právě zvýšený tlak vzduchu, který nám dal nový styl — aerodynamický.

Jestliže tvrdím přes nedostatek srovnávacích možností se skokany jiných zemí, že naše úroveň je stejně vysoká, když ne ještě vyšší než před válkou, odůvodňuji to tím, že většina našich chlapců prováděla mnohem intenzivnější a racionálnější training než dříve. Studovali a diskutovali o rozličných fázích skoku. Pilně pozorovali nejmenší podrobnosti při skoku a osvojili si finesy, které zřetelně zlepšily jejich výsledky. Skokani si uvědomili, jak důležité je soustředit se zcela na svůj úkol — vložit se celou duší a tělem do každého jednotlivého skoku.

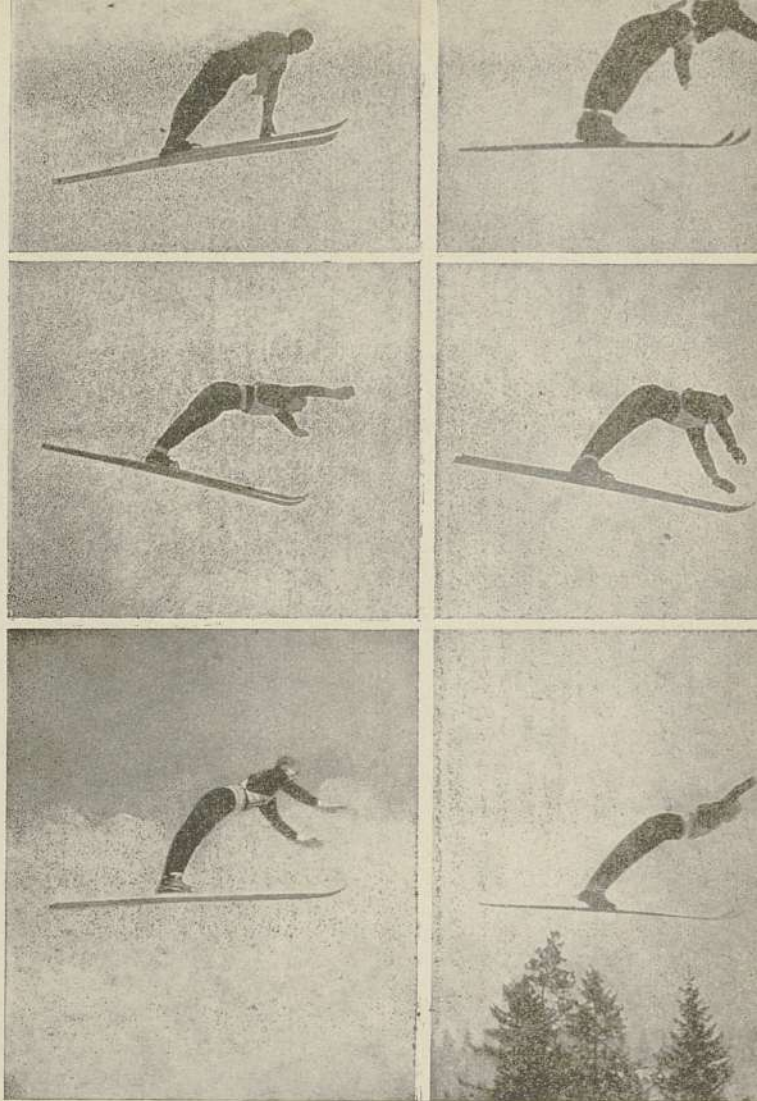
Víra znamená u skokana kus samotné síly. Skokan se musí vyvarovat pesimistických myšlenek. Musí uvažovat zdravě. Především se musí naučit ovládat své myšlenky a ani na okamžik nezapochybovat o svých vlastních schopnostech k provedení nějaké věci.

Z vlastních podrobností byly pečlivě zkoumány hlavně odraz a vedení lyží za letu, a také na tomto poli bylo dosaženo nejnápadnějšího pokroku. Zvýšila se tím účinnost celého skoku: dociluje se větších délek, aniž to je na úkor stylu.

Zdá se, že umění ovládat tělo a lyže se blíží dokonalosti. Skokani si zvykli na větší rychlost a větší výšky. Také schopnost ovládnout dopad, i když se blíží přechodu, se zvětšila nápadnou měrou. Je to téměř stejně neuvěřitelné jako imponující pozorovat, jakým způsobem si naši dobří skokani počínají na velikých můstcích. Přírozenost a jistota ve stylu dávají divákovi dojem, že takový skok je nejjednodušší věcí na světě. A právě to je nejlepší známka toho, jak daleko naši skokani dnes už dospěli.

Je to nebezpečné a jistě nesprávné tvrdit, že nějaký styl je dokonalý, ale zdařilý skok toho či onoho z nejlepších dnešních skokanů nemůže být s estetického stanoviska příliš vzdálen nejzazší meze toho, co může být vůbec dokázáno. Zda bude možno ještě natáhnout délku, aniž při tom utrpí styl, nám ukáže budoucnost.

Snímky z knihy „Stopy pokračují...“

Od levého horního rohu: Svend Selanger, Henning Tonsberg, V. Celoch, Hilmar Myhra, Sigurd Haanes a Arne Hovde.

Dobrou a jednotnou osnovu jízdy v terénu do kursů

Ať se jedná o jakoukoliv osnovu, vždycky je třeba se přesvědčit o vlastnostech a schopnostech všech účastníků. Rozřadovací zkoušky hned na počátku kursu podají o tom vedoucím spolehlivý obraz. Podle jejich výsledků se rozdělí účastníci do třech družstev: začátečníci, pokročilejší a pokročilí.

Výcvik začátečníků musí být velmi pomalý, současně na cvičné louce i v terénu. U pokročilejších se tempo výcviku zrychluje v základních fázích podle jejich znalostí a schopností.

V osnově výcviku třeba vycházet od nejpotřebnějších pohybových prvků jízdy na lyžích. Základním činitelem je smysl pro rovnováhu jízdy na obou a také na jedné noze. Současně s ním třeba pěstovat cit pro rytmus pohybu na lyžích a cit pro skluz lyže.

Tyto tři prvky tvoří základní soulad každého pohybu na lyžích v terénu. Má-li totiž být jízda na lyžích tím, čím ji chceme mít, zde jsou dány jezdcem do rukou instrumenty, kterými vytváří soulad mezi pohybovými možnostmi jízdy na ly-

žích a vnějšími okolnostmi, které jsou terémem dány.

Pak přistoupíme k pěstování schopnosti udržovat těžiště plynule ve stejné výši. Měkkost a plynulost jízdy je na tomto umění přímo závislá.

Ve švihové technice terénní jízdy je základním prvkem smyk do strany. Jeho nácvik se skládá ze dvou prvků: odlehčení pat a točení těžiště okolo špiček.

K ulehčení cvičení švihových prvků věnujme zvýšenou pozornost střídavému kroku, střídavému kroku prodlouženému, rychlostnímu sjezdu a

vosky

Pro
každý
sníh

Velox

jízdě mezi terénními překážkami ve sjezdu, stoupání i v rovině.

Všestrannost, kterou navrhuji v předešlém odstavci, nemohu hlavně pro začátečníky ani dost zdůraznit. Ustrne-li základní výcvik na sjezdovém zaměření, těžko jej budeme učit pružnému přizpůsobování se nohou podmínkám terénu, a to každé zvláště, jakmile si jednou zvykne křečovitému a napjatému postoji na obou nohou. Lehkost a měkkost poskytne cvik střídavého kroku.

Tento postup platí pro začátečníky jako pokročilé. Pokročilejší žák ovšem půjde rychleji základními pohyby a vyšetří si ve svém kurse více času ke cviku speciálních disciplin, když všestrannost dokonale ovládl.

Osnova jízdy v terénu.

1. Obraty na místě v klidu.
2. Chůze v rovině. Střídavý krok prodloužený skluzem:
 - a) bez holí ve stopě. Kmh ramen a cit pro rytmus a skluz lyže. Cit pro rovnováhu. Jízda na jedné lyži. Měkký odraz nohou vzhůru a měkkost v kolenou. Držení trupu spíše za těžištěm;
 - b) s holemi. Držením v polovině holí a postupně za hlavice. Práce paží vpředu až do tahu paží;
 - c) totéž postupně v terénu. Sladění práce paží i nohou v nepravidelném terénu.
3. Střídavý krok sunem do mírného stoupání, postupně strmějšího:
 - a) dlouhý krok pomalého rytmu;
 - b) krátký krok rychlého rytmu;
 - c) hopsavý krok na terénní zlomy;
 - d) krok stranou;

e) krok v oboustranném odvratu.

4. Sjezd přímý s mírného svahu:
 - a) bez holí;
 - b) s holemi.
5. Odraz holemi obouruč:
 - a) s mírného svahu;
 - b) v rovině;
 - c) krátký odraz s poklesnutím v kolenou;
 - d) dlouhý odraz s tahem rukou a dorazem.
6. Odšlapování:
 - a) ve sjezdu;
 - b) v rovině.
7. Sjezdy šikmo a přes terénní vlny postupně se strmějšího svahu. Přejezdy terénních vln a výjezd do protisvahu.
8. Oblouky ve sjezdu, přívratný oblouk a pluh.
9. Smyk do strany při sjezdu šikmém.
10. Kristianie: přívratná, snožná, odvratná a nadlehčovaná:
 - a) švihy do zastavení;
 - b) švihy plynulé k zmírnění rychlosti a k vyhýbání.
11. Rozložený čtyřtakt:
 - a) v rovině;
 - b) ve stoupání;
 - c) v terénu.
12. Dvoutakt:
 - a) v rovině a mírném sjezdu;
 - b) ve stoupání;
 - c) v terénu.
13. Přešlapování.
14. Odšlapování stranou, přeskoky, rychlý sjezd a rychlostní švih, terénní skok.
15. Projíždění branek.
16. Branky v terénu s překážkami, které nutí užítí všech obrátů.

Ing. Vl. Novák.

Račte snad poukaz na lyžařské botičky

STANISLAV TOMS

Žijeme v době, která bude patrně letopisci zhodnocena jako doba pozvo-ústková, aby se důstojně mohla přiřadit k dobám kamenným, železným a atomovým. Neboť hle, co je nám nutno podstoupit, abychom získali věci, které dříve člověk koupil, ani nevěděl jak. „Náš zákazník, náš pán“ — slulo nad portály různých obchodů, v jejichž veřejích se ukláněly řady uctivých prodavačů, kteří jednoho div nenesli na ruku přes pult a tam mu neholdovali. Dnešní doba má s těmito zkazkami společně pouze to, že člověk občas potřebuje někde něco koupit. Jinak je úloha skoro obrácená a často matka sedmi nezaopatřených dětí div nepolíbi panu prodavači ruku, aby vůbec něco dostala ke koupě. To se děje v koloniálu a pochopitelně i v obchodech s obuví, k nimž mají lyžaři velmi vřelý vztah, neboť lyžují většinou obutí a boty si musí koupit, pokud je neukradnou

nebo nebyli v r. 1945 někde v pohraničí. Ono se však řekne koupit a jít to dokonce koupit i s penězi v hrsti. Ale, kde to koupit. Jistě, existují krámky i exklusivní dílny, kde se za pomoci dratví a kůže sestavují dohromady lyžařské boty za pakatyšek 3000,— Kčs. Zde se však jedná o široký dav, který neklade ani tak důraz na dvojitou podrážku a několikeré šněrování v rozličných barvách, jako na to, aby to nestálo měsíční plat. Pro potřebu těchto tisíců chrtil dříve pan Baťa a jini Ogarové, dnes chrtil také, ale dav se k tomu volně nedostane. Dnes nutno jít nakupovat s papíry v ruce, z nichž prodavači strhávají, jež razítkují a nad nimiž po úředních hodinách vzdychají. Nuže, tyto poukazy vydával minulou zimu svým členům Svaz lyžařů, poněvadž se mělo za to, že hlavně lyžaři potřebují lyžařské boty. Tato eventualita nyní asi nestává, pravděpodobně to bude

jinak, poněvadž distribuce byla změněna a poukazy vydávají MNV, což při plném rozvinutí hlásek znamená místní národní výbory. A je z toho hotový Verne, čili Zmatek nad zmatek. První várka poukazů (z toho 5000 pro Velkou Prahu) je pryč, roz-

dána na krásné oči a před obchodem s obuvi a sportem se kupí davy mužů a žen, domáhající se vstupu a lyžařských bot na základě poukazů, jež třímají v ruce. Hovor se vede různý, na příklad: „Já, pani, mám už troje lyžařské boty doma, ale vo poukaz si chodím porát, poněvadž jeden nikdy neví. Třeba je v létě vyměním za mouku“. — A lyžaři marně ukazují na ONV (okresní národní výbor) klubové legitimace se zaplacenými příspěvků. Úředník, jenž vykonal svoji povinnost, t. j. rozdál dle nařízení poukazy, spiná ruce nad hlavou a mumlá: „Nemůžu si pomoci, měli jste přijít dřív. Další várka bude v únoru nebo v létě. Máucta.“ — A je to. Lyžař je namydlen, jen oholit. Přijde domů, vrhne pohled na své staré rozpukané lyžařské škorně a zavzlyká. Na ÚNV a ONV úředníkům utěšeně roste kupa žádostí soukromníků a spolků včetně Sokola a na minister-

stvu vnitřního obchodu si přednostové oddělení spokojeně mnou ruce a říkají: „Je to dobrý, lyžařům jsme ty poukazy rozdali a máme je s krku.“ Lyžař pak, který by si chtěl zalyžovat a nechce přitom, aby mu nastydly holé nohy, musí prodat přiděl cigaret, případně i na něj připadající část vánočního kapra a za stržený obnos se pokouší zakoupit pod rukou lyžařské boty u lstivých černých obchodníků. Zaplatí s vyčerpáním své peněženky boty a nezbyde mu zase na vlak za sněhem. Přitom prochází Prahou a zírá do výloh, kde se pyšní lyžařské boty v nejrůznějších barvách s diskretními štítky „Vzorek“. Chce se mu rozbit sklo výlohy, leč nemá na její zaplacení (viz výše stať o vyčerpání pokladny). Prokíná proto den svého zrození, případně hodinu, kdy po prvé stanul na lyžích a byl bíle opojen. A v neposlední řadě se pak tluče do hlavy za to, že si v minulé sezóně

nezažádal o poukaz na boty, neboť se mu ty staré zdály ještě dobré a chtěl tak učit až letos (jako já).

Lyžařství ve Švédsku

ING. O. FIŠA

Jest málo zemí, kde lyžařství je tak rozšířené, jako ve Švédsku. Lyžaři jsou tu organizováni ve 3 svazech. Turisté mají vlastní svaz pro lyžařskou turistiku, o lyžařský dorost, jejich ubytování, výcvik a školení cvičitelů pečuje svaz pro podporu lyžařství. Závodníci jsou pak ve svazu pro závodní lyžařství (Skiförbundet), který má na 250.000 členů.

Závodní svaz nevybírání příspěvky, nýbrž je přímo podporován státem. Tu se též školí závodníci-instruktoři a lyžařští rozhodčí. Velikou práci dá sestavení roční termínové listiny, neboť ve Švédsku jest ročně 150 veřejných závodů. Skiförbundet, jako člen FIS, reprezentuje Švédsko v zahraničí a vybírá závodní mužstva pro mezinárodní závody v cizině.

A nyní něco o terénech pro lyžařský sport. Zimní turistika a lyžařský běh pěstuje se po celém Švédsku, neboť sněhová pokrývka vydrží tu po 3 měsíce. Terén jest ryze běžecký, zamrzlá jezera, louky, borovicové a břizové lesy, mírné kopečky se skalisky. Zato terény pro sjezdaře jsou daleko, ve Skandinávských horách, v pohraničí. Ze Stockholmu třeba jeti 20 hodin vlakem, než se dostanete do švédských Krkonoš. A podle terénu vypadá též lyžařská výzbroj. Švédské lyže pro běh jsou lepenky, vyrobené z břizového dřeva, hrany pak z buku nebo z hikory, případně z lignostonu. Nejvíce rozšířeny jsou lyže od firmy A. B. Tobo Bruk, která vyrábí lyže značky Limex. Tyto lyže jsou lisovány tlakem 16 tun a snesou v ohybu zatížení 225 kg. Na únavu materiálu jsou zkoušeny při střídavém průhybu 12 cm po 280 hodin, což odpovídá 1 milionu kmitů.

Po projití norského patentu Rottefeller zkonstruovali Švédové účelnou kopii tohoto vázání, která jest nižší a lehčí, než norský vzor. Ježto Švédsko je státem závislým na vývozu a dovozu, vidíme zde dostatek tonkinových holí běžeckých,

které mají duraluminiovou zdičku a duraluminiový plochý bodec.

Lyže pro turisty jsou taktéž lepené, složené z lamel břizových a jasanových. Skluznice pak jest utvořena z dýhy bukové, případně hickorové. Obdobné konstrukce jsou lyže pro sjezd a slalom. Jsou však proti francouzským a švýcarským vzorům ve špičkách a patkách trochu tvrdé. Hole užívají ocelové, vlastní výroby, velmi lehké a zužující se ze středu dřívku k držadlu a bodci. Vyrábějí též duraluminiové hole, profilované, se žlábkem. O výstroji nemám valné chuti tu vyprávěti. Neboť by se vám určitě sbíhaly sliny nad krásnými gabardiny všech barev, čistě vlněnými punčochami, svetry, spodním prádlem a sjezdovými bluzami a fukýrkami všech možných odstínů, které jsou volně na trhu za poměrně levnou cenu. Běžecká obuv je snad ve všech obuvnických závodech k dostání, a to za pouhých 35 ŠKř (t. j. 490 Kčs). Je velmi lehká a solidně provedená. Také pro turistickou lyžařinu mají boty s jednoduchým háčkovým šněrováním, s utahovacím řemenem od patky přes nárt. Špičky boty a pata jsou chráněny přišitými výseky z teletiny. Sjezdové boty jsou tu velmi střízlivé a podobají se obuvi pro lyžařskou turistiku. Velmi hezké vzory lyžařských bot mají též pro mládež. K ochraně hlavy používají čepice po způsobu norském, nebo pletenou kápi s třapcem (michlík). Dámy pak mají na hlavě pletené čepice různých tvarů.

O jediné lyžařské chatě v Krkonoších

VĚNOVÁNO RENNEROVCE JAKÁ BUDE

Byl den jako písnička. Po nebi ubíhaly bílé řady mraků a jejich stíny hladily horská údolí jako poklidné přestávky mezi radostnými slokami, které zpívalo slunce. Počimní slunce a přece jeho teplo bylo příjemné, když člověk stoupal z hlubokého údolí k hlavnímu hřebenu.

Stoupali jsme ve dvou, Rudla a já. Teriera nepočítejte, protože Rudlovo vlastnické právo k němu, i za normálních poměrů sporné, v tuto chvíli zanikalo docela. My dva jsme byli lidé, kdežto pes patřil k horám.

Hory byly nádherné, ale cesta prabídná. Někde z ní vody jarního tání nechaly jen dvě řady balvanů, kdysi její postranní opory. A z nich některé již opouštěly původní stanoviště a řady se stávaly nepravdělnou změti. Čím výše, tím to bylo horší.

Šli jsme pomalu a Rudlova huška bídne táhla. A tak jsme povídali. O všelícems, hlavně o horách. Nebyly to právě veselé řeči. Nemá nejlepší náladu kuřák, kterému nehoří fajfka. A vůbec bylo těch věcí víc než jen fajfka.

Nikdo nedbal o rozbitou a vymletou cestu. Smetiště kolem hlavní boudy v údolí se nestoudně roztahovalo kolem. Zabedněné chalupy v linii lesní hranice, mrtvé a smutné. Do některých přešlo tajně, do ostatních zjevně neopravovanými děrami. Jedna se unaveně pokládala na bok.

Nad nízkou klečí jsme odbočili k západu a stoupali napříč masivním hřebenem. Nad námi se nahýbalo do údolí mělké sedlo a obnažené moreny ssuti se vršily po spádnících jako proudy mrtvých pramenů. Když se slunce zakrylo nízkým mrakem, moreny ztrnuly v beztvárné šedi.

Když slunce vysvitlo, rozehrálo i nenápadné barvy horského světa do veselějších odstínů.

Ale fajfka netáhla a byla řeč o lyžařství.

„Jsou to peníze.“

„Jak to, bývalo jich přece málo.“

„Scházely ti snad, byl bys lepší, kdyby jich bylo pro tebe více?“

„To dnes nedovedu říci, po pravdě asi nikoliv.“ Když jsem o tom nyní přemýšlel, neviděl jsem nikde nic lepšího, i když to stálo více peněz než to, co jsme si mohli dovolit my, za svých pár krejcarů.

„Ale ano, jsou to peníze, příliš mnoho peněz a příliš laciných peněz, za které se nikdo necitil ničím povinen. I ty chalupy tady pod námi jsou takové příliš laciné peníze, které k niče-

Za chvíli jsme byli na vrcholu.

Mraky se roztrhly úplně, svěží západní vítr je rozehnal. Teď nám vanul do tváře. Vanul z čistých dálek, vanul z dálek, které bylo možno tušit i za vzdálenou linií obzoru. Svěžest větru zahrnala naši únavu.

Hřebeny se kroužily jako obrovitá kulisa, ale proti divadelním sceneriím měly i ve svém přísném stylovém uspořádání prostorovou hloubku. Stří-

mu nezavazují, protože byly příliš laciné. Možná, že by nespádlly tak rychle, kdyby byly dražší.“

Zatím jsme vystoupali do úrovně sedla a západní vrchol hřebenu byl nedaleko. Hřeben se tu rozšiřoval v kulaté temeno. Moreny ztratily vertikální charakter a změnilly se v nepravdělně se rozšiřující kamenná pole. Malá jsme obcházeři, velká přeškakovali po větších balvanech.

brné návrší se kupilo jako rozložitá odnož s hedvábnými plochami lučin. Lesy vyhrávaly svými jemnými odstíny poměry vzdálenosti. Vpředu zelené, v pozadí modré a docela vzadu šedomodré, neurčité jako dálka sama.

Lidské oči však nemohou věčně viset v neurčité dálce. Vrátili jsme se pohledem zpět a Stříbrná ručej zavedla náš pohled po labské průrvě až k žulové hromadě nedaleko pod námi.

POTŘEBY PRO LYŽAŘSKÝ SPORT A HOCKEY dodá

„U FOTBALISTY“, A. Fantová, Praha-Karlín, Královská 89, roh Karlovy. Telefon 647-61.

Bývala tu bouda, horská chata. Krčila se tu na horském úbočí. Přitisknuta pod temenem, které ji někdy chránilo, někdy nemilosrdně vystavovalo zběsilým horským vichřicím. Nebylo na ní nic nápadného. Ve výškách, kde neobstál ani zkroutený horský strom, byla chalupa těsně přisáta k pochybnému závětrí malého zlomu horského svahu. Ale stála tu pevně kdysi a lidé, kteří procházeli kolem ní z údolí do údolí nechodili kolem lhotejně. Když sněhová bouře hřměla sedlem, nikdo nešel dále než právě sem. Když se slunce smálo nad horami každý se v ní zastavil a světlou radost z venku vzal sebou do nízkých zešeřelých místnosti.

Nyní tu bylo mrtvo. Nebylo chaty, bylo tu jen zbořeníště. Válka nepohnula horami, podařilo se jí jen zničit, oč se větrné smrště rok co rok marně pokoušely. A lidé chodili kolem buď lhotejně nebo zklamane.

„Viš, tady by stála chalupa! V létě zalitá sluncem v zeleném náručí horských strání, v zimě zavalena spoustou sněhu ztracená v bílých závějích. Moje chalupa! Široké dveře a vysoká světlá okna, všechno čisté jako dálky, do kterých by se její okna celý rok dívala.“

Byla to divná řeč o chalupě, chalupě jako v pohádce. A Rudla stavěl a stavěl, že mu bylo líto srazit jej s jeho výšek zpátky na obyčejnou horskou stráň. Proč bych mu kazil radost jen proto, že se takový chatař nehodil na dnešní hory. Byl by přece pro smích těm, kteří si strčili do kapsy klíče od hotových chalup a dali si sotva práci spočítat šindele, které jim za první rok jejich hospodaření odnesl vítr se střechy. Aby si dali práci přitlouct je zpátky? Chacha! Kam by přišli se svou výhodnou amortisací národního majetku?

Ale někdo mu možná přece rozuměl. Zdálo se, jako by vítr odpovídal na jeho bláznivé plány.

Zatím co Rudla básnil o pomocné lanovce, která měla vyvézt do sedla tuny staviva a v jeho očích rostla bouda, o které se mu asi často zdálo, vítr vyprávěl pohádku starou dvě a půl století, kdy tu rostla chata, na jejíž sstutiny jsme se dívali. Zvláštní pohádka, kterou vyprávěl někdo daleko od nás, vyprávěl ji větru snad dávno v dobách, kdy byla pravdou a vítr ji jako zapomenutou zkazku ochotně opakoval nyní, když našel sluch, který ji chtěl znát.

Bylo to právě dvěstěpadesát let, co si lidé řekli, že zde postaví svůj domov. Byli to dva bratři, ale postavili si vlastní chalupu, nebylo tenkrát tak snadné. Nebylo však také asi nijak snadné odradit dva takové chlapy od jejich pevného úmyslu. Nedokázala to příroda, nepodařilo se to ani lidem. Jejich historie je všechno možné, jen ne horskou idylou, jak bychom ji v těch časech očekávali.

Když bylo vše na místě, zapletla se do větrné historie ženská z Luční boudy a bylo po idyle. Ať byla jakási příbuzná, nepřinesla mír novým osídlencům se starousedlíky z Luční. Spíše krevní válku, která se vybijela na ničení připraveného staviva a skon-

Jízda na ski - na květnovém sněhu

Neznámý fotograf-amatér z Brané v Podkrkonoší zaslal nám především tuto zajímavou fotografii s kratičkou touto poznámkou: „Upomínka na 7. květen 1893 — Podkrkonoší“.

Víc ani řádky, ale obrázek sám je dosti výmluvný. Měli jsme ovšem také to potěšení spatřit květnový poprašek sněhový, ale v horách ho napadlo jako o vánocích. Po dlouhotrvajícím suchu dostavil se v Podkrkonoší vydatný déšť, kterého už byla srovnávaná potřeba. Ale po teplém dešti ochladila se rázem v noci ze dne 4. na 5. květen povětrnost a uhodil mráz při 2 st. R a v pátek a v sobotu sněžilo v celém Podkrkonoší a v sousedním hrabství Kladském, nic jinak než jako o vánocích a v horách se letos plně osvědčilo staré pořekadlo: „Do svatého Ducha nespouštěj se kožucha, po svatém Duše choď zase v kožuše“. Sněhového nadělení použila kterási neznámá čiperná společnost ... nevíme o ní nic bližšího, než laskavý čtenář nalézá na obrázku — která učinila

si pěkný výlet na ski. Laskavý čtenář snad se pamatuje na naše vyobrazení vojenských tlup německých, manévrujících po sněhových pláních na ski, které nejsou nic jiného než mnohokrát zvětšené brusle. Je to z brusu nový sport, který za poslední zimy došel valné obliby a velkého rozšíření. Je to ovšem skoro neuvěřitelné, že v době, kdy již dějí se přípravy k rozmanitým letním sportům jako plavání, veslaření a pod., možno ještě přinést vyobrazení výletníků na ski. Ale stalo se — padal sníh ... a ski vytaženy z archivu.

Ale abychom se vrátili k naší společnosti ... (doufáme, že také mnohý v okolí Brané shledá se se známou tváří) — tedy naše neznámá společnost zorestavila se na pokraj lesa vroubeného nepřehlednou sněhovou krajkou a měla ten znamenitý nápad, že se dala fotografovat. Ještě skvostnější nápad měl neznámý, jenž nám s takovou rychlostí zaslal skutečně krásně provedenou fotografii. Podotýkáme, že redakci podobné zasilky fotografií se strany pp. fotografů-amatérů budou velmi vítány.

Dáváme za pravdu autorovi textu k hořejšímu obrázku z konce minulého století, když říká „obrázek sám je dosti výmluvný“, a otiskujeme jej bez komentáře i s textem (i s chybami), přesně tak jak jsme jej objevili v Pražském Ilustrova-

ném Kurýru z 11. května 1893, který vycházel jako pravidelná příloha pražského deníku Hlas Národa. K tomu, abyste si mohli udělat malou představu jak vypadali lyžaři a lyžování před 54 lety, jistě, jak doufáme, postačí.

čila násilným shozením jednoho z bratří do vápenné jámy s hasicím se vápnem. Příbuzní však nečekali, že polomrtvého chlapa, který přec z vápenné lázně unikl, postaví jednoduchá vodní kůra v Bílém Labi tak rychle na nohy, aby se ještě týž rok vrátil a chalupu dokončil.

Zatím co taková písnička přicházela z dále, rostla mně před očima jiná chalupa, kterou stavěl Rudla. Neřekl bych, že bylo v něm méně vynaléza-

vosti než vytrvalosti těch prvních a dávno mrtvých stavitelů.

Byl však mnohem velkorysejší. Nezdržoval se s malou chatou, kterou by bylo třeba postupně rozšiřovat. Nepočítal své bohatství na kusy krav jako lidé v minulosti. Byl hoteliérem dnešních dnů a odhadoval své bohatství na počet dobře pronajatých postelí. Čtyřicet krav, které se kdysi toulaly po louce kolem, pro něj nic nebylo. Lanovka mu vozila kondenzované mléko rovnou do kuchyně a také jiné věci kromě mléka.

Byl ctižádostivý. Nic mu tam nebylo vhod. Všechno měl již přestavěno

a hlas větru i hlas jeho dovedly splést člověka, že by málem věřil pohádkám. Nebo jsme stáli na začarovaném vrchu s fialkovým kamenem? Pak jsme na něm měli zůstat a nescházet za větrnými zámky.

Zmizely, když jsme k nim přišli. Zůstala jen hromada trosk staré a žulové základy nové boudy. Vitr ulehl a dýmka si dala říci a táhla. Po horách se rozhostil klid a nemělo smysl kazit jej monologem, na který by nikdo neodpověděl. Hory byly klidné, byly věčné. Zdálo se, že mají čas čekat několik dalších století na svého muže, kdyby jim snad nebyl Rudla.

Veřejná ruka proti obchodnímu zisku

„Strýček Sam“ je hodný strýček, hlavně vůči americkým lyžařům. Nebyť jeho blahovůle, neměli by lyžaři ve středních a západních Spojených státech kde jezdit. Vždyť nejdělejší lyžařské terény jsou v národních a přírodních parcích a rezervacích, a to je veřejná půda. Ale tento hodný strýček má méně hodné služebníky a s těmi mají lyžaři všelijaké potíže. Těmito služebníky jsou zaměstnanci lesní správy a správy národních parků.

Mezi těmito strážci veřejného majetku a lyžaři to někdy neklape, jak se lidově říká. Pravda bývá na obou stranách, ovšem že pravda opřená o paragrafy je silnější. To poznali lyžaři a organizují si zvláštní komisi ve svém ústředí, které by jim poskytlo podporu zase jejich paragrafů.

A protože je útok nejlepší obranou, připravili si lyžaři hned řádku požadavků, které chtějí přednést věrným služebníkům Strýčka Sama. Řídí se správnou zásadou, že ten, kdo má na státní půdě taková práva, má také povinnost postarat se o provedení návrhů, které cílí k veřejnému dobru, byť i jen lyžařů, ale přece jen všech lyžařů celé Ameriky.

Nechtějí toho mnoho? Žítovat stezky, sjezdové dráhy, stavět ochranné chaty, dokonale vybavené zimní stanice, udržovat sjezdovými cesty k lyžařským střediskům a postarat se o dostatečné jejich vybavení.

Tyto požadavky podkládají rozumným důvodem, že pro zimní návštěvníky těchto míst se musí udělat nejméně tolik jako pro letní hosty. Zimní turistický ruch nelze již považovat za přechodný. Jeho stálost a jeho budoucí význam je nepochybný. A tak se Strýčku Same, ukaž! Vždyť by to byla ostuda, aby ses dal zahanbit soukromými majiteli lyžařských středisek! Který čistokrevný Američan by se klidně díval, jak Strýček Sam dostává výprask od soukromé konkurence!

A právě tahle soukromá soutěž se má neobyčejně k světu. Lyžařství se stává v Americe velkým sportem. To znamená, že na lyžařství se dá vydělat. Aby se hodně vydělalo, nutno investovat základní a provozní kapitál. Investovat v americkém slova smyslu je poněkud rozdílné od evropských poměrů.

Soukromá soutěž se tužil! Jednak zdokonaluje stará lyžařská střediska, jednak zakládá nová střediska a v této vzájemné soutěži o přízeň lyžařské veřejnosti není lehké udržet krok.

Obrázek jednoho zimního střediska zcela v soukromé režii je poučný. Mr. Ryan si řekl, že jeho Mt. Tremblant letos povede. To znamená investice ve výši 2,000,000 \$. Za tyto peníze bude postaven nový výtah dlouhý 5000 stop a ke stávajícím se připojí čtyři nové sjezdové dráhy.

Američané neřikají dráhy, jejich vý-

raz zní slope. Slope jsou mnohem populárnější než trails. Po evropsku je slope blíž slalomu, svými rozměry! Praporky na něm nejsou!

Tak stojí na Mt. Tremblant nyní tři výtahy. Sjezdy dostanou předně lákavé názvy. Dáblova řeka, Blesk, Duplexis a — ten čtvrtý bude asi zvláště vykutálený, protože pro něj nemohou najít ani přiléhavý název. Americký smysl pro reklamu pracuje naplno.

V podstatě si v Americe nelibují v příliš dlouhých výtazích. Přesedání je praktičtější i pro lyžaře. Každý z nich se necítí právě v kondici na Dáblovu řeku v plné délce a spokojí se s třetinou. V tím lepší kondici může být mimo lyže.

V tomto směru si pak nemusí ukládat omezení. 100pokojový luxusní hotel, Brook House pro normální smrtelníky a 40 chat pro ty, kdo touží po samotě a klidu. Stát postavil k tomuto středisku dálnici o dvou směrech.

Za 100,000,000 Kčs se něco postaví. A takových středisek je v Americe mnoho. V čele je pravděpodobně Mohawk Mt. v Cornwallu ve státě Connecticut. Má 6 výtahů, 6 širokých sjezdových drah a 3 slalomové svahy.

A tak Strýček Sam se musí tužit, aby stačil i jen takovému panu Ryanovi. Nespochybně-li tak, jak by si američtí lyžaři přáli, snad si myslí, že nejhezčí slopes patří v Americe jen jemu. Ale Americká lyžařská asociace se pokouší dostat jej aspoň do důstojného klusu!

A teď si představte Špindlerův Mlýn! To je asi nadmořská výška amerických středisek. I ostatní rozměry odpovídají. A někdo by tam investoval do jediného kopce 100,000,000 Kčs! K. Bloman.

PROČ HNED

od svahu?

Učit oblouky a švihy. První se zdá jasné, druhé naráží na stálou propagaci t. zv. kristianie ke svahu. Že oblouk ke svahu je nesmyslem, je na bílé dni. A rovněž tak kristianie. Ale v tom jsme ještě zatíženi modrou knižičkou s čistými kristiánii ke svahu, po spádnici, od svahu. Kristianie stojí na konci řady. Na začátku je oblouk v přívratu (pluhu). Osamělé postavení čisté francouzské kristianie nevydrželo. Nemohlo. Viselo ve vzduchu a pod ním bylo prázdno. Dnes se opírá kristianie, čistý švih, o široké postavení oblouku v pluhu i přívratného. Zlaté pravidlo dnešní jízdy zní — která noha je zatížena, ta paže je ve předu. Základem všech oblouků a švihů je přenášení váhy, uvádění tělesné hmoty ven z oblouku. Základem a všudypřítomným průvodním zjevem.

V čem je největší přínos přívratné cesty ke švihy. V tom, že učí od samých začátků nebát se svahu, učí se dívat s kopce dolů a nad ten kopec přenášet váhu těla. Tomu neohrabanému oblouku v pluhu a přívratnému oblouku patří největší péče, neboť to

je základní stavební jednotka. Je-li postavena špatně, nikdy nedospějeme k tomu, abychom stavbu přikryli střechou čisté formy švihy. Švih nebudeme nikdy dělat na mírném svahu. To by bylo oblékání fraku na plovárnu. Tedy věc naprosto směšná, neboť nepřírozená a násilná. Na tom mírném svahu, na němž učíme prvním změnou směru, jsou jedinými pány, s hlediska cesty ke švihy, oblouky.

Nejdéle se zdržíme u přívratného oblouku. Jen z formálních důvodů si uvědomíme rozdíl mezi obloukem v pluhu a obloukem přívratným. Ten je jedině ve výchozím a výsledném postavení. To je u oblouku v pluhu pluh, u přívratného oblouku základní sjezdový postoj, tedy poloha lyží rovnoběžná. Provedení samotné změny směru je naprosto totožné. Jen přívratný oblouk stojí v methodické řadě dále a má už s jízdou na lyžích více společného než neohrabaně roztažené nohy v trvalém přívratném postavení.

A nyní si všimněme pohybu vnější lyže po sněhu. Provádí zpomaleně stejný pohyb, jako při švihy lyže obě. Vnější lyže je při provedení oblouku ve smyku. (Jde mi o vystitžení skutečného dění, nikoliv o theoretické pojmy.) V tom je ověření správnosti postupu. Neboť učíme smyku nejprve opatrně jednou lyží. A proto musíme tak činit úzkostlivě, aby provedení bylo dokonalé. Aby v něm byly všechny znaky budoucího švihy, i když v té neohrabané, zpomalené a zjednodušené formě. Náznak rotace, už vedení vnější paží, měkký postoj, vnější lyže přísně na ploše, přenesení váhy nad vnější lyží, uvádění váhy ven z oblouku, vedení lyží patou. Při připojování vnitřní lyže po dokončení změny směru, vytáhnutí pánve vpřed. Zatížení vnější lyže se děje přes pánev za doprovodu pružného malého zmáčknutí holeně k lyží.

Se zdokonalováním roste chuť i sklon svahu. Tak to má být. Dobrý cvičitel vede žáka, jezdí s ním, prožívá s ním každý pohyb. Žák pozvolně si zvykne na svah, nebojící se jej, ovládající přívratný oblouk, zaveden na správný svah a sníh, provede sám přívratnou kristianii. T. j. dostane se mu do smyku i lyže vnitřní. Nebo-li, lyže vnitřní už nebyla připojena, nýbrž v poslední fázi změny směru přisunuta. Novým jevům je třeba věnovat zvýšenou péči, vést k čistotě pohybu. Rovněž tak se to týká pohybů, které se sice již vyskytly, ale nyní nabývají zásadní důležitosti. Novým jevem je smyk obou lyží, přenesení váhy v před. Již poznáný pohyb je rotace a vedení paží, které se jeví vzhledem k novým úkolům takto: při vysunutí odlehčené lyže před švihem do přívratu, provádí opačná paže vyrovnávací pohyb rozkmihu, zatím co vnější paže (vzhledem k následujícímu švihu) doprovodným pohybem se stahuje zpět a klesá nejdále na úroveň trupu. (Ovšem pojmy rozkmihu a rotace nevystihují již zcela správně charakter dnešního pohybu.) Se zatěžováním vnější lyže vytahuje se souhlasná paže vpřed. Paže, která jde vpřed, vede celý pohyb. Paže opačná není druhým ramenem, které by provádělo otáčecí práci jak tomu bylo u francouzské čisté kristianie, nýbrž jaksí stojí ve stínu mohutnosti pohybu paže vyrazující a vedoucí a její pohyb je jen doprovodným, tak jako při rozkmihu.

Švihovou část oblouku, nebo-li poslední fázi této už přívratné kristianie, procvičujeme zvláště, nikoliv však jako nějakou samostatnou kristianii ke svahu. Jde nám o to, naučit bez předchozího rozptýlení jízdou, smyk obou lyží, vedení paže a vytáhnutí trupu vpřed — zvětšení předklonu. Cestičky k tomu cíli budou osobním pojetím cvičitelovým, ale nesmí se rozcházet s udaným směrem.

Čistá forma přívratné kristianie, kde se přívrat již neprojevuje, stojí na konci řady řídicí se zásadami přívratné techniky. Rozšíření stopy před švihem, jež se projevuje i u vynikajících jezdců, je náhradou za odrazový můstek přívratného postavení. Cestička švihu s lyžemi rovnoběžnými bez předchozí stavby pro ty nadané, která stále ještě figuruje v methodickém postupu Svazu lyžařů, povede

k cíli v jednom případě ze sta. A ten jeden případ bude předpokládat výjimečný lyžařský talent a výjimečného cvičitele, kdy tento vytuší bez předchozí průpravy výslednici methodické řady a onen jí bude mít přísně na mysli i když koná zdánlivě opak. Já na to nevěřím. Víím, že se tak někdo šikovný může naučit otáčet, ale jezdit a změnu směru skutečně prožít pohybově, se tak nenaučí. Zkřečovati, ztvrdne, stane se z něho kočující povozník a nikoliv uvolněný a letící jezdec. Chceme svah vychutnat, radostně se z něho vrhat po hlavě, pocit letu, kdy tělo visí téměř ve vzduchu ve chvíli přecházení spádnice svahu, chceme prodloužit a ne spěšně otáčet ustaranou hlavu ke svahu z obavy, aby se nepoznalo, že jsme chodili přečte jen ve fraku na plovárnu.

Sl. Tejnský.

DOROSTENECKÁ HLÍDKA

Treningové tábory pro dorost, určené původně pro běžce do N. Světa-Harrachova a pro sjezdaře do Jánských Lázní na vánoční svátky, se nekonnají z důvodu ubytovacích potíží. Společný tábor treningový pro všechny dorostence i dorostenky, bude pravděpodobně ve Špindlerově Mlýně (Sv. Petru) v týdnu od 4. do 11. ledna 1948. Závodníkům a závodnicím, zařazeným do těchto táborů, včas oznámíme bližší pokyny.

*

Kurs pro vedoucí dorostu bude v novém výcvikovém středisku SLRČS ve Sv. Petru (hotel „Sport“ ve dnech 18. až 27. I. 1948. Kurs bude pořádati ministerstvo školství a osvěty. Přihlášky podejte prostřednictvím S. L. RČS. Bližší pokyny budou oznámeny včas oběžníkem župám.

DOROSTENECKÝ KURS SLRČS,

stanovený původně na vánoční dobu na Krkonoše, nebylo možno uspořádati, neboť přes veškerou námahu, nepodařilo se zajistiti v žádném krkonošském středisku ubytování pro naše budoucí reprezentanty-dorostence a dorostenky. Jsme si dobře vědomi, že dnešní generaci chybí ještě mnoho a mnoho porozumění pro potřeby našeho lyžařstva a tím i pro vlastní potřeby, neboť mnozí z dnešních činitelů, kteří jsou vlastně nováčky v horském podnikání, nemyslí na budoucnost a mají na zřeteli jen okamžitý prospěch. Proto také bylo nutno přeložiti kurs na dobu povánoční, tedy na dobu od 4. do 10. ledna 1948. Kurs bude se konati ve Špindlerově Mlýně a dorostenci a dorostenky budou ubytovány v hotelu Slovanský dům, kde se sejde v tyto dny 60 hochů a děvčat, takže kurs bude proveden společně pro všechny disciplíny — běh, skok i sjezd.

*Pro velké výkony
dokonalou výzbroj*

SPORT KRUPICKA

PRAHA XII, Stalinova 16. telefon 274-23
PRAHA II, Jungmannova 24, telefon 382-90

sebe i několik. Nejmíce se v...
 názevu: tabaco, petun nebo nicot...
 (nykociana). Tomuto zmatku učinil...
 prve švédsky botanik C. Linné (1707—...
 slavný zakladatel moderní botaniky, kte...
 pojmenoval druh tabakových...
 m latinským názvem: Nicotiana...
 vymizely ostatní zvy a nyní užívá se jen...
 něho název Nicotiana; vedle toho v...
 měnámivoch indianské dymky tabac...
 Toilik o... tabákové rostlin...
 tjme, jak se požívají ta...
 ním a případně i zvykání...
 Ste to zprve velmi zvol...
 jele nového ze to lidem...
 ledky těch prvích neblahých...
 mnoho lid. Ne každý m...
 a. Proto se širilo p...
 povolným ter...
 ostenuto...
 mpa, jež se sta...
 onoval celý...
 k, než bylo...
 p...
 ane...
 ulku...
 svy...
 jin...
 de...
 in...
 ho...

prodáváme

vyrábíme

pěstujeme

GSTR

**ČESKOSLOVENSKÁ
TABÁKOVÁ REZIE**

Prohlížel jsem lyžařské album

Jó, jo, už ji — pardon — Ji máme tady! Na Krkonoších už leží to bílé něco, co dovede v devadesáti devíti procentech lyžařině propadlých obětí vyvolat chvění po celém těle. Způsobí, že se všim praští a běží do komory vytáhnout lyže a hladí jejich lesklý hladký povrch, sladký jako nenapudrovaný nosík milované bytosti. Ale po pravdě budíž konstatováno, že lyže jsou věrnější, stálejší než žena. Také nám sice někdy provedou nějakou neplechlu s následky často velmi bolestivými a i peněz nás stojí také dost, ale přece jen je na ně větší spolehnouti. A tak je hladíme po hladce očištěné skluznici, připravené na zimu podle rady našich „kanonů“ v knize „Hory — lyže — sníh“ a pak je opatrně opět uložíme a běžíme se hrabat do fotografií a při prohlížení obrázku vzpomínáme ...

... Na „muldě“: Hlubokým sněhem si razí stopu pár lyží, sledovaný dalším párem a dalším. To zkušební komise vleče s sebou asi 15 obětí, kterých se s pekelným uspokojením zmocnila. 15 kandidátů na vedoucí, aby s nimi při praktických zkouškách mohla mlátit o zem a mít z nich legraci.

A právě nyní, kdy je toho nejvíce zapotřebí, sedí noha v botě nejméně pevně, zrovna mám dojem, že mám čelisti přišroubovány šikmo!

Budoucí cvičitelé jsou zoufalí, jak jim to zrovna dnes vůbec „nesedí“. Chtěli by utéci, ale kdepak! Upsal ses a musíš trpět! Zkoušky probíhají, páni se zdají býti celkem spokojeni.

Už jen jednu věc: terénní skok.

Vytáhnou nás na kopec, pak sami sjedou dolů a tam, kde se zastaví a utvoří uličku, tam máme tento způsob, jak snadno lyže odpravit, provádět.

Stalo se a zvuk píšťalky velí: začít! První jede. Odrazí se. Letí vzduchem. Dopadne. Zapadne. Vyvalí se oblaka bílé hmoty, jako když duchnu roztrhne. Adepta zde není.

Teprve po chvíli se objeví lyže, tyčky a pak se vyhrabe bílá beztvářá hmota: ejhle! budoucí instruktor!

Bafci se řehoní až jim slzy mrznou na fousech a skrze brýle nevidí a my též.

Ale už zaznívá píšťalka a jede druhý: vyjždí, odráží se, letí vzduchem a dopadne, jest pohlcen vodou, jež v důsledku jakýchsi zákonů v nebeských výšinách, tvar na sebe vzala, aby k nám sestoupila a člověka obšťastnila. A zase bafci se řehoní, až se tyčkami ohrožují na životech a my — ještě — taky.

Ale když už takto skončilo svoji nejistou kariéru asi všech sedm prvních, říkáme si: „Tam je díra; víc se odráží!“ Ale ani to nás nezachránilo.

Teprve dole všichni zjišťujeme, že 15 kandidátů udělalo 15 „tygrů“, ale jen jednu díru, protože tam byla dvacetimetrová, nebo abych nepřeháněl, dvoumetrová závěj, v níž jsme musili nutně všichni bidně skončit. Ale všem se to líbilo (t. j. bafikům) a když nám ta salta odpustili, i nám.

... Lázně Jáchymov: Přebory KČST ještě před válkou. Připravujeme se na ztřeštější závod v běhu. Čistíme běžky, kli-

strujeme. Karel pospíchá, neboť všichni už lyže očistili a dělají si z něj legraci, že je nešika, že se s tím babrá.

Karel pospíchá a v tom spěchu mu klister, rozpálený plamenem lampy, skápe na ruku. Mávne rukou, aby pálicí hmotu setřásl s ruky.

Vtom se ozve hrozné zařvání a když se ohlédneme, vidíme jej tančit jakýsi podivný indiánský tanec s pohyby připomínajícími člověka vylezlího právě z vody a vyklepávajícího si vodu z ucha. Při bližším ohledání nacházíme škvařící se klister s Karlovy ruky na jeho uchu.

Zbavili jsme jej této jistě nepříjemné věci, natřeli mu ucho máslem, ale ještě dlouho nás ohrožoval „letlampou, sliboval nám, že nás v noci naklustruje a pod, ale pak se přeci jen uklidnil. Ráno má ucho jako speciálně pěstovaný model a nemůžeme se přes jeho nepřátelské pohledy ubránit smíchem. Ale budíž konstatováno, a po pravdě, že nás druhé při závodě hrozně roztrhl.

... Za války na Beskydech: ukončili jsme vánoční kurs a sedíme v jídelně

v Tanečnici, abychom zahájili oslavy sv. Silvestra. Jako často, zpíváme svoji sjezdářskou hymnu, hymnu amerického námořnictva. Jakýsi pán není s námi ale spokojen a posílá na nás pracovní úřad, abychom se neváleli na horách, ale pracovali (asi pro vítězství Reichu).

Zatím jej ignorujeme, ale když poměrně záhy odchází spát, zorganizujeme rychle půlnoční scénu: vtrhneme do pokoje onoho pána, přineseme jej v noční košili dolů na parket mezi jásající dav.

I vřel cirkus jako váza naplněná, ale ještě více vřel onen pán, jenž s hroznými výkřiky, jež mu unikaly ze zpěněných rtů, snažil se probojovat si cestu z arény. Ale dlouho pobíhal, připomínaje nám reklamu Darmolu, se strany na stranu, až konečně se jeho zoufalému úsilí podařilo obranu prolomit a zaujmout zas předem připravené posice, tentokrát za zamčenými dveřmi.

A takových vzpomínek je mnoho: veselých i hodně smutných. A my se těšíme, majíce skare na obličejích, na rukávech, kalhotách, obklopeni nadávkami, nářkem a vyhrůžkami ostatních členů rodiny, kteří si sedli na víčko od Skare či jinak se seznámili s rubem bílého opojení, že co nejdříve prožijeme další okamžiky, jež jednou budeme vybírat z kle-notnice svých vzpomínek.

Lyžaři Slavie na Malé Skále

REFERÁT DOBOVÝ

Malá Skála, rekreační středisko v Českém ráji a sídlo nadějněho lyžařského klubu, bylo v nedělí 9. listopadu dějištěm velké sportovní události. Startovala zde totiž fotbalová XI. lyžařů pražské Slavie, aby změřila své síly se sjezdáři LOSK. Malá Skála. Za pražské lyžaře startovali známé postavy sjezdářských disciplin v čele s Ant. Šponarem, Freslem, Špidlenem, Wágnerem, Braunerem, Fulnem, Příhodou atd., tedy vesměs členové našeho předolympijského mužstva. Slávisté přijeli jeepem až na hřiště. Po krátkém rozcvičení odešli do šaten, aby v zápětí společně se soupeřem vběhli na hřiště, držíce se symbolicky za ruce. Po vzájemných zdravicích věnovali maloskalští svým hostům po snítce listopadové flory. Pražané se revanchovali rovněž velkoryse, neboť Ant. Šponar, jménem celé výpravy, daroval maloskalským pozlacenou lištu. Nadšení a vděk hráčů i obecenstva, neznalo mezí. Mezitím soudce zápasu, exslávista Kovár, písnkul, mužstva seřikovala své řady a historický zápas začal. Slávisté si dodatečně vymohli u soudce prodloužení hrací doby na 2 × 60 min., s možností ještě prodloužit druhý poločas. Prvá půlhodina hry náležela domácím, kterým se podařilo vsítit 4 goaly. Pak přišli ke slovu Slávisté a hra až do konce poločasu byla vyrovnaná. Mistr „prudkých hlaviček“ Antonín Šponar vsílil

hlavičkou jedinečnou branku, mistr „překvapivých centrů“ Otakar Brauner překvapoval své spoluhráče tak dobře, že ho tito odkázali do branky, kde svůj úkol plnil stoprocentně. Mistr příchých střel Miša Fresl a mistr uniků Wágner, často ohrožovali smělymi výpady a prudkými střelami branku domácích. Poločas skončil tedy poměrem 4 : 1 ve prospěch domácích. Po přestávce přestavěli Slávisté své mužstvo, hra získala na rychlosti, přesto se však hrálo za slabé převahy domácích. Branky padaly na obou stranách. Přichází sedesátá minuta druhého poločasu. Vedoucí Slávistů se odvolává na podmínky zápasu a prodlužuje tento o dalších 15 minut. Byl to velmi taktický tah, neboť během těchto patnácti minut se podařilo Slávistům vstřelit pět branek, takže upravili score na 11 : 7 pro Malou Skálu. Očekávaná ofenziva posledních minut přinesla své ovoce. Pro tmou nemohl však rozhodčí dále prodloužit historický zápas, takže ve 135. minutě čistého času, na znamení rozhodčího, se sbíhají obě mužstva do středu hřiště, aby dala výraz radosti nad skončenou hrou, výdatným sportem a dobrým, snad posledním trainingem na lyže. Nemůže tomu býti jinak mezi kamarády a sjezdáři.

Rozhodčí zápasu Kovár byl dobrý. Chyboval jen přísným trestáním hostů při špatně vhažovaných autech.

O našich lyžařských kursech

Kdybychom opominuli zcela speciální běžecké kurse, které ke zcela speciálním účelům pořádá Svaz lyžařů RČS a Zimní komise ČOS, není daleko pravdě suché zjištění, že všechny ostatní i zcela všeobecné lyžařské kurse jsou zaměřeny k čisté sjezdařině. Aby lyžař byl veden k touze vlastní silou překonávat dálky a překážky, aby ve střídavém terénu uplatnil svou sílu spolu s vtipem a pohybovou obratností, to je snad blahovonně uznáváno, ale nikoliv cílevědomě vyučováno.

A přece právě pro naše poměry nutno považovat výcvik v ovládání lyží při jízdě rovinou a do kopce za stejně a možná ještě důležitější než při sjezdu. Taková všestrannost, kterou bych stručně nazval výcvikem terénní jízdy, měla by být samozřejmá hlavně ve všech kursech pro mládež a také v kursech všech vychovatelů a učitelů naší mládeže.

Lyžařství je nejlepším ze zimních sportů, který u nás můžeme provozovat. Jeho hodnoty spočívají v jeho prvcích rekreačních v nejširším slova smyslu, vychovávajících tělo i duši sportovce. Tyto dobré vlastnosti však nenajdeme v lyžařství zaměřeném k čisté sjezdařině, která pro mnohého rekreaanta v našich poměrech zůstává jen torsem.

Provedeme-li theoretické zhodnocení lyžařství podle jeho jednotlivých disciplin a našich poměrů, dostane plnou hodnotu terénní jízda — 100%. Na těchto plných procentech se vysoce podílí běhová technika. Pro své hodnoty tělovýchovné se tak dostává běh v čelo všech lyžařských disciplin. V poměru k běhu má čistá sjezdařina 50% a skok na lyžích asi 30%.

Pojem čisté sjezdařiny je v našich českých poměrech vlastně pojmem umělým. Při nejlepší vůli nenajdeme v našich pohraničních horách místa, jež by dovolovala jen čistý sjezd. Naopak pro svou poměrnou drobnost sjezdových příležitostí jsou i toto většinou podmínky vyhovující všeobecně technice terénní jízdy.

Toto nesprávné zaměření lyžařského výcviku přináší neblahé ovoce. Zanedbáváním přiroze-

ných možností, které má každý z našich lyžařů hned za humny, nedáváme jim ještě ony možnosti, které vyžaduje speciální sjezdařina. A tak samozřejmě nikdo z nich nepěstuje hodnotné vlastnosti běžecké disciplíny, protože vůbec neběhá. Tvrdost a důslednost ustupuje laxnosti již proto, že zanedbáváme takovou výchovu, pro kterou máme podmínky a onu druhou si všeobecně jen namlouváme nebo pěstujeme jako náhražku. Už v tom je ztráta hodnot.

Souhrn našich jezdeckých možností staví na prvé místo jízdu terénem. Ovšem, že v terénu nemůžeme popřít výhodu obratnosti ve sjezdu, ale nelze ji také tak přecenit, abychom ji postavili jako vedoucí myšlenku celého lyžařského výcviku. Průměrný náš terén není totiž 100% sjezdových příležitostí. Podstatnou část této příležitosti tvoří rovina, zbytek se pak dělí přibližně stejným dílem mezi sjezd a stoupání. Zařadíme tedy cvičení obratnosti ve sjezdu souběžně s cvičením obratnosti pohybové, která nás unášejí vpřed využíváním citu pro skluz lyže a smyslem pro vyhýbání se a překonávání překážek.

Do lyžařských kursů se přichází učit většinou mladí, pohybově nadaní lidé, kteří mají zálibu a sklon ke sportu a tělesné výchově vůbec. Jedině volný terén uspokojí plně jejich pohybové schopnosti, nikoliv rovina a cvičný svah. Takový výcvik bude všestranný a bude také rychlý. Zaměstná plně cvičence a přinese také dobrou a zralou úrodu.

Tento výcvik zahrnuje stejně muže jako ženy. Všestrannost v lyžařství nemůže nikdy uškodit žádnému děvčeti, jestliže mu neuškodí tolik jiných, pro ženy uznávaných sportů. A nebude jim škodit ani soutěžení v běhu na lyžích, protože jednoho dne mohou být postaveny před úkol vésti naši mládež k soutěživosti, jež je na lyžích jako všude jinde skutečným zdrojem veškerého pokroku.

Podle Ing. Vládi Nováka
KB.

DR. OTTO JELÍNEK Kongres francouzské lyžařské školy

DOKONČENÍ

Jaké místo dala francouzská škola přivrátne kristianii? Přivrátne kristianie — ovšem v provedení podstatně odlišném od přivrátne kristianie arlberské školy — přichází k uplatnění tehdy, když nedostatek odvahy nebo tělesných schopností brání předklonu (do závěsu) při kristianii od svahu. Přivrátne vnější lyže se jen usnadní počátek švihů, lyže se lehčeji dostanou do spádnice. Ve smyku pak je již ukončení obou švihů, čisté a přivrátne kristianie, stejné. Návrat k rovnoměrnému zatížení obou lyží.

Rozdíl mezi přivrátne kristianii rakouské

školy a přivrátne kristianii francouzské je v podstatě ve dvou momentech. Rakouská přivrátne kristianie předpokládala nadlehčení a přenesení váhy z vnitřní na vnější lyži. Nadlehčení je v protikladu k zvýšenému předklonu, přenesení váhy je v protikladu k principu rovnoběžných lyží. Stačilo proto nahradit nadlehčení závěsem — k čemuž již došlo nejen ve Francii — a přenesení váhy rotací — k čemuž zatím došlo jen ve Francii —, aby byl vytvořen typ kristianie blízký se co nejvíce kristianii čisté, ne-li na začátku, do spádnice, tedy alespoň jejímu ukončení, od spádnice, kde již je zřejmý návrat k třetímu principu

francouzské školy paralelismu a s námi souvisí cí zásadě rovnoměrného zatížení obou lyží.

Methodický důsledek je zcela jednoznačný a logický. Naprosté proletí oblouků v přivrátu a přívratných oblouků, kde hlavním prvkem je jen přenášení váhy. Proto po sjezdu přímém a přívratu, sjezd šikmý a smyk.

*

Francouzský učitel jízdy na lyžích prochází velmi důkladným výcvikem, který absolvuje ve třech obdobích. Nejprve prochází třínedělním výcvikem, jakožto stagiaire po jehož ukončení složí zkoušku a stává se moniteur aspirant. Potom má povinnost alespoň rok působiti v lyžařské škole pod vedením řádného učitele jízdy na lyžích. Po dalším třínedělním výcviku zakončeném opět zkouškou stává se moniteur auxiliaire. Po nějaké praxi nových pět neděl školy a zkouška dává mu titul moniteur d'Etat, skutečného učitele jízdy na lyžích. I těch je několik stupňů, z nich nejvyšší, je t. zv. moniteur d'Elite. Každých pět let je třeba, aby učitel se podrobil revisní zkoušce.

Zdůrazňuji, že se jedná o lyžařské učitele z povolání, kteří působí buď v samostatných lyžařských školách, určených neorganizované veřejnosti, nebo jako stálí zaměstnanci velikých organizačních turistických, rekreačních, mládeže, dělnictva a podobně. Zájmovou organizací těchto dnes asi 700 učitelů jízdy na lyžích, z nichž 224 jsou moniteurs d'Elite, je „Syndicat National des Moniteurs“, jehož předsedou je Gaston Cathiard, učitel na ENSA. Všichni jsou stejně oděni (s výjimkou těch málo, kteří učí na ENSA), čímž se myšlenka technické, methodické i organizační jednoty dostává patrného vnějšího výrazu.

Kromě toho jsou ovšem i ve Francii, t. zv. instructeurs des Clubs, odpovídající našim cvičitelům a vedoucím, kteří jsou amatéry a jejichž školení není zdaleka tak důkladné a dlouhotrvající jako školení učitelů z povolání.

*

Technika a methodika nebyla ve Val d'Isère předmětem diskuse. Obojí je dnes ve Francii dogma, což je zatím výhodou, ale rovněž velikým nebezpečím do budoucna. Účel kongresu byl zcela zřejmě retrospektivní a zejména propagační. Ukázat francouzským oficiálním místům a teprve v druhé řadě cizím zástupcům zajímavými demonstracemi na sněhu, jaký kus práce byl vykonán a jak důležitým nástrojem pro tělesnou a vojenskou výchovu, pro cizinecký ruch i pro propagaci Francie v zahraničí (USA, Jižní Amerika) je francouzská lyžařská škola. Účast cizích delegací a společenský rámeček kongresu daný — který byl nějaké vážné práci spíše na překážku — byl úspěšným prostředkem k získání ještě většího zájmu a vydatnější péče státu.

V sobotu dopoledne 26. dubna byl proveden na svazích pod lanovkou, vedoucí na Tête de Solaise obří slalom, v němž soutěžili všichni učitelé jízdy civilní i armádní i civilní a vojenské francouzské represent. mužstvo. Zvítězil Oreiller před Couttet. Odpoledne pak byla nám dána příležitost pozorovat z pomalu jedoucí kabiny lanovky postup

Snímek I.N.P.

Listopadové číslo Ski-News, časopisu National Ski Association of America uvádí svou stať o amerických lyžařských novinkách výstižným nadpisem: Nové americké lyže soutěží ve skvělých barvách s nejistým evropským dovozem o dolary sjezdařských šviháků. A v této větě je řečeno co se tam dělá, jak se to dělá a pro koho se to dělá.

Americkou novinkou jsou hliníkové lyže ALU 60. Vyrábí je Sixty Sales Corp. z několika válcovaných pruhů spojených v záru pod vysokým tlakem. Pro snadnější montování vázání mají pod chodidlem vyměnitelnou desku a jsou zaručeně nezlomitelné. Jsou stejně těžké jako běžné dřevěné lyže a drahé stejně jako hickory. Zkoušky na závodech prokázaly větší jistotu vedení na zledovatělém sněhu. I zatvrzelí vyznavači dřeva musí tu Američanům přiznat určitý primát ve výrobě něčeho, co si dnes ještě Evropa nemůže dovolit.

American Ski Comp. uvádí i letos svůj výrobek na trh pod loňskou prodejní značkou Air Ski, avšak v nádherných barvách, které Američani sami nazývají futuristickými. Za \$ 34,50 můžete mít jeden ze základních odstínů, které firma letos uvedla na trh: světle kaštanová, královská modř, šípově růžová a světle zelená. Ná-

dvákem k lákavým odstínům zdokonalila vyrábějící firma pružnost lyží ve špičkách i patkách.

Groswood Skis uvádějí pokusně model lyže s ochrannými svrchními hranami. Chrání lyže třepení, které způsobí ocelové hrany při překřížení. Nejlepší lepenky vyrábějí dvě americké firmy: Ski Sport v Bostonu dal letos na trh svůj nový model pod značkou Super Flex a T. Shie ve Staten Island zdokonluje svou výrobu charakteristického lepení světlých a tmavých dřev.

US Propellor vyrábí z březových dých lyže, které jsou lehké a pevnější než kompaktní hickory. Jejich výrobou tajemstvím je lepidlo, kterého používají při výrobě. Lepidlo chrání brázu před vlhkem a počasím vůbec.

Skládací lyže nejsou jen zlým snem vynálezce. Američané ostatně převzala tuto myšlenku z Finska. Osvědčují se při skvěle hlavně v tlačenici na newyorském nádraží Grand Central.

Amerika pokulhává za Evropou v umělých skluznicích. Všechny evdobre obchody: francouzský Rossigropské firmy v tomto oboru mají však v Americe zastoupení, která dělají nol a švýcarský Attenhofer a Temporite. Umělé skluznice jsou v oblíbě a jsou firmy, které je prodávají běžně s novými lyžemi.

Americké novinky

snímek I.N.P.

Ve vázání není mezi Amerikou a Evropou velkého rozdílu. Ledá na tolik, že nejlepší a drahé modely evropských značek se nejlépe prodávají v Americe, kde na ně mají. Poslední model Attenhoferova vázání, který zvláštním upínacím mechanismem na patě zaručuje téměř dokonalé vedení lyže, značka vyrábějící firmy Columbus, jde v Americe dobře na odbyt při prodejní ceně 14,— švf. Novinkou je bezpečnostní vázání rovněž švýcarského původu značky Nefracta. Jeho princip byl popsán v jednom z čísel minulého ročníku Zimního sportu.

Dovre Ski Binding Inc. vyrábí originální kabelová vázání na dnes běžném principu, jehož praotcem je Kandahar, má však svůj patent upínání nártu koženými řemeny. Anderson a Thompson vyrábí vázání, které vyloučí 75% úrazů při bočním přepadu, který následuje pravidelně po pádu na hodně příkrých svazích. A Carroll Pressed Metal má patentovanou přední upínací přezku kabelu, která jediným přepnutím přezky napíná lanko a upíná v poloze žádoucí délky. Američané zřejmě nemají čas řídit si délku lanka překládáním do příslušné ždířky napínáku.

V Americe jsou továrny lyžařských potřeb výlučně pro děti. Vyrábí se zvláštní dětské lyže jako přesná kopie vzorů pro dospělé a speciální dětská vázání. Tato specialisace zřejmě vynáší. Americký časopis k tomu poznamenává, že nemůže škodit, dostanou-li se již dětem dobré nástroje.

Na trhu vosků vedou sjezdařské novinky a laky. Ač hliníkové lyže udánlivě dobře jedou na každém sněhu, přece se pro ně prodává zvláštní lak. Všechny ostatní novinky jsou vlastně sjezdařské laky, které svou trvanlivostí (aspoň dle prospektů) se přibližují pojmu umělé skluznice. Sem tam i parafin pro skokany, také zde však se snahou vyrobí něco trvanlivého, aby jedno namazání vydrželo na celodenní trénink.

Amerika zná jen ocelové nebo hliníkové lyžařské hole. Vyrábí hole říditelné délky pro různou techniku.

Novinkou pro nás jistě účelnou by byla nabídka Process Number One, což není nic jiného než omlazovací postup pro staré a unavené lyže. Za \$ 7,— jezdí staré Splitky jako nové. Za dalších \$ 2,50 přidají k novým vnitřnostem i mladistvý vzhled. Metoda pozůstává v impregnaci zvláštním lakem a je prý účinná.

Není toho tedy málo v Americe pro sjezdaře. Ostatní asi vymřeli nebo na to nemají. Skoro zrovna jako u nás.

výcviku lyžařského družstva od sjezdu přímého, přívratu, přes sjezd šikmý, sesouvání a smyk k čisté kristianii ke svahu a od svahu.

V neděli dopoledne sjížděli v družstvech učitelé, závodníci, vojenské družstvo (se zatížením 8 kg), v těžkém mokřím jarním sněhu, obtížný svah s výškovým rozdílem asi 300 m, kteréžto exhibici přihlížel v početném kruhu diváků na jakémsi lyžařském stadionu sám generál de Lattre de Tassigny. Technická vyspělost všech a zejména naprostá jednotnost stylu byly skutečně překvapující a působila velmi dobrým dojmem.

Generál de Lattre de Tassigny také při banketu ve svém projevu ocenil práci, která byla vykonána a zajímavým způsobem s poukazem na možný budoucí konflikt, který by se asi odehrál též v polárních krajích, zdůraznil zvlášť význam lyžařského sportu. Ne příliš povzbudivým pro ostatní přítomné bylo slyšení z úst tohoto důležitého vojáka zjištění, že dnes již existují mnohem horší a nebezpečnější zbraně než atomová puma.

*

Závěrem nutno vyzdvihnout některé věci důležité pro nás. Po stránce technické je to zásada rovnoběžnosti lyží a jejich rovnoměrného zatížení, která — jak již bylo řečeno — se metodicky projevuje tím, že se zásadně nepripouští k čisté kristianii cesta přes oblouky v přívratu a přívratné oblouky. Přívratná kristianie jen ve francouzském provedení je krajní mezí, a to v případech zcela výjimečných.

Podle mého přibližného odhadu se může tak asi 15% i více našich cvičitelů, ti naši nejlepší, srovnávat s francouzskými učiteli jízdy na lyžích (moniteurs d'Etat), což vzhledem k době a množstvem školení u nás mluví v náš prospěch, i když se vezme v úvahu celkový stav naší a francouzské tělesné výchovy.

Organisace je vyučování jízdy na lyžích ve Francii mnohem dále než u nás, ať již jde o lyžařské školy nebo o vyučování ve velkých rekreačních organisacích mládeže i pracujících. Také učitelé jízdy na lyžích, kterých jest u nás zatím velmi málo, jsou organisace dále. Přes to, stejně jako u nás, ani ve Francii není prozatím vyhovující zákonné úpravy.

Francouzi mají však dvě státní instituce, které jim musíme právem závidět: Ecole Nationale de Ski et d'Alpinisme a Collège National de Ski et d'Alpinisme, z nichž alespoň jedna je pro nás, kde máme jinak všechny předpoklady pro to, aby lyžařství se stalo národním sportem, nezbytná. Snaží-li se letos Svaz vytvořit stále výcvikové středisko, je to alespoň zárodek takového budoucího státního učiliště a doufejme proto, že se mu v tomto jeho snažení dostane podpory nejen všech lyžařů, ale i státu.

V tomto směru můžeme se leccemus od Francouzů naučit a naše účast na kongresu ve Val d'Isère byla dobrou příležitostí k přímému styku výchovných složek, v němž dají nám naši francouzští přátelé — jak nepochybuji — příležitost i letos pokračovat.

V. ZIMNÍ OLYMPIJSKÉ HRY 1948

St. Moritz

SJEZDAŘI ODJELI DO ALP.

V pondělí 15. prosince v 19,10 hod. odjela z Prahy do Sv. Antonu v Tyrolských Alpách výprava 25 čl. sjezdařů i s vedoucími. O několik dnů později se rozjelo za českými a moravskými sjezdaři 5 nejlepších slovenských závodníků, kteří nestihli stejný odjezd s ostatní výpravou, neboť pasy nedošly včas do Prahy. Zásobení přídělem potravin na dobu 3 týdnů, novými švýcarskými sjezdovými lyžemi a novou nerozlučnou součástí — saňovým výtahem, rozbili naši sjezdaři svůj tréninový tábor v blízkosti sjezdových tratí Osthang, Kandahar, Maiwasen a nesčetných slalomových svaňů. Ve Sv. Antonu se ukáže během 21denního tréningu pod vedením místonáčelníka a referenta sjezdařů J. Čtvrtečky, místopředsedy V. Hořičky a Ing. V. Bukovčana 10. ledna 1948 při vylučovacích závodech jednotlivé pořadí nejlepších závodníků a závodnic. Je samozřejmé, že konečný výběr a olympijská nominace budou provedeny s ohledem na výsledky celého tréningu, aby do Sv. Mořice jeli jen ti borci s nadějí na nejlepší umístění. Účast na mezinárodních sjezdových závodech v Davosu na „Parsen“ trati ve dnech 17. a 18. ledna bude poslední přehlídkou na úspěch, vzhledem k účasti celé řady národů, které budou o 14 dnů později startovat na Zimních olympijských hrách ve Sv. Mořici.

Pro důstojnou reprezentaci na ZOH.

Zatím co jednotlivé svazy zimních sportů připravují vybraná družstva v předolympijské přípravě, Československý olympijský výbor organizuje dvě výpravy. Nejprve 109 oficiálních účastníků Zimních olympijských her včetně 12 příslušníků armády pro závod vojenských hlídek a moderní pětihoj, zatím co druhá výprava do Londýna bude pochopitelně početnější. Č. V. O. leží na srdci ta skutečnost, že kromě sportovních výkonů, musí být výprava i důstojně vybavena po všech ostatních stránkách, k nimž klade také důraz na reprezentační, společný úbor. Nevšední ochotou a laskavostí povolaných míst při propracování ošacovací akce, zejména pak u ministerstva průmyslu, vnitřního obchodu, Hospodářské skupiny textilního a oděvního průmyslu, jakož i mnoha jiných firem, jsou urychleně zhotovovány jednotlivé obleky a povíme vám, jak budou naši olympijníci oblečeni včetně přísluš-

ných vedoucích výprav, rozhodčích a coatčů:

Pro muže: tmavomodrý čistě vlněný oblek s dvouřadovým sakem, bílá sportovní košile s dlouhým rukávem, hedvábná vázanka v národních barvách, šedá čepice se štítkem, šedé vlněné ponožky a černé polobotky.

Pro ženy: tmavomodrý kostým z téže látky (fresko), bílá hedvábná sportovní halenka s krátkým rukávem, hedvábná vázanka bílo-červeno-modrá, bareť, hedvábné punčochy Perlonky a černé sportovní polobotky. Označení: tmavomodrá saka budou opatřena na levé straně prsou (na kapse saka) přišitou státní vlajkou a zvláštním olympijským odznakem se státním znakem.

Podle předběžné kalkulace bude cena tohoto vybavení Kčs 2700,— a ČVO uhradí z této částky třetinu nákladu, zatím co dvě třetiny ponese nominovaní členové čl. olympijské výpravy (borci a oficiální delegáti v počtu, stanoveném ČVO).

Dalším přínosem k finančním nákladům jednotlivých svazů pro předolympijskou přípravu je poskytnutí 50% slevy jízdného drahou a autobusy, povoleno ministerstvem dopravy. Kvituje se s povděkem toto vzácné porozumění ministerstva dopravy pro tento výjimečný případ, kdy je třeba vynaložit největší úsilí v přípravách na nejvyšší výkony olympijské.

PŘIHLÁŠKY NA ZOH.

Do 30. listopadu podaly následující státy švýcarskému organizačnímu výboru přihlášky pro lyžařské soutěže Zimních olympijských her 1948 ve Sv. Mořici (podle francouzské abecedy).

Lyžařský závod na 50 km:

Rakousko, USA, Finsko, Maďarsko, Itálie, Norsko, Polsko, Švédsko, Československo, Jugoslavie, Švýcarsko.

POUKÁZALI JSTE JIŽ KĚS 80.— JAKO PŘEDPLATNÉ
NA XXXIV. ROČNÍK ZIMNÍHO SPORTU?

*Jakovou lyžařskou obuv
dodává
jen*

Standa

ZÝMA

výrobta speciálně sportovní obuvi

PRAHA XVII, KOŠÍŘE, ST. PIVOVAR, TEL. 465-72

Lyžařský závod na 18 km:

Rakousko, Bulharsko, Kanada, USA, Finsko, Francie, Maďarsko, Itálie, Liechtenstein, Norsko, Polsko, Švédsko, Československo, Turecko, Řecko, Jugoslavie, Švýcarsko.

Závod sdružený (nor. kombinace):

Rakousko, Bulharsko, Kanada, USA, Finsko, Francie, Maďarsko, Itálie, Norsko, Polsko, Švédsko, Československo, Jugoslavie, Švýcarsko.

Alpská kombinace:

Rakousko, Bulharsko, Kanada, USA, Finsko, Francie, Velká Británie, Maďarsko, Itálie, Liechtenstein, Norsko, Polsko, Rumunsko, Švédsko, Československo, Turecko, Argentina, Řecko, Island, Jugoslavie, Švýcarsko.

Skok na lyžích prostý:

Rakousko, Kanada, USA, Finsko, Francie, Maďarsko, Itálie, Norsko, Polsko, Švédsko, Československo, Island, Jugoslavie, Švýcarsko.

Štafeta 4 x 10 km:

Rakousko, Bulharsko, USA, Finsko, Francie, Maďarsko, Itálie, Liechtenstein, Norsko, Polsko, Švédsko, Československo, Turecko, Švýcarsko.

Bobsleigh (2- až 4sedadlové boby):

Rakousko, Belgie, USA, Francie, Velká Británie, Itálie, Norsko, Rumunsko, Československo, Švýcarsko.

Závod vojenských hlídek:

USA, Finsko, Francie, Velká Británie, Itálie, Rumunsko, Švédsko, Československo, Švýcarsko.

Pětiboj:

Rakousko, USA, Finsko, Francie, Velká Británie, Švédsko, Československo, Švýcarsko.

Pravidelné sněhové zpravodajství SLRČS bylo zahájeno v pátek 19. prosince 1947. Zprávy budou vydávány jednak tiskem, jednak budou hlášeny ve zvláštní relaci čs. rozhlasu každý pátek odpoledne. Doufejme, že budou po celou sezónu co nejpříznivější.

Snímky I.N.P.

JUGOSLAVIE.

V horských oblastech Slovinska byla již zahájena zimní sezóna a byly už pořádány první lyžařské závody. V Planici zahájili jihoslovanští lyžaři, vybraní pro účast na Zimních olympijských hrách ve Sv. Mořici, svůj trening. Očekává se příjezd norského cvičitele Sigurda Teraldsen, který povede přípravu jihoslovan-ských lyžařů.

NE PER COLL — ALE STEIGRIM EIKLID.

Naším skokanům počasí až dosud neprálo k soustavnému treningu skoku, nejdříve musili čekat na dostatek sněhu, potřebného pro vzornou úpravu můstků. Skokani ale také čekali i na svého trenéra Nora Per Colla, s nímž byly dojednány všechny podrobnosti a jeho přilet do ČSR byl ohlášen na konec prosince. Další náš norský přítel, který byl letos v lednu tolik oblíben u svých skokanských svěřenců a přes celé léto se těšil na Československo a na svou práci se skokany v předolympijské přípravě, nepříjde. Jak již tomu bývá, člověk mívá a Pán Bůh mění. Do Prahy došla od Per Colla 9. prosince zpráva o jeho zranění, které z nařízení lékaře mu nedovolí po delší dobu skákat. Svědomitý Per Coll, vědom si svého zapo-

četého úkolu v loňském předolympijském treningu, v souhlasu Norges Skiforbundu doporučil Svazu lyžařů RČS svého přítele, vynikajícího aktivního norského skokana Steigrima Eiklida. Je samozřejmé, že tato nabídka byla obratem akceptována a tak skokani dostanou svého trenéra, věříme, že stejně vynikajících kvalit, aby je uvedl v přípravu k nejlepším výsledkům, 14 dnů pro olympijský skokanský trening a od 13. ledna do konce ledna 1948 bude k dispozici pro skokanské kursy v župách SLRČS.

ŠVÉDOVÉ DO SV. MOŘICE.

Švédská vláda povolila plně požadovaný náklad na obeslání Zimních olympijských her ve Sv. Mořici a dala Švédskému olympijskému výboru k dispozici částku 162.000 švéd. korun, t. j. téměř 2.300.000 Kčs. Švédové vyšlou: 30 lyžařů, 10 bruslařů, 19 hokejistů a 5 borců propětiboj. Prvá část účastníků odjede ze Stockholmu 28. prosince.

*

Palestiniští lyžaři do Sv. Mořice. Zimních olympijských her 1948 ve Sv. Mořici zúčastní se také lyžaři z Palestiny. Přípravou byl pověřen závodník Dr Harnik.

Američané již na cestě do Sv. Mořice.

V pondělí 8. prosince odjela výprava lyžařů USA na palubě loďi „America“ z Nového Yorku do Evropy. V lyžařském teamu Ameriky je 22 lyžařů a 8 lyžařek. Všichni se před svým odjezdem pilně připravovali pod vedením jednoho z nejlepších amerických závodníků a držitele několika mistrovských titulů — Alfa Engena. Podle úsměvu a spokojené tváře na obrázku byla příprava jistě dobrá.

Na druhém obrázku je Alf Engen s členy amerického národního teamu. Od leva Jack Reddish ze Salt Lake City, Ann Winn z Hailey Idaho, trenér Alf Engen a Walter Prager.

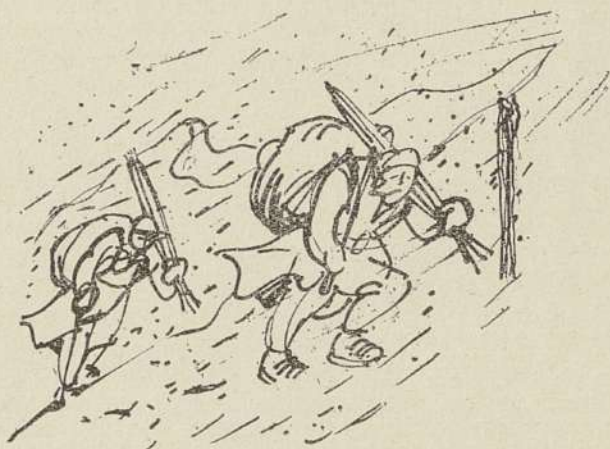
Američtí lyžaři dokončí přípravu v Davosu a před Olympijskými hrami se účastní několika závodů ve Švýcarsku.

I v prosinci olympionici stále na suchu!

(Z treningu sjezdařů na Luční boudě.)

Venku je psi počasí. Za sklem meluzina hvízdá jako v pekle a dešť rámusí na okenních tabulích. Olympionici se smutně krčí u elektrických kamínek. No, to bude ten trening pěkně vypadat!

Pak se snese noc, ale kdo spí na boudě? Vichr hvízdá ještě hlasitěji, je z toho skoro strach. A kdo usnul, ten je probuzen řinčením okna, kterým vichr vztekle lomcuje. Protože někdo musí okno zavřít, vládne v pokoji ovzduší zřejmě vyčkávací. Nakonec soused nevrle vstává ze zahráté peřiny. Sotva se však zahrabe zpět do tepla, okno vylétne znovu. A chechtá se! Já ne, protože teď je řada na mně a já musím vstát. A vítr opakuje svůj žert do třetice. Soused vstává, zavírá a pro jistotu barikáduje okno svými hůlkami. Když drnčení skla přestalo, usnuli jsme všichni v rytmu valícího se deště spánkem spravedlivých.

A ráno je holo! Mlha, dešť a vítr — psi počasí dohromady. Všechno se spiklo proti nám! Loďku na to, nikoliv lyže!

Smutně sedí osazenstvo a dívá se na impresionismus atmosféry před boudou. Venku člověk nevydrží. Hlavu vystrčit nemůžeš. Nic platno, takový nečas musíme přežít v boudě a najít zapomnění v zábavě, jak se dá.

Ovšem, že si zábavy vymyslíme okamžitě, proto jsme přece sjezdaři, bohatýři, čili sekáči mezi lyžaři!

Zahájili jsme nohejbalem ve velké jídelně, kterážto improvisovaná zábava slibovala rozkvést ve

velkolepý turnaj. Všechno zkalil měchýř, s kterým jsme hráli. Vydržel pouze dvě kola! A byl prázdný! Hadrák ovšem nesplaskne tak rychle, ale neskáče. Útočili s ním chlapani proti největším okenním tabulím.

Potom se rozvinul zajímavý trojzápas: Čechy — Morava — Slovensko. Po pěkných bojích, vděčně kvitovaných něžným ženským obecenstvím, prohráli ve finale Češi s Moraváky, hlavně díky jejich individuálnímu letnímu treningu. Nebylo přeražených nohou ani jiných vážných zranění, ač boj byl lýtý.

Zábava se protáhla do večera, zatím co venku vydatně lijí. Jeden odvážlivec byl přistižen, jak

cosi tajně kutí na lyžích. Byly na něj uvaleny sankce pro rušení uklidněných myslí částečně již resignovavších olympioniků.

Po posledním zápase rozhodli se Češi smýt se

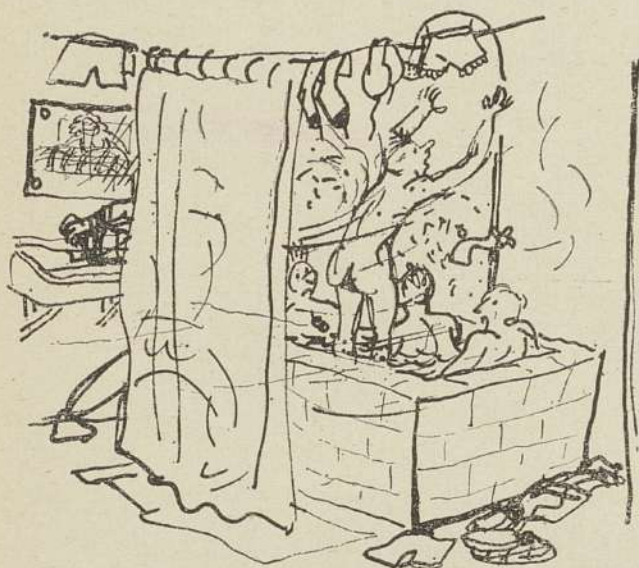
PREISS

PRAHA

PŘÍKOPY

HÓDINY - KLENOTY

sebe potupu porážky horkou lázní. Háček byl v tom — hádejte, jaký? Dáte-li se poddat, tedy prozradím, že koupelna byla také ložnicí našich krásných sjezdařek. Vyžádali si však hoši milostivého svolení a jali se ruče nosit padesátilitrové hrnce vařící vody z kuchyně do koupelny v prvním poschodí. V zájmu zjednodušení situace a ve snaze vrátit koupelnu opět co nejdříve původním obyvatelům, usnesli se mladci vykoupat se najednou. A nacpali se do vany všichni najednou!

Ale obecnstvo! Však to znáte, co dovede, když se shlédne ve svých oblíbených. Všude je pronásleduje. Také zde byli chlapi terčem nemístného zájmu a jako praví zlatí hoši vychvalováni a obtěžováni s maličkostmi.

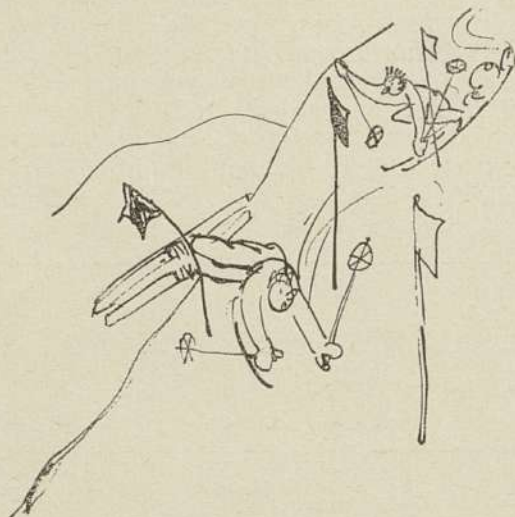
Obecnstvo je však všelijaké a jeho přizeň nestálá. Vyskytli se mezi ním i teroristé, kteří se pravděpodobně vmísili v jinak neškodný dav s předem připravenými zlými úmysly. A byla náraz učiněna tma! Když koupající se řvali cosi

o vyražených pojistkách, přišel jeden bídák a pravil chladnokrevně, že by to mohlo být elektrickou. Přišel druhý, třetí a dělala se mírná panika.

Vtom však mírné příšeří nepřímého světla z chodby prořízl strašlivý řev hrůzy, z hrdel čtyř kopajících se reprezentantů. Neboť další zrádný čin teroristů byla záměrná ledová sprcha na koupající se zlaté hochy. Jakou strašlivou zkoušku tito chudáci prožívali, slovy těžko vypovědět. — Bylo však jako by rozlitá voda byla prolitou krví a ne jinak.

Když se probrali z částečné mrtvice, bylo kolem pusto a prázdno. Rychlé rozhodování je předností našich sjezdařských veličin. A tak tito ledoví muži ruče vyskočili a hbitě, jak je pán Bůh stvořil, řítili se za hanebníky.

Na chodbě byl již mírný zmátek správné specifické hustoty, takže dav, který nebyl do věci za-

svěcen, nevěděl, ke komu se má ihned přidat. Zdravý instinkt mu však řekl, že tihle neoblečení budou asi všeho pravou příčinou a po chvíli váhání projevoval úmysly zřejmě nepřátelské. Adamové ustoupili přesile, jen však potud, než se dostali ke dveřím koupelny, nyní nepochopitelně zavřenými.

**PRVOTŘÍDNÍ
LYŽAŘSKOU VÝZBROJÍ
A ODBORNOU RADOU**

vám poslouží

SPORT HOUBA
PRAHA II,
Jungmannova 31,
palác Adria.
Telefon 239-40.

Bylo zavřeno! Zkrátka, děvčata měla již toho dost a nedala se obměkčit pláčem, zapřísahaním, vyhrožováním či prosením. Byl hrozně nedůstojný odchod se scény, našťástí bez rýmy.

Nebyla-li rýma, ostuda přece byla, což asi také byl původní úmysl teroristů. Mluvilo se o tom při večeři a také po večeři a zastrašil se tím dešť — prý.

A co se nestalo? Příštího dne vytáhli sjezdáři skutečně do boje. Vybavení byli moderně. Motor z vraku a naviják s ocelovým lanem. Po delší debatě rozhodla komise, že se motor musí vytáhnout na kopec nejdříve sám. Odvine se lano, motor zabere a saně s běžícím motorem se musí přitáhnout. Stěhování trvalo jen půl dne, instalování také jen půl dne. Nehod vážných celkem nebylo, jen hrozně učených motorových hádek bylo dost.

Zimní sport PATŘÍ VŠEM,

KDOŽ MAJÍ RÁDI HORY - LYŽE A SNÍH

Motor šlapal jedna radost, dokud si umíněně nepostavil hlavu. To se stávalo vždycky, když motor neměl co papat.

A pak již není o čem psát, aspoň v tomto článku. Počasí bylo střídavé, trochu sněhu také a nastala dřina. Jezdilo se a jezdilo.

Písmem i obrazem O. Opl.

CVIČITELE PRO LYŽAŘSKÉ ZÁJEZDY.

Zárukou dobrého lyžařského výcviku jsou lyžařští instruktoři Svazu lyžařů RČS. Organizačním pořádatelům vícedenní lyžařské zájezdy, které mají zájem o odborný lyžařský výcvik svých členů, přidělí Svaz lyžařů na jejich žádost lyžařského cvičitele. Instruktoru třeba uhradit režijní výlohy. Žádost adresovanou Svazu lyžařů RČS, Praha I, Národní 18 (tel. 322-13), podejte pokud možno tři týdny před zájezdem.

LYŽAŘSTÍ INSTRUKTOŘI.

Svaz lyžařů RČS z důvodů administrativních upozorňuje instruktory, kteří se mu přihlásili k vedení lyžařského výcviku a zájezdů, že o místě a čase svého zařazení budou vyrozumíváni nejpозději 10 dní před zájezdem. Nedostanou-li do té doby od Svazu zprávu, mohou mít za to, že nebudou v termínu, na který se přihlásili, zařazení.

Náčelnictvo Svazu lyžařů RČS ve schůzi dne 10. prosince 1947 vzalo na vědomí jmenování měřičů:

ŽUPA KRKONOŠSKÁ:

Jan Holubec.

ŽUPA JIZERSKÁ:

Jiří Nejedlo, Zbyněk Zeller, JUC. Ivo Matoušek.

ŽUPA PRAŽSKÁ:

Luboš Pavlík, Jan Petrlík, Jaromír Tománek, Miroslav Hlaváček, Vlastimil Michalička, Bohumil Svoboda, Naděžda Soukupová, Jiří Kreipl, Jaroslav Snopek, Rudolf Kutil.

ŽUPA ZÁPADOČESKÁ:

Zdeněk Kellner.

ŽUPA BRNĚNSKÁ:

Vladimír Klusáček.

Kluci, máte taky už ty nové vocelový hrany

Kiva od Zdeňka Kopeckého?

Co je to M. B.? — Je to nový lyžařský Modrobílý klub, který vznikl z lyžařského klubu Brouk a Babka, nese jeho barvy a chce stoprocentně pokračovat ve staré závodní tradici tohoto mladého, ale známého klubu.

Klub si vytyčil co nejlépe propagovat lyžařský sport mezi mládeží a jako loňského roku, tak i letos uspořádá náborové závody mládeže v okolí Prahy. Klub má již nyní přes 300 členů.

Oprava jmenování rozhodčích, uveřejněného v 1. čísle ZS:
Župa brněnská: Hans Vladimír.
Župa krušnohorská: Votruba Josef
Usnesením náčelnictva SLRČS ze dne 25. XI. 1947 zůstávají měřiči.

ničních závodníků a 100 domácích. Nebude tedy u nás nouze o prvotřídní konkurenci na přehlídce „malých olympijských her“ tím spíše, že mezinárodní tajemník Svazu dále vyjednává i o start Švédů, Finů a Jugoslávčů.

DVĚ ŠKOLY ČOS PRO LYŽAŘSKÉ CVIČITELE

Státní kurs pro lyžařské cvičitele vypsaný ministerstvem školství a osvěty, bude uspořádán ve výcvikovém středisku SLRČS ve Sv. Petru - Hotel Sport ve dnech 11.—18. ledna 1948. Tento kurs bude jediným v letošní sezóně a bude zakončen cvičitelskými zkouškami.

Návrh nového bodování délek skoků sestavený arch. K. Jarolínkem, předložilo ČSR Mezinárodní lyžařské federaci. O jeho schválení bude rozhodnuto na příštím Kongresu FIS v květnu 1948 v Praze.

budou v lednu 1948, pro oblast Čechy na Sokolské boudě v Krkonoších a pro oblast Morava na Ovčárně pod Pradědem. Účast ve škole je podmíněna pomahatelskou zkouškou z obecného tělocviku. Závazné přihlášky na předepsaných tiskopisech do 18. prosince 1947 do kanceláře cvičitelských škol ČOS.

Samostatný státní cvičitelský kurs pro ženy je vypsan na dny 9.—16. února 1948 do Sv. Petra v Krkonoších. Kursu se mohou účastnit jen ty, které složily již zkoušku vedoucí.

První lyžaři do Švýcar.

Nebyli to prozatím naši závodníci, ale 6. prosince ráno odlétla do Švýcar pětičlenná výprava zástupců Horské záchranné služby, která se zúčastnila ve dnech 7.—14. prosince 1947 v Davosu na Weissfluhjochu mezinárodního kursu Horské záchranné služby a theoretického zkoumání lavin. Výpravu vedl člen Zdravotní komise SLRČS MUDr. J. Filsak, dále se zúčastnil cvičitel Ant. Říha, Dr. J. Kučera, za HZS v Krkonoších B. Krátký a J. Bret. Zkušenosti získané ve Švýcarsku budou uplatňovány při dalším organizování důležité horské záchranné služby v našich horách.

Obě školy budou zakončeny ve dnech 10.—11. ledna 1948 lyžařskými zkouškami cvič. a pomahatelskými, ke kterým se mohou, kromě posluchačů těchto škol, přihlásit i posluchači škol minulých. Přihlášky ke zkouškám pro oblast Morava zašlete do 4. I. 1948 do kanceláře župy Vaníčkova - Brno. Přihlášky ke zkouškám pro oblast Čechy zašlete přímo na Sokolskou boudu v Krkonoších do 7. ledna 1948.

Stěhování závodníků skončilo.

Do 3. prosince, kdy končil poslední termín pro přestup závodníků, došlo SLRČS přes 250 hlášení přestupů závodníků do různých lyžařských klubů, spolků a oddílů.

K tomuto dni je ve Svazu lyžařů RČS registrováno celkem 3670 výkonných závodníků a 420 závodnic. Svými výsledky z minulých sezón se kvalifikovalo do I. třídy 200 nejlepších závodníků pro běh, skok, sjezd a slalom, včetně žen. Tento počet je jádrem budoucích reprezentantů ČSR. Přesto že je závodní lyžařská sezóna teprve před zahájením, očekává se, že bude letos dosaženo hranice 5000 registrovaných závodníků.

KURSY.

Kandidáti a kandidátky zkoušek na vedoucí Svazu lyžařů ze všech žup se mohou zúčastnit kursů pro vedoucí, které pořádá Svaz lyžařů ve stálém výcvikovém středisku ve Sv. Petru v těchto termínech: 18. až 25. I. ještě 15 míst (muži), 8. až 15. II. 15 míst (ženy) a 15. až 22. II. 45 míst (muži i ženy). Všechny tyto kursy budou končit zkouškami. Poplatek 850 Kčs (cesta, ubytování, stravování, vyučování) pro členy ROH. Poplatek pro nečleny bude stanoven později.

ČSD PRO LYŽAŘE.

Jistě nebude na dopravu letos stížností, neboť lyžaři mají o tuto následovně dobře postaráno.

Lyžařské vlaky na Krkonoše: jezdí každou sobotu z Prahy z Wilsonova nádraží od 6. XII. 1947 za cenu Kčs 200,— + 2,— za místenku s odjezdem ve 13,36 a mají přímé vozy do stanic: Rokytnice nad Jiz., Vrchlabí a Jánské Lázně. Návrat z Jánských Lázní vždy v neděli o 18.00 hod. Předprodej jízdenek je vždy od pondělí běžného týdne ve stanici Praha - Wilsonovo nádraží u pokladen: 7, 8 a 9. Upozorňujeme, že zpáteční jízdenky platí i na všechny osobní i rychlovlaky zpět vždy ještě v pondělí.

Naši Skokani letos do Planice.

Již loňského roku byla přislíbena účast našich skokanů pro start na „mamutím můstku“ v Planici, bohužel termíny našich závodů nedovolily první poválečný start našich závodníků za hranicemi. Proto rozhodlo Předsednictvo Svazu kladně o srdečném pozvání Jugoslaviie a naši skokani tak naváží na svůj předválečný start na tomto můstku. Účast na mezinárodních závodech bude jim nanejvíce prospěšná. Jugoslávský fiskulturní svaz bude však požádán o posunutí termínu z 8.—14. března 1948 na týden později, neboť i tentokrát koliduje termín Lyžařských mistrovství RČS ve Špindlerově Mlýně 4.—7. března 1948.

Světová lyžařská elita do Špindlerova Mlýna.

Svaz lyžařů RČS připravuje na 13. až 15. února 1948 mezinárodní závody, o které se jeví v cizině velký zájem. Kromě Norska, které přihlásilo již své tři nejlepší skokany, projevila o účast zájem i Francie, Švýcarsko, Belgie, Maďarsko, Rakousko a musí se počítati i s blízkými Poláky. Proto se připravují závody ve všech disciplínách, včetně sdruženého závodu, skoku i sjezdových závodů. Počítá se, že ve Špindlerově Mlýně uvidíme ihned po olympijských hrách nejméně 30 zahra-

O vánočních svátcích je zesílená doprava na Krkonoše, a to přímým rychlíkem z Prahy - Wilsonovo nádr., odjezd v 7,04 hod. ve dnech 20., 21., 22., 23., 24., 25., 28., 29. a 31. prosince; 1., 2., 3., 4., 5 a 6. ledna, 10. a 11. ledna 1948. Ve vlastním zájmu používejte těchto rychlíků.

Kromě těchto vlaků je každou nedělí vypravován lyžařský vlak ze stanice Hradec Králové za 78 Kčs a ze stanice Pardubice za 107 Kčs.

Každou sobotu od 14. do 30. XII. je vypraven ze stan. Praha-Smíchov ve 14,30 h. (Sněhulák) přímý zrychlený vlak na Šumavu s konečnou stanicí v Železně Rudě, příjezd 19,35 hod. Zpět jezdí ze Železné Rudy vždy v neděli v 17,13 hod., příjezd Praha-Smíchov ve 22,18 h. Kromě toho jsou v plném provozu ve Špindlerově Mlýně, v Jánských Lázních, v Liberci na Ještědu a v Beskydech *lanové výtahy*.

KONEČNĚ ODZNAKY.

Dne 10. prosince 1947 začal Svaz lyžařů RČS rozesílati dlouho očekávané odznaky cvičitelské a vedoucích. Nové odznaky po okupaci první vydávané se nepatrně liší od bývalých odznaků. Jsou o něco menší, barvy a materiálu tak jako dřívější. U odznaků vedoucích s tím rozdílem, že je použito znaku Svazu lyžařů RČS. Odznaky byly vydány s textem českým a pro Slováky s textem slovenským.

ČESTNÍ CVIČITELÉ.

Čestní cvičitelé nebudou se ještě zatím radovati z nových odznaků. Budou zatím používat odznaků starých, které se hlavně liší od odznaků „obyčejných“ cvičitelů zlatou vavřínovou větvíčkou, upevněnou na odznacích.

V této věci se připravuje změna v řádech cvičitelských o novém způsobu navrhování čestných cvičitelů příslušnými vyššími složkami Svazu lyžařů RČS.

Hotel SLAVIA CHEB, Stalinova č. 32

- Dobrá kuchyně
- studená - teplá voda
- ústřední topení
- garáže

Nájemce ROBERT STEINIGR

Zdar Vaší práci v novém roce

*přeje Vám VÁCLAV FOREJT
zastoupení časopisu Svazu lyžařů RČS
Zimní sport*

*Praha II, Národní tř. 18, tel. 322-13; byt: Praha-Dejvice,
U dejevického rybníčku 916*

Pro zimní sporty dobré zboží

„Tělosport“

Praha II, Hybernská 7 - Tel. 398-51

F. Hadaš nár. správce

- výroba sportovních potřeb zimních
i letních

Cheb, Pobřežní 41

Jaroslav Přikryl

ZADÁNO

TEPLICE-ŠANOV

Vše pro zimní sporty

dodá

K. MÜLLER, národní správce fy HESSLER,
PRAHA I, U obecního domu 2. Telefon 611-82.

DVORAČKA v Krkonoších

20 pokojů, ústřední topení, tekoucí teplá a studená voda, lázeň. Výborná kuchyně, ideální lyžařský terén. Pošta Horní Rokytnice nad Jizerou.
Telefon č. 11.

Ella PŮHONNÁ, majitelka

LÁZNĚ KOŘENOV

v Jizerských horách, stanice Polubný-Kořenov, výška 750 m, lázeňské a rekreační středisko. Výhodný terén lyžařský, výhodisko výletů do Krkonoš.

Lázně rašelinné, sírné, uhličitě, bylinné, vzduchové, elektrické.

Léčí: rheumatismus, ischias, ženské choroby a vleklé jejich následky.

Ubytovací podniky: Lázeňský dům, Lázeňský hotel, Lesní bouda, Údolní bouda, Zvonice, Na vyhlídce, Martinské údolí, Nádražní restaurace, Na Jizerce, restaurace Řípek, Hnyk, Volmout.

Informace u Lázeňské správy. Telefon č. 16.

Turnovská chata na Štěpánce

Jizerské hory 958 m n. m.

PŘÍCHOVICE u Tanvaldu, telefon č. 9.

Vyhledávané lyžařské středisko. - Vyhovující i nejnáročnějším, 14 pokojů, spol. noclehárny, koupelny, sprchy. Ústřední topení, teplá a studená voda v celém domě.

LYŽAŘI, NAVŠTIVTE!

Hotel Paříž

JABLONEC NAD JIZEROU

Domácí kuchyně — Vlakové i autobusové spojení všemi směry

„Na stráži“

bouda Sokola vinohradského na Končinách, 35 pokojů, ústřední topení, teplá a studená voda, sprchy. Výborná domácí kuchyně. Nejkrásnější lyžařský terén. Pošta Jablonec n. Jiz. Telefon: Rokytnice nad Jizerou 37.

JOSEF HERZÁN, nájemce.

HOTEL „Mařatka“

VYSOKÉ NAD JIZEROU

Při návštěvě Krkonoš neopomíňte nás navštívit! Garáže — Telefon číslo 7

BOHUMIL MIKULKA, hoteliér

Hotel „Skála“ Hutě

výše 678 m n. m.

p. Vítkovice - Krkonoše.

Žádejte všude sportovní obuv

zn. HUM - KAR

vyrábí J. E. HUML, továrna sportovní obuvi,

Praha X, Rokycanova ul. 2,

továrna Borohrádek.

Lyže lepené sjezdové a jasanové

do dá vám známý

závodník Tonda BARTOŇ,

Vysoké nad Jiz., telefon 21.

Brambory, krmiva, stavebniny, selata

vám dodá

Hospodářské družstvo skladištní a výrobní

ve Vysokém n. Jiz., telefon 16.

NAVSTIVTE BOŽÍ DAR (1028m)

**HORSKÝ HOTEL
ZELENÝ DŮM**

Tel. 3

HOTEL PRAHA

Tel. 5

**MAYEROVKA -
HORSKÁ BOUDA
A. HOSEK - Tel. 12**

Cukrárna a kavárna

VESELÝ - Tel. 10

**Restaurace
a uzenářství
J. PEŠEK - Tel. 8**

**Koloniál
a lahůdky
L. KAŇENSKÝ - Tel. 11**

SPORTOVNÍ DŮM A PENSION

LÁDA KARÁSEK - Tel. 7

Chata generála Svobody MOLDAVA v Krušných horách

vás zve.

Položena v nejvyšších nádherných terénech, dostupná výhodným vlakovým spojením, ústřední topení s teplou vodou, garáže, telefon č. 1 a — výborná strava.

JARMILA ZAVŘELOVÁ.

Václav Vodička

*pila a obchod dřívím,
výroba tankového dříví
a stavební hmoty*

TRNOVANY - TEPLICE

*Chcete strávit příjemnou sobotu
a neděli, či zimní dovolenou v horách?*

Zveme vás do horského hotelu

„Na českém pomezí“

v Cinvaldě v Krušných horách.

Výborná kuchyně, ústřední topení, teplá a studená voda. Vhodné terény pro lyžování a sánkování. Neustálé autobusové spojení s láznemi Teplice-Šanov.

Dotazy a objednávky pokojů řiďte na:

Horský hotel „Na českém pomezí“, Cinvald, telefon 7.

Vše pro náročné lyžaře v Krušných horách - krásné lyžařské terény, ale i la domáci kuchyně, ústřední topení, teplá voda, garáže, telefon čís. 8

Hotel

„PŘÁTELSTVÍ“ MOLDAVA

MIROSLAV SEKERA, nájemce.

Chcete strávit příjemnou sobotu a neděli či zimní dovolenou v horách? Zveme Vás do horského hotelu

»NA PŘIBILOVÉ CHATĚ«

v Mikulově v Krušných horách

Domáci kuchyně, ústřední topení, nejlepší terény v okolí, lyžařské i sánkařské, výhodné vlakové spojení.

O všestranné pohodlí se postará „PŘIBILOVA CHATA“, Mikulov p. Hrob u Teplic-Šanova

Sport • TEPLICE - ŠANOV

MASARYKOVA UL. Č. 6 — TEL. 3264

Vše pro zimní sporty **Hrabánek a Novotný
Karlovy Vary**

Eisenhowerova 19 - Tel. 3020

Vše pro zimní sport dodá

Krušno - Sport

TACHECÍ - KUŠIČKA
Teplice - Trnovany

Lyžaři - stop

Pension Zdař Bůh

ŠPINDLERŮV MLÝN.

*V nejhezčím údolí Sv. Petra, pod
Železnou horou, jediný a pohodlný
výstup na Sněžku.*

Výborná domácí kuchyně!

Tel. 87 - M. TRUNKO, hoteliér.

Pro lyžaře!

Klínová bouda 1326 m.

30 pokojů, 90 lůžek, ústřední topení,
teplá a studená voda.

Telefon 58a Špindlerův Mlýn.

Pošta Hořejší Vrchlabí.

K. RŮŽEK, hoteliér.

HOTEL ZÁTIŠÍ - Špindlerův Mlýn - Svatý Petr 46.

*Vyhledávaný terén pro zimní sporty, blízko
lanovky a velké sjezdové dráhy!
Saňkařská dráha do Špindlerova Mlýna,
cvičná louka.*

Ústřední topení.

Výborná kuchyně!

OTA VODAN, hoteliér

Pension Mařenka

SVATÝ PETR — ŠPINDLERŮV MLÝN — Tel. 86

*Ústřední topení, tekoucí teplá i studená
voda, domácí kuchyně*

Národní správce Vladimír Kinský

PENSIION

„HORNÍ - PRAMEN“

Jan Haberle,

ŠPINDLERŮV MLÝN čp. 25.

DRŮBEŽARNA **Labská Vyhlídka**

*Špindlerův Mlýn - Krausovy boudy nad Přehradou,
na lyžařské cestě Benecko - Špindlerův Mlýn*

Levné ubytování

NÁJEMCE A. NOVÁK

BOHUMIL BRADNA, *národní správce*

Zad. Rennerovy boudy,

POMROVICE č. 15, pošta Hořejší Vrchlabí.

Ideální lyžařský terén, dobrá kuchyně.

Speciální výroba
lyží

F. PIČMAN

Horní Branná
Krkonoše

FRISSOVA BOUDA

Krkonoše 1250 m n. m.

*domácí prostředí, ideální poloha,
pošta Hořejší Vrchlabí.*

Lyže vyrábí **Jadrnička,**

továrna,

Fryšták na Moravě

Dřevoprůmysl

JAN J. KOUBA

Chrudim

tesařství a pila - Chrudim IV. - telefon 78,
parní pila - Chrudim III. - telefon 63.

Účet Poštovní spořitelny 34213.

JOSEF KOVÁŘ

speciální výroba lyžařských rukavic

KOŠTÁLOV - Tel. č. 9.

Sport - usně

J. PROCHÁZKA

SVOBODA nad ÚPOU, telefon 32

Krkonoše. - Založeno 1759

Lýžařské vosky tu i cizozemských značek za velkoobchodní ceny ve sdružených zásilkách.

Kvalitní conservační prostředky pro sportovní obuv.

PENSION JABLOŇKA

VELKÁ ÚPA 199

Sluneční strana, tel. 24, Krkonoše
Tekoucí teplá a studená voda -
ústřední topení

HOTEL „RADIUM“

VELKÁ ÚPA — KRKONOŠE

Výborná kuchyně, ústřední topení, tekoucí teplá -
studená voda, garáže - Telefon 11.

J. KRČMÁŘ.

RESTAURACE A PENSION

„LESNÍ ZÁTIŠÍ“

Rudolf Kořátko, Horní malá Úpa.

Výborná kuchyně, ústřední topení,
tekoucí studená a teplá voda.

K zimnímu pobytu vás zve

Hotel Říha, Velká Úpa II-139

Telefon č. 4 (Krkonoše)

Tekoucí teplá voda — Ústřední topení

Leischnerova bouda

1265 m n. m., krásné lyžařské terény

18 pokojů, 40 lůžek a společná nocehářna, výborná
kuchyně, ústřední topení, teplá a studená voda
pp. Velká Úpa, telefon číslo 7

EVŽEN ĎURKO, majitel.

ŠOLC PENSION - RESTAURACE

DOLNÍ MALÁ ÚPA 45,

KRKONOŠE TELEFON 2.

E. MAREŠOVÁ.

Krásný kout osvobozeného pohraničí.

Chata Slovanka

DŘ. JAHNOVA BOUDA

Černý Důl 182 — Pec telefon 02

MAJITEL ALOIS KUDĚJ

Lyžaři

nejlépe se vyzbrojíte u Střihavky

TRUTNOV, KOSTELNÍ Č. 20, TEL. 350

JOSEF SASKA,

VÝROBA LYŽÍ A SÁNĚK

Lomnice nad Pop.

PODKRKONOŠÍ.

Specielní Císařovy lyže

jsou prvotřídní,

výroba v Lomnici nad Pop.

Prvotřídní výrobky

zimního a letního sportu

dodá družstvo

„DRUKOL“, Praha II,

Petrské nám. 7.

LYŽE, SÁNĚ, SNĚHOVÉ BRUSLE,

la z horského jasanu

JAN MIKULE

sportovní kolářství,

MARŠOV I, pp. Svoboda n. Ú. Telefon 004.

*Příjemné vánoce a mnoho zdaru do
nového roku přeje*

GRAND-HOTEL

ŠPINDLERŮV MLÝN

TEL. Č. 1 — 36 KRČMÁŘ NÁR. SPRÁVCE

Ideální lyžařské terény
a cvičná louka pro začátečníky
i pokročilé!

Medvědí bouda

ŠPINDLERŮV MLÝN

Telefon čís. 33.

1054 m n. m.

VOSECKÁ BOUDA

*18 pokojů, ústřední topení,
teplá a studená voda, domácí strava,
pense Kčs 100.-*

TELEFON č. 5. pp. HARRACHOV

HORSKÝ HOTEL

LUČNÍ BOUDA

ŠPINDLERŮV MLÝN - TELEFON 50a

*1.410 m n. m. — ideální lyžař-
ský terén — komfortně vybavený
denní pense od 100.- do 150.- Kčs*

JOSEF LUTRÝN, NÁJEMCE

*Při návštěvě Špindlerova Mlýna neopomeňte
navštívit*

PENSION „**Tři hory**“
ŠPINDLERŮV MLÝN — SVATÝ PETR

- Výborná kuchyně
- ideální lyžařský terén

NÁRODNÍ SPRÁVCE R. SLAVÍK

OLYMPIA

SPORTOVNÍ PRODEJNA

Špindlerův Mlýn, pod hotelem Palace

Připravili jsme pro vás vše, co potřebujete pro svůj oblíbený sport.

Nejmodernější zařízení dílna je vám zárukou bezvadně provedených montáží a oprav.

»Bouda na Pláni«

*vás zve lanovkou. 10 pokojů, domácí kuchyně,
výborný lyžařský terén.*

Pošta Hořejší Vrchlabí, telefon 84.
Jaroslav Tajchman.

HOTEL BRISTOL

ŠPINDLERŮV MLÝN.

Ústřední topení, teplá - studená voda, výborná kuchyně —
denně taneční zábava. Telefon č. 47.

HOTEL-PENSION JANOŠÍK ŠPINDLERŮV MLÝN-BEDŘICHOV

*Moderně zařízený a odborně vedený podnik v klidném ústraní
střediska. Lyžařský terén přímo u podniku. Ústřední topení,
teplá tekoucí voda, domácí kuchyně, garáže. - Telefon čís. 72.*

Hoteliér Fr. KAPAL.

ŠPINDLERŮV MLÝN

HOTEL „LOMNICE“

ústřední topení - teplá voda. Celoroční provoz. Tel. č. 20.

Karel Štantejský, nájemce.

*Hodně sluníčka, krásný sníh
a dokonalý oddech najdete na Krkonoších.
My vám připravíme odpočinek
v příjemně vytopených místnostech
nejvyšší boudy v Krkonoších.*

Československá bouda na Sněžce

PRI NÁVŠTĚVĚ KRKONOŠ NAVŠTIVTE
HOTEL

»U ZELENEHO POTOKA«

Pec tel. č. 5 Nár. spr. VÁCLAV HOMOLKA

HOTEL „PANORAMA“

970 m n. m. — Bohumil SYROVÝ, nár. správce
PEC (KRKONOŠE) Tel. 24
18 dvoulůžkových pokojů, ústř. topení, teplá, studená tek. voda,
domácí kuchyně — telefon 24.

Bouda „MODRÝ DŮL“

Pod Studničnou horou. — Telefon 26.

PEC POD SNĚŽKOU.

Ideální lyžařské sjezdy a terény.

Krkonoše 1100 m n. m.

„Mělnická chata“

Pec — Lencova hora č. 245.

Náj. V. GLASR, telefon 31.

HORSKÉ HOTELOVÉ PODNIKY NA JELENÍ LOUCE,

PEC pod Sněžkou - KRKONOŠE 1000 m n. m.

Ústřední topení, vlastní elektrárny a vodárny. Pense 100 až 120 Kčs.
70 lehátek, 80 párů lyží, 40 sáněk k použití!

Ideální, jedinečně krásná poloha v kotlině Krkonoš.

Společné vzdušné nocehárny pro 60 osob, tekoucí teplá voda,
velké hospodářství. — Českofrancouzská kuchyně. Kavárna.

Uctivě zve na Jelení louku Karel FIALA, hoteliér.

Vše pro zimní sport

lepené lyže — lyže z Ia horského jasanu

KAREL HABERLE

Pec pod Sněžkou

Telefon 55

K zimnímu pobytu vás zve

Hotel Pošta - Pec, Krkonoše

Telefon 20

Ústřední topení - Tekoucí teplá voda

Ing. Hanzlík

HOTEL HRADEC - PEC - KRKONOŠE

42 pokojů, ústřední topení,
teplá a studená voda, 15 garáží.

RESTAURANT - GRILL - BAR.

Středisko spol. po celou dobu sezony, denní koncert s tancem.

Telefon Pec 37 - nájemce ANTONÍN PRAŽÁK

K zimnímu pobytu do Krkonoš Vás zve

HOTEL - PRAHA

Pec čp. 188, tel. 1, Krkonoše

národní správce ANTONÍN ŠŤASTNÝ.

*Lyžařský výtah na t. z.v. »MULDĚ«
opět v provozu! HUSOVA BOUDA V JEHO
BLÍZKOSTI VÁS DOBŘE POHOSTÍ!*

*Nezapomeňte, Husova bouda na Bobích loukách. J. Lukáš,
nár. spr. Přihlášky na pobyt přijímá Čedok — Praha, Příkopy.*

Navštivte ŽIŽKOVU CHATU

Pec v Krkonoších.

Ideální lyžařský terén 1050 m n. m.

Teplá a studená voda — 35 pokojů.

Nájemce DRÁB.

Stalingradská chata

PEC - LENCOVA HORA, tel. aut. 8.

12 pokojů, ideální lyžařský terén!

Majitel St. Čepelka.

CHATA NA VYHLÍDCE - PEC 206

KRKONOŠE, telefon 7, 1050 m n. m.

Teplá, studená voda, ústřední topení,
známá výtečná domácí kuchyně.

Národní správce Karel Skalník.

SMETANOVA CHATA

PEC — KRKONOŠE, telefon 22, 950 m n. m.

20 pokojů, ústřední topení, teplá a studená voda,
koupelna, domácí kuchyně.

K. LEFLER.

Lyžařům

dokonalou výzbroj dodá

SKAUTING

Praha II, Vodičkova 30

Telefon 374-23

SPORTOVNÍ POTŘEBY
kupujte u fy:

SPORT

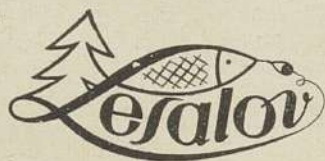
DVOŘÁČEK

Speciální výroba
sportovních potřeb

PRAHA II,

JEČNÁ UL. Č. 24 - TELEF. 329-77

Vše pro lyže, hockey, bruslení,
football, tennis, rytmiku, ping-pong,
volleyball, tělocvik a jiné sporty.

PRAHA II,
VODIČKOVA 25
TELEFON 218-28

Půlnoční slalom v Praze

bude odstartován v rámci Zimních her na

LYŽAŘSKÉM KARNEVALU

který pořádá 21. ledna ve Slovanském domě Na příkopech

PRAŽSKÁ TĚLOCVIČNÁ JEDNOTA SOKOL

LYŽAŘSKÝ ODDÍL

SPORT RATH, PRAHA, PŘÍKOPY 23

Telefon 222-26

Starý odborník vám přátelsky poradí.

LYŽE - HOCKEY - SKIGLIS - TOKOVOVSKY

Vlastní vzorné sportoviště, Rathův ranč Luka Medník. Pěkný lyžařský terén. Osvětlené kluziště pro hockey.

Vše pro sport dodá

Ota Hořejší, Praha II,

Lazarská 1. - Telef. 356-60

SPORT SVOBODA

výroba a prodej sportovních potřeb
zn. **LIBERTY**

PRAHA II, Smečky,
roh Václavského nám.
Telefon 283-83.

Vše pro zimní sport

Sport Strniště Praha II,

Na Poříčí 12. Telefon 248-88

VŠECHNY POTŘEBY PRO ZIMNÍ SPORTY

SPORT KAJDA

PRAHA - LETNÁ

Nad školou 16 - telefon 758-76

Zdeněk Plesnivý

Praha III.

Lyžařské vázání zn. **NOHYNEK**
obdržíte ve všech sportovních obchodech

ANT. NOHYNEK

tovární výroba kovového zboží

PRAHA-NUSLE, Přemyslovo nám. 8, tel. 557-52

1894

1947

53

roky vyrábíme

lyže

*Naše poslední modely lyží
z nejlepších krkonošských jasanů*

Naše osvědčené lyže lepené

přinesou vám radost z bílého sportu
a úspěchy v lyžařských závodech

Lyžařské hole, vázání - Montáž lyž. hran

H. Mečír a spol.
JILEMNICE - KRKONOŠE

Telefon 28

Hotel Kubát

BENECKO V KRKONOŠÍCH 880 m n. m.

Telefon Benecko č. 3.

*Ústřední topení, teplá a studená voda,
autogaráže. 36 pokojů.*

*Chcete-li si přijít na své,
jeďte do Krkonoš na Benecko*

do HANČOVY BOUDY

Domácí kuchyně - ústřední topení,
tekoucí teplá, studená voda.

Výhodné lyžařské terény pro lyžaře
i začátečníky.

Telefon č. 15.

Horské zátíší Misečky,

*12 pokojů, teplá a studená voda,
domácí kuchyně, pivo, víno, li-
kéry. Domácí prostředí, aut. spo-
jení z Jilemnice až na Misečky.*

Pošta Špindlerův Mlýn, telefon 101.

Garáže.

J. PLUCHA, národní správce.

PENSION „BELLEVUE“

Benecko-Krkonoše, výška n. m. 860 m.

11 letních i zimních pokojů, domácí kuchyně.

Náj. B. Braun.

RESTAURACE **KRAKONOŠ**
BENECKO V KRKONOŠÍCH 880 m n. m.

*Ústřední topení, teplá a studená tekoucí voda, pří-
jemné prostředí, domácí kuchyně.*

Maj. A. FAJSTAVR

PENSION OLYMPIA

NÁR. SPRÁVCE JARKA HANUŠ
Dolní Misečky - pošta Špindlerův Mlýn

*5 pokojů - 14 lůžek - výborná kuchyně -
autobusové spojení*

Pension Slavia

Benecko-Krkonoše, výška 900 m n. m.

ideální lyžařský terén, domácí kuchyně

MAJITEL D. BRAUN

Dobré lyže z horského jasanu,

lepené hikorové pro běh, sjezd i turistiku
s příslušenstvím obdržíte u výrobce:

Bří Slonkové, Nové Město na Moravě

DĚTSKÉ LYŽAŘSKÉ VÁZÁNÍ

dokonalého vzoru vyrábí

Ing. MAI A SPOL., PRAHA VIII,

Na Hrázi čís. 26 — telefon 807-24.

ŠPINDLERŮV MLÝN

Mezinárodní středisko zimních sportů

Hotel Savoy, Dep. Westend tel. 60, 66, 7	A	Pension Ráj telefon 51
Hotel Slavie telefon 6	C	Pension Radost telefon 102
Slovanský hotel telefon 24	B	Pension U hor. pramene
Hotel Slunce telefon 15	C	Pension Dalibor telefon
Hotel Sněžka telefon 26	C	HORSKÉ BOUDY:
Hotel Špindlerův Mlýn telefon 5	B	Davidova bouda B telefon P 3
Hotel Windsor, dep. Jitřenka telefon 10	B	Lužická bouda A telefon P 1
SVATÝ PETR:		Medvědí bouda C telefon 33
Hotel Sport telefon 9	B	Moravská bouda C telefon P 9
Hotel Sv. Petr telefon 38	C	Novopacká bouda C telefon P 10
Hotel Zátíší telefon 77	C	Špindlerova bouda B telefon P 2
Hotel Alexandria C telefon 3		PENSIONY:
Hotel Hradec C telefon 56		OBCHODY:
Alpský hotel B telefon 42		Pension Diana telefon 8
Hotel Krakonoš C telefon 34		Pension Hanička telefon 110
Hotel Astoria C telefon 76		Pension Inka telefon 111
Labský hotel C telefon 14		Pension Lesní dům telefon 40
Hotel Aurora C telefon 83		Pension Lověna telefon 65
Hotel Lomnice C telefon 20		Pension Minerva telefon 61
Hotel Belvedere B telefon 64		Upomínkové předměty B. Pavlas služba veřejnosti telefon 114
Hotel Nechanický C telefon 54		Módní zboží Jan Plachý
Hotel Bristol C telefon 47		Holičství F. Súra telefon 13
Dep. Bellevue a Domovina, Grand-hotel telefon 36, 1, 2	A	Hrbkovo řeznictví telefon 55
Hotel Panorama B telefon 52		

Záruka jakosti

SPORTOVNÍ A OBCHODNÍ DŮM

ŠPINDLERŮV MLÝN - TELEFON 41.

Jarka Lukeš

Vše pro zimní sport

dodá

Sportovní závod K. Č. T.

nájemce Viktor Pícha

Praha II, Školská 16, tel. 318-34.

Prodej i nečlenům.

HOTEL NÁRODNÍ DŮM „SOKOLOVNA“
Vrchlabí, telefon číslo 228.

*Hotel, který Vám připravil čisté pokoje,
domácí stravu, 5 minut od nádraží.*

B. BENEŠ, nájemce.

HARRACHOV — NOVÝ SVĚT

Hotel „Lesní zátiší“

*Tekoucí teplá a studená voda - elektr.
topení - garáže - výborná kuchyně*

TEL. 37 NÁJEMCE JOS. TENGL

Lankové vázání a universální čelisti zn. „HOLOUBEK“
*pro každou botu, lepené lyže, veškerou výzbroj pro zimní
sporty vyrábí a dodá*

RUDOLF HOLOUBEK,
SPORTOVNÍ ZÁVOD,
Hradec Králové I.

TELEFON 3023.

Vše pro zimní sport

JAN DVOŘÁK
HRADEC KRÁLOVÉ.

SPORTOVNÍ POTŘEBY

Alois Boháč

HRADEC KRÁLOVÉ

LYŽE JASANOVÉ — LEPENÉ,

hockeyové hole vyrábí

HENDRYCH PARDUBICE

Sport | BERDA ČERNÝ

PARDUBICE, TELEFON 2020

STANISLAV URBAN

ODBORNÝ ZÁVOD SPORTOVNÍM ZBOŽÍM

CHrudim — TEL 141

*Hockeyové hole, lyže, sáně
a ostatní sportovní potřeby
dodá:*

JIPO, nákup. prodej. a výrob. družstvo,
Praha XII, Stalinova 63. - Telefon 546-00.

ZIMNÍ SPORT

ČASOPIS SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

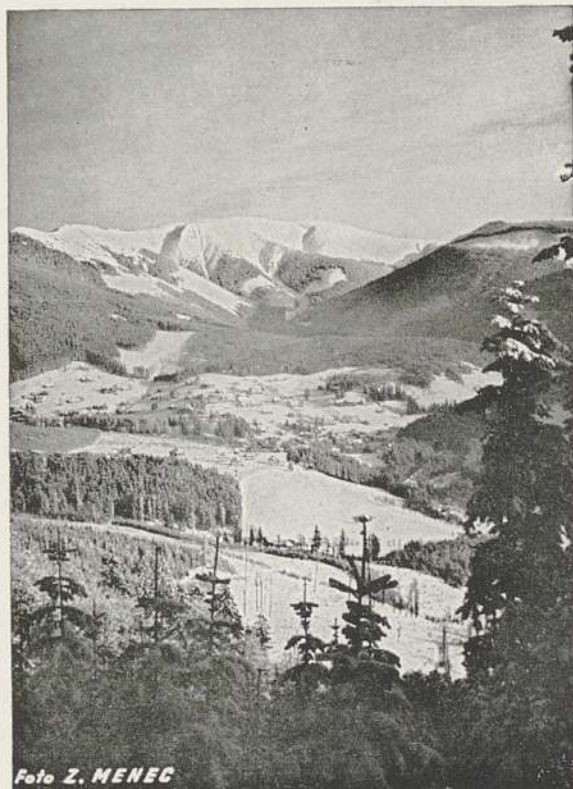
4

St. Moritz

ROČNÍK XXXIV • 1947-48 • CENA Kčs 7.—

ŠPINDLERŮV MLÝN

Mezinárodní středisko zimních sportů

Hotel Alexandria telefon 3	C	Hotel Hradec telefon 56	C	Hotel Savoy, Dep. Westend tel. 60, 66, 7	A	Pension Ráj telefon 51
Alpský hotel telefon 42	B	Hotel Krakonoš telefon 34	C	Hotel Slavie telefon 6	C	Pension Radost telefon 102
Hotel Astoria telefon 76	C	Labský hotel telefon 14	C	Slovanský hotel telefon 24	B	Pension U hor. pramene
Hotel Aurora telefon 83	C	Hotel Lomnice telefon 20	C	Hotel Slunce telefon 15	C	Pension Dalibor telefon
Hotel Belvedere telefon 64	B	Hotel Nechanický telefon 54	C	Hotel Sněžka telefon 26	C	HORSKÉ BOUDY:
Hotel Bristol telefon 47	C	Hotel Palace telefon 4	B	Hotel Špindlerův Mlýn telefon 5	B	Davidova bouda B telefon P 3
Dep. Bellevue a Domovina, Grand-hotel telefon 36, 1, 2	A	Hotel Panorama telefon 52	B	Hotel Windsor, dep. Jitřenka telefon 10	B	Lužická bouda A telefon P 1
				SVATÝ PETR:		Medvědí bouda C telefon 33
				Hotel Sport telefon 9	B	Moravská bouda C telefon P 9
				Hotel Sv. Petr telefon 38	C	Novopacká bouda C telefon P 10
				Hotel Zátíší telefon 77	C	Špindlerova bouda B telefon P 2
				PENSIONY:		OBCHODY:
				Pension Diana telefon 8		Drogerie Milan Ponec telefon 22
				Pension Hanička telefon 110		Upomínkové předměty B. Pavlas služba veřejnosti telefon 114
				Pension Inka telefon 111		Módní zboží Jan Plachý
				Pension Lesní dům telefon 40		Holičství F. Sůra telefon 13
				Pension Lověna telefon 65		Hrbkovo řeznictví telefon 55
				Pension Minerva telefon 61		

Záruka jakosti

SPORTOVNÍ A OBCHODNÍ DŮM

ŠPINDLERŮV MLÝN - TELEFON 41.

Jarka Lukeš

GRAND HOTEL

ŠPINDLERŮV MLÝN

*zve své příznivce - denní pobyt
200 Kčs - veškeré pohodlí*

TELEFON Č. 1 a 36

KRČMÁŘ, NÁRODNÍ SPRÁVCE

Doporučuji

Hotel Savoy - Westend

Špindlerův Mlýn

Hotel I. řádu, - číslo telefonu 7, 60 a 66

Do hor za sněhem a sluncem

na Labskou boudu

v západních Krkonoších

1284 m n. m.

Ústřední topení - Tel. Špindlerův Mlýn 21c

VOSECKÁ BOUDA

*18 pokojů, ústřední topení,
teplá a studená voda, domácí strava,
pense Kčs 100.-*

TELEFON č. 5. pp. HARRACHOV

KRKONOŠE

dají Vám zdraví, zábavu a sport,

PETROVA BOUDA

pohodlí a vzorné ubytování

Hotel třídy „A“, 1288 m n. m.

Upravované lyžařské a sánkařské dráhy.
Sluneční lázně, evropská kuchyně. Denní
pense 150.— Kčs.

HORSKÝ HOTEL

LUČNÍ BOUDA

ŠPINDLERŮV MLÝN - TELEFON 50a

*1.410 m n. m. — ideální lyžař-
ský terén — komfortně vybavený
denní pense od 100.- do 150.- Kčs*

JOSEF LUTRÝN, NÁJEMCE

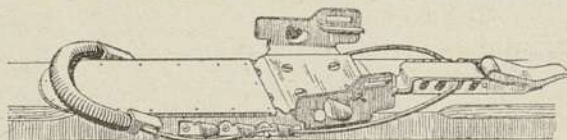
OLYMPIA

SPORTOVNÍ PRODEJNA

Špindlerův Mlýn, pod hotelem Palace

Připravili jsme pro vás vše, co potřebujete pro svůj oblíbený sport.

Nejmodernější zařízená dílna je vám zárukou bezvadně provedených montáží a oprav.

Lankové vázání a universální čelisti zn. „HOLOUBEK“
pro každou botu, lepené lyže, veškerou výzbroj pro zimní
sporty vyrábí a dodá

RUDOLF HOLOUBEK, SPORTOVNÍ ZÁVOD, Hradec Králové I.

TELEFON 3023.

LÁZNĚ KOŘENOV

v Jizerských horách, stanice Polubný-Kořenov, výška 750 m, lázeňské a rekreační středisko. Výhodný terén lyžařský, východisko výletů do Krkonoš.

Lázně rašelinné, sírné, uhličité, bylinné, vzduchové, elektrické.

Léčí: rheumatismus, ischias, ženské choroby a vleké jejich následky.

Ubytovací podniky: Lázeňský dům, Lázeňský hotel, Lesní bouda, Údolní bouda, Zvonice, Na vyhlídce, Martinské údolí, Nádražní restaurace, Na Jizerce, restaurace Řípek, Hnyk, Vohnout.

Informace u Lázeňské správy.

Telefon č. 16.

DVORAČKA v Krkonoších

20 pokojů, ústřední topení, tekoucí teplá a studená voda, lázeň. Výborná kuchyně, ideální lyžařský terén. Pošta Horní Rokytnice nad Jizerou.
Telefon č. 11.

Ella PŮHONNÁ, majitelka

Turnovská chata na Štěpánce

Jizerské hory 958 m n. m.

PŘÍCHOVICE u Tanvaldu, telefon č. 9.

Vyhledávané lyžařské středisko. - Vyhovující i nejnáročnějším, 14 pokojů, spol. noclehárny, koupelny, sprchy. Ústřední topení, teplá a studená voda v celém domě.

„Na stráži“

bouda Sokola vinohradského na Končínách, 35 pokojů, ústřední topení, teplá a studená voda, sprchy. Výborná domácí kuchyně. Nejkrásnější lyžařský terén. Pošta Jablonec n. Jiz. Telefon: Rokytnice nad Jizerou 37.

JOSEF HERZÁN, nájemce.

Hotel „Krkonoš“

JABLONEC NAD JIZEROU

9 pokojů - 15 lůžek, výborná kuchyně, výborné lyžařské terény.

JOSEF KOLOVRATNÍK, nájemce.

Prvotřídní výrobky
zimního a letního sportu
dodá družstvo

„DRUKOL“, Praha II,
Petrské nám. 7.

Žádejte všude sportovní obuv
zn. HUM - KAR

vyrábí J. E. HUML, továrna sportovní obuvi,
Praha X, Rokycanova ul. 2,
továrna Borohrádek.

Brambory, krmiva, stavebniny, selata
vám dodá

Hospodářské družstvo skladištní a výrobní
ve Vysokém n. Jiz., telefon 16.

25

nejlepších československých lyžařů na Olympijské hry

Ve Špindlerově Mlýně zasedla Olympijská komise Svazu lyžařů RČS, která po kontrolních závodech 3. a 4. ledna 1948 určila československé reprezentanty pro lyžařské soutěže na Zimní Olympijské hry 1948 do Sv. Mořice. Vodítkem k výběru sjezdařů byla zpráva místonáčelníka Jar. Čtvrťky ze Sv. Antonu z Rakouska, kde se naši sjezdaři přes vánoce připravovali, a kde si také společně s rakouskými sjezdaři zajeli kontrolní závod. Běžci a skokani ukázali své umění v Harrachově a Špindlerově Mlýně. Výběr byl velmi těžký, ale je spravedlivý a odpovídá výkonnosti závodníků. Doufejme, že volba byla šťastná a že nepřízeň počasí, pronásledující přípravu jak u nás tak i v Rakousku, bude překonána silnou vůlí, ctí a vědomím zodpovědnosti všech k celému našemu národu. Na Olympijských hrách nebojuje jen jedinec pro své jméno, klub neb Svaz lyžařů, tam obhazuje čest své státní vlajky a vlasti.

URČENÍ REPRESENTANTI:

- Sjezdaři: Muži: Šponar, Brchel, Krajňák, Parma, Šlachta a Špaček.
 Ženy: Nekvapilová, Reinwartová, Moserová a Beinhauerová.
- Běžci: Zajíček, Cardal, Fousek, Kovalčík, Hlaváč a Balvín.
- Skokani: Remsa, Bělonožník a Císař.
- Sdruženáři: Kadavý, Lukeš, Šimůnek, Kosour, Chaban a Nemeszegy.

Ze sdruženářů jsou určeni pro skok prostý Lukeš v pořadí jako třetí a Chaban jako čtvrtý. Dále přicházejí v úvahu pro závody v běhu Kosour na 50 km, Šimůnek v běhu na 18 km a Kadavý pro štafetu 4×10 km.

Oficiálním vedoucím výpravy bude místopředseda SLRČS dr Moser, technickým vedoucím náčelník dr Jiří Jelínek, jeho zástupcem náčelník LSS Václav Kocum, vedoucím skokanů arch. Karel Jarolímek, sjezdař Jar. Čtvrtečka a běžců ing. Vláďa Novák.

Z původně určeného počtu 34 reprezentantů pojede jich do Sv. Mořice jen 25. Rozhodující složky Svazu lyžařů RČS měly velmi těžký úkol, aby vyhověly nařízení Čs. výboru olympijského, který nedovolil plný počet. Škrtnutí a vyřazení reprezentantů i když svědomité a spravedlivé provedení nepřineslo do řad olympioniků uspokojení. Vyřazení byli: z běžců Rusko, ze skokanů Štolba, Thomas a Jebavý a ze sjezdařů Frösl, Wágner, Klozar a Petřlová. Jeden z nejlepších sjezdařů Pittl se vyřadil sám zraněním (při mistrovství Tyrol si zlomil nohu).

Arch. Karel Jarolímek pečoval celý rok o přípravu našich skokanů. Na obrázku Arch. K. Jarolímek s třemi členy přípravného družstva Jebavým, Lukešem a Bělonožníkem

Foto A. Zíka

Mine beste hilser
 til alle čs. skiløpere
 og første og de unge
 hoppere
 30/12 - 47 Steigrim Eiklid

• COŽ JE
 V ČESKÉM PŘEKLADU:

Pozdrav všem čs. lyžařům a hlavně mladým skokanům.

Steigrim Eiklid.

Skokanům přijel učitel!

Nepřijel, přiletěl. Dnes se to od trenéra lyžařských závodníků ve skoku očekává, že ve stylu svého působení se snese s nebe buď v předepsaném telemarském postoji nebo v Dakotě.

Steigrim Eiklid přiletěl do Prahy 29. prosince po bouřlivé cestě a za mlhavého odpoledne. Měl to trochu lepší než minulého roku Per Coll, jehož Dakota Prahu vůbec nenašla.

Steigrim Eiklid bude mít vždycky tuhle potíž, protože si vždycky řekneme: Nu, ovšem, ale takhle to dělal Per Coll!

Jak tak sedíme naproti sobě, myslím, že Steigrim si i s touhle potíží bude vědět rady. A bude to správné pro něj i pro nás, protože my dnes nepotřebujeme dobrého trenéra, ale při nejmenším lepšího!

Zábava není právě živá. Mám jediné doporučení: jsem Per Collův kamarád.

Tak to zkouším s několika stran.

Ukázalo se, že sportovní je nejsnazší.

Norsk-tysk a Tysk-norsk slovník Steigrima Eiklida je totiž na některé náměty úplně němý.

Nechci být osobní, ale jak chcete říci lidem něco zajímavého o někom, když v tom nic osobního nebude.

Tak Steigrim je 26 let starý a je 6 slovy šest měsíců ženatý. Vybojuje-li si kterýkoliv novomanžel hned po prvním kole nejméně měsíční dovolenou, je to v mých očích statečný muž. Pro skokana jistě výborné doporučení.

Jak se dostal právě do Československa? V Norsku byla na podzim 1947 živá poptávka po učitelích skoku téměř ze všech zemí v Evropě. Norský svaz to řešil opravdu lidově: Hromadným inserátem v novinách.

Steigrim tento inserát četl a měl zájem. Norský svaz zná své lidi a vzal Steigrima do užší soutěže. Pak vzal tedy Steigrim zase do užší soutěže ten inserát a bylo z toho Švýcarsko nebo Československo. Švýcaři chtěli na delší dobu než Eiklid se mohl uvolnit, a tak zbylo Československo. Když to takhle důmyslně rozřešil, šel se Steigrim zeptat Colla, co by mu poradil. A Coll poradil totéž: Abstinenci se rozhodli pro zemi, ve které se vyrábí slivovice, podle norské výslovnosti s háčkem.

A tak Steigrim opustil svou domácnost v Oslu, polovinu svého obchodu s kožišinami, který má s kamarádem a letěl.

A teď sedíme proti sobě a ničíme jeho skoro nový slovník o mnohých věcech. Jsou to věci zajímavé!

Jak se těší na Československo? Co ví o Československu? Jak se mu líbí Praha? Jak je draho v Norsku? A tak dále! Odpovědi jsou přesně takové, jak si myslíte.

Kdy jste začal skákat? V kterém jste klubu? Co znamená BUL 1913 ve vašem odznaku? Nej-

*Pro velké výkony
dokonalou výzbroj*

SPORT KRUPICKA

PRAHA XII, Stalinova 16, telefon 275-23
 PRAHA II, Jungmannova 24, telefon 382-90

Eiklid na závodech doma v Norsku

Archiv

delší skok? Nejceněnější vítězství? Odpovědi jsou docela jiné, než byste mysleli. Jsou norské!

S tím začátkem je to jako s dudlíkem rovnou na skočky nebo jen s malým zdržením, které prakticky možno pominout mlčením. Žlutočervený BUL 1913 je prozaické sdružení venkovských mladíků. Ale je to asi dobrý klub, staré ročenky norského svazu uvádějí tuto zkratku vždy při několika jménech závodních výsledků do prvních deseti závodníků. Žlutočervená barva je stará národní barva Norska. Žlutočervený svetr jest ofi-

ciální norský olympijský dres. Nejdelší skok: Vikesund v prosinci 1947: 82 m. Eiklid tam vyhrál. V Rauffossu také vyhrál: 62 m. A v tom je něco norského, že si váží těch 62 m mnohem více než těch 82 m.

Až sem tyto informace nejsou možná docela přesné. Z toho všeho řekl Eiklid asi každé desáté slovo, devět jsem si jich vždycky domyslel.

Jak však mluvíme o skákání, zábava je živější. Eiklid již nesedí proti mně na pohovce, ale houpe se ve skokanském dřepu a představuje nábytek Krňoulova obývacího pokoje, aby mu odraz správně vyšel. A mluví jak kniha, bohužel, jako norská kniha, kterýžto jazyk neovládám, což však jemu jest úplně lhostejné. Ostatně musím připustit, že skokan, který při svém výkladu nesedí na pohovce, mluví do jisté míry jakýmsi mezinárodním jazykem, kterému by možná rozuměl i hluchoněmý. Teď se slovníkem nezdržuje.

Jestliže jsem si dříve slova domýšlel, obávám se, že z této skokanské lekce jsem jich devět z deseti zapomněl.

Ostatně, kdo by se chtěl učit skákat podle interviewu? V příštím čísle bude mít „Zimní sport“ jednu takovou Eiklidovu přednášku pořádně se slovníkem. Počkejte si na ni, Eiklid nám neodjede dříve, dokud ji z něj nedostaneme se všim příslušenstvím.

A on nebude odtud pospíchat, ono se mu tu již nyní líbí! Neřekl mně to, ale to se pozná!

Kajman.

DUŠAN BŘEZSKÝ

Všehochuť

ZE ST. ANTONU

St. Anton je dnes dostaveníčkem mnoha zahraničních lyžařů a nebylo by správné omezit svou pozornost jen na training našich sjezdařů, kteří se zde připravovali na Olympijské hry. Člověk tam viděl, slyšel a mluvil s tolika lidmi, kteří mají společného s lyžemi nejméně tolik, jako naše mužstvo.

V St. Antonu trenovalo rakouské mužstvo, Maďaři, Belgičané, francouzské vojenské mužstvo, byla tam řada anglických lyžařů, a to všechno vytváří typické antonské prostředí na lanovce na slalomovém svahu v Postu nebo v Kaffee Tyrol.

Lanovka a sjezdové trati Osthang a Kandahar, které jsou společným magnetem pro všechny sportovce, byly stále v permanenci,

třebaže nebylo nejideálnější počasí. U pokladny na lanovku byly dlouhé fronty a je nejvyšší čas, aby projektovaný a rozestavěný výtah ulehčil lanovce.

Protože bylo ustavičné nebezpečí lavin, byla trať Kandahar v hlavní vánoční dny většinou uzavřena. Jezdilo se většinou v hlubokém sněhu na Osthangu, a to nebyl plnohodnotný sjezdařský training, nehledě k větší možnosti zranění.

Počasí a sněhové podmínky tedy zabránily tomu, aby se provedlo zamýšlené vyřazení ve sjezdu a v alpské kombinaci.

Jezdil se na čas jen slalom, a to na svahu, který se podobal babylonské věži a zimnímu stadionu v sobotu odpoledne. Na dvacet metrů širokém

POTŘEBY PRO LYŽAŘSKÝ SPORT A HOCKEY dodá

„U FOTBALISTY“, A. Fantová, Praha-Karlín, Královská 89, roh Karlovy. Telefon 647-61.

Lyžařům

dokonalou výzbroj dodá

SKAUTING

Praha II, Vodičkova 30

Telefon 374-23

pásu ušlapaného sněhu byly nejednou tři slalomy najednou!

Z našich závodníků to šlo nejlépe starším známým Šponarovi a Brchelovi a potom těm nejmladším Krajňákovi, Pittlovi, Jirovi a Špačkovi. Benjamin Jira však měl smůlu. Než se nadál měl ruku v sádře. Za tři dni jezdil i se sádrou a ne pomalu. Smůla ho však měla jak se patří na mušce. Zeptejte se Josky Jíry na kotník. Uslýšíte, co vám řekne — on se tolik těšil do Sv. Mořice a měl v sobě tolik elánu, který má sotva kdo jiný!

Maďaři mají před námi ohromný trainingový náskok. Jezdili už od poloviny listopadu. Denně strávili šest hodin na cestě, aby si zajezdili pod vrcholem Zugspitze půl hodinky.

Rakušané trenují pod dohledem Rudiho

Matta. Tento známý závodník, nad jehož výkony se před lety tajil dech divákům šťastného lyžařského filmu „Bílé opojení“, nastoupil na místo Toniho Seelose, který si již po druhé v roce zlámal nohu. Po prvé to bylo v únoru ve Sv. Mořici při trainingu na Bílou stuhu, po druhé před měsícem. V nejlepší formě z Rakušanů jsou Edi Mall, Hans Nogler a Heider. Heider bude dělat — nechají-li jej startovat — ve Sv. Mořici starosti mnoha aspirantům zlaté medaile.

Belgičané dojížděli na training dvěma automobily, třebaže měli k lanovce a na slalom sotva pět minut pěšky. Naši kluci koukali dychtivě hlavně na sportovní úžasně výkonný dvousedadlový BMW, děvčata dávala spíše přednost švestkově modrému Buicku plavé Belgičanky, Any Cromez, která vloni získala titul „Miss Chamonia“, ne pro své výkony ve slalomu, ale spíše pro své modré oči.

A na konec vám povím, co se všechno podává ve St. Antonu pod rukou na černo: vyučování jízdy na lyžích.

Při reportáži s Rudi Mattem jsem se dověděl, že přišel k Rudimu Mattovi na Galzigu jakýsi mladý muž, který jej a rakouské národní mužstvo delší dobu při trainingu pozoroval.

— Patříte k nim? zeptal se Rudiho.

— Ano.

— Víte co? Já jsem učitel lyžařství. Najměte si mě jako trenéra. Vy už všichni dobře jezdíte a já bych vám dal „den letzen Schliff“ ...

Byl to prý „černý učitel“ a kápl náhodou na pravého zákazníka.

(Rudi Matt je vedoucím školy ve St. Antonu.)

St. Anton v Rakousku, místo kde se připravovali naši sjezdaři

Cvičitelé na sněhu

J O S E F V R A N A

Péči ministerstva školství a osvěty byl na návrh Svazu lyžařů RČS již po třetí od osvobození konán ústřední státní vyšší kurs pro spolkové lyžařské cvičitele. Kurs byl určen pro župní technické činovníky (náčelníky, místonáčelníky, referenty cvičitelů a dorostu a zkušební komisaře pro zkoušky vedoucích), ústřední technické pracovníky a učitele jízdy na lyžích. Kurs se konal v lyžařském středisku Špindlerově Mlýně ve dnech 13. až 17. prosince 1947.

Sv. Petr účastníkům tentokrát opravdu přál, když po celodenním dešti večer začalo mrznouti a do rána se osada Sv. Petr zahalila do slušné pokrývky prachového sněhu, takže se kurs nemusel přemístit na v prosinci, nevlídné, mraky zahalené hřebeny.

Hlavním úkolem bylo prakticky probrati celou učební osnovu Svazu lyžařů RČS.

Provedlo se také školení zkušebních komisařů pro zkoušky vedoucích v župách.

Probral se též praktický nácvik skoku s malého můstku. V souvislosti s tímto výcvikem byli účastníci instruováni i o technických funkcích při závodě ve skoku na malém můstku v lyžařském stadionu při treningu skokanského olympijského družstva.

Kursu se také zúčastnili téměř všichni učitelé jízdy na lyžích za úplatu a kandidáti na tyto učitele, kteří se v kursu podrobili přísné theoretické i praktické zkoušce před zkušební komisí SLRČS. Župní zástupci poznali, jak učitelé jízdy jezdí a co se od nich požaduje.

V theoretické části programu byly přednášky o výchovném programu SL a ústředních kurzech, učební osnova SL a metodický postup lyžařského nácviku nadaných, nenadaných, starších a mládeže. — O jízdě v terénu. — Výchova mládeže a lyžařského dorostu. — O provádění zkoušek vedoucích v župách. — Lyžařské školy v cizině. — Zařazování lyžařských cvičitelů pro zimní zájezdy mládeže. — Lyžařské zdravotnictví. Po přednáškách byly debaty, někdy velmi obsáhlé i živé, tříbící rozdílné názory.

Značná péče byla věnována pětiminutovým přednáškám posluchačů na přiléhavá thema, volená případně i podle přání přednášejících.

Největší zájem vzbudila živá rozprava o terénní jízdě, do které zasáhli zástupci všech žup a jejímž výsledkem byl jednotný, nadšeně zastávaný názor, věnovat jízdě v terénu větší péči, než se v posledních letech dělo. Tím by vznikl i lepší předpoklad pro opětovný rozmach naší závodní jízdy terénem, t. j. běhu.

Zástupci moravských žup přednesli důtklivou žádost, aby jejich úsilí o vybudování lyžařského střediska na Jeseníkách bylo více podporováno. Připomněli, zda by i v Jeseníkách nebylo možno zřídit stále výcvikové středisko, jaké bude ve Špindlerově Mlýně. Žádali, aby bylo na moravské župy pamatováno aspoň vysláním „létačících“ instruktorů, když v budoucnu všechny ústřední

kursy budou soustředěny do Krkonoš. Netřeba ani zdůrazňovati, že všechny zásady správného a vzorného vedení kursu byly řádně dodržovány.

Všichni posluchači se zdokonalili ve vyučování a ve vedení družstva a rozjízďeli se zaníceni pro další práci v klubech a župách.

*

Místní předpoklady pro konání kursů ve Špindlerově Mlýně jsou neobyčejně dobré. Blízké vhodné cvičné louky, lyžařský stadion se sjezdovými drahami a slalomovým svahelem, lanovkou a 2 lyžařskými můstky a rovněž vhodná budova pro kurs jsou velikou výhodou. Při využití všech těchto možností lyžařského střediska, získají posluchači lehce velké poznatky. Ještě zbývá zatím jedno přání, získati pro takové účely vlastní budovu, kde by se lyžaři zařídili podle svého. Doufáme, že příští rok se toho již dočkají.

Technická vyspělost kursistů byla poměrně velmi dobrá. (Staré typy „bafuňárů“ již asi v technických funkcích nenacházejí zalíbení.) Nadšení bylo neobyčejné, rovněž pile a vytrvalost při mnoha hodinách denního zaměstnání byla velmi dobrá. Litujeme jen malé účasti kolegů cvičitelů ze Slovenska (termín se střetl s jejich obdobným kursem), neboť se mimo jiné očekávala rozprava o švýcarské nácvikové metodě, jejíž použití slovenští cvičitelé na schůzi Technického sboru SLRČS navrhovali.

Velký zájem o školení projevily cvičitelky, budoucí zkušební komisařky, které se pečlivě připravovaly pro tyto své úkoly.

V mladých instruktorech, kteří v kursu instruovali, nám rostou jedni z nejlepších instruktorů cvičitelů, zvláště když je nelákají závodní úspěchy a budou se plně věnovati cvičitelské činnosti.

Nutno konečně také připomenouti, že absolventi státních kursů se zavázali ve svých spolcích pracovati pro lyžařství. Tuto jejich činnost povede ministerstvo školství a osvěty prostřednictvím Svazu lyžařů RČS v patrnosti. Do státních kursů budou příště povolováni pouze ti, kteří podobný kurs ještě neabsolvovali.

Máte již ve své knihovně hodnotnou lyžařskou

učebnici „ŠKOLA LYŽAŘENÍ“

OD PROF. J. KOUDELKY

VYDAL SVAZ LYŽAŘŮ RČS - CENA Kčs 150.-

I padat se musí umět!

Nikdo z nás se nenarodil již s lyžemi na nohou. Všichni jsme začínali, někteří dříve jiní později, ale vždy to bylo s pády. Vzpomeňme na ty přeřyté a „lavory“, poznamenané cvičné louky a cesty. Ale i dnes, když už mnozí z nás si říkají, že umějí dobře jezdit, nezabrání tomu, aby občas neupadli. Jakmile horské božstvo řekne „teď“, jsme na zemi a nic nám nepomůže. Ať už to pak svedeme na cokoli (povolené vázání, zadrhnutí lyže, někdo nám vběhl do cesty), je to pád. Přinášíme dnes serií obrázků zvědavého reportéra. Nezajímali ho krásné zasněžené stromy nebo sochy na Radhošti. Ne, on si musel zrovna stoupnout do zatáčky na sjezdové tratě na Beskydech a čekat se svým nenasytným aparátem na lyžařské oběti. Měl štěstí; jsou to vzorné ukázky lyžařských výmazů.

(Text i obrázky Jora.)

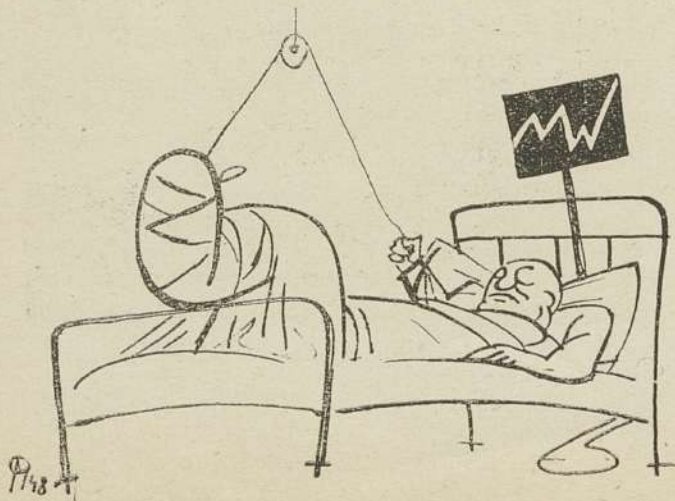

BÍLÉ OPOJENÍ

Zase vás vidím, hory, v celé zasněžené kráse. Slunce tvoří své tmavomodré stíny na bělostném vašem hávu, nezbedný fukěř zpívá svoji píseň a koruny mohutných velikánů doprovodí jeho hymnus zvukem varhan. Bílé opojení! Jak jsi krásné!... „Sestřičko, zavřete to radio! Čerta starého, jak jsi krásné bílé opojení! Tady mám bílé opojení v nemocnici. Kotník v sádře! Já bych se z toho zbláznil! Bílé opojení, cha, cha!“ Nerozčiluďte se pane, patrně to odnesla také hlavička při tom pádu, co? Hory jsou krásné, sama jsem prožila mládí v Jilemnici, musí se jim ovšem rozumět!“ „To je všechno hezké co mi povídáte! Já ovšem ještě mládí celé neprožil. Horám bych mohl snad rozumět, ale na lyžích u mne rozum nět! Prvně jsem byl nahoře a do nového roku vkročím v půli ledna z bran nemocnice. A to mám právě z těch hor, které ten chlapík v rozhlase viděl v celé té zasněžené kráse. Já bych to...“ „To chce klid, já vám dám hadříček na hlavičku a můžete mi to vyprávět. Ono se vám alespoň uleví.“ „Víte sestřičko, já jsem samotář. Nikam jsem nikdy nejezdil, jen tak na jaře po Šárce courával nebo v Krči, léto jsem trávil na Císařské louce a zimu u knih. Jen sám. Co čert nechtěl seznámil jsem se s ní na podzim. S Jarmilou. Hezká byla a sportovala. To hlavně. V neděli házená, v úterý košíková a v pátek chodila bruslit. To šlo do kola. Takhle to s tebou nepůjde, říkala, za chvíli bys měl břicho a co s tebou. O vánocích jedem lyžovat a basta! To si mám Jarmilko koupit lyže? Ne, udělej si je, ty Škote! A jaké dřevo si mám koupit? Tak veliký asi jako ty a tak tvrdý! Docela takovou divnou řečí se mnou mluvila. Nevěděl jsem co si mám z toho vybrat. Nakonec mi je koupila sama. Ovšem, že jsem je zaplatil i s tou větrovkou co si vybrala pro sebe. Hned ještě také boty. Raděj pořádné! 1400 poctivě našetřených korun stály a měli vám tam takové krásné papučky za 99. Ty jsem měl koupit a byl pokoj, já bych do všeho praš...“ „Klid, klid! Tak dál!“ „V neděli se jede na celý týden, říkala. Nezapomeň na vázání! Vázal jsem lyže třemi řemeny opravdu důkladně. Shodil při tom dva hrníčky, matka nadávala, otec zlořečil. To proto, že Jarmilka řekla, abych si vzal také mazání a já vzal jeho na regma. Stálo mě to už dost peněz a on ho má na pokladnu. V neděli se zlobila Jarunka a řekla mi Kubo, místo Jendo. Vázání se přidělává na boty a mažou se prý lyže. Zaplat Bůh, udělali mi to všechno na horách, ale až v pondělí. V neděli jsem se díval jen na ty tmavomodré stíny, ovšem ne od sluníčka, ale od Jarmily a toho zrzka co s ním jezdila. Je to Bezva Sešupář, říkala, a on se představoval jako Tonda Hruška. Je vidět, že jí lhal a s tím prosím jezdila a večer tancovala. Já četl Ruch. Tam radil začátečníkům pan Břeský. Docela lehoučké. Viz: Pluh, oblouk v pluhu a přívratný oblouk jsou nej-

pro změnu v sádře

dokonalejším základem moderní lyžařské techniky a v závorce bezpečně ovládat přivrátovou techniku. Umím to nazpaměť. Přivrátová technika mi šla nádherně. Při vratech jsem stál pořád a dál jsem se nedostal. Dokonce někteří lidé mysleli, že předvádím nový druh portýra na lyžích. No, dostal jsem se, vlastně doplazil na cvičnou louku. Padal jsem jako pytel cementu. Rozhodně, kdyby měla naše mluvnice tolik pádů jako já, tak by si lidé zlámali jazyk. Já zlámal jen tyč. Dlouho prý se na horách tak nezasmáli. Jarmila mě najednou neznala. Za to mě znali všichni hosté a číšník mi říkal dokonce pane továrníku a ptal se, jak prý platím klempíře. Bodejť by se neptal, když mně přišpendlili cedulku „velkovýrobce lavórů“ na záda. Stal jsem se neodolatelným komikem, zvláště když jsem na truc tančil, já totiž neumím, v lyžařských botách a vyzul partnerce italku! Druhý den jsem si umínil, že jim všem ukážu! Víte co je sjezdařská dráha? Víte! Já to nevěděl. Zdravou hůl jsem nechal ve sněhu a to byl start! Jel jsem. Jarmila „vyvalovala“ oči, já také, jenže strachy. Pak jsem nabral rychlost a jednu dámu se saněmi. Křičeli, když jsem se blížil k lesu: „Nezapomeň na Krystiánku“. Ještě, že už to Jarmila neslyšela. Mohla by si myslet o mě něco divného. Pak tam byl jeden obtloustlý mužiček a ten se z mé jízdy asi zbláznil, neboť řval něco jako tele a marky. Snad mi nadával. Já jel jako ďas a pak jsem najednou prudce zabrzdil. Přesně podle Břeského! Pluhem, ovšem co takovým, který tam nechal některý nadějný hospodář, aby ho na jaře nemusel opět vozit na to pole. Lyže jsem zlomil, o Jarmilu přišel, kotník vykloubil, jen hůl jsem od vás v nemocnici dostal. Krucinállaudon himl... „Jejej Jarmilko, to si ty broučku a neseš mi kytičky dušínko. Co nejuctivější Ahoj! „Jendo, byl si prostě senační při tom sešupu! To byla elegance! Ty kluku jsi sekáč! Co dělá kotník?“ „Za čtrnáct dní to bude dole!“ „Tak to ještě stácíme třeba na Špičák lyžovat, víd?“ „Samo sebou drahoušku, už se těším. To bude krása! Sestřičko, prosím Vás, zapněte to radio! Tak hezky tam mluví zrovna o horách!“ —ub—

Sportovní obchody a lyžaři

Obchody, dílny a továrny, zabývající se prodejem neb výrobou lyžařské výbroje a výstroje, nemohou si skutečně stěžovat na špatné obchody. Za šestileté okupace se lyžařské nádobičko nedoplňovalo a hodně schátralo. Většina z nás musela lyže odevzdat Wehrmachtu, lyžařské boty se na venkově vyměnily za mouku. Stejně to dopadlo i se šatstvem, buď se vyměnilo nebo unosilo v civilním životě. A tak poslední dvě léta jsou tyto obory právem plně zaměstnány. Letos před vánočními svátky nebyly v Praze k dostání ani jedny pořádné lyže nebo hole. Lyžařské boty jsou kapitolou sami pro sebe. Poukazů bylo vydáno mnohem více nežli bylo dáno do prodeje hotových bot. Je mezi námi mnoho těch, kteří poukaz na lyžařské boty rádně dostali a to je vše. Boty nejsou, boty nemáme . . . to jsme slyšeli v každém obchodě a prošli jsme jich hezkou řádku.

Prodalo se vše — na jakost ani na cenu se nekoukalo. S poptávkou roste nabídka a tak sportovních obchodů a odborníků vyrostlo jako hub po dešti. Je mnoho obchodů se starou tradicí. Majitel je odborník na slovo vzatý. Buď bývalý závodník, cvičitel neb činovník a v řadách jeho zaměstnanců nalézáme jména, která jsou nám zárukou důvěry a spolehlivosti. V těchto obchodech se slouží lyžařům, tam se neprodává jen aby se vydělávalo. Je však nyní mnoho těch, kteří si vybrali tento obor jako výborný zdroj příjmů. Zájemců o lyžařské potřeby je stále víc a více, tak co si lámat hlavu s nějakými lyžařskými zásadami. Úplnému začátečníku se vnutí lepenky, Kandahar a další zbytečnosti, kterých ani nebude používat. Zkrátka prodá se vše, co je na skladě a na čem se více vydělá. Jsou-li na skladě krátké lyže, propaguje se zásada, že výška kupujícího má přibližně odpovídat délce lyží. Kdepak zvedat ruku, to už dávno neexistuje. Zde jeden do nebe volající případ. Několik dnů před Štědrým dnem jsem přišel k příteli, šťastnému otcí sedmiletého chlapce a čtyřleté dcery. Hovořilo se o dárkách a o potížích něco pro své nejbližší sehnat. Manželce koupil nějakou drobnost, dceři hračku a klukovi lyže. Povzdechl, protože za ně dal 3 tisíce korun. Pochopitelně, že jsem projevil zájem o tento dárek. Majitelka odborného sportovního obchodu v Praze I. prodala a doporučila rodičům sedmiletého kluka, který nikdy na lyžích ještě nestál, lepené lyže, s kovovými hranami a příslušenstvím, tedy vázáním a holemi. Jinak víc nic, a to vše za pakatýlek Kčs 3.000,—. Není to víc, než obchodní nesvědomitost. Do případu jsem zasáhl, koupě byla zrušena a rodičům jsem opatřil obyčejné jasanky 160 cm dlouhé s Balata vázáním a lískovými holemi. Vše za Kčs 500,—. Ježíšek splnil svůj úkol a táta ušetřil Kčs 2.500,—.

Dlouhé pojednání by snesl papír o výrobcích lyží, o materiálu, holích, botách, vázání, různých těch čelistech a drobnostech zbytných i nezbytných. Kdyby nebylo kupujících, nebylo by ani prodávajících a výrobců zbytečnosti. Záleží proto na klubech, vedoucích a cvičitelích. Poučujte začátečníky o výstroji a výbroji. Vysvětlete účelnost všech součástí, uspořádejte na klubových schůzkách výstavy a přehlídky lyžařských potřeb. Jen tak donutíme sportovní obchody a výrobce, že mají sloužit nám, lyžařům a našemu sportu a ne my jejich pokladnám. Pamatujte si dobře obchody, kde s vámi jednájí jak s nutným zlem. Zapamatujte si však také ty obchody, kde vám vyšli vstříc a kde vám dobře posloužili. Až bude lyží, bot, holí, svetrů, rukavic, větrovek, kalhot a ponožek plné krámy, jděte tam, kde jste byli spokojeni a kde s vámi jednali jako s kupujícím člověkem.

—ra.

HOVOŘÍ K VÁM REDAKCE

„Nečtete jen, ale i píšete.“ — „Zimní sport“ je časopisem všech lyžařů. Tato hesla můžeme číst v každém čísle. Dnes vám předkládáme již čtvrté číslo nového ročníku. A chcete vědět kolik jsme dostali do redakce dopisů? Slovy „čtyři“! Není to trochu málo? Vy župní zpravodajové a tiskový referenti klubů u vás se nic neděje, co by zajímalo lyžařskou veřejnost. Děláte toho tak málo, že se s tím nemůžete pochlubit? Nevěříme tomu a proto vám znovu připomínáme, že „Zimní sport“ je časopisem všech, kteří mají rádi hory, lyže

a snh. Píšete a posílejte obrázky — otištěné příspěvky honorujeme. Tvoříme a zdokonalujeme časopis, který má sloužit k vašemu pobavení a poučení. Buďte našimi spolupracovníky. Těšíme se, že nám napíšete co byste si přáli, aby „Zimní sport“ otiskoval, nebojíme se vaší kritiky, budeme vám za ni vděční.

Redaktor.

Luděk Bláha, Horní Ročov u Loun.
Děkujeme za dopis, velmi dobrý námět. Napíšte něco o Krušnohoří.

Odon Heger, ředitel, Karlovy Vary.
Těšíme se na Vaše články. Lyžařský sketch pro rozhlas můžete poslat současně. Předání zařídíme.

Ivo John, student, Praha. Díky jen houšť. Příspěvek se nyní již nehodí, ale napište něco jiného.

Karel Lím, říd. učitel, Duchcov.
Váš příspěvek uveřejníme. Děkujeme a ubezpečujeme Vás, že máme stejně rádi Krušné Hory, Šumavu, Bezkydy jako Krkonoše.

Týdenní lyžařská túra u nás

Víte, čím Krušné hory předčí Krkonoše, Šumavu i Tatry? Výškou ne, ale mají něco, co nemá žádné horstvo v celé republice: Mají hřebenovou strážní cestu, která vede při saských hranicích po táhlém hřbetu tohoto pohraničního valu, s něhož jsou překrásné pohledy jak do Čech, tak i do Saska.

Délka hřebenové cesty Krušných hor je 150 km od podmokelského začátku do jejího konce v Karlových Varech. Vede takřka po rovině stále ve výšce kolem 800 m nad mořem a tudíž je nadmíru pohodlná při pěší i při lyžařské tuře, čehož u jiných našich pohoří není. Jakmile vystoupíte na Děčínském Sněžníku u Podmokel na horský hřeben do výšky přes 700 m, jdete nebo jedete při malých výškových rozdílích pozvolna stále výš až na Klínovec přes 1200 m. Pěšky je to šestidenní procházka po 20—30 km, a na kole nebo lyžemi tři až čtyřdenní projížďka úplně bez námahy po 30—40 km.

Etapové díly po příjezdu z Prahy do Podmokel dopoledním rychlíkem jsou: Nakléřov, Bouřňák u Moldavy, Hora sv. Kateřiny, Hora sv. Šebestiána, Klínovec a Karlovy Vary. Tuto cestu konali s duchcovskými turisty před válkou někteří pražští turisté za letní doby již dvakrát, a její účastníci jsou od té doby nadšenými přáteli a obdivovateli Krušných hor. Ještě úchvatnější pro otužilé lyžaře je hřebenová cesta krušnohorská v zimě, a pro menší společnosti bude vynikajícím zážitkem: v létě i v zimě je po ní spolehlivým vodítkem červené značkování KČT.

Také lze projít nebo projít na lyžích jednotlivé kusy této tury od dráhy ke dráze při dobách pouze dvoudenních, na př. z Podmokel do Nového Města u Moldavy, z Bouřňáku do Hory sv. Šebestiána a z Hory sv. Šebestiána do Karlových Varů. I prodloužení tury pěší i lyžařské od Klínovce přes Kraslice a Františkovy Lázně až do Chebu lze vřele doporučit; vyžadovalo by to do Kraslic a do Chebu dvě další etapy po 35 km.

Lyžařské kluby a odbory KČT v Podmoklech, v Ústí n. L., Teplicích, Duchcově, Mostě, Chomutově a v Karlových Varech, poskytnou všem zájemcům spolehlivé informace; také turistická župa krušnohorského pohraničí v Chomutově zodpoví dotazy v této věci. Nezapomínejte na Krušné hory a snažte se je poznati; potom vás neodradí od cestovatelského sportu ani přeplnění Krkonoší, a pojedete k nám do Krušných hor, kam ČSD žádné zvláštní vlaky z Prahy nevypravují.

Karel Lím.

OLYMPIJSKÝ DAR

Do 3. čísla Zimního sportu jsme přiložili vplatní lístek Psp č. účtu 200227 a požádali jsme vás o dar pro olympijskou výpravu Svazu lyžařů RCS. Již dnes můžeme oznámit první dárce. Děkujeme jim a vy, kteří jste ještě svůj dar neposlali, učíňte tak ještě dnes.

O. Říha, Praha XVII.	Kčs
Frant. Dlabola, Lázně Bělohrad	100,—
Fa Císař, Lomnice n. Popelkou	100,—
Ant. Krob, Vejprty	500,—
Adolf Novotný, Olomouc	20,—
Miloslav Beran, Plzeň	100,—
Fr. Kolářský, Otovice u Broumova	50,—
Jiří Strach, Praha I.	200,—
A. Zapletal, Prostějov	50,—
Frant. Šišák, Valašské Meziříčí	50,—
Roman Lang, Plzeň	100,—
Ing. B. Bušek, Třinec	100,—
Ant. Pijálek, Česká Kamenice	100,—
Zdeněk Tomášek, Praha	100,—
Zdeňka Jelínková, Nymburk	70,—
Josef Slavík, Praha-Michle	50,—
Fa Brouk a Babka, Praha	2000,—

Lyžařství v Americe

Lyžařství jako sport i jako rekreace učinilo v posledním desetiletí ve Spojených státech neobyčejný pokrok. Ačkoliv se lyžařský sport datuje v Americe již od roku 1850 v Californii a v roce 1885 byly první závody ve skoku v Red Wing v Minnesotě, skutečný rozmach lyžařského sportu možno pozorovat teprve od roku 1936.

Co způsobilo tento rozmach? Bylo to několik příčin, hlavní jsou však tři: dokonalá organizace lyžařských škol, stavby lyžařských výtahů a budování lyžařských středisek a konečně sjezdářská technika.

Ski Association of America byla založena 1904 a dnes sdružuje v sedmi dílčích svazech celkem 389 klubů. Nelze říci, že by některá z lyžařských disciplin byla zanedbávána, ale sjezd a slalom se těší zdaleka největšímu zájmu. Největší a nejznámější lyžařské oblasti Ameriky jsou: Sun Valley v Idahu, Aspen v Coloradu, Alta v Utahu, Yosemite Park v Californii, Mount Rainer ve Washingtonu, Mount Hood v Oregonu a ještě mnohé jiné na západě. Na východě Spojených států je celkem 5 takových velkých středisek: Manchester a Stowe ve Vermontu, Pico Peak a Rutland ve Vermontu, a North Conway a Franconia v New Hampshire. Všechna tato střediska mají velké a výkonné výtahy buď sedačkového nebo podobného systému. New Hampshire však v tomto ohledu vede co do exotiky. Franconia vybudovala velkou vzdušnou tramvaj a Conway zařídil skimobile, což je řada speciálních vozů, kterými vyjedou lyžaři na vrchol sjezdových drah.

Rekl bych, že v první řadě zásluhou těchto dopravních prostředků se stalo lyžařství tak populárním sportem. Námaha výstupu tím byla prakticky odstraněna a jezdci jsou k dispozici všechny síly, aby vychutnali požitek sjezdu. Tisíce a tisíce lyžařů odjíždějí na week-end do jmenovaných středisek a neustále přibývá těch, kteří v nich tráví svůj čas zimní dovolené.

Střední státy velkých planin postrádají potřebné horské výškové rozdíly, jež umožňují sjezdářinu. Za to však nalezneme v Minnesotě, Wisconsinu a v Michiganu neobyčejný zájem o skok. Místku pro skok je zde velmi mnoho. Na místku v Mt. Iron v Michiganu byl utvořen dálkový rekord Severní Ameriky ve skoku na lyžích — 289 (91 metrů). Jeho tvůrce Torger Tokle padl ve válce v Itálii.

Americké lyžařství je záležitostí mladých. Juniorům věnují všechny lyžařské organizace největší zájem a jsou to právě mladí chlapi i děvčata, kteří mají neutuchající zájem o lyžařství.

Americkou zvláštností, bez nadsázky velmi populární, jest záchranná služba lyžařská National Ski Patrol System. Její členové, vycvičení v první pomoci a připraveni poskytnout tuto pomoc každému lyžaři, který ji potřebuje, prosazují bezpečnost v lyžařství. Jsou vzácným protikladem businessu, který tak dokonale ovládá americké lyžařství.

Americké lyžařství je na postupu a počet lyžařů neustále roste. Řady mladých skokanů a sjezdářů jsou nespočetné a jejich učitelé jsou nejlepší skokani a sjezdáři Evropy, kteří zájždějí buď do Ameriky k dlouhým zájezdům nebo se u nás trvale usadili a působí v našich střediscích jako učitelé.

Naše olympijské mužstvo je již ve Švýcarsku a připravuje se na Svatý Mořic. Jest složeno: z 12 sjezdářů, 6 skokanů, 4 běžců a sruženářů, 8 sjezdařek a 2 coachů a 2 vůdců.

Roger Langley,
President of National Ski
Association of America.

„Čas“, Vianoce 1947:

Náčelník Lyžařského sboru Slovenska Václav Kocum ve své obsáhlé úvaze pod názvem „Slovenskí lyžiar v plnom tréningu“ popisuje prípravu slovenských lyžiarů před letošní sezónou. Vyjmenovává slovenské závodníky, zařazené do předolympijské přípravy a odhaduje jejich možnosti pro zařazení do reprezentačního družstva. O Janu Chovanecovi, který byl zařazen, ale připrav se nezúčastnil, píše: „Z menovaných sa Jan Chovanec vzdal. Je to nádejný sjezdár, ale pritom chudobný chlapec, ktorý študuje na lesníckej škole v Banskej Štiavnici. Príprava a preteky zaberú veľa času a Chovanec si nemôže dovoliť luxus, aby prepadol. Nemohol riskovať neúspech v škole a tak s ťažkým srdcom odriekol účasť a vyznamenanie...“

Článek zakončuje slovy:

„Vcelku môžeme kludne a s veľkými nádejami očakávať konečné sostavenie reprezentačného družstva ČSR pre ZOH. Slovensko bude veľmi čestne v ňom zastúpené, a to nie azda na základe národnosti, ale jednoducho len si účasť vybojuje poctivým bojom, po dobrej a solidnej príprave. Sme presvedčení, že československé lyžiarstvo na ZOH budú obhajovať skutočne tí najlepši, bez ohľadu na nejakú protekciu a národnosť tak, ako to bolo ustálené v Olympskej komisii SLRČS.“

Vraciam sa spomienkou na posledné ZOH v r. 1936, keď medzi všetkými reprezentantmi ČSR bol iba jediný Slovák — Mihalák, ktorého meno však po ZOH oznieslo slávu československého lyžiarstva po svete. Dnešný počet slovenských účastníkov už v prípravnom vybranom družstve pre ZOH je najlepšou vizitkou slovenského lyžiarstva a dôkazom, že ide po správnych cestách.“

*

„Štart“, 24. decembra 1947:

Bratislavský sport. týdeník „Štart“ v anketě „Co si prajú čs. športovci a funkcionári v r. 1948“ zařadil také odpoveď náčelníka SLRČS Dr. Jiřiho Jelínka:

„...Predovšetkým lacnejšiu dopravu, ako je tomu v iných európskych štátoch, na pr. Poľsku, Škandinávií atď., lebo máme najdrahšie železnice v Európe. Potom lacnejšiu lyžiarsku výstroj, veľa snehu a záujem mládeže, lebo podľa môjho názoru by malo každé dieťa v Európe vedieť lyžovať, samozrejme za predpokladov, ktoré som vyššie uviedol. Ináč by som mal radosť z úspechov našich lyžiarov vo Sv. Moritzi na Zimnej olympiáde.“

*

„Lidová demokracie“ 24. prosince 1947:

Lyžařský referent „Lidové demokracie“ napsal do výročního přehledu o čs. sportu úvahu pod titulkem: „Úspěchy byly — práce a píle dají úspěchy nové“:

Ne. — „Je to krásná myšlenka vě-

„US“ Američti lyžaři na cestě
do Evropy

Foto INP

O lyžích, lyžařích a lyžařství

Vánoční a novoroční stránky sportovního tisku přinesly obsáhlé úvahy a statistiky o československém sportu v roce 1947. Některé redakce uspořádaly různé ankety a položily významným činovníkům a sportovcům zajímavé otázky nebo je požádaly o odborný příspěvek. Nás jako lyžaře zajímají části, zabývající se našim sportem.

novat se výchově mládeže, podněcovat ji a vést ji. Je to však zároveň těžký úkol pedagogický a psychologický, spojený s vytrvalostí a láskou k věci. Každý vychovatel působí na duševní stránku mládeže a utváří tak její charakter.

Vrcholná organizace našeho lyžařství, Svaz lyžařů RČS, založil svůj výchovný odbor, který se stará o dorost a mládež pořádáním ústředních kursů, přednášek, školením vedoucích a pod. Tato instituce bere svůj úkol vážně a nemůže být předmětem kritiky. Tu skutečnost, že výchova mládeže není mnohdy správně chápána, musíme přičíst na vrub župám a hlavně klubům.

Župy nemají dostatek prostředků k výchově, málo obětavých pracovníků brzdí nutnou spolupráci s kluby, takže výchova mládeže v rámci župy už je nedokonala. Ale mnohem horší je to s činností uvnitř členských klubů. Ta leckde vůbec neexistuje a zde se musí sjednávat náprava. Dorostenečtí referenti v klubech i župách, uvědomte si odpovědnost své funkce a pracujte poctivě! UVědomte si, že na vaši činnost závisí dobré jméno československého lyžařství. Náprava je nutná a musí přicházet od vás, od zdola. Neutíkejte od práce, konáte ji pro národ, neboť: *jakou budeme mít mládež a dorost, taková budeme. Čím širší budou základy vaší činnosti, tím více budeme mít sponzorů, Brchelů, Cardalů a Nováků.*

Jsmo na prahu olympijského roku. Na Zimních Olympijských hrách vládla už třikrát československá vlajka na stožáru šesti nejlepších. Československé závodní lyžařství mělo dosud velmi dobré jméno na mezinárodních závodech. Loňského roku udělali naši sjezdaři leckde díru do pořadí alpských závodníků, rovněž naši běžci byli aktivní a obhajovali dobře jméno nejlepších Středoevropanů. Sdruženáři nedosahovali však loňského roku výkonů, jakých se očekávalo. V této disciplíně, která byla naší nejlepší, musíme mnoho dohánět. A to musí být váš úkol, dorostenečtí referenti, stále zvyšovat úroveň mladých lyžařů, neboť ti budou jednou našimi reprezentanty a na nich se bude ukazovat ovoce vaší práce. To musí být současně váš zájem, dorostenci, poctivě pracovat, jít stále kupředu, neochabovat a vytrvat!"

*

„Mladá fronta“ 1. ledna 1948:

K Novému roku uspořádala sportovní redakce „M. F.“ anketu. Polo-

žila všem předsedům a náčelníkům sportovních Svazů po třech otázkách, aby zjistila nejpálčivější problémy sportu v olympijském roce. Nás zajímají odpovědi předsedy a náčelníka Svazu lyžařů RČS.

Předseda Ing. Antonín Jauris:

Otázky:

1. Co jste nesplnili z plánů r. 1947?
2. Co připravujete pro r. 1948?
3. Co byste přáli svému sportu?

Odpovědi:

1. Nepodařilo se nám zcela zlidovnění lyžařského sportu. Brání v tom nedostatek levných lyží. Co jsme začali, to však splníme.
2. Dokončení našeho dvouletého plánu a dodělat plán do dalšího pěti-letí.
3. Chtěli bychom, aby se lyžařský sport tak zpřístupnil, aby nejen mládež, ale široký kádr dospělých lyžoval. Dále bychom si přáli dosáhnout s novou generací místa, které jsme si vybojovali před válkou.

*

Náčelník prof. Dr. Jirí Jelínek:

Otázky:

1. Jste spokojen s úspěchy v r. 1947?
2. Co podniknete pro rozšíření svého sportu?
3. Jaká je výkonnost našich závodníků ve srovnání se zahraničím?

Odpovědi:

1. Zdaleka ještě ne, ani v závodním lyžařství, ani v nezávodním. Chceme mnohem více.
2. Snažíme se do širšího zájmu o rekreaci na zasněžených horách vnést řádný lyžařský výcvik. Cvičitelů máme k tomu dost.
3. Ukáží teprve ZOH.

*

„Právo lidu“ 1. ledna 1948:

„Co očekáváme od sletu a olympijských her“ zněla otázka, kterou položila sportovní redakce „Práva lidu“ významným tělovýchovným pracovníkům a sportovcům. Mistr republiky ve slalomu Luboš Brchel odpověděl:

„Jak připravovaný Vsesokolský slet, tak i naši účast na Olympijských hrách považují především za velmi vhodnou příležitost k další úspěšné mezinárodní propagaci naší republiky.

Slet jistě prokáže naše organizační schopnosti i naši vyspělost v tělovýchově. Olympijské hry mohou být při poctivých výkonech a hlavně při slušném vystoupení našich reprezentantů vzornou ukázkou pro ty národy, jež jsou o nás méně a snad i mylně informovány. Mohu-li mluvit o nadějích našich lyžařů, musím konstatovat, že hlavní naší nevýhodou je poměrně příliš brzké uspořádání zimní části Olympijských her. Většina našich závodníků bývá ve vrcholné formě teprve začátkem března. Při troše štěstí a dobrém namazání, jemuž zejména v mé disciplíně přikládám největší důležitost, můžeme však počítati s dobrým umístěním.“

*

„Mladá fronta“, 5. ledna 1948:

Anketa tří otázek „Mladé fronty“ pokračovala ještě v neděli 5. I. 1948. Tentokrát odpovídali tajemníci sportovních Svazů a nejúspěšnější závodníci v roce 1947.

Mezinárodní tajemník Svazu lyžařů RČS Ing. St. Procházka:

Otázky:

1. Co považujete za největší událost našeho sportu?
2. S jakými překážkami jste se setkal?
3. Jaké je postavení našeho svazu v mezinárodní federaci?

Odpovědi:

1. Bílá stuha ve Sv. Mořici a Mezinárodní lyžařský týden v Chamoniu.
2. Vcelku byla vždy finanční otázka rozhodující, neboť jsme nemohli vyslat do zahraničí tolik závodníků, kolik bychom chtěli a naopak zase pozvat zahraniční lyžaře k nám.
3. Postavení našeho Svazu je výborné. Jsme zastoupeni v několika komisích FIS.

*

Luboš Brchel, jeden z nejlepších našich sjezdařů:

Otázky:

1. Který svůj úspěch v r. 1947 považujete za nejceněnější?
2. S čím jste nebyl spokojen?
3. Jaké jsou vaše plány a cíl?

Odpovědi:

1. Rekord na sjezdové trati v Arose v březnu 1947, kde jsem dosáhl o 24 vt. lepšího času než mistr světa Francouz Coutet.
2. Pozdní příchod letošního sněhu, což nám zabránilo včasné přípravě na ZOH, zatím co Francouzi a Švýcaři trenují již od podzimu v Alpách.
3. Dosáhnout ve Sv. Mořici co největších úspěchů a zlepšení kvality našich sjezdařů.

REINO NURMINEN, HELSINKI, tajemník Finského lyžařského svazu

Třebas i ve Finsku sluníčko letos rádně připalovalo a přšlo jen málo, ve Finském lyžařském svazu byla neustále zima. Lépe řečeno pracovalo se naplno, jako by bylo uprostřed plně zimní sezóny.

V prvé řadě bylo třeba provést zařazení závodníků podle výsledků z uplynulé zimy, což je úkol velmi obsáhlý a namáhavý. Předně je třeba ocenit každý jednotlivý závod, neboť v lyžařství nelze použití běžné metody v jiných sportech zcela vyhovující, totiž porovnat oceňovaný výkon s výkonem vrcholným. Tak bylo třeba stanovit vlastně velmi individuální měřítko pro více jak 3.000 závodníků ve 150 závodech. Klasifikace však byla včas hotova a byla počátkem prosince uveřejněna v „Lyžařském kalendáři“.

Lyžařský kalendář byl dalším důvodem, aby činovníci Finského lyžařského svazu i ve vysokém létě mysleli na sních. Lyžařský kalendář je oficiální publikace finského lyžařství, která každoročně zachycuje jeho vývoj a současný stav po všech stránkách. Poslední jeho vydání však vyšlo roku 1939 za války a po osmileté přestávce je první vydání po válce velmi obsáhlé.

Snažili jsme se, aby Lyžařský kalendář byl v prvé řadě zajímavý a získali jsme příspěvky od mnohých významných lyžařů o lyžařském sportu. Zařadili jsme vzpomínku na všechny naše lyžaře, kteří padli a zemřeli během války. A kniha kromě mnohých

přehledných údajů obsahuje také program činnosti a termíny závodů pro tuto zimu.

Nikoliv malým úkolem byla volba olympijských kandidátů a příprava trainingových kursů pro ně. Ježto možnosti byly omezené a míst v oficiálních kursech málo s ohledem na všechny, kteří by měli na ně nárok podle svých loňských závodních výsledků, pořádal Finský lyžařský svaz souběžně s olympijskými své vlastní kursy pro další dobré závodníky, na něž se v olympijských kursech již nedostalo místa. Kursy začaly již v září ve Vierumäki. A bylo v nich pokračováno dále i v zimě v severním Finsku.

Lyžařské školy budou v této zimě zdokonaleny a k tomuto cíli byl stanoven zvláštní lyžařský poradce. Jeho povinností je navštívit všechny i nejodlehlejší lyžařské kraje.

Platnost průkazů rozhodčích skoku končí tuto zimu. Je tudíž třeba pořádat kursy pro rozhodčí a to v širším měřítku než v jiných sezónách.

Je naší snahou navázati a udržovati co nejčilejší styky se všemi lyžaři na celém světě, nejvíce ovšem pak s na-

šimi sousedy ve Švédsku a v Norsku. Bezpochyby bude letošní zimní činnost živější než loňská. Proti loňským 12 obdržel Finský lyžařský svaz na letošní zimu již 19 pozvání k účasti na mezinárodních neb skandinávských závodech.

Podle zpráv ze všech koutů Finska ukáže právě tato zima sportovní i organizační sílu finského lyžařství. Všichni naši lyžaři se připravovali pro tuto zimu vlastně již od časného podzimu a spíše již v létě. Také všechny spolky jdou do zimy plně připraveny.

Ve Finsku byla vybudována řada můstků pro skok. Většina z nich a všechny důležité pro přípravu našeho olympijského mužstva, je hotova. Je to hlavně velký můstek na 58 m v Rovaniemi v severním Finsku a střední můstek na 45 m v Lahti.

Naše přípravy jsou po všech stránkách důkladné a byly včas skončeny. Jako lyžaři v celém světě, očekávali jsme v olympijském roce sních brzo a v takovém množství, aby naše plány se mohly v největší míře proměnit ve skutečnost. V tom ohledu nám však až dosud letošní zima nepřála.

STANISLAV TOMS

Kouzlo vánoc včetně prašanu

Máte jistý druh lidí, které o vánočních nedostanete z domu. Houzevnatě se drží bačkory a štedrovečerní večere a zmíníte-li se před nimi jen třeba o půlnoční, jsou s to vás zavraždit největší kostí, kterou právě vydolovali z kapra na modro. Je to tak zvaný typ vánočně-domáci, který dostává k Ježíšku valnou měrou župan, bačkory, zouváky nebo v nejlepší případě, pletené rukavice. Po večeri zasedne k „Člověče, nezlob se!“ jež doprovází loupáním vlašských ořechů a loupáním v zádech a ani ho ve snu nenapadne, že venku leží sněhová příkrývka, jež láká tisíce dalších. Tento typ hledí na sních jako na nutné zlo, jímž Pán Bůh trestá domovníky.

Lépe a radostněji se píše o druhém typu, odrůdě vánočního davu, jež si libuje ve vyšších polohách, hlavně jsou-li tyto pokryty dostatečnou vrstvou sněhu. Na něj působí kouzlo vánoce docela jinak. Nepřidrží ho ve stínu vánočního stromu, ale vyhání ven na sních a do dálek a výšek, blíže k čarokrásným krystalkům, jež

manifestačně spojeny a v patřičném množství, dávají dohromady sních.

Nikoli nejsou počtem nejmenší lidé, kteří holdují sportu lyžařskému. Tito mohou ovšem lyžovat jen na sněhu, jehož právě přibližně o vánočních začíná napadávat slušný příděl. A připočítáme-li k tomu skutečnost, že v tuto dobu je také pravidelně prázdná — nejsme daleko vysvětlení, proč náš druhý typ nešplhá po vánočním stromku, ale po stránkách třeba takových Míseček.

Valnou měrou se tito lidé rekrutují z lidí mladých, nezatížených rodinnými přírůstky, které by vyžadovaly spoluúčast při nadílce. A je-li v zásobě dostatečná tlupa rodičovského personálu, který by případná pacholata ohlídal, pak se vypraví o vánočních na hory, lyže a sních i lidé v nejlepší věku, kteří se působením odrážení měsíčních paprsků na sněhu mění ve výskající dorostence.

Sních tedy táhne hodně lidí ven z města a my si vybereme z nich jen jisté případy, na nichž osvětlíme různé způsoby trávení sněhových vánoc.

Jsou to předně tak zvaní idealisté, průkopníci čili lid, jenž jezdí na hory opravdu jen za sněhem. Takoví se poznají podle toho, že mají s sebou lyže, batohy a přehazí z tak zvaných zimních středisek lepší společnosti, jsouce popoháněni zvuky jazzu, jež se linou z oken různých Grandhotelů. Mají pravidelně někde nahoře chatu, kde táborí po dvou nebo ve větších skupinách za praskání mohutných

VELKÉ POVĚRY A MALÉ PRAVDY

84

polen v krbu a za doprovodu různých domácích pochutin, ozdobeným smrčkem na stole počínaje. Ty polena buď vlastnoručně narubali během léta, nebo ukradli hajnému z metru až na podzim. Pravidelně chodí brzo spát, vzhledem k tomu, že jsou zde stejným dílem zastoupeni muži i ženy a k tomu, že se ráno časně vstává a jede.

Je-li chata větší, nájemce rozšafný a lidí více, lze provozovat kolektivní vysokohorskou zábavu včetně gramofonu nebo harmoniky. K večeri se nikdo nepřevléká, jen tehdy, když zebou nohy. Zábava bývá nevázaná a jeden se pak v Praze diví, když spatří váženého pána v kožichu, jak je to možné, že ten člověk chodil o vánocích po rukou.

Čím je nadmořská výška nižší, tím ubývá na přírodnosti lyžařů. Zábava je uhlazenější a kolorována jazzem. Lyže nejsou podmínkou, smoking ano. Jezdí se nejvýše po cvičné louce a společnost večer hází patičkami, přeskočky a sešupy jako by se to rozumně samo sebou. Metrakového pána, jenž líčí strašný sešup do rokle, tahali v potu tváří dva hoteloví sluhové z hromady sněhu před hotelem, kam se zapichl po 20 metrech jízdy po cvičné louce, naslouchající dav se však tváří napinavě a každý si představuje sama sebe na sněhových pláních, na strašných srázech, případně jako vítěze závodu na 50 km.

A mezi tímto davem se proplétají osamělí lovci obého pohlaví, kteří vyměnili Karlovy Vary nebo Mariánské Lázně za Špindlerův Mlýn či Jánské Lázně a hledají partnery neb partnerky z davu, který sem přijel utratit mohutnou remuneraci. Rádi mu v tom pomohou. Na parketě a u baru si počínají s neobyčejnou jistotou, vyjdou-li náhodou před hotel na sněh jsou jejich zadní partie ve stálém nebezpečí úrazu.

Hory jsou krásné, ovšem lidé jsou různí. Někdo jede o vánocích na hory a nevidí nic, než sněh, jiný si zase nevšimne, že sněh napadl. Každý si však užije své. ●

Sportovní výkon není výsledek náhodné souhry neznámých činitelů. Rozhodně ne dnes. Ovlivňuje jej mnoho okolností, některé dokonale, některé jen velmi těžce kontrolovatelné.

V podstatě je však výsledkem možnosti a schopnosti jedince. A proti veškeré teorii dovede skutečnost předvést neočekávaná překvapení. 80kilový vytrvalec je theoretický nesmysl. Ve skutečnosti však jsou a jest jich hodně a někteří z nich i na těch nejdělsích tratích velmi dobří.

Nerozhoduje totiž jen tělesná stavba, povšechně řečeno exteriér závodníků. Stejně nebo ještě důležitější úlohu hrají vnitřní orgány, které tímto exteriérem hýbají a hodnoty duševní.

Co by byl ideální exteriér lyžařského závodníka, by mohlo být předmětem theoretických sporů. Skutečnost je, že máme výborné závodníky jak čistě subtilní stavby tělesné, tak i vyložené siláky a všichni docilují výborných výsledků. Ideální tělesný typ je dnes pověrou.

Okolo duševních vlastností je mnoho pověr. Nejdůležitější z těchto duševních hodnot je silná vůle. Ona rozhoduje v kritickém okamžiku o vítězství, dovede-li přinutit unavené tělo ke skutečnému fyzickému vypětí, které je podmínkou velkých výkonů.

Ríkalo se, že takové přepínání sil znamená pro tělo skutečnou škodu. A to není pravda. Trenovaný organismus neutrpí touto cestou žádné osudné škody na zdraví. Jest ovšem bezpodmínečně nutno po takovém výkonu dát tělu potřebný odpočinek a pečlivé ošetření. Vydané síly se nahrazují bez jakýchkoliv škod.

Strážidelnou pověrou je strach z přetrenování. Pravdou však je, že při řádné životosprávě je tvrdý training podmínkou velkého výkonu, nikoliv jeho překážkou. Běžec na lyžích má běhat hodně a tvrdě. Dvakrát denně a hodně dlouhé trati a na rychlost. Lidé nejsou nemocní z práce. Jsou však nemocní z toho, co dělají po práci.

Škodí nebo neškodí tréma? Normálně neškodí a vlastně je prospěšná. Běžec, který nastupuje k závodu s nervy obrazně hned pod koží, v určitém vzrušeném napětí, dostává se rychleji do plného tempa než soupeř, který jde chladnokrevně do závodu jako do pracovního úkolu.

Pro příjemně ztrémovaného běžce je závod mnohem lehčí záležitostí, kde strach před soupeřícími veličinami ustupuje vlastnímu vzrušení. Jakýpak strach před něčím, když ve mně každá žilka hraje bojovným vzrušením? Nápadně špatné výsledky po dobré přípravě mají jiné a hlubší příčiny než je tréma.

Velká a zhoubná je pověra, že neškodí jedna nebo dvě cigarety. Pravda je, že škodí a velice. A není z nich vůbec nic dobrého.

O jídle může být jen jedna pravda. Je-li třeba pro lyžařského závodníka k slušnému výkonu 6000 a více kalorií, může být strava jedinec vydatná, smíšená a chutná a v dostatečném množství. Zelenina okolo velkého bifteku působí blahodárně, hlavně pro

oči, jako zelená barva vůbec. Jinak ta pravá síla je zakleta spíše v bifteku.

Mléko tučné a přetučnělé (na naše poměry) je výborná součást potravy pro jeho obsah tuků a bílkovin spolu s vitaminy.

Pro lyžaře není strava pověrou. Ke ztrátám na pohybové energii přistupuje ztráta energie tepelné, jak to nese prostředí, v němž lyžař závodí. Ale pravda je snadná: dobré a hodně.

Marnou pověrou jsou embrocace a různé ty pomazánky velikých vůní a zápachů. Zahřejí-li trochu pokožku zcela povrchním podrážděním, které nikdy nejde tak hluboko, aby účinně působilo přímo na svaly, je to asi tak vše, co dokáží. Lyžaři také na ně mnoho nedají.

Masáž není pověra. Pověrou by bylo, kdyby někdo chtěl své výkony založit jedinec na ní. Je podstatnou součástí správné péče o trenující tělo. Může být dokonce i medicínským prostředkem jeho léčení v určitých případech.

Sauna je pro nás pověra. Seveřané snad bez ní nemohou být a může být důležitým prvkem jejich tělesné přípravy. Jejich temperament potřebuje ke své vlažnosti něco ostřejšího. My nejsme Seveřané. Důkladná koupel a mírná pára nám stačí i bez březových prutů a trochu násilného protikladu ledové koupele ve vysekané ledové díře.

Sportovní lékařství zbavuje postupně sport všech pověr a nahrazuje je pravdou. Nejzákladnější pravdou jest podrobné zjištění zdravotního stavu těch, kteří začínají s vážným tréninkem a hlavně u mládeže. Zde plní sportovní lékařství své nejdůležitější poslání. Vylučuje všechny, kterým by sport pro jejich skrytý fyziologickou vadu mohl vážně ublížit.

V postupu trainingu již sportovní poradna není pro sportovce tak důležitá, jako sportovec pro sportovní poradnu. Je-li po ruce sportovní lékař, má to pro nemocného sportovce svůj význam, dovede-li si ošetřující lékař jasně představit z vlastní zkušenosti, o jakou námahu se jedná, kdyby tato měla být vlastní příčinou nemoci.

Ale i nemocného sportovce vyléčí spolehlivě dobrý lékař.

Chcete ještě vědět, jak se pozná nemocný sportovec? Tak jako každý nemocný tvor. Nemůže. A léčení takových pacientů je stejné jako všech ostatních, protože jejich vady a nedostatků jsou v celku také docela obyčejné.

Z rozhovoru
s MUDr. Jirkou Kabátníkem.

Člen olymp. mužstva
v roce 1936 a 1948
Jaroslav Lukeš

ČESTNÁ LISTINA VÍTĚZŮ ZIMNÍCH OLYMPIJSKÝCH HER

V příštích dnech budou nejlepší lyžaři, hockeyisté, bruslaři a bobisté bojovat již po páté o hrdé tituly Olympijských vítězů. Po prvé tomu bylo před 24 léty v Chamonix, kde pod vlajkou s pěti na řadu Sv. Mořic, pak Amerika s Lake Placid a poslední Zimní Olympijské hry byly v roce 1936 v Garmisch-Partenkirchenu. Po dvanáctileté přestávce je to opět Sv. Mořic, který bude dějištěm prvního poválečného olympijského zápolení. Po dlouhých letech okupace a kruté války nastoupí opět nejlepší sportovci z celého světa, aby změřili síly a bojovali o čest svých národních barev. Olympijský pořad se stále doplňoval. Od začátku bojují lyžaři v běhu na 18 km a 50 km, ve skoku a v závodě sdruženém. Na posledních Olympijských hrách byly zařazeny také soutěže ve sjezdu, slalomu, alpské kombinaci a ve štafetách na 4×10 km. Tento úplný pořad bude i letos ve Sv. Mořici.

Přinášíme dnes přehled všech dosavadních vítězů a umístění československých reprezentantů. Nás zajímají úspěchy československých lyžařů, které nebyly malé. Je pravda, naše národní mužstvo mělo téměř vždy ve svém středu zástupce tehdejšího HDW, kteří bojovali jako řádní příslušníci našeho státu po boku Svazu lyžařů. Avšak i bez nich by byla naše bilance velmi dobrá. Na všech čtyřech předcházejících hrách jsme uhájili místo nejlepších stredoevropanů a téměř ve všech soutěžích je vždy mezi prvními deseti „Čechoslováci“. Jsou to úspěchy, které zavazují. Věříme však, že nás naši letošní reprezentanti nezklamou a že jejich jména budou zapsána po boku Bímů, Heváků, Bartoňů, Německých, Šimůnků, Musilů, Nováků, Musilů, Nováků, Cífků, Vránů atd.

I. — CHAMONIX — 1924

1. Th. Haug, Norsko
2. Stromstad, Norsko
3. Gröttumsbraaten, Norsko
4. Maardalen, Norsko
5. Persson, Švédsko
6. Alm, Švédsko
7. Raivio, Finsko
8. Lindberg, Švédsko
9. Colli, Itálie
10. Chedina, Itálie
12. Hevák, ČSR
14. Goldstein, ČSR
17. Jos. Německý, ČSR
19. Kolář, ČSR

II. — SV. MOŘIC — 1928

1. Hedlund, Švédsko
2. Johnson, Švédsko
3. Andersson, Švédsko
4. Kjellbotn, Norsko
5. Hegge, Norsko
6. Lappalainen Tauno, Finsko
7. Uitterström, Švédsko
8. Stöa, Norsko
9. Lappalainen Matti, Finsko
10. Wahi, Německo
11. Jos. Německý, ČSR
14. Donth, ČSR
18. Fišera, ČSR

III. — LAKE PLACID — 1932

1. Veli Saarinen, Finsko
2. Väinö Lükkanen, Finsko
3. Arne Rustadstuen, Norsko
4. Hegge, Norsko
5. Vestad, Norsko
6. Uitterström, Švédsko
7. Lappalainen, Finsko
8. Lindgren, Švédsko
9. Johnsson, Švédsko
10. Bartoň, ČSR
11. Ing. VI. Novák, ČSR
13. Feistauer, ČSR
14. Cífka, ČSR

IV. — GARMISCH PARTENKIRCHEN — 1936

1. Viklund, Švédsko
2. Wikstroem, Švédsko
3. Englund, Švédsko
4. Bergstroem, Švédsko
5. Karppinen, Finsko
6. Tuft, Norsko
7. Heikkinen, Finsko
8. Niemi, Finsko
9. Musil, ČSR
10. Smolej, Jugoslavie
15. Svatoš, ČSR
19. Ing. Novák, ČSR
- Mihalák — vzdal

BĚH NA 18 km:

1. Hedlund, Švédsko 4:52:37
2. Johnson, Švédsko 5:05:30
3. Andersson, Švédsko 5:05:46
4. Kjellbotn, Norsko
5. Hegge, Norsko
6. Lappalainen Tauno, Finsko
7. Uitterström, Švédsko
8. Stöa, Norsko
9. Lappalainen Matti, Finsko
10. Wahi, Německo
11. Jos. Německý, ČSR 5:35:46
14. Donth, ČSR
18. Fišera, ČSR

BĚH NA 50 km:

1. Haug, Norsko 1:14:31.2
2. Gröttumsbraaten, Norsko 1:37:01
3. Niku, Finsko 1:15:51
4. Maardalen, Norsko 1:16:26
5. Landvik, Norsko
6. Hedlund, Švédsko
7. Raivio, Finsko
8. Sandin, Švédsko
9. Persson, Švédsko
10. Winnsberg, Švédsko
14. Bím, ČSR 1:33:08
18. Hevák, ČSR
19. Gottstein, ČSR
24. Jón, ČSR
25. Hák, ČSR

1. Ulteystvöm, Švédsko 1:23:07
2. Vickström, Švédsko 1:25:07
3. Saarinen, Finsko 1:25:24
4. Lappalainen, Finsko
5. Haakonsen, Norsko
6. Hedlund, Švédsko
7. Johnsson, Švédsko
8. Ström, Švédsko
9. Mattila, Finsko
10. Donth, ČSR
11. Vlad. Novák, ČSR 1:32:59
16. Bartoň, ČSR
20. Feistauer, ČSR
22. Cífka, ČSR

1. Larsson, Švédsko 1:14:38
2. Hagen, Norsko 1:15:33
3. Niemi, Finsko 1:16:59
4. Maitso, Švédsko
5. Hoffsbakken, Norsko
6. Rustadstuen, Norsko
7. Nurmela, Finsko
8. Häggblad, Švédsko
9. Iversen, Norsko
10. Mihalák, ČSR
11. Šimůnek, ČSR
14. Musil, ČSR
21. Berauer, ČSR

1:19:01

BĚH NA 50 km:

1. Haug, Norsko	1:14:31.2	1. Gröttumsbraaten, Norsko	1:37:01
2. Gröttumsbraaten, Norsko	1:15:51	2. Hegge, Norsko	1:39:01
3. Niku, Finsko	1:16:26	3. Oedegaard, Norsko	1:40:11
4. Maardalen, Norsko		4. Saarinen, Finsko	
5. Landvik, Norsko		5. Haakonsen, Norsko	
6. Hedlund, Švédsko		6. Hedlund, Švédsko	
7. Ralvio, Finsko		7. Johansson, Švédsko	
8. Sandin, Švédsko		8. Strom, Švédsko	
9. Persson, Švédsko		9. Mattila, Finsko	
10. Wnnsberg, Švédsko		10. Donth, CSR	
14. Bim, CSR	1:33:08	11. Vlad. Novák, CSR	
18. Hevák, CSR		15. Otakar Německý, CSR	
19. Gottštejn, CSR			
24. Jón, CSR			
25. Hák, CSR			

1. Utlerström, Švédsko	1:23:07
2. Viekström, Švédsko	1:25:07
3. Saarinen, Finsko	1:25:24
4. Lappalainen, Finsko	
5. Rustadstuen, Norsko	
6. Gröttumsbraaten, Norsko	
7. Toikka, Finsko	
8. Stenen, Norsko	
9. Mikanen, Finsko	
10. Svärč, Švédsko	
14. Vlad. Novák, CSR	1:32:59
16. Bartoň, CSR	
20. Feistauer, CSR	
22. Cifka, CSR	

1. Larsson, Švédsko	1:14:38
2. Hagen, Norsko	1:15:33
3. Niemi, Finsko	1:16:59
4. Matsbo, Švédsko	
5. Hoffbakken, Norsko	
6. Rustadstuen, Norsko	
7. Nurmela, Finsko	
8. Häggblad, Švédsko	
9. Iversen, Norsko	
10. Miháček, CSR	1:19:01
11. Šimůnek, CSR	
14. Musil, CSR	
21. Berauer, CSR	

ZÁVOD SDRUŽENÝ (běh na 18 km a skok)

- Haug, Norsko
- Stromstad, Norsko
- Gröttumsbraaten, Norsko
- Oekern, Norsko
- Nilsson, Švédsko
- Adolf, CSR**
- Buchberger, CSR**
- Jakobsson, Švédsko
- Eklöf, Finsko
- Balmat, Francie
- Bim, CSR

- Gröttumsbraaten, Norsko
- Vinjarengen, Norsko
- Snersrud, Norsko
- Nutio, Finsko
- Jarvinen, Finsko
- Eriksson, Švédsko
- Boeck, Německo
- O. Německý, CSR**
- Rubi, Švýcarsko
- Burkert, CSR**
- Buchberger, CSR

- Gröttumsbraaten, Norsko
- Stenen, Norsko
- Vinjarengen, Norsko
- Kolferund, Německo
- Eriksson, Švédsko
- Bartoň, CSR**
- Czech, Polsko
- Šimůnek, CSR**
- Monsen, Amerika
- Normoe, Kanada
- Cifka, CSR
- Feistauer, CSR

- Hagen, Norsko
- Hoffbakken, Norsko
- Brodahl, Norsko
- Valonen, Finsko
- Šimůnek, CSR**
- Oesterkloeft, Norsko
- St. Marusarz, Polsko
- Murama, Finsko
- Labr, CSR**
- Nikunen, Finsko
- Westman, Švédsko
- Berauer, CSR
- Vrána, CSR

SKOK PROSTÝ:

- Thamps, Norsko
- Bonna, Norsko
- Haug, Norsko
- Haugen, Amerika
- Landvik, Norsko
- Nilsson, Švédsko
- Jakobson, Švédsko
- Girardbille, Švýcarsko
- Nils, Švédsko
- Wende, CSR**
- Koldovský, CSR
- Bim, CSR

- Andersen, Norsko
- Sigmund Ruud, Norsko
- Burkert, CSR**
- Nilsson, Švédsko
- Lundgren, Švédsko
- Monson, Amerika
- Mühlbauer, Švýcarsko
- Feuz, Švýcarsko
- Neuner, Německo
- Carlsson, Švédsko
- Möhwald, CSR
- Bim, CSR
- Vondrák, CSR

- Birger Ruud, Norsko
- Beck, Norsko
- Wahlberg, Norsko
- Eriksson, Švédsko
- Oinen, Amerika
- Kaufmann, Švýcarsko
- Sigmund Ruud, Norsko
- Adachi, Japonsko
- Chiogna, Švýcarsko
- Rylander, Švédsko
- Bartoň, CSR
- Cifka, CSR
- Feistauer, CSR

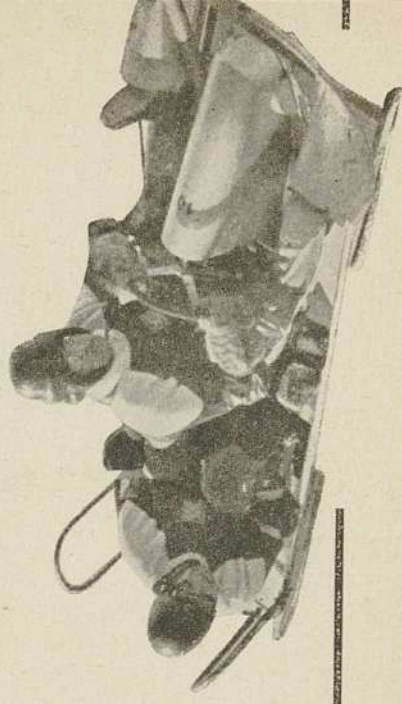
- Birger Ruud, Norsko
- Eriksson, Švédsko
- Andersen, Norsko
- Wahlberg, Norsko
- Marusarz, Polsko
- Valonen, Finsko
- Iguro, Japonsko
- Kongsgaard, Norsko
- Tiihonen, Finsko
- Marr, Německo
- Lukeš, CSR
- Kahl, CSR
- Lahr, CSR
- Budárek, CSR

ZÁVOD ČTYŘČLENNÝCH VOJ HLÍDEK:

- 1924:
- Švýcarsko
 - Finsko
 - Francie
 - Československo
- Složení naší hlídky:
npor. Buchta, voj. Bim,
a Mittlöbner.

- 1928:
3:56:06	1. Norsko	3:50:47	1. Itálie
4:00:10	2. Finsko	3:54:37	2. Finsko
4:18:53	3. Švýcarsko	3:55:04	3. Švédsko
4:19:54	6. Československo	4:15:07	8. Československo
- Složení naší hlídky:
por. Otakar Německý,
svob. Klouček, voj. Möhwald
a John.

- 1936:
2:28:35	1. Švédsko
2:28:49	2. Švédsko
2:35:24	3. Československo
2:50:08	8. Československo
- Složení naší hlídky:
npor. Steiner, des. Matějasko,
voj. B. Musil a Kosour.

V roce 1932 v Lake Placid se vojenská hlídka nejevy.

To je přehled vítězů a výsledků československých reprezentantů na všech dosud konaných Zimních Olympijských hrách. Na posledních Olympijských hrách v Garmisch Partenkirchenu v roce 1936 byl normální pořad

rozšířen a doplněn soutěží ve sjezdu a slalomu a alpské kombinaci a štafetami na 4 × 10 km.

Vítězové a umístění československých závodníků v těchto soutěžích v roce 1936 v Garmisch Partenkirchenu:

Muži:

Sjezd:

1. Birger Ruud, Norsko
2. Pfenür, Německo
3. Lantschner, Německo
4. Allais, Francie
5. Ronningen, Norsko
6. Wörndle, Německo
7. Fossum, Norsko
8. Granz, Německo
9. Sertorelli, Itálie
10. Sigmund Ruud, Norsko
-
16. Hromádka, ČSR
18. Hollmann, ČSR
23. Pick, ČSR
25. Kahl, ČSR

Slalom:

1. Pfenür, Německo
 2. Lantschner, Německo
 3. Allais, Francie
 4. Granz, Německo
 5. Wörndle, Německo
 6. Birger Ruud, Norsko
 7. Sertorelli, Itálie
 8. Durrance, Amerika
 9. Konningen, Norsko
 10. Lafforgue, Francie
 -
 16. Hollmann, ČSR
 21. Kahl, ČSR
 29. Pick, ČSR
- Hromádka spadla lyže a vzdal.

Alpská kombinace:

1. Pfenür, Německo
2. Lantschner, Německo
3. Allais, Francie
4. Birger Ruud, Norsko
5. Wörndle, Německo
6. Granz, Německo
7. Sertorelli, Itálie
8. Konningen, Norsko
9. Fossum, Norsko
10. Durrance, Amerika
-
16. Hollmann, ČSR
21. Kahl, ČSR
26. Pick, ČSR

Ženy:

Sjezd:

1. Schou-Nilsen, Norsko
2. Resch, Německo
3. Grasegger, Německo
4. Steuri, Švýcarsko
5. Pfeifer, Německo
6. Granz, Německo
7. Pinching, Anglie
8. Dybwad, Norsko
9. Bühler, Švýcarsko
10. Wiesinger, Itálie
-
16. Walterová, ČSR
22. Beinhauerová, ČSR
34. Möhwaldová, ČSR

Slalom:

1. Granz, Německo
2. Grasegger, Německo
3. Steuri, Švýcarsko
4. Pfeifer, Německo
5. Schou-Nilsen, Norsko
6. Rexler, Anglie
7. Dybwad, Norsko
8. Resch, Německo
9. Clara, Itálie
10. Nisl, Rakousko
-
23. Beinhauerová, ČSR

Alpská kombinace:

1. Granz, Německo
2. Grasegger, Německo
3. Schou-Nilsen, Norsko
4. Steuri, Švýcarsko
5. Pfeifer, Německo
6. Resch, Německo
7. Dybwad, Norsko
8. Resler, Anglie
9. Pinching, Anglie
10. Bühler, Švýcarsko
-
22. Beinhauerová, ČSR

Štafety 4 × 10 km:

Startovalo 16 štafet:

1. Finsko	2:41:33
2. Norsko	2:41:39
3. Švédsko	2:43:03
4. Itálie	2:50:05
5. Československo	2:51:56
6. Německo	2:54:54
7. Polsko	2:58:50
8. Rakousko	3:02:48
9. Francie	3:03:33
10. Jugoslaviie	3:04:38

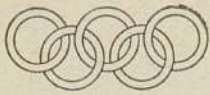
Následují: Amerika, Japonsko, Lotyšsko, Rumunsko, Bulharsko, Turecko.

Naše hlídka startovala v tomto složení: Musil, Berauer, Mihalák a Šimůnek.

TABULKY SESTAVIL JOSEF HORA

Člen olympijského mužstva v roce 1932, 1936 a 1948 Frant. Šimůnek

V. ZIMNÍ OLYMPIJSKÉ HRY 1948

I. kontrolní lyžařské závody skokanů.

Na Nový rok dopoledne uspořádal Svaz lyžařů RČS ve Spindlerově Mlýně na můstku lyžařského stadionu I. kontrolní závody skokanů. Byly první přehlídkou našich závodníků pro výběr na Zimní Olympijské hry. Z 50 startujících 31 závod dokončilo. Každý měl 4 skoky, z nichž poslední tři byly klasifikovány. Trenér našich lyžařů, Nor Eiklid, závody zahájil krásným stylovým skokem.

Podrobné výsledky: Vítěz závodu junior Remsa (Sokol Studenec 323.4 bodu, skoky 49, 51.5 a 53.5 m; 2. Bělohožník (LK Liberec) 318.8 b., 48.5, 50 a 52 m; 3. Lukeš (Spindlerův Mlýn) 308.6 b., 47.5, 48 a 49 m; 4. Thomas (LTBK Nový Svět) 306.4 b., 50, 49.5 a 53 m; 5. Císař (SK Lomnice n. Pop.) 306.1 b., 50, 49.5 a 53 m; 6. Kadavý (LZK Praha) 300.6 b., 45, 49.5 a 48.5 m; 7. Jebavý (SK Martinice) 295.5 b., 43.5, 46.5 a 47 m; 8. Kolář (Sokol Dvůr Králové) 293.2 b., 43.5, 40 a 49 m; 9. Janata (Severák Jablonec n. Nis.) 292.6 b., 46.5, 47 a 48.5 m; 10. Jelšič (KSTL Ban. Bystrica) 291.7 b., 42.5, 46.5 a 49 m; 11. Paska (VS Praha) 281.9 b., 43.5, 46.5 a 46.5 m; 12. Fejfar (Sokol Nová Paka) 280.5 b., 39, 44 a 46.5 m; 13. Lenemayer (LTBK Nový Svět) 274.1 b., 39, 39.5 a 45.5 m; 14. Schröfel 46.5, 49 a 52.5 m; 15. Felix (SK Lomnice) 269.5 b., 42, 46.5 a 47 m; **d o r o s t e n c i :** 1/13. Rieger 276.1 b.; 2/17. Nieser 268.2 b.; 3. Dialog; 4/22. Danko; všichni LTBK N. Svět-Harrachov.

Nejlepší slovenský skokan Chaban a s ním i Lizler a Balcar, měli skok s pádem, který je odkázal na zadní místa. Chaban byl 24., Lizler 26., Balcar 28. Štolba zlomil při prvním skoku lyží a byl ze soutěže vyřazen.

Kontrolní závod běžců.

V sobotu 3. ledna přišli ke slovu i běžci ve Spindlerově Mlýně. Počasí jim nepřálo a projeli trať, pečlivě vybranou Ing. Vládou Novákem, na těžkém sněhu a za deště. Trať v podobě osmičky musela být zkrácena asi na 22 km. Měla měnivý terén, těžké sjezdy a stoupání a byla celkově těžší olympijské trati ve Sv. Mořici. V nejlepší formě se ukázali „Novoměstáci“, kteří v čele se Zajíčkem zaběhli tři nejlepší časy. Mnoho závodníků nedojelo. Pro zlomení lyží vzdali Balvín a Nemeszegy, dále vzdali Šimůnek, Kovalčík, Ulický, Banko a Tvrzník. Z družstva předolympijské přípravy nestartovali Chaban a Tryzna.

Výsledky: I. třída: 1/1. Zajíček (Nové Město) 2:06:12 hod.;

2/2. Bousek (Nové Město) 2:06:43 hod.; 3/3. Hlaváč (Nové Město) 2:07:27 hod.; 4/4. Cardal (Jilemnice) 2:09:12 hod.; 5/5. Kadavý (LZK Praha) 2:09:42 hod.; 6/6. Rusko (KSTL Štrbské Pleso) 2:09:58 hod.; 7/7. Kosour (Nové Město) 2:10:27 hod.; 8/8. Jenka Josef (Sokol Ml. Boleslav) 2:11:34 hod.; 9/10. Fišer (ZLC Plzeň) 2:11:59 hod.; 10/14. Lukeš (Spindlerův Mlýn) 2:17:21 hod. — II. třída: 1/9. Marek (Nové Město) 2:11:44 hod.; 2/11. Jenka S. (Sokol Ml. Boleslav) 2:14:11 hod.; 3/13. Weisshäutel (Severák Jablonec) 2:16:34 hod. — Třída starších A: 1/12. Bruk (KSTL Banská Štiavnica) 2:15:17 hod.

Druhý závod skokanů.

Po sobotním běhu konaly se v neděli na lyžařském stadionu ve Sv. Petru II. kontrolní závody ve skoku, které byly současně druhou částí závodu sdruženého. Původně určené závody na můstku na Kopanině musely být pro špatné počasí a oblevu odřeknuty. Ale i ve Spindlerově Mlýně skokanům počasí i v neděli nepřálo. Před zahájením a během závodu chvillemi přišlo. Sníh byl měkký a rychlý, proto se neskákalo z plného nájezdu a každý závodník měl jen tři závody. Remza ve druhém kole 49.5 m. Závod zahájil tak jako na Nový rok trenér našich skokanů Nor Eiklid skoky 48 a 47.5 m, z plného nájezdu 49.5 m.

Technické výsledky:

Skoky: 1. Remza (Sokol Studenec) 328.7 bodu, 47.5, 49.5 a 47 m; 2. Bělohožník (LK Liberec) 325.2 bodu, 46, 46.5 a 47.5 m; 3. Císař (SK Lomnice n. Pop.) 317 bodů, 46, 48 a 47.5 m; 4. Štolba (Severák Jablonec) 315.2 bodu, 44, 46.5 a 46.5 m; 5. Thomas (LTBK Nový Svět) 313.7 b, 47, 46.5 a 46.5 m; 6. Lukeš (SK Spindlerův Mlýn) 312.4 bodu, 42.5, 46 a 46 m; 7. Karel Jebavý (Sokol Martinice) 310.1 bodu, 42.5, 43.5 a 45.5 m; 8. Chaban (KSTL Banská Bystrica) 307.3 bodu, 42.5, 54 a 42 m; 9. D. Jebavý (Sokol Martinice) 293.6 bodu, 43, 43 a 44 m; 10. Lizler (Ski Jilemnice) 286.7 bodu, 42, 39.5 a 42 m. Z ostatních předních závodníků se umístili: 14. Šimůnek (B a B Praha) 274.9 b., 38.5, 40 a 38 m; 16. Kadavý (LZK Praha) 273.5 b., 39.5, 39 a 40 m; 18. Nemeszegy (KSTL Ban. Bystrica) 273.1 b., 37, 38.5 a 39.5 m; 23. Mečíř (Ski Jilemnice) 195.2 b., 30, 30 a s pádem 48.5 m; 24. Kosour (Nové Město na Mor.) 194.9 b., 34, 37 a s pádem 36 m.

Startovalo celkem 26 skokanů.

Závod sdružený přinesl toto pořadí: 1. Kadavý (LZK Praha) 633.5 bodu; 2. Lukeš (SK Spindlerův Mlýn) 631.9 b.; 3. Kosour (SK Nové Město na Moravě) 541.55 b.; 4. Mečíř (Ski Jilemnice) 494.2 b.

Amerika.

Lyžařští reprezentanti USA jsou již přes měsíc ve Švýcarsku. V Klosters se účastnili slalomu, kde potvrdili svoji třídu a vyhráli obě soutěže. V mužích zvítězil Stewart před svými krajany Knowltonem, Fariesem a Blatem. Teprve pátým byl nejlepší domácí závodník Haensli. Také soutěž žen vyhrála Američanka Frazenová před osmi svými krajankami.

Kanada.

Kanadský lyžařský team je ve Sv. Mořici od 5. ledna. Trenérem sjezdářů je Francouz Allais a skokanů Pickering. Ve sjezdu budou startovat dvojčata sestry Whurleleovy. Skokan Mobraaten startoval již v roce 1936 v Garmisch Partenkirchenu na ZOH.

Rakousko.

Rakouský spolkový prezident dr. Karel Renner uspořádal 16. ledna ve Vídni recepci, které se účastnili členové olympijského družstva. Rakouští lyžaři složili při této příležitosti olympijskou přísahu.

Polsko.

Polské skokany připravoval po několik týdnů v Zakopaném norský trenér Erick Noore. Zhostil se svého úkolu velmi dobře, neboť jeho cených rad a zkušeností využili vybraní polští skokani v kursech i na závodech. V Zakopaném byly uspořádány vylučovací závody ve skoku pro olympijské družstvo. Zvítězil Jozef Daniel-Kreptowski skoky 68 a 65 m a 217.2 body, 2. Jan Kula 60 a 64.5 m, 210 b., 3. Jan Gasienica-Ciaptak 67 a 64.5, 206.4 b., 4. Schindler Jerzy, 5. Kozak Tadeusz. Těchto pět skokanů pojede do Sv. Mořice. Šestým bude nejlepší polský skokan Stanislav Marusarz, který měl jeden skok s pádem 74 m, je však podle Nora Noore nejlepším z celého družstva a velkou nadějí Poláků.

Švýcarsko.

Olympijské lyžařské družstvo je oslabeno již o dva z nejlepších. Po zranění Valaera (zlomená klíční kost), zlomil si nohu na sjezdu ve Sv. Mořici jeden z kandidátů na zlatou medaili Edy Rominger. Je v nemocnici a bude nejméně tři měsíce vyřazen ze závodní činnosti.

Sigmund Ruud přijede s norským teamem do Špindlerova Mlýna.

Potvrzuje tak svým novoročním dopisem spolu s blahopřáním k Novému roku všem čs. lyžařským přátelům a píše, že díky intenzivní práci ve vánoční době ve svém obchodě, podařilo se mu zajistit po Olympijských hrách ještě několik dnů volna, aby mohl splnit svůj červnový slib v Praze, že přijede v zimě. Ano, bude to sám náš dobrý přítel a populární „Bolanu“, který je jako vedoucí prvotřídního norského teamu, složeného a určeného po ZOH přímo ve Sv. Mořici, přijede na mezinárodní závody do Špindlu 12.—15. II. Nejen jako vedoucí norského mužstva, ale po několikaleté přestávce chce znovu vstoupit na „závodní stopu“ právě v Československu a vánočního prázdná použil k tréningu na Hannibalově můstku, aby se nám představil ve třídě „star-

Chamonix 1924

Archiv

Hrdina prvních Zimních Olymp. her v Chamonix Nor Haug. Zvítězil v běhu na 18 a 50 km a v závodě sdruženém, třetím byl ve skoku prostém. Vyhrál tedy 3 zlaté a 1 bronzovou medaili

ších“. Jeho start bude u nás sensací a máme se tedy na co těšit. A ještě něco: Sigmund Ruud slibuje Zimnímu Sportu, že ihned po nominaci norského olympijského mužstva, která bude provedena nejpozději 11. ledna, napíše o tom, jak se připravovali Norové na Olympijské hry.

Norsko.

První kvalifikační závody ve skoku na můstku v Kristiansandu pro zařazení do olympijského družstva vyhrál George Thrane skoky 54, 62 a 62,5 m před Th. Schjelderupem a Asbjornem Ruudem. Nejdelší skok měl Ernst Knutsen 67,5 metru. Birger Ruud se při tréningu zranil a nemohl se proto vyřadovacích závodů účastnit. Do Mořice však pojedje.

Italie.

Členové italského olympijského družstva startovali na obřím slalomu v Setriere. Závod mužů vyhrál Alvera a závod žen Seghiová.

Argentina.

Také argentinskí lyžaři jsou již od vánoc ve Švýcarsku. Ve Sv. Mořici závodili ve sjezdu na trati 3.700 m dlouhé s výškovým rozdílem 780 m. Ze 40 startujících měl nejlepší čas Reinalter (Sv. Mořic) 2:38 min. před svým druhem Spadou. Třetí byl de Rieders, 4. de Carril a 5. Jung (všichni Argentina).

Škoda, že takových přátel nebylo víc!

Běžecké družstvo v předolympijské přípravě přes největší snahu se strany ministerstva výživy postrádalo takových přídavků ve stravování, potřebných pro tvrdý trénink. Žilinskí lyžaři se nějak dozvěděli o tomto handicapu čs. lyžařů a jak jen pošta rychle stáhla, doručila do Špindlerova Mlýna závodníkům balík, obsahující nejvýživnější potraviny. Nejmenovaní žilinskí lyžaři dvakrát dali, protože rychle dali a proto jim patří dík našich olympioniků. Škoda, že nemůžeme poděkovat více takovým přátelům!

Ga - Pa 1936

Archiv

Dva úspěšní Čechoslováci z Ga-Pa 1936: Lukáš Mihalák, nejlepší Středoevropan na 18 km, a Cyril Musil, nejlepší v běhu na 50 km

Jak je to vlastně se startem Rusů?

Naše lyžařská veřejnost v posledních dnech byla vzrušena mylnou zprávou některých horlivých listů o „potvrzení startu Rusů“ v únoru v ČSR. K tomu SLRČS oznamuje, že do Prahy došla prostřednictvím ministerstva zahraničí zpráva pouze o příslibu ministra Romanova k vyslání sovětských lyžařů na zájezd do ČSR. Byla toliko naznačena pravděpodobnost sovětské účasti na závodech v únoru v ČSR. Přes urgenci potvrzení startu, nedošla ani z Moskvy dosud odpověď, ani povolení startu od FIS.

Důkladná příprava sovětských lyžařů

Reprezentáční mužstvo SSSR v šestinedělním kursu — kontrolní závody v Bakuriani. Mezinárodní závody SLRČS nekolidují s termínovou listinou lyžařů SSSR. — Sjezdaři SSSR trenovali v létě na Kavkazu.

Z bohatého programu sovětských lyžařů nás zaujmou především tři události.

6 týdnů příprav reprezentantů SSSR

Sovětský svaz, přesto, že není dosud členem FIS, jmenoval reprezentační mužstvo lyžařů již po prvé poválečné zimě 1945—1946. Každoročně svolává všechny do ústředních kursů. Letos trenovali běžci a sdruženáři od 15. prosince — 15. ledna v Kirovsku pod Urálem, zatím co sjezdaři od prosince na sjezdových drahách v okolí Bakuriani. V době od 4. do 10. ledna byly uskutečněny pro běžce i sjezdaře v Bakuriani kontrolní závody. Podle jejich výsledků bude mužstvo lyžařů SSSR případně přestavěno.

Okénka v termínové listině

Sledujeme-li termínovou listinu sovětských lyžařů, zjistíme zajímavé skutečnosti. Předně v době, kdy se konají ve Sv. Mořici Zimní Olympijské hry, neporádají v SSSR žádné větší lyžařské závody. Co je však pro nás radostnější, je volný termín lyžařů SSSR v době, kdy v ČSR pořádáme mezinárodní závody, ke kterým byli sovětské lyžaři pozváni. FIS nebude podle svých stanov mítí proti jednomu startu sovětských lyžařů u nás žádné námitky. Z významnějších závodů v SSSR uvedme především mistrovství SSSR v běhu, skoku a slalomu, které bude uspořádáno od 12. do 19. března ve Svěrdlovsku na Urale. Mistrovství SSSR ve sjezdu, slalomu a alpské kombinaci bylo určeno na dobu od 10. do 22. dubna do Kirovska. Lyžaři odborové tělovýchovy v SSSR změní své

síly počátkem března, studenti začátkem února. V prvních dnech dubna střetnou se nejlepší lyžaři severu v Murmaňsku. Ze závodů, které již sovětská lyžařská absolvovali je pozoruhodný zejména

stafetový běh na 4 × 5 km o cenu časopisu Sovětský sport,

kteřý vyhrálo družstvo studentů „Nauka“ za 1:17:55 hod. před favorizovaným Dynamem (1:19:12) a CDKA (1:20:44). Nejlepší čas na 5 km docílil Dimitrijev (Nauka) 10:51 min. Stafeta, která se letos běžela jako XV. ročník se zúčastnilo 48 mužů se závodníky zvučných jmen jako Dobrejšin, Skripčenko, Šbérkunov, Spiridonov, Borisov atd. Za „Nauku“ startovali Spiridonov, Borisov, Skripčenko a Dimitrijev. Také družstvo žen „Nauka“ zvítězilo ze 36 družstev ve štafetě 3 × 3 km. Nejlepšího času docílila na 3 km Voroběva z Dynama (13:27 min.). Celkově byla také „Nauka“ nejúspěšnějším sdružením (průměr byl vypočítán ze 4 mužských a 3 ženských štafet „Nauka“ a dosáhla 48 bodů před Dynamem (50,5 bodů) a CDKA (114 b.).

Nový můstek Dynama u Moskvy

Lyžařský odbor moskevského Dynama dokončil v prosinci stavbu cvičného můstku v Leninských horách

u Moskvy. Kritický bod nového můstku je 35 m. 21. prosince byl vyzkoušen. Nejdelšího skoku docílil Čerkašov (32 m), z dorostenců Korčagin 22 m.

50 m můstek u Tallinu opraven

Nedaleko hlavního města Estonské SSR byl přestavěn můstek s kritickým bodem doskoku 50 m. Vedle velkého můstku byl postaven současně cvičný můstek pro začátečnický na 30 m.

Dubinina závodí již 25 let

Nejstarší lyžařskou závodnicí v SSSR je zasloužilý mistr sportu Mina Dubinina. Hájí barvy ministerstva obrany a mladší závodnice musí stále počítat s její konkurencí. Letošního roku dovršila 25 let závodní činnosti. Vyhrála 2krát mistrovství Moskvy v běhu na lyžích a jednou byla mistrem SSSR. Je trenérem mužstva lyžařů ministerstva obrany. V prosincovém závodě štafet 3 × 3 km měla nejlepší čas před skvělou závodnicí Dynama Dozofějovou. Uběhla předepsanou trať za 16:24 min. V závodě štafet mužů na 4 × 5 km docílil nejlepšího času Golovanov 23:20 min. Stejně jubileum jako Dubinina oslavil v těchto dnech i u nás známý sovětský závodník několikanásobný reprezentant Moskvy a SSSR Lodočnikov.

Lyžařské přebory I. kraje DTJ

konané 31. prosince 1947 a 1. ledna 1948 ve Strážném u Vrchlábi za účasti 60 startujících, měly tyto výsledky:

Běh: Muži 12 km: 1. Jílek, Radlice, 1:13:15 hod.; 2. Strach, Ruzyně, 1:14:55 hod.; 3. Behenský, Most. — Dorost 6 km: 1. Kobes, Dubeč, 33.50 min. — Ženy 6 km: 1. Vyskočilová, Jarov, 43.07 min.; 2. Vaníková, Píseň, 46.15 min.; 3. Tomášková, Holešovice. — Junioři 8 km: 1. Havrda, Náchod, 40.17 min.

Sjezd: Muži 1.500 m: 1.—2. Fryauf, Parník, 1:55:0 min.; Kubáň, Květná, 1:55:0 min.; 3. Hrubý, Košíře. — Dorost: 1. Kobes, Dubeč, 2:10:5 min.; 2. Kladivko, Skvrňany. — Junioři: 1. Coufal, Jundrov, 2:19:5 min.; 2. Havrda, Náchod. — Ženy 1.000 m: Vyskočilová, Jarov, 1:54 min.; 2. Rezníčková, Žižkov.

Slalom: Muži: 1. Fryauf, Parník, 60.3 vteř.; 2. Kubáň, Květná, 61.1 vteř.; 3. Hrubý, Košíře. — Ženy: 1. Rezníčková, Žižkov, 1:02:8; 2. Zajíčková, Žižkov.

Alpská kombinace: 1. Fryauf, Parník, 187.4 bodu; 2. Kubáň, Květná, 188.3 bodu; 3. Hrubý, Košíře. U žen nejlepší Zajíčková, Žižkov, 196.1 bodu.

Lyžařské závody v Novém Světě-Harrachově.

První lyžařské závody letošní sezóny uspořádal Bucharův klub v Novém Světě-Harrachově o vánočních svátcích. Byl to III. ročník závodu o pohár Harrachovských skláren. Ve čtvrtek 25. prosince byl na pořadu běh, kterého se účastnilo 102 závodníků. Dospělí běželi 12 km, ženy, junioři a dorostenci 6 km. Vítězové jednotlivých kategorií:

Muži:

I. třída: 1/1. Frant. Šimůnek (B a B, Praha) 54 min., 2/4. Jar. Kadavý (LZK, Praha) 55:33 min., 3/8. Petříček (Sokol, Zlatá Olešnice).

II. třída: 1/2. V. Weisshäutel (LK Severák, Jablonec) 54:43 min., 2/3. Novák (DTJ, Liberec) 54:58 min., 3/5. Jon (Ski, Vysoké n. Jizerou).

Třída starších: 1/11. Trejbal (SK Liberec) 59:37 min., 2/17. J. Synovec (Sokol, Zlatá Olešnice), 3/20. O. Prist (LTBK Nový Svět).

Ženy:

1. Weishäutelová (LK Severák, Jablonec) 45:09 min., 2. Janatová (LK Severák, Jablonec) 46:07 min., 3. Střížová (LK Vočko, Praha).

Junioři:

1. L. Šimůnek (SK Liberec) 33:30 min., 2. Molich (Ski, Vysoké n. J.), 3. Nesvadba (Sokol, Zlatá Olešnice).

Dorostenci:

1. J. Petříček (Sokol, Zlatá Olešnice) 35:09 min., 2. Koutský (LZK, Praha), 3. Balatka (Sokol, Zlatá Olešnice).

Druhý den na Štěpána pokračovaly závody, skoky pro závod sdružený na malém můstku „Na Čertáku“ za účasti 35 závodníků.

Výsledky závodu sdruženého:

I. třída:

1/1. Fr. Šimůnek (B a B, Praha) 439.5 bodu (34 + 37 m), 2/2. J. Kadavý (LZK, Praha) 409.5 bodu (31 + 32,5 m).

II. třída:

1/3. Jon (Ski, Vysoké n. Jizerou) 388.4 bodu (28 + 29.5 m), 2/4. Budárek (Sokol, Martinice) 382.5 bodu (33 + 32 m), 3/5. Holý (Sokol, Zlatá Olešnice) 375.4 bodu (33 + 35.5 m).

ZPRÁVY

Junioři:

1. Melich (Ski, Vysoké n. J.) 402.4 bodu (28 + 30.5 m), 2. Anděl (Slavia, Praha) 385.2 bodu (30 + 33 m), 3. Patka (Severák, Jablonec).

Dorostenci:

1. Kautský (LZK, Praha) 373.5 b. (30 + 29 m), 2. Denko (LTBK Nový Svět), 3. Rieger (LTBK Nový Svět). Odpoledne na velkém můstku bojovalo 86 závodníků ve skoku prostém o pohár Harrachovských skláren. Zvítězil tak jako roku loňského císař z Lomnice.

Výsledky skoku:

I. třída:

1/1. Císař (LOSK Lomnice) 207.3 bodu (46 + 46.5 m), 2/3. Bělonožník (LK Liberec) 213.1 bodu (45 + 41.5

Vás zve!

m), 3/4. Lenemajer (LTBK Nový Svět) 202.3 bodu (39 + 47.5 m), 4.5. Štolba (Severák, Jablonec) 220.3 bodu (47 + 51 m).

II. třída:

1/2. Thomas (LTBK Nový Svět) 206.4 bodu (48 + 45 m), 2/7. Janatka (Severák, Jablonec), 3/20. Koutský (Ski, Vysoké n. J.).

Junioři:

1/11. Anděl (Slavia, Praha) 178.1 bodu (37 + 36 m), 2/18. Melich (Ski, Vysoké n. J.), 3/26. Pavlíček (SK Turnov).

Dorostenci:

1/14. Nisser (LTBK Nový Svět) 175.8 bodu (35 + 35 m), 2/16. Rieger (LTBK Nový Svět), 3/17. Strnádek (LK Turnov).

Nejdelšího skoku v soutěži bez pádu docílil Štolba 51 metrů, mimo soutěž skočil Thomas 56 metrů.

—ra

Pojišťovacím referentům.

Svaz lyžařů RČS sjednal s První československou pojišťovnou, národní podnik v Praze II, Spálená ulice, další smlouvu, kterou se rozšiřuje lyžařské pojištění sloučené s pojištěním letních sportů (jízda na kole bez motoru, tenis, volleyball, košíková, pasák, kanoistika, plavání, nízká turistika) o pojištění při provozování sáňkařského sportu.

Sáňkařský sport jest tedy zahrnut

do tohoto sloučeného pojištění za stejnou prémii Kčs 15,— ročně.

Dobrovolné zvýšení až na trojnásobek a ostatní podmínky zůstávají nezměněny.

Doporučujeme všem členským spolkům Svazu lyžařů RČS, pokud tak ještě neučinily, aby si zavedly toto sloučené pojištění zimních a letních sportů pro všechny členy.

Pojišťovací referent SLRČS.

Západočeská župa SL.

Na výročním sněmování Západočeské župy Svazu lyžařů RČS byl postaven do čela župy opět MUDr. Antonín Mecl, místopředsedou je F. Láska z KČT, Plzeň, náčelníkem L. Kroft. LZK, Pízeň a jednatelem Jaroslav Čermák. Nejpočetnějším klubem v župě jsou Sněhaři Domažlice se 407 členy.

Jihočeská župa SL.

Novým předsedou jihočeské župy Svazu lyžařů RČS byl na valné hromadě zvolen dosavadní náčelník Ing. Man, když předseda, Otomar Schrabal odstoupil. O. Schrabal je spoluzakladatelem župy a byl jejím předsedou plných 16 let. Novým náčelníkem je Schrabal mladší.

Armádní lyžařské přebory.

Ministerstvo národní obrany uspořádá ve dnech 20. a 25. února 1948 ve Vysokých Tatrách armádní lyžař-

ské přebory pro rok 1948. V době od 15.—22. února se konají v Tatrách zimní sletové hry. Při nich bude uspořádán také vojenský den k uctění památky zesnulého prvního inspektora čs. armády a starosty ČOS Dr. Jos. Scheinera, který má v Tatranské Poljance památník. Bude proveden závod čtyřlenných hlídek se střelbou o mistrovství čs. armády, jako součást armádních lyžařských přeborů 1948.

Lyžaři v žebříčku „Práce“.

Sportovní redakce „Práce“ uspořádala soutěž svých čtenářů, kteří hlasováním určili nejlepších deset sportovců v roce 1947. Nejvíce bodů získal lehký atlet Emil Zátopek, před tenistou Jaroslavem Drobným a mistrem světa ve stolním tenise Bohumilem Vaňou atd. Téměř všechny druhy sportu se střídají na dalších místech. Z lyžařů je teprve na 23. místě loňský mistr ve skoku Jaroslav Lukeš, 24. je mistr v alpské kombinaci Antonín Šponar a 25. mistr v běhu Cardal. Špatně zařazení lyžařů nás nepřekvapuje, neboť v loňském roce, nebyly u nás žádné významné závody a také ani naši lyžaři nebyli v cizině až na sjezdaře. Doufejme, že letošní rok přinese lyžařům takové úspěchy, aby byli v příštím žebříčku na lepším a čestnějším místě.

do bílé zimy, to je cíl každého - a podaří se Vám, když budete dobře připraveni. Naše sportovní oddělení ve III. patře Vás vyzbrojí pro všechny zimní sporty.

BÍLÁ LABUŤ
PRAHA - POŘÍČ

Jakovou lyžařskou obuv dodává jen

Standa

ZÝMA

výroba speciální sportovní obuvi

PRAHA XVII, KOŠÍŘE, ST. PIVOVAR, TEL. 465-72

Lýžaři DTJ do Rakouska.

Na pozvání rakouského dělnického sportovního svazu zúčastní se lyžaři DTJ koncem ledna lyžařských závodů v Bad Aussee. Náčelnictvo Svazu DTJČ vybralo tyto závodníky: B. Škodu z Líberce pro závod sdružený, J. Nováka z Líberce na běh, J. Fryaufa z Parníka a R. Kubáně z Květné u Uh. Brodu na sjezd a slalom.

Uwaga na Bradla!

Pozor na Bradla — je Rakušanem, vyhrál v barvách německé říše závody FIS v Zakopaném, sloužil Hitlerovi a připravuje se do Sv. Mořice. — Tak nadepisuje svůj článek polský sportovní časopis „Sport i Wczasy“. Zpravodaj z Vídně se pozastavuje nad tím, že Rakousko zařazuje do svého olympijského družstva Josefa Bradla. Člověka, který sloužil za války v německé armádě a který byl velkým propagátorem nacismu. Bradl, který vyhrál v roce 1938 závody ve skoku FIS v Zakopanám před Norem Birgerem Ruudem, je letos ve výborné formě a je velkou rakouskou nadějí. Na závodech ve skoku v Bischofshofen zvítězil letos skoky 83 a 82 metrů. Mimo soutěž skočil 86 metrů.

V poště SLRČS došla v poslední době celá řada dalších pozvání na mezinárodní závody, z nichž vyjímáme: slavné Hollmenkollské závody budou se konat od 29. II. do 7. III. s pořadem: 29. II. sjezd, 2. III. slalom v Hollmenkollen, 3. III. vytrvalostní závod na 50 km, 6. III. běh na 18 km prostý a sdružený, vyvrcholení závodů v neděli 7. III., kdy je „Hollmenkollský den“ — závod ve skoku prostém i sdruženém na téže můstku.

Ze Švédska došlo pozvání na mistrovské závody v Kiruně, které budou provedeny ve všech disciplínách od 14.—21. III. 1948, mezinárodní švédské lyžařské hry v Östersundu od 20.—22. II., dále v Umea 14.—15. II., běžecké závody 15. II. v samotném Stockholmu, skokanské závody 15. II. ve Falunu, slalomové 29. II. v Östersundu, vytrvalostní v Solleftea 7. III. atd.

Italská federace lyžařská zasílá kalendář celé řady mezinárodních závodů, které uspořádá v době od 15. II. až do 27. VI. na různých místech italských Alp. Bohatá sezóna italských lyžařů bude ukončena v pozdním jaru koncem června mezinárodními sjezdovými závody v Passo dello Stelvio.

Švýcaři, k jejichž zemi je upoután zájem celého světa na V. ZOH, uspořádají velmi mnoho závodů na různých místech jak v klasičských, tak i alpských disciplínách. Potvrzují se srdečnými díky přihlášku čs. sjezdařů na závodech v Davosu 17. a 18. I. a ústřední předseda svazu plk. H. Quisan ve svém dopise děkuje čs. lyžařům za srdečné pozvání na 12.—

POUKÁZALI JSTE JIŽ KŮS 80.- JAKO PŘEDPLATNÉ
NA XXXIV. ROČNÍK ZIMNÍHO SPORTU?

JOSEF ALEXA

TOVÁRNA

NA SPORTOVNÍ VÝZBROJ

BEDŘICHOV U LYSIC

15. II. 48 do Špindlerova Mlýna, jakož i na 18. IV. do Pece na Závod Osвобоzení. Vyslovuje obzvláštní potěšení, může-li sdělit, že Švýcarsko vyšle do Šp. Mlýna a Pece celé závodní mužstvo, při čemž počet a nominaci dovoli si oznámiti ihned po ZOH.

Poláci litují kolise termínu mezinárodních závodů o „Pohár Tater“ 3.—7. III. 48 v Zakopaném s Mistrovstvím RČS v tutéž dobu ve Špindlerově Mlýně, stejně tak koliduje termín národních Mistrovství Polska s našimi mezinárodními závody 12.—15. II. 48. To znamená, že letos by nedošlo ke střetnutí polských závodníků s našimi na naší půdě nebo naopak, a bude jistě předmětem jednání ve Sv. Mořici, abychom docílili start Poláků na ukončení sezóny — Závodě Osвобоzení v dubnu na Studničné Hoře.

K těmto posléze jmenovaným závodům můžeme s radostí konstatovat, že i Francouzi — světová sjezdařská elita, potvrdili s radostí koncem prosince do ČSR start „francouzské ekipy“ avšak omlouvají svoji neúčast pro Špindlerův Mlýn a předpokládají, že nebude odmítnuto jejich pozvání do Chamonix na závody KANDAHAR 7.—8. III. 48, které svým významem mají být jakýmsi revanšem za Olympijské hry. Naši závodníci budou zde chybět, neboť v této době budou bojovat o prvenství na národních mistrovstvích ČSR ve Špindlerově Mlýně.

Naši vojáci se připravují na Sv. Mořici!

Určení lyžařů — olympioniků bylo provedeno po Novém roce, stejně jako i v ostatních sportech Zimních Olympijských her, nesmíme však zapomenouti na naši brannou moc, která bude zastoupena svojí lyžařskou vojenskou hlídkou na Zimních Olympijských hrách ve Sv. Mořici. Celkem klidně v tichu, ale zato tím intenzivněji, připravuje se celkem 15 nejlepších lyžařů aktivních vojáků ve Špindlerově Mlýně pod vedením bývalého známého novoměstského závodníka škpt. Zajička a za velké odborné podpory dalšího lyžaře plk. Steinerja-Veselého. Ve výcvikovém táboře jsou shromážděni: por. Pavelica, por. Kralovec, rtn. Boháč, rtn. Poruba, čet. asp. Dvořák K., svob. Matouš, svob. Langhamer, voj. Šír A., Skrbek O., Šedivec J., Lazar B., Mašek J. a Kopník J. Určení složení hlídky pro závod na 25 km spojený se střelbou, bude provedeno až těsně před odjezdem do Sv. Mořice po 15. I. 48. Československo v této disciplíně může klidně pohlížet zpět a snad i do budoucnosti, vzpomeňme při této příležitosti velkého úspěchu čs. hlídky ve složení škpt. Otek Německý, ppor. Tryzna, svob. Bartoň a svob. Mňhvald, která dlouho před válkou v Norsku porazila světovou elitu Švédů, Norů a Finů. Doufejme, že nástupci těchto slavných bohatýrů budou letos úspěšně pokračovat v jejich stopách.

PŘESNÝ POŘAD LYŽAŘSKÝCH SOUTĚŽÍ NA ZIMNÍCH OLYMPIJSKÝCH HRÁCH
VE SVATÉM MOŘICI:

PÁTEK 30. ledna (1. den)	STŘEDA 4. února (6. den)
10.00 h. Slavnostní zahajovací obřad	10.00 h. Slalom pro alpskou kombinaci
SOBOTA 31. ledna (2. den)	ČTVRTEK 5. února (7. den)
10.00 h. Závod v běhu na lyžích na 18 km	10.00 h. Speciální slalom
NEDĚLE 1. února (3. den)	PÁTEK 6. února (8. den)
14.30 h. Skok pro závod sdružený	8.00 h. Vytrvalostní závod na 50 km
PONDĚLÍ 2. února (4. den)	SOBOTA 7. února (9. den)
10.00 h. Sjezd pro muže (spec. i pro komb.)	14.00 h. Skok prostý
14.30 h. Sjezd pro ženy (spec. i pro komb.)	NEDĚLE 8. února (10. den)
ÚTERÝ 3. února (5. den)	8.00 h. Závod vojenských hlídek
9.00 h. Závod štafet na 4×10 km	16.00 h. Slavnostní zakončení

DOPIS Z FINSKA.

K dokonalé přípravě našich běžců a k stanovení všech přípravných kursů bylo třeba v první řadě vzít ohled na Zimní Olympijské hry, které budou počátkem února. A protože v důsledku tohoto poměrně časného termínu zbývá na přípravu závodníků skoro málo času, musí být trénink mnohem tvrdší a intenzivnější než před jinou zimou. A abychom ušetřili co nejvíce drahocenného času, byly přípravné tréninky zahájeny již v srpnu, ačkoliv jinak začínají až v září.

První z kursů byl vyhrazen vytrvalcům, protože jejich příprava vyžaduje nejvíce času. A tak se shromáždili v Tělocvičném ústavu Finska ve Vierumäki 34 vybraní běžci. V samém počátku kursu je bylo možno spatřit v těsném okolí Vierumäki, jak trenují opravdu poctivě. Avšak než skončil první týden, vzdálenosti přípravných běhů se nápadně protáhly a místo v okolí Vierumäki, objevovali se běžci spíše na březích říčky Kymi. Vzdálenost od Vierumäki ke Kymi je víc než 12 anglických mil. Zvolí-li si však někdo pro svůj běh klidné lesní postranní cesty, jistě si tuto vzdálenost podstatně prodlouží. Mezi Vierumäki a Kymi je mnoho měkkých a pružných cest i pěšin, které si musí zamilovat každý běžec. Ač první kurs trval pouze týden, stoupla tělesná kondice všech účastníků pozoruhodně.

Následující kurs pro skokany a sdruženáře počal 11. září a bylo do něj pozváno 18 závodníků. Kurs byl opět ve Vierumäki. Trenin-
gové běhy nebyly tentokrát ani tak dlouhé, ani tak přísné, ježto tito závodníci jsou rozhodně mnohem lehčí druh, než čistokrevní vytrvalci. Pěkné běžecké cesty nebyly zcela zanedbávány, jistě však tělocvičen i hřišť bylo za pobytu sdruženářů mnohem více užíváno, než za kursu vytrvalců.

Oba uvedené kursy byly pořádány jako kursy olympijské přípravy pro vybrané reprezentanty. Druhého kursu se však účastnilo společně s olympioniky ještě 17 vybraných závodníků Finského lyžařského svazu (Suomen Hiihtoliitto = SHL.).

A pak následovaly kursy v nepřetržitém sledu.

17. září se sešlo ve Vierumäki opět 27 vytrvalců. Program kursu byl stejný jako v prvním vytrvaleckém táboře. Byli to však jiní závodníci.

Olympionici z prvního kursu nastoupili opět 24. září. Měsíční trénink závodníků doma jim očividně prospěl. I ti, kteří průběhem prvního tréninku nebyli ještě v dobré kondici, velmi se zlepšili. Trénink byl tvrdší a svižnější než dříve. Protože zima se blížila, v kursu byla zařazena theorie a těšila se velkému zájmu.

Po vytrvalcích nastoupili opět skokani a sdruženáři.

Po nich pak šestý kurs byl vyhrazen ženám. Každý, kdo viděl nadšení, zájem a svědomitost, s jakou si vedly ženy při tréninku,

Sv. Mořic 1928:
Čtyři naši vynikající repre-
sentanti před 20 lety ve Sv.
Mořici. Od shora dolů:
J. Feistauer, Otakar Němec-
ký, Jos. Německý a Jos. Bim

Lake Placid 1932

Počtem malá, ale na úspěchy bohatá výprava lyžařů v Americe. Odleva: Antonín Bartoň, šestý v závodě sdruženém a desátý v běhu na 18 km; Ing. Vláďa Novák, úspěšný vytrvalec, letos připravoval naše běžce a je také jejich vedoucím do Sv. Mořice. Táta našich lyžařů a vedoucí skokanů arch. Karel Jarolímek, nejlepší náš sdruženář Franta Šimánek, v Lake Placid byl osmým a v Ga-Pa pátým. Po 16 letech jede i letos jako sdruženář do Sv. Mořice. Všeestranný Jan Cífka a Jaroslav Feistauer

Archiv

musí připustit, že je sotva pro ženy vhodnějšího sportu nad lyžařství. Zdatnost, jakou prokazovaly všechny účastnice kursu, byla pozoruhodná.

Tím byly skončeny přípravné kursy.

Od 7. listopadu se konal v Aakenus v Laponsku (Sev. Finsko), první společný kurs pro všechny lyžařské kandidáty olympijského mužstva. Kondice závodníků v tomto kursu byla rozhodující pro vyslání do dalších treningů. Kromě 47 závodníků běžců, sdruženářů, skokanů a slalomistů v Aakenusu pořádal Finský lyžařský svaz zvláštní kurs pro dalších 25 závodníků.

A skutečný kurs na sněhu byl uspořádán v Rovaniemi v Sev. Finsku. Účastnilo se jej 12 olympijských kandidátů a vybraní závodníci Finského lyžařského svazu. Kondice všech účastníků byla pečlivě sledována a během kursu bylo uspořádáno několik rozřadovacích závodů.

Tím se skončilo přípravné období olympijského treningu. O vlastních reprezentantech bude rozhodnuto během ledna. Početní síla finské výpravy však byla již pevně stanovena. Do Sv. Mořice pojede 20 lyžařských závodníků: 4 na 50 km, 6 na 18 km, 4 na skok, 4 sdruženáři, 2 sjezdáři a vojenská hlídka. Štafeta 4×10 km bude sestavena z běžců v uvedeném počtu.

Rolf Hohenthal, Helsinky, Finsko.

Chamonix 1924

Tři naši nejlepší vytrvalci: Štěpán Hevák (2), mnohonásobný mistr republiky, nezapomenutelný novoměstský Josef Německý (6) a V. Gottštein

„Zimní sport“ patří všem, kdož mají rádi hory - sníh a lyže

**PRVOTŘÍDNÍ
LYŽAŘSKOU VÝZBROJÍ
A ODBORNOU RADOU**

vám poslouží

SPORT HOUBA
PRAHA II,
Jungmannova 31,
palác Adria.
Telefon 239-40.

Používejte k jízdě

do Špindlerova Mlýna, Peece,
Janských Lázní i Karlových Varů

pouze autokary

Jadranské cestovní kanceláře,
Praha II, Krakovská 24 - telefon 389-37, 226-89

Odjezdy denně. — Rozpočty zdarma.

**Každý lyžař
to ví,**

že dobře ošetřená obuv
šetří zdraví i kapsu a
zvyšuje náladu i výkon

JUCHTOIL

konservuje
pracovní, služební
a sportovní obuv

V zimní slotě-sucho v botě

Nově zřízený

a nejmoderněji ústředním topením vybavený

PENSION MORAVA

ve **VYSOKÉM n./Jiz.**

v městě nejkrásnější zimy 700 m. n. m. zve Vás
na zimní klidnou dovolenou.

Lyžařské terény pro začátečníky i náročné.

Denní autobusové spojení ze Semil.

Dotazy ochotně zodpoví **Josef Josífek**, majitel. Tel. 31.

Vše pro zimní sport

dodá

Sportovní závod K. Č. T.

nájemce Viktor Pícha

Praha II, Školská 16, tel. 318-34.

Prodej i nečlenům.

JÁNSKÉ LÁZNĚ - ráj sportovců

Informace dodá

Lázeňská komise Jánské Lázně

Vás srdečně zve!

Lyže vyrábí **Jadrníček,**

továrna,

Fryšták na Moravě

Dobré lyže z horského jasanu,

lepené hikorové pro běh, sjezd i turistiku
s příslušenstvím obdržíte u výrobce:

Bří Slonkové, Nové Město na Moravě

Dřevoprůmysl

JAN J. KOUBA

Chrudim

tesařství a pila - Chrudim IV. - telefon 78,

parní pila - Chrudim III. - telefon 63.

Účet Poštovní spořitelny 34213.

Vše pro zimní sport

JAN DVOŘÁK

HRADEC KRÁLOVÉ.

Nabízím vám své služby velmi pečlivě prováděné

První dílna sportovních potřeb

OLDA ZACHAŘ

PRAHA XIV.-Nusle-Údolí, Jaromírova 33.

Stanice elektrické dráhy 4 a 14

NAVŠTIVTE BOŽÍ DAR (1028m)

HORSKÝ HOTEL
ZELENÝ DŮM
Tel. 3

HOTEL PRAHA
Tel. 5

MAYEROVKA -
HORSKÁ BOUDA
A. HOSEK — Tel. 12

Cukrárna a kavárna
VESELÝ — Tel. 10

Restaurace
a uzenářství
J. PEŠEK — Tel. 8

Koloniál
a lahůdky
L. KAŇENSKÝ — Tel. 11

SPORTOVNÍ DŮM A PENSION
LÁĎA KARÁSEK - Tel. 7

Vše pro náročné lyžaře v Krušných horách -
krásné lyžařské terény,
ale i Ia domácí kuchyně, ústřední topení,
teplá voda, garáže, telefon čís. 8

Hotel

„PŘÁTELSTVÍ“
MOLDAVA

MIROSLAV SEKERA, nájemce.

Chata generála Svobody
MOLDAVA

v Krušných horách

vás zve.

Položena v nejvyšších nádherných terénech, do-
stupná výhodným vlakovým spojením, ústřední
topení s teplou vodou, garáže, telefon č. 1 a —
výborná strava.

JARMILA ZAVŘELOVÁ.

Hotel SLAVIA
CHEB, Stalinova č. 32

- Dobrá kuchyně
- studená - teplá voda
- ústřední topení
- garáže

Nájemce **ROBERT STEINIGR**

Chcete strávit příjemnou sobotu
a neděli, či zimní dovolenou v horách?

Zveme vás do horského hotelu

„Na českém pomezí“
v Cínvaldě v Krušných horách.

Výborná kuchyně, ústřední topení, teplá a studená
voda. Vhodné terény pro lyžování a sánkování. Ne-
ustálé autobusové spojení s lázněmi Teplice-Šanov.

Dotazy a objednávky pokojů řiďte na:

Horský hotel „Na českém pomezí“, Cínvald,
telefon 7.

GRANDHOTEL OTAVA

KARLOVY VARY - TELEFON 2899, 2746

— Celoroční provoz —

JOSEF BEJČEK, HOTELIÉR

Chcete strávit příjemnou sobotu a neděli či zimní dovolenou
v horách? Zveme Vás do horského hotelu

»NA PŘIBILOVÉ CHATĚ«
v Mikulově v Krušných horách

Domácí kuchyně, ústřední topení, nejlepší terény v okolí, lyžař-
ské i sánkařské, výhodné vlakové spojení.
O všestranné pohodlí se postará „PŘIBILOVA CHATA“, Mikulov
p. Hrob u Teplice-Šanova

Zadáno pro fu

Jaroslav Příbyl

Teplice - Šanov

HŘBITOVNÍ ČÍSLO 1099

Speciální výroba
lyží

F. PIČMAN

Horní Branná
Krkonose

*Hodně sluníčka, krásný sníh
a dokonalý oddech najdete na Krkonoších.
My vám připravíme odpočinek
v příjemně vytopených místnostech
nejvyšší boudy v Krkonoších.*

Československá bouda na Sněžce

*Při sportu, na každém kroku
Vás spolehlivě chrání*

POJIŠŤOVNA
SLAVIA
NÁRODNÍ PODNIK

RESTAURACE A PENSION

„LESNÍ ZÁTIŠÍ“

Rudolf Kotátka, Horní malá Úpa.
Výborná kuchyně, ústřední topení,
tekoucí studená a teplá voda.

ŠOLC PENSION - RESTAURACE
DOLNÍ MALÁ ÚPA 45,
KRKONOŠE TELEFON 2.
E. MAREŠOVÁ.
Krásný kout osvobozeného pohraničí.

Bobí bouda • SMOLÍK

KRKONOŠE P. ČERNÝ DŮL

TEL. CENTR.

HRNČÍŘSKÁ Č. 1

HOTEL „RADIUM“

VELKÁ ÚPA — KRKONOŠE
Výborná kuchyně, ústřední topení, tekoucí teplá -
studená voda, garáže - Telefon 11
J. KRČMÁŘ

Chata Slovanka

DŘ. JAHNOVA BOUDA

Černý Důl 182 — Pec telefon 02

MAJITEL ALOIS KUDEJ

K zimnímu pobytu vás zve

Hotel Říha, Velká Úpa II-139

Telefon č. 4 (Krkonoše)

Tekoucí teplá voda — Ústřední topení

Hotel „KLEIN“, Trutnov

restaurace - kavárna - vinárna

Taneční a náladová hudba

TELEFON ČÍSLO 204

PENSION JABLOŇKA

VELKÁ ÚPA 199

Sluneční strana, tel. 24, Krkonoše
Tekoucí teplá a studená voda -
ústřední topení

Lyžaři

nejlépe se vysbrojíte u Střihavky

TRUTNOV, KOSTELNÍ Č. 20, TEL. 350

BRUSLE vedoucích značek dodá

Bohumil Puš

ŽELEZÁŘSTVÍ

TRUTNOV, telefon 324

ČERNÁ BOUDA

Jánské Lázně, nájemce Petera

*Ideální sportoviště krkonošského
hřebenu se Sněžkou*

TELEFON Č. 60

K zimnímu pobytu vás zve

Hotel Pošta - Pec, Krkonoše

Telefon 20

Ústřední topení - Tekoucí teplá voda

Ing. Hanzlík

GRAND-HOTEL

PEC - Krkonoše, telefon 4

přijímá přihlášky k zimnímu pobytu.

Nájemce VÁCLAV MALÝ

HORSKÉ HOTELOVÉ PODNIKY NA JELENÍ LOUCE

PEC pod Sněžkou - KRKONOŠE 1000 m n. m.

Ústřední topení, vlastní elektrárny a vodárny. Pense 100 až 120 Kčs.
70 lehátek, 80 párů lyží, 40 sáněk k použití!

Ideální, jedinečně krásná poloha v kotlině Krkonoš.

Společné vzdušné nocehárny pro 60 osob, tekoucí teplá voda,
velké hospodářství. — Českofrancouzská kuchyně. Kavárna.

Uctivě zve na Jelení louku Karel FIALA, hoteliér.

HOTEL „PANORAMA“

970 m n. m. — Bohumil SYROVÝ, nár. správce

PEC (KRKONOŠE) Tel. 24

18 dvoulůžkových pokojů, ústř. topení, teplá, studená tek. voda,
domácí kuchyně — telefon 24.

Navštivte ŽIŽKOVU CHATU

Pec v Krkonoších.

Ideální lyžařský terén 1050 m n. m.

Teplá a studená voda — 35 pokojů.

Nájemce DRÁB.

Krkonoše 1100 m n. m.

„Mělnická chata“

Pec — Lencova hora č. 245.

Náj. V. GLASR, telefon 31.

Stalingradská chata

PEC - LENCOVA HORA, tel. aut. 8.

12 pokojů, ideální lyžařský terén!

Majitel St. Čepelka.

Čapková chata

PEC - KRKONOŠE - TEL. 18, 1.050 m n. m.

*Ústřední topení, teplá a studená voda,
domácí kuchyně — Terén pro lyžaře!*

František Skalický, hoteliér

CHATA NA VYHLÍDCE - PEC 206

KRKONOŠE, telefon 7, 1050 m n. m.

Teplá, studená voda, ústřední topení,
známá výtečná domácí kuchyně.

Národní správce Karel Skalník.

SMETANOVA CHATA

PEC — KRKONOŠE, telefon 22, 950 m n. m.

20 pokojů, ústřední topení, teplá a studená voda,
koupelna, domácí kuchyně.

K. LEFLER.

Leischnerova bouda

1265 m n. m., krásné lyžařské terény

18 pokojů, 40 lůžek a společná nocehárna, výborná
kuchyně, ústřední topení, teplá a studená voda
pp. Velká Úpa, telefon číslo 7

EVŽEN ĎURKO, majitel

Bouda „MODRÝ DŮL“

Pod Studničnou horou. — Telefon 26.

PEC POD SNĚŽKOU.

Ideální lyžařské sjezdy a terény.

Chata HUBERTUS vás zve k příjemnému pobytu

Domácí kuchyně - dobrá vína. - 21 pokojů s tek. teplou a stu-
denou vodou. - Ping-pong, knihovna, středisko letních i zim-
ních sportů.

Josef Ptáčník, Černý Důl, tel. 8. Pec - Krkonoše.

K zimnímu pobytu do Krkonoš Vás zve

HOTEL - PRAHA

Pec čp. 188, tel. 1, Krkonoše

národní správce ANTONÍN ŠTASTNÝ.

Lyžaři - stop

Pension Zdař Bůh

ŠPINDLERŮV MLÝN.

*V nejhezčím údolí Sv. Petra, pod
Železnou horou, jediný a pohodlný
výstup na Sněžku.*

Výborná domácí kuchyně!

Tel. 87 - M. TRUNKO, hoteliér.

Pro lyžaře!

Klínová bouda 1326 m.

30 pokojů, 90 lůžek, ústřední topení,
teplá a studená voda.

Telefon 158a Špindlerův Mlýn.

Pošta Hořejší Vrchlabí.

K. RŮŽEK, hoteliér.

Nezapomeňte navštívit!

Hotel PALACE

ve Špindlerově Mlýně.

Restaurant - vinárna - denně tanec.

HOTEL ZÁTIŠÍ - Špindlerův Mlýn - Svatý Petr 46.

*Vyhledávaný terén pro zimní sporty, blízko
lanovky a velké sjezdové dráhy!
Saňkařská dráha do Špindlerova Mlýna,
cvičná louka.*

Ústřední topení. Výborná kuchyně!

OTA VODAN, hoteliér

HOTEL WINDSOR

ŠPINDLERŮV MLÝN

Tel. č. 10.

Výhodné pensel

Tř. B.

Známý svou dobrou kuchyní.

JOSEF ŠKAPA, národní správce.

HOTEL-PENSION JANOŠÍK ŠPINDLERŮV MLÝN-BEDŘICHOV

Moderně zařízený a odborně vedený podnik v klidném ústraní
střediska. Lyžařský terén přímo u podniku. Ústřední topení,
teplá tekoucí voda, domácí kuchyně, garáže. - Telefon čís. 72.

Hoteliér Fr. KAPAL.

První český hotel

Hotel Slavia

ŠPINDLERŮV MLÝN

tekoucí voda - ústřední topení - 1a kuchyně, tel. č. 6

Znameníté východiště lyžařských tur

Bouda na Malém Šišáku

NÁR. SPR. ING. A. LUKAVEC — 1200 m n. m.

p. Špindlerův Mlýn 190 - Tel. Petrovka 4

PENSION „DIANA“ RESTAURACE

ústřední topení, domácí kuchyně, v blízkosti
kluziště, sáně a lyže k zapůjčení.

ŠPINDLERŮV MLÝN, telefon číslo 8.

V. HOLEC, nájemce.

BOUDA VATRA

ŠPINDLERŮV MLÝN - tel. P 8.

Ústřední topení, teplá a studená voda.

Výhodný lyžařský terén!

R. JELÍNEK.

DRŮBEŽARNA **Labská Vyhlídka**

Špindlerův Mlýn - Krausovy boudy nad Přehradou,
na lyžařské cestě Benecko - Špindlerův Mlýn

Levné ubytování

NÁJEMCE A. NOVÁK

Lyžaři navštivte

Pension INKA,

Svatý Petr - Špindlerův Mlýn

Telefon č. 111. národní správa Janoušková

Speciální **Císařovy** lyže

jsou prvotřídní,

výroba v Lomnici nad Pop.

TELEFON Č. 109

HOTEL NÁRODNÍ DŮM „SOKOLOVNA“

Vrchlabí, telefon číslo 228.

Hotel, který Vám připravil čisté pokoje,
domácí stravu, 5 minut od nádraží.

B. BENEŠ, nájemce.

NAVŠTIVTE

Zimní stadion

BRUSLENÍ DENNĚ

9 - 12; 14 - 20.30 hod.

SPORTOVNÍ POTŘEBY
kupujte u fy:

SPORT

DVOŘÁČEK

Speciální výroba
sportovních potřeb

PRAHA II,

JEČNÁ UL. Č. 24 - TELEF. 329-77

Vše pro lyže, hockey, bruslení,
football, tennis, rytmiku, ping-pong,
volleyball, tělocvik a jiné sporty.

Lyžařům

dodává lyžař

Průcha

Praha II, Národní tř. 25

Telefon 33017

SPORT RATH PRAHA, Příkopy 23 - tel. 222-26

51 let lyžařem, vím co národ lyžařský potřebuje. — Vlastní vzorné sportoviště Rathův
raně Luka Medník. Pěkný lyžařský terén 20756¹/₂ cm nad mořem. — Sníh do 15. března.

Pro zimní sporty dobré zboží

„Tělosport“

Praha II, Hybernská 7 - Tel. 398-51

Vše pro zimní sport

Sport Strniště Praha II,

Na Poříčí 12. Telefon 248-88

VŠECHNY POTŘEBY PRO ZIMNÍ SPORTY

SPORT **KAJDA**
PRAHA-LETNÁ

Nad školou 16 - telefon 758-76

Vše pro sport dodá

Ota Hořejší, Praha II,

Lazarská 1. - Telef. 356-60

LYŽE, SÁNĚ, SNĚHOVÉ BRUSLE,
Ia z horského jasanu

JAN MIKULE

sportovní kolářství,

MARŠOV I, pp. Svoboda n. Ú. Telefon 004.

Vše pro zimní sporty **O. Chýle**

PRAHA I, SKOŘEPKA I. TELEFON 341-00

Lyže MARIUSERIKSEN

1894

1947

53

roky vyrábíme

lyže

*Naše poslední modely lyží
z nejlepších krkonošských jasanů*

Naše osvědčené lyže lepené

přinesou vám radost z bílého sportu
a úspěchy v lyžařských závodech

Lyžařské hole, vázání - Montáž lyž. hran

H. Mečír a spol.

JILEMNICE - KRKONOŠE

Telefon 28

Hotel Kubát

BENECKO V KRKONOŠÍCH 880 m n. m.

Telefon Benecko č. 3.

*Ústřední topení, teplá a studená voda,
autogaráže. 36 pokojů.*

*Chcete-li si přijít na své,
jeďte do Krkonoš na Benecko*

do HANČOVY BOUDY

Domácí kuchyně - ústřední topení,
tekoucí teplá, studená voda.

Výhodné lyžařské terény pro lyžaře
i začátečníky.

Telefon č. 15.

Horské zátíší Mísečky

*12 pokojů, teplá a studená voda,
domácí kuchyně, pivo, víno, li-
kéry. Domácí prostředí, aut. spo-
jení z Jilemnice až na Mísečky.*

Pošta Špindlerův Mlýn, telefon 101.

Garáže.

J. PLUCHA, národní správce.

PENSION „BELLEVUE“

Benecko-Krkonoše, výška n. m. 860 m.

11 letních i zimních pokojů, domácí kuchyně.

Náj. B. Braun.

HOTEL »PANORAMA«

BENECKO — KRKONOŠE

*Nejvýše položený hotel v místě, 920 m nad mořem
11 pokojů s ústředním topením, teplá a studená voda
ve všech pokojích. — Cvičné a lyžařské terény u ho-
telu, garáže atd.*

MAJITEL L. KLOUDA

Lyžařské vázání zn. NOHYNEK
obdržíte ve všech sportovních obchodech

ANT. NOHYNEK

tovární výroba kovového zboží

PRAHA-NUSLE, Přemyslovo nábř. 8, tel. 557-52

Lyže — saně — vázání — hole — opravi
a dodá v nejlepším provedení, jen kvalitně

Antonín FAJSTAVR, speciální výroba lyží a saní

LHOTA ŠTĚPANICKÁ Č. 5

pp. Benecko, st. dráhy Hrabačov.

JOSEF SASKA

VÝROBA LYŽÍ A SÁNĚK

Lomnice nad Pop.

PODKRKONOŠÍ.

Lyže lepené sjezdové a jasanové

dodá vám známý

závodník Tonda BARTOŇ,

Vysoké nad Jiz., telefon 21.

NOVÝ SVĚT - HARRACHOV

vyhledávané středisko zimních sportů

Pekařství
telefon 58
Břetislav Vokřínek

Koloniál a lahůdky
telefon 22
V. Brzoň

**Obchod smíšeným
zbožím**
telefon 39
Jiří Nefuka

**Pohorské konsumní vý-
robní a úspor. druž-
stvo, sp. s r. obm.
v Semilech**
telefon 45

Drogerie Krakonoš
telefon 25
Josef Boček

**Brašnářství a sportovní
potřeby**
telefon 49
F. Lenemayer

Galanterie, textil, papír
telefon 18
Zdeněk Cívín

Osobní autodoprava
telefon 56
Mil. Kos

**Seifenbašská tkalcovna
Rýžoviště**
telefon 8

Výzbrojní stanice Svazu lyžařů RČS
telefon 24
A. Lenemayer, ved.

Lyže

z la horského jasanu
a lepené lyže od fy:

Viktor Nesvadba
nástupce Karla Koldovského
Nový Svět - Harrachov, č. 122.

Telefon č. 3.

Hotel „Radio“
telefon 19
Otomar Kafka, hot.

Hotel „Sport“
telefon 7
M. Dumek, hot.

Řeznictví a uzenářství
telefon 38
Boh. Drahoňovský

Hotel „Bellevue“
telefon 15
**Bohuslav Horáček,
hotelier**

Harrachovské sklárny, národní podnik
NOVÝ SVĚT - HARRACHOV
Založeno 1630.
Značka jakostního skla.

Hotel „Herčík“
telefon 48
Ant. Kučera, hot.

**Hotel
„Mumlavský vodopád“**
telefon 20
J. Tyl, hot.

Obchod a pekařství
telefon 14
Václav Vozenilek

Hotel „Erlebach“
telefon 6
Ant. Kučera, hot.

Pension „Diana“
Miloslav Růžička

Pekařství a koloniál
telefon 34
Jan Lukeš

Hotel „Krakonoš“
telefon 53
J. Mayer, hot.

Restaurace „U čerta“
telefon 44
Josef Polman, rest.

Hotel „Kotrba“
telefon 4
bratři Mizerové

**Restaurace „U mumlav-
ského vodopádu“**
telefon 20
M. Šimůnková, rest.

Hotel „Koruna“
telefon 12
Emil Ulrych, hot.

Cukrářství a kavárna
telefon 26
Alois Bartoš

Hotel „Praha“
telefon 16
Miloslav Bartoš, hot.

Řeznictví a uzenářství
telefon 55
František Kučera

ŽELEZNÁ RUDA

MĚSTYS

*středisko zimních sportů
na Šumavě*

HOTEL „JEZERNÍ STĚNA“

ŠPIČÁK - ŠUMAVA

10 minut od dráhy — telefon č. 26

Cukrárna a kavárna

ŽELEZNÁ RUDA č. 107

Národní správa ARNOŠT ZAJÍC, cukrář
telefon číslo 26

ANTONÍN DVOŘÁK

CUKRÁRNA — KAVÁRNA — VINÁRNA

ŽELEZNÁ RUDA, Stalínova 151

Lyžaři, máme dobrou vína.

*Hockeyové hole, lyže, sáně
a ostatní sportovní potřeby*

dodá:

JIPO, nákup., prodej. a výrob. družstvo
Praha XII, Stalínova 63. - Telefon 546-00.

*Pokoje,
noclehárny,
180 lůžek.
Stanice:
AKRČS. KČT.
Kavárna -
Garáže -
boxy*

ŽELEZNÁ RUDA
Hotel „ŘÁDA“, tel. č. 70

HOTEL SIROTEK

ŠPIČÁK - ŠUMAVA

Výborné lyžařské terény!

Hotel PROKOP na Špičáku

NEJVĚTŠÍ HOTEL NA ŠUMAVĚ.

*V lednu, únoru a březnu výhodné pence.
Železniční stanice Špičák, tel. Špičák č. 1*

MAJITEL J. PROKOP

PRVNÍ A JEDINÁ ČS. FIRMA
VYVÁŽEJÍCÍ LYŽE DO AMERIKY

JOSEF ZDRÁHAL

TOVÁRNA NA LYŽE

PLZEŇ, PUŠKINOVA 14

TELEFON 2198

ZIMNÍ SPORT

ČASOPIS SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

5

**Každý lyžař
to ví,**

že dobře ošetřená obuv
šetří zdraví i kapsu a
zvyšuje náladu i výkon

JUCHTOIL

konzervuje
pracovní, služební
a sportovní obuv

V zimní slotě-sucho v botě

SPORTOVNÍ POTŘEBY
kupujte u fy:

SPORT

DVOŘÁČEK

Speciální výroba
sportovních potřeb

PRAHA II,

JEČNÁ UL. Č. 24 - TELEF. 329-77

Vše pro lyže, hockey, bruslení,
football, tennis, rytmiku, ping-pong,
volleyball, tělocvik a jiné sporty.

Lyžařům

dodává lyžař

Průcha

Praha II, Národní tř. 25

Telefon 33017

SPORT RATH PRAHA, Příkopy 23 - tel. 222-26

51 let lyžařem, vím co národ lyžařský potřebuje. — Vlastní vzorné sportoviště Rathův
ranč Luka Medník. Pěkný lyžařský terén 20756 1/2 cm nad mořem. — Sníh do 15. března.

SPORT SVOBODA

výroba a prodej sportovních potřeb
zn. **LIBERTY**

PRAHA II, Smečky,
roh Václavského nám.
Telefon 283-83.

Vše pro zimní sport

Sport Strniště Praha II,

Na Poříčí 12. Telefon 248-88

Vše pro zimní sport

lepené lyže — lyže z 1a horského jasanu

KAREL HABERLE
Pec pod Sněžkou
Telefon 55

Vše pro sport dodá

Ota Hořejší, Praha II,

Lazarská 1. - Telef. 356-60

Vše pro zimní sporty **O. Chýle**

PRAHA I, SKOŘEPKA 1. TELEFON 341-00
Lyže **MARIUS ERIKSEN**

Nabízím vám své služby velmi pečlivě prováděné

První dílna sportovních potřeb

OLDA ZACHAŘ

PRAHA XIV.-Nusle-Údolí, Jaromírova 33.
Stanice elektrické dráhy 4 a 14

LÁZNĚ KOŘENOV

v Jizerských horách, stanice Polubný-Kořenov, výška 750 m, lázeňské a rekreační středisko. Výhodný terén lyžařský, východisko vletů do Krkonoš.

Lázně rašelinné, sírné, uhličitě, bylinné, vzduchové, elektrické.

Léčí: rheumatismus, ischias, ženské choroby a vleklé jejich následky.

Úbytovací podniky: Lázeňský dům, Lázeňský hotel, Lesní bouda, Údolní bouda, Zvonice, Na vyhlídce, Martinské údolí, Nádražní restaurace, Na Jizerce, restaurace Řípek, Hnyk, Vohnout.

Informace u Lázeňské správy.

Telefon č. 16.

LYŽAŘI, NAVSTIVTE!

Hotel Paříž

JABLONEC NAD JIZEROU

Domácí kuchyně — Vlakové i autobusové spojení všemi směry

HOTEL „Mařatka“

VYSOKÉ NAD JIZEROU

*Při návštěvě Krkonoš neopomíňte nás navštívit!
Garáže — Telefon číslo 7*

BOHUMIL MIKULKA, hoteliér

Nově zřízený

a nejmoderněji ústředním topením vybavený

PENSION MOŘAVA

ve VYSOKÉM n./Jiz.

v městě nejkrásnější zimy 700 m. n. m. zve Vás na zimní klidnou dovolenou.

Lyžařské terény pro začátečníky i náročné.

Denní autobusové spojení ze Semil.

Dotazy ochotně zodpoví Josef Josífek, majitel. Tel. 31.

DVORAČKA v Krkonoších

20 pokojů, ústřední topení, tekoucí teplá a studená voda, lázeň. Výborná kuchyně, ideální lyžařský terén. Pošta Horní Rokytnice nad Jizerou.
Telefon č. 11.

Ella PŮHONNÁ, majitelka

Turnovská chata na Štěpánce

Jizerské hory 958 m n. m.

PŘÍCHOVICE u Tanvaldu, telefon č. 9.

Vyhledávané lyžařské středisko. - Vyhovující i nejnáročnějším, 14 pokojů, spol. noclehárny, koupelny, sprchy. Ústřední topení, teplá a studená voda v celém domě.

„Na stráži“

bouda Sokola vinohradského na Končímách, 35 pokojů, ústřední topení, teplá a studená voda, sprchy. Výborná domácí kuchyně. Nejkrásnější lyžařský terén. Pošta Jablonec n. Jiz. Telefon: Rokytnice nad Jizerou 37.

JOSEF HERZÁN, nájemce.

Hotel „Skála“ Hutě

výše 678 m n. m.

p. Vítkovice - Krkonoše.

Lyže, sánky a lyžařskou výzbroj vám dodá

Karel Brož, výroba lyží

nár. spr. B. Jindřišek

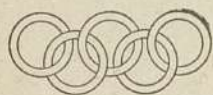
Kořenov 41.

Brambory, krmiva, stavebniny, selata

vám dodá

Hospodářské družstvo skladištní a výrobní

ve Vysokém n. Jiz., telefon 16.

V. ZIMNÍ OLYMPIJSKÉ HRY 1948

St. Moritz

Českoslovenští Olympionici již na místě

V pátek 23. ledna jsme se rozloučili se všemi účastníky V. Zimních olympijských her v Praze na Wilsonově nádraží. Odjeli plni odhodlání bojovat o čest československých barev. Po více jak 30hodinové jízdě přijeli do Sv. Mořice, kde byli přivítáni spoustami sněhu. Několik volných dnů využili k poslední přípravě. Nyní, milý čtenáři, když dostáváš toto číslo Zimního sportu do ruky, znáš snad již některé první výsledky ze zahajovacích olympijských soutěží. Před odjezdem jsme přáli našim chlapcům, aby udělali vše, co bude v jejich silách. Slíbili jsme jim také, že se na ně nebudeme zlobit i když se neumístí hodně vpředu, ale že budeme mít velkou radost z jejich poctivého boje a vzorného vystoupení.

Věříme jim, že nás nezklamou a že jejich jména budou zapsána vedle těch nejlepších. Bylo nás hodně na nádraží při jejich odjezdu a bude nás jistě ještě mnohem více při jejich návratu domů, až přijedou s dalšími cennými zkušenostmi a doufejme, že i s nějakým tím „dobrým“ umístěním.

Dva naši nejlepší vyřazení

Naši nejlepší sjezdáři a sjezdačky se připravovali od vánoc na Olympijské hry nejdříve v Rakousku a těsně před zahájením her ve Švýcarsku. Z vybraného družstva však dva nejlepší byli vyřazení zraněním. Nejdříve to byl Jaroslav Pittl z pražské Slavie, který na mistrovství Tyrol si zlomil nohu. Těsně před odjezdem hlavní výpravy z Prahy přišla zpráva, že i Růžena Beinhauerová si na závodech v Arose zlomila nohu. Je to velké oslabení našich reprezentantů, ale věříme, že ti, co jsou v pořádku, budou obhajovat naše barvy velmi dobře. Budiž naší útěchou, že vyřazením nejlepších nejsme postiženi jen my. Mezeru mezi reprezentanty mají i Norové, Švýcaři, Rakušani, Francouzi, Kanadáné atd.

Snímek I.N.P.

Američanky ve Sv. Mořici.

Přijely s velkými nadějemi a přilily raději dříve, aby to bylo jistější. Ve sjezdu a slalomu si slibují dobré výsledky, stejně jako je očekávají od svých skokanů. Skokani dostali školu od Seveřanů, kteří jednak v USA trvale působí a působili nebo od nejlepších norských závodníků, které si pozvali k delším zájezdům. Norská škola je na všech lepších amerických skokanech patrná na první pohled. Je ovšem otázkou, zda již přišel čas, kdy žák bude nad učitele.

A nyní k těm děvčatům. Ty také dostaly své učitelky z Evropy. Nikoliv nadarmo si pozvali Američané sjezdařské veličiny švýcarské obojího pohlaví. Nebyl to jen prázdninový výlet, Američané věděli, koho chtějí a toho také dostali. Muži: Rominger, Molitor a Valaer. Ženy: Ausoniová, Bleuerová a Meyerová.

A sjezdaři i sjezdařky již ukázali, že učení jim šlo k duhu. Leda, že by je byli nechali Švýcaři ze slušnosti vyhrát. Pochybují však, že by sportovní slušnost i v pohostinném Švýcarsku šla tak daleko!

A teď k děvčatům na našem obrázku! Předně kožichy, které mají, jsou součástí jejich olympijského dresu. A pak dostaly ještě všechno možné k tomu. Také nylonky!

Vezměte je od počátku dolejší řady:

Pavla Kann-ová, rozená Videňačka, 26 let, váha 138 liber, výška 5 stop 5 palců, mistryně sjezdu 1946 USA. Dovéde vést domácnost a také hraje na harmoniku.

Gr. Fraserová, Američanka, 29 let, 111 liber, 5 stop 4 palce, mistryně kombinace 1941, slalomu 1942 a držitelka Démantového slunce 1947. Umí také létat v aeroplanu. Jezdí za Sun Aley Club. Žádná slečna, paní!

Andrea Meadová, Američanka, 16 let, 130 liber, 5 stop a 8 palců. Slečna, nevyhrála nic pořádného, ráda poslouchá klasičnou hudbu.

Brynhild Grasmoeová, Kalifornka, 19 let, 130 liber, 5 stop 9 palců, slečna. Juniorská přebornice 1942

až 1946. Má plno cen, které již podle jména jsou něco velkolepého. Studentka, jezdí na koni a plave.

A zadní řada neméně úctyhodná: Ann Winnová z Idaha, 20 let, 115 liber, 5 stop a 1 palec, slečna. Je mistryně Utah University a loví divokou zvěř.

R. Cremerová, Američanka, 24 let, 108 liber, 5 stop 2 palce, paní. Žádná přebornice, také v lovu skromnější: chytá ryby.

Ruth Stewartová z Brooklynu, 21 roku, 120 liber, 5 stop 4 palce, tělocvikařka. Jezdila v mužstvu USA proti Kanadě 1944 a 1945.

Dodie Postová z pověstného Rena v Nevadě, 26 let, 118 liber, 5 stop 4 palce, slečna. Majitelka mnohých trofejí Sun Valey a zaměstnaná jako sekretářka v Sky Tavern.

Američani nedělají se svými mistryněmi žádných tajností a dali to černé na bílém na křídě již v listopadu.

Městská rada Oslo do Sv. Mořice.

Seđmičlenná delegace městské rady v čele se starostou města Oslo Hr. Stokkem zúčastní se Zimních Olympijských her ve Sv. Mořici. Norové budou studovat zařízení Zimních her, neboť je mají pořádati r. 1952.

Birger Ruud raněn.

Známy norský lyžař a skokan Birger Ruud nebude startovat na Zimních Olympijských hrách ve Sv. Mořici. Při návratu z tréningu sjížděl Birger Ruud mírný sjezd a když mu náhle vběhlo malé dítě do cesty, strhl lyže stranou. Padl tak nešťastně, že utrpěl těžké zranění nohy.

Švýcarsko.

Svýcarsko určilo tyto reprezentanty pro závody lyžařské. Alpská kombinace muži: Molitor, Staeger, Gresjean, Reinalter, Odermatt, Spada, Olinger, Gamma, Bumann, Schneider. Běhy a štafeta: Stump, Schild, Müller, Zurbriggen, Bourdan, Droz, Bricker, Yallenbach, Matthey. Skoky: Klopfenstein, Tschannen, Zurbriggen, Perreten, Dascher, Rocant, Keller, Blum. Alpská kombinace ženy: Bleuerová, Ausoniová, Mittnerová, Schluneggerová, Clercová, Meyerová, Molitorová, Mühlmannová.

Rakousko.

Pro účast na Zimních Olympijských hrách ve Sv. Mořici byli jmenováni tito rakouští lyžaři. Alpská kombinace (sjezd, slalom) muži: Derkogner, Woch, Haider, Kneissl, Nogler, Schöckel, Seyerling, Spiess, Hinterholzer, E. Matt. Alpská kombinace ženy: Beiserová, Hammerová, Kleckerová, Mahrnerová, Noglerová, Rohmová, Schuh-Proxaufová, Zueckertová. Norská kombinace: Dutschmann, Doujak, Gstrein, Hammerschmiller, Haselwanter, Hundertpfund, Hammig, Martitsch, Raffreider, Rösner, Unterrainer. Skoky: Bradl, Hadwitzer, Wieser, Höll nebo Rüpp.

Švédsko.

Švédsko jmenovalo pro Zimní Olympijské hry tyto lyžaře: běh na 50 km: Eriksson G., Eriksson H., Herrdin, Häggglöf, Karlsson N., Törnquist,

Wenberg a Karlsson G. Na 18 km: Eriksson G., Eriksson H., Karlsson N., Lundström, Thor, Täpp, Aström, Hems a Oestensson. Stafeta: Karlsson N., Lundström, Täpp, Oestensson. Skoky: Hellman, Karlsson E., Viljor, Lindström, Lund a Viljor. Sev. kombinace: Emmsäter, Haraldsson, Israelsson. Vedoucími jsou Jansson, Kjellsroem a Englund.

Rozhodčí pro skoky ve Sv. Mořici.

Mezinárodní lyžařská federace FIS oznámila tyto rozhodčí pro soutěže ve skocích na Zimních Olympijských hrách ve Sv. Mořici. Skok prostý: A. J. Barth (USA), H. Feldmann (Švýcarsko), Karel Jarolímek (Československo), Yrjö Kaloniemi (Finsko), Harald Römcke (Norsko) — Skok sdružený: W. Bürgin (Švýcarsko), A. Boniecki (Polsko), R. Faure (Francie), Ante Gnidovec (Jugoslavie), Assar Lindgren (Švédsko).

Lyžařské mistrovství Tyrol

V sobotu 10. a v neděli 11. ledna se konala v Seldenu lyžařská mistrovství Tyrol. Zúčastnili se jich i naši lyžaři. Ve sjezdu žen byla Nekvapilová třetí za dvěma Rakušankami. Páté místo obsadila Moserová. Reinwartová zlomila lyži a závod nedokončila. Ve sjezdu mužů byl Šponar osmý. Velmi pěkné je umístění Nekvapilové, která ukázala dobrou formu.

Úspěch našich v Arose.

Na mezinárodních závodech za účasti olympijských družstev Argentiny, Belgie, Československa, Holandska, Norska, Švédska a Švýcarska získaly naše ženy v obím slalomu na trati 3200 m dlouhém dalších pěkných úspěchů. Naše Moserová skončila časem 3:59,2 min. na druhém místě za Švédkou May Nilssonovou, která měla čas 3:49,6 min. Nekvapilová byla třetí za 4:03 min. V soutěži mužů zvítězil Švéd Hans Anton za 3:16 min, druhý byl Nor Eriksen, třetí Švéd Sollander. Těsně za Seveřany na osmém místě skončil první Čechoslovák Krajňák časem 3:28,6, devátým byl Šponar, za 3:28,8 min.

Druhý den pokračovaly mezinárodní lyžařské závody ve švýcarské Arose za účasti Čechoslováků, Norů, Švédů a Švýcarů. Ve slalomu, který se jel ve dvou kolech, zvítězil Brchel, Československo, v celkovém čase 107,4 vt., 2. Olle Dahlmann, Švédsko, 109,4 vt., 3. Jechson, Norsko, 110,6 vt., 4. Isberg, Švédsko, 5. Hans Hansen, Švédsko, 6. a 7. Nilsen, Norsko a Sollender, Švédsko, 8. Bruder, Švýcarsko, 9. Opheim, Norsko atd. Brchel měl oba nejlepší časy dne výkony 55 a 52,4 vt.

V soutěži žen zvítězila Nekvapilová, Československo, v celkovém čase 121,4 vt., 2. Niskinová, Norsko, 121,6 vt., 3. May Nilssonová, Švédsko, 122,6 vt.

Alpskou kombinací mužů vyhrál Hans Hansen, Švédsko, 2. Sollender, Švédsko, 3. Johnson, Norsko. Alpskou kombinací žen vyhrála May Nilssonová, Švédsko, 2. Nekvapilová, Československo, 3. Moserová, Československo.

A jak nyní dál děvčata?

V zásadě je si snad každý vědom skutečnosti, že není již dále záhodno vypouštět ženy prakticky do téhož závodu ve sjezdu na velkých mezinárodních sjezdových drahách, které se stávají stále nebezpečnějšími a obtížnějšími. Toto přesvědčení povede dříve neb později k určitým omezením. Jejich hlavním účelem však nebude násilné okleštění možností dámských sjezdových závodů ve srovnání s muži. Bude se spíše jednat o vymezení nového pojmu ženského závodění ve sjezdu, jehož náplň ponechá všem závodnicím plnou možnost prokázat svou dovednost a své schopnosti přiměřeně k jejich silám.

Nepochybuje o tom, že lyže nejsou skleníkovým sportem! Jistě nebezpečí je a vždycky s nimi bude spojeno. Současně však třeba uznat, že toto nebezpečí přestává mít svou sportovní povahu, jakmile se závodnice octne mimo hranici svých technických a fyzických možností.

Ve sportovním ohledu by nikdo nepomyslel vážně na volnou soutěž mužů a žen. Nikoliv jen při závodech lyžařských, ale při všech závodech v jakémkoliv jiném sportovním oboru. A přece právě toto se děje téměř zcela pravidelně během posledních deseti let v lyžařství, kde jsou ženy odstartovány na stejných drahách, na kterých závodí muži. Je tomu tak, protože ve sjezdu je-

dině dráha, když je dobře upravena a volná, určuje obtížnost a nebezpečí závodu.

Theoreticky je to možná ne zcela přesné přirovnání. Hraje tu totiž určitou důležitou roli tělesná váha jezdce. Je na ní přímo závislá rychlost, již může závodník dosáhnouti a charakterisuje také způsob projíždění určitých seků, který se podstatně liší. Jistě menší váha závodníka umožňuje lehčí techniku v místech, kde větší tělesná váha je hlavní příčinou tvrdé a průrazné jízdy.

I když se ukázalo, že co do technické nesnadnosti jsou ženy stejně dobré jako muži, rozhodně tomu tak není pokud jde o vytrvalost. Jejich tělesná zdatnost, jejich svalová i nervová síla se vyčerpává rychleji než u mužů.

Pokud se týče současného vývoje sjezdových závodů, délka tratí se zvětšuje a výškové rozdíly jsou stále větší. Aspoň u tratí všech velkých mezinárodních závodů. S tím jde ruku v ruce vývoj závodní techniky. Jízda střelou je běžným zjevem a je podmínkou úspěchu. Je jediným východiskem z rozhodného pokusu každého startujícího dostat z dané stopy sjezdové závody všechny její možnosti. To není špatná technika a není to ani povšechně vzato špatný sport, protože je dnes jisto, že naši sjezdoví závodníci — muži jsou technicky beze všech pochyb sto kterékoliv z nejtěžších sjezdových drah.

Rychlost sama o sobě není dnes závodníkům ani obtíží ani nebezpečím. Na důkaz tohoto tvrzení poslouží dobře přesvědčení francouzských závodníků, kteří odmítli zařazení závodu čisté rychlosti do celkového výcvikového programu s poukazem, že rychlosti kolem 100 km v hodině jsou dnes běžné, je-li průměrná rychlost závodníků 80 km. Jednalo se tenkrát o zařazení závodu obdobného Letnému kilometru ve Sv. Mořici a citovaný názor vyslovil J. Couttet.

Největším nebezpečím každého závodu jsou terénní vlny a hlavně jde-li o úseky dráhy, kde je jich několik bezprostředně za sebou v místech, kde dráha sama umožňuje nebo svádí k velkým rychlostem. Že nejde o neškodné houpáky dokazuje stížnost J. Blanca, který charakterisuje přejetí takového obtížného úseku jako serii pořádných úderů kolen do žaludku s jedinou slabou útechou, že to byla jeho vlastní kolena.

Jedná se tedy v podstatě o dvě věci. Uvést do částečného aspoň souladu délku závodní dráhy s možnostmi fyzického a nervového potenciálu závodnic a zamezit najždění terénně obtížných úseků v nepřiměřených rychlostech, zvláště jsou-li tyto ku konci dráhy.

O tom nelze pochybovat, že závodní sjezdové dráhy navrhované pro závody mužů budou pro ženy stále nebezpečnější. Jedná se tedy o ochranu našich závodnic, nikoliv jen při závodech, ale uchránit je též nebezpečí, které přináší již samotný trénink na takových drahách. Francouzský svaz zřídil zvláštní komisi, která rozhoduje o budoucnosti v příštím vývoji francouzského zá-

JOSEF ALEXA

TOVÁRNA

NA SPORTOVNÍ VÝZBROJ

BEDŘICHOV U LYSIC

vodního lyžařství a mezi jiným bude se zajímat o to, na které závodní sjezdové dráhy budou připuštěny ženské závodnice. V jejím čele je známá F. Gignoux.

Francouzové se nebojí, že tento počín by se mohl stát příčinou úpadku nebo snížením úrovně francouzské dámské sjezdařiny. Považují naopak toto řešení za nutné, poukazující na obtížnost svých sjezdových závodních drah, které prohlašují za nejtěžší na světě. Technická úroveň závodů tak neutrpí, uvedením závodní horečky na rozumnou míru se naopak rozšíří počet činných

V zásadě je to moudré rozhodnutí. V praxi bude vypadat tak, že ženy budou závodit na drahách přiměřených jejich možnostem, tedy buď opravdu dámských drahách nebo na drahách mužů s odbrzdňovacími brankami. Kdyby k tomuto opatření nebylo včas přistoupeno, zvrhne se ženská sjezdařina ve vyložený pád do otevřeného hrobu, který by neznamenal jen skutečné smrtelné nebezpečí pro závodnici a stejně vážné nebezpečí pro celý ženský sjezdařský sport.

R. Mouchet v Les Traces.

Nebylo by divu, neboť na chudáky zimní sportovce si kdekdo dovoluje. Začalo to nevinně, když Olympijský výbor oznámil, že se bude pořádat v jakémsi Svatém Mořici jakási Olympiada a vyzval svazy, aby nějaké ty borce daly dohromady. I nastalo víření nejen v treningu, ale i kolem funkcionářů, kupoval se Sidol na čištění klik a přišla Jobova zvěst, že jako těch borců nesmí být moc, aby se všichni vešli do vlaku. I propuklo další víření včetně Sidolu a nakonec i nepříjemné vyřazovací závody, při nichž se ani tak nehledělo na to, kdo má střeždu ve výboru, jako na to, kdo dojel dříve do cíle. Dobrá, borci se seřadili podle toho, jak kdo dojel a mysleli si — máme to v suchu. Leč chyba lávky, nominováno to bylo, ale v suchu ne. Moře schůzi a moře slz a vzteku bylo vykonáno, prolito a vyřazováno, zatím co funkcionáři uchovávali své posice pokud možno nedotčeny. Borci se chvěli, staří kozáci, ošlehaní větry na Kozích hřbetech a zocelení Obřímí slalomy s třesoucima se rukama otevírali ráno s obavami noviny, aby v nich uzcili své jméno pod úhledným titulkem: *dotatečně škrtnuti*. — Konečně bylo ničitelské dílo vykonáno a pohoda se jala vkrádati do duší sportovců i činovníků. Avšak ne na dlouho. Někak se v seznamech ještě dost mihala jména funkcionářů, a to dráždilo Národní banku více, než rudý

Má ještě někdo chuť si škrtnout?

STANISLAV TOMS

hadr omšelého býka. Piliř našeho bankovníctví se postavil na zadní nohy a striktně rozkázal, aby se ještě čtyři účastníci škrtili. I sešli se moudří mužové a jali se dumat, jak to navléknout, aby se vlk (Národní banka) našel, a koza (olympijská výprava) zůstala celá. Při tom bylo nutno vpašovat ještě do výpravy dva krasobruslaře — dvojici Knittlová-Vosátka, která se umístila na druhém místě na mistrovství Evropy, což bylo něco na krasobruslařský mlýn. I udělalo se to jednoduše: rychlobruslaři neměli na schůzi nikoho, kdo by je hájil, tak se z nich dva škrtili a tím pádem zůstal jen jeden závodník. A jelikož na tohoto jednoho závodníka připadali dva funkcionáři, tak se ti funkcionáři škrtili také a bylo to. A pak došlo na bobisty. Bez výčitek svědomí se škrtil vedoucí, který měl dva závodníky již v Mořici a neměl se tedy cestou o nikoho starat. A o čtvrtou obět se strhla vřava. Hockeyisté prohlašovali, že jim nemá kdo nosit hole, lyžaři pak poukazovali na počet svých závodníků a disciplín, v nichž na ZOH startují. K pěstitím zásahům nedošlo, boj však přesto zůstal nerozhodnut. Vše bylo ponecháno v klidu v naději, že na to Národní banka nepříjde. Dokonce hockeyistům se povedl malý kanadský žertík: odhlásili Slováka Poloniho a obsadili místo tajemníkem Strnadem. Řekli byste — Slováci jsou utlačováni. Nikoli však, pan Poloni se místa ochotně vzdal, čímž se počet hockeyiových funkcionářů nenápadně rozhojnil a jel ve speciální slovenské výpravě, k níž se bratislavská odbočka Národní banky chovala nadmíru shovívavě.

Nedivíme se, neboť touha sportovců, vidět vrcholnou událost zimního sportu je pochopitelná, nehledě ani na to, že v tom Švýcarsku je stále ještě dost věcí bez listku. Když tedy byla početní stránka výpravy odbyta a Národní banka dokonale ovládla pole,

což se jí jistě v ostatních oborech tak dokonale nedaří jako ve sportu, začal další rej, tentokrát rej oděrový, pasový, vagonový a vůbec. Neboť borci, jakmile zjistí, že se o ně někdo stará, dají klidně věci volný průběh a je jim čerta po tom, zda mají státní příslušnost v pořádku nebo národní spolehlivost jen 3 měsíce starou. Od čeho máme sekretariáty a tajemníky, zní všeobecné heslo a chudák tajemník je štván nejen furie, ale i termínem odjezdu. V noci se mu zdají strašné sny, že mu někdo do rána vygumoval z pasů všechna francouzská visa, že se jednomu z vagonů přidělených výpravě zavařila osa mezi Norimberkem a Karlsruhe a jiné roztomilé věcičky.

Jistota, že už nikdo z výpravy nevypadne — leda by vypadl z vlaku — působí konejšivě na duše účastníků, tito nabývají sebevědomí a prohlašují v okráhu známých: „Mně a škrtnout? To si nikdo nesměl dovolit. Víš, co by z toho bývalo bylo?“ — Známý se obvykle zatváří pochmurně a přisvědčuje větou: „To je hotový, že se lekli, kdepak ty a nebýt v olympijském teamu.“ — V duchu si ovšem myslí: Měl jsi kliku, lumpe, takovej srab a von se tam udrží. — Ovšem, znáte lidskou závist.

POTŘEBY PRO LYŽAŘSKÝ SPORT A HOCKEY dodá

„U FOTBALISTY“, A. Fantová, Praha-Karlín, Královská 89, roh Karlovy. Telefon 647-61.

ZIMNÍCH SLETOVÝCH HER VE VYSOKÝCH TATRÁCH

Dějiny lidstva jsou věčným bojem o život, v němž se udrží a zvítězí ten, kdo je tělesně, mravně i duševně zdravější, zdatnější, silnější, činnější, kdo se stále zdokonaluje a jde vpřed. Kdo tak nečiní, upadá a zaniká. U velkých národů to trvá déle, u malých krátce. Náš národ tedy, oč je menší, o to musí být hodnotnější a činnější než jiné národy.

Sokolská idea.

LOMNICKÝ ŠTÍT

Archiv ČOS

15. února 1948: Tatranská Lomnica:	Tatranská Lomnica:
9 hod.: Zahájení Zimních sletových her.	20.30 hod.: Večer závodníků a činovníků.
10 hod.: Závod čtyřčlenných družstev mužů, jednot okrsků a žup, v běhu rozestavném 4×10 km.	20. února 1948: Tatranská Poljanka:
14 hod.: Závod bobů dvousedadlových.	9 hod.: Pietní vzpomínka u památníku inspektora čs. branné moci a starosty ČOS Dr. J. Scheinera.
16. února 1948: Tatranská Lomnica:	Nový Smokovec:
11 hod.: Závod mužů ve sjezdu.	10 hod.: Lyžařské závody čs. branné moci. (Hlídkový závod v běhu na 30 km se střelbou.)
14 hod.: Závod bobů čtyřsedadlových.	21. února 1948: Tatranská Lomnica:
17. února 1948: Tatranská Lomnica:	9 hod.: Závod mužů v běhu vytrvalostním na 50 km (mistrovství republiky v běhu vytrvalostním na 50 km — Hančův memoriál).
9 hod.: Závod mužů v běhu na 10 km.	10 hod.: Závod žen v běhu na 6 km.
9.30 hod.: Závod mužů v běhu na 18 km.	11 hod.: Závod mužů ve skoku prostém. Ukončení Zimních sletových her.
11 hod.: Závod žen ve sjezdu.	
18. února 1948: Tatranská Lomnica:	
10.30 hod.: Závod mužů ve slalomu.	
10.30 hod.: Závod žen ve slalomu.	
19. února 1948: Tatranská Poljanka:	
10 hod.: Závod mužů ve skoku pro závod sdružený.	
Tatranská Lomnica:	
11 hod.: Závod čtyřčlenných družstev žen v běhu rozestavném 4×6 km.	
	Současné s lyžařskými soutěžemi budou ve Starém Smokovci závody mužů a žen v krasobruslení a závod družstev v ledním hokeji.

Starosta ČOS Dr Antonín Hřebík v novoročním čísle časopisu „Ruch“ vzpomíná, že v roce 1948 čekají nás sportovce a tělocvikáře dvě významné události: XI. všesokolský slet, k němuž upírají zraky nejen příslušníci Sokolstva, ale celého našeho národa a možno říci, že téměř celého světa a Olympijské hry, jež po delší přestávce budou se konati v zimě ve Sv. Mořici a v létě v Londýně.

Zatím, co vybraná družstva lyžařských závodníků a závodnic jsou na olympijských hrách ve Sv. Mořici, my Sokolové zajedeme si do Vysokých Tater, do našich krásných velehor a v bratrském zápolení utkáme se tam v závodech lyžařských, krasobruslařských, v ledním hokeji a v závodech bodových. Bude to švátek sokolských lyžařů, vždyť se sejdeme opět po dlouhých a těžkých 10 letech na místech, kde jsme již v dřívějších letech uspořádali Zimní sletové hry v r. 1932 a 1938 u příležitosti IX. a X. všesokolského sletu. — Uspořádáme opětovně jako součást XI. všesokolského sletu Zimní sletové hry a to ve dnech od 15. do 22. února 1948 pro členstvo. Předcházeti jim budou závody dorostu v Brně ve dnech 31. ledna a 1. února 1948 na Benešově národním stadionu v ledním hokeji a v závodech krasobruslařských pro dorostence a dorostenky. — V lyžařských závodech se utkají sokolští dorostenci a dorostenky ve dnech od 26. do 29. února 1948 v Rokytnici n/Jizerou.

Pořad Zimních sletových her pro muže a ženy je již definitivně stanoven. Budou to závody lyžařské pro muže i ženy, dále závody družstev vítězů oblastních závodů v ledním hokeji, závody krasobruslařské mužů a žen a konečně po prvé v historii Sokola i závody bobsleighové mužů. Lyžařské závody běžecké budou většinou v Tatranské Lomnici, kde budou i závody sjezdové. Závod ve skoku prostém bude na Jarolímkově můstku na Štrbském Plese. Soutěže v ledním hokeji budou na kluzišti Grandhotelu ve Starém Smokovci, kde budou i závody krasobruslařské. Závody bobsleighové se uskuteční na bobové dráze v Tatranské Lomnici. — Společně s čs. armádou uctíme památku prvního inspektora čs.

branné moci a starosty ČOS. Dra Josefa Scheinera lyžařským armádním závodem v jízdě na 30 km se střelbou a pietní vzpomínkou u jeho památníku v Tatranské Poljance. Svaz lyžařů RČS svěřil ČOS uspořádání mistrovského závodu v běhu vytrvalostním na 50 km, t. zv. „Hančův memoriál“, který bude uspořádán společně se sletovým závodem sokolským na 50 km.

Ministerstvo železnic poskytlo účastníkům ZSH 50% slevu na dráze a rovněž tak i ředitelství TEVD poskytuje účastníkům přiměřenou slevu na Tatra-dráze při místní dopravě ve Vysokých Tatrách. — Propagační odbor sletový vydal k ZSH zvláštní plakát — návrh akad. malíře br. Švába a každý účastník ZSH zakoupí si slavnostní odznak ZSH — návrh akad. sochaře br. Brůhy. Organizaci Zimních sletových her má po stránce technické na starosti náčelnictvo mužů a žen ČOS, resp. jejich zimní komise. Po stránce organizační, propagační, ubytovací a stravovací, jakož i finanční řídí ZSH přímo jednotlivé odbory sletu. Ve Vysokých Tatrách byl pro organizaci Zimních sletových her ustaven Přípravný výbor a to z činovníků sokolských jednot podtatranských: Popradu, Tatranské Lomnice, Smokovců a nejmladší sokolské jednoty podtatranské Svit-Batizovce. Většina činovníků spolupracovala na Zimních sletových hrách při sletu IX. a X., takže jsou zárukou, že všechno bude náležitě připraveno tak, jak se na sokolské závody patří, aby Zimní sletové hry svým uspořádáním i průběhem čestně zapadly do celkového rámce XI. všesokolského sletu; vždyť Zimními sletovými hrami budou vlastně tělocvičné podniky a závody sletové zahájeny.

Závodů se zúčastní na 500 sokolských lyžařských závodníků a závodnic a počítá se s další účastí asi 2000 diváků z celé oblasti republiky. Vážnou je otázka ubytovací, ale i zde pochopili místní majitelé tatranských pensionů a hotelů mimořádný a propagační význam Zimních sletových her pro Slovensko a pro Vysoké Tatry a poskytli pořadateltvu přiměřené sazby pro prvotřídní stravování a ubytování. Že Zimní sletové hry byly dány do Vysokých Tater mělo svůj význam a to z toho důvodu, aby se poskytlo Slovensku bráti rovněž účast na velikém díle sletovém.

Do sokolských jednot a žup byly již rozeslány rozpisy jednotlivých druhů závodů. Každý přihlášený obdrží potřebné informace včas a to ve zvláštní Propagační brožůře, kterou za spoluúčasti Přípravného výboru ZSH v Popradě vydá propagační odbor sletový. V brožůře bude jmenovitý seznam přihlášených závodníků a závodnic podle vylosování.

Zimní sporty v sokolských jednotách pevně zakotvily a podle počtu ohlášených příslušníků, obzvláště lyžařských oddílů se tyto čím dále rozšiřují a věříme, že Zimní sletové hry přispějí k jejich dalšímu rozvoji pro dobro nejen Sokolstva, ale celého našeho národa. Zimní sletové hry budou jak u dorostu, tak i u členstva přehlídkou těch mnohých a mnohých neznámých závodníků, z nichž vyrostou nám budoucí naši reprezentanti

na závody mezinárodní a olympijské. Kromě již známých jmen: bratří Remsy, Tvrzníka, Jeňkových, Kováře, Novotných, Dra Otáhala atd. nastoupí k závodům chlapečci z různých sokolských jednot celé naší vlasti, z nichž jistě mnohý nastoupí na místa nejpřednější. A v tom vidíme my — Sokolové lyžaři naše hlavní poslání: výchovu co možná na nejširším základě ve všech sportovních odvětvích, aby pak výběr pro závody mezinárodní a olympijské byl co největší, abychom se svými výkony dostali opětovně tam, kde jsme byli před časem — na prvé místo ve střední Evropě a mezi nejlepší závodníky světa vůbec.

Ubytování na Zimních sletových hrách.

Upozorňujeme všechny, kdož se přihlásili na Zimní sletové hry ve Vysokých Tatrách, že bylo nutno soustředit závodníce, závodníky a celé pořadatelstvo do střediska her, t. j. do Tatranské Lomnice. Proto ti z ostatních, kteří žádali výslovně o ubytování v Tatranské Lomnici, budou ubytováni v jiných místech, a to v Horním Smokovci, Starém a Novém Smokovci, Tatranské Poljanice a na Štrbském Plese. Kdo se přihlásil k ubytování v těchto místech, mohou s ním počítat. Ve většině míst

je sjednáno ubytování a ústředním topením. V nejbližší době dostanou jednoty vyřízení svých přihlášek, pokyny pro účastníky Zimních sletových her, objednané a zaplacené odznaky a legitimace, upravující ke slevě na dráze.

Filatelie na zimních sletových hrách.

Výkonný výbor sletový vydá k zimním sletovým hrám filatelické obálky s nápisem ZIMNÍ SLETOVÉ HRY VO VYSOKÝCH TATRÁCH — 15.—22. FEBRUÁRA 1948, kterých bude používáno jen pro tento závod.

Dnes je nás sokolských lyžařů organizováno v 600 oddílech již na 30.000 a tento počet poroste a tím bude pak dána co nejširší základna k výše uvedenému vytčenému cíli, aby nás opravdu bylo co nejvíce, aby na lyžích jezdil celý náš národ a abychom si pak snadno mohli vybrati ty, kteří se pak v závodech umístí na místech nejčestnějších.

Splní-li i v tomto směru připravované Zimní sletové hry své poslání, pak s klidem můžeme se dívatí do budoucnosti.

Kliment Somr

Prvně má býti na nich použito také sletových známek v hodnotě Kčs 1,50, Kčs 3,— a Kčs 5,— podle návrhu br. prof. M. Švabinského — Hold Sokolstva republiky.

Výkonný výbor sletový rád zajistí prostřednictvím jednot a žup sokolským příslušníkům, přátelům a známým — nečlenům Sokola pro účely filatelické a upomínkové obálky se známkami, které mohou být orazítkovány zvláštními razídky, jichž bude použito ve dnech zimních sletových her u zvláštních přepážek v Starém Smokovci, Novém Smokovci, Štrbě, Tatranské Lomnici a Tatranské Poljanice.

TÝDEN S MLÁDÍM

omladině získáme, podíváme-li se na jednotlivá družstva s jejich instruktorem.

Skokani. Znáte je. Chlapci poněkud hrubší, drsnější, chlapečci z hor, plní smíchu a vtipu. Instruktorem — Olaf Kožený.

Byli kolem něho jako kuřata kolem kvočny, protože Olaf se jim snažil dáti vše ze svých vlastních bohatých poznatků praktických i theoretických. Olaf jim dopřál zábavu, kterou však většinou obstaral sám svou veselou a vtipnou povahou. Něco se mi na něm obzvláště líbilo. Jeho nadšení, starostlivost a plány, které má se svými svěřenci.

Však nechme ho mluvit:

„Skokani, rozumíš, musejí míti říz, chlapské vlastnosti. Rozumíš, začal jsem pevnou kázní v mužstvu a pomalu je zasvěcoval do umění skokanského. Všichni moji svěřenci se ukázali jako ukáznění, obětaví, dychtiví a mající živelnou touhu po poznání. Skákali by do roztrhání. Přál bych si, aby takovýchto kursů bylo co nejvíce, aby se nezanedbávala naše mládež hned na začátku svého vývoje.

Sám, rozumíš, jsem to poznal. Mne nikdo nevychoval a myslím, že kdybych měl býval to, co chci dáti jim nyní já, dotáhl bych to určitě dále. Ovšem, s nynějším zraněním,

které mě vyřadilo ze závodní činnosti, bych stejně asi nic nesvedl.

Měl jsem z dorostenců opravdovou radost, když jsem viděl pokroky, které udělali během kursu. Skákali 15 až 20 skoků denně a těžko někoho více chválit. Nejlepší byl Jebavý, který přes svoje mládí nadšením a nadáním již dnes patří mezi naši skokanskou elitu.

Výborný je též Strnádek, Kocourek, Libánský, Bretschneider (Ogar), Buček, Smiraus a mladý Chroust jako sdruženář.“

Poděkoval jsem Olafovi a slíbil vše doslova tlumočit. I to, jak jeho mládenci horlivě upravovali olympionikum můstky na úkor vlastního času k treningu. Ovšem, zde pomáhali všichni, i sjezdaři.

Olaf uspořádal v sobotu dopoledne závod kursistů na malém můstku. Výsledky jenom potvrdili poctivou snahu jak dorostenců, tak i instruktora.

A co nám řekneš ty, Josef? Josef Buchar se rozesměje. Přijel právě s tou mladou hordou běžců z namáhavé tury.

„Jsem spokojen a mužstvo jistě též. Začal jsem s nimi od začátku, učil kroky, chůzi, postoj a techniku v terénu. Denně jsem je proháněl a teď na konci jsme přijeli právě ze 40 km tury. Jednu 30 km již mají

Olympijské hry plně zaměstnávají SLRCS. Přes to Svaz nezapomněl na dorostence a uspořádal pro ně závodní kurs ve Špindlerově Mlýně, od 4.—10. ledna. Soustředil v něm jak běžce, tak skokany a sjezdaře. Chlapci byli ze všech koutů Čech a Moravy. Celkem 60 dorostenců. Vedoucím kursu byl Josef Vrána, pod jehož starostlivým dohledem měl kurs hladký průběh a úspěch. Technicky propůjčil kursu své bohaté zkušenosti sám tajemník Svazu lyžařů Rudla Krňoul. Tím dostali dorostenci to nejlepší a jistě každý získal cenné poznatky.

Všeobecně se dá říci, že nám v našem dorostu roste nová generace, která převezme co nejdříve iniciativu našeho závodního lyžařství. Je třeba si jen přát, abychom nezůstali u jednoho týdne, ale abychom tyto slibné a mladé talenty všemožně podporovali a bedlivě sledovali v jejich vývoji.

Myslím, že nejlepší přehled o naší

Snímky Menec, Špindlerův Mlýn

také v těle. Chlapci získali zkušenosti na ošklivém, zledovatěném sněhu. Musím si stěžovat na jejich výzbroj (myslím, že toto je bolest téměř všech dorostenců). Chlapci by opravdu potřebovali, abychom se o ně více starali a hlavně více kursů.

Mám radost z Malinského, který s náskokem 4 minut se stal dorosteneckým přeborníkem pražské župy. Výtečný je Jindříšek ze Ski Jilemnice, Havel ze Sokola Studenec, Kučera a Trávníček z Nového Města na Moravě. I Jelenka Levá bude dobrá běžkyně.

Mojí sjezdáři si v ničem nezadají se skokany a běžci. V prvním družstvu se jezdilo naplno a ostře. Všichni potřebují jedno: jezdit, jezdit a zase jezdit. Hlavně sjezd je u všech slabší. Mají při něm málo vytrvalosti. Technicky jsou dostatečně vybaveni a věřím, že asi v závodech udělají jen

část. Všichni jsou dobří (Appl, Červinka, Kneš, Prokop, Knapp, Stránský i Lacina), navzájem vyrovnání a budou-li poctivými v přípravě a životě, mohou dosáhnout vrcholných výkonů.

Ve středu jezdili všichni tři kola na čas a přes to, že značně sněžilo a dojíždělo se již za šera, výsledky byly velmi dobré. Nedělní slalom byl znehodnocen neúplnou účastí a únavou.

Toník Vosátka mně řekl toto: „V druhém družstvu jsem měl většinou děvčata. Jezdili všichni dobře stylově, ale potřebuji tvrdost při závodech a ztratit nervositu.“

Jírka Nejedlo mi říká, že není tak zcela spokojen. „Předpokládáme-li u dorostenců nadání, musíme jim dát více, ne jen jeden týden, kdy tak tak že získají přehled o začátku a oni potřebují závodit.“

Měl jsem své svěřence opravdu ze

srdce rád a snažil se jim dát co nejvíce. Z chlapců mě odměnil Matějovský, který vyhrál poslední závod ve slalomu. Z děvčátka Eva Křenková, která zase vyhrála slalom střeďeční.“

Olda Jarolímek se čtvrtým družstvem byl nucen pilovat základy. Ale během kursu udělali všichni takový pokrok, že mohli v závodech směle konkurovat ostatním.

Nakonec bych chtěl říci podstatný poznatek:

Musíme se mladým, talentovaným závodníkům více věnovat s veškerou možnou péčí a pak nemusíme mítí strach o náš budoucí závodní kádr.

Příkladem je mladý Jíra, který svým stářím patřil do kursu, ale výkonem byl daleko nad průměr. A takových Jírů, Krajňáků a Jebavých máme možnost vychovat co nejvíce. Tož s chutí do práce.

Oldřich Optl.

A přece se musíme učit!

„Narodil se s lyžemi!“ říkají u nás v Norsku. Ale je to pravda jen zčásti. A kdyby se i s nimi narodil, nebyl by to pořád ještě skokan rovnocenný našich nejlepších dnešních závodníků, kdyby se spoléhal jedině na to, co mu bylo od přírody dáno. To, co udělalo z našich nejlepších skokanů skutečnou třídu, to je jedině cvičení.

Začínáme brzo, tvrdit však, že začínáme od narození, je přece trochu přehnané. Prvním cvičitelem, na kterém hodně záleží, bývá tatík, který má sám zájem o lyže a dovede lyžařit. V Norsku není tatík s pětiletým synkem na lyžích žádná vzácná podivná. Nejde o výlety. Děti si na lyžích a s lyžemi hrají stejně jako s kteroukoliv jinou hračkou. Jejich vyjížďky jsou zcela lehké a krátké procházky v jednoduchém a docela lehkém terénu.

O skákání se ještě nedá mluvit. Je-li někde cestou mez, přes kterou

se podaří takovému malému lyžaři překonat vzduchem vzdálenost jednoho či dvou metrů, je to šťastná součást této šťastné dětské hry a nic víc. Nikdo z toho ještě nedělá výkon.

Starší děcka již se mohou spustit s malého můstku, který si sami postavili ze sněhu.

Skutečné cvičení přichází až ve škole a prvním dobrým cvičitelem, na kterém velmi záleží, bývá sám pan učitel. V Norsku jsou tací učitelé a je jich hodně. Mluvím teď o chlapcích starých 10, 11 a 12 let. U nich je lyžařství již vedeno podle určitého plánu. K jejich výcviku postačí můstek vystavěný ze sněhu na kterékoliv vhodné stráni, jenže hra pod vedením učitele se stává záměrným cvičením.

Neskáčí daleko, 15 až 20 m je hranice jejich skoků. Jejich síly se nesmí přepínat. Přípravují se však všestranně a zvykají si na systematickou přípravu.

Podstatnou částí dobré přípravy závodníka ve skoku je jízda terémem na běžkách. Možná, že se mnohdy zdá, že by byl sjezd nebo slalom vhodnější a svádí k tomu jakási psychická příbuznost skoku a sjezdu, kde odvaha se zdá být základním předpokladem vlastního výkonu. To však je omyl. Skokan si nacvičí potřebnou odvahu přímo na můstcích, pře-

Vás zve!

Eiklid doma v Norsku

cházejí znenáhla z malých na větší.

Terénní jízda na běžkách mu dá měkkost a pružnost, kterou můstek sice nezbytně vyžaduje, nedává však možnost k jejímu nácviku. Jedině volná jízda terénem cvičí měkká kolena a ohebné kotníky. Sjezdař je pro můstek příliš tvrdých nohou.

Běh na lyžích a jízda terénem poskytnou lyžaři příležitost poznat vlastnosti různého druhu sněhu a umět se na každém sněhu také bezpečně pohybovat. Můstek není přírodní terén. Dobrý či špatný sníh však projevuje na něm své dobré či špatné vlastnosti mnohem výrazněji než v terénu. A skokan si musí vědět s nimi rady.

Od 20 m dále mluvíme již o skokanech. A je také po hraní a cvičení, začínáme trenovat. Skokanův trening měříme zásadně na počet skoků. Tento trening začíná v srpnu a je všestranný, až podivuhodně všestranný pro výkon tak vysloveně specializovaný. Běh v přírodě, cvičení venku i v tělocvičně a všechny atletické skoky až do jejich akrobatických možností a plavání spolu se skoky do vody, taková je příprava našich skokanů.

S prvním sněhem se seznámíme na běžkách a nikoliv na skočkách. Nejde o závody ani o polykání kilometrů. Pohyb na lyžích je přece jen trochu odlišný ode všech cviků naší přípravy. A v terénu si jen přezkoušíme všechny svaly a klouby, zda správně a spolehlivě fungují.

A pak již se věnujeme skoku.

První můstek je na 20 až 25 m dlouhé skoky. Tak malý můstek má

malou nájezdovou rychlost. To právě potřebujeme. V každé fázi skoku musíme mít dost času přesně kontrolovat svůj výkon. A je toho dost. Hlavně odraz, nikoliv vzhůru, ale kupředu. A všechno měkce, tak měkce, aby bylo možno skok za skokem opravovat a zlepšovat. Měkkost a pružnost je podmínkou skokanova vývoje. Mějte na mysli, že skokan roste na můstcích různé velikosti. Má-li vůbec růst, musí být tak pružný, aby se jim natolik přizpůsobil, aby je opravdu ovládl.

Příští treningová mez jsou můstky 35 až 40 metrů a největší můstky pro mládež 16 a 17 let starou jsou můstky s kritickým bodem 50 m. Na větších můstcích naše mládež neskáče. Technika provedení skoku je na můstcích do této velikosti v podstatě stejná. Řídí se totiž nájezdovou rychlostí můstku a tato rychlost u můstku s kritickým bodem 50 m není nic výjimečného.

Při srovnání s výcvikem skokanů jinde, je náš trening tvrdší. Naskákat 200 skoků a více do února je pravidlem. Naši skokani nejsou však nikdy unaveni výstupem na nájezd můstku. A skáče se za všech okolností, pokud není snad osobní bezpečnost přímo ohrožena.

Je konečně jedním z prvních úkolů správně vedeného trainingu, aby skokan skákal bezpečně na každém druhu sněhu, aby vyzkoušel zálužnost větru a aby se seznámil s možností nedostatku můstku, které se mohou objevit při závodech bez opomenutí povinné péče pořadatelů, aniž je tito i při nejlepší vůli mohou opravit.

V tomto trainingu může být mnoho pádů a také nemusí. Jsou-li, nic se nestalo. Naopak mnoho se polepšilo, protože každý z těch pádů znamená jednu drahocennou zkušenost. Tak se skokan naučí skákat hlavou. Ví, proč upadl. A z těchto zkušeností roste jeho závodní taktika.

Vane-li postranní vítr, jen jednou zkusí nalehnout proti němu. Po katastrofě, která se dostaví okamžitě, když takový vítr zálužně vysadí, přesvědčí se, že jediné v rychlejším odrazu je spása.

A je toho mnoho, kromě větru proti skokanovi.

Jenže teď již může mít mnoho ne-

přátel. Je to již mladý muž — junior, a to je u skokanů vlastně stejně jako senior. Pro ně není žádný můstek příliš dlouhý.

Každý skokan má svůj vlastní způsob, kterým hledá cestu k vítězství. Někdy v podrobnostech může být něco odlišného od platných principů správnosti nebo od toho, co bychom rádi za ně považovali. George Thrane, dnes náš nejlepší skokan se dopouští malé chyby při odraze. Na zlomek vteřiny klopí lyže, když opouští stůl můstku. Tutéž chybu dělá Remza. Přece však jsou oba nejlepšími skokany v Norsku a v Československu.

Steigrin Eiklid.

Snímek I.N.P.

Dvočata Rhona a Rhoda Wurtelovy, budou hájit barvy Kanady ve sjezdu a slalomu na Olympijských hrách ve Sv. Mořici. Dvočata pocházejí z Quebecu a jsou 25letá. Objevil je francouzský trenér Allais a odborníci o nich tvrdí, že jsou vážnými soupeři. Rhoda je mistryní Kanady ve sjezdu a championka Ogdenu a Utahu. Rhona je mistryní ve slalomu i v kombinaci.

**PRVOTŘÍDNÍ
LYŽAŘSKOU VÝZBROJÍ
A ODBORNOU RADOU**

vám poslouží

SPORT HOUBA
PRAHA II,
Jungmannova 31,
palác Adria.
Telefon 239-40.

*Pro velké výkony
dokonalou výzbroj*

SPORT KRUPICKA
PRAHA XII, Staliňova 16, telefon 275-23
PRAHA II, Jungmannova 24, telefon 382-90

Vy také?

Kdyby se filatelista dal do sbírání lyží, pak by to bylo jistě na pováženou, nehledě k ostatním obtížím, s nimiž by taková dvojitá vášeň bezpodmínečně souhlasila. Jestliže by šlo o zájem povšechný, byl by to drahý koníček, nemluvě o prostorových a jiných obtížích, s kterými by sběratel musel zápolit. Kdyby se však specialisoval, jak to nyní bývá pravidlem a sbíral, jmenuji namátkou, pouze lepenky, i k tomu by musel mít hodně hubkou a současně vrchovatou kapsu.

Ale vezměme to obráceně a jsme u docela obyčejné lidské odrůdy — lyžaře, který sbírá známky. Nad tímhle již nikdo nekroučí hlavou a tak asi proto je takovýchhle abnormálních jedinců mezi námi pěkná řádka.

Lyžařících filatelistů je při jejich poměrné rozšířenosti (jsou i mezi redaktory tohoto ctihodného časopisu) velmi mnoho. A jsou to veškerým obyčejným lidem, kteří v zimě se věnují lyžím a jakmile je po sněhu s nemenší vášní se vrátí ke své na čas sice zanedbávané, nikdy však zcela zapomenuté sbírce známek.

Sbírají-li si své Československo, Rakousko-Uhersko, předválečnou Francii nebo Honduras, je to všechno docela obyčejná havěť a lyžařský časopis pro ně nemůže utratit ani o řádku víc, než pokud jim musí říci, že jsou ve smyslu lyžařské filatelie úplně bezvýznamní.

Na tom se mládenci nedá nic změnit, ať máte své obrázky razítkované nebo čisté. Na milost můžete být vzati jedině tenkrát, jestliže mezi všemi těmi obrázky je také některý s námětem lyží nebo lyžařského sportu vůbec.

Slechta mezi námi s opravdu modrou krví, sbírá totiž jen takové známky, které mají určitý vztah k lyžím. Není to o nic menší potrhlost, než sbírat právě jen Honduras a nedáť to o nic méně práce a máme-li tomu rozumět po té stránce, jak se dnes filatelii všeobecně rozumí, bude to asi také tak drahé. To je důležité! Protože nikdo nemůže nad lyžařskou sbírkou známek ohrnovat nos a říkat, že to sežene za pár korun. Kdepak, hrozný omyl, taková sbírečka by přišla také na slušné peníze!

S nepatrnými výjimkami jsou skoro všechny lyžařské známky příležitostně a dobročinně. Byly vydávány při velkých lyžařských závodech a prodávaly se obvykle s cenovou přírážkou k normální poštovní sazbě, jež šla k dobru příležitosti, pro níž byly vydány.

Kdo má úplnou sbírku lyžařských známek, má podrobnou historii nejznámějších FIS závodů. Ale má tam třeba také znamečku, jejíž skutečnou historii se nyní dozví.

Nejstarší poštovní obrázek lyžaře není na známce, nýbrž na razítku, které však zastupovalo plně funkci známky. Je to „SNOW-SHOE EXPRESS 1857“. Skoro před 100 lety Granvill Zachariah rozvážel poštu z Downievville v Californii do severně ležících zlatokopeckých táborů. Snowshoe znamená sice také sněžník, razítko však zobrazuje zřetelně lyžaře a vrchol všeho — sjezdaře — s jednou holí podle tehdejší módy a na francouzskou školu v postoji trochu prkenném. Ale jede s kopce, naprosto určitě s kopce!

Obálky s těmito razítky jsou náramně vzácná věc. Spočítal by je na prstech a o všech se ví. Jedna je Wels Fargo Bank and Union Trust Company Historical Museum v San Franciscu, kam se na ni můžete jít aspoň podívat. Dostane-li filatelista v Americe její fotofacsimile je to vzácný dárek.

Norská vláda vydala za války v Anglii známky s obrázkem čtyř na lyžích. Nevím, zda-li si domyslíte, že tahle známka byla vydána pro potřeby norských námořních sil v Británii. Po válce byla v Norsku v normálním prodeji, jako běžná výplatní hodnota.

Charakteristické jsou lyžařské známky SSSR. Ačkoliv nesou obrázek lyžaře, svou koncepcí ukazují vždy mnohem širší poslání než úzce speciální lyžařské známky jiných států. Zdůrazňují lidově a státní poslání sportu, největšího socialistického státu světa. Jejich odlišný formát a osobité pojetí námětu, toto široké poslání známky podškrtnuje.

Proč si vydal také Libanon lyžařskou známku, je pro mne záhadou. Ale trpělivost prý přináší růže a při pověstné neklidné krvi sjezdařů jednoho středoevropského státu je možné, že již jsou v proudu jednání jeho sjezdařské komise s Libanonom o možnostech tréninku olympijského mužstva v Libanonu. Člověk nikdy neví!

Lyžařské známky vydaly Rakousko, Francie, Norsko, Rumunsko, SSSR, Maďarsko, Polsko, Německo, Finsko, USA, Libanon, Československo a bývalý Slovenský stát.

Většinou vyšly tyto známky při příležitosti mistrovských, olympijských nebo FIS-závodů. Byly vydány jednotlivé známky nebo serie. Nejhezčí a dnes nejcennější je serie čtyř známek, vydaná Rakouskem při FIS roku 1933. Další serií vydalo Rakousko roku 1936, rovněž k FIS-závodům.

Všechny rakouské známky, kromě jedné hodnoty druhé serie s obrázkem Innsbrucku, mají lyžařské náměty — převládá sjezd — dobře podané a graficky vkusně upravené.

Serie z roku 1933 jest asi dnes nejdražší lyžařskou serií. Cení se v Americe na 45 \$.

Ráj skokanů

Závodní lyžařství přišlo do Ameriky v letech 1885 a 1890. Prakticky se zájem tehdy soustřeďoval jedině na závody ve skoku na lyžích. Do Spojených států přinesli s sebou tento sport přistěhovalci z Norska.

Roku 1904 byla ustavena National Ski Association a po dvacet let se její činnost v závodním ohledu zajímala vlastně jen o podporu a organizaci závodů ve skoku. V té době mimo severní část středního území celého státu nebylo o lyžařství většího zájmu. Mluvíme o státech, které jsou všeobecně zahrnuty do pojmu Střední západ. Ale od roku 1920 lyžařství se rychle rozšiřuje a v krátkém čase bylo třeba vytvořit pro jednotlivé oblasti dílčí organizace, které se ujaly řízení všech lyžařských otázek v příslušných oblastech.

Tato organizace je podmíněna rozsáhlostí našeho území. V délce 3.000 mil podle kanadské hranice a v šířce až 600 mil na jih od ní leží kraje, kde je možnost provozovat lyžařství nejméně po 4 měsíce v roce.

Nejlepší lyžařské terény jsou ovšem v horských oblastech při západním i východním pobřeží. V drsných horských hřebenech na západním pobřeží jsou lyžařská střediska roztroušena od Kanady až po Mexiko. Jsou to jistě vysoké hory, mají-li dostatečně rozsáhlá sněhová pole až tak daleko k jihu.

V tomto rozsáhlém obvodu je dnes v činnosti celkem 7 oblastních svazů, které podléhají ústřední asociaci. Každá oblast má na starost své vlastní záležitosti a je zásadně autonomní v ohledu vlastních stanov, ač konečný souhlas a dohled je svěřen ústřednímu svazu.

400 klubů je členy těchto oblastních svazů. Současný rozvoj lyžařství však opravňuje k naději, že během 2 či 3 let jich bude nejméně 600.

Pokud se týče závodního skoku na lyžích podržely si kluby ve středním západě své historické prvenství. Široce zvládnutý kraj nízkých pahorků v tom hraje nemalou úlohu. Vysokých a členitých horských hřebenů zde není.

Za to kde který svah je vhodný k postavení můstku pro skok. Všeobecně stačí postavit pořádnou šibenici pro nájezd a můstek je z hruba hotov. Kopce, jichž lze použít bez umělého nájezdu jsou sice vzácné, ale jsou tu také. V těchto krajích je více než 40 klubů, které jsou kluby vlastně po výtce skokanskými. Tyto kluby měly registrováno víc než 1000 závodních skokanů, kteří také všichni opravdu skákali.

V ostatních oblastech je v čele sjezd a slalom a všeobecně lyžařství jako rekreační sport. Nesou to s sebou samy podmínky terénu a sněhové poměry. Podmínky dalšího úspěšného rozvoje lyžařství jsou na západě i na východě opravdu neomezené. Byla vybudována velká lyžařská a zimní střediska a po celou zimu sjíždějí se do nich stále stoupající počty zimních návštěvníků.

Mnohá z těchto středisek jsou čistě soukromé podniky, na které nemají lyžařské organizace vlivu. Máme aspoň přibližná čísla o počtu návštěvníků lyžařských terénů na územích Národních parků a přírodních rezervací, nad nimiž dohled přísluší státním orgánům. A víme, že v minulé zimě přes 2.500.000 lyžařů využilo lyžařských možností na těchto veřejných územích. Toto číslo považujeme

za přibližnou polovinu všech návštěvníků i v soukromých střediscích.

Ačkoliv jistě je sjezd a slalom v popředí všeho zájmu v těchto horských střediscích, skok i zde drží se sjezdovými závody krok. Nejlepší z našich velkých můstků jsou právě zde a nikoliv na Středním západě.

Válka znatelně zpomalila pokrok ve vývoji závodního skoku na lyžích. Nejdůležitější z příčin: Skoro všichni naši mladí skokani sloužili v armádě. Ale již nyní se snažíme rychle vše dohonit a zájem o skok potěšitelně vzrůstá.

Všechny naše skokanské můstky se vyznačují dobrým profilem. K tomu účelu zřídili jsme zvláštní komisi, která je plně k dispozici každému klubu, který se chystá ke stavbě nového můstku.

Je naším cílem přizpůsobit všechny projekty k předpisům FIS. Není tomu tak dlouho, co všechny kluby se snažily zvětšit rozměry svých můstků. Díky tomuto úsilí je nyní v USA 5 můstků s kritickým bodem přes 80 m a přes 20 můstků s kritickým bodem 70 m. Naštěstí jsou všechny tyto můstky velmi dobře projektovány.

K nejširšímu zpopularisování skokanských závodů ukázala se být nezbytnou maličkostí: Vdat vlastní tabulky k oceňování hodnoty skokanů zvláště co do vzdálenosti ve stopách. Stopa je totiž běžná délková jednotka v USA. Tabulky ve stopách byly zpracovány podle metrických tabulek FIS.

Na sever od nás je Kanada. Od oceánu k oceánu běží nekonečná hranice. Mezi lyžaři a lyžařskými kluby Spojených států a Kanady jsou ty nejvzácnější vztahy. Od nás se jede zcela volně do Kanady a Kanadáné mohou zcela volně a svobodně zajíždět k nám. Nepředstavitelně rozsáhlá území Kanady s nadbytkem sněhu představují úžasné lyžařské terény.

Lyžařské oblasti Kanady a Spojených států představují neobmezené možnosti lyžařského vývoje. Na mnohé z těchto možností se při vývoji lyžařského sportu ještě vůbec nepomyslelo. A podle mého mínění jsou tyto možnosti nekonečné.

Arthur J. Barth,

Secretary of National Ski Association of America.

Lyžařům

dokonalou výzbroj dodá

SKAUTING

Praha II, Vodičkova 30

Telefon 374-23

Hezké běže má na svých známkách Finsko. Jsou tak přirození jako račkové sjezdáři. Zdá se, že je nejlépe, drží-li se švec svého kopyta.

Naše serie sokolských příležitostných známek Zimních sletových her je skvělou výjimkou v celkovém běžném zpracování lyžařského motivu. Ke skutečnému filatelistovi se scházejí známky také odjinud než jen z filatelistické bursy. Přejde-li odněkud z daleka taková lyžařská známka, žádný z nás se nemusí rozpakovat poslat výměnou naše sokolské lyžařské známky. Tomu, kdo se dovede na známku podívat očima lyžaře i filatelisty, naše známky dovedou říci mnoho.

Tak vidíte, filatelisté, na nějaký ten rok by zase byla práce. A než to všechno seženeme, bude jistě opět pár serií venku!

KB.

Start sovětských lyžařů v ČSR.

Mezinárodní lyžařská federace FIS vydala svolení Svazu lyžařů BČS ke startu sovětských lyžařů na mezinárodních závodech od 12. do 15. února ve Špindlerově Mlýně a na 18. dubna v závodech Osvobození (obří slalom) v Peci. Sovětští lyžaři svou účast již přislíbili, ale dosud nepotvrdili.

Bylo nás sedm šťastných, které vyslalo ministerstvo školství a osvěty na doporučení Svazu lyžařů RČS. na lavinový kurs a tím i kurs horské záchranné služby do Švýcar, který uspořádala UNION INTERNATIONALE d'ALPINISME na Weissfluhjochu u Davosu.

Představuji oněch sedm šťastných podle stáří: 1. nestor horských záchranců z Krkonoš, vulgo „strejda“, 2. náruživý alpinista a pražský advokát, 3. domorodý učitel jízdy na lyžích ze Šumavy, 4. horlivý a zvidavý lékař z Košumberku, 5. Benjamínek výpravy z KČT a den po nás přijeli ještě dva skvělí kamarádi ze Slovenska, a to: 6. v jedné osobě Ing. a chatár a 7. kámoš Bora.

Bylo určeno, že do Curychu poleteme a odtud pojedeme vlakem do Davosu. Sešli jsme se za mlhavého, sychravého rána, 6. prosince, v kancelářích ČSA v „Kotvě“, kde jsme byli odváženi i se zavazadly a potom odvezení na letiště do Ruzyně. Celní

prohlídka proběhla hladce a jdeme do restaurace, poněvadž je mlha až na zem a se startem se čeká. Mlha a čekání působí na většinu cestujících depresivně, ale nám nic nemůže zkazit náladu poněvadž se těšíme na Davos a krom toho nás „strejda“ častuje skutečně vybranými „baladami“. Po tříhodinovém čekání konečně nasedáme do Dakoty a vzhledem k tomu, že letíme po prvé, si ihned rozdělujeme dozor nad vrtulemi, neb člověk nikdy neví — a když se vrtule přestane točit — a potom: přec jenom Dakota! Startujeme do mlhy, ale brzy vylétáme nad mraky do slunce a připadáme si jako nad mořem. Na vrtule jsme zapomněli, jakmile se objevila letuška s obloženými chlebičky šunkou a černou kávou. „Strejda“ nám pod tíhou nových dojmů, nebo obložných chlebiček usnul, takže ani ne-

Lavinový kurs

TEXT I SNÍM

viděl Alpy na německo-švýcarské hranici. Po dvou hodinách letu nasažuje naše Dakota k přistání na curyšském letišti. Zde si odbýváme celní prohlídku rovněž hladce a ujíždíme krásným autokarem k hlavnímu nádraží v Curychu. Když jsme vystoupili z autokaru, viděli jsme nepřehledné řady automobilů, mezi tím curyšské modré tramvaje, ale nestyšíme ani zatraubit, ani zazvonit, ba nevidíme ani dopravního strážníka a přece jde vše hladce, po tichu a s úsměvem. Dáváme si zaznamenat zpáteční let a již obdivujeme volně na prodej čokoládu,

LAVINOVÝ PES PÁTRÁ PO OBĚTI

26letý Sigurd Taraldsen, povoláním úředník norského obchodního loďstva, se stal v této sezóně trenérem jugoslávských skokanů. Když byste se jej otázali, kdy vlastně po prvé navlekl na nohy lyže, odpovídal by, že se na to nepamatuje. A příliš bychom nepřeháněli, kdybychom řekli, že je má na nohou, tak jako mnoho jiných Norů, téměř již od narození. Za 10 prvních dní svého pobytu v Planici seznámil se Taraldsen s každým pohybem svých jugoslávských svěřenců, jejichž skoky pozoroval na menším můstku, na němž se dosahuje skoků 45 metrů. Planica má ovšem také velký proslavený můstek, který je dílem českého inženýra Bloudka. Za šest nejlepších jugoslávských skokanů považuje Sigurd Taraldsen těchto šest mužů: Finžgara, Priboška, Zalokara, Mežika, Poldu a Klančnika. V rozhovoru se zástupcem bělehradské POLITIKY řekl o nich Taraldsen toto: „Nedosáhli ještě stylu a třídy nejlepších norských

Nor Taraldsen cvičí jugoslávské

skokanů, ale všichni se mohou hodně zlepšit. To především platí o Zalokarovi, který je podle mého názoru nejtalentovanější. Nemá sice ještě vyhraněný styl, ale má všechny vlastnosti velkého mezinárodního lyžařského esa. Je zajímavé, že všichni jugoslávští skokani mají takovou touhu a přání rychle se zdokonalovat. To se vidí v Evropě zřídka a proto věřím, že vaše reprezentace za nějaký rok překvapí Evropu. Od té doby, co Jugoslávce trenují, udělali značný pokrok. Ovšem nelze očekávat zázraky již na letošní Olympiádě. Každý trenér by však mohl zaručit, že tyto mladí skokani dosáhnou v příštích letech velkých úspěchů. Již nyní jsou rovni ostatním Evropanům, kromě

Norů a několika Švédů, a možná jen jednoho nebo dvou Švýcarů.“ A norský trenér pokračoval: „Jugoslávci pochopili velmi brzy smysl dobrého odpichu a doskoku. Zdokonalili také dobře styl, hlavně Mežik. Nemají však dosud plnou rychlost a tím nedosahují nejvyšších možných výkonů. Je potřeba ještě dosti práce, aby si zlepšili styl. Eleganci v letu má na příklad Klančnik. Polda má mimořádnou sílu ve skoku a bude to pravděpodobně on, který dosáhne nejdelších skoků ve všech závodech, hlavně na velkém můstku v Planici. Pribošek je ještě nějak tvrdý, ale zlepšuje se. Bude dobrým učitelem a rozvine se v jednoho z nejlepších instruktorů. Finžgar musí ještě hod-

ve Švýcarsku

Y TONDA ŘÍHA

veškeré jižní ovoce, všechny druhy ořechů a cigaret. Těmto nádhernám se věnujeme asi 1/2 hodiny a zcela zapomínáme, že jsme měli také nějaká zavazadla a lyže. Jdeme tudíž zpět do Swiss-Air a ptáme se po nich. Je nám přidělen mladík, který nás vede před nádraží, kde na otevřeném vozíku, nikým nehlídána, čekají naše zavazadla, přestože kolem proudí davy lidí — inu Švýcaři! V 17,16 odjíždíme z Curychu rychlíkem směr Davos. Vlaky zde jezdí přesně na vteřinu! V Landquartu přestupujeme na rhátskou úzkokolejnou dráhu, kde s úžasem

v osobním vlaku konstatujeme v každém vagonu umyvárnu s tekutým mýdlem a opravdovým ručníkem! Ve 20,50 jsme v Davosu a vcházíme s nástupišť do našeho hotelu „Garni“, jehož majitelem je sympatický lyžařský učitel, horský vůdce a zástupce velitele „Parseنديenstu“ (míst. hors. záchr. služby), pan Kerschbaum. Na místě se dovídáme, že „Lavinenkurs“ započne v pondělí. Máme tudíž celou neděli pro sebe. V neděli večer se sjeli všichni kursisté, a to: jeden Jihošlován, jeden Ital, 3 Švýcaři a 7 Čechoslováků a „Lavinenkurs“ byl oficiálně zahájen prezidentem U. I. d'A., panem d'Arcisem.

Kurs sám o sobě byl velmi zajímavý a poučný. Získali jsme mnoho cenných poznatků. Denně jsme jezdili služební lanovkou v 7,45 na Weissfluhjoch do Ústavu pro zkoumání sněhu

a lavín, jehož ředitelem je sympatický pan Ing. Bucher. Ústav je vybaven se švýcarskou důkladností a přesností jednak všemi potřebnými přístroji pro meteorologii, krystalografii, mechaniku sněhu atd. Dále je tam k dispozici řada laboratoří, v nichž je po celý rok udržována teplota pod bodem mrazu, a sice v odstupňování, jak toho bádání vyžaduje (—5, —10, —20 a —40 stup. C). V laboratoři s —40 stup. C nám skutečně běhal mráz po zádech. Byla nám dána možnost provést prakticky sondování sněhu a zkoumání profilu sněhových vrstev i s propočítáním měření. Téměř při každé přednášce nám byly promítány diapositivy z příslušných oborů, takže bylo velmi snadné pochopit věci, pro nás dosud neznámé. Bylo nám promítáno i několik úzkých filmů, z nichž poslední, zabývající se krystalografií a nebezpečím lavín, mistrně natočený, „jede“ na propagační turné do USA. Velmi zajímavé je pátrání po obětech lavín pomocí zvlášť k tomu cvičených psů. Nejlépe se osvědčili němečtí ovčáci, jichž horská záchranná stanice má dostatek. I nám byl prakticky předveden „lavinový pes“ a dobrovolnou obětí byl náš Ing.-chartár, kterému byla zapůjčena zvlášť teplá kombinésa. Tuto zprvu odmítal, ale když byl téměř hodinu zahrabán 1 1/2 m pod sněhem, prohlásil, že by byl snesl ještě pořádný kožich. Na tomto příkladě jsme viděli, jak dobře cvičený pes najde zasypaného člověka během několika minut. Každý den po přednáškách následoval sjezd do Davosu, na který jsme se vždy těšili. Denně jsme jeli jinou trať, z nichž nejdělsí byla do Küblisu, 12 km. I těchto sjezdů bylo využito k praktickým cvičením, jako strhávání a odstřelování lavín a sjezd s kanadskými záchrannými saněmi. Po obědě byly denně přednášky, z nichž jednu velmi zajímavou měl davoský lékař, Dr Frei, specialista na sportovní úrazy.

Kurs byl oficiálně ukončen panem předsedou d'Arcisem a slavnostní večeri, při níž náš advokát-alpinista francouzským proslavěným poděkoval U. I. d'A. za pozvání a panu řediteli Bucherovi a personálu ústavu za přednášky a péči nám věnovanou. Zlatým hřebem večera byl okamžik, kdy pro naše švýcarské přátele, jakož i pro účastníky z jiných zemí, byla přinesena pečená husa, kterou věnovali naši kamarádi ze Slovenska a pohotoví Jugoslávci k ní servirovali titulek ze švýcarských novin: „Svízelná zásobovací situace v ČSR.“ Tím skončil náš krásný kurs a zbývaly nám ještě tři krásné dny, kterých jsme využili k lyžaření.

V den odjezdu, v úterý jsme navštívili továrnu na lyže Attenhofer v Curychu. Po polední jsme nasedli do autokaru, který nás zavezl na letiště, kde jsme prodělali obvyklé vážení, celní prohlídku, atd. a nasedli s rozdělenými funkcemi k hlídání vrtulí do Dakoty. Za 2 hod. 5 min. jsme přistáli v Ruzyni, čímž skončil náš krásný zájezd do Švýcar, z něhož jsme si přinesli mnoho cenných vědomostí a trvalých vzpomínek.

SJEZD SE ZRANĚNÝM NA KANADSKÝCH SANÍCH

Skokany v Planici

ně cvičit doskok, protože je nejistý při dotyku se sněžným povrchem. To je jeho jediný nedostatek. Zalokar, jak jsem již řekl, má všechny potřebné vlastnosti.

O velkém můstku v Planici řekl Taraldsen redaktoru „Politiky“, že je zajisté něčím mimořádným. Konstrukce je zcela správná. Je absolutně bezpečná, a to je její hlavní přednost. Přes to však myslím, že je dobře, když na tomto můstku skáčí jenom dobře vycvičení skokani, kteří znají dobře styl letu, držení těla ve vzduchu, aerodynamiku a především doskok. V Norsku není podle Taraldsena dítěte v obecné škole, které by neznalo, že v Planici se dosahuje skoků přes 100 metrů a že tam někde

daleko na jihu skočil loni nějaký Finžgar 109 metrů. To zná v Norsku každý průměrný občan, který se zajímá o zimní sporty, a to je téměř každý. Redaktora „Politiky“ zajímal také způsob, jak se vybírají v Norsku reprezentanti pro Olympiádu a hlavní mezinárodní utkání. Taraldsen odpověděl, že svazový trenér obejde všechny skupiny, které trenují v Norsku na několika místech. Dává jim pokyny pro trening a skupiny se podle toho zařizují. Na jednom místě cvičí obyčejně 50 až 60 závodníků.

Z těchto 30, kteří jsou často téměř rovnocenní, je nutno vybrat jenom čtyři. Po několika nedělních treningu ve skupinách se shromáždí všichni reprezentanti na jednom místě, kde pobudou pod vedením svazového trenéra několik dnů. Pak se opět vrací na svá původní místa. Aby výběr státní reprezentace byl co nejspravedlivější, konají se vždy tři utkání, ve kterých se rozhoduje o nejlepších. mč.

ZPRÁVY

Přebory Krkonošské župy.

Krkonošská župa Svazu lyžařů RCS uspořádala své přebory v alpské kombinaci v Janských lázních na sjezdové trati z Černé hory a na Zrcadlových loukách.

Novými přeborníky jsou:

Muži: Vítěz druhé třídy Kostiniuk Ota, Sokol Trutnov před Schelerem (Sokol Trutnov) a Chmelařem (Sokol Trutnov).

Ženy: Marie Lukešová ze Špindlerova Mlýna před Hradeckou (Sokol Trutnov).

Dorostenky: Lukešová Jaroslava ze Špindlerova Mlýna, která byla celkové druhé za svou matkou Marii.

Junioři: Voborák Zdeněk (S. K. Dvůr Králové) před Šanovcem ze Špindlerova Mlýna.

Závod žen pražských sokolských žup.

V Rokytnici nad Jizerou byl uspořádán lyžařský závod žen pěti pražských sokolských žup ve sjezdu, slalomu a běhu na 6 km. Ve sjezdu zvítězila Páková ze Sokola Praha VII. před Levovou z Vyšehradu. Ve slalomu byla první Strnadová ze Sokola Vinohrady před Ježkovou z Podolí. V běhu měla nejlepší čas Ježková Sokol Podolí před Krafkovou ze Sokola pražského.

Župní přebory na Špičáku.

Letošní nepříznivé sněhové podmínky umožnily Západočeské župě Svazu lyžařů RCS uspořádat župní přebory jen v běhu. Startovalo 72 závodníků, z nichž 16 nedojelo. Jelo se na okruhu 6 km dlouhém, který šli muži třikrát, junioři dvakrát a ženy a dorost jednou.

Výsledky:

I. třída: 1/1 Fišer, ZLC Plzeň, 1:26.31, 2/5 Svatoš, Sněhaři, 1:33.01, 3/7 Volfík, Sněhaři.

II. třída: 1/2 Šmid, Sokol Kdvně, 1:29.48, 2/3 Taušl, Sněhaři, 1:30.22, 3/6 Karas, Sokol Kdvně, 1:33.20, 4/9 Kario, Sněhaři, 5/10 Nesvatba, Železničáři Plzeň, 1:37.23.

Třída starších A: 1/4 Kobes, Sněhaři, 1:33, 2/8 Koubek, ZLC Plzeň, 1:36.43, 3/13 Kupka, Železničáři Plzeň.

Junioři: 1. Piskáček, Sokol Kdvně, 1:05.14, 2. Kotora, Sokol Plzeň I, 1:06, 3. Jírka, Olympia Plzeň, 1:07.58, 4. Procházková, Sněhaři, 5. Kobes, Sněhaři, 6. Lhotský, Železničáři Plzeň.

Dorostenky: 1. Frey, Sněhaři Domažlice, 31.43, 2. Veber, Sokol Kdvně, 31.53, 3. Jankovec, Sokol Kdvně, 32.32, 4. Kobes, Sněhaři, 5. Menza, Sokol Kdvně.

Ženy: 1. Komárková, ZLC Plzeň, 38.42, 2. Krbcová, Sokol Klatov, 42.11, 3. Kozáková, Sokol Klatov, 46.12, 4. Burešová, Sokol Plzeň I, 5. Kunešová, Sokol Plzeň I.

Hanuš přeborníkem pražské župy Svazu lyžařů.

V neděli 11. ledna konaly se ve Špindlerově Mlýně přebory pražské župy Svazu lyžařů RCS. Župním přeborníkem pro rok 1948 se stal Kamil Hanuš, Modrobilý, juniorským přeborníkem Jos. Koutský, LZK Praha. V běhu na 12 km docílil nejlepšího času dne Tvrzník ze Sokola I. Smíchov. Závod žen v běhu na 6 km vyhrála Matesová, Modrobilý. Ve skoku prostěm byl v celkové klasifikaci první, vítěz II. třídy Paska z VSK Praha.

Technické výsledky:

Běh na 12 km: I. třída: 1/1 Tvrzník, Sokol I. Smíchov, 57:00 min., 2/3 Buchar, Ski klub, 1:02.10 hod. — II. třída: 1/2 Marousek, Sokol I. Smíchov, 57:31 min., 2/5 Tuláček, LZK, 1:01.01 hod., 3/7 dr. Hradecký, Sokol I. Smíchov. — Starší A: 1/3 Blažíček, Sokol I. Smíchov, 1:00.16 hod., 2/4 dr. Otáhal, Sokol I. Smíchov, 1:00.25 hod. — Starší B: 1/20 Zamastil, Ski klub, 1:05.57 hod. Celkem startovalo v běhu 44 závodníků, z jen jeden se vzdal. — Junioři

(traf 6 km): 1. Koutský, LZK, 30:14 min. — Dorostenky: 1. Malinský, Modrobilý, 30:54 min., 2. Novák, Vočko. — Ženy (6 km): 1. Matesová, Modrobilý, 35:44 min., 2. Střížová, Vočko. — Dorostenky: 1. Bumanová, Vočko, 41:27 min., 2. Levá, Modrobilý.

Závod sružený: II. třída: 1/3 Pelc, Modrobilý, 401.2 bodu, 2/4 Paska, VSK Praha, 393.2 b. — Starší A: 1/1 Hanuš, Modrobilý, 413.6 b., 2/2 Barac, Sokol I. Smíchov, 410.8 b. — Junioři: 1. Koutský, LZK, 420.6 bodu.

Skok prostý: I. třída: 1/2 Pelc, Modrobilý, 203.2 bodu, 46.5 + 43.5 m, 2/8 Schröfl R., Slavia, 156.5 bodu, 47 + 51 m s pádem. — II. třída: 1/1 Paska, VSK Praha, 207.2 bodu, 46 + 46.5 m, 2/4 Horáček, VSK Praha, 192.3 bodu, 40 + 42.5 m. — Starší A: 1/3 Hanuš, Modrobilý, 197.6 bodu, 43 + 41 m, 2/6 Barac, Sokol I. Smíchov, 178.3 bodu, 35.5 + 37 m. — Junioři: 1/5 Koutský, LZK, 160.6 bodu, 39 + 40 m. Závodů ve skoku se konaly na můstku ve Sv. Petru za účasti 12 skokanů. Nejdelší skok dne bez pádu měl Schröfl 47 m.

Dary pro Zimní Olympijské hry

	Kčs		Kčs
Jaroslav Kraus, Praha-Smíchov	100,—	Klub českých turistů, lyž. odb., Hradec Králové	100,—
Ing. Josef Bugža, Frýdek	50,—	Prap. S. B. Ján Messerschmidt, Slovenská Ves	50,—
Josef Kunc, Praha VII.	100,—	Bohuslav Vít, Praha II.	100,—
Jarmila Peroutová, Ostrava	100,—	Josef Skrbek, Ostrava-Mar. Hory	100,—
Lyžařský odbor Sokola, Bílá Třemešná	220,—	F. Franke, Police nad Metují	50,—
Jaroslav Koblija, Brandýs nad Orlicí	250,—	Václav Čermák, Plzeň XII.	20,—
Václav Bydžovský, Praha X.	50,—	Klub českých turistů, Praha XII, lyž. odb.	1280,—
MUDr. Jar. Jaroš, Kroměříž	300,—	Lyž. odb. Sport. klubu Železničářů, Praha	464,—
Lyžařský odbor SK Železničáři Krnov	50,—	Frant. Václavek, Brno	200,—
Karel Papež, Otrokovice	50,—		
A. Petřvaldský, Frýdek	100,—	Seznam chat a hotelů, které provedly sbírku:	
Karel Nekvapil, Brno	500,—	Václav Kraml, hostinec, Strážné u Vrchlabí	303,70
Zdeněk Krčan, Praha XII.	50,—	Medvědí bouda, Krkonoše	1700,—
Miroslav Lízal, Hodonín	100,—	Cejpova bouda, Krkonoše	500,—
F. Kulhánek, Český Brod	100,—	Petrova bouda, Krkonoše	1225,—
Major V. Hroza, Praha XIX.	50,—	Hotel Jas, Černá Hora	430,—
St. Synek, Příbram	200,—	Hotel Zlatá vyhlídka, Benecko	445,—
Adolf Jiříček, Náchod	100,—	Hotel Panorama, Benecko	445,—
E. Groger, Brno	100,—	Horský hotel Černý, Černá Hora	5660,—
Karel Sýkora, Kyšperk	50,—	Hotel Hradec, Špindlerův Mlýn	100,—
Josef Bošek, Nymburk	50,—	Pension Inka, Svätý Petr	1000,—
L. Hrabák, Praha-Bubeneč	50,—	Otomar Kafka, Harrachov	300,—
Vojenský útvar 4507, Pardubice 2	100,—	Labská bouda, Krkonoše	4000,—
Vlad. Hroch, Dvůr Králové	100,—	Vatra bouda, Špindlerův Mlýn	1000,—
Lyžařský klub Vočko, Praha	1000,—	Hotel Belvedere, Krkonoše	500,—
Milena Kubalová, Ostrava III.	50,—	Chata Dvoračka, paní E. Pühonná	200,—
Jan Böhm, Opava	50,—	Hotel lesní dům, Maršov I.	50,—
Ing. Sláva Dlouhý, Praha XIX.	50,—	Pension Bellevue, Benecko	330,—
Miloš Klubko, Brno 12	50,—	Novopacká chata, Špindlerův Mlýn	360,—
Přítel z Fryštátu	50,—	Luční bouda, Krkonoše	1500,—
MUDr. Ant. Čípera, Plzeň	200,—	Davidova bouda, Špindlerův Mlýn	460,—
Jan Černohlávek, Přerov	90,—	Hotel Praha, Železná Ruda, Šumava	640,—
JUDr. L. Brejla, Praha-Podolí	100,—	Ant. Kučera, hotelier, Harrachov	3021,—
Ján Havský, Ondrej Duga, Ján Hajduch	60,—		
Josef Vček, Břeclav	100,—		
Otakar Jaroš, Praha XIV.	10,—		
Marie Solařová, Ostrava I.	60,—		
O. Nadymáček, Prostějov	55,—		
J. Cepoušek, Nová Paka	100,—		
Václav Zoul, Praha II.	100,—		
Lyž. klub ROH, Rafinerie minerálních olejů, Praha XVI.	500,—		

Velká sjezdová cena pražské župy Svazu lyžařů RČS.

V sobotu 17. ledna 1948 byla zahájena Velká sjezdová cena pražské župy Svazu lyžařů závodem ve sjezdu v Krkonoších. Startovalo 98 lyžařů a 14 lyžařek. Z nich dojelo 84 mužů a 13 žen. Start byl na Liščí hoře, cíl u Zeleného potoka. Trať byla dlouhá 2200 m.

Výsledky:

Muži - I. třída: 1/1 Husák, SK Slavia, 2:00 min., 2/3 Špidlen, SK Slavia, 2:05 min., 3/4 Břeský, SK Slavia, 2:06 min. **II. třída:** 1/2 Veger, LZK, 2:04 min., 2/5 Vojta Ivo, VSK, 2:11 min., 3/6 Ing. Benda, LZK,

Junioři: 1/26 Bednář, SK Slavia.

Ženy: 1/1 Kantorová, VSK, 2:29 min., 2/2 Bartoňová, Kazbek, 3/3 Zemličková, Slavia.

Juniorky: 1/4 Šolcová, VSK.

V neděli pokračovala Velká sjezdová cena závodem ve slalomu. Konal se na trati dlouhé asi 500 m za sněžení. Překvapením bylo vítězství Pelce (Modrobílý) ve slalomu, zatím co vítězem alpské kombinace a tím i Velké sjezdové ceny se stal Špidlen, SK Slavia.

Technické výsledky:

Slalom - I. třída: 1/3-4 Špidlen, Slavia, 1:23.2 min. + 1:22.4 min., 2/3-4 Břeský, Slavia, 1:24.4 min + 1:21.2 min, 3/7 Husák, Slavia. **II. třída:** 1/1 Pelc,

Modrobílý, 1:19.8 min. + 1:20 min., 2/2 Vojta, VSK, 1:23.8 min. + 1:21.2 min., 3/5 Mitaš, VSK. — **Ženy:** 1/1 Zemličková, Slavia, 1:37.8 min. + 1:33.8 min., 2/2 Bartoňová, Kazbek, 3/3 Kantorová, VSK.

Alpská kombinace - I. třída: 1/1 Špidlen 208 bodů, 2/2 Husák 209 bodů, 3/3 Břeský 209 bodů, všichni Slavia. **II. třída:** 1/4 Veger, LZK, 214 bodů, 2/5 Vojta, VSK, 214 bodů, 3/6 Pelc, Modrobílý, 214 bodů. **Junioři:** 1/24 Stránský, Slavia, 245 bodů. **Ženy:** 1/1 Zemličková, Slavia, 252 bodů, 2/2 Bartoňová, Kazbek, 263 bodů, 3/3 Kantorová, VSK, 275 bodů.

Přebory západočeské župy Svazu lyžařů.

Přebory západočeské župy Svazu lyžařů v alpské kombinaci konaly se na Špičáku za účasti 47 startujících. Přeborníkem župy se stal J. Valeš, KČT Plzeň. Závod žen vyhrála Krbcová ze Sokola Klatovy.

Technické výsledky:

Slalom: **II. třída, muži:** 1. Valeš, KČT Plzeň, 142.3 vt., 2. Šmídek, LK Špičák, 145.1 vt., 3. Z. Valeš, KČT Plzeň. — **Třída starších:** 1. Říha, LK Špičák, 163.9 vt. — **Junioři:** 1. Kacerovský, Sokol Plzeň I, 151.3 vt. — **Dorostenci:** 1. Malát, Žel. Plzeň, 166.6 vt. — **Ženy:** 1. Krbcová, Sokol Klatovy, 183.7 vt.

Sjezd: **II. třída, muži:** 1. Trylč, ZLC Plzeň, 130 vt., 2. Fremr, LK Špičák, 132 vt., 3. J. Valeš, KČT Plzeň. — **Třída starších:** 1. Říha, LK Špičák, 149 vt. — **Junioři:** 1. Kotora, Sokol Plzeň, 131 vt. — **Dorostenci:** 1. Heidenreich, Sparta Plzeň, 148.5 vt. — **Ženy:** Krbcová, Sokol Klatovy, 159 vt.

Alpská kombinace: **II. třída, muži:** 1. J. Valeš, KČT Plzeň, 137.7 bodu, 2. Fremr, LK Špičák, 139 bodů, 3. Trylč, ZLC Plzeň, 140.1 bodu. — **Třída starších:** 1. Říha, LK Špičák, 145.2 bodu. — **Junioři:** 1. Kacerovský, Sokol Plzeň I, 145.4 bodu. — **Dorostenci:** 1. Malát, Žel. Plzeň, 163.1 bodu. — **Ženy:** 1. Krbcová 174.1 bodu.

Lyžařské závody v Rokytnici.

Sokolské župy Krkonošská a Fügnerova uspořádaly v Rokytnici n. Jiz. lyžařské závody, ve sjezdu, slalomu a běhu:

Sjezd: **I. třída:** Adler, Ml. Boleslav, 1:07 min. — **II. třída:** Strnádek, Ml. Boleslav, 1:11 min. — **Dorost:** Strnad, Velké Hamry, 1:16 min. — **Ženy:** Polensná, Ml. Boleslav, 59,1 vt. — **Dorostenci:** Holatová, Rokytnice n. Jizerou, 1:01.6 min.

Slalom: **I. třída:** Adler, Ml. Boleslav. **II. třída:** Urban, Ml. Boleslav, **III. třída:** Lacina, Nová Paka.

Běh: **I. třída, muži 12 km:** Jenka, Ml. Boleslav, 40:52 min. — **II. třída:** Budárek, Martinice, 42:22.5 min. — **Třída starších:** Synovec, Zlatá Olešnice, 43:05 min. — **Junioři, 6 km:** Klouček, Studenec, 25:27 min. — **Dorost mladší, 4 km:** Stoček, Jilemnice, 22:27 min. — **Ženy, 6 km:** Novotná, Říčná, 35:48 min. — **Dorostenky, 4 km:** Holatová, Rokytnice, 29:51 min.

Přebor dorostu v Lázních Jeseníku.

Perla Slezska Lázně Jeseník bude dějištěm významného zápolení našeho dorostu, neboť ve dnech 5.—8. února 1948 budou se zde konat celostátní lyžařské přebory dorostu „Memoriál Dra J. Synáčka“. Při letošním nedostatku sněhu je to jediné nadějně místo pro závody, neboť pro každý případ je počítáno s přesunem na Praděd, kde jeho svahy udrží sněž zaručeně.

Stručný pořad závodů:

5. II. 1948: běh na 6 a 10 km — I. část závodu sdruženého (memoriál Dra Synáčka);

6. II. 1948: závod ve sjezdu — I. část sdruženého závodu sjezdového;

7. II. 1948: závod ve slalomu — II. část sdruženého závodu sjezdového. Večer přátelský večírek;

8. II. 1948: závod ve skoku na lyžích — II. část závodu sdruženého (memoriál Dra Synáčka) a závod ve skoku prostém.

Lyžařský klub Jeseník provádí s největším urychlením potřebné přípravy k úspěšnému zdolání úkolu, k němuž byl Svazem lyžařů RČS určen.

Jakovou lyžařskou obuv dodává jen

Standa
ZÝMA
výrobta speciální sportovní obuvi
PRAHA XVII, KOŠÍŘE, ST. PIVOVAR, TEL. 465-72
Přijímám zakázky na míru na březen

POUKÁZALI JSTE JIŽ KĚS 80.- JAKO PŘEDPLATNÉ
NA XXXIV. ROČNÍK ZIMNÍHO SPORTU?

Lyžařský klub Liberec

je klubem, který za dva roky svého trvání může se pochlubit krásnými výsledky své práce v našem pohraničí. Jako nástupce starého menšinového klubu z dob první republiky zahájil znovu činnost již na podzim 1945 budováním sjezdové závodní trati s Ještědu. Minulá zimní sezóna 1946/47 přinesla pěkné úspěchy závodníků klubu v čele s Bělohoříkem a Šírem. V roce 1947 byla provedena s pomocí ÚNV města Liberce první etapa plánovaného zimního sportovního střediska Ještěd, a sice vybudováním cvičného lyžařského můstku na Pláních pod Ještědem, jakož i úprava klubové chaty, kterou LKL koupil od Českého spolku pro zimní sporty v Praze a kterou značným nákladem znovu zřizuje. Tyto práce byly prováděny z valné části svépomocí členů, kteří na Pláních pracovali každou neděli od srpna téměř do vánoc. Činnost klubu není zaměřena pouze na výchovu závodníků, ale vedení se stará též o řádný výcvik svých členů, hlavně dorostu. LKL je jedním z mála klubů, který má ve svých řadách dostatečný počet nejen cvičitelů a vedoucích, ale i rozhodčích a měřičů.

Sjezd na Skalnatém Plese.

KSTL odbor Tatranská Lomnica uspořádal v neděli 25. ledna veřejné lyžařské závody ve sjezdu na Skalnatém Plese. Pro náhlu oblevu v nižších polohách bylo nutno přeložit cíl od Grand-hotelu k pravé stanici lanovky. Závody byly zahájeny se značným zpožděním, jelikož lanovka pro velký vítr nejezdila a závodníci byli nuceni jít ke startu pěšky. Trať byla dlouhá 3500 m s výškovým rozdílem 580 m. Z 30 přihlášených závodníků startovalo 23, kteří také všichni prošli cílem. Výsledky: I. třída: 1/1 Karel Bruk (KSTL Tatranská Lomnica), 3:20 min., 2/4 Fiala (KSTL Tatranská Lomnica), 3:37 min., 3/5 Longauer (KSTL Banská Bystrica), 3:40 min. II. třída: 1/2 Straka, 3:23 min., 2/3 O. Krajňák, 3:36 min., 3/6 Danajovič (všichni KSTL Tatr. Lomnica). Junioři: 1/7 Toman (KSTL Čadca), 3:45 min., 2/8 Glošánek (KSTL Tatranská Lomnica). Třída starších: 1. Kekely (KSTL Banská Bystrica), 4:39 min.

Slalom na Kamzíku.

Na slalomové dráze na Kamzíku u Bratislavy byly uspořádány závody ve slalomu. Startovalo 31 závodníků a 4 závodnice. Pro oblevu byla trať neregulerní a absolvovalo ji správně jen 16 závodníků. Byla dlouhá 300 m s výškovým rozdílem asi 120 m. Muži jeli dvě, ženy jedno kolo. Výsledky: I. třída: 1/2 Benko (KSTL Bratislava), 1:16.1 min. II. třída: 1/1 Šelga, 1:12.7 min., 2/3 Mičík, 1:20.1 (oba KSTL Bratislava). Dorostenci: 1/5 Hudeček (KSTL Bratislava), 1:30.3 min. Třída starších: 1/14 prof. Pauliny (KSTL Bratislava), 2:18.1

min. Ženy: 1. G. Krenová, 58.5 vt., 2. E. Krenová, 1:21.5 min. (obě Sokol Bratislava).

Přebory Krušnohorské župy SLRČS.

V Mikulově se konaly štafetové závody na 4×10 km jako druhá část přeborů Krušnohorské župy Svazu lyžařů RČS. Startovalo 16 štafet. Zvítězil KLK Teplice-Šanov 2:17.26 hod., 2. SK Kraslice 2:20.20 hod., 3. Stalinovy závody, Most, 2:20.55 hod., 4. vojenská štafeta, 5. KLK Teplice-Šanov II. — V neděli byly zakončeny přebory závodem mužů na 14 km a žen a dorostu na 6 km. V běhu na 14 km ve II. třídě startovalo 60 závodníků. Zvítězil Milostný (KLK Teplice-Šanov) za 51:29 min., 2/2. Kitnar (KLK TS) 53:12, 3/5. Ing. Cvejn (KLKTS) 54:51. Ve třídě starších A. zvítězil Lang, v celkové klasifikaci sedmý za 55:51 min., 2/10. dr. Krivánek (Sokol Duchov). Ve třídě starších B ze sedmi startujících zvítězil Lukeš Boh. (KLKTS). Kategorie vojska: 1/3. škt. Piro 53:39 min., 2/4. čet. asp. Štefl 54:09, 3/6. čet. asp. Zedníček. 6 km dorostenci: 1. Menciček (Stalinovy závody) 22:35 min., 2. Šauer (Sokol Osek). Ženy: 1. Masnerová (KLKTS) 28:12 min. 2. Šternberková (Stalinovy závody) 29:52, 3. Půkrabová (KLKTS) 30:28. Dorostenky 6 km: 1. Vlčková (Sokol Teplice-Šanov) 33:26 min.

Přebory Beskydské župy Svazu lyžařů RČS.

Ve Valašských Kloboukách se konala první část přeborů Beskydské župy Svazu lyžařů RČS. Na pořadu byl běh pro muže na 18 km, junioři a dorostu na 6 km. Exhíbiční skoky na malém můstku při umělém osvětlení byly přerušeny pro nezpůsobilý můstek.

V běhu mužů na 18 km zvítězil: II. třída: 1. Vávra (TJ Radhošť) 1:20:43 hod., 2. Bunzenbal (Sokol Veřovice) 1:22:51 hod., 3. Vítek (Sokol Valašské Klobouky).

Třída starších A: 1. Petřvaldský (KČT Místek 1:27:55 hod., třída starších B: 1. Hružek (KČT Místek) 1:49:52 hod., junioři 6 km: 1. Minář (TJ Radhošť) 41:17 min., dorost 6 km: 1. Kamas (Sokol Veřovice) 45:21.

Lyžařské závody v Kunvaldě.

Sokolská župa Orlická uspořádala v sobotu a v neděli v Kunvaldě lyžařské přebory župy. První den, v sobotu, byl na pořadu rozestavný závod na 4×10 km. Zvítězil v něm Sokol Kunvald časem 3:45:38 hod. (Matouš, Kodýtek, Kalousek a Kalous).

V neděli se jel závod mužů na 18 km. Zvítězil Matouš (Kunvald) za 1:12 min. před Kalousem (Kunvald). V závodě junioři na 10 km byl první Kalousek 53:13 min. před Pospíšilem a Homrem (všichni ze Sokola Kun-

vald). Závod dorostu na 6 km vyhrál Kepřta z Kunvaldu za 27:40 min. před Knepem.

Banko vítězem memoriálu J. Bezrouka.

V neděli dopoledne skončily na Donovalech lyžařské závody KSTL a Svazu brannosti ze Zvoleně. Na programu byl běh na 18 km pro muže a běh na 10 km a 6 km pro dorostence a na 6 km pro ženy. V běhu na 18 km svedli mezi sebou tuhý boj Banňo z KSTL Banská Bystrica a Rusko z Finanční stráže Starý Smokovec, který však později odpadl a skončil jako šestý. Zvítězil Banko v nejlepším čase dne 1:13:57 hod. Výsledky: Běh mužů na 18 km, I. třída: 1/6. Rusko 1:18:08 hod., 2/7. Hudáček (KSTL Tatranská Lomnica) 1:20:11 hod., 3/12. Žuža (St. Smokovec) 1:23:45 hod. II. třída: 1/1. Banko 1:13:57 hod., 2/2. Poljak (KSTL Svit) 1:15:16 hod., 3/3. Budzak (KSTL St. Smokovec) 1:17:01 hod. Třída starších: 1/5. Bruk (KSTL Banská Štiavnica) 1:17:59 hod., 2/8. Kuklíš (KSTL Štrbské Pleso) 1:30:12 hod., 3/9. Králík (KSTL Banská Bystrica). Běh na 6 km žen: 1. Vojnerová (KSTL Žilina) 30:35 min., 2. Pruknerová (KSTL Zvolen) 33:37 min., 3. Kecerová (KSTL Banská Štiavnica). Běh na 10 km junioři: 1. Zabka (KSTL Kremnica) 41:05 min., 2. Greštiak (KSTL Zvoleň) 43:35 min., 3. Konder (KSTL Banská Štiavnica). Běh na 6 km dorost: 1. Podolinský (KSTL Tatr. Lomnica) 21:10 min., 2. A. Banko (KSTL Banská Bystrica) 21:34 min., 3. Mihalík (KSTL B. Bystrica).

Přebory brněnské župy SLRČS.

V Novém Městě na Moravě uspořádali v sobotu 23. a v neděli 24. ledna závody o „Zlatou lyži Českomoravské vysočiny“ současně jako přebor brněnské župy SLRČS. Počasí závodům neprálo, byla obleva, která stěžovala podmínky jak při běhu tak i při skoku.

V běhu na 18 km zvítězil Kubis (Baťa Zlín) za 1:16:29 hod. před Křížem (Sokol Město Žďár), který získal titul župního přeborníka, 3. Balvín VI. (SK Nové Město n. M.). Ve třídě starších měl nejlepší čas Fousek (SK. Nové Město n. M.) před klubovým kolegou Boháčem.

Junioři 10 km: 1. Švanda (SK Nové Město n. M.) 48:43 min., 2. Blažíček (Sokol I. Smíchov). Dorost 10 km: 1. Chroust (SK Nové Město n. M.) 54:08 min., 2. Pustina (Orel Nové Město n. M.). Ženy 6 km: 1. Heřmanská (SK Nové Město n. M.) 41:45 min., 2. Grošefová (SK Nové Město n. M.).

V neděh pokračovaly závody druhou částí závodu sdruženého - skoky. V celkové klasifikaci závodu sdruženého zvítězil Marek z Nového Města n. M. 273.4 bodu, 2. Strnadl (SK Trojanovice) 268.5 b., 3. Imramovský (Sokol Židenice) 231.7 b., 4. Liška

ŮŘEDNÍ ZPRÁVY

(LK Brno). Župním přeborníkem je Marek před Imramovským a Liškou. Z juniůrů zvítězil Švanda (SK Nové Město n. M.), který měl také nejdelší skok dne 29 metrů. V závodech ve skoku prostěm byl první Grošof (Sokol Nové Město n. M.) 134.8 b., 2. Marek (SK Nové Město n. M.) 126 b., 3. Fiala (Sokol Nové Město n. M.). V juniorech zvítězil Švanda a soutěž dorostenčů vyhrál Chroust (SK Nové Město n. M.).

Mezinárodní lyžařské závody v Pontresině.

V Pontresině u Sv. Mořice byly v sobotu 24. ledna uspořádány lyžařské závody, na nichž startoval velký počet zahraničních lyžařů — účastníků Zimních Olympijských her. Byli to především Američané, Norové, Švédové, Čechoslováci atd.

V běhu na 18 km byl první Nor Hagen, časem 1:16:01 hod. před svými krajinami Oekernem a Dussethem. Čtvrtým byl Švýcar Bricker, 5. Nor Vangen. Z našich lyžařů startovali jen Šponar, Brchel, Šlachta, Krajňák a Spaček ve sjezdu, jehož trať byla dlouhá 2200 m s výškovým rozdílem 540 m. Zvítězil Nor Sten Ericksen za 1:23.4 min., 2. Šponar (Československo), 1:29 min., 3. M. Ericson (Norsko), 1:31.2 min., 4. Knobltón (USA), 1:36.2 min. Největšími odvážlivci jsou Američané, kteří mnoho riskují.

Sjezd žen konal se bez naší účasti. Zvítězila v něm Američanka Meadová za 2:00.8 min. před svými krajinami Steawartovou a Freazerovou. Trať sjezdu žen byla dlouhá 1800 m s výškovým rozdílem 430 m.

V neděli závody pokračovaly. Na pořadu byl slalom. Jelo se pouze jedno kolo. Startovali jak muži, tak i naše ženy. V soutěži žen zvítězila Norka Niskinová, časem 1:02.6 min., o druhé a třetí místo dělily se naše Někvapilová se Švédkou Nilsonovou, 1:05.4 min., čtvrtá je Švýcarka Ausoniová. Druhá naše závodnice Moseřová obsadila dvanácté místo, časem 1:12.6 min.

V závodech mužů zvítězil Švéd, časem 52.4 vt. před svým krajanem Nilsonem, který měl čas 53.4 vt. O třetí místo dělily se náš Brchel se Švédem Solanderem a Američanem Mc. Leanem. Měli stejný čas 53.8 vt. Šponar byl třináctý, časem 56.8 vt., Spaček devatenáctý, 57.8 vt. a Šlachta dvacátýčtvrtý, 59.2 vt.

Lyžařská mistrovství Jugoslaviie,

budou uspořádána až po Olympijských hrách. Ve dnech 21. až 24. února

jsou na pořadu klasické soutěže (běh na 18 km, skok a závod sdružený). 28. a 29. února je mistrovství v alpské kombinaci. Posledním mistrovským závodem je vytrvalostní běh na 30 km 7. března.

Mistrovství jugoslávské armády bude 6. až 10. února.

Sezónu zakončí jugoslávští lyžaři mezinárodním týdnem v Planici ve dnech 8. až 14. března, kterého se pravděpodobně účastní i naši závodníci.

V Grindelwaldu ve Švýcarsku se konal obří slalom žen na trati 1500 m s výškovým rozdílem 3000 m. O prvé místo se rozdělily Thiolliere (Francie) a Seghiová (Italie) časem 2:10 min., třetí byla May Nilssonová (Švédsko) 2:11.6 min.

Lyžařské závody ve Wengen,

ve Švýcarsku měly na pořadu alpskou kombinaci, kterou vyhrál K. Molitor (Švýcarsko), 2. Zeno Colo (Italie), 3. Lagedelli (Italie), 4. O. Dahmann (Švédsko) atd. Ve sjezdu zvítězil Colo, ve slalomu Molitor.

Skoky na lyžích v Americe.

Nor Ulland zvítězil ve skoku na lyžích na závodech, které se konaly v Michiganu v USA. Dosáhl 151.1 bodu a měl nejdelší skok 59.2 m. Američan Wilson, který skočil 59.1 m, byl se 148 body druhým.

Armádní lyžařská mistrovství.

Ministerstvo národní obrany uspořádá ve dnech 20. až 25. února ve Vysokých Tatrách armádní lyžařská mistrovství. Závodit se bude v těchto soutěžích: Běh čtyřlenných vojenských hlídek na 30 km se střelbou z pušky na vzdálenost 200 m, běh na 18 km, sjezd a slalom. Mistrovství se zúčastní jen ti závodníci (důstojníci, rotmistři i mužstvo), kteří budou určeni ve vyřadovacích závodech.

Lyžařské závody v SSSR.

Ve všech městech Sovětského svazu konaly se lyžařské závody odborové mládeže, pořádané k 30. výročí armády. V první den závodů zúčastnilo se v Moskvě asi 10.000, v Leningradě na 15.000, ve Sverdlovsku asi 8000 mladých lyžařů vypsanych soutěží. Na pořadu byl běh na lyžích na 10 km pro muže a na 3 km pro ženy. Finałové závody budou 23. února v Moskvě v den výročí Sovětské armády.

Jmenování nových cvičitelů a vedoucích.

Vedoucí:

Cvalín Karel, ZLC Plzeň;
Čermáková Věra, Olympia Plzeň;
Krátký Antonín, KČT Plzeň;
Kraus Evžen, Olympia Plzeň;
Menšíková Hana, Olympia Plzeň;
Ziegler Miloslav, Olympia Plzeň;
Šváb Jan, ZLC Plzeň;
Važeneknecht Ladislav, župa pražská.

Cvičitelé:

Kocman Jaroslav, S. K. Škoda.

Noví měřiči SLRČS.

Náčelnictvo SLRČS na své schůzi dne 15. ledna 1948 vzalo na vědomí jmenování těchto měřičů SLRČS:

Župa pražská:

Baušová Jarmila, Casková Emanuela, Dufek Bohumír, Farkačová Inka, Fejfar Jiří, Fikejs Svatopluk, Heroldová Erika, Hrabě Ivan, Janebová Milada, Janota František, Janovský Václav, JUDr Jelínek Otto, Kalný Karel, Kmoch Stan., Nedvídek Luděk, Novák Lubomír, Oppa František, Petřík Jaromír, Plhák Josef, Říha Frant., Řihánek Jan, Škrámlíková Hana, Sulc Slavoj, Valsa Václav, Vašková Emilie, Velechovský Jiří, Vraný Lad., Ing. Závodský K.

Župa jesenická:

Novotný Zdeněk, Rolenc Miroslav, Dadák František, Frank Josef, Konečný Miloslav, Fousek Mojmir, Zimerová Marie, Wiedermann Miloš, Kolář Jiří, Sekanina Zdeněk, Korhoň Miloslav, Exnerová Eugenie, Pavlu Ruth, Reček Čestmír, Stoklasa Eduard.

Dne 10. ledna 1948 skončila lhůta k zaslání „příhlášek k účasti a k výkonu funkce na svazových závodech v r. 1948“. Příhlášku je nutno vyplnit dvojmo a zaslati Svazu lyžařů i v tom případě, že činovník se nemůže z vážných důvodů v tomto roce závodů zúčastnit. Vyplněné dotazníky slouží nám totiž současně k účelům evidenčním. Všichni čekatelé, měřiči a rozhodčí, kteří nezašlou dotazník nejpozději do 10. února 1948, budou ze seznamu škrtnuti.

Ti čekatelé, měřiči a rozhodčí, kteří snad „příhlášku“ neobdrželi přímo poštou, necht' si ji neprodleně vyzvednou u župního referenta rozhodčích nebo si ji vyžádají písemně přímo ve Svazu lyžařů RČS.

Nové průkazky měřičů a rozhodčích budou všem přihlášeným zaslány v nejbližší době prostřednictvím žup SLRČS.

Váš trávě po holení
LANOLA
Fluid
v dětské změni!

O P O M Í J E N É K R A J E

Milý čtenáři! Dnes, na počátku roku, obracím se na Tebe s otázkou, zda jsi navštívil někdy Krušnohoří. Přijed' poznat pohoří, v jehož středu se nalézá smutně proslulý Červený Hrádek, všem nám vryt v paměť svou předmnichovskou historií. Krušnohoří, stále opuštěné, nemůže se stát bez přispění pevným mezníkem naší vlasti a tak jen na Tobě, milý čtenáři, je, zlepši-li se situace tohoto kraje. Staň se spolubudovatelem a objevitelem krás pohoří, které bylo donedávna rejdištěm německé mládeže. Přilivem českých rodin po revoluci se stalo pravým českým severem. S počtem přistěhovaných stoupl počet lyžařské mládeže, která je zde v počtu tak velikém, že ani obětavost několika jedinců nestačí k jejímu zvládnutí. Pracujeme, ale radostněji by se pracovalo s vědomím, že nás někdo podporuje a naše věc že není marná. Tvou přítomností, které je zde nezbytně třeba, stoupl by ruch, a nezapomeň, že i zde v naší mládeži roste kádr závodníků, kteří na tebe budou pohlížeti jako na spasitele a podporovatele. Nechceme soutěžit s jinou částí pohraničí, ale zamezilo by se přeplnění jedné strany a prospělo by to všem, kteří pracujeme na zlepšení výkonu našeho dorostu. Je přímo povinností Vás, kteří stojíte v popředí našeho lyžařství, abyste nezapomínali na kraje, které nejsou přeplněny návštěvníky. Podpořte nejen kraje opomíjené, ale i ty, kteří mravenčí píli, Vám neznámí, pracují, aby se mládeži dostalo to, co jí náleží: ř á d n ý v ý c v i k.

Přijed'! Prospěješ nejen sobě při poznávání neznámé Ti části svého státu, ale Tvým přispěním se rozjasní i lice chatařů, kteří zde v Hoře Sv. Kateřiny, Geršdorfu, Novém Domu, Radolicích, Ládunku a dalších Tobě neznámých výsek, spolu s pohraniční stráží jsou někdy jediní, kteří hájí hranice naší vlasti.

Čekáme na Vás nedočkavě, na všechny, kteří pochopíte nutnost rozvoje ruchu po celém pohraničí a přejeeme všem našim milým hostům, aby měli krásné vzpomínky na své první kroky při návštěvě našeho českého Krušnohoří.

S*pozdravem horám a lyžím zdar!

Karel Bohuslav

Mezinárodní lyžařská federace FIS jmenovala 12 našich rozhodčích „mezinárodními rozhodčími“ podle našeho návrhu, který jsme vám již oznámili v minulých číslech „Zimního sportu“.

Výcvikové středisko Svazu lyžařů RČS.

Svaz lyžařů republiky Československé otevřel v této sezóně ve Sv. Petru u Špindlerova Mlýna výcvikové středisko, ve kterém koná kursy pro cvičitele a vedoucí Svazu lyžařů RČS a pro jezdce, kteří se chtějí ještě zdokonaliti. Toto výcvikové středisko, které je v těsné blízkosti sjezdové dráhy u lanovky, má odbornou knihovnu, filmy a zařízenou dílnu. Středisko je základem stále výcvikové školy, která bude od příštího roku otevřena po dobu tří až čtyř měsíců. Tuto sezónu je středisko otevřeno od 11. ledna do 22. února 1948.

Cvičitelům a vedoucím Svazu lyžařů RČS.

K četným urgencím, které nám docházejí ohledně odznaků a legitimací cvičitelů a vedoucích sdělujeme, že s jejich expedicí bylo již započato. Četné naléhavé úkoly, jimiž byli v poslední době zaměstnáni, jak činovníci, tak i svazová kancelář, zavinily, že expedice nebyla tak plynulá, jak jsme očekávali. Žádáme vás, abyste měli strpení a omluvili toto zdržení.

Výchovný odbor

Není škoda, když krásné snímky z hor a zájezdů máte někde založeny? Prohlédněte je a nejlepší nám pošlete k otištění v „Zimním sportu“. Dostanete honorář a ku konci roku i pěknou knížku za nejlepší snímek.

Účast na Mistrovství 1948:

Ve 2. čísle Zimního sportu Vás seznámil referent rozhodčích SLRČS se způsobem, jímž byla letos stanovena účast závodníků na Mistrovství 1948 z jednotlivých žup ve všech druzích závodů.

Abyste si mohli svoje výpočty zkontrolovat, uvádíme Vám dnes tato čísla tak, jak byla Náčelnictvem SLRČS schválena.

Současně bylo stanoveno, že župa, která chce, aby závodník, hlášený pro závod sdružený, bojoval současně o titul Mistra v běhu na lyžích, musí téhož závodníka přihlásit v rámci stanoveného počtu župě k mistrovskému závodů v běhu na lyžích a současně v rámci stanoveného počtu župě pro závod sdružený též k tomuto závodů.

Protože slalom spec. žen se pojede zčásti v rámci kombinace (2. kolo slalomu z kombinace bude současně 1. kolo slalomu spec.), platí obdobné ustanovení i pro tyto 2 druhy závodů. Ženy, hlášené pouze pro slalom spec., budou vylosovány za závodnicemi, hlášenými pro kombinaci.

M. Duffek, referent rozhodčích SLRČS.

Ž U P A:

	Pražská	Jihočeská	Západočeská	Krušnoh.	Jizerská	Křikonošská	sev. Východoč.	jih. Východoč.	Braňská	Jesenická	Beskydská	L. S. Z.	Celkem
Vytrvalost 50 km	15	4	7	5	10	5	2	2	7	2	3	13	75
Závod rozestavný	4	2	2	1	5	3	1	1	3	1	1	6	30
Běh na lyžích 18 km	15	2	9	3	11	14	2	2	8	2	3	29	100
Závod sdružený	6	2	1	1	9	8	1	1	3	1	2	10	45
Skok prostý	7	1	2	1	16	12	1	1	1	1	3	14	60
Sjezd mužů (do slalomu 45)	20	3	3	3	12	4	2	2	6	4	9	22	90
Sjezd ženy (do slalomu 15)	9	1	2	1	1	2	1	1	3	2	1	6	30
Slalom spec. muži	12	1	1	1	6	2	1	1	3	2	5	10	45
Slalom spec. ženy	9	1	2	1	1	2	1	1	3	1	1	7	30

Župám a klubům

Ministerstvo národní obrany, hlavní štáb, požádalo Čs. tělovýchovný svaz, aby Svaz lyžařů RČS, případně jeho nižší organizační složky, nepořádaly řádné branné závody

a veškerou brannou přípravu zaměřily k účasti na Sokolovském závodu.

Československý tělovýchovný svaz předpokládá, že v zájmu branné zdatnosti naší mládeže nebude příprava tříštitěna na jednotlivé díle závody a že bude přizpůsobena přání ministerstva národní obrany.

Nečtěte jen, ale také pište!

„Zimní sport“ patří všem kdož mají rádi hory - lyže a sněh. I Ty milý čtenáři jistě máš, nebo víš něco zajímavého co by se dalo otisknout. - Otištěné příspěvky honorujeme!

Používejte k jízdě

do Špindlerova Mlýna, Pece,
Janských Lázní i Karlových Varů

pouze autokary

Jadranské cestovní kanceláře,
Praha II, Krakovská 24 - telefon 389-37, 226-89

Odjezdy denně. — Rozpočty zdarma.

a slibujeme ženám republiky: Učiníme vše, co je v lidských silách, aby naše kosmetické přípravky byly dostupny KAŽDÉ z VÁS. neboť každá z Vás má právo na dokonalý půvab.

JÁNSKÉ LÁZNĚ - ráj sportovců

Informace dodá

Lázeňská komise Janské Lázně

Vás srdečně zve!

RESTAURACE A PENSION

„LESNÍ ZÁTIŠÍ“

Rudolf Koťátko, Horní malá Úpa.

Výborná kuchyně, ústřední topení,
tekoucí studená a teplá voda.

HORSKÉ HOTELOVÉ PODNIKY NA JELENÍ LOUCE

PEC pod Sněžkou - KRKONOŠE 1000 m n. m.

Ústřední topení, vlastní elektrárny a vodárny. Pense 100 až 120 Kčs.
70 lehátek, 80 párů lyží, 40 sáněk k použití!

Ideální, jedinečně krásná poloha v kotlině Krkonoš.

Společné vzdušné nocelehárny pro 60 osob, tekoucí teplá voda,
velké hospodářství. — Českofrancouzská kuchyně. Kavárna.

Uctivě zve na Jelení louku Karel FIALA, hoteliér.

Hotel PROKOP na Špičáku

NEJVĚTŠÍ HOTEL NA ŠUMAVĚ.

V lednu, únoru a březnu výhodné pense.

Železniční stanice Špičák, tel. Špičák č. 1

MAJITEL J. PROKOP

Bouda „MODRÝ DŮL“

Pod Studničnou horou. — Telefon 26.

PEC POD SNĚŽKOU.

Ideální lyžařské sjezdy a terény.

NAVŠTIVTE BOŽÍ DAR (1028m)

**HORSKÝ HOTEL
ZELENÝ DŮM**

Tel. 3

HOTEL PRAHA

Tel. 5

**MAYEROVKA -
HORSKÁ BOUDA
A. HOSEK - Tel. 12**

Cukrárna a kavárna

VESELÝ - Tel. 10

**Restaurace
a uzenářství
J. PEŠEK - Tel. 8**

**Koloniál
a lahůdky
L. KAŇENSKÝ - Tel. 11**

SPORTOVNÍ DŮM A PENSIÓN

LÁĎA KARÁSEK - Tel. 7

*Chcete strávit příjemnou sobotu
a neděli, či zimní dovolenou v horách?*

Zveme vás do horského hotelu

„Na českém pomezí“
v Cinvaldě v Krušných horách.

*Výborná kuchyně, ústřední topení, teplá a studená
voda. Vhodné terény pro lyžování a sánkování. Ne-
ustálé autobusové spojení s lázněmi Teplice-Šanov.*

Dotazy a objednávky pokojů řiďte na:

Horský hotel „Na českém pomezí“, Cinvald,
telefon 7.

*Vše pro náročné lyžaře v Krušných horách -
krásné lyžařské terény,
ale i Ia domácí kuchyně, ústřední topení,
teplá voda, garáže, telefon čís. 8*

Hotel

„PŘÁTELSTVÍ“
MOLDAVA

MIROSLAV SEKERA, nájemce.

Jaroslav Přikryl

ZADÁNO

TEPLICE-ŠANOV

*Chcete strávit příjemnou sobotu a neděli či zimní dovolenou
v horách? Zveme Vás do horského hotelu*

»NA PŘIBILOVÉ CHATĚ«

v Mikulově v Krušných horách

*Domácí kuchyně, ústřední topení, nejlepší terény v okolí, lyžař-
ské i sánkařské, výhodné vlakové spojení.
O všestranné pohodlí se postará „PŘIBILOVA CHATA“, Mikulov
p. Hrob u Teplíc-Šanova*

Sport • TEPLICE-ŠANOV

MASARYKOVA UL. Č. 6 — TEL. 3264

Václav Vodička

*pila a obchod dřívím,
výroba tankového dříví
a stavební hmoty*

TRNOVANY - TEPLICE

Vše pro zimní sporty **Hrabánek a Novotný**
Karlovy Vary

Eisenhowerova 19 - Tel. 3020

Vše pro zimní sport dodá

Krušno - Sport

TÁCHECÍ - KUŠIČKÁ
Teplice - Trnovany

*Hodně sluníčka, krásný sníh
a dokonalý oddech najdete na Krkonoších.
My vám připravíme odpočinek
v příjemně vytopených místnostech
nejvyšší boudy v Krkonoších.*

Československá bouda na Sněžce

K zimnímu pobytu vás zve
Hotel Pošta - Pec, Krkonoše
Telefon 20
Ústřední topení - Tekoucí teplá voda
Ing. Hanzlík

Krkonoše 1100 m n. m.
„Mělnická chata“

Pec — Lencova hora č. 245.
Náj, V. GLASR, telefon 31.

HOTEL HRADEC - PEC - KRKONOŠE

*42 pokojů, ústřední topení,
teplá a studená voda, 15 garáží.*

RESTAURANT - GRILL - BAR.
Středisko spol. po celou dobu sezony, denní koncert s tancem.
Telefon Pec 37 - nájemce ANTONÍN PRAŽÁK

Stalingradská chata

PEC - LENCOVA HORA, tel. aut. 8.
12 pokojů, ideální lyžařský terén!
Majitel St. Čepelka.

K zimnímu pobytu do Krkonoš Vás zve

HOTEL - PRAHA

Pec čp. 188, tel. 1, Krkonoše

národní správce ANTONÍN ŠTASTNÝ.

Navštivte ŽIŽKOVU CHATU

Pec v Krkonoších.

Ideální lyžařský terén 1050 m n. m.

Teplá a studená voda — 35 pokojů.

Nájemce DRÁB.

PŘI NÁVŠTĚVĚ KRKONOŠ NAVŠTIVTE
HOTEL

»U ZELENEHO POTOKA«

Pec tel. č. 5 Nár. spr. VÁCLAV HOMOLKA

CHATA NA VYHLÍDCE - PEC 206

KRKONOŠE, telefon 7, 1050 m n. m.

Teplá, studená voda, ústřední topení,
známá výtečná domácí kuchyně.

Národní správce Karel Skalník.

SMETANOVA CHATA

PEC — KRKONOŠE, telefon 22, 950 m n. m.

20 pokojů, ústřední topení, teplá a studená voda,
koupelna, domácí kuchyně.

K. LEFLER.

HOTEL „PANORAMA“

970 m n. m. — Bohumil SYROVÝ, nár. správce

PEC (KRKONOŠE) Tel. 24

18 dvoulůžkových pokojů, ústř. topení, teplá, studená tek. voda,
domácí kuchyně — telefon 24.

HOTEL „RADIUM“

VELKÁ ÚPA — KRKONOŠE

Výborná kuchyně, ústřední topení, tekoucí teplá -
studená voda, garáže - Telefon 11

J. KRČMÁŘ

K zimnímu pobytu vás zve

Hotel Říha, Velká Úpa II-139

Telefon č. 4 (Krkonoše)

Tekoucí teplá voda — Ústřední topení

ŠOLC PENSION - RESTAURACE

DOLNÍ MALÁ ÚPA 45,

KRKONOŠE TELEFON 2.

E. MAREŠOVÁ.

Krásný kout osvobozeného pohraničí.

PENSION JABLOŇKA

VELKÁ ÚPA 199

Sluneční strana, tel. 24, Krkonoše
Tekoucí teplá a studená voda -
ústřední topení

1894

1947

53

roky vyrábíme

lyže

*Nāše poslední modely lyží
z nejlepších krkonošských jasanů
Nāše osvědčené lyže lepené*

přinesou vām radost z bílého sportu
a úspěchy v lyžařských závodech
Lyžařské hole, vázání - Montáž lyž. hran

H. Mečír a spol.
JILEMNICE - KRKONOŠE
Telefon 28

*Rozkládací polštářový nábytek lůžkový,
jedine vlastní vynálezy*

V. Frynta

TÝNIŠTĚ NAD ORLICÍ — TRUTNOV
Týniště nad Or. Tel. č. 83

LYŽE, SÁNĚ, SNĚHOVÉ BRUSLE,
Ia z horského jasanu

JAN MIKULE

sportovní kolářství,
MARŠOV I, pp. Svoboda n. Ú. Telefon 004.

Horské zátíší Mísečky

*12 pokojů, teplá a studená voda,
domácí kuchyně, pivo, víno, li-
kéry. Domácí prostředí, aut. spo-
jení z Jilemnice až na Mísečky.*

Pošta Špindlerův Mlýn, telefon 101.

Garáže.

J. PLUCHA, národní správce.

Hotel Kubát

BENECKO V KRKONOŠÍCH 880 m n. m.

Telefon Benecko č. 3.

*Ústřední topení, teplá a studená voda,
autogaráže. 36 pokojů.*

PENSION „BELLEVUE“

Benecko-Krkonoše, výška n. m. 860 m.
11 letních i zimních pokojů, domácí kuchyně.
Náj. B. Braun.

RESTAURACE **KRAKONOŠ**
BENECKO V KRKONOŠÍCH 890 m n. m.
*Ústřední topení, teplá a studená tekoucí voda, pří-
jemné prostředí, domácí kuchyně.*

Maj. A. FAJSTAVR

František Schubert

zasílatelství

velkoobchod potravinami

uhlí a koks

Vrchlabí

NÁRODNÍ SPRÁVA

Dřevoprůmysl

JAN J. KOUBA

Chrudim

tesařství a pila - Chrudim IV. - telefon 78,
parní pila - Chrudim III. - telefon 63.

Účet Poštovní spořitelny 34213.

HOTEL START

na nejideálnějším vyhlídkovém bodě a přece
jen 300 m od náměstí

Špindlerova Mlýna,

lyžařský terén pro pokročilé i začátečníky. Příjemný
pobyt ve slunných pokojích s krytými balkony.

Moderní komfort - mírné ceny.

Telefon 105.

VIKTOR POKORNÝ, hostitel

HOTEL BRISTOL

ŠPINDLERŮV MLÝN.

Ústřední topení, teplá - studená voda, výborná kuchyně —
denně taneční zábava. Telefon č. 47.

ŠPINDLERŮV MLÝN

HOTEL „LOMNICE“

ústřední topení - teplá voda. Celoroční provoz. Tel. č. 20.

Karel Štantejský, nájemce.

LABSKÝ HOTEL

ŠPINDLERŮV MLÝN, TELEFON 14

Ústřední topení, teplá a studená voda,
garáže. Ant. Beneš, nár. spr.

Při návštěvě Špindlerova Mlýna ne-
opomíňte navštívit známou

Podzimkovu kavárnu a cukrárnu

Domácí kuchyně — výborné pečivo

Lyže vyrábí **Jadrníček,**

továrna,

Fryšták na Moravě

Žádejte všude sportovní obuv

zn. HUM - KAR

vyrábí J. E. HUML, továrna sportovní obuvi,

Praha X, Rokycanova ul. 2,

továrna Borohrádek.

Leischnerova bouda

1265 m n. m., krásné lyžařské terény

18 pokojů, 40 lůžek a společná nocehárna, výborná
kuchyně, ústřední topení, teplá a studená voda
pp. Velká Úpa, telefon číslo 7

EVŽEN ĎURKO, majitel

Speciální **Císařovy** lyže

jsou prvotřídní,

výroba v Lomnici nad Pop.

TELEFON Č. 109

JOSEF SASKA

VÝROBA LYŽÍ A SÁNĚK

Lomnice nad Pop.

PODKRKOŇSKO.

PRAHA II,

VODIČKOVA 25

TELEFON 218-28

Vše pro zimní sporty

dodá

K. MÜLLER, národní správce fy **HESSLER**,

PRAHA I, U obecního domu 2. Telefon 611-82.

GRAND HOTEL ŠPINDLERŮV MLÝN

*zve své příznivce - denní pobyt
200 Kčs - veškeré pohodlí*

TELEFON Č. 1 a 36

KRČMÁŘ, NÁRODNÍ SPRÁVCE

Ideální lyžařské terény
a cvičná louka pro začátečníky
i pokročilé!

Medvědí bouda ŠPINDLERŮV MLÝN

Telefon čís. 33.

1054 m n. m.

VOSECKÁ BOUDA

*18 pokojů, ústřední topení,
teplá a studená voda, domácí strava,
pense Kčs 100.-*

TELEFON č. 5. pp. HARRACHOV

Do hor za sněhem a sluncem

na Labiskou boudu

v západních Krkonoších

1284 m n. m.

Ústřední topení - Tel. Špindlerův Mlýn 21c

HOTEL „SNĚŽKA“ ŠPINDLERŮV MLÝN,

ústřední topení
— garáže —
teplá, studená voda,
denní pense Kčs 110.—

Národní správce SVAT. VENC.
Telefon 26.

MARTINOVA BOUDA

nabízí výbornou kuchyň, dobré bydlení
s ústředním topením, krásné horské pro-
středí s nejlepšími lyžařskými terény.
Telefon: Špindlerův Mlýn 21 b. J. LINGR, nájemce.

BOUDA VATRA

ŠPINDLERŮV MLÝN - tel. P 8.

Ústřední topení, teplá a studená voda.
Výhodný lyžařský terén!
R. JELÍNEK.

KRKONOŠE

dají Vám zdraví, zábavu a sport,

PETROVA BOUDA

pohodlí a vzorné ubytování

Hotel třídy „A“, 1288 m n. m.
Upravované lyžařské a sánkařské dráhy.
Sluneční lázně, evropská kuchyně. Denní
pense 150.— Kčs.

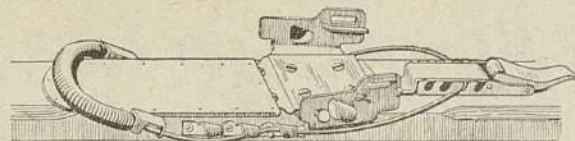
OLYMPIA

SPORTOVNÍ PRODEJNA

Špindlerův Mlýn, pod hotelem Palace

*Připravili jsme pro vás vše, co potře-
bujete pro svůj oblíbený sport.*

*Nejmodernější zařízená dílna je vám
zárukou bezvadně provedených montáží
a oprav.*

Lankové vázání a universální čelisti zn. „HOLOUBEK“
pro každou botu, lepené lyže, veškerou výzbroj pro zimní
sporty vyrábí a dodá

RUDOLF HOLOUBEK,
SPORTOVNÍ ZÁVOD,
Hradec Králové I.

TELEFON 3023.

Miroslav Hajniš

KOBERCE - ZÁCLONY - LINOLEUM

HRADEC KRÁLOVÉ

SPORTOVNÍ POTŘEBY

Alois Boháč

HRADEC KRÁLOVÉ

HARRACHOV — NOVÝ SVĚT

Hotel „Lesní zátiší“

*Tekoucí teplá a studená voda - elektr.
topení - garáže - výborná kuchyně*

TEL. 37 NÁJEMCE JOS. TENGL

LYŽE JASANOVÉ — LEPENÉ,

hockeyové hole vyrábí

ARCHITEKT HENDRYCH

PARDUBICE

STANISLAV URBAN

ODBOBNÝ ZÁVOD SPORTOVNÍM ZBOŽÍM

CHRUDIM — TEL 141

Prvotřídní výrobky
zimního a letního sportu

dodá družstvo

„DRUKOL“, Praha II,
Petrské nám. 7.

Speciální výroba
lyží

F. PIČMAN

Horní Branná
Krkonose

Dobré lyže z horského jasanu,

lepené hikorové pro běh, sjezd i turistiku
s příslušenstvím obdržíte u výrobce:

Bří Slonkové, Nové Město na Moravě

*Po celý život
Vám slouží*

PRVNÍ
ČESKOSLOVENSKÁ
POJIŠTOVNA
národní podnik

Alpský hotel

SVATÝ PETR — ŠPINDLERŮV MLÝN

Ústřední topení

Teplá, studená voda

Výborná kuchyně!

Ideální lyžařské terény!

Garáže

TELEFON č. 42.

Lyžaři - stop

Pension Zdař Bůh

ŠPINDLERŮV MLÝN.

*V nejhezčím údolí Sv. Petra, pod
Železnou horou, jediný a pohodlný
výstup na Sněžku.*

Výborná domácí kuchyně!

Tel. 87 - M. TRUNKO, hoteliér.

Pro zimní sporty dobré zboží

„Tělosport“

Praha II, Hybernská 7 - Tel. 398-51

HOTEL ZÁTIŠÍ - Špindlerův Mlýn - Svatý Petr 46.

*Vyhledávaný terén pro zimní sporty, blízko
lanovky a velké sjezdové dráhy!
Saňkařská dráha do Špindlerova Mlýna,
cvičná louka.*

Ústřední topení.

Výborná kuchyně!

OTA HODAN, hoteliér

Lyžařské vázání zn. NOHYNEK
obdržíte ve všech sportovních obchodech

ANT. NOHYNEK

tovární výroba kovového zboží

PRAHA-NUSLE, Přemyslovo náměstí 8, tel. 557-52

Pro lyžaře!

Klínová bouda 1326 m.

30 pokojů, 90 lůžek, ústřední topení,
teplá a studená voda.

Telefon 58a Špindlerův Mlýn.

Pošta Hořejší Vrchlabí.

K. RŮŽEK, hoteliér.

HOTEL WINDSOR

ŠPINDLERŮV MLÝN

Tel. č. 10.

Výhodné pence!

Tř. B.

Známý svou dobrou kuchyní.

JOSEF ŠKAPA, národní správce.

HOTEL-PENSION JANOŠÍK ŠPINDLERŮV MLÝN-BEDŘICHOV

Moderně zařízený a odborně vedený podnik v klidném ústraní
střediska. Lyžařský terén přímo u podniku. Ústřední topení,
teplá tekoucí voda, domácí kuchyně, garáže. - Telefon čís. 72.

Hoteliér Fr. KAPAL.

»Bouda na Pláni«

*vás zve lanovkou. 10 pokojů, domácí kuchyně,
výborný lyžařský terén.*

Pošta Hořejší Vrchlabí, telefon 84.

Jaroslav Tajchman.

Hotel Hořec a Protěž

NÁR. SPRÁVCE V. FRONĚK

*Ústřední topení - teplá a studená voda -
prvotřídní kuchyně*

ŠPINDLERŮV MLÝN - Telefon 29

BOHUMIL BRADNA, národní správce

Zad. Rennerovy boudy,

POMROVICE č. 15, pošta Hořejší Vrchlabí.

Ideální lyžařský terén, dobrá kuchyně.

HOTEL NECHANICKÝ

Domácí kuchyně, řeznictví v domě

ŠPINDLERŮV MLÝN, TELEF. 54

FRISSOVA BOUDA

Krkonoše 1250 m n. m.

*domácí prostředí, ideální poloha,
pošta Hořejší Vrchlabí.*

NOVÝ SVĚT - HARRACHOV

vyhledávané středisko zimních sportů

Pekařství
telefon 58
Břetislav Vokřínek

Koloniál a lahůdky
telefon 22
V. Brzoň

**Obchod smíšeným
zbožím**
telefon 39
Jiří Neřuka

**Pohorské konsumní vý-
robní a úspor. druž-
stvo, sp. s r. obm.
v Semilech**
telefon 45

Drogerie Krakonoš
telefon 25
Josef Boček

**Brašnářství a sportovní
potřeby**
telefon 49
F. Lenemayer

Galanterie, textil, papír
telefon 18
Zdeněk Cívín

Osobní autodoprava
telefon 56
Mil. Kos

Seifenbašská tkalcovna
Rýžoviště
telefon 8

Hotel „Radio“
telefon 19
Otomar Kafka, hot.

Hotel „Sport“
telefon 7
M. Dumek, hot.

Řeznictví a uzenářství
telefon 38
Boh. Drahoňovský

Hotel „Bellevue“
telefon 15
**Bohuslav Horáček,
hotelier**

Harrachovské sklárny, národní podnik
NOVÝ SVĚT - HARRACHOV
Založeno 1630. *Značka jakostního skla.*

Hotel „Herčík“
telefon 48
Ant. Kučera, hot.

Hotel
„Mumlavský vodopád“
telefon 20
J. Tyl, hot.

Obchod a pekařství
telefon 14
Václav Voženilek

Hotel „Erlebach“
telefon 6
Ant. Kučera, hot.

Pension „Diana“
Miloslav Růžička

Pekařství a koloniál
telefon 34
Jan Lukeš

Hotel „Krakonoš“
telefon 53
J. Mayer, hot.

Restaurace „U čerta“
telefon 44
Josef Polman, rest.

Výbrojní stanice Svazu lyžařů RČS
telefon 24
A. Lenemayer, ved.

Hotel „Kotrba“
telefon 4
bratři Mizerové

**Restaurace „U mumlav-
ského vodopádu“**
telefon 20
M. Šimůnková, rest.

Hotel „Koruna“
telefon 12
Emil Ulrych, hot.

Cukrářství a kavárna
telefon 26
Alois Bartoš

Hotel „Praha“
telefon 16
Miloslav Bartoš, hot.

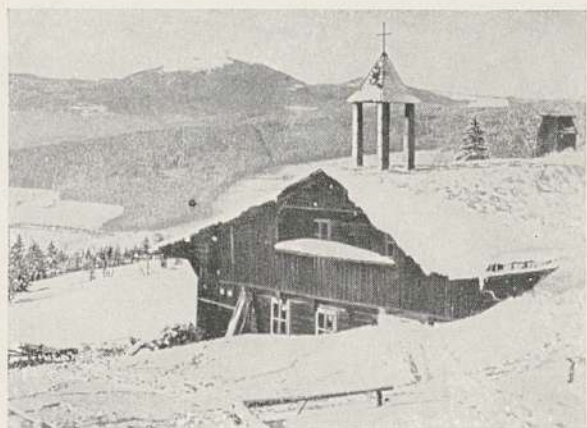
Řeznictví a uzenářství
telefon 55
František Kučera

Lyže

z la horského jasanu
a lepené lyže od fy:

Viktor Nesvadba
nástupce Karla Koldovského
Nový Svět - Harrachov, č. 122.

Telefon č. 3.

ŽELEZNÁ RUDA

MĚSTYS

středisko zimních sportů

na Šumavě

*Pokoje,
noclehárny,
180 lůžek.
Stanice:
AKRČS. KČT.
Kavárna -
Garáže -
boxy*

ŽELEZNÁ RUDA
Hotel „ŘÁDA“, tel. č. 70

HOTEL SIROTEK

ŠPIČÁK - ŠUMAVA

Výborné lyžařské terény!

Pension »STELLA«,
Špičák - Šumava 900 m n. m.

*Telefon č. 4, 5 minut od želez. stanice Špičák.
Každou sobotu přímé vlaky z Prahy.*

*V místě stálá škola Svazu lyžařů RČS.
Majitel TONDA ŘÍHA.*

JOSEF KOVÁŘ

speciální výroba lyžařských rukavic

KOŠTÁLOV - Tel. č. 9.

Zdeněk Plesnivý

Praha III.

Lyže lepené sjezdové a jasanové

dodá vám známý

závodník Tonda BARTOŇ,
Vysoké nad Jiz., telefon 21.

F. Hadaš nár. správce

• výroba sportovních potřeb zimních
i letních

Cheb, Pobřežní 41

Při sportu, na každém kroku

Vás spolehlivě chrání

POJIŠŤOVNA

SLAVIA

NÁRODNÍ PODNIK

Uše pro zimní sport

dodá

Sportovní závod K. Č. T.

nájemce Viktor Pícha

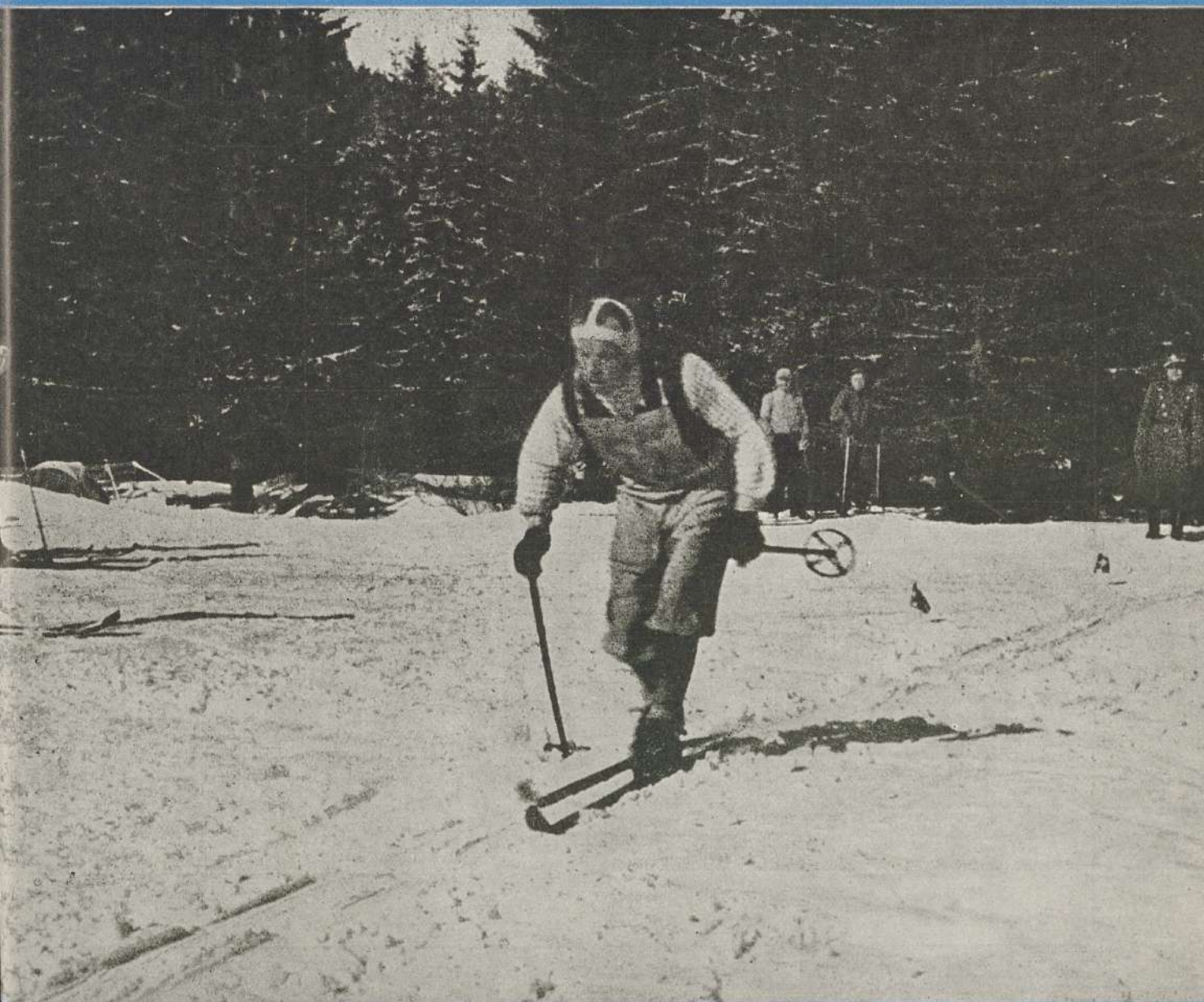
Praha II, Školská 16, tel. 318-34.

Prodej i nečlenům.

ZIMNÍ SPORT

CASOPIS SVAZU LYŽARŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

6

NOVÝ SVĚT - HARRACHOV

vyhledávané středisko zimních sportů

Pekařství
telefon 58
Břetislav Vokřínek

Koloniál a lahůdky
telefon 22
V. Brzoň

**Obchod smíšeným
zbožím**
telefon 39
Jiří Nefuka

**Pohorské konsumní vý-
robní a úspor. druž-
stvo, sp. s r. obm.
v Semilech**
telefon 45

Drogerie Krakonoš
telefon 25
Josef Boček

**Brašnářství a sportovní
potřeby**
telefon 49
F. Lenemayer

Galanterie, textil, papír
telefon 18
Zdeněk Cívín

Osobní autodoprava
telefon 56
Mil. Kos

Seifenbašská tkalcovna
Rýžoviště
telefon 8

Hotel „Radio“
telefon 19
Otomar Kafka, hot.

Hotel „Sport“
telefon 7
M. Dumek, hot.

Reznictví a uzenářství
telefon 38
Boh. Drahoňovský

Hotel „Bellevue“
telefon 15
**Bohuslav Horáček,
hotelier**

Harrachovské sklárny, národní podnik
NOVÝ SVĚT - HARRACHOV
Založeno 1630. *Značka jakostního skla.*

Hotel „Herčík“
telefon 48
Ant. Kučera, hot.

Hotel
„Mumlavský vodopád“
telefon 20
J. Tyl, hot.

Obchod a pekařství
telefon 14
Václav Voženílek

Hotel „Erlebach“
telefon 6
Ant. Kučera, hot.

Pension „Diana“
Miloslav Růžička

Pekařství a koloniál
telefon 34
Jan Lukeš

Hotel „Krakonoš“
telefon 53
J. Mayer, hot.

Restaurace „U čerta“
telefon 44
Josef Polman, rest.

Výzbrojní stanice Svazu lyžařů RČS
telefon 24
A. Lenemayer, ved.

Hotel „Kotrba“
telefon 4
bratři Mizerové

**Restaurace „U mumlav-
ského vodopádu“**
telefon 20
M. Šimůnková, rest.

Hotel „Koruna“
telefon 12
Emil Ulrych, hot.

Cukrářství a kavárna
telefon 26
Alois Bartoš

Hotel „Praha“
telefon 16
Miloslav Bartoš, hot.

Reznictví a uzenářství
telefon 55
František Kučera

Lyže

z la horského jasanu
a lepené lyže od fy:

Viktor Nesvadba
nástupce Karla Koldovského
Nový Svět - Harrachov, č. 122.

Telefon č. 3.

LÁZNĚ KOŘENOV

v Jizerských horách, stanice Polubný-Kořenov, výška 750 m, lázeňské a rekreační středisko. Výhodný terén lyžařský, východisko výletů do Krkonoš.

Lázně rašelinné, sírné, uhličitě, bylinné, vzduchové, elektrické.

Léčí: rheumatismus, ischias, ženské choroby a vleklé jejich následky.

Ubytovací podniky: Lázeňský dům, Lázeňský hotel, Lesní bouda, Údolní bouda, Zvonice, Na vyhlídce, Martinské údolí, Nádražní restaurace, Na Jizerce, restaurace Řípek, Hnyk, Vohnout.

Informace u Lázeňské správy.

Telefon č. 16.

Horské zátíší Mísečky

12 pokojů, teplá a studená voda, domácí kuchyně, pivo, víno, likéry. Domácí prostředí, aut. spojení z Jilemnice až na Mísečky.

Pošta Špindlerův Mlýn, telefon 101.

Garáže.

J. PLUCHA, národní správce.

HOTEL „Mařatka“

VYSOKÉ NAD JIZEROU

*Při návštěvě Krkonoš neopomíňte nás navštívit!
Garáže — Telefon číslo 7*

BOHUMIL MIKULKA, hoteliér

Brambory, krmiva, stavebniny, selata

vám dodá

Hospodářské družstvo skladištní a výrobní

ve Vysokém n. Jiz., telefon 16.

DVORAČKA v Krkonoších

20 pokojů, ústřední topení, tekoucí teplá a studená voda, lázeň. Výborná kuchyně, ideální lyžařský terén. Pošta Horní Rokytnice nad Jizerou.
Telefon č. 11.

Ella PŮHONNÁ, majitelka

Turnovská chata na Štěpánce

Jizerské hory 958 m n. m.

PŘÍCHOVICE u Tanvaldu, telefon č. 9.

Vyhledávané lyžařské středisko. - Vyhovující i nejnáročnějším, 14 pokojů, spol. noclehárny, koupelny, sprchy. Ústřední topení, teplá a studená voda v celém domě.

„Na stráži“

bouda Sokola vinohradského na Končínách, 35 pokojů, ústřední topení, teplá a studená voda, sprchy. Výborná domácí kuchyně. Nejkrásnější lyžařský terén. Pošta Jablonec n. Jiz. Telefon: Rokytnice nad Jizerou 37.

JOSEF HERZÁN, nájemce.

Lyže vyrábí **Jadrníček**

továrna

Fryšták na Moravě

VOSECKÁ BOUDA

*18 pokojů, ústřední topení,
teplá a studená voda, domácí strava,
pense Kčs 100,-*

TELEFON č. 5. pp. HARRACHOV

*Hodně sluníčka, krásný sníh
a dokonalý oddech najdete na Krkonoších.
My vám připravíme odpočinek
v příjemně vytopených místnostech
nejvyšší boudy v Krkonoších.*

Československá bouda na Sněžce

Chata HUBERTUS *vás zve
k příjemnému pobytu*
Domácí kuchyně - dobrá vína. - 21 pokojů s tek. teplou a studenou vodou. - Ping-pong, knihovna, středisko letních i zimních sportů.
Josef Ptáčník, Černý Důl, tel. 8. Pec - Krkonoše.

HOTEL „PANORAMA“
970 m n. m. — Bohumil SYROVÝ, nár. správce
PEC (KRKONOŠE) Tel. 24
18 dvoulůžkových pokojů, ústř. topení, teplá, studená tek. voda, domácí kuchyně — telefon 24.

Bouda „MODRÝ DŮL“
Pod Studničnou horou. — Telefon 26.
PEC POD SNĚŽKOU.
Ideální lyžařské sjezdy a terény.

Krkonoše 1100 m n. m.
„Mělnická chata“
Pec — Lencova hora č. 245.
Náj. V. GLASR, telefon 31.

HORSKÉ HOTELOVÉ PODNIKY NA JELENÍ LOUCE
PEC pod Sněžkou - KRKONOŠE 1000 m n. m.
Ústřední topení, vlastní elektrárny a vodárny. Pense 100 až 120 Kčs.
70 lehátek, 80 párů lyží, 40 sáněk k použití!
Ideální, jedinečně krásná poloha v kotlině Krkonoš.
Společné vzdušné noclehárny pro 60 osob, tekoucí teplá voda, velké hospodářství. — Českofrancouzská kuchyně. Kavárna.
Uctivě zve na Jelení louku Karel FIALA, hoteliér.

Dobré lyže z horského jasanu,
lepené hikorové pro běh, sjezd i turistiku
s příslušenstvím obdržíte u výrobce:
Bři Slonkové, Nové Město na Moravě

K zimnímu pobytu vás zve
Hotel Pošta - Pec, Krkonoše
Telefon 20
Ústřední topení - Tekoucí teplá voda
Ing. Hanzlík

GRAND - HOTEL
PEC - Krkonoše, telefon 4
přijímá přihlášky k zimnímu pobytu.
Nájemce **VÁCLAV MALÝ**

K zimnímu pobytu do Krkonoš Vás zve
HOTEL - PRAHA
Pec čp. 188, tel. 1, Krkonoše
národní správce **ANTONÍN ŠTASTNÝ.**

Čapková chata
PEC - KRKONOŠE - TEL. 18, 1.050 m n. m.
*Ústřední topení, teplá a studená voda,
domácí kuchyně — Terén pro lyžaře!*
František Skalický, hoteliér

Navštivte **ŽIŽKOVU CHATU**
Pec v Krkonoších.
Ideální lyžařský terén 1050 m n. m.
Teplá a studená voda — 35 pokojů.
Nájemce DRÁB.

Stalingradská chata
PEC - LENCOVA HORA, tel. aut. 8.
12 pokojů, ideální lyžařský terén!
Majitel St. Čepelka.

CHATA NA VYHLÍDCE - PEC 206
KRKONOŠE, telefon 7, 1050 m n. m.
Teplá, studená voda, ústřední topení,
známá výtečná domácí kuchyně.
Národní správce **Karel Skalník.**

SMETANOVA CHATA
PEC — KRKONOŠE, telefon 22, 950 m n. m.
20 pokojů, ústřední topení, teplá a studená voda,
koupelna, domácí kuchyně.
K. LEFLER.

Resoluce akčního výboru Svazu lyžařů RČS

Jedinou pevnou zárukou svobody a nezávislosti naší vlasti je svorné spojení s bratrskými národy slovanskými, v jejichž čele stojí silný SSSR, ochránce a přítel všech mírumilovných národů. Jsouce si toho vědomi, naplníme sportovní činnost ve Svazu lyžařů RČS duchem, kterým je nesena naše lidově demokratická republika na poli kulturním, hospodářském i politickém. Náš ideový postoj v budování nezávislé, mírumilovné, lidově demokratické Československé republiky směrem k socialismu, bude kladný.

Naše sportovní usilování bude neseno duchem, který bude v souladu s vládním programem celonárodního zaměření.

Jako první úkol celostátního významu vytyčujeme organické sloučení všech tělovýchovných a sportovních organizací.

Rozšíříme své sbory cvičitelů a vedoucích, abychom obsáhli naléhavé úkoly lyžařského výcviku ve všech zájmových korporacích, jak je vyžaduje potřeba ROH, SČM, škol a pod., a tím dospěli k plnému zlidovění a zlevnění lyžařského a sáňkářského sportu. Naše hlavní úsilí bude dále směřovati k mohutnému rozšíření závodního lyžařství a sáňkářství, podchyčením pracujícího a studujícího dorostu a mládeže.

Rozšíříme závodní řád tak, aby byla umožněna snadná a bezprostřední účast dosud neorganizované mládeže, v disciplínách a na tratích, vhodných pro závodní výchovu.

Vyvineme největší úsilí k rozvinutí cestovního a cizineckého ruchu na našich horách a v našich lyžařských oblastech, a to zejména vytvořením všech předpokladů k provozování lyžařského a sáňkářského sportu, jako na příklad vybudování lyžařských středisk, vybavených všemi nutnými zařízeními, budování lyžařských a sáňkářských cest a drah, zimní orientace, můstků, výtahů, zřízení půjčoven lyžařské výzbroje a podobně.

Péči o přípravu reprezentačních mužstev republiky postavíme na novou sportovně vědeckou základnu a výběr dorostu zaměříme již na nejmladší zdatné talenty.

Vyvineme větší úsilí o navázání sportovních styků se všemi slovanskými národy, především se sportovci SSSR i ostatních demokratických a mírumilovných národů.

V Praze dne 27. února 1948.

AKČNÍ VÝBOR SVAZU LYŽAŘŮ RČS:

Ing. A. J A U R I S v. r.,
předseda.

Ing. J. K R A U S v. r.,
jednatel.

ČERNÁ PŮLHODINKA s Bolanem

Byla opravdu černá, protože Bolan až do soumraku pracoval na velkém můstku. Nikoli sám, ale stejně poctivě jako všichni ostatní. Nebylo té práce málo, strhli jsme celý dopad a znovu se šlapali.

Byla však zajímavá, hlavně pro nás, a o to pestřejší, že v pokoji byli uvelebeni všichni ostatní mládenci norského mužstva. A byla všude milá shoda, nehlučná a samozřejmá. I to by si mohli a měli osvojit naši mládenci!

Tak jsme začali o sjezdu. Jak jsme také dnes mohli jinak začít, třebaš on skokan a já běžec toho času v. v.?

*

Je skutečností, že mnoho zemí, které nemají alpského charakteru a naopak mají výborné terénní podmínky pro klasické lyžařské disciplíny, nezná dnes nic než sjezd a slalom. Ať je to Polsko, Jugoslavie, Československo, Amerika a snad i Norsko, tam všude je klasická kombinace na ústupu.

Tuto skutečnost nelze přejít jen tím, že ji

prostě nebudeme nebo nechceme brát na vědomí. Tím spíše, ježto sjezd a slalom jsou jen výsekem lyžařského vývoje, nepředstavují však zdaleka všechny hodnoty, přednosti a možnosti lyžařského sportu vůbec.

Vzhledem k množství mladých a zdravých lidí, kteří se sjezdařině opravdu z celého srdce oddávají, mají sjezd i slalom nepopíratelně kladné vlastnosti, pro které není možno je snižovat. Je však dobře, poznat všechny příčiny této stoupající oblíbenosti a současně se zajímat o podněty, kterými vzkřísíme zájem o klasické disciplíny.

Budování lanovek a sjezdových drah spolu s celkovým zaměřením výstavby moderních lyžařských středisek je jednou z podmínek neobvyčejného rozvoje sjezdařiny. Nemenší význam však hrají psychologické momenty. A musím přiznat, že zde i my jsme přiložili dost neprozřetelně vlastní ruku k dílu, třebaš jsme vlastně měli stát na protivné straně.

Zřízení závodu samostatného slalomu byl jeden takový náš omyl. Zdánlivě maličkost. Ve skutečnosti však to znamená dvoji olympijskou medaili za naprosto totéž umění. Slalom do kombinace i slalom speciál jedou vždy přesně tatáž jména a se stejnými nadějemi na úspěch.

Pravda, mají klasické disciplíny samostatný skok, ale kteří sruženáři, i když v závodě ve skoku prostém startují také, mají naději na čestné umístění nebo dokonce na vítězství?

Maličkost, jedná se přece jen o odznak. Jak mnozí lidé však učiní vše právě pro takové vnější pocty?

Bylo by správné prosadit na olympijské a velké mezinárodní závody běh na 30 km. Nebojím se, že bychom opakovali po sjezdařském způsobu dvoji naději pro běžce na 18 či 50 km. Zajat v mezinárodní či olympijské soutěži „třicítka“ s „osmnáctkou“ či „padesátkou“ v 5 či 6 dnech s naději na vítězství je skoro nemožné.

Nemám nic proti sjezdu a slalomu. Mám však námitky proti vžívajícímu se způsobu praktického provádění jeho tréninku. Vítězí názor, že jen v Alpách je možný úspěšný trénink. Řekl bych, že všechny země mají tréninkové možnosti pro jejich sjezdařskou horečku přímo doma. Tak my sami máme v Norsku sjezdovou dráhu průměrné alpské délky a výškového rozdílu 600 až 700 m,

Lyžařům

dokonalou výzbroj dodá

SKAUTING

Praha II, Vodičkova 30

Telefon 374-23

DOROSTENECKÁ HLÍDKA

kteřou považují — nikoliv jen podle mého mínění — za těžší a obtížnější normální alpské sjezdové dráhy. Vždyť jsou dnes alpské dráhy, které jsou otázkou vosku a nikoliv jezdecké techniky.

Zbudované sjezdové dráhy mají takový provoz, že i nákladná pomocná zařízení lanovek a výtahů se bohatě vyplatí. Je otázkou, zda nikoliv běžecská a závodní, ale prostě dráha pro jízdu terénem, potřebně vybavená a trasovaná s ohledem na možnosti terénní jízdy na lyžích, by nebyla stejně výnosným podnikem při mnohem menších stavebních nákladech.

Má-li se toto stát námětem diskuse, uvedu, že v blízkosti Osla máme u nás takovou dráhu asi 5 km dlouhou, širokou 4 až 5 m, s tak čilou frekvencí, že její šířka nestačí ani k udržení jediné dobré stopy pro závodníky. Celý okruh má dokonalé umělé osvětlení a tak umožňujeme večerní training všem, kdož jsou po celý den pilně zaměstnáni. A na dráze je stále plno!

K takovým zdokonalením nás nutí samotný vývoj závodního sportu. Ač jsme v Norsku stále věrnými zastánci čistého amatérismu, odlišný postoj některých našich sportovních sousedů nás nutí k takovým opatřením, nemáme-li zůstat beznadějně pozadu.

Švédové se ukázali nepochybně nejlepšími v lyžařství. I když se neztotožňujeme plně s jejich sportovními principy, oni jsou dnes na vrcholu závodní techniky a taktiky. Svých výsledků dosáhli v první řadě neobyčejně důkladnou atletickou přípravou, kterou umožňují všem svým nadějným borcům. To je hlavní důvod švédských vítězství, nikoliv šťastné vyhnutí se Švédská válce.

Jsou-li proti takovému pojmu závodního sportu námítky, jestliže se podaří Zátopkovi porazit švédské atlety, bude to důkazem, že také náš pojem sportu je správný a dokonce lepší toho, co se dnes mnohde dostává do popředí na úkor starých sportovních etických ideálů.

Treningové možnosti jsou různé a jednou z nich je závod sám. Zda však olympijské závody jsou takovou možností, je otázkou samou pro sebe. Řada zásadních, prestižních a politických otázek, které samovolně navazují na závody takové důležitosti, to vše mluví proti. Přecenění otázky národního prestiže, jež vede i k samému potlačení sportovních principů, může mít na mladé závodníky neblahý vliv. Naopak však jen závody takové důležitosti ukazují v pravé síle možnosti, jichž lze ve sportu dosáhnout.

★

Když se úplně setmělo, přišly ze závodní kanceláře výsledky kombinace. Dahlovi zazpívali hezkou písničku, něco jako po norskou: „Narodil se Kristus pán, veselme se“. Kristus pán v tom asi nebyl, určitě se však veselili, hezky přirozeně, se slivovíci. Jen však tolik, aby zítřejší skok byl jen jejich.

Bude i Švédům chvíli trvat, než postaví takovéhle skokanské mužstvo.

V lednu se měl konati kurs pro vedoucí dorostu v Krkonoších. Musel však být odřeknut pro nedostatek přihlášek. Příčin může být několik. Snad nebylo voleno vhodné datum. Bylo to brzy po vánocích a po Novém roce a zájemci nemohli získati dovolenou. Nelze totiž předpokládati, že kluby a župy o kursu nevěděly: třikráte byla o něm zmínka v Zimním sportu a pořádání bylo župám oznámeno oběžníkem, adresovaným referentům dorostu. Bylo by na pováženou, kdyby ani činovníci nečetli Zimní sport, který je úředním listem Svazu lyžařů. A smutné by bylo, byla-li neúčast zaviněna malým zájmem o dorost a mládež.

Předpokladem úspěšné práce s mládeží a dorostem jest dostatek obětavých a odborně školených cvičitelů a vedoucích. Všechny náborů nemají cenu, není-li v klubu nikoho, kdo by se o mládež staral a ji vychovával. Zde měly kluby a župy příležitost doplniti si svůj sbor vedoucích a cvičitelů mládeže. Zatím ji nevyužily a ztratily tak sezónu.

Ministerstvo školství povolilo Svazu odklad tohoto kursu. Bude od 14. do 21. března v Krkonoších, pravděpodobně na Labské boudě. Dorostový odbor doufá, že kluby a župy věnují tentokrát tomuto kursu více pozornosti a v zájmu dorostu přihlásí své schopné členy, kteří jsou ochotni s mládeží pracovati.

Wild.

VÝSLEDKY ZOH 1948

Běh na 18 km (31. ledna)

K prvnímu lyžařskému závodu Olympijských her nastoupilo všech 84 přihlášených závodníků ze 14 národů. Sníh byl velmi dobrý a trať většinou rovinatá. Závod přinesl skvělý úspěch Severanům, zejména pak Švédům, kteří získali tři první místa. Čtvrtým byl sruženář Fin Hasu a pátým opět Švéd. Nejlepším Středoevropanem je Francouz Carrara na 11. místě. Za ním je opět osm Severanů a pak dva Švýcaři. První v cíli se objevil Fin Laukkanen a za ním startovní číslo 1 Nor Nyborg, pak vítěz závodu Švéd Lundström. První Čechoslovák Foušek se startovním číslem 8 přijel až 17. Naším závodníkům, kterých bylo u startu osm, to „nevýšlo“ a zůstali hodně za výkony svých předchůdců.

Výsledky:

1. Lundström (Švédsko) 1:13:50 h.
2. Oestenssen (Švédsko) 1:14:22 hod.
3. Erikson (Švédsko) 1:16:06 hod.
4. Hasu (Finsko) 1:16:43 h. (I. pro závod sružený).
5. Karlsson (Švédsko) 1:16:54 hod.
6. Rytky (Finsko) 1:18:10 hod.
7. Kiuru (Finsko) 1:18:25 hod.
8. Laukkanen (Finsko) 1:18:51 hod.
9. Hagen (Norsko) 1:19:05 hod.
10. Huhtala (Finsko) 1:19:28 hod. (II. pro závod sružený).
11. Carrara (Francie) 1:20:03 hod.
12. Tahtiola (Finsko) 1:20:18 hod.
13. Oekern Olav (Norsko) 1:20:37 h.
14. Odden Olav (Norsko) 1:21:35 hod. (III. pro závod sružený).
15. Evensen Erling (Norsko) 1:21:40 hod.
16. Israelssen (Švédsko) 1:21:44 hod.
17. Nyborg (Norsko) 1:21:48 hod.
18. Dufseth (Norsko) 1:21:50 hod.

SASA NEKVAPILOVÁ

19. Elmsateter (Švédsko) 1:22:12 hod.
20. a
21. Stump a Schild (oba Švýcarsko) 1:22:15 hod.
22. Compagnoni (Italie) 1:22:21 hod.
23. Sihvonen (Finsko) 1:22:26 hod.
24. Salonen (Finsko) 1:22:28 hod.
25. Müller (Švýcarsko) 1:22:40 hod.
26. Zubrigen (Švýcarsko) 1:22:51 h.
27. Dahl (Norsko) 1:22:52 hod.
28. Rafreider (Rakousko) 1:23:19 h.
29. Prucker (Italie) 1:23:21 hod.
30. Allenbach (Švýcarsko) 1:23:54 h.

Umístění našich závodníků:

40. Cardal 1:25:44 hod., o 58. a 59. místo se dělí Foušek a Kosour časem 1:29:37 hod., 63. Kovalčík 1:31:06 h., 67. Kadavý 1:32:17 hod., 72. Šimůnek 1:35:21 hod., 78. Lukeš 1:41:00 h. Startovalo celkem 84 závodníků a jen jeden vzdal.

Závod sružený (1. února)

Po sobotní první části, běhu na 18 kilometrů, pokračoval v neděli 1. února závod sružený, druhou částí závodu, skoky na olympijském můstku. Nejdříve bylo několik předskoků skvělých Norů v čele s bratry Ruudy Birgerem a Asbjörnem. Nejdelší skok měl ve druhém kole American Wren 68,5 m a v prvním a ve druhém Švéd Israelsson 67,5 a 67 m. Fin Heikki Hasu, který vedl po běhu na 18 km (byl celkově 4.), příliš neriskoval a měl jisté vyrovnané skoky, které mu postačily k vítězství. Z našich skokanů byl nejstylovější a také měl nejdelší skoky Jarka Lukeš: 63,5 62 a 65 metrů. Avšak své špatné umístění z běhu si zlepšil jen o dvě místa z 37. na 35. Z předních závodníků si hodně polepšil Švýcar Stump, který ze 7. místa postoupil na 4., Fin Sihvonen z 8. místa na 5. a Nor Dahl z 10. místa na 6.

1. Hasu (Finsko) 448.8 b. (57, 61.5, 64).
2. Huhtala (Finsko) 433.65 b. (62, 61, 61.5).
3. Israelsson (Švédsko) 433.4 b. (67,5, 66, 67).
4. Stump (Švýcarsko) 421.5 b. (66.5, 63.5, 60).
5. Sihvonen (Finsko) 416.2 b. (60, 65, 60).
6. Dahl (Norsko) 414.3 b. (62, 62.5, 63).
7. Salonen (Finsko) 413.3 b. (63, 62.5, 60.5), druhý skok s pádem.
8. Dufseth (Norsko) 412.6 bodu (61, 59, 61).
9. Elmsateter (Švédsko) 410.95 b. (56, 61.5, 58).
10. Haraldsson (Švédsko) 410.75 b. (63, 66, 66).
11. Odden (Norsko) 409.15 b.
12. Oesterdal (Norsko) 404.2 b.
13. Supersaxo (Švýcarsko) 400.4 b.
14. Prucker (Italie) 394 b.
15. Rodeghiere (Italie) 388.8 bodu.
16. Gstrein (Rakousko) 381.7 bodu.
17. Allenbach (Švýcarsko) 376.1 b.
18. Perren (Švýcarsko) 373.8 bodu.
19. Jeandel (Francie) 371.1 b.
20. Dziedzic (Polsko) 367.6 b.

ANTONÍN ŠPONAR

JAROSLAV CARDAL

FRANTIŠEK BALVÍN

LUBOŠ BRCHEL

MILOSLAV BÉLONOŽNÍK

JAROSLAV KADAVÝ

Umístění našich závodníků:

31. Jaroslav Kadavý 338.6 bodu (51.5, 55 a 55.5 m).
32. Kosour 328.5 bodu (54.5, 47.5 a 48.5 m).
35. Lukeš 320.9 b. (63.5, 62 a 65 m).
36. Šimůnek 312.3 b. (51, 50 a 52 m).

*

Sjezd pro muže (2. února)

Závodům prálo počasí, které také přilákalo v pondělí 2. února hodně diváků, aby sledovali odvážnou jízdu sjezdařů po celé trati. Trať závodu byla dlouhá 3371 m s výškovým rozdílem 810 m. Vedla od hořejší stanice výtahu na Piz Naire. V první třetině vedla mírným terénem ke Corviglii, dále pak přes 2 „schody“ a terénní vložky do Romingerova žlabu a lesním porostem do cíle. Na trati bylo 16 branek. Naše barvy obhajovali tři závodníci Sponar, Brchel a Šlachta. Oba první zajeli závod velmi dobře, rovněž i méně zkušený Šlachta se uplatnil v silné mezinárodní konkurenci. Všichni naši však trochu promazali, vadilo jim to zejména na hořejší rovinaté části. Sjezd byl současně první částí alpské kombinace.

Výsledky:

1. Oreiller (Francie) 2:55 min.
2. Gabl (Rakousko) 2:59.1 min.
3. až 4. Molitor a Olinger (oba Švýcarsko) 3:00.3 min.
5. Schöpf (Rakousko) 3:01.2 min.
6. až 7. Alvera a Gartner (oba Itálie) 3:02.4 min.
8. Grosjean (Švýcarsko) 3:03.1 min.
9. Nogler (Rakousko) 3:03.2 min.
10. Hanssen (Švédsko) 3:05 min.
11. a 12. Lassen (Norsko) a Odermatt (Švýcarsko) 3:06.4 min.
13. Couttet (Francie) 3:07.3 min.
14. Haider (Rakousko) 3:08.2 min.
15. Keisl (Rakousko) 3:08.3 min.
16. Arentz (Norsko) 3:09 min.
17. Sponar (ČSR) 3:09.1 min.
18. Spada (Švýcarsko) 3:09.2 min.
19. Mall (Rakousko) 3:09.3 min.
20. Erikson (Norsko) 3:09.4 min.
21. Chierroni (Itálie) 3:10 min.
22. Reinalter (Švýcarsko) 3:11 min.
23. a 24. Panisset a de Huertas Guy (oba Francie) 3:12 min.

Brchel byl na 27. místě s časem 3:12.4 min. a Šlachta na 46. místě s časem 3:29.4 min.

*

Sjezd pro ženy (2. února)

Ženy měly trať kratší, dlouhou 2135 metrů s výškovým rozdílem 524 m. Start byl na Pis Nair a cíl na Sa-lastrains. Startovalo 41 závodnic, mezi nimiž i dvě naše: Nekvapilová a Moserová. Závod dokončilo 37 žen.

Výsledky:

1. Schluneggerová (Švýcarsko) 2:28.3 min.

2. Beiserová (Rakousko) 2:29.1 min.
3. Hammererová (Rak.) 2:30.2 min.
4. Seghiorová (Itálie) 2:31.1 min.
5. Mittnerová (Švýc.) 2:31.2 min.
6. Thiollorová (Francie) 2:31.4 min.
7. a 8. Schou-Nilsenová (Norsko) a Gignouxová (Francie) 2:32.4 min.
9. Beuerová (Švýcarsko) 2:33.3 min.
10. Schmitt-Couttetová (Francie) 2:35.2 min.
11. Meyerová (Švýcarsko) 2:35.4 min.
12. Grasmoenová (USA) 2:36 min.
13. Frazerová (USA) 2:37.1 min.
14. a 15. Nekvapilová (Československo) a Molitorová (Švýcarsko) 2:37.2 min.
16. Zuckertová (Rak.) 2:38.4 min.
17. A. Schuh-Prexaufová (Rakousko) 2:39 min.
18. Nilssonová (Švédsko) 2:39.1 min.
19. Maringerová (Rak.) 2:39.3 min.
20. Stewartová (USA) 2:42 min.

Moserová byla na 25. místě časem 2:46.1 min.

*

Štafety 4×10 km (3. února)

Po úspěchu Švédů v běhu na 18 km zvítězili podle očekávání s převahou i v běhu rozestavném na 4×10 km. 2. místo obsadili Finové před Nory. Prvními Středoevropany byli Rakusané, kteří obsadili 4. místo.

Jak běželi naši:

Československá štafeta skončila na osmém místě. Běžela ve složení: Kovalčík, Balvín, Zajíček, Cardal. Ještě před posledním předáním byla až na desátém místě. V posledním úseku se podařilo skvěle bojujícímu Cardalovi předstihnout asi ve 3. km Poláka a asi v 6. km posledního muže jihoslovenské štafety.

Startovalo celkem 11 štafet. Nejlepšího času vůbec dosáhl v prvním úseku Švéd Oestensen 36:16 min., ve druhém úseku měl nejlepší čas Švéd Taapp 37:14 min., ve třetím úseku Švéd G. Eriksson 38:27 min. a v posledním úseku Švéd Lundström 40:11 min. V posledním měl Cardal třetí nejlepší čas 43:3 min. za Švédem Lundströmem a Francouzem Carrou 43:48 min. V 6. km Kovalčík na mírné rovině dostihl Poláka, ve sjezdu pak ho chtěl předjet. Polák však neustoupil z trati, takže se musel zdržovat za ním. Polák na odbočce na 18. km sjel na vyježděnou stopu. Kovalčík, aby našel opět správnou cestu, jel asi 100 metrů mimo trať, po pás ve sněhu, čímž ztratil hodně času, neboť celková zájždka byla asi 400 metrů. Za tuto dobu předjeli Kovalčíka dva závodníci.

Naši lyžaři opět „promazali“. Cardal vydal ze sebe skutečně vše, ale i on měl potíže s mazáním, ačkoliv mazal odlišně od ostatních závodníků.

Výsledky:

1. Švédsko (Oestensen, Taapp, G. Erikson, Lundström) 2:32:08 hod.
2. Finsko (Silvennoinen, Laukkanen, Kytka a Kirui) 2:41:06 hod.
3. Norsko (Evensen, Nyborg, Oekern a Hagen) 2:44:33 hod.

4. Rakousko 2:47:18 hod.
5. Švýcarsko 2:48:57 hod.
6. Itálie 2:51:00 hod.
7. Francie 2:51:53 hod.
8. Československo 2:54:56 hod. (Kovalčík 42:57 min., Balvín 43:12 min., Zajíček 44:53 min., Cardal 43:54 min.).
9. Jugoslávie 2:55:50 hod.
10. Polsko 2:59:19 hod.

Jedenáctý účastník Lichtenštejnsko v posledním úseku trati vzdalo.

*

Alpská kombinace (4. února)

Alpská kombinace, která byla zahájena v pondělí sjezdem, byla ve středu dokončena slalomem.

Slalom měl dvě souběžné trati. Nejdříve jeli muži, pak ženy a nakonec se jelo na obou tratích současně. Závodům přihlíželo asi 4000 diváků. — Nejstylovější byli Francouzové, zejména vítěz Couttet, který v obou kolech dosáhl nejlepšího času. Z našich závodníků Brchel měl v prvním kole asi ve třetině trati pád, který jej připravil o mnohem lepší umístění.

V závodě žen byla výborná Rakušanka Mahringerová. — Nekvapilová ztratila hodně v prvním kole, když jí podjely lyže v páté brance. Neupadla sice, ale ztratila značně na rychlosti. Moserová měla v prvním kole pád, ve druhém se značně zlepšila. Nejlepší čas v závodě měla v prvním kole Mahringerová 58.4 vt.

Vítěz kombinovaného závodu Oreiller jel opatrně, protože nechtěl riskovat svůj náskok ze sjezdu. V dobytí druhé zlaté olympijské medaile nezabránila Oreillerovi ani ranní příhoda, kdy mu neznámý sběratel odcizil lyže, které si postavil do sněhu na jedné ze svatomořických ulic.

Slalom — muži:

1. Couttet (Francie) 2:14.9 min. (63.7—66.2 vt.).
 2. Mall (Rakousko) 2:16 min. (69.5—66.5 vt.).
 3. Chieroní (Itálie) 2:18.1 min. (70.8—67.3 vt.).
 4. Reinalter (Švýcarsko) 2:22.1 min. (76.3—65.8).
 5. Oreiller (Francie) 2:22.3 min. (72.3—70.0).
 6. a 7. Šponar (Československo) 2:22.5 min. (73.1—69.4), Molitor (Švýc.) 2:22.5 min. (74—68.5).
 8. Reddish (USA) 2:22.9 min. (74.1—68.8).
 9. Hansson (Švédsko) 2:23.5 min. (73.5—70).
 10. Nilsson (Švédsko) 2:24.7 min. (75.3—69.4).
 13. Brchel (ČSR) 2:26.3 min. (79.1—67.2).
- Šlachta (ČSR) dojel v čase 2:44.4 min. (92.4—72).

Alpská kombinace — muži:

1. Henri Oreiller (Francie) 3.27 b.
2. K. Molitor (Švýcarsko) 6.44 b.
3. J. Couttet (Francie) 6.95 b.
4. E. Mall (Rakousko) 8.54 b.
5. Alvera (Itálie) 8.71 b.
6. Hansson (Švédsko) 9.31 b.

7. Chieroní (Itálie) 9.69 b.
8. Nogler (Rakousko) 9.96 b.
9. Šponar (ČSR) 11.19 b.
10. Reinalter (Švýcarsko) 12.01 b.
11. Kneisl (Rakousko) 12.36 b.
12. Reddish (USA) 13.24 b.
13. Haider (Rakousko) 13.26 b.
14. Brchel (ČSR) 14.84 b.
15. Odermatt (Švýcarsko) 15.64 b.

Slalom — ženy:

1. Mahringerová (Rak.) 1:58.1 min. (58.4—59.7 vt.).
 2. Frazerová (USA) 2:01 min. (61.8—59.2 vt.).
 3. Schuh-Prexaufová (Rak.) 2:04.3 min. (62.1—62.2 vt.).
 4. Nekvapilová (ČSR) 2:08.8 min. (65.9—62.9 vt.).
 5. Gignouxová (Francie) 2:09 min. (63.8—65.2 vt.).
 6. Bleuerová (Švýc.) 2:09.3 min.
 7. Seghiová (Itálie) 2:09.7 min.
 8. Beiserová (Rakousko) 2:10.5 min.
 9. Nilssonová (Švédsko) 2:10.6 min.
 10. Schmitt-Couttetová (Francie) 2:12.4 min.
- Moserová dojela v čase 2:21.6 min. (74.6—67 vt.).

Alpská kombinace — ženy:

1. Beiserová (Rakousko) 6.58 bodu.
2. Frazerová (USA) 6.95 b.
3. Mahringerová (Rakousko) 7.04 b.
4. Seghiová (Itálie) 7.46 b.
5. Gignouxová (Francie) 8.14 b.
6. Bleuerová (Švýcarsko) 8.80 b.
7. Schuh-Prexaufová (Rak.) 9.76 b.
8. Schluneggerová (Švýc.) 10.20 b.
9. Nekvasilová (ČSR) 10.98 b.
10. a 11. Schmidt-Couttetová a Thiollierová (obě Francie) 11.50 bodu.
12. Hammererová (Rakousko) 11.87 b.
18. Moserová (ČSR) 23.01 bodu.

*

Slalom speciální pro ženy i muže (5. února)

Dva dny po sobě vlály straně nad hotelem „Suvretta“ ve Sv. Mořici desítky červených a modrých praporek, které označovaly nejlepším sjezdařům světa, kde jsou branky a kudy jest nutno projet, aby nedošlo k diskvalifikaci. Na svahu bylo 46 branek různé postavených a úkolem závodníků bylo projeti všemi, co nejrychleji do cíle, vzdáleného od startu nejméně 1000 m. Při slalomu speciálním, stejně tak jako o den dříve při slalomu do alpské kombinace, jeli muži a ženy po dvou kolech; ženy trať o něco kratší. První kolo se jelo na zmrzlém sněhu, zatím co druhé, po objevení se sluníčka, již na značně změkčelém, což se projevovalo na rychlosti a také na časech. Ve slalomu speciálním měli možnost všichni, kterým to ve sjezdu a tak i v kombinaci nevyšlo, oplatit to těm šťastnějším ve slalomu pro alpskou kombinaci. Podářilo se to dokonce Švýcarovi Reinalterovi, který nechal za sebou francouzské sjezdaře Coutteta a vítěze kombinace Oreillera. Dobře se umístil i náš Brchel na devátém místě. Šponar měl nehodu a skončil až 22. Naše ženy skončily na 16. a 20. místě.

Výsledky mužů:

1. Reinalter (Švýcarsko) 2:10.3 min. (67.7 a 62.6 vt.).
2. Couttet (Francie) 2:10.8 (67.5 a 63.3).
3. Oreiller (Francie) 2:12.8 (68 a 64.8).
4. Alvera (Itálie) 2:13.2 (67.4 a 65.8).
5. Dalman (Švédsko) 2:13.6 (70.4 a 63.2).
6. Schoetz (Rakousko) 2:14.2 (71.1 a 63.1).
7. Reddish (USA) 2:15.5 (71 a 64.5).
8. Molitor (Švýcarsko) 2:16.2 (70.2 a 66).
9. Brchel (ČSR) 2:16.6 (70.8 a 65.8). Brchel měl trestné body, jež ho připravily o 7. místo.
10. Isberg (Švédsko) 2:17.2.
11. a 12. Mall (Rakousko) a Hansson (Švédsko) 2:18.3.
13. Schneider (Švýcarsko) 2:18.4.
14. Celo (Itálie) 2:19.
15. Lacroix (Francie) 2:19.9.
16. Knowlton (USA) 2:20.5.
22. Šponar (ČSR) 2:21.7 (75.2 a 66.5) + 5 trestných bodů.

Z dalších našich závodníků Parma měl v prvním kole čas 87.7 vt., potom vzdal. Šlachta měl čas 2:38.7.

Výsledky žen:

1. Frazerová (USA) 1:57.2 min. (59.7 a 57.5 vt.).
2. Meyerová (Švýc.) 1:57.7 (60.7 a 57).
3. Mahringerová (Rakousko) 1:58 (59.8 a 58.2).
4. Thiollierová (Francie) 1:58.8 (67.8 a 58).
5. Clercová (Švýcarsko) 2:05.8 (63.8 a 62).
6. Schuh-Prexaufová (Rakousko) 2:06.7.
7. Hammererová (Rakousko) 2:08.6.
8. Meadová (USA) 2:08.8.
9. Grasmoeová (USA) 2:09.6.
10. Nilssonová (Švédsko) 2:09.7.
11. Kannová (USA) 2:09.8.
12. Gignouxová (Francie) 2:10.3.
13. Bleuerová (Švýcarsko) 2:10.6.
14. a 15. Seghiová (Itálie) a Schou-Nilsenová (Norsko) 2:11.5.
16. Nekvapilová (ČSR) 2:12 (63.2 a 68.8).
17. Couttetová (Francie) 2:15.6.
18. Ausoniová (Švýcarsko) 2:18.6.
19. Carrarettová (Itálie) 2:19.9.
20. Moserová (ČSR) 2:21.1 min. (73.5 a 67.6 vt.).

*

Běh na 50 km (pátek 6. února)

Z 30 přihlášených závodníků startovalo 27 a cílem projelo 20. Mezi těmi, kteří vzdali byl i náš Fousek. Závod byl odstartován v 10 hodin na lyžařském stadionu. Trať byla velmi těžká s okruhem 25 km dlouhým, který se jel dvakrát. Jak se očekávalo, přinesl opět úspěch Severanům, z nichž Švédové obsadili první dvě místa. Ze Středoevropanů byli nejlepší Švýcar Schild a náš Cardal, který dojel celkově na osmém místě a nechal za sebou dva Nory. Švédští závodníci Karlsson, Erisson a Toern-

kvist vedli bezpečně po celý závod a na všech úsecích měli nejlepší časy. Ještě ve 25. km vedl Eriksson časem 1:48:46 hod., před vítězem Karlssonem, který měl čas o minutu horší 1:49:49 hod., zde se dostal na třetí místo Fin Vanninen.

Naši závodníci dosáhli na trati těchto mezičasů:

Cardal: 6 km 26:58 min., 11 km 52:22 min., 16 km 1:17:51 hod., 20 km 1:32:56 hod., 25 km 2:00:46 hod., 31 km 2:27:25 hod., 36 km 2:56:35 hod., 41 km 3:26:50 hod., 45 km 3:44:55 h.

Balvín: 6 km 27:15 min., 11 km 51:10 min., 16 km 1:19:24 hod., 20 km 1:35:10 hod., 25 km 2:03:41 hod., 31 km 2:33:05, 36 km 2:58:50 hod., 41 km 3:23:30 hod., 45 km 3:48:04 hod.

Zajíček: 6 km 29:28 min., 11 km 54:08 min., 16 km 1:23:19 hod., 20 km 1:39:35 hod., 25 km 2:09:34 hod., 31 km 2:43:10 hod., 36 km 3:14:25 hod., 41 km 3:47:42 hod., 45 km 4:09:56 h.

Fousek: 6 km 32:23 min., 11 km 56:50 min., 16 km 1:27:55 hod., 20 km 1:57:17 hod., 25 km 2:14:17 hod., 31 km 2:48:20 hod. — další závod vzdal.

Kromě Fouska vzdali ještě tito závodníci: Borghi (Švýcarsko), Vangen (Norsko), Sommariva (Itálie), Herrdin (Švédsko), Haugen (Norsko), Sipilä (Finsko).

Po závodě Cardal prohlásil: „Byl to velmi těžký závod. Velké potíže činila zledovatělá trať. Po 10 km, když následoval sjezd, se snad všem závodníkům rozklepaly nohy. Stoupání na zledovatělých částech trati činilo velké potíže a i na rovině se musilo hodně „píchat“. Se svým umístěním jsem spokojen. Mnohem lépe se mi dýchalo než po osmnáctce. Je vidět, že bychom potřebovali delší čas k aklimatizaci. Vedení lyží bylo velmi špatné.“

Výsledky:

1. Karlsson (Švédsko) 3:47:48 hod.
2. Eriksson (Švédsko) 3:52:20 hod.
3. B. Vanninen (Finsko) 3:57:28 hod.
4. P. Vanninen (Finsko) 3:57:58 hod.
5. Toernkvist (Švédsko) 3:58:20 hod.
6. Schild (Švýcarsko) 4:05:37 hod.
7. Kuvaja (Finsko) 4:10:02 hod.
8. Cardal (Českosl.) 4:14:34 hod.
9. Bjorn (Norsko) 4:15:21 hod.
10. Jaere (Norsko) 4:17:11 hod.
11. Balvín (Českosl.) 4:17:51 hod.
12. Gstrein (Rakousko) 4:21:13 hod.
13. Rodeghiere (Itálie) 4:24:12 hod.
14. Knific (Jugoslavie) 4:26:00 hod.
15. Smolej (Jugoslavie) 4:26:12 hod.
16. Kordez (Jugoslavie) 4:27:15 hod.
17. Müller (Švýcarsko) 4:30:51 hod.
18. Confortela (Itálie) 4:34:36 hod.
19. Bourban (Švýcarsko) 4:43:50 hod.
20. Zajíček (Českosl.) 4:44:35 hod.

Čtvrtý náš reprezentant Fousek ve 32. km vzdal.

*

Skok prostý (7. února)

Poslední lyžařskou soutěží Olympijských her byl skok prostý na olympijském můstku v sobotu 7. února odpoledne. Po celé dopoledne i při začátku vytrvale sněžilo a dalo hodně

práce můstek řádně upravit. Závod sledovalo přes 4000 diváků. Pěkné výkony měli Sevefané, z nichž nejlepší byli Norové, kteří obsadili první tři místa. Nejdelší skok bez pádu měl vítěz Nor Hugsted 70 m ve II. kole. V prvním kole měli nejdelší skoky Finové Matti a Aatto Pietikainenové, oba 69 metrů. Jihoslovan Poida skočil ve II. kole 71 m s pádem a zlomil lyži. Z našich reprezentantů byl nejlepším Bělonožník, který měl velmi dobré stylové skoky, ale krátké.

Výsledky:

1. Hugsted (Norsko) 228.1 bodu, skoky 65 a 70 m.
2. Birger Ruud (Norsko) 226.6 b., 64 a 67 m.
3. Schjelderup (Norsko) 225.1 bodu, 64 a 67 m.
4. Matti Pietikainen (Fin) 224.6 b., 69.5 a 69 m.
5. Wren (USA) 222.8 b., 68 a 68.5 m.
6. Laakso (Finsko) 221.7 b., 66 a 69.5 m.
7. Asbjörn Ruud (Norsko) 220.2 b., 50 a 67.5 m.
8. Aatto Pietikainen (Finsko) 215.4 bodu, 69 a 68 m.
9. Tschannen (Švýcarsko) 214.8 b., 64.5 a 66 m.
10. Hans Zurbriggen (Švýcarsko) 214 bodů, 61 a 67 m.
11. Karlsson (Švédsko) 212.2, 65.5 a 68 m.
12. Fredheim (USA) 210.1 b., 66 a 65 m.
13. Klopfenstein (Švýcarsko) 209.3 b., 60 a 62.5 m.
14. Hellman (Švédsko) 208.1 b., 57.5 a 65 m.
15. Perault (USA) 207 b., 61 a 67 m.
16. Bělonožník (ČSR) 203.9 b., 61 a 60 m.
17. Daescher (Švýcarsko) 203.8 b., 61 a 61 m.
18. Da Col (Itálie) 201.2, 65.5 a 66 m.

19. Hammerschmidt (Rak.) 199.8 b., 61 a 63 m.
20. Remza (ČSR) 198.6 b., 59 a 61.5 m.
21. Lukeš (ČSR) 198.5 b., 58 a 60.5 m.
22. Lucchini (Francie) 198 b., 62.5 a 65.5 m.
23. Klančnik (Jugoslavie) 197.2 b., 58 a 65.5 m.
24. Holl (Rakousko) 195.8 b., 60 a 62.5 m.
25. Couttet (Francie) 194.3 b., 54.5 a 58 metrů.

Náš Císař byl 29. se 189.4 b. a se skoky 59 m a 62 m. Celkem bylo klasifikováno 46 skokanů.

Závod vojenských hlídek (8. února)

Poslední den přišli ke slovu i lyžařivojáci. — Závodu vojenských hlídek v běhu na lyžích na 27 km, spojeného se střelbou, se účastnilo osm hlídek. Trať byla velmi těžká s výškovým rozdílem 1000 m a vlhkým sněhem. Přesvědčivě zvítězili domácí — švýcarští vojáci, znající dobře terén.

Výsledky:

1. Švýcarsko 2:34:25 h.
(por. Eurbrigden, četař Zurbriggen, des. Vouardoux a kadet Andenmatten)
2. Finsko 2:37:23 h.
3. Švédsko 2:41:03 h.
4. Itálie 2:50:03 h.
5. Francie 2:54:35 h.
6. Československo 3:10:26 h.
(por. Pavelica, čet. Dvořák, voj. Skrbek a Šir)
7. Rumunsko 3:16:24 h.

Osmý účastník: americká vojenská hlídka asi po 4 km vzdala.

Přebory Jesenické župy SLRČS

Jesenická župa SLRČS uspořádala své přebory v Jeseníkách. Sjezd na nové trati s Vysoké Hole ke Karlovu, dlouhé 2300 metrů s výškovým rozdílem 530 m. Slalom byl s ohledem na silný vítr vytyčen pod Petrovými kameny, směrem do údolí Opavy. Závod v běhu, třikrát přeložený, byl konečně 25. ledna uspořádán v Jeseníku.

Výsledky:

Ženy (sjezd na zkrácené trati):

1. Bartošková Zdena (Sokol Přerov) 2,40.5 min.
2. Vondrová Dagmar (Sokol Prostějov) 2,41 min.
3. Polednová Karla (Sokol Přerov) 2,52 min.

Kombinace — muži:

1. Musial Leopold (KČT Krnov) 253 bodů,
2. Kulheim Jaroslav (Sokol Krnov) 267 bodů.

Běh muži II. tř. (trať 12 km):

1. Gabrhel Karel (Sokol Olomouc) 42:34:5 min.
2. Duda Ivo (Sokol Olomouc) 43:02 min.

Junioři (trať 6 km):

1. Mihula Aleš (Sokol Přerov) 27:28 min.
2. Laplota Vladislav (Sokol Přerov) 21:56 min.

Dorost:

1. Dočkal Radek (Sokol Prostějov) 22:11.5 min.
2. Švábík Jaroslav (Sokol Jeseník) 25:02 min.

*

Na přeborech startovalo v závodech sjezdových 46 závodníků, v běhu 74 závodníků, celkem tedy 120 závodníků. —ček—

Připomínají-li osoby a místa dějů skutečnost, upozorňujeme, že se jedná o osoby i děje zcela smyšlené a podobnost docela náhodnou.

Lékaři a lyžaři! Tak se to pěkně rýmuje, že by se vešli do jedné písničky. A byla by to dlouhá písnička, protože to jsou dva náramně ctihodné stavy. Ani sloky by se neopakovaly!

Byla by to hezká písnička. Příslušníci obou řemesel totiž spolu vzorně vycházejí. Péče a starostlivost lékařů o lyžaře — pokud jim padnou do rukou — je stejně příkladná, jako vztah lyžařů v poskytování vděčného výzkumného materiálu.

Ovšem, časem se vyskytnou zarputilé případy, ale neberte je vážně! Toť pouhé výjimky, které potvrzují pravidlo.

Povšechně lze říci, že není trpělivějšího pacienta nad lyžaře — od května do listopadu! V tomto čase jest ochoten vyzkoušet na vlastním těle všechny vynálezy pokročilé vědy medicínské a žádná kúra není mu proti mysli? Ze mimo tuto „dobu hájení“ je odhodlán utéci rovnou s operačního stolu, je jiná písnička. Na štěstí jsou již mezi lékaři jednotlivci, kteří tyto duševní stavy chápou jako zcela normální, jsouce sami též lyžaři. Operační stoly mají řemeny a nemocnice i kliniky systemisovaná místa vrátných, díky kterýmžto celkem jednoduchým zařízením se podařilo i v zimě vyléčit velmi komplikované lyžařské případy.

Stoupnete na lyže a švihnete bezvadnou „čistou“? Dokážete-li to, jste výjimka, která může jít ihned do špi-

tálu si dát kurýrovat komplikovanou zlomeninu.

Obyčejný smrtelník, na němž není nic výjimečného, potřebuje trening. I na „čistou“ i na komplikovanou zlomeninu.

Chvála bohu, je v dnešní době o vše postaráno. Máme totiž sportovní poradny! Celkem praktické zařízení, kde člověk, i mimo nemocenské pojištění, se doví o všech vadách a skrytých nedostacích, pro něž není mu radno se oddávat sportu, ve kterém se mu zalíbilo.

Návštěvník dostane kartičku a na ní se v nesrozumitelných procentech a záhadných křivkách pomalu, ale jistě rýsuje celý katastrofální omyl v rozhodnutí, státi se závodníkem... Tato nákladná procedura se provádí zdarma. Pravděpodobně jeden z důvodů, proč rozsudky nejsou odsouzenými přijímány s očekávanou poslušností.

Reknete: Jaká pošetilost, všechny ty diagramy a procenta, nebude-li se pacient řídit lékařským předpisem! Chyba lávky! Ti dva se potkali, podali si ruce, proklepali se, posvětili si na sebe a provedli spolu ještě plno dalších věcí. Poznali se a cesta k dalším důvěrným stykům jest otevřena dokořán. A Bůh, který řídí svět neobyčejně moudře a spravlivě, pokud se mu lidé do toho nepletou (říkávala jedna bába na horách), dá je zase jednou dohromady.

A to hlavní již mají za sebou. Mají totiž trening!

Ačkoliv bývá ve vysoké sezóně v nemocnicích hodně lyžařů, nebylo by správně je podezírat, že se snad doktorům vnučují. Spíše opak jest pravdou. A jde-li lyžař dobrovolně, musí již na tom něco být!

Jak to bylo s Jardou? Stalo se mu to na můstku, a když již skoro měsíc se nemohl rádně oprít o zábradlí schodiště bez nebezpečí, že si vlastní klíčovou kostí vypíchne pravé oko, rozhodl se a šel! Peníze neměl a sportovec byl, šel tedy mezi své! Byl to moc zajímavý případ a Jarda to s ním dotáhl až k nejvyššímu! Pan profesor si na to posvětil a byl spokojen. Rozhodl, že to musí vidět všichni žáci. No, takovýhle klíček, který visel doslova ve vzduchu, byl asi jediný na světě.

Aby světová rarita lépe vynikla, mohl si ji každý student medicíny porovnat s obyčejným klíčkem, měl se jen podívat na Jardův levý klíček. Ale již první student byl zmatený. Buď neměl p. profesor pravdu anebo to bylo s klíčkama vselijaké. Jardův levý klíček také rostl trochu ve vzduchu!

Nad tímhle se klinika radila, jen Jarda zachoval klid, a když jej také pustili ke slovu, poznamenal skromně, že to je už pár let, co se vykullil na Čertáku. Je pravda, že tenkrát „to všechno chytlo“ levé rameno, ale zvláštních potíží celkem nebylo!

O Jardu byl vědecký spor, jak tahle rozházená ramena dát dohromady. O zlato byla právě bída, tak se to prozatímně řešilo škrobákem. Faktem je, že Jarda skákal i se škrobem,

(Lyžaři) + (Lékaři)

Věnováno klubovním lékařům, kdyby

a pokud nebude zbytečný kus zlatého lana do Jardových ramen, umře asi jako anatomická kuriosita.

Můstky pro skok staví lyžařské svazy se státní subvencí, měly by však na ně povinně přispívat všechny lékařské fakulty z vděčnosti za dodávaný materiál. Hlavně když se můstek povede. A „povedených“ můstků je dost, víc než byste řekli.

O takových můstcích se to již ví, a rozhodne-li župa pořádat na něm přebor, je to v kraji velký svátek (bývá to stejně v neděli) a hasičská „záchranka“ si přijde na své (diváci také)!

Takový můstek býval, možná dosud je, v jedněch lázních. Neřeknu ve kterých, stejně je to všechno vymyšleno! Když však vítr foukal trochu se strany a jen chvilka, skokani dokázali neuvěřitelné věci!

Popsat, co se povedlo Honzovi, by nedovedl nikdo tehdy hned na můstku, natož dnes po dvaceti letech.

Ale když exhibice skončila, Honza ležel v přechodu a kromě pospíchajících hasičských nosítek a klubového lékaře všechno ztrnulo v ponurém klidu. I ty vršky zasněžených jedlí, které se ještě před chvilčkou lačně kývaly.

Položili Honzu na nosítka, podtáhli víčka, přikryli houni, a spěchali s ním do záchranky. V přísném „privátu“ se pak dali do práce ne jeden, ale kolegium doktorů! A měli práce dost! Nikdo z nás po dopolední „osmnáctce“ nevypadal tak bídě, jako tihle doktoři, když jsem se propašo-

=(Lékaři)+(Lyžaři)

z nich náhodou některý poznal

val na záchranku. A netrvalo jim to děle, než normálních hodinu dvacet, jak se taková župní osmnáctka jezdí.

Honza však již dýchal a měl to, všeobecně vzato, tím lepším navrch! Valná řeč s ním ještě ovšem nebyla.

Když závody skončily, vsunuli nosítka do ambulance a jeli ke „sportáku“. Bylo dojednáno, že pro nosítka je vyhrazený oddíl. Když se však hasiči chystali přenést nosítka na nástupiště, Honza se zvedl a nastoupil do rychlíku vlastní silou, ač trochu vrávoravě a jen v ponožkách.

A to neměl dělat, klubovému doktorovi tohle neměl dělat! Ale doktor se ukázal gentlemanem! Pozdvihl jen ruce k nebi a zalkal: „Honzo, ty chlape mizerná, z jistého hrobu jsem tě zachránil a ty si teď uženeš rýmu!“

Ačkoliv sjezdáři v poslední době mocně dotahují, skokani jsou stále dobrými zákazníky. Ale ani běžci nejsou nulou. A když se k doktorům dostanou, jsou to vždy případy, které stojí za to.

Pravidelně s nějakým tím šrámem běží k doktorům neběhají. Honza si však nemohl vybírat, kam se dostane, když jej našli pod zvláště mistrovským kouskem mistrovské osmnáctky. Ať se jej ptali na cokoli, odpověď žádná. A tak nosítka ujížděla k ambulanci a ambulance do nemocnice.

Tohle byl jiný Honza, docela jiný než ten předešlý. Tamto skokan, tohle běžec a také jejich podvědomí pracovalo velmi rozdílně. Kdyby byl Honza-skokan mohl něco říci, bylo by to asi: „Sakraprašán, ale to byl »pokušník«, takový tu ještě neviděli!“ Honza-běžec byl skromný! Občas se vzpřimil na nosítkách a zakvílel: „Tohle nesmí do novín! Ježíšmarjá, snad to nebude v rádiu! Pane předsedo, že to nikde nepovíte! Kluci, aby se to nedověděla »má stará!«“ A mezi těmito průpovídkami se skácel jako špalek na nosítka!

Když se dostal doktorům do rukou, nevím jak, dali ho však dohromady! A Honza, dnes na umření, byl za dva dny zpět se sešitými šrámy a že pojede docela vážně štafetu! Jak se dostal ze špitálu, to je záhada. Ale Honza je maličký, skoro pod míru, tak asi podběhl vrátnému pod okénkem anebo ho zkorumpoval.

Skokani, utíkájící s nosítek k obveselení obecnosti, jsou již okoukaným trikem, třeba se tomu obecnostvo vždycky zasměje.

Ale Švéd, kterého naložili na nosítka pod „Můstkem Čarokrásy“ po ošklivém pádu, ten s nich neutekl. Přinesli ho do ordinace lázeňského lékaře, ten však byl odvolán. Tak tam ležel němý a nehybný Švéd a kolem

něho poskakovaly dvě sestry: jedna „profi“, jedna amatérka — v první pomoci, to se ví!

Švéd v tom nedělal rozdíl a kterou lahvičku mu která dala vypít, tu poslušně vypil. Ať s ním však zkoušely jakkoliv pohnout, všechno marné. Ležel jako dřevo! Hlásku z něj nedostaly, ať na něho mluvily kteroukoliv řečí.

Když byly lahvičky prázdné (kromě benzínu), Švéd se zdvihl, neřekl slovo a klidně odešel. Tihle Severané jsou klidáši, že ano!

Tohle je špatná historka, řeknou jistě lékaři, protože ty kapky se vlastně míchaly bez doktora, třebaš na jeho účet. Ale já znám ještě horší.

Udělal jsem si výron. To nic, koleno sice jako konev, ale to nic není. Pan docent to promáčkal, prohmatal, a když jsem si dovolil škytnout, vida všechny svaté, prohodil pan docent nonšalantně: „No, no, snad to nebolí?“

Už jsem ani neškytl, zaťal jsem zuby a řekl jsem si, že lékaři jsou asi na tyhle věci „sekáči“, když vidí takové koleno a řeknou, že to nebolí.

Co čert nechtěl, pan docent si vyvrtl palec. Nemohu tvrdit, že to nebylo na lyžích, také však nemohu tvrdit, že to bylo na lyžích.

Ale co pan docent dokázal se svým palcem, to stálo za všechny drobné! Přijít tenkrát bouřka, prásklo do docentského palce, který se hrdě tyčil, podpírán patentní protézou, v posici vskutku nejdůležitějšího objektu na celých horách.

A když přišli náhodní pacienti a pan docent dirigoval pomocný personál, dovolil jsem si poznamenat: „No, no, snad vás to nebolí, pane docente?“ Nebyl jsem pochopen. Pan docent se skromně přiznal, že to bolí!

Nemusejí však vždycky lékaři pomáhat lyžařům. Někdy se úlohy vymění.

Přišla hláška na „horskou“, že kdosi spadl do Fialového Labe. Když přijde hláška na horskou službu, všeccko jen litá. Než řekneš švec je UNRRA „natočená“, než řekneš obuvník, stáli jsme nad Fialovým Labem a poslouchali vzdechy zdůli. Nestáli jsme

tam sami, ještě nějací společníci toho, co vzdychal pod námi. Říkali, že je to zlé. Když jej však vytáhli, měl nabourané rameno, celkem však poskakoval před námi jako panenka.

Nad údolím svítily hvězdy; byl to krásný noční výlet, nikdo to nebral tragicky. I vůdce záchranné výpravy povídal doobrozděčně pochroumanému rameni: „Teď vám seženeme doktora a bude všechno dobré!“ Povídá nato jeden ze společníků zachráněného: „I to nebude třeba!“

A nato vůdce: „Tak tedy já vím, co je třeba a bude třeba doktora.“

A tentýž oponující hlas odpověděl po druhé: „Tak tedy nebude třeba — protože vy jste vůdce, ale my jsme lékaři!“

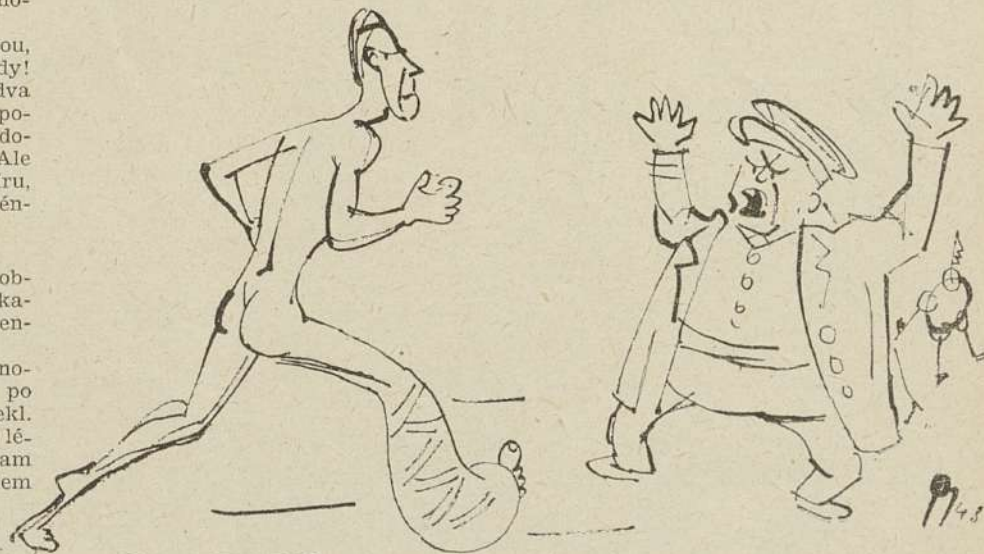
Načež se nad údolím zatmělo!

A pak jsou ještě historie, o kterých těžko říci to pravé!

Na jejich konci sjiždění s horských hřebenů k smrti unavené výpravy mužů záchranné služby a na saních pod popruhy připoutanými houněmi se rysují obrysy toho, co snad již není živým člověkem. I mezi nimi bývá pravidelně lékař, a ti všichni jedou šileny závod, ve kterém se rozhoduje o životě a smrti člověka.

Jak jen o nich říci to pravé?

Dovoďte mně, abych s hlubokou vděčností ve svém srdci se poklonil s největším obdivem všem těmto skutečným doktorům na lyžích a neřikal o nich nic...!

POHL'AD NA MALÚ FATRU

L. HROMADA

Snáď to dnes už ani neni prehnane tvrdiť, že je málo členov v našej lyžiarskej rodine, ktorí by nepoznali našu Malú Fatru. Sú to v prvom rade známe mená končiarov, ako Kriváň, Rozsutec a Chlebob, ktoré sa postaraly o to, aby pohľady vrhnuté na ich svahy nevymizly z pamäti návštevníkovej. Ba dokonca každý, kto ráz navštívil ich okolie, rád sa sem opätovne vracia a z radosťou privádza a oboznamuje svojich priateľov z prírodnými krásami, ktoré tu návštevník nachodí.

Ako každé pohorie slovenské, aj Malá Fatra nebola ušetrená pred krutými plamenmi ohňa, rozsievanými nemeckými okupantmi. Obeťmi týchto stali sa naše chaty. A je to práve Malá Fatra, ktorá v roku 1945, t. j. po skončení války musela so zármutkom zaznamenať vypálenie chaty pod Chlebobom, pod Plešelom, pod Rozsudcom, chaty na Kľačianskej Magure, útulnej chaty v Ištvánovej a chaty v Smilovskej doline zvanej Révajovej. Vypálením týchto chat octla sa Malá Fatra v takom položení, že nemohla poskytnúť

žiadnému návštevníkovi ani to najprimitívnejšie prístrešie, čím bol aj zamedzený prístup turistom a lyžiarom do tohoto pohoria. Že tento stav netrval dlho môžeme ďakovať niekoľkým obetavcom, ktorí dokázali ešte v tom samom roku, t. j. v roku 1945 pomocou darcov z radou lyžiarov zo Žiliny odovzdať verejnosti k vianociam novopostavenú chatu pod Chlebobom klubu slovenských turistov a lyžiarov v Žiline, ktorá pojala 60 osob. Bola to aj prvá chata postavená vobec na Slovensku po vojne.

Uskutečnením tejto stavby neochabla činnosť turistických a lyžiarských pracovníkov zo Žiliny.

JOSEF ALEXA

TOVÁRNA

NA SPORTOVNÍ VÝZBROJ

BEDŘICHOV U LYSIC

Bolo započaté z ďalším plánovaním. Najväčší dôraz bol kladený chate pod Chlebom, ktorá je lyžiarmi najviac navštevovaná. Dnes, môžeme z pýchou konštatovať, že na rumovisku vypálené chaty sa pišne vypína horský hotel pod Chlebom, ktorý aj tomu najnáročnejšiemu lyžiariovi a turistovi poskytne želané pohodlie. Doplnkom tejto chaty je sankársky výťah, ktorý ešte v tejto lyžiarskej sezone bude daný do prevádzky. V tom istom čase bola znovuvybudovaná chata na Medziholí (pod Rosudcom), ktorá je celoročne návštevníkom prístupná a obhospodárená.

Zo započatých stavieb v Malej Fatre môžeme uviesť chatu pod Plešlom, ktorá bude v letnej sezone 1948 dohotovená a poskytne útulok 100 návštevníkom, chata na Klačianskej Magure ako aj komfortný horský hotel v doline Vrátna, t. č. dohotovuje majiteľ tejto, fma Bratia Zigmundovci a už v tohoročnej jarnej lyžiarskej sezóne pojme 120 osob. Týmito stavbami bola lyžiarskej a turistickej verejnosti znovu sprístupnená Malá Fatra aspon v takej miere, ako v rokoch predválečných. Konečne vrhnieme pohľad do blízkej budúcnosti. Tu má byť Malá Fatra obdarená sedátkovým výťahom, ktorý spojí dolinu Vrátnu zo sedlom Kriváňa. Realizovania tejto stavby ujalo sa Riaditeľstvo pre cestovný ruch v Bratislave, ktoré postúpilo z prípravnými prácami tak ďaleko, že v tohoročnej jarnej sezone sa započne so stavebnými prácami.

Pevne veríme, že keď takto budeme postupovať v budovaní nášho horského bohatstva, dospejeme k vytúženému cieľu — postaviť našu republiku na úroveň svetových stredísk turistiky a lyžiarstva.

NĚMÉ ZNAČKY na Krkonoše

B. SÝKORA

Od tyče k tyči, od značky ke značce, od chaty k chatě.

Tak nějak se jezdilo na Krkonoších před válkou, v době, kdy krkonošské cesty byly v bezvadném stavu. Tyče stály v přesných zákrytech za sebou a vedly lyžaře bezpečně k cíli. Němých značek bylo zde také dost a dost a byly pro každého návštěvníka úplnou samozřejmostí. Lyžaři si tohoto označení vážili a chránili je, neboť bylo vlastně pro ně postaveno.

A pak přišla doba, kdy se lidé přestali o kůly a značky starat. Jeden kůl padl stářím, jiný byl vyvrácen bezohledným člověkem, na hřebenech Krkonoš se nad rozštípanými kůly ohřivali vojáci a některé kůly padly za obětí slalomu, když jsme se někdy za války dostali na Krkonoše na černo.

Němé značky začaly rezavět, šroubky, které je udržovaly ve správném směru se uvolňovaly a najednou na místě němé značky visel bezvládně kus rezavého plechu, který nám již nedovedl poradit.

A tyto rady by člověk na Krkonoších potřeboval dosti často. Není totiž na horách stále takové počasí, aby bylo vidět z Liščí až na Kotel a Sněžné rokle. Najednou to na vás někdo hodí a jste jako v pytli. Mlha — mlha — mlha, že nevidíte před sebe na pár metrů.

A tak zůstanou pro široké vrstvy lyžařů tyče a značky nejužívanější a nejbezpečnější orientační pomůckou. Němé značky mají svou důležitost nejen na křižovatkách, ale v určitých vzdálenostech se musí rozestavět i podél cest.

Kolikrát jde člověk podél tyčí, jde, jde a najednou se mu zdá, že jde podél jiných tyčí, než původně chtěl. Chvilku uvažuje, bojuje sám se sebou a najednou vidí zafoukaný strom — kousek vedle cesty. A vedle té „jeho cesty“, kterou tak dobře zná, nikdy podobný strom nestál. Jest mu docela jasné, že jde po špatné cestě. Vůbec si

Jakovou lyžařskou obuv dodává jen

Standa
ZÝMA
výrobca speciálné sportovní obuvi
PRAHA XVII, KOŠÍŘE, ST. PIVOVAR, TEL. 465-72
Přijímám zakázky na míru na březem

neuvědomí, že vítr, sníh, jinovatka a hlavně jeho fantazie změnila docela obyčejný smrk — okolo kterého jel již mnohokrát — ve tvar velice nápadný a neznámý. A odtud jest již jen krok k tomu, že náš lyžař pojede kousek od cesty vpravo a tam se domnívá, že určitě přijde na tu „pravou cestu“. A večer ho hledá záchranná horská služba.

Nebo jedete jindy v mlze po staré známé cestě. Máte jet po úplné rovině a najednou se vám zdá, že jedete s kopce. Vítr a mlha si s vámi trochu hraje, aniž byste si to uvědomovali a výsledek jest stejný jako v předešlém případě.

A představte si, že když již chcete opustit tyče, zjeví se před vámi nemá značka. Ten z plechu vyřiznutý symbol pro určitou chatu nebo osadu do vás naleje opět nové cestovatelské sebevědomí a sílu, mlha se stane pro vás jen romantickým rámcem cesty, nikde nebudete skákat přes převisy do strží a roklí a lidé ze záchranné služby bu-

dou moci klidně sedět doma a odpočívat po svém normálním zaměstnání.

Svaz lyžařů RČS začal znovu umisťovat na Krkonoších velký počet němých značek. Jednak aby zpřístupnil celé Krkonoše, aby chránil lidi před blouděním, aby nešetřil peníze a šetřil záchrannou službu a nakonec tím šetří také převisy nad Obřím dolem, Kotelnými roklemi atd., protože lidé přes ně přestanou v mlze skákat a převisy se přestanou s lyžaři utrhouvat.

A až pojedete některou krkonošskou cestou podle tyčí a němých značek, uvědomte si, co nákladů a práce stojí toto znovubudování lyžařských cest. Chraňte a šetřte tyto cesty, protože patří vám — lidem, kterým přirostly hory k srdci. Když uvidíte poražený kůl, pomozte mu na nohy a od zaváté značky odhrabte sníh. Budete-li mít nějaký návrh nebo připomínku, napište ji do Svazu lyžařů, který vám již předem za pomoc děkuje.

MUDr. JIŘÍ FILSAK:

Aklimatisace lyžařských závodníků ve vysokohorských polohách

Před začátkem letošní lyžařské sezóny byly rozeslány všem sjezdařům a závodníkům přicházejícím v úvahu pro Zimní Olympijské hry, dotazníky o aklimatisaci, které měly zjistit, jakým způsobem reagují naši lidé na změnu pobytu při příchodu do vysokohorských poloh ve výši asi 2.000 m nad mořem. Podle výsledků se pak měla zařídit aklimatisační doba nutná pro úspěšné absolvování závodů na Zimních Olympijských hrách. Dotazník obsahoval mimo data o výšce nad mořem, ve které se závodník narodil a převážně žil, otázky o druhu zaměstnání, ceňou řadu dalších dotazů.

Většina z našich olympioniků zúčastnila se mnohokrát treningových táborů ve střediscích alpského lyžařství. Všichni pochopili význam tohoto zdravotního dotazníku a vzorně jej vyplňovali.

Na otázku jaké osobní pocity kdo z nich měl, pokud se týče únavy, chuti k treningu, k jídlu, k duševní práci a možnosti koncentrace, psali všichni dotazovaní asi následující: První den po příjezdu do vysokohorského města nepocítovali žádné zvláštní únavy, mimo obvyklou únavu z delší cesty. Druhý a třetí den pozorovali mnozí mimořádnou chuť k jídlu a cítili zvýšenou potřebu potravy. Čtvrtý až sedmý den pozorovali mnozí určité snížení výkonu a nechuť k treningu. V případě závodů v této době asi polovina udávala špatný výkon. Téměř všichni říkají, že během týdne jsou v novém prostředí opět v plné kondici.

Na otázku, kdy dosáhli nadpru-

měrných výsledků, udávají někteří týden jíní 14 dní, někteří dokonce měsíc.

Při překročení výšky 2.000 m a 3.000 m po prvé, uvádí někteří bušení srdce, přechodného rázu, větší únavnost, ale většina nemá zvláštní pocity žádné. Při častějších sjezdech s výškovým rozdílem větším než 800 m, hned po dokončení sjezdu, nebo během sjezdu neměli potíží žádných.

Shrneme-li výsledky dotazníkové akce, konstatujeme, že naši závodníci snášejí změnu polohy poměrně velmi dobře a že 8—10 dní je dostatečnou dobou, aby u průměru byly předpoklady pro plný závodní výkon. Je samozřejmé, že zásady správného treningu, hlavně pokud se množství naježděných kilometrů a výškového rozdílu týče, musí být dodržovány. Víme z vlastní zkušenosti, že se to málokdy děje.

Srovnáme-li výsledky dotazníku se zkušenostmi, které jsme přivezli ze studijního zájezdu HZS ze Švýcarska, vidíme, že i Švýcaři jsou stejného názoru, pokud se dělky aklimatisace týče. Měli jsme možnost mluvit s velehorskými horolezci, kteří považují časté výstupy lanovkou a sjezdy do údolí, kde bydlí, za nejlepší způsob jak získat dobrou aklimatisační schopnost. Švýcaři sportovní lékaři svým závodníkům doporučují sedmidenní aklimatisační dobu při velké změně nadmořské výšky.

Aklimatisace ve vysokohorských polohách je zjevem komplexním a spousta činitelů hraje zde důležitou úlohu. Tělesná konstituce našich zá-

vodníků je podle výsledku dotazníků celkem schopna dobře rychlé aklimatisace. Kdo by, díky své konstituci, aklimatisační zatížení nesnesl, ten pravděpodobně nepodá ani v jiném směru spolehlivý sportovní výkon.

Záleží na životosprávě a na dávkování treningu, zda jsou aklimatisační pochody rušeny či nikoliv. Doporučujeme dbáti hlavně prvé dny o pravidelnou stolicí, event. užít projímadla, prvé 2 dny nespěchat s treningem, trénovat hravě a pokud se potravy týče, ovládnout se a nepřecpávat se prvé dny příliš těžkými jidly.

Někteří švýcařští lékaři doporučují v prvé dny delší pobyt na lůžku i když zpravidla spánek ve vysoké poloze je prvé dny rušen. Nedoporučují brát nějaké prostředky pro spaní. Takový prostředek nepřivodí fyziologický spánek.

Pokud se sestavení dietního lístku týče, mimo určité omezení bílkovin a těžších jídel prvé 2 dny, bude strava závodníka při dokonale upravené stolici taková jako doma. Nedoporučuje se, měnit nějak svůj obvyklý jídelní lístek. Samozřejmou podmínkou je dokonalá hygiena sportovce, při níž rozumně užívaná koupel nemůže naprosto škodit ani nevede k nastužení, jak vysvitlo z několika dotazníků, ba naopak část švýcarského sportovního mužstva užívá dvakrát až třikrát týdně Saunu. Poslední den před závodem samozřejmě nikoliv.

Drobné potíže, které se někdy v průběhu aklimatisace vyskytnou, bývají nejčastější známkou dočasného oslabení organismu nějakou interkurentní chorobou, nebo častým projevem skryté menší orgánové vady.

Proto všichni ti, kteří mají nějaké aklimatisační potíže, necht' se obrátí na tělovýchovnou poradnu, kde se jim dostane patřičných informací a pokynů. Těšilo by nás, kdyby nám závodníci i ostatní napsali o svých potížích event. zkušenostech do zdravotní komise Svazu lyžařů RČS.

Za oponou olympijských kruhů

STANISLAV TOMS

Nám to bylo celkem jedno, že nás nikdo nepřivítal na nádraží, byla totiž sobota a v organizačním výboru měli stažené rolety. Švédové však byli rozčarováni. Nejdříve si mysleli kdož ví, jaký je o ně zájem: všude samá švédská vlajka — modrá se žlutým pruhem. Pak jim ale někdo řekl, že jsou to barvy kantonu Graubünden a milým Švédům spadá hřebínek.

Nelepší to měli Švýcaři, ti se nemuseli se svou Národní bankou dohadovat o devisy. Pořádali si zimní olympijské hry doma — sice s různými zpožděními při závodech (pořadatelé říkali: 12 let jste na olympijské hry dovedli čekat a teď se bude rozčilovat pro nějakou půlhodinu) — a byla jim věnována všeliká péče. Na zápasy domácích chodilo pomáhat obecnostvo dokonce i s kravskými zvonci, ale nakonec, když to dostali od nás 7:1, tak byli tak zmateni, že zapomněli svému mužstvu odzvonit zlatou i stříbrnou medaili.

Se Švédy jsme počítali, že budou takovou štikou olympijského hokejového turnaje, že urvou někomu z favoritů — kromě nás — nějaký ten bodík a pomohou nám dobýt zlaté medaile. Bohužel „štika“ se utopila ve víně a hleděla spíše urvat kdejakou láhev. Nakonec musel zakročit sám princ Bertil a pozvat hráče k domlu-

vě — „na kobereček“. Všichni, dojatí, slíbili naprostou abstinenci. Druhý den skutečně zahráli dobře, porazili Rakousko nebo někoho na konci tabulky a princ se rozveselil. Uspořádal za odměnu pro hráče večer banket, kde se všichni společně, bez ohledu na červenou či modrou krev, oddávali přelévání vína z lahví do hrdel, aniž brali ohled na nějaké kázání den předtím.

Naši skokani pili místo vína vodu, učili čišníka česky a nejráději by byli na můstku spali. Když nebyli zrovna na hokeji povzbuzovat, nebo nestáli na trati, aby pomáhali kolegům — běžcům, tak mazali lyže, hladili jejich skluznice a div s prkýnky nechodili spat. Když pak byl olympijský můstek uzavřen, tak si div nezoufali. Na cestu na můstek do Pontresiny peníze neměli a tak si jednou šli zatrenovat na menší můstek, hned takhle vlevo za olympijským (stejně nevíte, kde to je). Nájezd tam byl také s vršku, stejně se vyletělo do vzduchu, ale nakonec bylo přece jen nějaké překvapení. Totiž betonová zeď, kterou byla zakončena dojezdová plocha, asi 20 m dlouhá. No a tato zeď měla za vznesený úkol, aby zarazila jezdce, který po letu vzduchem byl rád, že je opět na zdravých nohou na pevné zemi. Nejdříve to borci zkoušeli, zarazit se o zeď koleny. Když ta vzala za své, kosti se totiž ukázaly méně odolnější než betonová zeď — raději s sebou praštili o zem a svěřili své tělo sněhovým vločkám než betonu.

Exotičtí závodníci byli velkým zpestřením olympijských her a připomínali historku, kdy běžel jeden atlet závod na 100 m a kolem krku měl na provázku zavěšenou půlku citronu, aby po cestě netrpěl žízní. Bohatí mladíci z Turecka se skoro divili, že při sjezdovém závodě nejsou po cestě občerstvovací stanice a jeden z liechtensteinských sjezdařů měl kolem pasu při slalomu uvázanou větrovku, aby se mohl obléci, kdyby mu při tak dlouhé cestě byla zima.

Francouzští sjezdaři zase nadělali mnoho hluku s tím, že prý se jim v Mořici ztrácely lyže. Vysvětlení zá-

hady sice není nikterak detektivní, tím však jednodušší. Jedny z těch „ukradených“ lyží má i náš sjezdař Brchel. Nebojte se, neukradl je, tomu je Oreiller velmi rád prodal, jen mu patrně řekl, aby o tom nikde nemluvil. Proč? Inu Oreiller si šel od svazu vyinkasovat lyže nové, a když se ho ptali, co s lyžemi udělal, nemohl říci, že je prodal. Klidně asi odvětil, že mu je někdo ukradl. No a tak je to s tím kradením lyží slavných závodníků.

Brchelův závod s kufrem při olympijském slalomu je snad dostatečně znám; méně známé, alespoň nezasvěcencům, je alchymistická kuchyně našich sjezdařů, čili mazaací kniha. Místonáčelník Čtvrtečka ji pilně vede a zapisuje do ní všechny poznatky. Můžete se v ní přesně dočíst kdy, v kolik hodin, při jaké teplotě a při jakém sněhu se co má mazat. Vše je statisticky zachyceno a prakticky prováděno. Stačí jen otočit stránku a je to. Po olympijském sjezdovém závodě se však vyskytly hlasy, že místonáčelník patrně knihu otevřel na nesprávné stránce, že se přehmátl, naši podle toho mazali a pak jim to nejelo.

Sníh, nic než sníh, to byla velká starost při ZOH. Měli ho dokonce tolik, že ho na nákladních vozech železnice vozili k blízkému mostu a tam ho házeli do vody. Před noc třeba napadlo 50 cm nového sněhu. Uklízeči kluzišt si však z toho nic nedělali, klidně si pomalu chodili za svými lopatami, vyházeli stejně klidně sníh třeba na silnici a hotovo. Při hokeji zase shrabali sníh k mantinelům a tam ho lopatami házeli přes. Teprve ke konci ZOH jim jakási chytrá hlava řekla, že by měli asi praktičtější kdyby si mantinely otevřeli a sníh vysoupli ven. Sami na to nebyli s to přijít.

Lyžařům-závodníkům poradí dobře zase jen
závodník

JOSKA BUCAR vedoucí lyžařského oddělení
SPORTOVNÍHO ZÁVODU

JAROSLAV HOUBA
PRAHA II.

Dílna: Vladislavova 15 Obchod: Jungmannova 31
Telefon 358-44 Telefon 239-40

Pro velké výkony
dokonalou výzbroj

SPORT KRUPICKA
PRAHA XII, Štalinova 16, telefon 275-23
PRAHA II, Jungmannova 24, telefon 382-90

Úspěch Švédů v běhu na 18 km

LYŽAŘI

18 km

1. Lundstroem, Švéd. 1:13:50 hod.
2. Oestnsson, Švéd. 1:14:22 hod.
3. Eriksson, Švéd. 1:16:36 hod.
40. Cardal, ČSR 1:25:44 hod.
58. Kosour, ČSR 1:29:37 hod.
59. Fousek, ČSR 1:29:37 hod.
60. Zajíček, ČSR 1:29:44 hod.
63. Kovačičk, ČSR 1:31:06 hod.

50 km

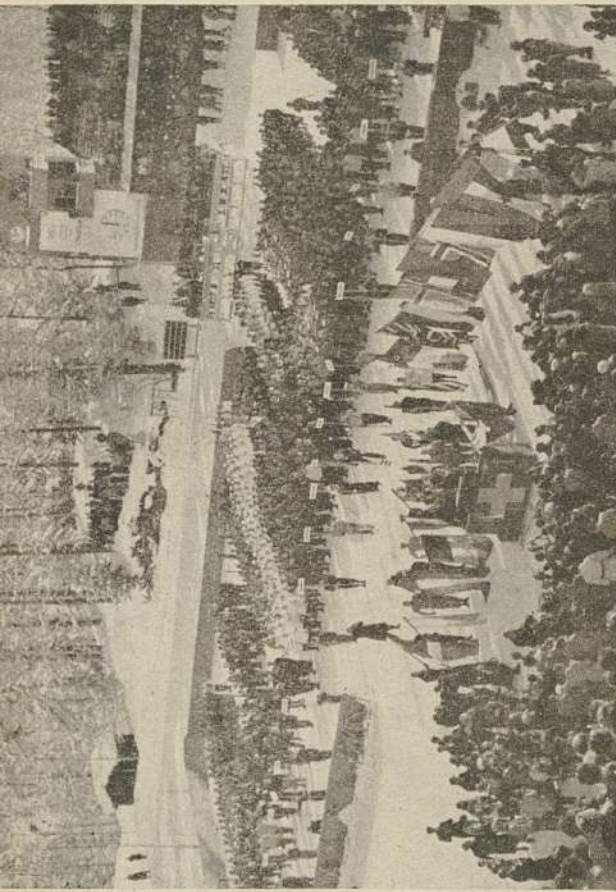
1. Karlsson, Švédsko 3:47:48 hod.
2. Eriksson, Švédsko 3:52:20 hod.
3. E. Vanininen, Fin. 3:57:38 hod.
8. Cardal, ČSR 4:14:34 hod.
11. Balvin, ČSR 4:17:51 hod.
20. Zajíček, ČSR 4:44:35 hod.

4x10 km

1. Švédsko 2:32:08 hod.
2. Finsko 2:41:06 hod.
3. Norsko 2:44:33 hod.
8. Československo 2:54:56 hod.

Samostatný slalom mužů

1. Reinalter, Švýcar. 2:10.3 min.
2. Couttet, Francie 2:10.8 min.

Olympijský slib všech účastníků

Přehled vítězů V. ZOH 1948

Skok prostý

1. Hugsted, Norsko 228,1 b.
(65 a 67 m)
2. B. Ruud, Norsko 226,6 b.
(64 a 67 m)
3. Schjeiderup, Norsko 225,1 b.
(64 a 67 m)
16. Belonožnik, ČSR 203,9 b.
(61 a 60 m)
21. Lukeš, ČSR 198,5 b.
(58 a 60,5 m)
29. Cisar, ČSR 189,4 b.
(59 a 62 m)

Sdružený závod

(18 km a skok)

1. Hassu, Finsko 448,80 b.
2. Huhtala, Finsko 434,65 b.
3. Israelsson, Švédsko 433,40 b.
31. Kadavý, ČSR 338,6 b.
32. Kosour, ČSR 328,5 b.
35. Lukeš, ČSR 319 b.
36. Šimůnek, ČSR 312,3 b.

Alpská kombinace žen

1. Belserová, Rakousko 6,58 b.
2. Frazerová, USA 6,95 b.
3. Mahringerová, Rakousko 7,04 b.
9. Nekvapilová, ČSR 10,98 b.
18. Moserová, ČSR 23,01 b.

BOBY

Skeleton

1. Bibia, Itálie 323,2 b.
 2. Heaton, USA 324,6 b.
 3. Crammond, Belgie 325,1 b.
- Československo nestartovalo.

Dvojboby

1. Švýcarsko 5:29.2 min.
14. Československo 5:46.6 min.

Čtyřboby

E. Mahringerová (Rakousko)

Ženy

3. Rada, Rakousko 178,133 b.
10. Čáp, ČSR 160,233 b.
13. Fikar, ČSR 154,155 b.
1. Scottová, Kanada 163,077 b.
2. Pawliková, Rakousko 157,588 b.
3. Altweggová, Anglie 156,166 b.
4. Nekolová, ČSR 154,088 b.
5. Vrzaňová, ČSR 153,044 b.
15. Lerchová, ČSR 144,433 b.

Dvojce

1. Lamoyová—Baugulot, Belgie 11,227 .b
 2. Kekessyová—Király, Maďarsko 11,109 b.
 3. Morová—Diestlmayer, Kanada 11,000 b.
- Knittlová—Vosátka, ČSR, vzdali.

RYCHLOBRUSLAŘI

500 metrů

1. Helgesen, Norsko 43.1 vt.
- 2.—4. Barthomlec, USA 43.2 vt.
- Fitzgerald, USA 43.2 vt.
- Nyberg, Norsko 43.2 vt.

1500 metrů

1. Farstad, Norsko 2:17.6 min.
2. Seyffarth, Norsko 2:18.1 min.
3. Lundberg, Norsko 2:18.9 min.
25. Kolář, ČSR 2:56.6 min.

5000 metrů

1. Liaklev, Norsko 8:29.4 min.
2. Lundberg, Norsko 8:32.7 min.
3. Hedlund, Švédsko 8:34.8 min.
22. Kolář, ČSR 8:58.9 min.

10.000 metrů

1. Seyffarth, Švédsko 17:26.3 min.
 2. Parkkinen, Finsko 17:36 min.
 3. Lammie, Finsko 17:42.7 min.
- Kolář, ČSR, byl diskvalifikován.

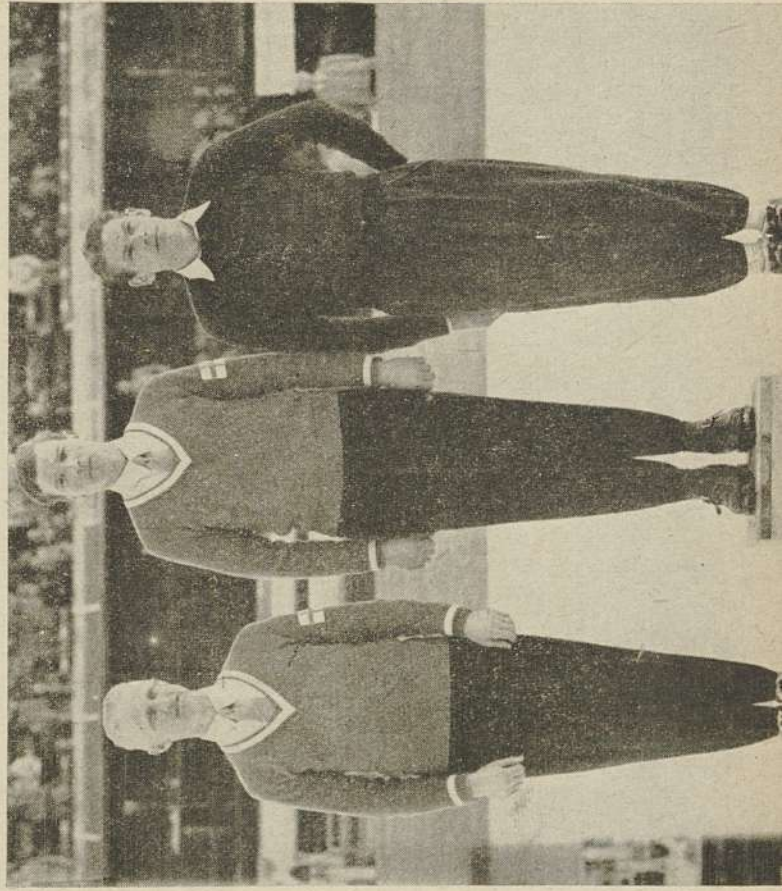
LEDNÍ HOCKEY

1. Kanada 69:5 15 bodů
2. Československo 80:18 15 bodů
3. Švýcarsko 67:21 12 bodů
4. Amerika 86:33 10 bodů
5. Švédsko 55:28 8 bodů
6. Anglie 39:47 6 bodů

Oreiller a Couttiet (Francie)

Huhtala (Finsko), vítěz Hassu (Švédsko)

H. Hassu (Finsko)

ZIMNÍ PĚTIBOJ

1. Lindh, Švédsko 14 b.
 2. Kpt. Grut, Švédsko 15 b.
 3. Kpt. Haas, Švédsko 17 b.
- Československo nestartovalo.

VOJENSKÉ HLÍDKY

1. Švýcarsko 2:34:25 hod.
2. Finsko 2:37:23 hod.
3. Švédsko 2:41:03 hod.
6. Československo 3:10:26 hod.

KRASOBRUSLAŘI

Muži

1. Button, USA 191,117 b.
2. Gerschwiller, Švýcar. 181,122 b.

1. Frazerová, USA 1:57.2 min.
2. Meyerová, Švýcar. 1:57.7 min.
3. Mahringerová, Rak. 1:58 min.
16. Někvapilová, ČSR 2:12 min.
20. Moserová, ČSR 2:21.1 min.

Slalom žen
(do kombinace)

1. Mahringerová, 1:58.1 min.
2. Frazerová, USA 2:01 min.
3. Schu-Pieaufová, 2:04.3 min.
4. Někvapilová, ČSR 2:08.8 min.
20. Moserová, ČSR 2:21.6 min.

Sjezd žen
(též do kombinace)

1. Schlungerová, 2:28.6 min.
2. Belslerová, Rakousko 2:29.2 min.
3. Hamererová, Rak. 2:30.2 min.
14. Někvapilová, ČSR 2:37.4 min.
25. Moserová, ČSR 2:46.2 min.

9. Brchel, ČSR 2:16.6 min.
17. Šponar, ČSR 2:21.7 min.

Slalom mužů
(do kombinace)

1. Couttiet, Francie 2:14.9 min.
2. Mall, Rakousko 2:16 min.
3. Chiorreni, Itálie 2:18.1 min.
6. Šponar, ČSR 2:22.5 min.
13. Brchel, ČSR 2:26.3 min.
36. Šlachta, ČSR 2:44.4 min.

Sjezd mužů
(též do kombinace)

1. Oreiller, Francie 2:55 min.
2. Gabl, Rakousko 2:59.2 min.
- 3.—4. Molitor, Švýcar. 3:00.6 min.
- Olinger, Švýcar. 3:00.6 min.
17. Šponar, ČSR 3:09.2 min.
27. Brchel, ČSR 2:12.8 min.
46. Šlachta, ČSR 3:29.8 min.

Alpská kombinace mužů

1. Oreiller, Francie 3:27 b.
2. Molitor, Švýcarsko 6:44 b.
3. Couttiet, Francie 6:95 b.
9. Šponar, ČSR 11:19 b.
14. Brchel, ČSR 14:85 b.
34. Šlachta, ČSR 34:41 b.

• Ing. ANTONÍN JAURIS,

předseda Svazu lyžařů RČS:

Spokojen nejsem. Nechej tím říci, že si stěžují na snahu neb dobrou vůli závodníků, té bylo dost. Nečekal jsem žádné zázraky, ale to co většina chlapců dokázala, bylo pod průměr. Je to pro nás velká a drahá zkušenost. Musíme začít znovu a dát těm, v které věříme, hodně možností k přípravě, nejen u nás doma, ale i za hranicemi v mezinárodní konkurenci, která je tím pravým měřítkem.

• BOHUMIL ZADÁK,

místopředseda Olympijského výboru a býv. náčelník SLRČS:

Měl jsem již svůj osobní názor před odjezdem mužstva do Sv. Mořice, že výprava je příliš početná a že nelze mít za prokázáno, že by všichni účastníci mohli na mezinárodním fóru dosáhnout výkonu, který Olympijský výbor předpokládal, to je umístění do 10. místa v pořadí. Byl jsem si vědom toho, že v lyžařství jsou podmínky o hodně těžší než u jiných sportů a že není mezinárodního měřítko. Umístění našich lyžařů na Olympijských hrách mě nepřekvapuje — neboť splnilo moje předpoklady. Jsem přesvědčen, že všichni závodníci se snažili seč mohli, avšak nesmíme zapomínat, že doba výkonnosti u mnohých již přešla. To, že se umístí na domácích závodech na předních místech a že v domácím prostředí podávají výkony dostačující na přední místa, ba i na mistrovské tituly, nesmí nás mýlit. Dokazuje to pouze, že nemáme dostatek mladých, výkonných schopných skokanů a nejméně běžců. Ti mladí skokani, Bělonožník a Remza, kteří byli vysláni prodělavat svůj mezinárodní křest, se drželi velmi dobře. Výborně se držel i Cardal a Balvín. Nechej se šířit o druhých, zdůrazňují pouze tyto, abych ukázal, že zanedbávání běhu na lyžích a běhu terénem, které se odráží i v nácvikové metodě SL, bohužel odvádí mladé, schopné, od těch disciplin, ve kterých jsme měli pověst nejlepších Středoevropanů.

• KAREL MAREK,

vedoucí sportovní redaktor „Práce“:

Na Olympijských výsledcích našich lyžařů se krásně odrazila sportovní politika části vedení Svazu lyžařů. Sjezdáři se připravovali každou zimu v Alpách, i před Olympijskými hrami byli několik týdnů v Tyrolích a ve Švýcarsku. Správně! Ale běžci a skokani neviděli téměř deset let nic jiného než Krkonoše. A přece právě oni mohli zaznamenat pěkné výsledky. Je

už nejvýš na čase, aby vedení Svazu rozdělilo svoji péči úměrně na všechna odvětví.

• JAN NOVOTNÝ,

sport. redaktor „Mladá fronta“:

S výjimkou Cardala v běhu na 50 km naši lyžaři zklamali. Nechtěli jsme a

• RUDOLF KRŇOUL,

tajemník Svazu lyžařů RČS:

Nejsem spokojen s přípravou závodníků. Training nebyl účelně a účelově veden. Vytýkám závodníkům, že v Mořici neměli tu pravou bojovnost, což se ukázalo zejména u běžců. Nedovedu pochopit, že nebylo možno vyřešit otázku mazání k spokojenosti závodníků.

Co říkáte výsledkům

NAŠICH LYŽAŘŮ VE SVATÉM MOŘICI?

Tuto otázku jsme položili několika čelným lyžařským pracovníkům a sportovním odborníkům. Jejich odpovědi neskresleně uveřejňujeme, i když v některých jsou „slova do pranice“. V jednom se však všechny odpovědi shodují, že zde doma jsme čekali více. Proč jsme se toho nedočkali, nám snad odpoví ti, co byli ve Sv. Mořici.

také jsme nečekali, že naši reprezentanti přijedou ověnění olympijskými vavříny. Čekali jsme a v to jsme měli plné právo věřit, že alespoň dokážou to, co skutečně dovedou, když už ne více, jak je na Olympiádách a významných závodech samozřejmostí. Šli však vesměs pod výkony svých možností a v tom nás zklamali.

• Redaktor OLDŘICH ŠIMEK,

předseda klubu sportovních novinařů:

I když jsem si byl vědom toho, že naše lyžaře čeká ve Sv. Mořici velmi těžká práce, přece jsem jen věřil, že skončí úspěšněji. Domnívám se, že snad příprava našich závodníků měla být pečlivější a že i běžcům a skokanům měla být umožněna příprava ve vysokohorském prostředí a s mezinárodní konkurencí.

• KAREL VÁCHA,

bývalý náčelník Pražské župy SLRČS:

Jsem spokojen, protože jsem více nečekal. Udělali jsme velikou chybu, že jsme do Sv. Mořice poslali borce, kteří již dávno dosáhli hranice své výkonnosti. Starý kůň nikdy Derby nevyhraje. Měla se dát možnost mladým běžcům a skokanům získat cenu mezinárodní zkušenost. Ti jsou naše budoucnost a ti se musí zlepšovat a své výkony porovnávat. Jedině z Cardala mám velikou radost.

• Dr STANISLAV OTÁHAL,

vykající atlet a lyžařský závodník:

Jsem celkem spokojen, jelikož za daných poměrů se nedalo víc dělat. Krátká doba k aklimatisaci, zastihla naše borce v běhu na 18 km v poklesu formy. Pokud se týká sjezdáři, jsem lepší umístění neočekával. Přesto, že měl dlouhý training v Alpách, nevyrovnaně se nikdy domorodcům. Doporučuji, aby se naše výchova v závodním lyžařství obrátila opět více k běhu. Místo peněz vydaných na training sjezdáři, stačil by zlomek obnosu na účelnější přípravu běžců.

a co tomu říkal tisk!

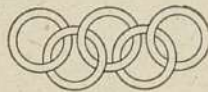
• Redaktor JOSEF DUŠEK

v článku „Jenom hokejisté zachránili čest — Kvantita neznamená kvalitu — Lyžaři většinou zklamali“, uveřejněném ve „Svobodném slově“ dne 11. února 1948, píše o lyžařích:

NAPROSTĚ SELHÁNÍ LYŽAŘŮ

Lyžaři tvořili největší část výpravy. Bylo jich více než třicet, nepočítaje četné činovníky. Právě někteří funkcionáři nám vytýkali nás kritický postoj a byli naprosto přesvědčeni, že lyžařům křivdíme. „Ukáží vám svoje úžasné schopnosti“ — zněl hrímavý hlas rozčileného činovníka. Jak bychom byli šťastni, kdyby skutečně některý z lyžařů tyto úžasné schopnosti na olympijských hrách

OLYMPIADA A NĚCO TĚŽKÉHO

projevil. Bohužel — nestalo se tak. Vážíme si velmi bojovného ducha lyžaře Cardala, jehož zásluhou se naše štafeta dostala z jedenáctého místa na osmé. Dovedeme ocenit jeho úžasný boj za nejtěžších podmínek v lyžařském marathonu. Cardal si těžce vybojoval osmé a Balvín jedenácté místo v tomto mamutím závodě.

Dovedeme ocenit skutečné bojovníky. A vážíme si jejich nezlomného ducha a touhy vydobýt své vlastní vavříny. Nebyli však všichni jako Cardal nebo Balvín. Mnozí považovali reprezentaci za příjemné strávení dovolené. Pro většinu lyžařů byl jim svěřený úkol nad jejich síly. Prostě byli vlastními činovníky přecenění.

• Redaktor M. WENDT

napsal do „Lidové demokracie“ dne 11. února 1948 „Zimní olympiada pod drobnohledem“ — tuto kritiku o lyžařích:

NAŠIM LYŽAŘŮM TO NEVYŠLO

Hodnocení našich úspěchů a neúspěchů začneme s našimi lyžaři, kteří nás, příznivce si to, zklamali. A týká se to hlavně našich sjezdařů, kteří po velké přípravě v Krkonoších a ve Sv. Antonu na olympiádě pohořeli. Je sice pravdou, že zraněním byla vyřaděna celá řada našich sjezdařů, ale na olympiádě startovali opravdu jen ti nejlepší. Ukázalo se znovu, že při sjezdařských disciplínách nelze při velké odvaze spoléhat na to, jak to vyjde, ale že k této odvaze nutno přidat i dokonalé technické ovládnutí lyží, trochu taktiky a hlavně dobré mazání. A právě ta poslední stránka je hlavní příčinou neúspěchu. Prostě chybí nám tradice a s ní spojené zkušenosti v mazání. Tím více nutno se obdivovat úspěchům Američanů, kteří jsou rovněž ve sjezdařských disciplínách nováčky, ale kteří odvezli, a právě ve slalomu, zlatou medaili. Ani naši běžci nesplnili stoprocentně to, co jejich předchůdci na předešlých olympiádách. Čest praporu zachránil jilemnický Cardal, jehož 8. místo před norskými běžci je skvělým úspěchem. Naším běžcům chyběla ovšem dokonalá aklimatisace a myslíme, že by bylo bývalo prospěšnější, kdyby naši běžci jeli do Sv. Mořice o týden dříve a sjezdáři do Sv. Antonu o týden později. Jsme přesvědčeni, že by se to bylo výrazně projevilo jak v běhu na 18 km, tak ve štafetě 4×10 km. Celou tuto úvahu možno shrnout: Musíme v lyžařství ještě mnoho dohánět a je proto nutno trenovat, trenovat a zase trenovat. Dávejme však přednost těm disciplínám, pro které máme přirozené přírodní podmínky, i když nadání máme pro obě. Je sice pravdou, že sjezdařina je efektnější, lépe vyhovuje našim mladým závodníkům, protože je odváznější a není to taková dřina. Ale tradice nám praví, že jsme byli vždy v čele středoevropské běžecké elity a je nutno, abychom brzy opravdu zase byli!

Každý z nás má v životě něco těžkého. Já mám sestru. 80 kg bez klobouku a rukavic. Postrach rodiny. Báh k ní byl velmi milostiv. Přidal ji na váze i na jazyku. Ta když začne mluvit, tu sám velký Mašlonka by opustil studem se červenaje své místo u mikrofonu a věnoval by se háčkování. Zatím ovšem není třeba, aby se Štefan strachoval, oháněl dráty a sháněl klubka potřebná k tomuto úkonu, neboť co se ve věcech sportovních týče, vyrovná se jí ve tvrdosti jedině obrana švédského hokejového mužstva a zasvětit ji jen do jediného odvětví neb druhu sportu, rovnalo by se již předem úspěchu italských hokejistů na ZOH. Říká se sice, že dobrá vůle všechno zmůže, ale u ní by tu vůli museli rozházovat v atomkách.

Posuďte sami. Čekám u radia na zprávy z Olympiády napnutý jako struna. „Haló! Hlásíme se vám z Mořice. Dnešní den byl ve znamení lyžařů. Na programu jsme měli sjezd... klap.“ „Já Ti budu poslouchat o nějakém sjezdu! Já už mám těch manifestací, valných hromad a sjezdů nad hlavu.“ hlaholí 80 kg v županu! „Co děláš? Zapni to radio! Pust, pust.“ „Ne, já... Klap, bum, prásk. — Tak a je po radíu!“

„Já bych tě... víš o čem to bylo? Víš ty vůbec, co je to sjezd? Jedna z nejobtížnějších lyžařských disciplín, kdy závodník v plné rychlosti letí skoro tři kilometry s tisícimetrovým spádem!“

„To aby měl padák, když letí přes...“

„Ne, jede, rozumíš? Se shora dolů! O tom jsi mohla slyšet z radia, kdybys ho nerozbila. Poďvej se, jsem tvůj bratr rodný, řeknu ti to po lopatě, pokusím se ještě jednou alespoň theoreticky zasvětit do lyží tu tou mou drou hlavu. Dávej pozor! Závodník jede výtahem nahoru.“

„Na kterou horu?“

„Bože, neskákej mi do řeči. V Mořici jsou Alpy. Vyjede nahoru tisíc metrů. Tam je napsáno start. Připne si lyže a čeká. Pak mu řeknou teď a on se rozjede dolů s kopce.“

„Tak vidíš, to se může stát jen ve Švýcarsku. U nás by si mohl jezdit jak a kde by chtěl a nemusel čekat, až někdo řekne milostivě teď a strčí ho s kopce.“

„Rozuměj tomu, vždyť je to závod a měří mu čas, kdo bude dřív dole. Soustřed' se trochu. Tady je prkno, opřu ho o židli. Má spád. Vid'! Tak a tady na židli stojí závodník.“

„Vždyť jsi říkal na lyžích. Tak on stojí na židli na lyžích? Proč si tedy neseďne, než řeknou teď?“

„Bože, dívej se! Jede. Tady dolů. Nabírá rychlost, jede jako namydle-

ný, zvyšuje tempo, komitá rukama, hole se... hole se, jak bych to řek...“

„Žiletkou, protože břitvou by se říznul v té rychlosti. Je to strašný sport, jet na lyžích, jet jako namydlený a přitom se holit.“

„Já se zblázním! Letí z kopce, hole se zapichují do sněhu, vyrovnávají pohyby, hole co takové! Je to dřevo!“

„Nenadávej, když to neumíš vysvětlit, tak si to nech. Nejdřív jede namydlený, pak letí a neholí se, vždyť bude mít lišej.“

„Hleď, jede, v rukou má dřevěné hole a vpředu je někde cíl, jen v duchu si říká, rychleji, rychleji, ještě rychleji.“

„A co si říká v duchu rychleji?“ „Aby jel rychleji. Tak poďvej naposled a stručně. Start, svah, první třetina, druhá třetina, před ním je cíl a už je tam.“

„Góól.“

„Neblázni, co mluvíš o gólu?“

„No jako to říká pan Laufer v rozhlase. Zábrodský je v první třetině, ve druhé třetině a už je tam. Vedeme dva nula. Že je to tak?“

„Poďvej dívenko, komu není s hůry dáno musí dostat se strany, jak zní staré přísloví. Já ti nebudu nic dělat. Radio jsi rozbila, přijemnila jsi mi celý večer, já jdu k Tondovi. Předně mně musí říci, jak dopadli Brchel se Šponarem a až se vrátím, tam mu pořádně vyžehlím lyže, aby nám to v sobotu dobře jezdilo. Můžeš je přinést z předsíně i s tím voskem. Ať se alespoň zapojíš do sportovního života tímto výkonem. Ano. Každý z nás má v životě něco těžkého. Já měl sestru, neboť...“

Prohlašuji tímto, že za svoji sestru žádné dluhy panu Antonínu Č. neplatím, a že jsem jí k zehlení, natož k propálení lyží, žádný rozkaz nedával. Učinilať tak sama ve snaze zapojiti se touto cestou prakticky do sportovního života. Škody vlastní, rozbitý lustr včetně provoskovaných šponovek a sváteční košile nepočítám.

—ub—

Mezinárodní závody SLRČS

Ve dnech 13. až 15. února 1948 uspořádal Svaz lyžařů RCS zdařilé mezinárodní závody ve Spindlerově Mlýně, kterých se účastnili kromě našich také nejlepší závodníci Norska, Polska a Jugoslaviie.

Výsledky:

Běh na 18 km:

1. Cardal Jaroslav,
2. Dahl Eibert (Norsko),
3. Zajiček Jaroslav.

Závod sdružený:

1. Dahl Eibert (Norsko),
2. Krzeptowski Josef (Polsko),
3. Kadavý Jaroslav (ČSR).

Závod ve skoku:

1. Ruud Birger (Norsko),
2. Hoel Arne (Norsko),
3. Taraldsen Sigurd (Norsko).

Závod v běhu na 18 km — (I. část závodu sdruženého)

1. Cardal Jaroslav, ČK s SKI Jilemnice	1:18:09
2. Dahl Eibert, Norsko	1:18:22
3. Zajiček Jaroslav, SK Nové Město na Mor.	1:20:25
4. Šir Jaroslav, LK Liberec	1:21:01
5. Jon Ladislav, ČSK Vysoké nad Jiz.	1:23:34
6. Kadavý Jaroslav, LZK Praha	1:23:35
7. Krzeptowski Jozef, Polsko	1:24:10
8. Nemessegy Elemer, KSTL St. Smokovec	1:24:41
9. Dziedzic Stefan, Polsko	1:24:44
10. Skrbek Otto, ČSK Vysoké nad Jiz.	1:25:00
11. Steholm Asbjörn, Norsko	
12. Kwapien Tadeus, Polsko	
13. Jenka Slavomir, Sokol Mladá Boleslav	
14. Banko Zdeno, KSTL Ban. Bystrica	
15. Kovalčík Štefan, KSTL Tatr. Lomnica	
16. Kučera Karel, SK Vrchlabí	
17. Lukeš Jaroslav, SK Spindlerův Mlýn	
18. Materna Jaroslav, SK Spindlerův Mlýn	
19. Zanta František, ČSK Vysoké nad Jiz.	
20. Tuláček Josef, LZK Praha	

Přihlášeno 55 — startovalo 41 — závod dokončilo a klasifikováno celkem 36 závodníků. Vzdalo 5 závodníků.

II. Část závodu sdruženého — skok

	m	m
1. Tajner Leopold, Polsko	212,5	(52,— 55,—)
2. Lukeš Jaroslav, SK Spindlerův Mlýn	212,2	(52,— 51,5)
3. Dahl Eibert, Norsko	202,2	(50,— 49,—)
4. Steholm Asbjörn, Norsko	201,3	(47,— 51,—)
5. Krzeptowski Jozef, Polsko	201,2	(48,5 55,—)
6. Janata Bořivoj, LK Severák Jablonec	200,2	(51,— 51,—)
7. Kadavý Jaroslav, LZK Praha	193,7	(46,5 51,—)
8. Chaban Ondřej, KSTL Ban. Bystrica	192,4	(44,— 47,—)
9. Hrubý Josef, ČSK Vysoké n. Jiz.	190,8	(47,— 49,5)
10. Kwapien Tadeus, Polsko	187,9	(46,— 48,—)
11. Nemessegy El., KSTL St. Smokovec	184,3	(44,— 48,—)
12. Dziedzic Stefan, Polsko	182,1	(44,5 46,—)
13. Pelc Zdeněk, MB klub Praha	181,9	(44,5 48,—)
14. Skrbek Josef, ČSK Vysoké n. Jiz.	182,—	(48,— 48,—)
15. Kmoch Ladislav, SK Spindler. Mlýn	175,7	(42,— 46,—)

Závod ve skoku prostém

1. Ruud Birger, Norsko	343,9	(67,5 67,0 73,5)
2. Hoel Arne, Norsko	342,1	(70,0 68,0 74,0)
3. Taraldsen Sigurd, Norsko	326,6	(66,5 67,0 68,0)
4. Eiklid Steigrim, Norsko	317,6	(60,0 66,0 67,0)
5. Marusz Stanislaw, Polsko	316,0	(64,0 64,0 71,0)
6. Remza Zdeněk, Sokol Studenec	312,1	(62,5 62,0 68,5)
7.—8. Dahl Eibert, Norsko	307,8	(61,0 63,0 62,5)
7.—8. Thomas Emil, LTBK Nový Svět	307,8	(65,0 65,0 67,5)
9. Cisar Josef, SK Lomnice n. P.	202,8	(62,5 62,0 66,0)
10. Lenemajer Antonin, LTBK Nový Svět	302,1	(59,0 61,5 66,0)
11. Tajner Leopold, Polsko		(60,0 57,0 62,5)
12. Stehollen Asbjörn, Norsko		(59,5 58,0 61,5)
13. Krzeptowski Jozef, Polsko		(56,0 58,5 61,0)
14. Lukeš Jaroslav, SK Spindl. Mlýn		(54,0 55,5 60,0)
15. Hrubý Josef, ČSK Vysoké n. Jiz.		(65,0 56,0 66,0)
16. Hraus Vladimír, SK Dvůr Králové		(59,0 57,0 65,0)
17. Polda Janez, Jugoslaviie		(67,0 69,0 74,5p)
18. Lenemajer Frant., LTBK Nový Svět		(53,5 57,0 59,0)
19. Janata Boř., LK Severák Jablonec		(52,0 59,0 63,0)
20. Felix František, SK Lomnice n. Pop.		(54,0 56,0 61,0)

Skákalo se ve všech 3 kolech z polovičního nájezdu! Kritický bod můstku je 81 metrů. K závodu přihlášeno 58, startovalo 52, klasifikováno 41 závodníků.

Henri Oreiller (Francie), vítěz sjezdu

S. Nekvapilová (ČSR) při slalomu

Švéd Lundstroem, vítěz běhu na 18 km

Z přípravy

REPRESENTAČNÍHO MUŽSTVA LYŽAŘŮ

SSSR

Ve 4. čísle „Zimního sportu“ byl popsán plán přípravy nejlepších lyžařů Sovětského svazu. Výsledky, které byly v Bakuriani na Kavkazu docíleny, budou směrodatným vodítkem stavitelů definitivního národ. mužstva SSSR k reprezentaci za hranicemi.

Svědlovský lyžař Borin byl favoritem závodu v běhu na 30 km a nebýt špatné střelby mladého Korotkova, musil se spokojit s druhým místem. Strílelo se na vzdálenost 100 m do třech figur. Korotkov zasáhl jen jednou a byl potrestán dvěma minutami. Třetí místo obsadil Protasov z Moskvy.

Skvělý Gruzinec Makropulo přiběhl první na 18 km a jistým skokem 33 m dlouhým na můstku s kritickým bodem 40 metrů si zajistil vedoucí místo mezi sruženáři. Nejlépe skákal Turkov z Leningradu (39 m).

Závod na 50 km byl uspořádán na 10km, technicky obtížném okruhu. Protasov proběhl prvou pětinku v nejlepší čase a svůj náskok si udržel až do cíle. Jen ve čtvrtém kole jej ohrozil Orlov z Gorkého, Smirnov z Moskvy a Borin ze Svědlovska. Vítěz dosáhl času 3:29:12 hod., 2. Smirnov 3:31:42 hod., 3. Borin 3:32:03 h. Orlov, kterému byl naměřen čas o 4 vt. lepší vítěze, byl diskvalifikován pro zkrácení trati.

Kontrolní závod skokanů měl neobvykle napínavý průběh. Délkou skoků se blýsknul Skvorcov z Moskvy, 43,5 + 41,5 + 44, stylem Kudrjašov (Moskva) 41,5 + 41,5 + 43 a Jakovljev 41 + 42 + 42. Po delší poradě rozhodčích bylo přičteno první místo Kudrjašovi.

Závody byly sledovány velmi početnými diváky, kteří se do Bakuriani sjeli ze širokého okolí. Mnoho jich přijelo z hlavního města Gruzínské SSSR — Tiflisu.

Z Bakuriani odletěli lyžaři do Moskvy, kde se zúčastnili tradičního běhu, jehož se zúčastnilo 400 lyžařů. Na 18 km zvítězil Smirnov před Protasovem a Ulmajevem za 1:07:15 hod. Soutěž žen na 5 km vyhrála mistryně SSSR Bolotová za 21:25 min.

Loňského roku došlo k překvapující porážce Zoji Bolotové, Moskva, od Plotnikovové ze Svědlovska na 5 i 8 km na mistrovství SSSR. V Bakuria-

ni se moskevské závodkyně podařilo odvetu a vyhrála běh na 5 km za 21:56 min.

Moskevčan Filatov je rok od roku lepší. Jeho mládí, rasance a styl začíná být pro sovětské sjezdaře nepřekročitelnou bariérou. Zvítězil na svazích hory „Kochta“ u Bakuriani celkem přesvědčivě, jak ve sjezdu, tak i slalomu. Semirajumova byla nejlepší z žen.

Jakovljev, třetí nejlepší skokan SSSR

IX. OBROVSKÝ SLALOM

O PUTOVNÚ CENU MALEJ FATRY 14. BŘEZNA 1948

Každoročným „dostaveničkom“ slovenskej sjazdárskej elity je Obrovský slalom, o putovnú cenu Malej Fatry. 14. marca tohoto roku stretnú sa tu deviaty ráz sjazdári, aby zápolili o túto trofej, venovanú pre tento pretek Riaditeľstvom pre cestovný ruch v Bratislave. Každoročným usporiadateľom je Lyžiarska skupina Klubu slovenských turistov a lyžiarov v Žiline.

Závod sa datuje od roku 1940, kedy po prvý raz na chate pod Chlebom v Malej Fatre sa o túto cenu závodilo. Od založenia závodu je každoročne badať vzrastajúci záujem na účasti natoľko, že v jednotlivých ročníkoch nechýbaval v sozname žiadanou z najmenších závodníkov slovenských.

Ako je z mien vŕlazov jednotlivých ročníkov viditeľné:

1940 Karol Bruk, OKSTL Tatranská Lomnica,

1941 Tibor Lehotský, OKSTL Lipt. Sv. Mikuláš,

1942 Karol Bruk, OKSTL Tatranská Lomnica,

1943 Tibor Lehotský, OKSTL Lipt. Sv. Mikuláš,

1944 Daniel Šlachta, OAP Bratislava,

1945 závod sa nekonal,

1946 Karol Bruk, OKSTL Tatranská Lomnica,

1947 Vlado Krajniak, OKSTL Tatr. Lomnica,

prechádzala putovná cena najlepšimi

slovenskými závodníkmi, čo je dôkazom vysokej úrovne závodu.

Tohoročný, v poradí IX. Obrovský slalom, bude odštartovaný 14. marca v dopoludňajších hodinách na malofatranských svahoch pri chate pod Chlebom. Losovanie štartovných čísiel ako aj výklad trate bude prevedený 13. III. vo večerných hodinách v chate pod Chlebom (žel. stanica Šútovo). K ubytovaniu závodníkov stojí k dispozícii novopostavená prístavba chaty, ktorá pojme 100 závodníkov.

Usporiadateľstvo si pozvalo ako každoročne, tak aj tento rok svojich priateľov závodníkov z Čiech a Moravy a dá sa očakávať, že v tomto ročníku uvidíme aj najlepších celostátnych sjazdárov štartovať p. Chlebom. Hromada

XLIX. mistrovství Československa v jízdě na lyžích

Již po třetí v osvobozené vlasti bojují lyžaři o hrdé tituly mistrů republiky. Po prvé to bylo v roce 1946 v místech slovenského povstání v Banské Bystrici, v roce 1947 ve Špindlerově Mlýně a letos bude toto krkonošské středisko opět svědkem tohoto vrcholného boje. Doufejme, že „paní Zima“, letos tak macešská, se polepší a že lyžařská mistrovství se vydaří. Ve dnech 3.—7. března bude tedy Špindlerův Mlýn opět zaplněn nejlepšími lyžaři z celé republiky. Tak jako roku loňského je i letos účast omezena a na mistrovství mohou startovat jen ti nejlepší podle předem určeného klíče účasti jednotlivých žup. Letos půjde o hodně. Ti co byli na Olympijských hrách budou chtít ukázat co se přiučili a ti co zůstali doma jim to budou chtít „natřít“.

Mistrovské tituly obhajují:

muži:

v jízdě na lyžích (vítěz závodu sdruženého) Bohumil Kosour, SK Nové Město na Moravě,

v běhu na 18 km Jaroslav Cardal, ČKS Ski Jilemnice, ve skoku na lyžích Jaroslav Lukeš, SK Špindlerův Mlýn, mistrovská štafeta Brněnská župa, SK Nové Město na Moravě,

ve sjezdu Antonín Šponar, SK Slavia, Praha, ve slalomu Luboš Brchel, SK Slavia, Praha, v závodech sjezdových (alpská kombinace) Antonín Šponar, SK Slavia, Praha;

ženy:

v běhu na 6 km Marie Lukešová, SK Špindlerův Mlýn, v sjezdu Saša Nekvapilová, SK Slavia, Praha, ve slalomu Saša Nekvapilová, SK Slavia, Praha, v závodech sjezdových Saša Nekvapilová, SK Slavia, Praha.

POŘAD ZÁVODŮ:

STŘEDA 3. března 1948:

- I. Mistrovství ČSR v běhu na lyžích na 18 km a současně I. část závodu sdruženého. Start v 9,30 hodin v lyžařském stadionu ve Svatém Petru, cíl tamtéž.
- II. Mistrovství ČSR v běhu na lyžích na 6 km pro ženy. Start v 15,00 hodin u pensionátu „Horní pramen“ ve Špindlerově Mlýně, cíl v lyžařském stadionu ve Svatém Petru.
- III. Přebor juniorek v běhu na lyžích na 6 km. Start i cíl, jakož i hodina startu jako pro závod v běhu žen.
- IV. Přebor juniorů v běhu na lyžích na 10 km a současně I. část závodu sdruženého. Start v 15,00 hodin v lyžařském stadionu ve Svatém Petru, cíl tamtéž.

ČTVRTEK 4. března 1948:

- V. Mistrovství ČSR v závodě ve sjezdu pro ženy a současně I. část sdruženého závodu sjezdového. Start v 9,30 hodin u horní stanice lanovky, cíl v lyžařském stadionu ve Svatém Petru.
- VI. Mistrovství ČSR v závodě ve sjezdu pro muže a současně I. část sdruženého závodu sjezdového. Start v 10,30 hodin na Pláni, cíl v lyžařském stadionu.
- VII. Mistrovství ČSR v jízdě na saních jednosedadlových a dvousedadlových na závodní sánkařské dráze Petrova boudu—Dívčí lávky. Začátek ve 14,30 hod. Training skoku na velkém můstku v Masarykově údolí. Začátek ve 14,30 hod.

PÁTEK 5. března 1948:

- VIII. Závod ve skoku na lyžích — II. část závodu sdruženého pro muže i pro juniory. Můstek v lyžařském stadionu ve Svatém Petru. Začátek v 10,00 hodin. Po prvním kole mužů nastoupí junioři.
- IX. Závod ve slalomu pro muže — II. část sdruženého závodu sjezdového. Slalomový svah v lyžařském stadionu ve Svatém Petru, start ve 13,30 hod.
- X. Závod ve slalomu pro ženy — II. část sdruženého závodu sjezdového. Slalomový svah v lyžařském stadionu ve Svatém Petru, start ve 13,30 hod.

MISTROVSKÝ ODZNAK

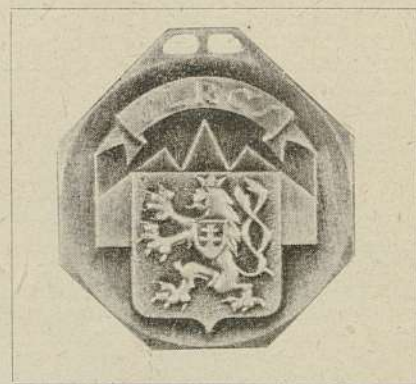
SOBOTA 6. března 1948:

- XI. Mistrovství ČSR v běhu rozestavném na 4×10 km pro čtyřčlenná družstva. Start v lyžařském stadionu ve Svatém Petru v 8,30 hodin — předávání štafet a cíl tamtéž.
- XII. Mistrovství ČSR v závodě ve slalomu pro ženy. Slalomový svah v lyžařském stadionu ve Svatém Petru. Start v 10,00 hodin.
- XIII. Mistrovství ČSR v závodě ve slalomu pro muže. Slalomový svah v lyžařském stadionu ve Svatém Petru. Začátek ve 13,00 hodin.

NEDĚLE 7. března 1948:

- XIV. Mistrovství ČSR ve skoku na lyžích. Velký můstek v Masarykově údolí. Začátek v 11,00 hodin.

Místo a čas prohlášení mistrů, oznámení výsledků a rozdělení cen bude oznámeno ve Špindlerově Mlýně.

Mnohý z čtenářů se bude potichu divit. Mnohý by se divil nahlas, kdyby se nestyděl upozornit své okolí, že nic neví o australském prašanu. Redaktoři však vědí všechno a proto si umínili, že s novým rokem nebudou svým příznivcům předkládat jen návody na různé druhy kristiánek nebo alkoholické skokanské historky, což všechno věci marné a ničemné jsou, ale za zaplacených Kčs 80,— také trochu poučení do života.

Tak tedy jsou v Australii kromě klokanů, původních osadníků — trestanců a pro ně importovaných manželek, merino ovcí a divokých psů — také hory. Australské Alpy. A kde jsou hory, tam je také sníh. V těchto horách je vládní rezervace, zvaná Kosciuskův národní park a zde je australských lyžařů země zaslíbená.

Tento lyžařský kraj se nalézá v Novém Jižním Walesu.

Páteř tohoto chráněného teritoria tvoří horský hřbet s nejvyšší horou Kosciusko, po níž je nazván celý kraj. Hřbet se táhne v délce 60 mil od severu k jihu a sněžná pole jsou rozložena v šířce 10 až 20 mil. Nejkrás-

nější lyžařské terény jsou na západním úbočí hřebene.

Na rozdíl od monděnních lyžařských středisek Sever. Ameriky, toto je celkem neznámá a neosídlená země. Kiandra, jediné město v tomto obvodu, ležící na jeho severním konci, je město, vzniklé v době zlaté horečky a dnes téměř opuštěné. Celý kraj jest i v létě téměř liduprázdný. Jediný hotel je „Chalet“ v průsmyku Charlottes, daleko na jihu. Mezi tímto hotelem a poloprázdným starým zlatokopeckým městem Kiandrou jsou jen řídké roztroušené pastevecké chýše. Pasterci však shánějí svá stáda s úbočí Alp již před příchodem sněhu.

Kraj sám poskytuje nádherné příležitosti lyžařské turistiky. Alpine Club zřídil jednu z těchto chat pro zimní pobyt. Jiná chata byla přizpůsobena pro zimní provoz asi na polo-
viční cestě mezi Kiandrou a Chalett.

Pokud si lyžaři nezajistí již v létě přísun potravin do některých chat s jejich letními obyvateli, musí v zimě veškeré potřebné zásoby pro tří-
i vícedenní tury nésti sami na zádech. Přece však je lyžařský ruch rok od roku živější a stále nové překrásné lyžařské terény jsou objevovány.

Nově utvořený National Park Trust slibuje vybudovat řetěz dobře vybavených zimních chat. Australie nedovoluje soukromou podnikatelskou iniciativu na státním území, ač by jí sami australští lyžaři přivítali s otevřenou náručí. Státní aparát, jako všude, jest asi trochu těžkopádný. Jediný Lyžařský sbor Nového Jižního Walesu dostal oprávnění vybudovat v tomto kraji vlastní lyžařskou chatu. Je totiž Australie zemí přísně syndikalistickou.

A kde je sníh, tam jsou také lyžaři, třebaš by to bylo až v samé Australii. Australské dominium je složeno z několika států, které mají své lyžařské kluby. Tyto kluby se každého roku utkávají na mezistátních závodech, jež se konají střídavě na Kosciusku, jež jsme právě popsali, anebo v Hothamu ve státě Victoria.

Tato australská mistrovství se konají prvý týden v září. Jsou však s nimi potíže. V roce 1947 se nekonala, protože ve Victorii i v N. J. Walesu foukal po 8 týdnů strašlivý blizzard, který je znemožnil. Jójo, tahle Australie! Staré zlatokopecké město, blizzard a do toho sjezdáři!

Mistrovství se odložila, ačkoliv Australie neviděla lyžařské závody od roku 1940. Australci brali válku vážně, s Japonci asi nebyli zerty.

O formě australských lyžařů jsou tedy jen papírové předpoklady.

Všichni předváleční mistři byli ve válce a jest otázkou, zda se jim podaří come-back. Dva z nich: Kaatan a Anabell, vyhráli armádní závody 1946 u Chalett na průsmyku Charlottes, ale pan předseda australských lyžařů Ted Maloney říká, že tohle nebyly vážné závody, spíše lyžařský pik-nik.

Bill Clayton, který sice nezískal před válkou titul, si vede dosti dobře na slalomových svazích po návratu ze zajateckého tábora v Japonsku, kde strávil 3 a půl roku. Je v první polo-
vině svých dvacátých let a vzbuzuje dobrou naději.

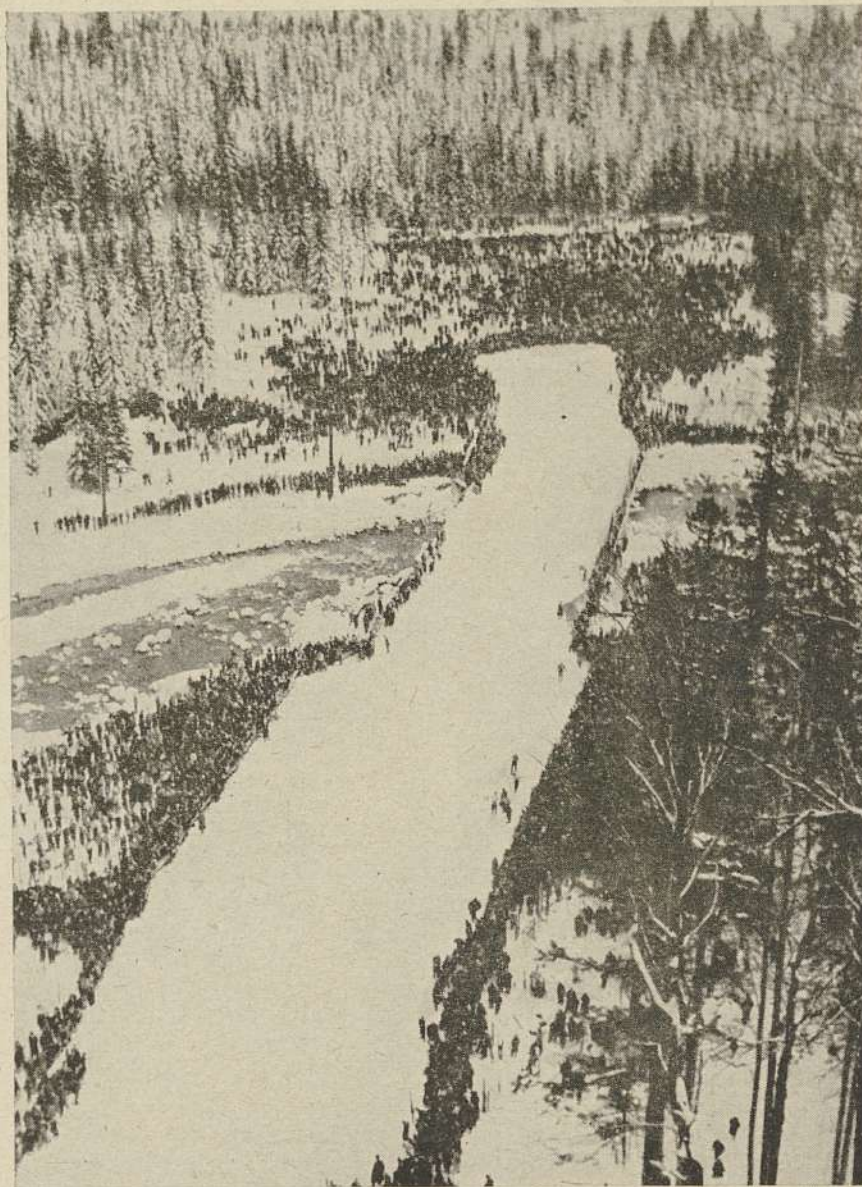
Mužstvo Walesu bylo oslabeno zraněním C. Wyatta, bývalého skokanského mistra na lyžích Velké Británie. Vedle něj je G. Day nejvšestrannějším lyžařem Australie.

Podle výsledků závodů je jmenován Interstate team Australie. Dostanou se do něj také chlapečci z Tasmanie a Nového Zeelandu.

A tento Interstate team Australie se utkává s Američany o lyžařské prvenství Pacifiku. V roce 1948 budou takové závody, není ještě jisto, zda v Australii nebo v Americe.

DARY NA ZIMNÍ OLYMPIJSKÉ HRY.

	Kčs
Jarmila Fenclová, Praha I	50,—
Hotel „Slavia“, Špindlerův Mlýn	700,—
Hotel „Bílý kříž“	200,—
S. K. Špindlerův Mlýn	1000,—
A. Půlkrábeč	360,—
Architekt Jarolimek, Dvůr Králové nad Labem	3000,—
Brouk & Babka, Praha	2000,—
Josef Jina, Lomnice nad Popelkou	100,—
Zaměstnanci stoláren nár. podniku Baťa, Baťov	1050,—
Vilda Reich, Praha XII	100,—
Ing. V. Kalouš, Praha	100,—
Eliška Brožová, Mladá Boleslav	50,—
Karel Vondrák, Hradec Králové	100,—
Jilemnická bouča, Špindlerův Mlýn	1000,—
I. Ženský sportovní klub, Praha	100,—
Vladimír Hájek, Zlín	100,—
Jiří Přeček, Chudeřice u Mostu	200,—
Hotel „Sněžka“, Špindlerův Mlýn	200,—
Vladimír Bracek, Ostrava VII	80,—
Jiří Kratochvíl, Hejnice	50,—
Josef Duchan, Benátky	100,—
Jiřina Reichrtová, Poprad	20,—
Závodní a úkol. kancelář, záv. Wikov, Prostějov	200,—
Jaroslav Melč, Masarykovy Lázně	50,—
Hotel „Lomnice“, Špindlerův Mlýn	400,—
S. K. Lipník nad Bečvou	250,—
Josef Feistl, Olomouc	100,—
Josef Alexu, dřevoprůmysl, Bedřichov	5000,—
Ed. Lízal, Hodonín	100,—
Marie Hlavová, Praha I	50,—
Jiří Zlatník, Brno	100,—
Vlastislav Šolc, Dolní Bousov	50,—
JUDr Jaroslav Moser, Praha	500,—
Robert Kule, Píseň	100,—
Jar. Červenka, Domažlice	50,—
Jar. Vonka, Dvůr Králové	50,—
Ing. Arnošt Sekanina, Ostrava	300,—
Jarmila Kubátová	35,—
Karel Novák, Praha III	100,—

7000 platicích diváků ve Špindlerově Mlýně

Podivná nemoc přítele Šťastného

Každý z nás si odbyl co pachole nějakou nemoc. Nemusíte, prosím, nyní obracet stránku. Nehodlám zde psát ani o příušnicích, ani o planých neštovicích. Mám na mysli jinou nemoc, kterou jsme, než nám vypadaly mléčné zuby, prožili všichni. Někým být! Obvykle tím, koho každý z nás nejlépe znal. Já ku příkladu, chtěl být tím pánem, co u nás nalepoval ty známčičky na obrazy a skříně, protože se mi líbilo, jak rychle běhával za tatínkovi pomoci ze čtvrtého patra. Ovšem to jsou zrovna takové řeči

jako ty neštovice. Už abych tedy začal. Tuto nemoc dostal můj dobrý přítel Šťastný ve svých 25 letech. Ano, nepřeháním, měl vždy smůlu a nějak to měl popletené. Mutoval v deseti letech, spalničky dostal ke svým osmnáctým narozeninám a teď tohle. „Chci být slavným lyžařským závodníkem,“ říkal mi. „Olympiada je přede dveřmi. Musím být slavným. Nic mě nezrazuj, mám pevně odhodlání. Vezmu si dovolenou a za čtyři neděle o mě budeš číst ve všech novinách. Slalom a sjezd jsou pro mě jako stvo-

řeny.“ Zakroužil jsem hlavou, prohodil něco o Čimicích a s blahým domněním, že se z toho vyspí jsem odešel.

Vyspal se sice a pak to začalo. Hned první den si koupil psa. „Musím se našim nejlepším ve všem vyrovnat. Víš malý kulatý pes je největším snem Saši Nekvapilové a k pocitu spokojenosti, prý ona potřebuje teplo. Tak jsem si koupil ještě deku.“ Kdyby alespoň ten pes byl tak chlupatý jako ta deka a ta deka dlouhá jako ten pes, ale to mu nevažilo. Týden jsem ho neviděl a pak jsem se zhroutil. Psa zabaleného v dece kráčel „lyžařským pochodem“, v ruce bandasku, zarostlý jako muž z ponorky. „Co to proboha?“ „Nevíš, že Šponar nosí basckický knír?“ Musím ho mít také. V bandasce mám brymzu. Chodím si pro ni obden. Ty ovšem netušíš, že pirožky s brymzou jsou nejoblíbenějším jídlem Krajinákovým.“ „Podívej, nech toho a pojď zitra se mnou do bio!“ „Vyloučeno!“ Jedu do obory. Musím s hajným do lesa krmit vlastní rukou laně. Je to přece nejmilejší zábava našeho Špačka.“ Pak se ztratil. Odjel prý na Šumavu. Říkal, za měsíc se o mně dočteš. Obracím noviny, prohlížím zadní stranu, nikde nic. Až tady v lokálce. Dnes byl ošetřen v nemocnici Jaromír Šťastný. Má tržnou ránu na čele a odmítá všechny dotazy, jak k ní přišel. — Tak vida nelhal, piší o něm. Třeba ho tam někde považovali za zbloudilého posledního Banderovce Zarostlý byl na to dost.

Pak přijel. Bez lyží, bez psa, bez vousů, jen s náplastí. Vyléčen. „Tak jaké to bylo?“ „Nemluv mi o tom. Trenoval jsem sjezd. Škrábu se zpět na kopec a v tom vidím děvče. Žene se asi 200 metrů přede mnou. Jediná možnost změřit své síly. Špatně jsem mazal. Nejelo mi to, až dole na prašamu. Vzdálenost se menší. Sto, padesát, dvacet metrů. Ohlédla se. Zakřičela něco jako „šmarjá“, když uviděla moji tvář a přidala. Říkám si. U smrku je cíl, tam ji musíš předjet. Letim jako ďas. Už ji mám. Zařval jsem radostí! „Skol“ a také jsem ji skolil a o vous proletěl kolem smrku dřív než ona. Lyže jsem zlámal. Moje i její. Přijdu k ní a pravím. „Jsem Šťastný, slečno“ a už jsem ji měl. Holí! „Já Vám dám sprostáku, že jste šťastný. Nejdřív mě vystraší, uhojí, zlomí nové lyže a ještě je šťastný.“ „Tak už nechceš být slavným reprezentantem? V neděli je první sjezd!“ „Hochu, na to jsem slabý a mimo to mám také já první sjezd.“ „Tak přece? Kde?“ „Na Šumavě s Marií. Říkala mi, že tu ránu co mi uštědřila, musí zahojit. Víš, chci se oženit. Nic mě nezrazuj, mám pevně odhodlání. Jezdit ve dvou... Vidíte přátelé, že jeho nová nemoc je také velmi zlá. Ano, nepřeháním. Měl vždycky smůlu a nějak to měl popletené...

POTŘEBY PRO LYŽAŘSKÝ SPORT A HOCKEY dodá

„U FOTBALISTY“, A. Fantová, Praha-Karlín, Královská 89, roh Karlovy. Telefon 647-61.

Těžký život bafuňářů

Každý pořádný lyžařský závodník a tím spíše činovník ví přesně, co je to termínová listina. Je to dobrá věc. Alespoň víš, že v tu sobotu nebo neděli jsou ty nebo ony závody v Jeseníkách, Krkonoších, Beskydech, Rudohoří nebo na Šumavě.

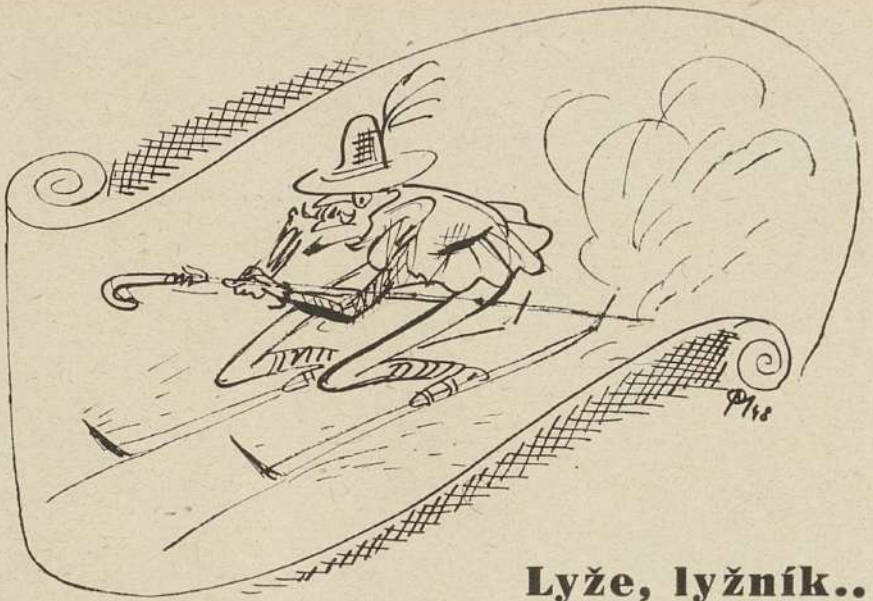
Stalo se i letos, že v termínu župních přeborů byly střední polohy našich hor bez sněhu. Jako jiné hory, i Jeseníky byly zasaženy oblevou. Závody byly proto odloženy na náhradní termín. Tím však nebyla věc ani zdaleka vyřešena. V důsledku nepříznivých sněhových poměrů rozhodlo župní náčelnictvo, ještě uprostřed týdne, tři dny před závody, že přebory, přeložené původně do Karlova, se přece jenom budou konati ve Starém Městě pod Sněžníkem. A tak v pátek ráno jste mohli spatřiti na cestě od nádraží muže, obtěžkaného rancem, lyžemi, kufrem a svazky rudých praporek — myšlil by se každý, kdo by se domníval, že se jedná o součást předvolební agitace — ani se ubírá k městu a starostlivým zrakem obhlíží slabou sněhovou pokrývku, jež stěží kryla zemi. Člověka až bolely jizvy, které zanechával na skluznici lyži příliš častý styk s kameny a se zamrzými hroudami.

V nejtěžší chvíli přišla záchrana. V Jeseníku, jen za hřebenem hor, napadlo prý sněhu dost. Je pátek večer, do neděle je doba krátká, ale pomocí telefonu a rozhlasu se podařilo zdolat všechny obtíže, a tak v pátek večer zvěstoval hlas v etheru celému kraji, že závody již dvakrát přeložené se budou konati definitivně v Jeseníku.

V sobotu večer při vylosování bylo veselo, jen v duších bafuňářů bylo přemutno; teprve za tmy se vrátili z trati, kterou museli již dvakrát měnit a nyní zjhlým zrakem nestačí sledovat, jak bídný fén sežírá ještě v poledne dosti silnou vrstvu bílého příkrovu na ulicích města a vypíjí poslední kapky kaluží na dláždění. Uvědomují si jasně, že na některých úsecích dnes již třikrát měněné trati přestaly snad zrovna v tuto chvíli vlát rudé prapory a že spočívají splihle v zelené trávě. A poněvadž závod musí být absolvován, přemýšlejí bafuňáři usilovně ještě v hodině duchů, a v myslí vyhledávají svahy, skryté za horskými větrolamy před zhoubným fénem. Potom v časných hodinách ranních, za svitu luny, která právě vchází do úpíňku, již po páté v posledních 24 hodinách sbírají praporečky, aby vyznačili opravdu poslední a definitivní trať, po které za necelé tři hodiny poběží první závodníci.

A skutečně, v některých úsecích trati závodníci „běželi“ v pravém slova smyslu. Ale závod se absolvoval a závodníci, kteří se vrátili z boje se štítem, jistě nezlořečili jindy tak veselým bafuňářům, kterým tentokrát jejich smích nějak zamrzl.

— Mk —

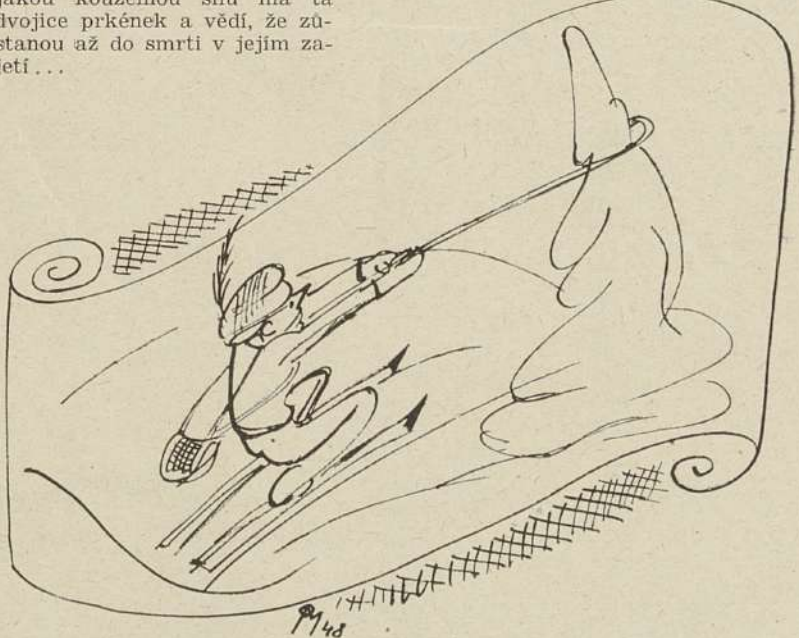

Lyže, lyžník..

Lyže se objevily v Čechách po prvé v roce 1887. Brzy se stal ze zajímavé novoty užitečný pomocník krkonošských horalů, když několik let poté hrabě Harrach objednal pro své lesníky a úředníky v Krkonoších lyže z Norska. A v r. 1900 si lyži již všimají vydavatelé našeho největšího encyklopedického díla, Ottova slovníku naučného, kde čteme:

„Lyže jsou dřevěné desky 2—3 m dlouhé, 12—20 cm široké, uprostřed se sedlovitou vyvýšeninou pro chodidlo, jež se na ně připevňuje řemínky. Vpředu jsou lyže sáňkovitě mírně do výše zahnuty, vzadu obyčejně rovně utaty. Někde též zahnuty. Na lyžích chodí a klouzá se po sněhu tak, že nohy střídavě pohybují vpřed nezdvihajíc se povrchu sněhového, při čemž dbáti jest toho, aby lyže klouzaly rovnoběžně a co nejtěsněji při sobě. Na pomoc brává se k lyžím dlouhá tyč, již běžec — lyžník, se odstrkuje, při sjezdu s hor let mírně a rovnováhu udržuje, obyčejně tím, že na tyč sedá obkročmo jako děti na prut, svého dřevěného konika. Tyč bývá též opatřena na horním konci hákem, jímž lyžník při stoupání na hory stromů se zachycuje a k nim přitahuje. Na zamrzlé pláni ledové lze na lyžích stačiti téměř železničnímu osobnímu vlaku, na měkkém sněhu urazí se asi o polovici více než dobrý chodec na obyčejné cestě; se srázu lze na lyžích snadno hluboko bez úrazu seskočiti. Také vojensky bylo již dávno na Rusi lyži užito a podníknuta na nich nejedna vojenská výprava. V Norsku a na Rusi, posledně i u nás docházejí lyže stále větší obliby i v kruzích sportovních; náš klub lyžníků jest v Jilemnici, odkud ovšem má nejhojnější příležitost jich užíti. Avšak i prakticky se zde lyže osvědčily, jakož na příklad úřednictvo hr. Harracha v Krkonoších vesměs na nich umí jezdit.“

Tyto řádky čteme dnes, kdy máme „kandaháry“, lepené, či dokonce hliníkové lyže, hole z lehkých kovů, lyžařské výtahy a lanovky a jak se všechny ty vymoženosti jmenují, a usmíváme se jen, když si vzpomeneme, jak se ti lyžníci a lyže od těch časů změnili. Jedno se však nezměnilo, hory a sněh. Všechno, co k tomu patří, působí radosti bez konce všemu lidu lyžařskému, stejně dnes jako ténkrát, ať se počítá mezi mistry bílého sportu, či jen mezi skromně milovníky zasněžených svahů a plání. Rok co rok se k nim stále s větší radostí vrací. Poznali jakou kouzelnou sílu má ta dvojice prkének a vědí, že zůstanou až do smrti v jejím zajetí...

Lyžařský klub v Jeseníku, pověřeny uspořádáním dorosteneckých přeborů Synáčkova memoriálu v r. 1948, jest nucen oznámiti, že sněhové podmínky pro uspořádání závodu se nezměnily, že nelze ani počítat s náhradními terény ve vyšších polohách, a tudíž se souhlasem Svazu lyžařů RCS tyto závody odkládá na neurčito.

Svaz lyžařů sám oznámí všem klubům, jež přihlásily závodníky, termín i místo, kdy a kde budou závody uspořádány.

Aug. Voznica, tajemník závodů.

Úspěch Norů v Arose.

Před odletem do Československa startovali nejlepší Norští a Jugoslávští skokani ještě na mezinárodních lyžařských závodech v Arose. Prvních pět míst získali Norové. Zvítězil Hugsted 348.4 b. (61, 64.5 a 66 m) před Birgerem Ruudem, který měl 333.8 b. a skoky 59, 60 a 62.5 m a Mohnem 332.6 b. (60, 61 a 62.5 m). Na sedmém místě skončil Jihoslovan Klancnik, který měl nejdelší skok 61 m. Na desátém místě byl jeho krajan Polda.

Pořádek do propagačního materiálu cestovního ruchu!

Ministerstvo vnitřního obchodu majíc na zřeteli naléhavý požadavek koordinace při vydávání propagačních tiskovin čs. cestovního ruchu vyzvalo Ústřední svaz pro cizinecký ruch, aby v oboru své působnosti učinil opatření, aby členové samosprávy čs. cestovního ruchu předkládali předem Ústřednímu svazu pro cizinecký ruch v Praze II, Jungmannova 18 všechny návrhy propagačních tiskovin, jež hodlají vydati. Návrhy necht obsahují údaje o výši nákladu příslušné publikace, o jazyku, v němž bude tištěna, text a obrazový materiál s návrhem příslušné grafické úpravy a prohlášení o způsobu úhrady finančního nákladu spojeného s vydáním propagační tiskoviny.

Přebornice Krušnohorské župy, sjezdářka J. Dostálová, je nejúspěšnější závodkyně z oblasti nejzápadnějších Čech. Jest členkou a předsedkyní lyžařského odboru SK Karlovy Vary.

Ústřední svaz pro cizinecký ruch jednotlivé došlé návrhy přezkoumá s hlediska věcné potřeby a účelnosti, a uzná-li návrh za způsobitelný, předloží jej meziministerské koordinační komisi při ministerstvu vnitřního obchodu k projednání a souhlasu.

Jmenování měřičů SLRČS:

Náčelnictvo SLRČS vzalo na vědomí jmenování měřičů jihočeské župy:

Karel Novák
František Kolář
Zdenka Blažková
Jaroslav Blažek
Jan Antel
Josef Špán
Jan Chromý
Jan Kraml
Rudolf Voldřich
Josef Dušek
Josef Bizek
Milan Hanousek
MUDr. Ladislav Šabata
Rudolf Mikeš.

Štafetové závody v Peci.

Modrobílý lyžařský klub Praha uspořádal v neděli 8. února 1948 v Peci v Krkonoších závod čtyřčlenných štafet mužů na 4×10 km, žen a dorostenců na 4×6 km. V soutěži mužů zvítězil Sokol I. Smíchov v sestavě dr. Otáhal, Marousek, Blažíček a Tvrzník časem 3:43:13 hod., 2. Ski Vysoké n/Jizerou (Žanta, Nesvadba, Melich a John) 3:47 hod., 3. Sokol Zlatá Olešnice (Kuchánek, Petříček, Ducháček a Synovec) 3:52:24 hod., 4. LK Liberec, 5. Modrobílý klub Praha, 6. Sokol Zlatá Olešnice II., 7. LZK Praha, 8. LK Vočko, Praha, 9. Sokol I. Smíchov, 10. Modrobílý klub Praha.

V soutěži žen zvítězil LK Vočko, Praha 3:29:50 hod., před štafetou Modrobílého klubu Praha 4:01:13 hod.

Závod dorostu vyhrála štafeta Sokola Zlatá Olešnice za 3:31:54 hod. Nejlepší čas na 10 km úseku měl John (Ski Vysoké n/Jizerou) 48:30 min.

Lyžařský kurs pro skokany.

Ve dnech 4. až 9. února uspořádal KSTL za spolupráce s LSSS na Štrbském plese lyžařský kurs pro skokany pod vedením norského trenéra Eiklida. Kursu zúčastnili se skokani z celé republiky. Pro nepříznivé počasí nemohl být kurs uskutečněn v plánovaném rozsahu. V pondělí, kdy kurs skončil, byly na pořadu skoky zúčastněných. Sněhová bouřka však závody pokazila. Skákali jen nejdůležitější, z nichž dosáhl Holčík 51 m, Slivka měl 50 m a Mistrík 47 m.

Přebory Krušnohorské župy

Po odložení první části župních přeborů Krušnohorské župy v Teplících byla 18. ledna uskutečněna za ideálního počasí druhá část přeborů ve sjezdových disciplínách na Božím Daru. Pořadatelé této části byly karlovarské kluby, SK Karlovy Vary a Slavie K. Vary.

Závody se konaly na zmrzlém, částečně i zledovatěném terénu v oblasti kolem sjezdové dráhy na Neklidu. Přeborník župy ve slalomu se stal Zdeněk Nikodým ze Stalínových závodů časem 2:55,8 min. Další pořadí: 2. Vodička (KLK Teplice) 3:03,6 min., 3. Holina (SK Stalínovy závody) 3:04,6 min., 4. Dr Raška (Ústí n. L.) 3:07 min., 5. Mareš (LOSK Kraslice) 3:09,4 min. — Třída starších A: 1. Eisner (SK Stalínovy závody) 3:31,5 min., 2. JUDr Kaněra (LK Jáchymov) 3:45,4 min. — Pořadí ve třídě st. B: 1. Karásek (Sokol K. Vary) 3:08 min., 2. Lukeš (KLK Teplice) 3:19,8 min. — Junioři: 1. Palas (Sokol Ledvice) 3:32,8 min. — Kategorie vojska: 1. sv. Vořeckovský 3:03,6 min. (v celkovém pořadí byl 2—3), 2. voj. Grossman 3:14,0 min. — Kategorie žen: 1. Dostálová (SK Karlovy Vary) 3:48,6 min., 2. Kropáčová (LOSK Kraslice) 4:37 min., 3. Hellerová (SK. K. V.). — Juniořky: 1. Havlasová (LK Teplice) 4:03,6 min. — Odpoledne se jel závod ve sjezdu na sjezdové dráze dlouhé asi 2.000 m s výškovým rozdílem asi 300 m. Absolutním vítězem se stal svob. Vořeckovský časem 1:54 min. Jednotlivé kategorie: II. třída: 1. Z. Nikodým (Stalínovy závody) 2:07 min., 2. Šturm (KLK Teplice) 2:08 min., 3. Mareš (LOSK Kraslice) 2:09 min. Třída starších A: 1. JUDr Kaněra (LK Jáchymov) 2:24 min., 2. Eisner (Stalínovy závody) 2:47,6 min., 3. Řehka (LK Jáchymov) 4:35 min. Třída starších B: 1. Karýsek (Sokol K. Vary) 2:09 min., 2. Kunc (Sokol K. Vary) 2:35 min. — Junioři: 1. Palas (Sokol Ledvice) 2:13,8

min., 2. Markalous (LK Ústí n. L.) 2:55,4 min., 3. Belousek (Mar. Lázně) 2:59,6 min., 4. Daňhel (LK Jáchymov). — Vojsko: 1. svob. Vořečovský 1:54 min., 2. čet. asp. Hroneš 2:22,2 min., 3. voj. Bulří 2:26,6 min. — V kategorii žen zvítězila krásným stylem Hellerová ze Slavie K. Vary (2:36,4 min.) před Dostálovou (SK K. Vary) 3:05 min. a Tůmovou (LK Ústí) 3:18 min. — V kategorii juniorů zvítězila Pulkrábková (LK Teplice) časem 3:38,8 min.

K. Bruk vítězem slalomu na Lysé

Na Lysé u Prešova byl v neděli 8. února uspořádán II. ročník lyžařského slalomu o Šarišský pohár. Závod uspořádal KSTL Prešov. Slalomu se zúčastnilo 42 závodníků. Trať pro muže byla dlouhá 800 m s výškovým rozdílem 280 m, pro dorostence 500 m.

Výsledky:

Třída starších: 1/1. K. Bruk (KSTL Tatranská Lomnica) 2:58,9 min.,

2/11. Potoček (KSTL Prešov) 4:02,9 min., 3/22 Hornák (KSTL Košice) 4:48,3 min. — II. třída: 1/2. Straka (KSTL Tatranská Lomnica) 3:08,6 min., 2. Konrády (KSTL Prešov) 3:14,8 min., 3/4. Hemachild (KSTL Svit). — Junioři: 1/8. Horvath (KSTL Prešov) 3:58,3 min., 2. Sabol (KSTL Prešov) 4:02,6 min. — Dorost: 1. Dulka (KSTL Tatranská Lomnica) 1:09,8 min., 2. Svršek (KSTL Levoča) 1:39,5 min.

Lyžařská mistrovství Slovenska

V neděli 8. února uspořádal KSTL v Banské Bystrici mistrovství Slovenska v běhu na lyžích. Mužové závodili na trati 18 km dlouhé, junioři běželi 10 km a ženy 6 km. Sněhové poměry na Suchém vrchu byly poměrně dobré, ale čerstvě napadnutý sníh zavinil, že někteří závodníci „promazali“. Vymstilo se to zejména Bankovi, který byl považován za favorita a skončil až na dvanáctém

místě. V běhu na 18 km startovalo 31 závodníků, na 10 km 12 a na 6 km 2 ženy.

Výsledky:

I. třída: 1/1. Rusko (KSTL Finanční stráž Starý Smokovec) 1:02:46 hod., 2/3. Hudáček (KSTL Tatranská Lomnica) 1:05:50 hod., 3/5. Žuza (KSTL Fin. stráž Starý Smokovec) 1:06:21 hod. — II. třída: 1/2. Poljak (KSTL Svit) 1:04:20 hod., 2/4. Lamoš (KSTL Žilina) 1:06:20 hod., 3/6. Matocha (KSTL Bratislava) 1:06:31 hod. — Třída starších: 1/8. Bruk (KSTL Banská Štiavnica) 1:06:59 hod., 2/15. Cimerman (KSTL Banská Bystrica) 1:14:11 hod.

Běh juniorů na 10 km: 1. A. Banko (KSTL Banská Bystrica) 57:37 min., 2. Žabka (KSTL Kremnica) 57:48 min., 3. Szabo (ŠK. Jednota Košice) 59:27.

Ženy — 6 km: 1. Vajnerová (KSTL Žilina) 34:50 min., 2. Pruknerová (KSTL Zvoleň) 38:05 min.

Zdeněk Nosek

Koloniál — Lahůdky — Vína

JILEMNICE

1894

1947

53

roky vyrábíme

lyže

*Naše poslední modely lyží
z nejlepších krkonošských jasanů*

Naše osvědčené lyže lepené

přinesou vám radost z bílého sportu
a úspěchy v lyžařských závodech

Lyžařské hole, vázání - Montáž lyž. hran

H. Mečír a spol.

JILEMNICE - KRKONOŠE

Telefon 28

Do

SNĚHU
MOKRA
BLÁTA

jen v botách napuštěných tukovou impregnací

NEO-NANSENINEM

Dávno již osvědčený Nansenin byl ještě zdokonalen impregnací s nejvyšší odrazivostí vody. Dává matný lesk a nebarví. Proto je vhodný i pro kožené kabáty, lyžařské rukavice, moto-sedla, brašny, míče, zkrátka pro lesklé kožené předměty, jež přicházejí ve styk s vodou.

Výrobce:

LABORATOŘ INŽ. CHEMIE J. MALOCH

PRAHA XII., LUCEMBURSKÁ UL. 1

Ladislav Kubů

KOLONIÁL — LAHŮDKY

JILEMNICE — TELEFON 110

ŽELEZNÁ RUDA

MĚSTYS

středisko zimních sportů

na Šumavě

PRAHA II,
VODIČKOVA 25
TELEFON 218-28

HOTEL SIROTEK

ŠPIČÁK - ŠUMAVA

Výborné lyžařské terény!

Hotel PROKOP na Špičáku
NEJVĚTŠÍ HOTEL NA ŠUMAVĚ.

V lednu, únoru a březnu výhodné pence.
Železniční stanice Špičák, tel. Špičák č. 1

MAJITEL J. PROKOP

Uše pro zimní sport

dodá

Sportovní závod K. Č. T.

nájemce Viktor Pícha

Praha II, Školská 16, tel. 318-34.

Prodej i nečlenům.

HOTEL „JEZERNÍ STĚNA“

ŠPIČÁK - ŠUMAVA

10 minut od dráhy — telefon č. 26

Speciální **Císařovy** lyže
jsou prvotřídní,
výroba v Lomnici nad Pop.

TELEFON Č. 109

Při sportu, na každém kroku
Vás spolehlivě chrání

POJIŠŤOVNA
SLAVIA
NÁRODNÍ PODNIK

NAVŠTIVTE BOŽÍ DAR (1028m)

**HORSKÝ HOTEL
ZELENÝ DŮM**

Tel. 3

HOTEL PRAHA

Tel. 5

**MAYEROVKA -
HORSKÁ BOUDA
A. HOSEK - Tel. 12**

Cukrárna a kavárna

VESELÝ - Tel. 10

**Restaurace
a uzenářství
J. PEŠEK - Tel. 8**

**Koloniál
a lahůdky
L. KAŇENSKÝ - Tel. 11**

SPORTOVNÍ DŮM A PENSIÓN

LÁDA KARÁSEK - Tel. 7

*Chcete strávit příjemnou sobotu
a neděli, či zimní dovolenou v horách?*

Zveme vás do horského hotelu

„Na českém pomezí“

v Cinvaldě v Krušných horách.

*Výborná kuchyně, ústřední topení, teplá a studená
voda. Vhodné terény pro lyžování a sánkování. Ne-
ustálé autobusové spojení s láznemi Teplice-Šanov.*

Dotazy a objednávky pokojů řiďte na:

Horský hotel „Na českém pomezí“, Cinvald,
telefon 7.

*Vše pro náročného lyžaře v Krušných horách -
krásné lyžařské terény,
ale i Ia domácí kuchyně, ústřední topení,
teplá voda, garáže, telefon čís. 8*

Hotel

**„PŘÁTELSTVÍ“
MOLDAVA**

MIROSLAV SEKERA, nájemce.

GRANDHOTEL OTAVA

KARLOVY VARY - TELEFON 2899, 2746

— Celoroční provoz —

JOSEF BEJČEK, HOTELIÉR

*Chcete strávit příjemnou sobotu a neděli či zimní dovolenou
v horách? Zveme Vás do horského hotelu*

»NA PŘIBILOVÉ CHATĚ«

v Mikulově v Krušných horách

*Domácí kuchyně, ústřední topení, nejlepší terény v okolí, lyžař-
ské i sánkařské, výhodné vlakové spojení.
O všestranné pohodlí se postará „PŘIBILOVA CHATA“, Mikulov
p. Hrob u Teplíc-Šanova*

Pro zimní sporty dobré zboží

„Tělosport“

Praha II, Hybernská 7 - Tel. 398-51

Lankové vázání a univerzální čelisti zn. „HOLOUBEK“
pro každou botu, lepené lyže, veškerou výzbroj pro zimní
sporty vyrábí a dodá

**RUDOLF HOLOUBEK,
SPORTOVNÍ ZÁVOD,
Hradec Králové I.**

TELEFON 3023.

Jaroslav Přikryl

ZADÁNO

TEPLICE-ŠANOV

*Spokojené stáří
Vám zaručí*

**PRVNÍ
ČESKOSLOVENSKÁ
POJIŠTOVNA**
národní podnik

NAVŠTIVTE

Zimní stadion

BRUSLENÍ DENNĚ

9 - 12; 14 - 20.30 hod.

SPORTOVNÍ POTŘEBY
kupujte u fy:

SPORT

DVOŘÁČEK

Speciální výroba
sportovních potřeb

PRAHA II,

JEČNÁ UL. Č. 24 - TELEF. 329-77

Vše pro lyže, hockey, bruslení,
football, tennis, rytmiku, ping-pong,
wolleyball, tělocvik a jiné sporty.

Lyžařům

dodává lyžař

Průcha

Praha II, Národní tř. 25

Telefon 33017

SPORT RATH PRAHA, Příkopy 23 - tel. 222-26

51 let lyžařem, vím co národ lyžařský potřebuje. — Vlastní vzorné sportoviště Rathův
raně Luka Medník. Pěkný lyžařský terén 20756 $\frac{1}{2}$ cm nad mořem. — Sníh do 15. března.

SPORT SVOBODA

výroba a prodej sportovních potřeb
zn. **LIBERTY**

PRAHA II, Smečky,
roh Václavského nám.
Telefon 283-83.

Vše pro zimní sport

Sport Strniště Praha II,

Na Poříčí 12. Telefon 248-88

Žádejte všude sportovní obuv

zn. HUM - KAR

vyrábí J. E. HUML, továrna sportovní obuvi,
Praha X, Rokycanova ul. 2,
továrna Borohrádek.

Vše pro sport dodá

Ota Hořejší, Praha II,

Lazarská 1. - Telef. 356-60

Vše pro zimní sporty **O. Chýle**

PRAHA I, SKOŘEPKA I. TELEFON 341-00
Lyže MARIUS ERIKSEN

Nabízím vám své služby velmi pečlivě prováděné

První dílna sportovních potřeb

OLDA ZACHAŘ

PRAHA XIV.-Nusle-Údolí, Jaromírova 33.
Stanice elektrické dráhy 4 a 14

JÁNSKÉ LÁZNĚ - ráj sportovců

Informace dodá

Lázeňská komise Jánské Lázně

Vás srdečně zve!

Bobí bouda • SMOLÍK

KRKONOŠE P. ČERNÝ DŮL

TEL. CENTR.

HRNČÍŘSKÁ Č. 1

Chata Slovanka

DŘ. JAHNOVA BOUDA

Černý Důl 182 — Péc telefon 02

MAJITEL ALOIS KUDĚJ

ČERNÁ BOUDA

Jánské Lázně, nájemce Petera

Ideální sportoviště krkonošského

hřebenu se Sněžkou

TELEFON Č. 60

Leischnerova bouda

1265 m n. m., krásné lyžařské terény

18 pokojů, 40 lůžek a společná noclehárna, výborná kuchyně, ústřední topení, teplá a studená voda pp. Velká Úpa, telefon číslo 7

EVŽEN ĎURKO, majitel

PENSION JABLOŇKA

VELKÁ ÚPA 199

Sluneční strana, tel. 24, Krkonoše
Tekoucí teplá a studená voda -
ústřední topení

Hotel „KLEIN“, Trutnov

restaurace - kavárna - vinárna

Taneční a náladová hudba

TELEFON ČÍSLO 204

RESTAURACE A PENSION

„LESNÍ ZÁTIŠÍ“

Rudolf Kořátko, Horní malá Úpa.

Výborná kuchyně, ústřední topení,
tekoucí studená a teplá voda.

Lyžaři

nejlépe se vyzbrojíte u Střihavky

TRUTNOV, KOSTELNÍ Č. 20, TEL. 350

ŠOLC

PENSION - RESTAURACE
DOLNÍ MALÁ ÚPA 45,
KRKONOŠE TELEFON 2.
E. MAREŠOVÁ.

Krásný kout osvobozeného pohraničí.

BRUSLE vedoucích značek dodá

Bohumil Puš

ŽELEZÁŘSTVÍ

TRUTNOV, telefon 324

HOTEL „RADIUM“

VELKÁ ÚPA — KRKONOŠE

Výborná kuchyně, ústřední topení, tekoucí teplá -
studená voda, garáže - Telefon 11

J. KRČMÁŘ

LYŽE, SÁNĚ, SNĚHOVÉ BRUSLE,

l'a z horského jasanu

JAN MIKULE

sportovní kolářství, —

MARŠOV I, pp. Svoboda n. Ú. Telefon 004.

K zimnímu pobytu vás zve

Hotel Říha, Velká Úpa II-139

Telefon č. 4 (Krkonoše)

Tekoucí teplá voda — Ústřední topení

Pro lyžaře!

Klínová bouda 1326 m.

30 pokojů, 90 lůžek, ústřední topení,
teplá a studená voda.

Telefon 58a Špindlerův Mlýn.

Pošta Hořejší Vrchlabí.

K. RŮŽEK, hoteliér.

KRKONOŠE

dají Vám zdraví, zábavu a sport,

PETROVA BOUDA

pohodlí a vzorné ubytování

Hotel třídy „A“, 1288 m n. m.

Upravované lyžařské a sáňkařské dráhy.
Sluneční lázně, evropská kuchyně. Denní
pense 150.— Kčs.

Lyžaři - stop

Pension Zdař Bůh

ŠPINDLERŮV MLÝN.

*V nejhezčím údolí Sv. Petra, pod
Železnou horou, jediný a pohodlný
výstup na Sněžku.*

Výborná domácí kuchyně!

Tel. 87 - M. TRUNKO, hoteliér.

Dřevoprůmysl

JAN J. KOUBA

Chrudim

tesařství a pila - Chrudim IV. - telefon 78,

parní pila - Chrudim III. - telefon 63.

Účet Poštovní spořitelny 34213.

Lyžaři navštivte

Pension INKA,

Svatý Petr - Špindlerův Mlýn

Telefon č. 111. národní správa Janoušková

Lyžařské vázání zn. NOHYNEK

obdržíte ve všech sportovních obchodech

ANT. NOHYNEK

tovární výroba kovového zboží

PRAHA-NUSLE, Přemyslovo nám. 8, tel. 557-52

Prvotřídní výrobky

zimního a letního sportu

dotá družstvo

„DRUKOL“, Praha II,

Petrské nám. 7.

PENSION „BELLEVUE“

Benecko-Krkonoše, výška n. m. 860 m.

11 letních i zimních pokojů, domácí kuchyně.

Náj. B. Braun.

*Rozkládací polštářový nábytek lůžkový,
jedině vlastní vynálezy*

V. Frynta

TÝNIŠTĚ NAD ORLICÍ — TRUTNOV

Týniště nad Orli. Tel. č. 83

Lyže — saně — vázání — hole — opraví
a dodá v nejlepším provedení, jen kvalitní

Antonín FAJSTAVR, speciální výroba lyží a saní

LHOTA ŠTĚPANICKÁ Č. 5

pp. Benecko, st. dráhy Hrabačov.

ŠPINDLERŮV MLÝN

Mezinárodní středisko zimních sportů

Hotel Savoy, Dep. Westend tel. 60, 66, 7	A	Pension Ráj telefon 51	
Hotel Slavie telefon 6	C	Pension Radost telefon 102	
Slovanský hotel telefon 24	B	Pension U hor. pramene	
Hotel Slunce telefon 15	C	Pension Dalibor telefon	
Hotel Sněžka telefon 26	C	HORSKÉ BOUDY:	
Hotel Špindlerův Mlýn telefon 5	B	Davidova bouda telefon P 3	B
Hotel Windsor, dep. Jitřenka telefon 10	B	Lužická bouda telefon P 1	A
SVATÝ PETR:		Medvědí bouda telefon 33	C
Hotel Sport telefon 9	B	Moravská bouda telefon P 9	C
Hotel Sv. Petr telefon 38	C	Novopacká bouda telefon P 10	C
Hotel Zátíší telefon 77	C	Špindlerova bouda telefon P 2	B
Hotel Alexandria telefon 3	C	Hotel Na staré pláni telefon 27	C
Alpský hotel telefon 42	B	Hotel Krakonoš telefon 34	C
Hotel Astoria telefon 76	C	Labský hotel telefon 14	C
Hotel Aurora telefon 83	C	Hotel Lomnice telefon 20	C
Hotel Belvedere telefon 64	B	Hotel Nechanický telefon 54	C
Hotel Bristol telefon 47	C	Hotel Palace telefon 4	B
Dep. Bellevue a Domovina, Grand-hotel telefon 36, 1, 2	A	Hotel Panorama telefon 52	B
PENSIONY:		OBCHODY:	
Pension Diana telefon 8		Drogerie Milan Ponec telefon 22	
Pension Hanička telefon 110		Upomínkové předměty B. Pavlas služba veřejnosti telefon 114	
Pension Inka telefon 111		Módní zboží Jan Plachý	
Pension Lesní dům telefon 40		Holičství F. Sůra telefon 13	
Pension Lověna telefon 65		Hrbkovo řeznictví telefon 55	
Pension Minerva telefon 61			

Záruka jakosti

SPORTOVNÍ A OBCHODNÍ DŮM

ŠPINDLERŮV MLÝN - TELEFON 41.

Jarka Lukeš

Doporučuji

Hotel Savoy - Westend

Špindlerův Mlýn

Hotel I. řádu, - číslo telefonu 7, 60 a 66

HOTEL START

na nejideálnějším vyhlídkovém bodě a přece
jen 300 m od náměstí

Špindlerova Mlýna,

lyžařský terén pro pokročilé i začátečníky. Příjemný
pobyt ve slunných pokojích s krytými balkony.

Moderní komfort - mírné ceny.

Telefon 105.

VIKTOR POKORNÝ, hostitel

OLYMPIA

SPORTOVNÍ PRODEJNA

Špindlerův Mlýn, pod hotelem Palace

*Připravili jsme pro vás vše, co potřebujete
pro svůj oblíbený sport.*

*Nejmodernější zařízená dílna je vám
zárukou bezvadně provedených montáží
a oprav.*

Nezapomeňte navštívit

Hotel PALACE

ve Špindlerově Mlýně.

Restaurant - vinárna - denně tanec.

Znamení východisko lyžařských tur

Bouda na Malém Šišáku

NÁR. SPR. ING. A. LUKAVEC - 1200 m n. m.

p. Špindlerův Mlýn 190 - Tel. Petrovka 4

HOTEL-PENSION JANOŠÍK ŠPINDLERŮV MLÝN-BEDŘICHOV

Moderně zařízený a odborně vedený podnik v klidném ústraní
střediska. Lyžařský terén přímo u podniku. Ústřední topení,
teplá tekoucí voda, domácí kuchyně, garáže. - Telefon čís. 72.

Hoteliér Fr. KAPAL.

HOTEL WINDSOR

ŠPINDLERŮV MLÝN

Tel. č. ro. Výhodné pence! Tř. B.

Známy svou dobrou kuchyní.

JOSEF ŠKAPA, národní správce.

BOUDA VATRA

ŠPINDLERŮV MLÝN - tel. P 8.

Ústřední topení, teplá a studená voda.

Výhodný lyžařský terén!

R. JELÍNEK.

Do hor za sněhem a sluncem

na Labskou boudu

v západních Krkonoších

1284 m n. m.

Ústřední topení - Tel. Špindlerův Mlýn 21c

HORSKÝ HOTEL

LUČNÍ BOUDA

ŠPINDLERŮV MLÝN - TELEFON 50a

*1.410 m n. m. — ideální lyžařský
terén — komfortně vybavený
denní pense od 100.- do 150.- Kčs*

JOSEF LUTRÝN, NÁJEMCE

JOSEF SASKA

VÝROBA LYŽÍ A SÁNEK

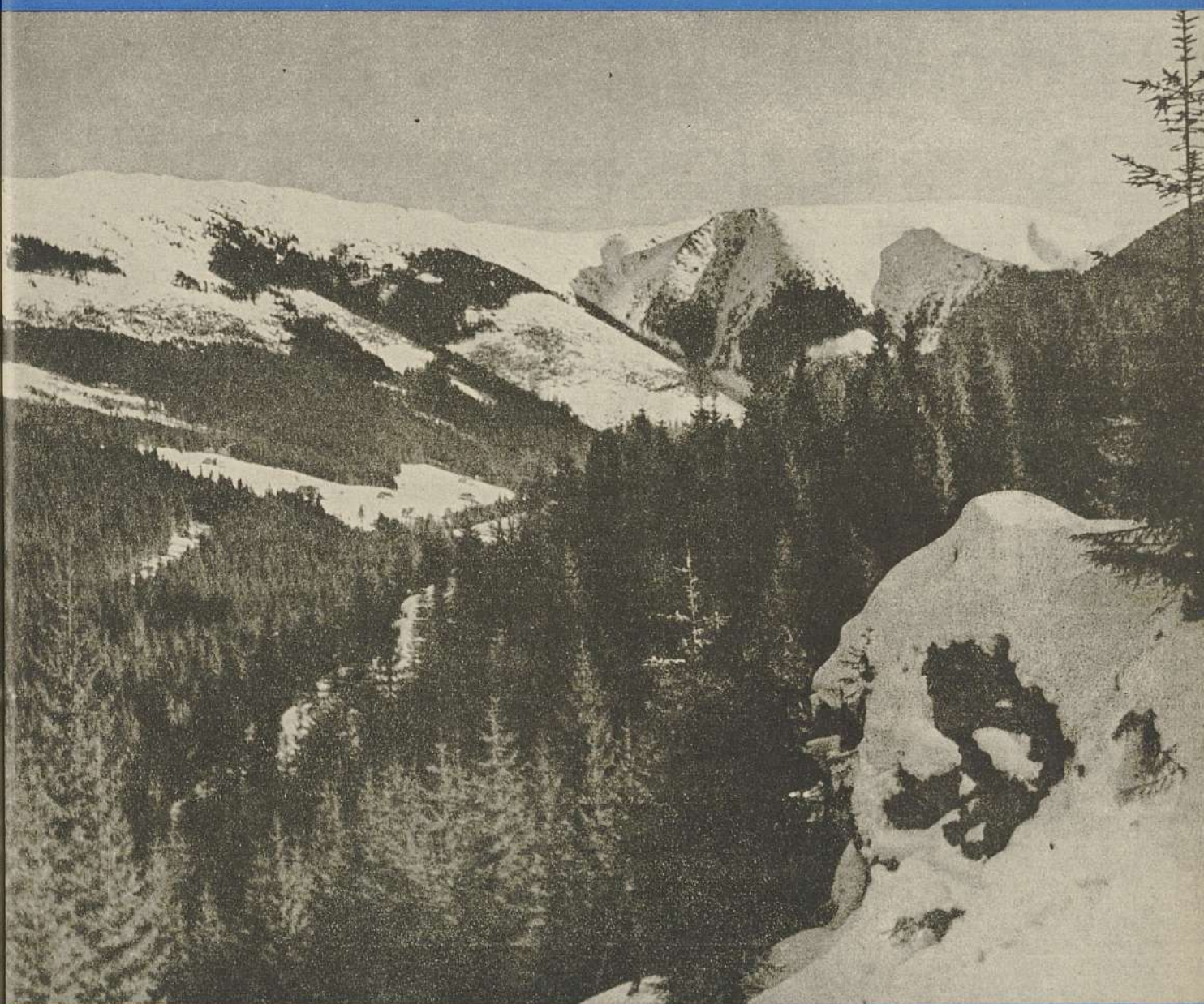
Lomnice nad Pop.

PODKRKONOŠÍ.

ZIMNÍ SPORT

ČASOPIS SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

7

ŠPINDLERŮV MLÝN

Mezinárodní středisko zimních sportů

Hotel Savoy, Dep. Westend tel. 60, 66, 7	A	Hotel Na staré pláni	C	Hotel Savoy, Dep. Westend tel. 60, 66, 7	A	Pension Ráj telefon 51
Hotel Slavie telefon 6	C	Hotel Krakonoš telefon 34	C	Hotel Slavie telefon 6	C	Pension Radost telefon 102
Slovanský hotel telefon 24	B	Labský hotel telefon 14	C	Slovanský hotel telefon 24	B	Pension U hor. pramene
Hotel Slunce telefon 15	C	Hotel Lomnice telefon 20	C	Hotel Slunce telefon 15	C	Pension Dalibor telefon
Hotel Sněžka telefon 26	C	Hotel Nechanický telefon 54	C	Hotel Sněžka telefon 26	C	HORSKÉ BOUDY:
Hotel Špindlerův Mlýn telefon 5	B	Hotel Palace telefon 4	B	Hotel Špindlerův Mlýn telefon 5	B	Davidova bouda telefon P 3
Hotel Windsor, dep. Jitřenka telefon 10	B	Hotel Panorama telefon 52	B	Hotel Windsor, dep. Jitřenka telefon 10	B	Lužická bouda telefon P 1
				SVATÝ PETR:		Medvědí bouda telefon 33
Hotel Sport telefon 9	B			Hotel Sport telefon 9	B	Moravská bouda telefon P 9
Hotel Sv. Petr telefon 38	C			Hotel Sv. Petr telefon 38	C	Novopacká bouda telefon P 10
Hotel Zátíší telefon 77	C			Hotel Zátíší telefon 77	C	Špindlerova bouda telefon P 2
				PENSIONY:		OBCHODY:
Hotel Alexandria telefon 3	C			Hotel Alexandria telefon 3	C	Drogerie Milan Ponec telefon 22
Alpský hotel telefon 42	B			Alpský hotel telefon 42	B	Upomínkové předměty B. Pavlas služba veřejnosti telefon 114
Hotel Astoria telefon 76	C			Hotel Astoria telefon 76	C	Módní zboží Jan Plachý
Hotel Aurora telefon 83	C			Hotel Aurora telefon 83	C	Holičství F. Súra telefon 13
Hotel Belvedere telefon 64	B			Hotel Belvedere telefon 64	B	Hrbkovo řeznictví telefon 55
Hotel Bristol telefon 47	C			Hotel Bristol telefon 47	C	
Dep. Bellevue a Domovina, Grand-hotel telefon 36, 1, 2	A			Dep. Bellevue a Domovina, Grand-hotel telefon 36, 1, 2	A	

Záruka jakosti

SPORTOVNÍ A OBCHODNÍ DŮM

ŠPINDLERŮV MLÝN - TELEFON 41.

Jarka Lukeš

Ideální lyžařské terény
a cvičná louka pro začátečníky
i pokročilé!

Medvědí bouda

ŠPINDLERŮV MLÝN

Telefon čís. 33.

1054 m n. m.

HOTEL „SNĚŽKA“

ŠPINDLERŮV MLÝN,

ústřední topení
— garáže —
teplá, studená voda,
denní pense Kčs 110.—.

Národní správce SVAT. VENC.

Telefon 26.

Do hor za sněhem a sluncem

na Labskou boudu

v západních Krkonoších

1284 m n. m.

Ústřední topení - Tel. Špindlerův Mlýn 21c

KRKONOŠE

dají Vám zdraví, zábavu a sport,

PETROVA BOUDA

pohodlí a vzorné ubytování

Hotel třídy „A“, 1288 m n. m.
Upravované lyžařské a sáňkařské dráhy.
Sluneční lázně, evropská kuchyně. Denní
pense 150.— Kčs.

OLYMPIA

SPORTOVNÍ PRODEJNA

Špindlerův Mlýn, pod hotelem Palace

Připravili jsme pro vás vše, co potřebujete pro svůj oblíbený sport.

Nejmodernější zařízení dílna je vám zárukou bezvadně provedených montáží a oprav.

LABSKÝ HOTEL

ŠPINDLERŮV MLÝN, TELEFON 14

Ústřední topení, teplá a studená voda,
garáže. Ant. Beneš, nár. spr.

Při návštěvě Špindlerova Mlýna neopomíňte navštívit známou

Podzimkovu kavárnu a cukrárnu

Domácí kuchyně — výborné pečivo

Hotel Kubát

BENECKO V KRKONOŠÍCH 880 m n. m.

Telefon Benecko č. 3.

Ústřední topení, teplá a studená voda,
autogaráže. 36 pokojů.

Lyže vyrábí Jadrníček

továrna

Fryšták na Moravě

Vše pro zimní sport

Sport Strniště Praha II,

Na Poříčí 12. Telefon 248-88

Alpský hotel

SVATÝ PETR — ŠPINDLERŮV MLÝN

Ústřední topení

Teplá, studená voda

Výborná kuchyně!

Ideální lyžařské terény!

Garáže

TELEFON č. 42.

Lyžaři - stop

Pension Zdař Bůh

ŠPINDLERŮV MLÝN.

*V nejhezčím údolí Sv. Petra, pod
Železnou horou, jediný a pohodlný
výstup na Sněžku.*

Výborná domácí kuchyně!

Tel. 87 - M. TRUNKO, hoteliér.

*Při návštěvě Špindlerova Mlýna neopomíňte
navštívit*

PENSION „Tři hory“

ŠPINDLERŮV MLÝN — SVATÝ PETR

- Výborná kuchyně
- ideální lyžařský terén

NÁRODNÍ SPRÁVCE R. SLAVÍK

Pro lyžaře!

Klínová bouda 1326 m.

30 pokojů, 90 lůžek, ústřední topení,
teplá a studená voda.

Telefon 58a Špindlerův Mlýn.

Pošta Hořejší Vrchlabí.

K. RŮŽEK, hoteliér.

HOTEL WINDSOR

ŠPINDLERŮV MLÝN

Tel. č. 10.

Výhodné pensel

Tř. B.

Známý svou dobrou kuchyní.

JOSEF ŠKAPA, národní správce.

»Bouda na Pláni«

*vás zve lanovkou. 10 pokojů, domácí kuchyně,
výborný lyžařský terén.*

Pošta Hořejší Vrchlabí, telefon 84.

Jaroslav Tajchman.

HOTEL-PENSION JANOŠÍK ŠPINDLERŮV MLÝN-BEDŘICHOV

Moderně zařízený a odborně vedený podnik v klidném ústraní
střediska. Lyžařský terén přímo u podniku. Ústřední topení,
teplá tekoucí voda, domácí kuchyně, garáže. - Telefon čís. 72.

Hoteliér Fr. KAPAL.

FRISSOVA BOUDA

Krkonoše 1250 m n. m.

*domácí prostředí, ideální poloha,
pošta Hořejší Vrchlabí.*

Hotel Hořec a Protěž

NÁR. SPRÁVCE V. FRONĚK

*Ústřední topení - teplá a studená voda -
prvotřídní kuchyně*

ŠPINDLERŮV MLÝN - Telefon 29

HOTEL BRISTOL

ŠPINDLERŮV MLÝN.

Ústřední topení, teplá - studená voda, výborná kuchyně —
denně taneční zábava. Telefon č. 47.

Lyžařské vázání zn. NOHYNEK

obdržíte ve všech sportovních obchodech

ANT. NOHYNEK

tovární výroba kovového zboží

PRAHA-NUSLE, Přemyslovo nábř. 8, tel. 557-52

ŠPINDLERŮV MLÝN

HOTEL „LOMNICE“

ústřední topení - teplá voda. Celoroční provoz. Tel. č. 20.

Karel Štantejský, nájemce.

Zimní sport

Č A S O P I S S V A Z U L Y Ž A Ř Ů R Č S

Ročník XXXIV

27. března 1948

Číslo 7

Splynutí veškerých tělovýchovných organizací

Ústřední akční výbor Národní fronty, generální sekretariát v Praze, úředně oznamuje:

Rozhodnutím ústředního akčního výboru NF ze dne 27. II. 1948 splynou veškeré tělovýchovné organizace, svazy, spolky, kluby a všechny jejich složky v jedinou celonárodní tělovýchovnou organizaci Sokol. Provedením tohoto úkolu se pověřuje ústřední akční výbor Sokola, který je složen z akčního výboru ČOS a zástupců akčních výborů dosavadních tělovýchovných, sportovních a turistických organizací, jakož i zástupců celostátních organizací. Členy ústředního akčního výboru Sokola jsou:

Za Československou obec sokolskou: MUDr. Fr. Bláha, Josef Truhlář, generál Josef Ejem, Evžen Prenniger, generál Dr. Fr. Šlapák, Blažena Martinková, Dr. Rudolf Záček, Fr. Lasovská, Jarka Blažek, Viktor Heller, Lída Pešková, Venceslav Havlíček, Jan Libenský, Fr. Bláhová, Jar. Pernica, Růž. Mijantová, Fr. Jeřábek, Lad. Serbus, Jos. Matějka, Ant. Čeněk.
Za Svaz dělnických tělocvičných jednot: Marie Patočková, Vilém Příbáň, MUDr. B. Kalmünzer.

Za Československého Orla: Dr. Rostislav Slavotínek, Arnošt Ohnoutka, prof. Jiří Malášek.

Za Slovenskou tělovýchovu: Dr. Karol Straňai, Dr. Rudolf Holčík, Ján Černý.

Za Československou asociaci fotbalovou: Dr. Jar. Krofta, Mirosl. Stjažkin.

Za Čs. amatérskou atletickou unii: Prof. Karel Kněnický, Jaroslav Vykoupil.

Za Československé ústředí ledního hokeje: JUDr. František Cvetler.

Za Klub českých turistů, Čs. obec turistickou a Pohorskou jednotu Radhošť:

Jiří Počepický.

Za Československý plavecký amatérský svaz: Mir. Hladký.

Za Svaz lyžařů RČS: architekt František Stríž.

Za Československý olympijský výbor a Svaz kanoistů: Dr. Karel Popel.

Za Čs. jezdecký svaz: Josef Šimon.

Za Český basketbalový svaz: Václav Jeřábek.

Za Čs. svaz těžké atletiky: nadporučík Josef Matějčík.

Za armádní tělovýchovu: pluk. gen. štábu Vilém Sacher.

Za Ústřední radu odborů: Antonín Čuba, Karel Marek, prof. Vladimír Pokorný a František Kubr.

Za Svaz české mládeže: gen. tajemník Stanislav Pošusta.

Ústřední akční výbor Sokola se dnem 28. března 1948 ujímá řízení všech tělovýchovných, sportovních, turistických organizací a jejich složek. Tím zároveň přestane samostatná existence jakýchkoliv jiných tělovýchovných organizačních útvarů. Závodní tělovýchova ROH se stává součástí Sokola při zachování organizační základny v závodech. Sokolský slib zůstává zachován. Organizační začlenění Klubu českých turistů bude řešeno zvláště.

Akční výbory dosavadních organizací a jejich složek, pokud existují, odpovídají za nerušenou činnost i za hospodářský stav svých organizací až do úplného skutečného sloučení. ÚAVNF zdůrazňuje, že velké dílo sjednocení tělovýchovy má být prováděno tak, aby současně byla zajištěna nerušená příprava XI. všesokolského sletu a aby zdar sletu byl manifestací pro myšlenku jednotné tělovýchovy a pro brannost národa. Podle zásad, na nichž byl utvořen ústřední akční výbor Sokola za účasti ostatních složek, nechť jsou tvořeny obdobné akční výbory v sídle sokolských žup a ve všech ostatních místech.

ÚAVNF vyzývá všechny opravdové vlastence, aby byli nápomocni při uskutečňování tohoto velkého díla a rázně odmítli všechny snahy, směřující proti sjednocení naší tělesné výchovy. Ústřední akční výbor Národní fronty věří, že všichni příslušníci dosavadních tělovýchovných, sportovních a turistických organizací pochopí myšlenku jednotné tělovýchovy a přičiní se o nejrychlejší organické splynutí. Tím potvrdí svůj kladný poměr k lidově demokratickému zřízení.

Nechť se všichni soustředí v Sokole k nadšené práci na přípravách a uskutečnění velkého národního díla — XI. všesokolského sletu!

10. března 1948 — odešel dobrovolně, tam, odkud není návratu, Dr. h. c. Jan Masaryk, ministr zahraničí. Veliká rodina lyžařská nezapomene nikdy jeho obětavé práce pro vlast.

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ

Akční výbor Svazu lyžařů RČS žádá všechny členské spolky, aby obratem oznámily na adresu:

Akční výbor SL RČS, Praha II,
Národní třída 18,

zda a kdo byl v očištění akci vyloučen z řad členů Svazu lyžařů RČS.

* * *

Ing. ANTONÍN JAURIS, předseda
Svazu lyžařů RČS, Praha II.

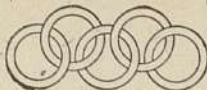
Vážený pane předsedo!

Mimořádná valná hromada SK Slavia Tanvald, konaná po úspěchu druhých lyžařských přeborů Svazu přátel SSSR, zvolila Vás za zásluhy o československé lyžařství, čestným členem klubu. Současně Vás, pane inženýre, prosíme o svolení, aby můstek, který bude letos dobudován, nesl Vaše jméno. S radostí hlásíme tuto spontánní vůli členstva. Blahopřejeme k předsednictví v akčním výboru SL RČS a srdečně pozdravujeme.

SK SLAVIA TANVALD:

Dr. Lchraus

Technik

DR. JIRÍ JELÍNEK

náčelník SLRČS

Olympijský kruh

Nebudu psát deník olympijské výpravy lyžařů. Nebývá to většinou svěží popis, spíše fádni — jak se nasedá do vlaku, jak se rozvírá pohled na známý kraj, jak se máji pohraniční stanice, jak se mění charakter krajiny, staveb, lidí, jak se mohou sledovat stopy války, jak se... atd. atd. Nějaké školácké líčení rozhodně nemám rád a udělat poutavý obrázek cesty a života na zájezdu, aby se mohl číst s plastickou představou, to umí jen dobrý vypravěč a tím rozhodně nejsem. Mně stačilo, že jsem musil jako technický vedoucí naší lyžařské výpravy psát oficiální deník pro Svaz lyžařů se všemi důležitými technickými údaji. Ostatně v denním tisku mohl každý číst tolik o výpravě do Svatého Mořice, že bych spíše musil s mnohými těmi „zajímavostmi“ a zprávami polemizovat, než líčit něco nového. Nepokládám to za škodu pro archiv Svazu lyžařů, že nezachytil popisný obrázek v časovém sledu od odjezdu z Prahy až zase do návratu, protože většina konstantních věcí, se kterými se cestou setkáváme, nemají s posláním výpravy nic společného. V jejich shluku pak se utápějí některé problémy, které souvisí s naším úkolem.

Vyberu proto jen některé připomínky, pozorování, poznatky a závěry, jak souvisí s jednotlivými disciplinami olympijskými a s celým naším závodním lyžařstvím.

Nadepsal jsem „Olympijský kruh“. Je jich přece pět. Ale my jsme byli i s těmi pěti barevnými v dalším, šedém, začarovaném. Na kruhu můžete zvolit počátek a jít směrem jedním i opačným a bezpečně se vrátíte do východiska, abyste zjistili, že je to uzavřené. Proto bych neudělal chybu, kdybych na příklad začal u ustavení olympijské komise SLRČS a šel přes výběr závodníků, jejich přípravu a výkony nebo naopak kdybych začal u výsledků ZOH a šel přes trening, výběr závodníků a trenéry. Vždy mám představu kruhu, tedy kruhové uzavřenosti příčin a následků. Je samozřejmé, že se po kruhu vracíme do kola hlavně tehdy, když nejsme spokojeni s dosaženým cílem a když hledáme příčinu. A to snad ani nemusím zvlášť prohlašovat, že s naším výsledkem na ZOH nejsem zcela spokojen. Jen bych snad mohl podotknout, že v prvé řadě nemohu být zcela spokojen s výsledkem jako náčelník Svazu lyžařů RČS. Tak jako některé věci pokládám za vyložené chyby, tak naopak si vážím mnohých dobrých proků a výsledků. Ale nejsem unesen těmi klady a vážím objektivně. A tu mi jazýček váhy ukazuje, že více tíží miska nepovedených kroků.

Ale teď k jednotlivým disciplinám. Pak teprve vyplynou ty obrysy našeho kruhu. Vždy začínáme během, je to nejstarší disciplína. Není to takтика. Ale kdyby ji někdo v tom spatoval, tak ať si přečte napřed odsta-

vec o jiné disciplíně a pak teprve běžecké. Já zůstanu u obvyklého pořadí.

Opakuji pro jistotu to, co jsme říkali předem. Do ZOH chyběl přehled (ne nám, ale celému lyžařskému světu) o okamžitém stavu mezinárodní běžecké zdatnosti. V tajných nebo zjevných představách jsme se dost lišili. Bohužel, se více potvrdila představa má a jí podobné, že naši toho mnoho nedosáhnou proti Seveřanům, ale i Švýcarům, a bůhví komu ještě. A potvrdilo se, že sice Cardal jako přední jedinec náleží mezi nejlepší Středoevropany, ale že také a snad ještě lepší jedince mají i Švýcaři, ale i Francouzi (jejichž Carrara nejvíc překvapil, když porazil několik Seveřanů, ač Francouzi nikdy běžce neměli) a vlastně i jiné národy. Ostatní naši běžci ovšem už to neprokázali. Ale i za toto zjištění o Cardalovi můžeme být vděční, protože jsme si tím nebyli dokonale jisti. Málo potěšitelné bylo porovnání stylu a tím ekonomie běhu našich se Seveřany. Zde ovšem nelze hledat vinu v terénu, Ing. Novákoví, tomu je jasný princip i technika běhu Seveřanů. Ale zde to byla snad neochota či neschopnost se stylově předělávat, když před rokem byla zahájena příprava na ZOH. Naopak jeho oddaný žák Kaďavý ve stylové práci dobře obstál. Snad alespoň ta lecke v Mořici ukázala i ostatním, že cesta k úspěchu musí spojit i zdatnost fyzickou (Cardal) s účelností stylovou (Ing. Novák, Kaďavý). — I když hlavní je ta zdatnost fyzická (a hlavně ta stačila bratřím Německým, Bartoňovi, Mihalákovi, Musilovi), dnes už soutěž i v běžích se zvýšila tou měrou, že nestačí a musí se spojit s dokonalým skluzem (stylem). A tu se nemůžeme učit lépe nežli od Seveřanů. Tam proto také musíme sáhnout pro vzory, další trenéry, tam poslat naše juniory. A cože ten Carrara je tak vpředu? Inu ve Francii se lyžařství ohromně rozšířilo a dělá

se ve velkém. Stejně jako ve Švýcarsku, jako se dělalo před válkou v Itálii a v Německu ve velkém. Pak se musily objevit dobré špičky. U nás je to stále hrstka věrných. A pravdu mají ti, kteří volají, že u nás musíme víc podporovat běžeckví a dbát, aby se víc běhalo než sjezdářlo. Já bych jim chtěl pomoci zavoláním vši naší mládeže na běžky a také na můstečky. A když už jsme u tohoto tolikrát omýlaného problému, musím dodat, že ovšem ti, co volají upřímně po obrodě běhu u nás, většinou nevědí, že tento problém: sjezdařina — běh není problémem našim, ale světovým. A že někdy docela vědomě skresluji či zamlčuji, jako by SLRČS jako ústředí podporoval jen anebo více sjezdařinu na úkor běhu. Do omrzení konstatujeme, že už mnoho roků převládají ve Svazu lyžařů kursy běžecké a skokanské nad sjezdařskými. Ale sjezdařští nadšenci jsou pilnější a snaživější než běžci. Sjezdaření je pohodlnější a lákavější, a proto je pokrok na jejich straně. A právě proto musíme daleko více než by dával správný poměr možnosti a předpokladů podporovat rozvoj běhu na lyžích. Správně řečeno: stavět jej u nás jako základ každého výcviku, ač logicky základním prvkem lyžáření v kopcích je sjezd. Ale my máme více malých kopečků a rovin, a proto základem mějme běh.

Utekl jsem daleko od Mořice, ale snad mi to nevytknete příliš, vždyť je to základní problém našeho závodního běžeckví. Vraťme se tedy opět do Mořice. V prvním závodě, v osmnáctce se naši neumístili, protože Cardalovo 40. místo nás nemůže uspokojit ani trochu. Cardal před závodem nemohl v noci ani na chvíli usnout, běžcům se dělaly mžitky před očima, když se rozběhli, dýchali unaveně při trochu rychlejším pohybu. To pak se špatně běží závod, olympijský závod. Inu ovšem, že měli být aspoň o 10 dní dříve v Mořici nebo jinde, 1800 m vysoko. Či je to vina? Každého trochu. Trenér to nejdříve nepožadoval, pak chtěl běžce poslat letadlem napřed, ale to už bylo pozdě a ČVO to nepovolil ani hokejistům, ani našim lyžařům. Vinen je každý z nás, kteří do toho měli co mluvit a nepožadovali to a neprosadili to. Ovšem to je otázka, kdo do toho vlastně mohl mluvit. Ing. Novák přejal úkol připravit běžce s tou výhradou, že mu do toho nebude nikdo mluvit. Tak také nikdo se nesnažil zvrátit nebo jen zvyklat program, který Ing. Novák zvolil. Ne, že by nebyly jiné nápady (i u závodníků), ale že nakonec každý uznal Novákovy běžecké znalosti stylové, treningové i závodní a znal jeho opravdové zánicení pro úkol. A proto každý spoléhal na výsledek jeho snášení a přehlížel vše, s čím by nesouhlasil u jiného. Ve Sv. Mořici se však ukázalo, že ta souhra a porozumění trenéra se závodníky nebyla uvnitř

POTŘEBY PRO LYŽAŘSKÝ SPORT A HOCKEY dodá

„U FOTBALISTY“, A. Fantová, Praha-Karlín, Královská 89, roh Karlovy. Telefon 647-61.

I. celostátní Sokolovský závod branné zdatnosti mládeže

J I Ř Í Š R Á M E K

Přehled vítězů I. ročníku:

Chlapci - jednotlivci na 6 km:

Josef Kutzbel, rg. Zvoleň, 17 let.

Články - jednotlivci na 4 km:

Božena Ketzarová, SB Báňská Štiavnica, 17 let.

Články - hlídky (20 až 22 let) na 6 km:

SB Liberec.

Chlapci - hlídky (20 až 22 let) na 12 km:

SB Lipt. Sv. Mikuláš.

V týdnu oslav 5. výročí bitvy u Sokolova uspořádalo MNO závod branné zdatnosti mládeže, který se bude každoročně konat jako protějšek tradičního už závodu zborovského. Od obvyklých lyžařských závodů liší se sokolovský závod především svým charakterem branným. U všech závodníků je požadována ještě před vlastním závodem zkouška ideová a branně nauková, kde účastníci prokážou znalost orientace, čtení speciální mapy a znalost signalisace.

Vlastní závod je rozdělen do 4 kategorií. V prvních dvou pro věk 17—19 let běží chlapci trať 6 km a dívky 4 km. Ve třetí a čtvrté běží 3členné hlídky; chlapci 12 km a děvčata 6 km. Všichni mají 2 kg přítěže, překonávají na trati (přízpusobené) přírodní překážky a na střelnici prokazují svou zdatnost ve střelbě z armádní vzduchovky (vz. 47) na polní voj. terče. Hlídku chlapců nese v závodě ještě armádní vzduchovky a přenáší raněného, zatím co dívka hlídka má v závodě povinnost přiložit obvaz.

Letošní vylučovací závody, které utrpěly nepříznivými zimními podmínkami v některých krajích, uspořádal Svaz brannosti. Konečný závod pak MNO ve dnech 5.—7. března Pustevnách v Beskydech.

Závody byly bohatě dotovány puťovními cenami. Organizační závod, kterému počasí velmi přálo, ubytování a stravování obstarala s velmi dobrým výsledkem vojenská správa.

Lze si jen přát, aby tento závod, kterého se ve vylučovacích kolech účastnily stovky závodníků a závodnic, našel ve druhém ročníku ještě více pochopení v řadách mladých sportovců. Zde mohou dobré věci přispět župy a lyžařské kluby. Vždyť jednou z povinností, kterými sport přispívá národnímu celku, je právě branná zdatnost naší mládeže. Sokolovský závod jest ideálním spojením ryze sportovních disciplín s prvky branné tělovýchovy. Vhodnou a cílevědomou propagační závod se prospěje nejen ještě většímu rozmachu lyžařství, ale také zvýšení celkové branné zdatnosti naší mládeže.

Na obrázku: Božena Ketzarová, SB Báňská Štiavnica

dokonalá a když dokonce vybuchla v otevřené námitky a výměnu názorů o způsobu a množství vhodného tréninku, ukázalo se, že nestačí být výborným technikem a znalcem s obětavým předsevzetím, ale že i temperament, náladovost, povaha či jak to chcete nazvat je nutno mít v souladu se svěřenci. Kdyby to byli sami mladí hoši, vyučenci Ing. Nováka, pak by na něm lpěli zcela slepě. Ale taková ostřílení, zkušenosti a v názorech samostatní, snad i v něčem tvrdohlaví závodníci, u těch to bylo jiné. To se pak projevovalo ve všem. I v tak čistě technické věci, jako je mazání lyží. To většinou selhalo buď z nechtění se podřídit nebo z bezradnosti. A tak i touto věcí jsme si většinou stížili výkon, na příklad při štafetách, protože se mazalo nepřesvědčivě, nejistě, i v posledních vteřinách a často špatně. To jsou chyby neomluvitelné. Ve štafetách byla stále patrna rozklíženost všech našich běžců, jen Cardal se rychleji spravoval, a proto i jeho výsledek je skutečným úspěchem, neboť v jeho úseku jej předstihl jen Švéd a výtečný Francouz Carrara, kdežto Fina i Nora nechal s ostatními za sebou. Jeho výkon nezlehčuje to, že Fin i Nor již jeli klidně, vědouce, že Švédové nedostihnou a je že nikdo neohrozí. V padesátce pak Cardal už exceloval, neboť porazil všechny Nory. Ale nezapomeňme, že Švýcar Schild

byl ještě o 9 minut lepší a že Cardal i jako osmý byl skoro o 27 minut za vítězem. Balvin se už také aklimatisačně zotavil a dostal se do své výkonnosti. Teď teprve měl pro naše hochy přijít olympijský boj, určitě by byl výsledek podstatně lepší. To v žádném případě není výmluva nebo omluva, to je skutečnost, o které teď nelze debatovat. Ale někteří se nedostali do své obvyklé, natož zvýšené formy vůbec. Příčiny jsou tedy komplikované. Nejvíce málo aklimatisace, u některých ale i málo tréninku, snad i jeho jakost a pak mazání. Doufejme, že to bude aspoň pobídka ke zlepšení po všech stránkách, a že to budou drahé, ale cenné zkušenosti. Trať štafet byla zcela plochá, ale u padesátky dost obtížná, zvláště v jednom úseku v lese byla nebezpečná. Jeden Fin si tam zlomil nohu o strom. Celkově byla padesátka velmi namáhavá, a proto čtvrtina závodníků vzdala.

Sdruženáre je nutno ovšem hodnotit samostatně. V této disciplíně jsme mívali největší oporu. A teď jsme věděli, že nemáme vyloženého a zvláště nadějněho sdruženáře. Doufali jsme, že naši budou aspoň dobrým průměrem, když všechny národy nařikaly, že nemají sdruženáře. Snad to byla jejich skromnost, snad taktika. Rozhodně je Fin Hassu sdruženář, jaký nejlepší může být. Hlavně jeho běh je skutečně světové úrovně. I Švýcar

Stumpf, tajný typ pro zlatou (aspoň u Švýcarů), byl až čtvrtý za Finy a Švédem. Tak jen ti Norové, dříve ve sdruženém závodě nedostižní, měli pravdu, že jsou teď slabí, když Dahl byl až šestý. (Pokračování.)

BRANNÉ ÚKOLY LYŽAŘSTVÍ

Jedním z největších lyžařských odborníků v naší armádě jest plukovník K. Veselý-Štainer, který v roce 1936 jako npor. vedl naši vojenskou hlídku na Olympijských hrách v Ga-Pa. Je to voják a lyžař tělem i duší. Proto si vážíme jeho slov a článku, který otiskl vojenský deník „Obrana lidu“ dne 4. III. 1948, předkládáme čtenářům:

„Sport, posuzován s hlediska vojenského a celostátního, má sloužit k práci a k obraně státu. Proto také veškerý sportovní výcvik v armádě má být způsoben tak, aby těmto základním branným požadavkům sloužil. Ale nejen vojenský, i civilní sport má být s tohoto hlediska posuzován a v praxi prováděn.

Letošní armádní lyžařská mistrovství přiblížila se značně branným požadavkům: závodní tratě byly voleny podle úkolů, které vojáci-lyžaři budou v boji plnit. Vojáci jezdili v horském terénu, plném strži, polomů, houštin, prudkého stoupání a sjezdů, závodili v terénu, jimž by za války vedly skryté přisuny materiálu i lidí, a nebylo opominuto ani to, že voják za války pojede také po rovných cestách k rychlému přesunu, a do tratí byly vloženy i takové úseky, které od lyžaře vyžadují dokonale techniky jezdecké. Tedy důraz byl kladen především na všestrannost lyžařskou, na vytrvalost, odvahy, rychlost, tvrdost, kázeň — vlastnosti dobrého vojáka. Nebylo samozřejmě zapomenuto ani na střelbu; střelnice byly na závodní trati umístěny tak, aby se voják naučil přesně střílet v různém terénu za nejrůznějších podmínek.

* * *

Ve dnech 20. až 25. února ožily Vysoké Tatry opět vojáky; vyvrcholil vojenský lyžařský výcvik; v horách zazněly různé vojenské povely, třeskaly rány z pušek a bylo slyšet hvízd odrazů střel. Bylo to v místech, kde ne příliš dávno se pohybovaly bojující čs. jednotky vojenské a partyzánské. V duchu jsme je opět viděli posunovat se údolím, konat rychlé přípravy k výpadu na německé žoldnéře a po prudkých bojích unikat zpět do ochrany lesů a hor. V těchto místech viděli jsme teď vojáky naší nové lidové armády tvrdě zápolit ve sportovním boji a v jejich vůli po vítězství jako by se zračila touha, prokázat svou bojovou zdatnost právě v místech, kde před třemi, čtyřmi roky partyzáni a zahraniční vojáci bojovali a umírali za vlast.

Kdyby se nepřítel znovu odvážil vstoupit na naše území, bude armáda připravena. Musí však být připravena nejen armáda, ale celý národ! K tomu ovšem musí být vychováván. Část výchovy k branným úkolům může převzít sport, bude-li nesen tímto duchem. Až dosud nebyly však branné úkoly všemi civilními sporty pochopeny a plněny; sportovní svazy nevychovaly vždy své borce k dostatečné tvrdosti, kázi, vytrvalosti a k praktickému využití sportu pro brannost národa. — Není nám mnoho platné, bude-li lyžař umět jezdit na uhlazeném svahu mezi brankami a nebo sjíždět prudké svahy, na které

jest pohodlně dopraven lanovkou. — Potřebujeme lyžařů, znajících nejen umydlené louky a sjezdové dráhy, ale znajících dobře každý kout našich hor, jež bychom v případě napadení musili hájit. Proto přikládáme největší důležitost jízdě těžkým terénem. Překvapuje nás, že tratě při civilních lyžařských závodech nejsou voleny podle těchto požadavků; jsou to většinou hladké dráhy běžecké, postrádající obtížných terénních úseků, často dokonce vedené valným dílem po rovných silnicích.

Pro armádu a pro boj v horách je bezcenný salonní lyžař v elegantních šponovkách a pestrém svetr, zvyklý jezdit bez jakékoliv přítěže. V boji se může uplatnit jen takový jezdec, který dovede zdolávat ty nejobtížnější a nejnebezpečnější terénní překážky s těžkým batohem na zádech, v němž v případě války bude nosit zásoby a střelivo pro sebe a někdy i pro své druhy. K tomu ovšem musí být soustavně trenován.

Překvapuje nás také, že do civilních lyžařských přeborů nejsou zařazovány závody hlídek, jejichž veliký

význam pro brannost netřeba obšírně vysvětlovat. Zde je lyžař vychováván k obětavé družnosti, k vzájemné pomoci, zde si zvyká pracovat a bojovat v kolektivu.

Je nesporné, že v civilním lyžařství je v poslední době věnována mnohem větší péče technickým disciplinám — sjezdu a slalomu — než běhu. Běžec-kému dorostu je věnováno přamálo pozornosti, což svědčí o nepatřném pochopení úkolů brannosti sportu. Za přípravu k brannosti nemůžeme přece považovat snahu o zřizování lanovek, podporujících vlastně pohodlnost našich mladých sjezdařů. Lyžař-běžec nesmí znát pohodlnost, musí tvrdě trenovat, zvyšovat svou vytrvalost, vést přísnou životosprávu, nepít, nekouřit atd. Závodní běh na lyžích je tvrdý chlebiček a není divu, že jest u mládeže málo oblíben. Je však s hlediska vojenského velmi důležité, aby mu lyžařské kluby a svazy věnovaly velkou pozornost a aby vynaložily veškeré úsilí na podporu a zlepšení úrovně běžeckého dorostu.

Každý lyžař musí znát dokonale hory své vlasti, každý jejich kout, nebezpečí hor a obtížnost pobytu v nich. Proto je pro brannost důležitá turistika v zimě. Kolik výběrných lidí v bojích jsme ztratili proto, že jsme nebyli připraveni na tyto těžké podmínky.

Také armáda bude věnovat největší péči zdokonalení vojáků-lyžařů v běhu terénem a jakmile to vyživovalí situace dovolí, bude zvyšovat požadavky ohledně výkonnosti a vytrvalosti; bude dále uplatňovat zkušenosti z bojů v horách, bude také zařazovat střelbu do dalších závodních disciplín a bude se snažit dokonale vycvičit lyžaře ke zdolávání nejtěžšího terénu i za nejobtížnějších podmínek. To jsou a budou i nadále nejdůležitější zásady a požadavky vojenského lyžařství.

Je jen třeba, aby i civilní lyžařství tyto zásady pochopilo a pomáhalo tak vychovávat národ k obraně státu.“

ZIMNÍ SPORT patří všem, kdož mají rádi hory - lyže a sněh

Mezinárodní závody svazu lyžařů RČS ve Špindlerově Mlýně

13.—15. února 1948

KAREL BLOMAN

Pravda, v některých sportech se stalo světoběžnictví skoro součástí sportu samotného a zdá se, že sportovní cestování je dnes prakticky volné. To je však jenom zdání. V mnohých jiných sportech — a lyžařství patří právě mezi ně také — to pořád ještě není s cestováním tak snadné a sjezdovat a uspořádat skutečně hodnotný závod mezinárodní soutěže je spojeno s řadou překážek.

Předně zajistit si účast opravdu hodnotných cizinců není maličkost. Zdá se, že svět po strašné válce se nedostal o mnoho kupředu a jsou právě dnes obtíže, které snad ještě před ní nebyly. Není vzácností, že příslušníci této země nechťejí nebo nemohou do oné země. A to i ve sportu!

Podarilo-li se uspořádat Svazu lyžařů skutečně hodnotné mezinárodní lyžařské závody za těchto okolností, nelze to ani dost ocenit.

Rozhodovaly zde ve velké míře dobré styky z dob před válkou. A to je pro československé lyžaře jistě cennou visítkou.

Přijeli Norové, Poláci a Jihoslované.

Každý z těchto národů má svůj význam v lyžařství a bude jej mít i v budoucnosti.

Norští skokani jsou stále nejlepší na světě. Nezáleží na tom, kolik metrů skočí, ale rozhoduje jak to dovedou. A tu si řekněme, že jejich standard stačí na to, aby se s klidem dívali na všechny dálkové pokusy, protože když na to přijde, oni s nimi udrží krok a stylem budou vždycky o kousek napřed.

Stylová doktrína Norů se může mnohému zdát nepřirozenou. Omezovat takovým způsobem sportovní výkon je vlastně absurdním. Stačí však vidět norské mužstvo při práci a nikdo nemusí mít obav, že snad jsou na nesprávné cestě. Řekl bych, že skok bude v Norsku vždycky sportem a nikdy se nestane sportovním řemeslem i když se jim v jejich řemesle žádný řemeslník hned tak nevyrovná.

Poláci byli a budou, možno říci stručně. Maruszak má sice již léta, ale má také elán, na který zatím mladíci nestačí. Ale již to, že Maruszak je stále činný, dává Polákům dobrou devisu pro budoucnost.

Jugoslávci mají Plánici a měli norského trenéra pro své skokany. Z této kombinace asi se dá vysvětlit nejdelší skok dne Jugoslávce Poldy. Kdyby jsou chyby, ale přece kdyby byl neupadl, byl by mnohem lepší než byl. V Jugoslávii však bylo letos málo sněhu a norský trenér si stěžoval, že chlupci, které dostal do výcviku, měli podivuhodně málo sportovního ducha. Tak málo, že toho chtěl vůbec nechat a jet domů.

O svých běžcích Norové nemluví s velkou chválou. Je to jejich slabina. Dahl vyhrál sružený závod proti slabým soupeřům, měřeno požadavky opravdu mezinárodní soutěže. Zajímavější než celkový výsledek závodu sruženého byl jeho souboj v běhu s Cardalem. Ačkoliv věděl první kolo skoro o půl minuty, vyhrál Cardal o 13 vteřin. Měl prý špatnou taktiku a hlídal nepravého muže, což se zdá nepravděpodobným, protože závod couchoval sám S. Ruud a ten přece mohl vědět, že Cardal je našim nejlepším mužem.

Bylo to spíše mazání, ale Norové tvrdí, že nikoliv.

Závody byly improvizovány. Přes to však vykonali pořadatelé obrovský kus dobré práce a průběh závodů byl bezvadný. Pracovníků bylo málo, ale udělali práce za mnohem větší počet činovníků než by se zdálo.

Běžecská trať byla dobře značená a v dobrém stavu. Ve své první polovině měla být rozmanitější. Lyžařský stadion s přirozeným výběhem do údolí Sv. Petra, vyvolává příznak jednotvárného klouzání po petrských loukách. Jestliže se vykácely široké sjezdovky, mohlo by se něco podobného udělat běžcům.

Je toho tím spíše třeba, že žádný rozumný pořadatel nepůjde se stadionu ani se startem ani s cílem. Vždyť stadion znamená zaručené diváky.

Při závodě v běhu a skoku do závodu sruženého použili pořadatelé jednoduchých dřevěných zábran, které dokonale nahradily nespolehlivé lidské síly a udržely při obou závodech ve stadionu dokonalý pořádek.

Norové si jich všimli a ocenili je jako důkaz podařené snahy o praktickou novinku.

Počasí bylo všelijaké. Skvěle při pátečním běhu po

deštivém čtvrtku, neutrální při skoku do závodu sruženého a klikové v neděli. Nedělní vánici o dvě hodiny dříve a bylo po závodě.

O běhu toho není mnoho k povídání. Norové běhají ve speciálních botách, které mají výstřih nad patou a umožňují tak volný pohyb nohy. Jsou oblečení poměrně teple, občerstvují se slazenou vodou. Běží lehce a přirozeně, ale žádná zázračná třída.

Naši běžci jsou stále stejní. Daleko napřed Cardal, pak Zajížek za Novoměšťáky a následují ostatní. Závod měl výběrovou účast a přece se podařilo poslednímu šestatřicátému běžci doběhnout do cíle 35 minut za vítězem.

Ve skoku do závodu sruženého zvítězil předně můstek. Po malém omylu v úpravě stolu, ve kterém měl prsty sám Velký Štamund, skákali všichni, kdož jsou opravdu skokani, kolem a přes 50 m. Birger Ruud dokonce 57 jako nejdelší skok a Eiklid, o kterém si skokani povídali, že to neumí, 55,5 m.

A to na můstku s kritickým bodem 44 m!

Skokanskou varádu na velkém můstku předcházelo kus práce. Nechci říci, kdo byl plynější, zda skokani či batunáři, či dobrovolníci. Taková příležitost konečně vždycky strhne každého sebou. Rozhodně se nedají v příčinlivosti zahanbit naši cizí hosté, před závodem i při závodě samém.

Bulo-li třeba, skákali na doskočiště a pomohli šlapat, když byli právě při ruce. Jeden z našich skokanů tohle neudělal a řekl k tomu docela jadrně, že tu je pro skákání, nikoliv pro šlapání a že vůbec, jak si myslím... Tuším, že minulý rok něco po prvé vyhrál a tak je jaksi již nad tyhle věci...

Diváků přišlo 8.000. A kdo viděl Špindl no závodech, řekl si, že je to jediné pořádné místo, které pro takové podniky máme, které však ještě zdaleka nestačí.

Celému závodě ve skoku dávali tón Norové. Šťastné vylosování dalo všem dobrý skokanů těsně za sebou.

Jistota Birgera Ruuda je obdivuhodná. Hoelovy dálky docela přirozené. Sloh všech norských skokanů nápadně dobrý. Pro ně není můstek jen v neděli. To bu takhle neskákali. Každý z nich má zřejmě stovky skoků v sezóně a na různých můstcích.

Remzovo 6. místo je našim úspěchem, vyrovnaná třída našich dobrých skokanů je naší dobrou nadějí. Ovšem také výsledkem práce norských trenérů Colla a Eiklida. Udělali dobrý kus práce mezi nejmladšími skokany a bylo bu dobře v započatém díle pokračovat. Vždyť přece jediný takový závod a zaplatí jak cizí závodníky, tak cizího trenéra na celou sezónu.

Popisovat závodníky a jejich skoky nemá cenu.

Bylo to zdařilé závody.

Dobrá trať, dobré můstky, velká návštěva, vzorné uspořádání.

A nakonec ceny.

Lyžaři tentokrát dali vítězům odměnou ceny, které nejsou tak často k vidění. I v tom ohledu to byly velké závody, což se vždycky ani o největších závodech říci nedá.

ZIMNÍ SLET

Letošní veliké sokolské slavnosti, „XI. všesokolský slet 1948“, byly zahájeny na Slovensku ve Vysokých Tatrách — zimními sletovými hrami. Trvaly týden (od 15. II. do 22. II.) a byly zasvěceny všem zimním sportům, z větší části však lyžařským. Sokolští lyžaři ukázali znovu, že jsou důležitou složkou v naší tělovýchově a že mají vzorný organizační aparát. Hlavní stan byl v Tatranské Lomnici v paláci hotelu „Morava“. Účastníci her, kterých se sjelo na 5000, byli ubytováni buď v místě nebo v blízkém okolí. Všechny běžecké lyžařské soutěže měly start a cíl v Tatranské Lomnici před „Moravou“. Sjezd a slalom byly uspořádány na svazích pod Lomnickým štítem u lanovky. Skok pro závod sdružený byl na můstku v Tatranské Poljance a hlavní závod ve skoku na lyžích na Jarolímkově můstku na Štrbském Plese. O zdařilý průběh všech lyžařských soutěží se s nemalou mírou zasloužilo vojsko telefonním spojením startů a cílů a krátkovlnnými vysílačkami na kontrolách. Také čs. pošty svým vzorně vybaveným rozhlasovým autobusem se pečlivě staraly o místní rozhlas a informování obecnosti i závodníků. Potěšila veliká účast startujících a dobrá úroveň těch nejmladších. Těžko jmenovat všechny složky i jedince, kteří mají zásluhu na zdařilém průběhu. Zimní sletové hry 1948 se vydařily, a to je hlavní.

BĚH na 18 km

Start a cíl před hotelem Morava v Tatranské Lomnici. Ze 204 přihlášených závodníků startovalo 160, z nichž 154 dojelo. Mimo soutěž startovalo 8 členů SNB.

Třída I:	hod.
1/1 Kovalčík Štefan, Tatranská Lomnica, Podtatranská	1:01:33
2/2 Tvrzník Bohumil, Smíchov I., Jungmannova	1:02:30
3/27 Petříček Josef, Zlatá Olešnice, Krkonošská	1:10:06

Třída II:	hod.
1/3 Matouš Stanislav, Kunvald, Orlická	1:03:50
2/4 Marousek Miloslav, Smíchov I., Jungmannova	1:04:40
3/5 Jenka Slavomír, Mladá Boleslav, Fügnerova	1:05:18
4/7 Kodýtek Jan, Kunvald, Orlická	1:06:54
6/10 Kochánek Josef, Zlatá Olešnice, Krkonošská	1:07:16
7/11 Karas Jaromír, Kdyně, Šumavská	1:07:44
8/12 Imramovský Přemysl, Židenice, Vaničkova	1:07:51
9/13 Sirotiak Michal, Svit, Podtatranská	1:08:06
10/14 Novotný Přemysl, Smíchov I., Jungmannova	1:08:19

Třída starších A:	hod.
1/6 Dr Oláh Stanislav, Smíchov I., Jungmannova	1:06:46
2/8 Blažíček Oldřich, Smíchov I., Jungmannova	1:06:55
3/18 Synovec Josef, Zlatá Olešnice, Krkonošská	1:09:20

Třída starších B:	hod.
1/57 Indrák Josef, Hranice, Středomoravská	1:14:30

BĚH ŽEN na 6 km

Startovalo 20 závodnic, 7 žen neprošlo II. kontrolou a nebylo klasifikováno.

Třída II:	hod.
1/1 Grošofová Marie, Nové Město na Moravě, Pernštejn.	27:05:1
2/2 Košťálová Ludmila, Pisek, Jeronýmova	27:36:2
3/3 Budárková Anna, Martinice, Krkonošská	28:29:9
4/4 Vondrová Dagmar, Prostějov, Prostějovská	28:39:4
5/5 Rafajová Jiřina, Juliánov, Vaničková	29:33:6

Třída starších:	hod.
1/7 Leitnerová Milada, Olomouc, Olomoucká	29:49:1

ZÁVOD JUNIORŮ V BĚHU na 10 km

Startovalo 47 závodníků a jen jeden vzdal.	hod.
1. Klouček J., Studenec, Krkonošská	37:26
2. Kalousek Antonín, Kunvald, Orlická	39:11
3. Piskáček Václav, Kdyně, Šumavská	39:35
4. Podolinský Otto, Tatranská Lomnica, Podtatranská	39:53
5. Blažíček Jan, Smíchov I., Jungmannova	40:44
6. Procházka Jan, Německé na Moravě, Pernštejnská	40:49
7. Kučera Lubomír, Německé na Moravě, Pernštejnská	42:19
8. Veselský Vlastimír, Brno 5., Vaničkova	42:20
9. Svoboda Alois, Mladá Boleslav, Fügnerova	42:22
10. Žizka Jaroslav, Bílá Třebešná, Podkrkonošská	42:34

OVÉ HRÝ 1948

Třída starších A:

1. Kynčl Christ., Smíchov I., Jungmannova	(32 +40)	175.8
2. Sránek Bohuslav, Jičín, Jičínská	(29 +37.5)	169.6
3. Barac František, Smíchov I., Jungmannova	(37 +38)	167.5

ZÁVOD V BĚHU na 50 km

Tento sokolský sletový závod na paměť arch. Lva Krčí se běžel současně se závodem o mistrovství republiky. Pořadí sokolských závodníků:

Třída I.:

1/16 Dyntr Jaroslav, Zlatá Olešnice, Krkonošská	4:55:46
---	---------

Třída II.:

1/1 Maroušek Vratislav, Smíchov I., Jungmannova	4:19:13
2/2 Kříž Miroslav, Město Zdár, Havlíčkova	4:28:16
3/4 Karas Jaromír, Kdyně, Šumavská	4:35:53
4/5 Kochánek Josef, Zlatá Olešnice, Krkonošská	4:36:14
5/9 Dr Hradecký Pavel, Smíchov I., Jungmannova	4:47:16
6/10 Fišer Rad., Král. Vinohrady, Středočeská	4:51:08

Třída starších A:

1/3 Blažíček Oldřich, Smíchov I., Jungmannova	4:31:48
2/6 Jelen Jan, Vršovice, Středočeská	4:44:13
3/7 Petříček Josef, Zlatá Olešnice, Krkonošská	4:44:36
4/8 Synovec Josef, Zlatá Olešnice, Krkonošská	4:44:59

Třída starších B:

1/21 Španinger Frant., České Budějovice II., Husova	5:20:13
---	---------

Startovalo 37 závodníků, dojelo 35.

SKOK PRO ZÁVOD SDRUŽENÝ

Skákalo se na malém Cuhrově můstku na Tatranskou Poljankou.

Třída II.:

1. Šípek Jaroslav, Trutnov, Podkrkonošská	(48 +49)	211.8
2. Bojanovský Karel, Petržalka, Bratislavská	(35.5+50)	205.6
3. Kumpošt Mir., Lomnice nad Pop., Krkonošská	(46 +48)	201.5
4. Chrástka Frant., M. Svatoňovice, Podkrkonošská	(44 +47.5)	200.8
5. Kolář Vlastimil, Dvůr Král. n. L., Podkrkonošská	(44.5+49)	207

Třída III.:

1. Remsa Zdeněk, Studenec, Krkonošská	(50 +50.5)	220.4
2. Jebavý Karel, Martinice, Krkonošská	(37 +46.5)	203.8
3. Kábrt Jaroslav, Trutnov, Podkrkonošská	(46.5+48.5)	199.6

B. JEŽKOVÁ, PODOLÍ

ŠTAFETA SOKOL I. SMÍCHOV

K. BRUCK, TATR. LOMNICA

ZÁVOD SDRUŽENÝ (BĚH na 18 km a SKOK)

Třída II.:

	b. za skok	b. za běh
1/1 Šípek Jaroslav, Trutnov, Podkrkonošská	(211.8+196.5)	408.3
2/2 Tvrzník Boh., Smíchov I., Jungmannova	(149.9+240.0)	389.9
3/3 Kumpošt M., Lomnice n. P., Krkonošská	(201.5+183.0)	384.5
4/4 Kolář Vl., Dvůr Král. n. L., Podkrkonoš.		382.2
5/5 Budárek Jar., Martinice, Krkonošská		378.6
6/6 Hampl Oldř., Trutnov, Podkrkonošská		375.8
7/7 Mašek Ladislav, Studenec, Krkonošská		368.2
8/8 Nývlt Mil., M. Svatoňovice, Podkrkonoš.		364.0
9/10 Grošof Fr., N. Město na M., Pernštejn.		356.3

Třída starších A:

1/9 Kyměl Christ., Smíchov I., Jungmannova	(175.8+181.5)	357.3
2/13 Barac Frant., Smíchov I., Jungmannova		352.0
3/16 Sránek Bohuslav, Jičín, Jičínská		348.1

Třída III. (běh na 10 km a skok):

1. Remza Zdeněk, Studenec, Krkonošská	(220.4+196.5)	416.9
2. Žižka Jar., Bílá Temešná, Podkrkonošská	(191.4+213.75)	405.15
3. Mandys Milan, Strážkovice, Podkrkonoš.	(185.2+204.00)	389.2
4. Kábrt Jaroslav, Trutnov, Podkrkonošská		385.6
5. Štaffa Mir., Bílá Temešná, Podkrkonošská		385.3
6. Piskáček Václav, Kdyně, Šumavská		383.4
7. Veselský Miloslav, Brno 5, Vaničkova		382.5
8. Rázek Zdeněk, Havlovice, Podkrkon.		368.95
9. Jebavý Karel, Martinice, Krkonošská		367.3
10. Nemček Miroslav, Svít, Podtatranská		365.6

ROZESTAVNÝ BĚH na 4×10 km

Startovalo celkem 30 čtyřčlenných družstev.

	hod.
1. Smíchov I. I. družstvo, ž. Jungmannova: Dr Otáhal 39.08, Maroušek 38.16, Blažíček 38.58, Tvrzník 36.30	2:32:52
2. Kunvald, ž. Ordlická: Kalous 42.5, Kalousek 39.38, Kodýtek 39.41, Matouš 38.13	2:40:29
3. Smíchov I. II. družstvo, ž. Jungmannova: Novotný 41.08, Barac 40.41, Dr Hradecký 40.08, Novotný 39.50	2:41:50

4. Zlatá Olešnice, ž. Krkonošská: Kochánek, Petříček, Ducháček, Synovec	2:41:57
5. Trutnov I. družstvo, ž. Podkrkonošská: Hampl, Janza, Sobotka, Šípek	2:42:20
6. Kdyně, ž. Sumavská	2:44:14
7. Smíchov I., III. družstvo, ž. Jungmannova	2:46:33
8. Studenec, ž. Krkonošská	2:46:51
9. III. okrsek, ž. Pernštejská	2:49:05
10. Župné družstvo, ž. Vaničkova	2:50:07

Nejlepší časy v jednotlivých kolech:

I. kolo: Matys, Šumperk 39.07, Otáhal, Smíchov I. 39.08, Klouček, Studenec 39.17.

II. kolo: Marousek, Smíchov I. 38.16, Karas, Kdyně 39.06, Kalousek, Kunvald 39.38.

III. kolo: Blažiček, Smíchov I. 38.58, Sobotka, Trutnov 39.22, Kodýtek, Kunvald 39.41.

IV. kolo: Tvrzník, Smíchov I. 36.30, Matouš, Kunvald 38.13, Remza, Pernštejská 39.17.

ROZESTAVNÝ ZÁVOD ŽEN na 3×5 km

Původně vypsaný závod na 4×6 km byl pro malou účast odřeknut a místo něho, nikoliv jako závod sletový, byl uspořádán závod na 3×5 km. Startovalo 5 štafet.

hod.

1. Župa Krkonošská: Buďárková 22,26.1, Jebavá 21,47.0, Novotná 20.11.2	1:04:24.3
2. Nové Město na Moravě, Pernštejská: Grošofová 22,35.0, Slonková 22,45.6, Heřmanská 22,29.1	1:07:50.5
3. Oblast českomoravské vysočiny: Riedlová, Beranovská, Dlouhá	1:13:54.3
4. Župa Pražská	1:18:17.3
5. Mladá Boleslav, Fügnerova	1:21:03.3

ZÁVOD VE SJEZDU — MUŽI

Jelo se na trati vybudované roku 1939 se startem asi 100 m nad horní stanicí lanovky pod Lomnickým štítem a cíl byl u střední stanice lanovky. Trať byla dlouhá asi 3000 m s výškovým rozdílem 800 m. Startovalo 208 závodníků a cílem projelo 193.

I. třída:	minut
1/1 Adler Ferdinand, Mladá Boleslav, ž. Fügnerova	3:16:0
2/8 Bruck Karol, Tatr. Lomnica, ž. Podtatranská	3:26:3
3/19 Cagašik Bratislav, Svit, ž. Podtatranská	3:37:3

II. třída:	minut
1/2 Strnádek Josef, Mladá Boleslav, ž. Fügnerova	3:17:4
2/3 Hudský Oldřich, Smrčín, ž. Krkonošská	3:18:1
3-4/4-5 Krajňák Otto, Tatr. Lomnica, ž. Podtatranská	3:22:2
3-4/4-5 Poledna Jiří, Přerov, ž. Středomor.	3:22:2
5/6 Teplík Vladislav, Frýdštejn, ž. Ještědská	3:23:5
6/7 Mazáček Jan, Jičín, ž. Jičinská	3:25:7
7/10 Paula Rudolf, Čes. Třebová, Východočeská	3:31:0

III. třída:	minut
1/9 Vondřejc Josef, Nový Hrádek, Podkrkonošská	3:27:8
2/20 Hartík Jaroslav, Rokytnice n. Jizerou, Krkonošská	3:37:5
3/21-22 Kacerovský Jiří, Plzeň I, Plzeňská	3:37:8
4/28 Kvapil Ladislav, Police n. Metují, Podkrkonošská	3:39:8
5/29 Balcar Vladislav, Pardubice II, Východočeská	3:40:8

Třída starších A:	minut
1/26 Ing. Raclavský Jan, Olomouc, Olomoucká	3:39:4
2/27 Paták Stanislav, Jeseník, Severomoravská	3:39:7
3/41 Polák Karel, Olomouc, Olomoucká	3:47:0

Třída starších B:	minut
1/36-37 Karásek Vladislav, Karlovy Vary, Karlovarská	3:43:8

ZÁVOD VE SJEZDU — ŽENY

Ženy měly shodnou trať jako muži. Byla kratší asi o 2200 m s výškovým rozdílem 400 m. Startovalo 39 závodnic a jen jedna pro zranění vzdala.

II. třída:	minut
1/1 Ježková Binka, Podolí, pražská	4:11:2
2/2 Polednová Karla, Přerov, Středomoravská	4:15:9
3/3 Vondrová Dagmar, Prostějov I, Prostějovská	4:23:0
4/4 Bartošková Zdeňka, Přerov, Středomoravská	4:28:0
5/5 Řeháková Vlasta, Česká Třebová, Východočeská	4:36:3

Třída starších:	minut
1/9 Dr. Polesná Alena, Ml. Boleslav, Fügnerova	4:49:8

SLALOM — ŽENY

Slalomová trať ženy byla postavena v úžlabině pod Sedielkem Lomnického štítu. Byla dlouhá 300 metrů s výškovým rozdílem 100 m. Měla 27 branek, které kladly na zdatnost závodnic značné požadavky.

II. třída:	minut
1/1 Vondrová Dagmar, Prostějov I, Prostějovská (45.9+44.8)	1:30.7
2/2 Ježková Berta, Podolí, Pražská	(55.9+49.2) 1:45.1
3/3 Polednová Karla, Přerov, Středomor.	(54.7+55.3) 1:50.0
4/4 Buďárková Hana, Martinice, Krkonošská	(57.4+52.7) 1:50.1
5/6 Bartošková Zdeňka, Přerov, Středomoravská	(02.8+52.1) 1:54.9

Třída starších:	minut
1/5 Dr. Polesná Alena, Ml. Boleslav, Fügnerova	(59.6+53.7) 1:53.3

ALPSKÁ KOMBINACE ŽEN

II. třída:	body
1/1 Vondrová Dagmar, Prostějov, Prostějovská	417.19
2/2 Ježková B., Podolí, Pražská	429.87
3/3 Polednová K., Přerov, Středomoravská	442.90
4/4 Bartošková Z., Přerov, Středomoravská	463.33
5/5 Buďárková H., Martinice, Krkonošská	470.77

Třída starších:	body
1/7 Dr. Polesná Alena, Ml. Boleslav, Fügnerova	482.41

SLALOM — MUŽI

Trať byla vytyčena na svahu od Lomnického sedla, měla děku 400 m a výškový rozdíl 150 m. Bylo na ní 30 branek.

I. třída:	minut
1/1 Bruk Karel, Tatr. Lomnica, Podtatranská	(35.2+36.0) 1:11.2
2/5 Cagašik Bratislav, Svit, Podtatr.	(37.8+40.0) 1:17.8
3/16 Adler Ferdinand, Ml. Boleslav, Fügnerova	1:25.6

II. třída:	minut
1/2 Krajňák Otto, Tatr. Lomnica, Podtatr.	(36.4+35.2) 1:11.6
2/3 Straka Josef, Tatr. Lomnica, Podtatr.	(36.7+39.2) 1:15.9
3/4 Piroch František, Sokol pražský, Pražská	(39.0+38.5) 1:17.5
4/6 Seidl Antonín, Sokol pražský, Pražská	1:20.0
5/7-8 Ručka Čeněk, Frýdek, Těšínská	1:22.6
6/7-8 Teplík Vlad., Frýdštejn, Ještědská	1:22.6
7/9 Poledna Jiří, Přerov, Středomoravská	1:23.0

III. třída:	minut
1/10 Bogdálék J., Zábvořesky, Máchalova	(43.0+40.4) 1:23.4
2/11-12 Balluch St., L. Sv. Mikuláš, Podtatr.	1:24.0
3/18 Kacerovský J., Plzeň I, Plzeňská	1:26.7

Třída starších A:	minut
1/30 Paták Stanislav, Jeseník, Severomor.	(52.3+47.0) 1:39.3

Třída starších B:	minut
1/15 Karásek Vladislav, K. Vary, Karlovar.	(43.3+40.0) 1:25.3

I. třída:	body
1/2 Bruck Karol, Tatr. Lomnica, Podtatr.	327
2/3 Adler Ferd., Mladá Boleslav, Fügnerova	342
3/9-11 Cagašik Bratislav, Svít, Podtatr.	350

II. třída:	body
1/1 Krajňák Otto, Tatr. Lomnica, Podtatr.	324
2/4-5 Poledna Jiří, Píerov, Středomor.	343
3/4-5 Hudský Oldřich, Smrčí, Krkonošská	343
4-5/6-7 Teplík Vladislav, Frýdštejn, Ještěd.	345
4-5/6-7 Straka Jozef, T. Lomnica, Podtatr.	345
6/8 Píroch Frant., Sokol pražský, Pražská	346
7-8/9-11 Strnádek Josef, Ml. Boleslav, Fügnerova	350
7-8/9-11 Seidl Antonín, Sokol pražský, Pražská	350

III. třída:	body
1/15 Bogdálék Jarosl., Zábovřesky, Máchalova	364
2/16-17 Kacerovský Jiří, Plzeň I, Plzeňská	366
3/18 Hartík Jaroslav, Rokytnice n. J., Krkonoš.	368

Třída starších:	body
1/19 Karásek Vladislav, K. Vary, Karlovar.	369
2/28 Paták Stanislav, Jeseník, Severomor.	388
3/29 Ing. Raclavský Jan, Olomouc, Olomoucká	389

SKOK PROSTÝ

Skákalo se na Jarolimkově můstku na Štrbském Plese.

I. třída	bodů
1/2 Fejfar Jaroslav, Nová Paka, Krkonošská (38.0+44.5+49.5)	289.4
2/3 Jakoubě Jiří, Smrčí, Krkonošská	(45.5+37.5+46.5) 284.7
3/5 Šípek Jaroslav, Trutnov, Podkrkon.	(39.0+42.0+49.0) 281.3
4/9 Kumpošt Jaroslav, Lomnice n. P., Krkon.	(37.5+40.5+45.0) 265.6

II. třída:	body
1/4 Kolář Vlastimil, Dvůr Král., Podkrkon.	(39.5+42.0+50.5) 282.1
2/6 Turek Ján, Svít, Podtatr.	(40.5+43.5+42.0) 279.1
3/8 Bojanovský Karol, Petržalka, Bratislav.	(37.0+44.5+42.5) 266.3

III. třída:	body
1/1 Remsa Zdeněk, Studenec, Krkon.	(46.0+52.5+52.0) 321.8
2/7 Jebavý Karel, Martinice, Krkon.	(37.0+41.0+44.0) 277.2
3/15 Štaffa Miloslav, B. Třešněná, Podkrkon.	(35.0+40.0+41.0) 258.4
4/18 Jirásek Rudolf, V. Poříčí n. M., Podkrk.	(32.5+37.5+42.0) 247.2
5/19 Kabrt Jaroslav, Trutnov, Podkrkon.	(30.0+34.5+45.0) 246.0

Členským spolkům Svazu lyžařů RČS:

Generální sekretariát ústředního akčního výboru Národní fronty sděluje:

Všechny spolky nově ustavené, jež chtějí v budoucnu vyvíjet činnost, necht' písemně sdělit ústřednímu akčnímu výboru Národní fronty, nejpozději do 15. dubna 1948 tyto údaje:

1. a) název spolku,
- b) jeho sídlo,
- c) obor spolkové činnosti (na příklad rybářství, filatelie, chov poštovních holubů, kardiologie, pomologie a pod.),
- d) rok ustavení,
- e) je-li spolek členem vyšší spolkové složky (svazu, ústředí a pod.), název a sídlo této vyšší složky.

Oznámení psané pokud možno strojem po jedné straně normalisovaného papíru nesmí být kromě vyplnění příslušných rubrik doplňované jiným textem.

Lyžařům

dokonalou výzbroj dodá

SKAUTING

Praha II, Vodičkova 30

Telefon 374-23

LYŽAŘSKÝ ČTYRBOJ — MUŽI

Tak jako ve všech oborech sokolského života, nezapomíná se na všestrannost ani v lyžařství. Při zimních sletových hrách byl vypsan lyžařský čtyřboj pro muže a trojboj pro ženy. Je to soutěž, po které se volá již dávno a právě Sokolové nám dávají příklad, hodný následování.

Muži závodili v běhu na 18 km, ve sjezdu, slalomu a skoku. Nejvšestrannějším sokolským lyžařem je Šípek ze Sokola Trutnov, který zvítězil také v závodě sdruženém. Z žen, které soutěžily v trojboji (běh na 6 km, sjezd a slalom) zvítězila Vondrová z Prostějova.

1. Jaroslav Šípek, Trutnov, Podkrkonošská	63.88
2. Nývlt Milan, M. Svatoňovice, Podkrkonošská	121.32
3. Tvrzník Bohumil, Smíchov I, Jungmannova	137.01
4. Cingroš Jaroslav, Plzeň I, Plzeňská	137.30
5. Bojanovský Karol, Petržalka, Bratislavská	145.97
6. Jansa Břet., Trutnov, Podkrkon.	146.92
7. Srámek Bohumil, Jičín, Jičinská	149.12
8. Chmelař František, Trutnov, Podkrkonošská	151.87
9. Sikora Aug., Mosty, Těšínská	153.22
10. Sobotka Václav, Trutnov, Podkrkonošská	155.44

LYŽAŘSKÝ TROJBOJ — ŽENY

1. Dagmar Vondrová, Prostějov, Prostějovská	5.46
2. Buďáková Anna, Martinice, Krkonošská	14.30
3. Ježková Binka, Praha-Podolí, Pražská	17.55
4. Burešová Věra, Plzeň, Plzeňská	93.28
5. Zdychová Růžena, Ml. Boleslav, Fügnerova	132.85

DŮLEŽITÉ

2. Dále mají být sdělena jména:

a) posledních spolkových činitelů (všech členů výboru) s vyznačením jejich funkcí; červenou tužkou je třeba zatrhnout jména funkcionářů (členů výborů), kteří byli z očistných důvodů odstraněni,

b) dále buďtež vyznačena jména členů akčního výboru spolku s uvedením, kterou složku v akčním výboru zastupují.

Obě oznámení i stanovy nutno předložit dvojmo. U spolků, jež nevyhoví včas této výzvě, bude ústřední akční výbor Národní fronty při pracích na uspořádání našeho spolkového života mít za to, že si nepřeje pokračovat po 15. dubnu ve spolkové činnosti.

Tato výzva se netýká Sokola, Svazu České mládeže, Svazu národní revoluce, Svazu osvobozených politických vězňů a jejich pozůstalých, Svazu přátel SSSR, Společnosti pro kulturní styky se SSSR, Čs. obce legionářské, Svazu čs. hasičstva a jejich složek, ani korporací, upravených ve spolkové formě zvláštními zákony (Revoluční odborové hnutí, Společnost Čs. Červeného kříže).

K MISTROVSKÉ padesátce

Předposlední den III. Zimních sletových her ve Vysokých Tatrách (21. II.) patřil nejen sokolským lyžařským závodníkům, ale i dalším nejlepším vytrvalcům z celé republiky. Za nádherného počasí byl v 9 hodin před palácem Morava v Tatranské Lomnici odstartován nejtěžší lyžařský závod, závod v běhu na 50 km, o titul mistra republiky jako „Hancův memoriál“. U startu se sešli všichni nejlepší v čele s obhájcem titulu a nejspěšnějším našim olympionikem Cardalem. Novoměští přijeli v plném počtu s Balvínem, Zajícem a Fouskem. Také zástupci Krkonosů John a Skrbek a Šumavy Taušl a Fišer společně se slovenskými závodníky Kovalčíkem, Poliakem a sokolskými účastníky Marouskem a Blažíkem nám zaručovali skutečný mistrovský boj. A ten také byl. Dopomohlo k němu i vylosování. Nejlepší sokol Tvrzník vyjel na trať se startovním číslem 3, sjel však s trati, vrátil se po 10 ujetých km a jel závod znovu mimo soutěž. První z favoritu Fousek měl číslo 16, Fišer 28,

John 35, Blažíček 44, Kovalčík 46, Balvín 53 a Cardal 56. Ze 66 přihlášených závodníků, startovalo 47 a dojelo 42.

Již první hlášení z kontrol oznamovalo skvělou jízdu Cardala. V první třetině závodu předběhl téměř všechny soupeře a kilometr za kilometrem bojoval již jen s časem. Projel cílem v pořadí jako druhý za Fouskem a musel by se stát skutečně zázrak, aby někdo jeho čas 3:57:17 hod. překonal. Napětí povolilo, když cílem projelo číslo 56 Balvín a hlasatel oznamoval jeho čas 4:08:33 hod. Zvítězil tedy opět Jaroslav Cardal ve skvělém čase.

Uspořádání mistrovského závodu bylo na výši. Trať byla velmi vhodně volena a vedla z Tatranské Lomnice k Matliarům až za Kežmarské Žleby na Janův pramen, odtud pod lanovkou na Skalnaté Pleso a po svazích Lomnického štítu na Starý Smokovec. Zde křížovala lanovku na Hrebienok a probíhala dále na úpatí Slavkovského štítu nízkým porostem pod Pěti prameny na Velkou Louku nad Novým Smokovcem. Výstupem pod Gerlachem, křížovala u Poljanky cestu na Sliezský dom, loukami pod Končistou pokračovala k Danielovu domu a u pasek u Nižných Hágů se obracela zpět k Poljance, Starému Smokovci k cíli do Tatranské Lomnice před hotel Morava.

ST. KOVALČÍK

Všichni závodníci byli před startem i po doběhnutí závodu vyšetřeni početnou skupinou lékařů ze zdravotního odboru ČOS. A na konec jednu výtka pořadatelům. Bez rozdílu všichni závodníci si stěžovali na hlad a na špatné rozmístění občerstvovacích stanic. To se při tak velkém závodě nemá stát.

Vám se to možná bude zdát celkem jednoduché. Když má člověk na nohou prkynka neboli lyže, tak je to lyžař a hotovo. Ono to skutečně také jednoduché je — mezi lidmi, kteří lyžují jen tak pro svoji zábavu. Jakmile to však má něco společného se závoděním, tak to připomíná armádu. Tam má totiž také pěšák vztek na kanonýra, že se vozí na voze a kanonýr zase na letce, že lítá ve vzduchu a ne-

cítí na vlastní části těla všechny ty hrbolky silnice.

U lyžování závodního je to něco podobného — kasty jako v Indii. Jejich příslušníci se rozeznávají podle toho, že jedni mají na nohou úzké lyže, zvané běžky (to jsou ti běžci, co vymetou každý rigol, lezou do vršku a bůhvíco), druzí mají pevně na nohou přivázané sjezdovky (to jsou sjezdaři, co jezdí jen s vršku a při tom si často nabijí... hubu) a konečně poslední z nich mají na nohou pořádné fošny, zvané skočky (to jsou skokani co sice šlapou až nahoru na můstek pěšky s lyžemi na ramenou, pak se ale rozjedou a vesele si to plachtí vzduchem, aby dopadli na nohy a ve výjimečných případech také na jiné části těla).

Nuže, mezi těmito lyžařskými kastami zuří od pradávna boj, na oko sice přátelsky vedený, tím však nemilosrdnější. Každá z těchto lyžařských „zbraní“ si osobuje právo býtí nejpůvodnější, nejspěšnější a tudíž i nejvíce podpory hodná. V ostatních dvou pak vidí pouhé vřídily, jejich klouzání po lyžích nemá žádného významu a mělo by se zakázat, aby všichni lyžaři museli pěstovat jen ten jeden — nejdokonalejší druh.

Běžci jsou na tom poměrně nejhůře. Sice potřebují nejméně dřeva na své lyže, nejděle to však u nich trvá, než se z člověka stane závodník, který by něco ukázal. Jsou-li v tréninku, tak se chudáci musí stále chovat jako Františkově s Assisi a v závodech nemají také žádný med. Sjezdař ví, že

STANISLAV TOMS

Lyžaři mezi sebou

za pár minut bude buďto u cíle, nebo že si cestou namlátí, skokan si je vědom, že let vzduchem trvá jen pár vteřin, běžec však má samé šikovní tratě, při nichž plivá a potí krev, připadně odevzdává duši Bohu a zapřísahá se, že už ani jednou takovou dlouhou štreku nepojede. Příště však jede zase tu svou osmnáctku nebo dokonce padesátku a historie se opakuje. Spílá si jmen všech možných zvířat, že na ty lyže vlezl a přihlásil se do závodu. Běží však div duši nepustí a po závodě se zase těší na další. Běžci trenují tím způsobem, že je jeden tahá za sebou přes různé kopce, zmoły, rokly a sešupy a oni se těší, že si ten první, co je trenuje a jim velí, přece jen někde namlátí. Jelikož se tak obyčejně nestane, jdou s touž nadějí do druhého tréninku a tak se to opakuje až všichni něco dovedou. Svému umění pomáhají různým mazáním lyží a mají všichni tu chvalitebnou vlastnost, že si myslí, že jim to pojede jen na tom, co si sami dle vlastního nápadu namazali.

Sjezdaři jsou další na řadě a mají svoji práci ulehčovánou množstvím lanovek a lyžařských výtahů, které je dopravují nahoru, takže cesta dolů je pak již jen jakousi hračkou. To si

Mezi dvoje veliké závody — zimní sletové hry ve Vysokých Tatrách a mistrovství ČSR v jízdě na lyžích ve Špindlerově Mlýně — byly vloženy lyžařské závody dorostu ČOS ve dnech 26.—29. února v Rokytnici nad Jizerou. Snad proto staly se záležitostí jen závodníků, vedoucích a činovníků. Diváků přijelo do Rokytnice málo. Také tisk byl početně málo zastoupen a postrádali jsme oficiální film. Je to veliká škoda. V Rokytnici nad Jizerou měly by bohatou ženi. I oficiálních hostů bylo málo. A přece bylo zde vidět tolik poučného.

Především byla to účast závodníků. Přihlásilo se jich 199. Mnozí další, kteří se hlásili po vylosování, byli ze zásadních důvodů odmítnuti. Přijeli téměř všichni přihlášení. Někteří se písemně omluvili. Je vidět, že to s přihláškami mysleli vážně. Počet závodníků jest sám o sobě pokrokem. Vždyť při loňských závodech v Malých Svatoňovicích bylo jen 60 závodníků. Po výsledcích našich lyžařů na Zimních olympijských hrách hledaly se příčiny neúspěchu. Někdy se našim reprezentantům i krivdilo. Málo však bylo zdůrazněno, že musíme ihned vážně začít s výchovou těch nejmladších, kteří se nám po šesti letech konečně vyrojíli. A že se musíme vynasnažit, aby jich bylo hodně. Po této stránce jsou rokytnické závody radostným příslibem. Přijeli chlapci ze všech koutů Čech, Moravy i Slovenska. Z hor i měst. Ukázalo se, že máme četné nové lhné lyžařské závodníky. V kraji i v horách a hlavně v našem, nyní jenom českém, pohraničí, kde máme čilé sokolské jednoty s lyžařskými oddíly. Vedle Studence, Martinic a Zlaté Olešnice jsou to Rokytnice nad Jizerou, Vrchlabí, Zacléf, Ledvice ze župy Krušnohorské, Liberec a mnohé jiné. Z kraje jsou to na př. Turnov, Nová Paka a Jičín. Dobře byla zastoupena i Šumava. Ze Slovenska byly to Bratislava a Ružomberok. Českomoravskou výsostinu zastupovalo hlavně Nové Město na Moravě.

Druhým radostným poznatkem byla technická vyspělost chlapců. Dorostenci z hor měli pochopitelně převahu

Závody sokolského dorostu

V ROKYTNICI NAD JIZEROU

RICHARD WILD

v běžích a skocích, zatím co závodníci z měst uplatnili se spíše v závodech sjezdových. Bylo požítkem pozorovat boj štafet na trati. Viděli jsme téměř dokonalé běžecké styly. V závodech sjezdových byli jsme svědky odvahy i dobré sjezdové techniky. Nejpříjemnější však překvapil závod ve skoku. Někteří z přihlášených nestartovali, poněvadž se trochu zalekli rokytnického můstku. Působí poněkud strašidelně, hlavně proto, že má malý huben. Je však bezpečný. Skoky z kratšího nájezdu, v délce kolem 40 m, byly zcela jisté. Ve skoku prostém byly pouze dva pády. Jen ve skoku pro závod sdružený byl jeden vážnější pád, když se závodníkovi rozjely lyže do stran. Jinak byla to jen doseknutí nebo pouhá hrábnutí. Bylo pravým požítkem vidět vítěze Drahoše Jebavého a ostatní, kteří nezůstali daleko za ním. Jebavý, Lánský, Mašek a Janata, z mladších Ježek a Goldman jsou naše skokanské naděje.

Příjemným poznatkem bylo také chování závodníků, ukázněnost, dochvilnost a skromné vystupování.

Závody měly velmi dobrou organizaci. Běhy měly start

S VRŠKU PO ROVINĚ NEBO VE VZDUCHU

ovšem myslí ostatní dva obory, které netuší co bouli se klade sjezdaři do cesty a co bouli (když ne něčeho horšího) dovedou takové boule způsobit. Sjezdař je totiž chytrák. Aby neztratil lyže, tak si je velmi dobře zapne do vázání, aby mu „jo“ nespády, tak si ještě nohu i s lyžemi ováže řemínkem asi tak dva až tři metry dlouhým, aby to měl pojištěné. A jelikož to má tak pojištěné, tak se mu stane, že se mu cestou dolů připlete noha za nějaké kořeny nebo za strom a pak se diví, když ho v nemocnici přivádějí k vědomí, že má nohu v sádře. Sjezdař totiž, ačkoliv je v kategorii na druhém místě, je elitou. Podařilo se mu totiž namluvit kompetentním činitelům, že u nás nejsou terény pro provozování tohoto bohublého sportu a tak si sjezdař klidně v listopadu odjede do Rakouska a vydrží si mile cestovat přes Švýcarsko a Francii tak dlouho, že to v březnu jen tak tak stihne přijet na naše mistrovství. Sjezdaři jsou snad největšími odborníky na mazání (rozumějte — lyží). K tomu účelu vede jejich pán a velitel knihu, do níž zaznamenává, co, kdy, jak, kde a za jakých podmínek již namazali. Řeknete-li mu třeba, že je 15. ledna, 9 h. ráno, nadmořská výška 1789 metrů,

6 stupňů pod nulou, vítr západní, sníh prachový, počet sjezdařů 15, že máte červené tkaničky v botách, horečku 37 a půl a brnění v levé noze, otevře hbitě svůj alchymistický sešit a najde tam, co máte namazat za vosk, zda to máte rozžehlit nebo jen natřít, co máte podmazat pod paty atd. Můžete této rady smělé použít, je to vyzkoušené na mnoha závodech, bohužel, to na nich ani na jednom nevyšlo.

Od sjezdařů, kteří po trati každou chvíli nadskakují, máme jen krok ke skokanům, kteří bydlí na zájezdech v jednom pokoji a nosí cukrové vesty. Mají sice na lyžích o pár žlábků více, zato však jezdí bez tyčků, takže si to vyjde na stejno. Vyznačují se tím, že dbají na to, aby měli šponovky z těžké látky, která by při letu vzduchem neplápolala a na hlavách mají čepičky s bambulkami, aby dlouhým letem vzduchem nenastydli na hlavu. Odvaha zívá každému z nich z očí, neboť to není jen tak rozjet se do prázdna a teď čekat kam to s člověkem bouchne. Neberou si toho moc najednou, začínají od malých můstků a snaží se jeden druhého přeskočit, takže by z nich z každého byli bezvadní státní úředníci. Než odstartují k rozjezdu na věži, tak se vždy rozloučí s kolegy, poněvadž člověk nikdy neví.

Do řemesla jim fušují tak zv. sdruženáři, kteří si myslí, že to něco je, když člověk skočí 30—40 metrů.

Po přečtení těchto řádků byste si mohli myslet, mezi lyžařskými kastami panuje taková zášť, že skokani

v noci tajně napilují sjezdařům lyže, aby se jim to po cestě zlomilo a běžci zase skokanům napolo odmontují vázání, aby jim lyže při skoku spadly. Nikoliv, tak daleko to nevede. Dohromady jsou lyžaři velmi veselou a přátelskou partou, nějaká legrace však musí být a tak si jeden z druhého dělá legraci, čímž ovšem nechceme říci, že by každý nebyl přesvědčen o tom, že jen jeho druh je nejlepší.

i cíl na náměstí. I slalom končil na náměstí. Jenom závod ve sjezdu byl proveden z Lysé hory. Končil u prvních chalup v Horní Rokytnici. A tak obyvatelstvo z Rokytnice mohlo i ve všední dny přihlížeti závodům.

Rokytnice nad Jizerou, překrásné horské městečko, bylo pro závody dorostu vhodným prostředím. Má ideální lyžařský terén s možností výběru kratších tratí, které lze přehlednout takřka celé, vystoupí-li se pár metrů nad náměstí. Svahy Lysé hory a Kotle jsou rájem pro sjezdaře. Mústek pro skok bude po menších úpravách dokonalý. Jenom vlakové a autobusové spojení je třeba zrychlit. Rovněž ubytování bylo by při větší účasti málo. Tentokrát poskytl rokytničtí dorostencům ochotně svoje soukromí.

Oč méně okázalostí bylo při závodech, o to bylo více zápalu a bojovnosti mladých závodníků. Překrásné počasí a dobré sněhové podmínky doplnily rámeček těchto zdařilých závodů. Rozjížděli jsme se plni optimismu. Přesvědčili jsme se, že máme početný a dobrý lyžařský dorost. Uvědomili jsme si však také velikou zodpovědnost všech, kdo pracují s lyžařským dorostem. Výchova musí být nejen odborná, ale také pevná. Máme-li mít zase závodníky dobré mezinárodní třídy, nesmíme se spoléhat jenom na výchovu v klubech. Zde musí nastoupit župy a ústředí, poněvadž starost o národní mužstvo začíná již v dorostu. Schopných instruktorů máme mezi bývalými i činnými závodníky dost. Nesmíme však zapomínat na charakterovou výchovu a duševní přípravu budoucích reprezentantů.

ZIMNÍ SLETOVÉ HRY DOROSTU

O týden později po dospělých, kteří závodili ve Vysokých Tatrách, sjela se v Rokytnici nad Jizerou sokolská mládež Čech, Moravy a Slovenska, aby dokázala vyspělost a pokrok sokolské výchovy i v lyžařském sportu. Slavnostní zahájení zimních sletových her dorostu bylo ve čtvrtek 26. února, kdy sokolský dorost s vedoucími a činovníky nastoupil na rokytnickém náměstí. Po sletové znělce za zvuků státní hymny byla vztyčena státní vlajka. Pak promluvil a přijal slib závodníků a rozhodčích člen náčelnictva ČOS R. Dudek. Závodníky uvítali také zástupci místních úřadů.

První den byl na pořadu závod v běhu na 4 km a 6 km. V nižším oddílu na 4 km zvítězil Bedrník z Martinic za 27:41 min., před Knappem ze Žacléře a Odrobiňákem ze Svatoňovic.

Vyšší oddíl na 6 km vyhrál J. Petříček ze Zlaté Olešnice za 29:15 min., před Strnádkem ze Zlaté Olešnice a Lánským ze Studence.

Druhý den byl na pořadu závod dorostenek na 5 km, sjezd a slalom. V běhu dorostenek na 5 km zvítězila Wurzlová z Nového Města na Moravě za 25:36.7 min., před Vašicovou ze Smíchova I a Hörnerovou ze Sřešovic.

Závod ve sjezdu pro mladší dorostence měl trať dlouhou 2000 m s výškovým rozdílem 400 m. Zvítězil Viktorin z Vršovic za 1:56.7 min., před Tomáškem z Turnova (1:57.2 min.) a Knobem z Rokytnice (2:01.7 min.).

Starší dorostenci měli trať delší, 2500 m s výškovým rozdílem 450 m. Zvítězil Šlachert z Ledvic za 1:43.5 min., před Dudečkem z Bratislavy (1:46.7 min.) a Šoltyssem z Liberce (1:47.1 min.).

Slalom byl na pořadu odpoledne. Mladší dorostenci jeli trať dlouhou 400 m, starší dorostenci 450 m, obě tratě měly stejný výškový rozdíl 100 m. V soutěži mladších se dělí o první a druhé místo Bělošek z Klatov a Laštovka z Horního Litvínova, oba 115.7 vt., 3. Viktorin z Vršovic 116.4 vt. Ve vyšším oddíle zvítězil Knap z Karlína 98.3 vt., před Zibrinem z Brezna (98.4 vt.) a Malým z Nové Paky.

Alpskou kombinací vyhrál v mladších dorostencích Viktorin z Vršovic 187 b., před Knobem z Rokytnice a Běloškem z Klatov. Ze starších byl nejlepším Šlachert z Ledvic 187 b., před Hudáčkem z Bratislavy a Knappem z Karlína.

Obří slalom dorostenek měl trať dlouhou 500 m s cílem na náměstí v Rokytnici. Zvítězila Faktorová z Vršovic za 1:40.1 min., před Martinovskou z Dejvic a Šoltysovou z Liberce.

Závod štafet mladších dorostenců na 3×4 km vyhrál Sokol Žacléř (Mrkvička—Litnar—Knap) za 1:31:26 hod., před Sokolem Třebíč a Policí nad Metují.

Starší dorostenci běželi 3×6 km. Zvítězili dorostenci ze Zlaté Olešnice (Krytorka—Strnádek—Petříček) za 1:38:44 hod., před štafetou Studence a župy Pernštejnské.

Poslední den v neděli 29. II. byly na pořadu skoky. Dopoledne pro závod sružený a odpoledne skok prostý.

V závodě sruženém ve třídě mladších zvítězil Bedrník z Martinic 411 b., před Paulusem z Trémešné a Lahrem z Vrchlabí.

Třidu starších dorostenců vyhrál Lánský ze Studence 420.2 b., před Drahošem Jebavým z Martinic a Petříčkem ze Zlaté Olešnice. Nejdelší skoky měl Jebavý, oba 40 metrů.

Odpoledne byly zimní sletové hry dorostu zakončeny závodem ve skoku prostém. Třidu mladších vyhrál Ježek, Horka 261.1 b. (29, 30.5 a 31 m), 2. Goldman, Rokytnice 238 b. (29, 23.5 a 29 m), 3. Lahr, Vrchlabí 221.5 b. (23, 24 a 26 m).

Ve třídě starších zvítězil Drahoš Jebavý z Martinic 319.4 b. (38.5, 39.5 a 39 m), 2. Lánský, Studenec 306.6 b. (35.5, 37.5 a 38.5 m), 3. Mašek, Studenec 297 b. (37, 36.5 a 37.5 m).

Je holení nebezpečné?

Není a JE! I při největší hygieně může do pokožky vniknout nákaza. Proto prozíravý muž ihned po každém holení vtírá do tváře LANOLA Fluid — dokonalou ochranu proti každému nebezpečí!

LANOLA Fluid

JAKOSTNÍ
Pilnáčkův výrobek

V PRODEJI U DROGISTŮ

Máme jen jedny mistrovské závody v jízdě na lyžích a zdá se, že máme také jen jediné místo v našich horách, kde je možno tyto závody s úspěchem provést. Je to Špindlerův Mlýn.

Špindlerův Mlýn se o toto prvenství může ucházet předně pro výhody, kterými jej obdařila sama příroda a tradicí, kterou má z let dřívějších. — Přitom nelze zakrývat, že nikoli všichni nynější místní činitelé jsou ochotní v této tradici pokračovat a obětovat pro ni alespoň základní investice. Zdá se, že si nejsou dost dobře vědomi, že tyto oběti se jim vracejí několikanásobně zpět v rozkvětu místa, které je anebo by mělo být jejich skutečným domovem.

Jsou to velké lyžařské závody a mistrovské závody v první řadě, které naplní Špindlerův Mlýn takovým způsobem, že o jejich finančním významu pro místo pořádání jako celku nelze pochybovat.

Kromě toho Svaz lyžařů RČS jako pořadatel velkých lyžařských závodů investoval ve Špindlerově Mlýně vybudováním lyžařských zařízení trvalé hodnoty, které mnohem více slouží dobré návštěvě tohoto místa než jako zdroje jeho příjmů.

Podívejte se na zástupy, směřující k lanovce a není pochyb, že jízdě na lanovce je jen zlomek celkové režie zájezdu těchto lidí do hor a nemusím nikomu říkat, kde zůstává a komu prospívá tento větší díl jejich vydaní.

O skvělých průběhů mistrovství se zasloužilo v první řadě sluníčko.

Pracovní výkon činovníků, kterých bylo žalostně málo, nebude tím nijak sniženo. Ale za takového počasí, jaké bylo po celý čas mistrovství, se muselo všechno podařit, protože pod rozzářeným sluníčkem se nikdo nemohl mračit i kdyby měl dobrou příčinu — jako ji tentokrát neměl.

Činovníků bylo tak málo, že některé závody zachránil doslovně jediný muž.

Byl to v běžích střídavě Jedlička a Ponec.

Na sjezdovkách a na slalomu Rudla Krňoul bez střídání.

Pak tu byli počítači, měřiči, šlapači, strážci branek, hlasatelé, pořadatelé a výběřčí. Všude jen co iich bylo právě třeba. Proto to šlo tak hladce.

Bvli jsme zvědaví na mistrovství. Chtěli jsme vidět, co jsme si přivezli ze Sv. Mořice.

Po tom všem, co se okolo olvmbiiského zájezdu rozvířilo, chtěl se každý přesvědčit, že bylo správné iet do Sv. Mořice i s vyhlídkama, jaké bvli.

Řekněme upřímně, že Sv. Mořic nebvli nikdy ve Špindlerově mlýně vidět. Bylo to příliš brzo. Potvrdil jen tolik, že výběr bvli v základě správný.

Mistrovství však ukázala povszechnou úroveň jednotlivých disciplin.

Zdá se, že jsou dnes mezi prvními skokani. Ti nejlepší se nepochvbně zdokonalují ve stylu a mají dostatek mladých dokonce velmi mladých nástupců, kteří zvučným jménem docela bezohledně šlapou na paty.

To je správně. To je nejlepší zárukou, že Bělonožník jako nový mistr a všichni ostatní na špičce soutěže za ním si nemohou dovolit zůstat něco dlužni místu, na které se probojovali.

Skokani snad ukazují svým celkovým a hromadným vzestupem správnou cestu výcviku — trenéra k nám a nikoliv za trenérem za hranice.

Souboj mezi náčelníkem a skokany skončil přes všechny vzájemné trumfy 1:1. S výjimkou silných slov nebvli také nebezpečný, neboť soupeři bojovali příliš na dálku — náčelník na věži ředitele závodu a skokani na nájezdové věži. Mezitím pak poletoval Rudla Krňoul.

Řekněme si upřímně, že Špindlerův Mlýn jako všechny naše hory nemá skutečných lyžařských cest, nýbrž používá starých dřevařských a sánkařských drah, které se k lyžaření nikdy nehodily, nehodí a nikdy hodit nebudou. A tak by po 70 letech našeho lyžaření byl skoro čas i v tomhle něco udělat. S mistrovstvím tohle snad přímo nesouvisí, než však začneme mluvit o sjezdech a sjezdovkách tu se to docela hodí připomenout.

Máme dobrou sjezdovou dráhu ve Špindlerově Mlýně. Čilý provoz nezávodníků ji udělal mistrovsky těž-

K mistrovství ČSR v jízdě na lyžích

Škoda, že rozhodčí nenařídili plný nájezd již v prvním kole závodu. Bylo by to bez sensace, ale delší skoky.

Běžci jsou na tom stejně jako v průběhu celé letošní zimy. Máme Cardala, který je pro nás extratřídou, bohužel mu však nikdo nešlape na paty. Jeho všestrannost od 10 do 50 km je podivuhodná, může však být jemu samému překážkou skutečného dosažení vrcholného výkonu při specialisaci anebo špatným vysvědčením soutěže, se kterou se utkává v závodech.

Jako kolektiv je Nové Město daleko napřed každého mužstva, které spoléhá na jedince.

Malé změny za vedoucími místy nemusí být trvalé. Budou-li však přece, tedy proto, že ustupující stárnou a mladí se tlačí na jejich místo. Při tom listina výsledků napovídá celkem srozumitelně, že máme dost lidí, kteří by dnes udělali daleko větší kus práce na jiném působišti než jako aktivní závodníci. A to tím spíše, že o tyto činovníky je citelná — a právě u běžců — téměř katastrofální nouze. Bylo by škoda, kdyby tato dobrá jména přišla k práci, pro niž jsou již dnes předurčena, teprve tehdy, až závody, ve kterých nemohou nic získat ztratí většinu své jisté mimořádné reputace.

Kromě domácích činovníků zasloužili by si naši běžci dvě věci: Dobrého švédského trenéra a dobré běžecké dráhy. Špindlu by slušela kromě sjezdovek rafinovaná stabilní běžecká nebo chcete-li turistická dráha. I na ní by bylo plno a mimo zbytečně zlámaných končetin mnoho návštěvníků Špindlu ušetřilo by moc strachu, s kterým vystupují na sjezdovkách.

kou vyježděním hlubokých koryt ve všech zatáčkách. Čtyři branky nezaobránily pokusům řezat zatáčky, když vyježděné vany si o to přímo říkaly. Hlavně oba „Katyny“ měly povrch jako obrovské valchy.

Slalomový svah je dost dlouhý pro dnes ježděný typ slalomu. Co však nemá na členitosti terénu, může dohonit stavitel slalomu nikoliv počtem branek, ale vtipností jejich uspořádání. A i když se žene s velkým elánem do přestavování branek hotového slalomu více horlivců, těch skutečných stavitelů máme zatím jen docela málo.

Ne jejich ježdění pak máme stejně málo opravdových jezdců. Rozhodně jich pořad nemáme tolik, kolik jsme jich posílali ven, aby se to naučili.

Možná, že i tady by se vyplatil učitel k nám, hlavně pro ty mladé, které hromadně posílat ven by bylo nesmyslem.

Šponar je třída, škoda, že na mistrovstvích přišel o svého věčného soupeře. Myslím, že ztráta takového spolužáka a dnes u nás jediného jeho konkurenta, by byla skoro přísným trestem za riskantní nadjetí, jež bylo příčinou celého neštěstí. Otázkou je, zda riziko stálo za možný náskok. Brchelovi rozhodně nikoliv.

Sluníčko svítilo tak krásně, že opravdu nebvli stížností.

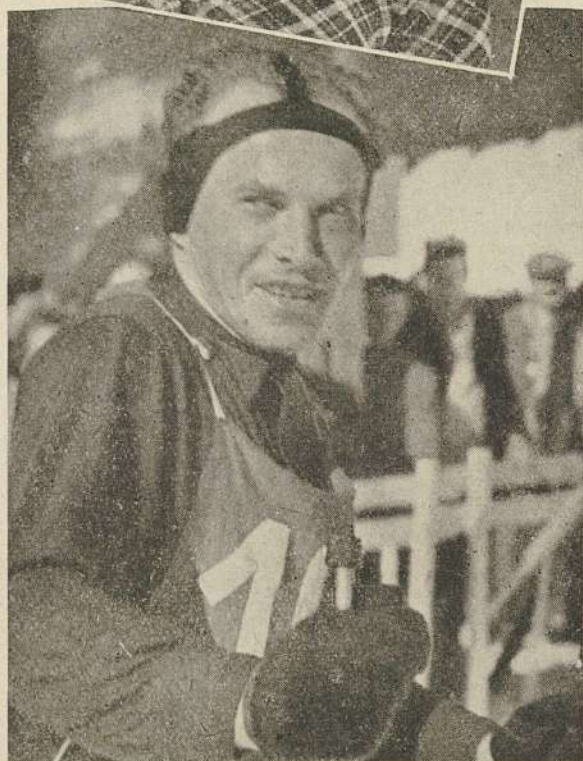
Poučení si ovšem mohl odnést každý podle svého poslání.

Kdybychom si to všichni letos trochu promysleli, byla by Lyž. mistrovství RČS v jízdě na lyžích 1949 docela bez chyby.

Doufejme, že budou.

LISTINA VÍTĚZŮ

XLIX. mistrovství RČS v jízdě na lyžích pro rok 1948 a přebory juniorů RČS v jízdě na lyžích pro rok 1948

- Mistr RČS v závodě na vytrvalost pro rok 1948:
Cardal Jaroslav, Český krkonošský spolek SKI Jilemnice.
- Mistr RČS v běhu na lyžích pro rok 1948:
Cardal Jaroslav, Český krkonošský spolek SKI Jilemnice.
- Mistr RČS v běhu na lyžích pro ženy pro rok 1948:
Weishäutlová Marie, LK Severák Jablonec nad Nisou.
- Mistr RČS v závodě ve sjezdu pro ženy pro rok 1948:
Nekvapilová Alexandra, Lyž. odbor SK Slavia Praha.
- Mistr RČS v závodě ve sjezdu pro rok 1948:
Šponar Antonín, Lyžařský odbor SK Slavia, Praha.
- Mistr RČS v jízdě na saních pro rok 1948:
Lenemayer Antonín, Lyžařsko-turistický Bucharův klub, Nový Svět - Harrachov.
- Mistři RČS v jízdě na saních pro rok 1948:
Hák — Šura, Sportovní klub Špindlerův Mlýn.
- Mistr RČS v jízdě na lyžích pro rok 1948:
Lukeš Jaroslav, Sportovní klub Špindlerův Mlýn.
- Mistr RČS v závodech sjezdových pro ženy pro rok 1948:
Nekvapilová Alexandra, Lyž. odbor SK Slavia Praha.
- Mistr RČS v závodech sjezdových pro rok 1948:
Šponar Antonín, Lyžařský odbor SK Slavia, Praha.
- Mistr RČS v závodě ve slalomu pro ženy pro rok 1948:
Nekvapilová Alexandra, Lyž. odbor SK Slavia Praha.
- Mistr RČS v závodě ve slalomu pro rok 1948:
Wagner Jan, Lyžařský závodní klub Praha.
- Mistr RČS ve skoku na lyžích pro rok 1948:
Bělonožník Miloslav, Lyžařský klub Liberec.
- Mistrovská štafeta RČS pro rok 1948:
SK Nové Město na Moravě (župa brněnská) v sestavě:
Hlaváč Karel, Dvořák Karel, Balvin Fr., Zajiček Jarosl.

K obrázkům: *Weishäutlová Marie — Cardal Jaroslav — Štafeta SK Nové Město na Moravě*

Vpravo: *Bělonožník Milosl.*

Přeborník juniorů RČS v běhu na lyžích pro rok 1948:

Šimůnek Vladimír, Lyžařský klub Liberec.

Přebornice juniorek v běhu na lyžích pro rok 1948:

Mečířová Marie, Český krkonošský spolek SKI Jilemnice.

Přeborník juniorů v jízdě na lyžích pro rok 1948:

Melich Vlastimil, Český Ski klub Vysoké nad Jizerou.

Přeborník juniorů RČS ve sjezdu pro rok 1948:

Jíra Josef, Lyžařský odbor SK Malá Skála.

Přebornice juniorek RČS ve sjezdu pro rok 1948:

Kollandová Hilda, Vysokoškolský Sport Brno.

Přeborník juniorů RČS v závodech sjezdových pro rok 1948:

Jíra Josef, Lyžařský odbor SK Malá Skála.

Přebornice juniorek RČS v závodech sjezdových pro rok 1948:

Kollandová Hilda, Vysokoškolský Sport Brno.

Přeborník juniorů RČS ve slalomu pro rok 1948:

Jíra Josef, Lyžařský odbor SK Malá Skála.

Přebornice juniorek RČS ve slalomu pro rok 1948:

Kollandová Hilda, Vysokoškolský SK Brno.

Přeborník juniorů RČS ve skoku pro rok 1948:

Remsa Zdeněk, Sokol Studenec.

K obrázkům: Balvín a Zajíček při předávání — Saša Nekvapilová — Šponar Antonín

Vlevo: Lukeš Jaroslav

XLIX. mistrovství ČSR v jízdě na lyžích pro rok 1948 a přebor juniorů RČS pro rok 1948

Výsledky:

BĚH NA LYŽÍCH na 50 km „HANČŮV MEMORIÁL“

Mistr: Cardal Jaroslav, Český krkonošský spolek Ski Jilemnice.
Získal čestnou cenu ministerstva zahraničního obchodu.

Třída I:

1/1	Cardal Jaroslav, ČK Ski Jilemnice	3:57:17
2/2	Balvín František, SK Nové Město na Moravě	4:08:33
3/4	Kovalčík Štefan, KSTL Tatranská Lomnica	4:17:40
4/7	Zajíček Jaroslav, SK Nové Město na Moravě	4:19:36
5/18	Fišer Miroslav, ZLC Plzeň	4:44:47
6/27	Dytr Jaroslav, Sokol Zlatá Olešnice	4:55:46

Třída II:

1/3	John Vladislav, ČSK Vysoké nad Jizerou	4:14:09
2/5-6	Marousek Vratislav, Sokol Smíchov I.	4:19:13
3/8	Skrbek Otto, ČSK Vysoké nad Jizerou	4:22:45
4/9	Políak Ján, KSTL Svit	4:28:36
5/10	Taušl Antonín, Sněhaři Domažlice	4:29:51
6/13	Karas Jaromír, Sokol Kdyně	4:35:53
7/14	Kochánek Josef, Sokol Zlatá Olešnice	4:36:14
8/20	Dr Hradecký Pavel, Sokol Smíchov I.	4:47:16
9/21	Kurčík Ján, Banská Štiavnica	4:48:15
10/25	Novotný Vítězslav, Sokol Brno-Zídenice	4:55:07
11/28	Kittnar František, KLK Teplice-Šanov	4:56:23
12/29	Vraný Ladislav, LZK Praha	4:56:37
13/30	Ducháček Miloslav, Sokol Zlatá Olešnice	5:01:08
14/33	Janč Jiří, LK Vočko Praha	5:18:56
15/35	Kramář Olakar, LK Olomouc	5:22:03
16/37	Otmar Jaroslav, L. o. SK Slavia Praha	5:28:13
17/38	Vodička Václav, SK Stalinovy závody Most	5:28:28
18/39	Marcinko František, KSTL Prešov	5:33:18
19/40	Tachecí Jiří, KLK Teplice-Šanov	5:47:26
20/42	Cvejn Bratislav, KLK Teplice	6:07:20

Třída starších:

1/5-6	Fousek Vít, SK Nové Město na Moravě	4:19:13
2/11	Blažíček Oldřich, Sokol Smíchov I.	4:31:48
3/12	Bruck Juraj, KSTL Banská Štiavnica	4:33:54
4/15	Kobes Jaroslav, Sněhaři Domažlice	4:39:46
5/16	Jelen Jan, Sokol Vršovice	4:44:13
6/17	Petříček Josef, Sokol Zlatá Olešnice	4:44:36
7/19	Synovec Josef, Sokol Zlatá Olešnice	4:44:59
9/22	Hanuš Kamil, MB Klub Praha	4:50:01
9/23	Mráz Rudolf, LK Vočko Praha	4:52:02
10/24	Zimmermann František, Sokol Křemže	4:52:52
11/26	Dr Otáhal Stanislav, Sokol Smíchov I.	4:55:31
12/31	Dědič Karel, ČSK Budějovice	5:10:13
13/32	Sekot Miloš, Sokol Píerov	5:15:11
14/34	Španinger František, Sokol České Budějovice II.	5:20:13
15/36	Petřvaldský Alois, KČT Místek	5:26:49
16/41	Mottl Václav, LK Vočko Praha	5:56:11

BĚH NA LYŽÍCH na 18 km

Mistr: Cardal Jaroslav, Český krkonošský spolek SKI Jilemnice.
Získal čestnou cenu Harrachovských skláren, národní podnik.

Třída I.

	hod.	
1/1	Cardal Jaroslav, Č. k. s. SKI Jilemnice	1:08:16
2/2	Zajíček Jaroslav, SK Nové Město na Moravě	1:10:51
3/3	Balvín František, SK Nové Město na Moravě	1:10:56
4/7	Šimůnek František, B+B Praha	1:13:25
5/9	Nemessegy Elemer, KSTL. f. str. St. Smokovec	1:13:55
6/10	Rusko Ondřej, KSTL. f. str. St. Smokovec	1:14:03
7/12	Kadavý Jaroslav, LZK Praha	1:14:55
8/14	Ing. Novák Vladimír, LZK Praha	1:16:53
9/15	Tvrzník Bohuslav, Sokol Smíchov I.	1:16:54
10/17	Kučera Jan, SK Vrchlabí	1:16:58
11/19	Lukeš Jaroslav, SK Spindlerův Mlýn	1:17:01
12/22	Mečíř Václav, Č. k. s. SKI Jilemnice	1:17:35
13/24	Tryzna Bohuslav, Č. k. s. SKI Jilemnice	1:18:41
14/31	Buchar Josef, ČSK Praha	1:20:12
15/40	Petříček Josef, Sokol Zlatá Olešnice	1:22:00

Třída II.

1-2/4-5	Jon Ladislav, ČSK Vysoké nad Jizerou	1:11:22
2-2/4-5	Dvořák Karel, SK Nové Město na Moravě	1:11:22
3/8	Skrbek Otto, ČSK Vysoké nad Jizerou	1:13:41
4/11	Šir Jaroslav, LK Liberec II.	1:14:11
5/13	Žanta František, ČSK Vysoké nad Jizerou	1:15:15
6/16	Banko Zdeno, KSTL Ban. Bystrica	1:16:55
7/18	Materna Jaroslav, SK Spindlerův Mlýn	1:17:00
8/20	Marousek Miroslav, Sokol Smíchov I.	1:17:03
9/21	Poljak Ján, KSTL Svit, Batizovce	1:17:24
10/23	Karas Jaromír, Sokol Kdyně na Šumavě	1:18:19
11/25	Imramovský Přemysl, Sokol Brno-Zídenice	1:18:45

SAŠA NEKVAPILOVÁ

12/26	Vávra Jan, P. J. Radhošť Frenštát	1:18:53
13/27	Marek Miloň, SK Nové Město na Moravě	1:19:12
14/28	Buďárek Jaroslav, Sokol Martinice	1:19:28
15/32	Matocha Ján, KSTL Bratislava	1:20:33
16/33	Tuláček Ladislav, LZK Praha	1:20:36
17/34	Novotný Přemysl, Sokol Smíchov I.	1:20:48
18/36	Lamoš František, KSTL Žilina	1:21:03
19/37	Šípek Jaroslav, Sokol Trutnov	1:21:06
20/41	Skrbek Josef, S. k. Vítkov želez. Ostrava	1:21:53
21/42	Vraný Ladislav, LZK Praha	1:22:07
22/43	Smíd Jaroslav, Sokol Kdyně	1:22:11
23/44	Majerčák Štefan, KSTL Svit Batizovce	1:22:20
24/45	Štefka Zdeněk, M B klub Praha	1:23:17
25/47—48	Bruzenbach Jan, SK Veřovice	1:23:44
26/50	Kumpošt Miroslav, Sokol Lomnice nad Popelkou	1:24:06
27/51	Novák Jindřich, LK Liberec	1:24:43
28/52	Dr Hradecký Pavel, Sokol Smíchov I.	1:24:55
29/53	Mítrík Marian, KSTL Jasenie	1:25:30
30/54	Nývl Miloslav, Sokol Malé Svatoňovice	1:26:26
31/56	Bulla Julius, KSTL Harmanec	1:26:55
32/57	Kontriš Ondřej, KSTL fin. str. Starý Smokovec	1:27:30
33/59	Vítek Václav, Sokol Valašské Klobouky	1:29:02
34/60	Růžička Jan, KSTL fin. str. Starý Smokovec	1:29:53
35—36/61—62	Huska Miloslav, KSTL Bratislava	1:30:22
35—36/61—62	Matys Jan, Sokol Šumperk	1:30:22
37/63	Hampel Oldřich, Sokol Trutnov	1:30:24
38/64	Paska František, VSK Praha	1:30:26
39/65	Mašek Ladislav, Sokol Studenec	1:30:28
40/67	Hadrava Josef, LK Stachy na Sumavě	1:31:28
41/68	Kmoch Vlad., SK Špindlerův Mlýn	1:33:31
42/69	David Stanislav, ČSK České Budějovice	1:33:51
43/70	Kittnar František, KLK Teplíce Šanov	1:33:52
44/71	Ruttkay Karol, KSTL Svit Batizovce	1:39:00
45/72	Mareš Jan, SK Kraslice	1:39:33
46/73	Jelšic Robert, KSTL Zvolen	1:43:18

Třída St. A.

1/ 6	Kosour Bohumil, SK Nové Město	1:12:53
2/29	Hanuš Kamil, M-B Praha	1:19:31
3/30	Blažiček Oldřich, Sokol Smíchov I.	1:19:51
4/35	Bruk Juraj, KSTL Ban. Štiavnica	1:21:00
5/38	Synovec Josef, Sokol Zlatá Olešnice	1:21:24
6/39	Trejbal Josef, LK Liberec	1:21:38
7/46	Ducháček Miroslav, Sokol Olešnice	1:23:27
8/47—48	Mráz Rudolf, Vočko	1:23:44
9/49	Kynčl Krist., Sokol Smíchov I.	1:23:57
10/55	Martín Štěpán, ČSK Jilemnice	1:26:51
11/58	Barac František, Sokol Smíchov I.	1:29:29
12/66	Petřvaldský Alois, KČT odbor Místek	1:30:30

Přihlášeno celkem 120 závodníků, startovalo 82, závod dokončilo a klasifikováno 73 závodníků. Vzdalo 9 závodníků. Závod probíhal hladce bez jakéhokoliv zranění závodníků za slunečného počasí na velmi střídaném sněhu.

BĚH NA LYŽÍCH PRO ŽENY

Mistr: Weissshäutellová Marie, Lyžařský klub Severák, Jablonec nad Nisou. — Získala čestnou cenu firmy Sport Průcha Praha.

Třída I.

1/ 2	Lukešová Marie, SK Spindlerův Mlýn	27:16
------	--	-------

Třída II.

1/ 1	Weissshäutellová Marie, LK Severák Jablonec nad Nisou	28:18
2/ 3	Matesová Marie, Modrobílý klub Praha	28:18
3/ 5	Rumlová Milada, Vys. Sport Brno	29:44
4/ 6	Grošová Marie, Sokol Nové Město na Moravě	30:32
5/ 7	Štřížková Sylvie, Vočko I. k. Praha	30:38
6/ 8	Heřmanská Jarmila, SK Nové Město na Moravě	31:02
7/ 9	Ciglerová Elka, KČT odbor Místek	31:43
8/12	Košálková Ludmila, Sokol Pisek	32:38
9/13	Riedlová Lidmila, Sokol Jihlava	32:50
10/14	Petřiková Vlasta, M B klub Praha	33:03
11/15	Mottlová Ludmila, Vočko I. k. Praha	33:21
12/16	Petrušková Jarmila, SK Bafov	33:31
13/17	Weinerová Katarina, KSTL Žilina	33:44
14/18	Stemberková Jana, SK Stalin. závody Most	34:56
15/19	Pacherová Jarmila, SKEP Praha	35:58

PŘEBOR JUNIOREK V BĚHU NA LYŽÍCH

Přebornice: Mečířová Marie, Český krkonošský spolek SKI Jilemnice. — Získala čestnou cenu firmy Skauting Praha.

1/ 4	Mečířová Marie, Č. k. s. SKI Jilemnice	29:32
2/10	Jeriová Jiřina, SK Vrchlabí	32:08
3/11	Sodomová Hana, LK Vočko Praha	32:17
4/20	Podlípna Zdenka, Sokol Lomnice nad Popelkou	38:43

Přihlášeno celkem 33 žen, startovalo 21, klasifikováno 20. Start závodu ve Špindlerově Mlýně u hotelu Horní Pramen, cíl v lyžařském stadionu ve Sv. Petru.

PŘEBOR JUNIOREK V BĚHU NA LYŽÍCH na 10 km

Přeborník: Šimůnek Vladimír, Lyžařský klub Liberec.

1.	Šimůnek Vladimír, LK Liberec	41:00
2.	Podolinský Otto, KSTL Tatranská Lomnica	42:03
3.	Koucký Josef, LZK Praha	42:38 240
4.	Melich Vlastimil, ČSK Vysoké nad Jizerou	42:43 238.5
5.	Banko Anton, KSTL Banská Bystrica	44:02
6.	Švanda Jaroslav, SK Nové Město na Moravě	44:32 220.5
7.	Kovář Zdeněk, Č. k. s. SKI Jilemnice	45:01
8.	Němček Miroslav, KSTL Svit-Batizovce	45:09
9.	Anděl Metoděj, LOSK Slavia Praha	45:17 213
10.	Kučera František, SK Nové Město na Moravě	45:58
11.	Pavluš Zdeněk, LK Liberec	45:59
12.	Korbář Miroslav, SK Nové Město na Moravě	46:30
13.	Lešák Josef, SK Vrchlabí	46:50
14.	Nesvada Jaroslav, Sokol Zlatá Olešnice	47:01
15.	Remsa Zdeněk, Sokol Studenec	48:09 186
16.	Rehořek Josef, SK Vrchlabí	48:11
17.	Kvačák František, KSTL Jasenie	48:19
18.	Tulis Miroslav, SK Nové Město na Moravě	49:17 175.5
19.	Sedlbauer Alois, KČT Vsetín	50:47 162
20.	Jírka J., LOSK Olympia Plzeň	51:05
21.	Havel Josef, Sokol Studenec	51:13
22.	Paseka Ludvík, SK Svratka	52:16 148.5
23.	Zábka Mikuláš, KSTL Kremnica	52:28
24.	Žižka Jaroslav, Sokol Bílá Třemešná	52:30 147
25.	Follrich Karol, KSTL Sv. Jur	54:50
26.	Greštiak Milan, KSTL Zvolen	55:43
27.	Dubovský Julius, KSTL Zvolen	59:35
28.	Štafa Miroslav, Sokol Bílá Třemešná	1:01:40

Přihlášeno celkem 43 závodníků, nestartovalo 13. Závod dokončilo 28 juniorů. Dva vzdali.

JAROSLAV CARDAL

ZÁVOD VE SJEZDU PRO MUŽE

(I. část sdruženého závodu sjezdového.)

Mistr Sponar Antonín, lyžařský odbor SK Slavia, Praha.

Třída I.

1/1	Sponar Antonín, L. o. SK Slavia Praha	2:01:6	bodů 0
2/3	Wagner Jan, LZK Praha	2:06:4	3.78
3/5	Brauner Otakar, SK Slavia Praha	2:09:4	6.14
4/6	Klozar Václav, Ing., SK Slavia Praha	2:09:6	6.30
5/7-8	Hromádka Eduard, Ing., KLV Praha	2:10:8	7.24
6/14	Opit Oldřich, L. o. SK Lomnice n. Pop.	2:15:8	11.18
7/20	Špidlen Přemysl, L. o. SK Slavia Praha	2:21:2	15.42
8/39	Chovanec Ján, KSTL Tatran. Lomnica	2:31:6	23.61

Třída II.

1/2	Šlachta Daniel, KSTL Svit Batizovce	2:01:8	0.16
2/4	Pelc Zdeněk, Modrobílý klub Praha	2:08:6	5.51
3/7-8	Pitucha František, PJ Radhošť Frenštát	2:10:8	7.24
4/9	Adler Ferdinand, Sokol Mladá Boleslav	2:11:6	7.87
5/11	Ruml Václav, Vys. Sport Brno	2:12:0	8.18
6/12	Weger Kristián, LZK Praha	2:14:6	10.23
7/13	Charvát Dušan, VS Brno	2:15:6	11.02
8/15	Plátek Miloslav, LOSK Malá Skála	2:16:0	11.33
9/16	Juroška Bohuslav, PJ Radhošť Frenštát	2:16:8	11.96
10-11/17-18	Kostyniuk Otto, Sokol Trutnov	2:19:6	14.17
10-11/17-18	Musial Leopold, KČT odbor Krnov	2:19:6	14.17
12/19	Kissa Jozef, KSTL Žilina	2:20:4	14.80
13/21	Štraka Jozef, KSTL Tatr. Lomnica	2:22:0	16.05
14/23	Petr Robert, PJ Radhošť Frenštát	2:22:8	16.69
15/24	Lukeš Josef, LK Liberec	2:23:4	17.16
16/25	Frössl Evžen, LZK Praha	2:23:6	17.31
17/26	Slivka Jozef, KSTL Svit Batizovce	2:23:8	17.47
18/27	Teplík Vladimír, Sokol Frýdštejn	2:24:4	17.94
19/28	Bartonička Bohuslav, ČSK Vysoké nad Jiz.	2:25:0	18.41
20/29	Krasula Ján, KSTL Banská Bystrica	2:25:4	18.73
21/30	Krajňák Otto, KSTL Tatranská Lomnica	2:25:6	18.89
22/31	Brozman Ján, KSTL Brezno n. Hronom	2:26:2	19.36
23/32	Kolanda Alfred, VS Brno	2:27:2	20.14
24-25/33-34	Vosátka Antonín, SK Slavia Praha	2:28:2	20.93
24-25/33-34	Štěpán Milan, LK Olomouc	2:28:2	20.93
26/36	Baitler Jiří, SK Slavia Praha	2:28:8	21.41
27/37	Smutný Jaroslav, LK Severák Jablonec	2:30:0	22.35
28/38	Chmelář František, Sokol Trutnov	2:31:2	23.29
29/41	Mitaš Jaroslav, VSK Praha	2:34:0	25.49
30/44	Trylč Milan, ZLC Plzeň	2:36:6	27.54
31/47	Nikodým Zdeněk, SK Stalin. závody Most	2:40:6	30.69
32/48	Mičík Ivan, KSTL Bratislava	2:41:0	31.—
33/49	Navrátil Miroslav, KČT odbor Vsetín	2:41:8	31.64
34/50	Slosser Ferdinand, KSTL fin. str. St. Smokovec	2:46:2	35.41
35/52	Rážga Milan, KSTL Baňská Bystrica	2:47:2	35.88
36/53	Šturma Ivo, KLK Teplice	2:49:0	37.30
37/54	Holý Vlastimil, Sokol Smíchov I.	2:51:2	39.03
38/55	Vojta Ivo, VSK Praha	2:56:0	42.80
39/56	Kulheim Jaroslav, Sokol Krnov	2:56:8	43.43
40/57	Šlitr Jiří, LOSK Slavia Praha	2:59:6	45.64
41/58-59	Današovič Karol, KSTL Tatran. Lomnica	3:00:8	46.58
42/60	Průša František, KČT odbor Strakonice	3:02:0	47.52

43/63	Strympl Jiří, Ski klub Pardubice	3:25:4	65.94
44/64	Schrabal Jan, ČSK Č. Budějovice	3:26:4	66.73
45/66	Mišurec Linhart, KČT odbor Místek	3:41:6	78.69

Třída St. A.

1/35	Soltés František, KSTL Tatran. Lomnica	2:28:4	21.09
2/40	Husák Antonín, SK Slavia Praha	2:32:6	24.40
3/58-59	Petřvaldský Alois, KČT odbor Místek	3:00:8	46.58

Třída St. B.

1/46	Karásek Ladislav, Sokol Karlovy Vary	2:38:2	28.80
------	--------------------------------------	--------	-------

PŘEBOR JUNIORŮ RCS VE SJEZDU

Současně I. část sdruženého závodu sjezdového.

Přeborník: Jíra Josef, Lyžařský odbor SK Malá Skála.

Junioři:

1/10	Jíra Josef, L. o. SK Malá Skála	2:12:0	8.18
2/22	Votrubec Vladimír, L. o. SK Malá Skála	2:22:0	16.05
3/42	Apl Josef, L. o. SK Malá Skála	2:34:2	25.65
4/43	Hendrych Oldřich, KČT odbor Místek	2:35:8	26.92
5/45	Toman Milan, KSTL Čadca	2:36:6	27.54
6/51	Řezníček Luděk, Ski klub Pardubice	2:46:8	35.57
7/61	Kněž Ladislav, L. o. SK Malá Skála	3:11:6	55.08
8/62	Almáši Miroslav, KSTL Považ. Bystrica	3:23:4	64.37
9/65	Zeravik Ivan, KSTL Žilina	3:34:0	72.70

ZÁVOD VE SJEZDU PRO ŽENY

I. část sdruženého závodu sjezdového.

Mistr: Nekvapilová Alexandra, Lyžařský odbor SK Slavia Praha.

Třída I.

1/1	Nekvapilová Alexandra, L. o. SK Slavia Praha	2:02:6	bodů 0
2/2	Moserová Božena, LZK Praha	2:30:0	21.56
3/3	Reinwartová Malu, LZK Praha	2:36:0	26.28

Třída II.

1/4	Tvrzská Jiřina, L. o. SK Slavia Praha	2:41:8	30.85
2/5	Petrlová Jolana, KSTL Tatranská Lomnica	3:05:0	49.09
3/6	Vondrová Dagmar, Sokol Prostějov	3:05:2	49.25
4/7	Zemličková Nina, L. o. SK Slavia Praha	3:11:6	54.29
5/8	Kantorová Růžena, VSK Praha	3:14:4	56.50
6/9-10	Ciglerová Elka, KČT odbor Místek	3:17:0	58.54
7/11	Rumlová Mílada, VS Brno	3:35:0	72.70
8/13	Švejďová Drahomíra, Sokol Brno I.	4:12:8	102.46

Přebornice: Kollandová Hilda, Vysokoškolský Sport Brno.

Juniorky:

1/9-10	Kollandová Hilda, Vys. Sport Brno	3:17:0	58.54
2/12	Bartošková Zdena, Sokol Píerov	3:43:2	79.16

Do II. části sdruženého závodu sjezdového — slalomu, postoupilo 45 mužů, 13 žen.

Ke sjezdovému závodu přihlášeno 23 žen a 90 mužů; startovalo 13 žen a 71 mužů; klasifikováno 13 žen a 66 mužů; Diskvalifikován 1 muž; pro zranění vzdali 4 muži.

MISTROVSTVÍ RCS V JÍZDĚ NA SANÍCH

Mistr: Lenemayer Antonín, Lyžařsko-turistický Bucharův klub, Nový Svět-Harrachov. Získal čestnou cenu firmy V. Mečíř, Jilemnice. Háák-Sůra, Sportovní klub Špindlerův Mlýn, získal čestnou cenu firmy V. J. Rott, Praha.

*Pro velké výkony
dokonalou výzbroj*

SPORT KRUPIČKA

PRAHA XII, Stalinova 16, telefon 275-23
PRAHA II, Jungmannova 24, telefon 382-90

Výsledky. S á n ě — jednotlivci:

	min.
1. Lenemayer Antonín, LTBK Nový Svět	5:27
2. Kolda, KČT odbor Železný Brod	5:38:8
3. Smola, KČT Železný Brod	5:59
4. Štíbic Alois, LK Pec	6:07:6
5. Seliger Antonín, SK Vrchlabí	6:14
6. Glázer Václav, LK Pec	6:14:6
7. Kvintus Otto, SK Špindlerův Mlýn	6:31:6
8. Jebavý Břetislav, SK Vrchlabí	6:47:2
9. Tryzna Petr, SK Vrchlabí	6:59:4
10. Pičota Josef, ČKS Ski Jilemnice	7:17
11. Doucek Karel, M-B Praha	7:17:8
12. Cech, SK Špindlerův Mlýn	7:26:8
13. Sefr, KČT Železný Brod	7:28:8

Výsledky. S á n ě — dvojice:

1. Hák — Sůra, SK Špindlerův Mlýn	6:29
2. Solc — Homolka, SK Špindlerův Mlýn	6:34:4
3. Jeriová — Plechová, SK Špindlerův Mlýn	7:40:8

Sáňkařská dráha: Petrova bouda — u Divčích lávek, cca 5000 metrů.

ZÁVOD SDRUŽENÝ

Mistr RČS v jízdě na lyžích: Lukeš Jaroslav, Sportovní klub Špindlerův Mlýn. Ziskává čestnou cenu min. informací a místního národního výboru Špindlerův Mlýn.

Třída I.

	běh	skok	délka	Cel- kem b.
1/1 Lukeš Jar., SK Špindl. Mlýn	205.5	214.4	(43 +42.5)	419.9
2/5 Nemessegy El., KSTL f.s. Smok.	224.25	194.5	(37 +41)	418.75
3/5 Šimůnek František, B+B Praha	227.45	188.7	(37.5 +38)	416.15
4/7 Kadavý Jaroslav, LZK Praha	218.25	185.9	(37 +37)	404.15

Třída II.

1 2 Jon Lad., ČSK Vysoké n. Jiz.	240	179.8	(34.5 +38)	419.8
2/6 Skrbek Ot., ČSK Vysoké n. Jiz.	225	189.3	(35 +36)	414.3
3/8 Skrbek J., SK Vit. žel. Ostrava	178.5	204.5	(40.5 +41)	383
4/9 Šípek Jaroslav, Sokol Trutnov	183	194.8	(38 +39)	377.8
5/11 Kumpošt Mir., Lomnice n. Pop.	166.5	196.1	(41 +41)	362.6
6/12 Budárek Jar., Sokol Martinice	190.5	170.2	(33 +35.5)	360.5
7/13 Majerčák Stefan, KSTL Svit	175.5	171.8	(32 +35.5)	347.3
8/14 Nývlt Mil., Sokol M. Svatoňov.	154.5	178.1	(37 +35.5)	332.6
9/15 Mistrík Marian, KSTL Jasenie	159	164.1	(33.5 +34.5)	323.1
10/16 Smíd Jar., Sokol Kdyně na Sum.	177	143.4	(26.5 +26.5)	320.4
11/17 Paska Frant., VSK Praha	133.5	184.2	(37.5 +38)	317.7
12/18 Bulla Julius, KSTL Harmanec	151.5	162.2	(30.5 +31)	313.7
13/19 Hampl Oldř., Sokol Trutnov	133.5	177.5	(36 +36)	311
14/21 Jelšic Robert, KSTL Zvolen	72	204.8	(40 +40.5)	276.8
15/22 Rutkaj Karol, KSTL Svit Batiz.	91.5	170.7	(32 +35)	262.2
16/23 Mareš Jan, SK Kraslice	90	169.7	(34.5 +35)	259.7
17/25 Kmoch Vlad., SK Špindl. Mlýn	118.5	107.9	(32.5p+31)	226.4
18/26 David St., ČSK Č. Budějovice	117	93.3	(25 +32 p)	210.3

Třída St. A.

1/4 Kosour B., SK N. Město na M.	230.65	187	(36.5 +39)	417.65
2/10 Hanuš Kamil, MB Praha	192	176.2	(34 +35.5)	368.2
3/20 Trejbal Josef, LK Liberec	180	104.9	(32.5 +32 p)	284.9
4/24 Petřivalský A., KČT odb. Místek	133.5	101.9	(29 +32 p)	235.4

PŘEBORNÍK JUNIORŮ RČS V JÍZDĚ NA LYŽÍCH

Melich Vlastimil, Český Ski Klub Vysoké n. Jizerou. Získal čestnou cenu nakladatelství Práce v Praze.

Junioři:

1. Melich Vlastimil, ČSK Vysoké n. J.	238.5	179.7	(36 +38.5)	418.2
2. Remsa Zdeněk, Sokol Studenec	186	213.5	(41.5 +44)	399.5
3. Anděl Metoděj, SK Slavia Praha	213	181.9	(36 +37)	394.9
4. Kvačák František, KSTL Jasenie	183.97	169.8	(30 +30.5)	353.77
5. Koucký Josef, LZK Praha	240	113.7	(34 p +37)	353.7
6. Sedlbauer Alois, KČT odbor Vsetín	161.63	162.4	(33.5 +35)	324.03
7. Žižka Jar., Sokol Bílá Třemešná	146.63	177	(33.5 +35.5)	323.63
8. Štaffa Mir., Sokol Bílá Třemešná	70.5	122.5	(36.5p+37)	193

Startovalo celkem 37, klasifikováno 34 závodníků.

II. ČÁST SDRUŽENÉHO ZÁVODU SJEZDOVÉHO —

SLALOM

Třída I.

1/1 Nekvapilová Alexandra, SK Slavia Praha	145.0	(72.2+72.8)
2/2 Reinwartová Mahu, LZK Praha	162.6	(83.0+79.6)
3/3 Moserová Božena, LZK Praha	164.0	(79.6+84.4)

Třída II.

1/4 Petřilová Jolana, KSTL Tatran. Lomnica	178.8	(92.0+86.8)
2/5 Tvrzská Jiřina, SK Slavia Praha	181.0	(95.2+85.8)
3/6 Zemličková Nina, SK Slavia Praha	186.4	(92.0+94.4)
4/7 Ciglerová Elka, KČT Místek	192.2	(101.8+90.4)
5/8 Kantorová Růžena, VSK Praha	205.2	(114.8+90.4)
6/9 Rumlová Milada, VS Brno	213.8	(113.0+100.8)
7/11 Vondrová Dagmar, Sokol Prostějov	239.4	(117.0+122.4)
8/12 Švejdová Drahomíra, Sokol Brno I.	286.8	(146.8+140.0)

Juniorky.

1/10 Kollandová Hilda, VS Brno	245.8	(115.0+118.8)
2/13 Bartošková Zdena, Sokol Přerov	295.6	(125.4+170.2)

Muži — Třída I.

1/1 Šponar Antonín, SK Slavia Praha	144.6	(75.2+78.8)
2/2 Klozar Václav, Ing., SK Slavia Praha	154.0	(75.2+78.8)
3/3 Wagner Jan, LZK Praha	156.6	(73.2+83.4)
4/4 Optl Oldřich, SK Lomnice n. Pop.	157.6	(75.6+82.0)
5/7 Brauner Otakar, SK Slavia Praha	160.6	(80.0+80.6)
6/15 Hromádka Eduard Ing., KLV Praha	173.8	(89.8+84.0)
7/16 Chovanec Ján, KSTL Tatran. Lomnica	174.5	(88.2+86.4)
8/30—31 Špidlen Přemysl, SK Slavia Praha	196.8	(80.8+104.0)

Třída II.

1/6 Ruml Václav, VS Brno	159.8	(78.4+81.4)
2/8 Charvát Dušan, VS Brno	163.0	(79.6+83.4)
3/9 Juroška Bohuslav, PJ Radhošť Frenštát	164.2	(83.0+81.2)
4/10 Krajčák Otto, KSTL Tatran. Lomnica	164.4	(85.4+79.0)
5/11 Pelc Zdeněk, MB klub Praha	164.6	(77.6+87.0)
6/12 Plátek Miloslav, LOSK Malá Skála	168.6	(83.0+85.6)
7/13 Kissa Jozef, KSTL Žilina	171.8	(86.0+85.8)
8/14 Šlachta Daniel, KSTL Svit	172.0	(96.8+75.2)
9/17 Straka Jozef, KSTL Tatran. Lomnica	176.0	(80.4+95.6)
10/18 Teplík Vladimír, Sokol Frýdštejn	177.6	(92.6+85.0)
11/19 Slivka Jozef, KSTL Svit	178.4	(85.0+93.4)
12/20 Krasula Ján, KSTL Banská Bystrica	179.0	(91.4+87.6)
13/21 Weger Kristián, LZK Praha	180.6	(83.6+97.0)
14/22 Lukeš Josef, LK Liberec	182.6	(90.2+92.4)
15/23 Pítucha František, PJ Radhošť Frenštát	184.2	(80.0+104.2)
16/24 Kollanda Alfred, VS Brno	184.8	(89.6+95.2)
17/26 Adler Ferdinand, Sokol Mladá Boleslav	188.6	(93.0+95.6)
18/27 Bartonička Bohuslav, ČSK Vysoké nad Jiz.	189.4	(87.4+102.0)
19/30—31 Vosátka Antonín, SK Slavia Praha	196.8	(91.8+105.0)
20/33 Musial Leopold, KČT odb. Krnov	207.8	(91.6+116.2)
21/34 Petr Robert, PJ Radhošť Frenštát	213.2	(99.6+113.6)
22/35 Mitaš Jaroslav, VSK Praha	218.0	(111.0+107.0)
23/36 Štěpán Milan, LK Olomouc	220.4	(109.2+111.2)
24/37 Baitler Jiří, SK Slavia Praha	223.0	(98.0+125.0)
25/38 Frössl Evžen, LZK Praha	224.6	(98.6+126.0)
26/39 Smutný Jaroslav, LK Severák Jablonec	233.4	(124.0+109.4)
27/41 Brozman Ján, KSTL Brezno n. Hr.	235.6	(114.6+121.0)

Třída St. A.

1/25 Husák Antonín, SK Slavia Praha	187.8	(95.0+92.8)
2/28 Soltés František, KSTL Tatran. Lomnica	190.0	(92.0+98.0)

Junioři.

1/5 Jira Josef, LOSK Malá Skála	158.6	(80.0+78.6)
2/29 Apl Josef, LOSK Malá Skála	190.4	(104.0+86.4)

Muži i ženy jeli v závodě ve slalomu 2 kola. Délka mužského slalomu asi 720 metrů, 48 branek, ženského slalomu asi 650 metrů a 41 branek.

MISTROVSTVÍ RCS V ZÁVODECH SJEZDOVÝCH

Mistr Nekvapilová Alexandra, SK Slavia Praha. Získala čestnou cenu ministerstva vnitra.

Třída I.:

1/1	Nekvapilová Alexandra, SK Slavia Praha	0 bodů
2/2	Moserová Božena, LZK Praha	29.48
3/3	Reinwartová Malu, LZK Praha	33.62

Třída II.:

1/4	Tvrzská Jiřina, SK SLAVIA Praha	45.85
2/5	Petřlová Jolana, KSTL Tatr. Lomnice	63.17
3/6	Zemličková Nina, SK Slavia Praha	71.55
4/7	Ciglerová Elka, KČT odbor Místek	81.12
5/8	Kantorová Růžena, VSK Praha	81.58
6/9	Vondrová Dagmar, Sokol Prostějov	88.59
7/11	Rumlová Milada, VS Brno	101.36
8/13	Švejdová Drahomíra, Sokol Brno I.	161.55

Přeborník: Jíra Josef, lyžařský odbor SK Malá Skála. Získal čestnou cenu Vydavatelstva Práce Praha.

Junioři:

1/7	Jíra Josef, LOSK Malá Skála	14.02
2/28	Votrubeč Josef, LOSK Malá Skála	38.46
3/33	Apl Josef, LOSK Malá Skála	44.73
4/41	Toman Milan, KSTL Čadca	67.79
5/42	Hendrych Oldřich, KČT odbor Místek	80.33

Přebornice: Kollandová Hilda, Vysokoškolský sport Brno.

1/10	Kollandová Hilda, VS Brno	100.54
2/12	Bartošková Zdena, Sokol Přerov	141.91

Mistr: Šponar Antonín, lyžařský odbor SK Slavia Praha. Získal čestnou cenu ministerstva zdravotnictví.

Třída I.:

1/1	Šponar Antonín, SK Slavia Praha	0 bodů
2/2	Wagner Jan, LZK Praha	8.78
3/3	Klozar Václav, Ing., SK Slavia Praha	10.22
4/5	Brauner Otakar, SK Slavia Praha	12.81
5/9	Oplť Oldřich, SK Lomnice n. Pop.	16.60
6/11	Hromádka Eduard, Ing., KLV Praha	19.40
7/24	Chovanec Ján, KSTL Tatr. Lomnice	36.11
8/27	Špidlen Přemysl, SK Slavia Praha	37.16

Třída II.:

1/4	Šlachta Daniel, KSTL Svít Batizovce	11.58
2/6	Pelc Zdeněk, Modrobílý klub Praha	13.84
3/8	Ruml Václav, Vys. Sport Brno	14.51
4/10	Charvát Dušan, VS Brno	18.69
5/12	Juroška Bohuslav, PJ Radhošť Frenšt.	20.13
6/13	Plátek Miloslav, LOSK Malá Skála	21.33
7/14	Pitucha František, PJ Radhošť Frenšt.	23.74
8/15	Weger Kristián, LZK Praha	25.23
9/16	Kissa Jozef, KSTL Žilina	26.13
10/17	Adler Ferdinand, Sokol Mladá Boleslav	26.21
11/18	Krajňák Otto, KSTL Tatr. Lomnice	27.14
12/19	Straka Jozef, KSTL Tatr. Lomnice	29.14
13/20	Slivka Jozef, KSTL Svít	31.51
14/21	Teplík Vladimír, Sokol Frýdštejn	31.69
15/22	Lukeš Josef, KL Liberec	32.99
16/23	Krasula Ján, KSTL Ban. Bystrica	33.07
17/25	Kollanda Alfred, VS Brno	36.89
18/26	Bartoníčka Bohuslav, ČSK Vysoké n. Jiz.	37.08
19/30	Musial Leopold, KČT odbor Krnov	40.50
20/32	Vosátka Antonín, SK Slavia Praha	42.67
21/34	Petr Robert, PJ Radhošť Frenšt.	45.27
22/35	Frössl Evžen, LZK Praha	50.64
23/36	Štěpán Milan, SK Olomouc	52.51
24/37	Baitler Jiří, SK Salvia Praha	54.08
25/38	Mitáš Jaroslav, VSK Praha	56.08
26/39	Brozman Ján, KSTL Brezno n. Hr.	57.28
27/40	Smutný Jaroslav, LK Severák Jablon.	59.34

Třída St. A.:

1/29	Šoltés František, KSTL Tatr. Lomnice	44.01
2/31	Husák Antonín, SK Slavia Praha	42.40

MISTROVSTVÍ V BĚHU ROZESTAVNĚM NA 4 × 10 km

PRO ČTYŘČLENNÁ DRUŽSTVA

Mistrovská štafeta: Župa brněnská — SK Nové Město na Moravě, I. štafeta v sestavě: Hlaváč 36:50, Dvořák 34:25, Balvín 34:51, Zajíček 35:52 = 2:21:58. Získala čestnou cenu okresního národního výboru Vrchlabí.

- Župa brněnská — SK Nové Město na Mor. I. štafeta v sestavě: Hlaváč 36:50, Dvořák 34:25, Balvín 34:51, Zajíček 35:52 2:21:58 hod.
- Župa jizerská — ČSK Vysoké n. J. v sestavě: Žanta 41:13, Melich 36:44, Skrbek 36:09, Jon 37:34 . . . 2:31:40 hod.
- Lyžařský Sbor Slovenska — I. štafeta v sestavě: Poljak 40:57, Bruk 36:55, Nemessegy 38:06, Rusko 37:47 2:33:45 hod.
- Župa krkonošská — župní štafeta I. v sestavě: Materna 40:55, Mečíř 40:17, Kučera 38:13, Cardal 34:22 2:33:47 hod.
- Župa pražská — LZK Praha v sestavě: Kovář 42:51, Koucký 39:17, Ing. Novák 36:56, Kadavý 36:33 2:35:37 hod.
- Župa brněnská — SK Nové Město II. v sestavě: Marek 42:03, Kosour 36:43, Svanda 39:27, Fousek 38:03 . . . 2:36:15 hod.
- Župa jizerská — LK Liberec v sestavě: Novák 45:45, Trejbal 42:43, Šimůnek 39:07, Šir 36:33 . . . 2:44:08 hod.
- Župa pražská — župní štafeta v sestavě: Tuláček 42:00, Štefka 44:29, Buchar 40:34, Hanuš 41:53 2:48:56 hod.
- LSS — II. štafeta v sestavě: Budzak 48:35, Matocha 40:51, Lamoš 41:50, Banko 37:58 2:49:14 hod.
- Župa pražská — Sokol Smíchov I. v sestavě: Novotný Vr. 46:44, Barac 42:35, Novotný Pí. 42:41, Dr. Hradecký 40:25 2:52:25 hod.
- Župa jizerská — župní štafeta I. v sestavě: Synovec 50:55, Petříček 46:14, Ducháček 35:37, Kochánek 44:03 2:56:49 hod.

Nejlepší časy jednotlivců:

I. kolo: Hlaváč	36.50	III. kolo: Balvín	34.51
Materna	40.55	Ducháček	35.37
Poljak	40.57	Skrbek	36.09
II. kolo: Dvořák	34.25	IV. kolo: Cardal	34.22
Kosour	36.43	Zajíček	35.52
Melich	36.44	Kadavý	36.33

První úsek tratě byl asi o 400 m delší.

Startovalo celkem 13 štafet, 2 štafety závod vzdaly, z toho 1 pro zranění druhého úsekáře.

ZÁVOD VE SLALOMU PRO ŽENY

Mistr: Nekvapilová Alexandra, SK Slavia Praha. Získala čestnou cenu firmy Václav Krupička, sport. závod Praha.

Třída I.:

1/1	Nekvapilová Alex., SK Slavia Praha	185.6 (89.8+ 95.8)
2/2	Moserová Božena, LZK Praha	196.2 (101.6+ 94.6)
3/3	Reinwartová Malu, LZK Praha	208.6 (107.6+101.0)

Třída II.:

1/4	Petřlová Jolana, KSTL Tatr. Lomnice	231.0 (124.6+106.4)
2/5	Rumlová Milada, VS Brno	264.2 (135.2+129.0)
3/6	Ciglerová Elka, KČT Místek	270.0 (141.8+128.2)
4/7	Zemličková Nina, SK Slavia Praha	271.0 (148.2+122.8)
5/9	Švejdová Drahomíra, Sokol Brno I.	376.0 (193.2+182.8)

Přebornice:

1/8	Kollandová Hilda, VS Brno	301.2 (163+137.6)
-----	-------------------------------------	-------------------

K závodu bylo přihlášeno 13 žen, startovalo 10, 1 diskvalifikována. Délka slalomu asi 720 m, 48 branek — jela se dvě kola.

ZÁVOD VE SLALOMU PRO MUŽE

Mistr: Wagner Jan, LZK Praha. Získal čestnou cenu mla. vnitřního obchodu.

SKOK NA LYŽÍCH

Mistr: Bělohožník Miloslav, Lyžařský klub Liberec. Získal čestnou cenu ministerstva školství a osvěty.

Třída I:

1/1	Bělohožník Miloslav, LK Liberec .	329.6	(61.5 +71.5 +64.5)
2/3	Cisaf Josef, SK Lomnice n. Pop. .	320.2	(66.0 +67.5 +63.0)
3/6	Fejfar Jaroslav, Sokol Nová Paka .	294.7	(52.5 +62.5 +60.0)
4/7	Jelšič Robert, KSTL Zvolen . . .	294.5	(54.5 +62.5 +60.5)
5/8	Klíma Karel, SK Lomnice n. Pop. .	290.3	(52.0 +61.5 +60.0)
6/9	Lenemajer Frant., LTBK Nový Svět	288.9	(53.5 +59.5 +55.5)
7/11	Cejnar Jaroslav, SK Turnov . . .	283.1	(56.0 +61.0 +55.5)
8/12	Šipek Jaroslav, Sokol Trutnov . .	281.5	(49.0p+49.0 +45.0)
9/14	Kumpošt Mír., Sokol Lomnice n. P.	278.7	(53.0 +65.0 +55.5)
10/16	Skrbek Jos., SK Vít. žel. Ostrava	276.1	(54.0 +59.0 +53.5)
11/18	Sůva Rudolf, SK Slavia Praha . .	271.4	(47.0 +63.5 +55.0)
12/19	Nemessegy E., KSTL f. s. Smokovec	271.0	(45.0 +55.5 +53.5)
13/20	Štolba Mír., LK Severák Jablonec	268.5	(66.5 +72.0p+64.5)
14/24	Lukeš Jaroslav, SK Špindl. Mlýn	261.3	(58.5 +70.0 +65.5p)
15/26	Mistrik Marian, KSTL Jasenie . .	254.9	(46.0 +51.0 +54.0)
16/29	Schröfl Rudolf, SK Slavia Praha .	243.5	(62.0 +69.5p+65.5)
17/35	Balcar Oldř., LK Severák Jablonec	188.5	(56.0 +66.5p+64.5p)
18/38	Duží Ján, KSTL Ružomberok . . .	132.4	(48.5 +53.5p+47.5p)

Třída II:

1/13	Paska Fr., Vys. Sport. klub Praha	280.9	(55.5 +61.5 +53.5)
2/15	Kolář Vlastimil, Sokol Dvůr Král.	277.4	(50.5 +59.0 +55.5)
3/22	Vojkůvka Jar., PJ Radhošť Frenšt.	265.5	(52.0 +56.5 +51.5)
4/23	Ruttkay Karol, KSTL Svit	264.6	(52.0 +55.0 +49.5)
5/25	Holčík Ján, KSTL Kremnica . . .	260.7	(47.5 +55.0 +53.0)
6/27	Thomas Emil, LTBK Novr Svět . .	250.6	(58.0 +70.0p+62.0)
7/28	Pavlík Jaroslav, SK Sparta Plzeň .	248.3	(45.5 +48.5 +50.5)
8/31	Mašek Ladislav, Sokol Studenec .	224.1	(61.5 +62.0p+56.5)
9/33	Mareš Jan, SK Kraslice	191.5	(47.5 +59.0p+50.0)
10/34	Cierný Jaromír, KSTL Ban. Bystrica	189.2	(45.0p+48.5 +48.5)
11/36	Bulla Julius, KSTL Harmanec . .	187.6	(49.0p+49.0 +45.0)

Třída I:

1/1	Wagner Jan, LZK Praha	179.6	(89.0+ 90.6)
2/3	Klozar V., Ing., SK Slavia	183.2	(92.0+ 91.2)
3/6	Hromádka Ed., Ing., KLV Praha	188.8	(91.6+ 97.2)
4/8	Čtvrtečka Jaroslav, SK Slavia	196.6	(98.4+ 98.2)
5/9-10	Chovanec Ján, KSTL Tatr. Lomnica . .	199.0	(105.0+ 94.0)
6/9-10	Brauner Ottakar, SK Slavia	199.0	(97.0+101.6)
7/17	Špidlen Přemysl, SK Slavia	211.4	(101.8+109.6)
8/18	Oppl Oldřich, LOSK Lomnice n. P. . . .	214.0	(95.0+119.0)

Třída II:

1/2	Šlachta Daniel, KSTL Svit	183.0	(93.0+ 90.0)
2/4	Ruml Václav, VS Brno	184.6	(89.8+ 94.8)
3/5	Charvát Dušan, VS Brno	186.8	(94.8+ 92.0)
4/11	Krajňák Otto, KSTL Tatr. Lomnica . . .	204.0	(96.2+107.8)
5/13	Pitucha František, PJR Frenštát	207.8	(101.6+106.2)
6/14	Krasula Josef, Baňská Bystrica	208.0	(104.0+104.0)
7/15	Slivka Josef, KSTL Svit	208.4	(103.4+105.0)
8/16	Kollanda Alfred, VS Brno	210.2	(104.0+106.2)
9/19	Kiša Josef, KSTL Žilina	221.0	(107.4+113.6)
10/20	Pelc Zdeněk, MB Praha	225.0	(94.0+131.0)
11/21	Juroška Bohumil, PJR Frenštát	225.2	(96.0+129.2)
12/22	Patočka Vladimír, ČSK Vysoké n. Jiz.	225.8	(105.8+120.0)
13/23	Příhoda Frant., SK Slavia	228.2	(100.2+128.0)
14/25	Štěpán Milan, LK Olomouc	239.2	(122.4+116.8)
15/26	Straka Jozef, Tatr. Lomnica	240.6	(116.0x+118.6)
16/27	Baitler Jiří, SK Slavia	242.2	(110.4+131.8)
17/28	Dráždny Josef, SK Špindl. Mlýn	246.6	(129.2+117.4)
18/29	Teplík Vlad., Sokol Frýdštejn	253.2	(123.8x+123.4)
19/30	Mičík Ivan, KSTL Bratislava	256.6	(112.6+144.0)
20/32	Vojta Ivo, VSK	260.4	(127.4x+127.0)
21/33	Musial Leopold, KČT Krnov	262.6	(133.0+129.6)
22/34	Škaloud Miroslav, Sokol Dvůr Králové .	265.0	(102.0+163.0)
23/35	Štrumpel Jiří, Ski Pardubice	273.6	(130.0+143.6)
24/36	Mišurec Linhart, KČT Místek	329.0	(154.0+175.0)
25/37	Průša František, KČT Strakonice	345.4	(153.0+192.4)

Třída St. A:

1/12	Husák Antonín, SK Slavia	205.4	(107.6+ 97.8)
2/31	Šoltíz Fero, KSTL Tatr. Lomnice	260.0	(115.0+145.0)

PŘEBOR JUNIORŮ RČS VE SLALOMU

Přeborník: Jíra Josef, LOSK Malá Skála.

Junioři:

1/7	Jíra Josef, LOSK Malá Skála	191.0	(92.0+ 99.0)
2/24	Odvárka Vratislav, LK Liberec	238.0	(111.0+127.0)

Přihlášeno 44, startovalo 43 závodníků — diskvalifikováno neb vzdalo 6 a klasifikováno 37 závodníků.

Trat měřila 780 m, výškový rozdíl 220 m, s 58 brankami.

*Jakovou lyžařskou obuv
dodává
jen*

Standa
ZÝMA
výrobca speciálně sportovní obuvi
PRAHA XVII, KOŠÍŘE, ST. PIVOVAR, TEL. 465-72
Přijímám zakázky na míru na březem

Přeborník juniorů: Remza Zdeněk, Sokol Studenec. Získal čestnou cenu vydavatelství Melantrich, Praha.

Junioři:

1/2	Remza Zdeněk, Sokol Studenec	323.3	(62.5 +66.0 +61.0)
2/4	Rieger Hubert, LTBK Nový Svět	304.9	(56.5 +64.5 +59.5)
3/5	Felix Frant., SK Lomnice n. Pop.	300.5	(61.5 +64.5 +61.0)
4/10	Anděl Metoděj, SK Slavia Praha	284.8	(50.5 +61.5 +54.0)
5/17	Jebavý Karel, Sokol Martinice	272.7	(49.5 +55.5 +50.5)
6/21	Liška Štefan, KSTL Ban. Bystrica	265.5	(49.5 +54.0 +50.5)
7/30	Koucký Josef, LZK Praha	232.2	(42.0 +50.5 +47.5)
8/32	Staffa Mir., Sokol Bílá Třemešná	213.0	(54.0p+60.5 +55.0)
9/37	Kvačková František, KSTL Jasenie	177.8	(42.0 +47.0p+48.0)

Přihlášeno 55, startovalo 46 klasifikováno 38 závodníků. 1. a 3 skok z malého nájezdu, 2. skok z plného nájezdu.

Podle výsledků, docílených při XLIX. mistrovstvích RCS v jízdě na lyžích pro rok 1948, postupují do I. třídy:

pro závod v běhu na lyžích — muži:

Dvořák Karel, SK Nové Město na Moravě,

Jón Ladislav, ČSK Vysoké nad Jizerou;

pro závod v běhu na lyžích — ženy:

Weisshäutelová Marie, LK Severák Jablanec nad Nisou, Matesová Marie, Modrobílý klub Praha;

pro sružený závod:

Jón Ladislav, ČSK Vysoké nad Jizerou, Skrbek Otto, ČSK Vysoké nad Jizerou, Skrbek Josef, SK Vítkovické železárny, Ostrava, Šípek Jaroslav, Sokol Trutnov, Kumpošt Miroslav, Sokol Lomnice nad Popelkou, Buďárek Jaroslav, Sokol Martinice;

pro sružený sjezdový závod:

Slachta Daniel, KSTL Svit Batizovce, Pelc Zdeněk, Modrobílý klub Praha, Ruml Václav, Vysokoškolský sportovní klub Brno;

pro závod ve skoku prostém:

Paska František, Vysokoškolský sportovní klub Praha, Kolář Vlastimil, Sokol Dvůr Králové nad Labem;

pro sružený závod sjezdový pro ženy; nepostupuje nikdo.

Fotosůťaž Slovakotouru v Prahe.

Slovakotour — Informačná kancelária Slovenska v Prahe vypísal v rámci výstavby Slovenska vo vzornú a pohostinnú zem cestovného ruchu fotografickú súťaž na fotografie zimných a letných záberov zo Slovenska o 102 cien v hodnote 77.600 Kčs. Dňa 13. januára t. r. zasadala v miestnostiach Slovakotouru v Prahe porota za predsedníctva Dra Patku, riaditeľa pražskej kancelárie. Celkovo došlo do súťaže 942 fotografií od 42 autorov. Z týchto vybralo Riaditeľstvo pre cestovný ruch 215 pre svoj fotoarchív. Celková úroveň fotografií bola dobrá a vybraným materiálom obohatí sa fotoarchív RCR o nové hodnotné zábery. Prvú cenu porota neudelila, druhú cenu (2.000 Kčs) získal Milek Birm z Prahy za obrázok Vysoké Tatry, ďalšiu II. cenu RCR (2.000 Kčs) Jaroslav Tejnský z Prahy za obrázok Biely raj

pod Stohom, dve III. ceny (po 1.000 Kčs) poručík Karger z Prahy za pohľad z Malého Kriváňa a za pohľad so Stohu. Ostatnú III. cenu získal architekt Kumprecht z Prahy za obrázok „Hore zdar“.

Sokolských lyžařů stále přibývá.

Začátkem letošního roku přestoupil počet lyžařů Sokolů číslici 40.000. Ani mírná zima nezastavila další vzrůst. K poslednímu dnu měsíce února oznámil závodní katastr ČOS, že podle přihlášek k zimnímu pojištění je všech sokolských lyžařů již 46.141. Jsou sruženi v 620 lyžařských oddílech. Podle složek jsou rozděleni: muži 14.120, žen 11.093, dorostenců 7.124, dorostenek 5.608, žáků 5.003 a žákyň 3.193. Vítaným zjevem je velký počet dorostu. Nejvíce jsou Severočeské župy, župa pražská a župa Severomoravská. Velmi slabé na počet jsou zatím župy slovenské.

Redakce.

Denně dostáváme pochvalné dopisy našich čtenářů, že se jim letošní ročník „Zimního sportu“ líbí. Samozřejmě, že nás toto uznání a spokojenost hřeje. Mnohem větší radost bychom však měli, kdyby nám mohl p. účetní ve Svazu říci, že všichni odběratelé mají již zapraveno předplatné. Milý čtenáři dnes máš v ruce již sedmé číslo „Zimního sportu“. Jseš mezi těmi pořádnými a nebo mezi těmi, kterým v nejbližších dnech pošleme upomínku?

Mústek ve Sv. Mořici

DARY NA ZIMNÍ OLYMPIJSKÉ HRY

	Kčs
Kurt Langer, Brno	200,—
Sport Krupička, Praha	400,—
V. Plhoňová, Praha XIX.	50,—
F. Hák, Rychnov n. Kn.	100,—
LK Zbrojovky, Brno, národní podnik, Praha XIX.	500,—
Marie Jagošová, Praha X.	100,—
Lyžařský odbor SK Bařov	3030,—
Mir. Maršálek, Praha	500,—

Seghiová, Itálie a Beiserová, Rakousko

Slavný Holmenkollen.

Po Olympijských hrách a závodech FIS jsou nejslavnější lyžařskou soutěží na světě, závody v Norsku v Holmenkollen. Letošní ročník soustředil u startu skvělou konkurenci a po prvé také lyžaře Sovětské. Alpskou kombinací mužů vyhrál Nor Dahlman před Švédem a Norem Erikssonem. V soutěži žen zvítězila Niskinová (Norsko) před Švédkou Thomasonovou.

V běhu na 50 km startovalo 102 závodníků norských, švédských a sovětských. Zvítězil Eriksson (Švédsko), který byl ve Sv. Mořici na druhém místě, v čase 3:30 hod., 2. Egsted (Norsko) 3:32:54 hod., 3. Berg (Švédsko) 3:36:10 hod., 4. Protasov (Sovětský svaz) 3:37:27 hod.

Olympijský vítěz v běhu na 18 km Švéd Lundström potvrdil, i v Holmenkollen, že je nejlepším na světě. Zvítězil ze 180 účastníků časem 1:13:57 hod. Na dalších třech místech skončili jeho krajané: 2. Taepf 1:14:16 hod., 3. Oestenssen (byl ve Sv. Mořici druhým) 1:14:24 hod., 4. Petersson 1:16 hod., 5. Thor (Finsko) 1:16:19 hod., 6. Pessonen (Finsko), 7. Slagtern (Norsko), 8. Erikson (Švédsko) byl ve Sv. Mořici třetím, 9. Hasu (Finsko) a 10. Oekern (Norsko).

Ve skocích pro kombinaci favorit závodu a olympijský vítěz Fin Hasu ve druhém kole měl skok s pádem. Norskou kombinací vyhrál nečekané, Nor Slattvik, který byl po běhu ještě na 9. místě. Získal 430.68 bodů. 2. Gjermundshaug (Norsko) 419.05 b., 3. Huchtala (Finsko) 417.15 b., 4. Paulsen (Norsko), 5. Dufseth (Norsko), 6. Dahl (Norsko), 7. Glessasen (Norsko), 8. O. Odden (Norsko), 9. Oesterdal (Norsko) a 10. Hermansen.

Závod ve skoku prostém byl hlad-

kou záležitostí Norů, kteří se umístili na prvních 13. místech. Zvítězil Hoels (62—64 m) 219.5 b., 2. Schjelderup (62—63.5 m) 219 b., 3. Olympijský vítěz Hudsted (58.5—63.5 m) 218.5 b., 4. Falkanger 214.5 b., 5. Clock 214.1 b., 6. Bjoernstad 213.5 b., 7. a S. Mohn a Laerum oba 211.3 b., 9. Thrane 209.9 b. a 10. Asbjorn Ruud 209.8 b. Američan Wren skončil na 55. místě. Rekord můstku 71 metrů, který loni vytvořil Nor Karstein nebyl letos vůbec ohrožen.

O „Pohár Tater“.

Na polské straně Tater v Zakopaném byly ve dnech 3.—5. března uspořádány mezinárodní lyžařské závody o „Pohár Tater“, kterých se účastnili také závodníci z Jugoslaviie. Pohár získal vítěz závodu sdruženého Josef Daniel Krzeptowski ze Zakopaného.

Výsledky:

Sjezd: muži: 1. Gasienica Ciaptak 2:46.6 min., 2. Dziedzic Stefan 2:58 min., 3. Lukanc (Jugoslaviie) 2:59.8 min., 4. Mulej (Jugoslaviie) 3:04.4 min., 5. Gasienica Samek 3:05 min. — Ženy: 1. Bujakowna 2:14.4 min., 2. Kodelska 2:30.2 min.

Běh na 18 km: 1. Kwapien 1:13:22.5 hod., 2. Krzeptowski 1:16:51 hod., 3. Bukowski 1:18:26 min., 4. Dziedzic, 5. Sitarz.

Slalom: muži: 1. Mulej (Jugoslaviie) 2:25, 2. Gasienica Ciaptak 2:30.5, 3. Lukanc (Jugoslaviie) 2:31.3, 4. Maruszar Josef, 5. Bachleba. — Ženy: 1. Bujakowna 3:02.8, 2. Kodelska 3:19.8.

Alpská kombinace: muži: 1. Gasienica Ciaptak (Polsko), 2. Lukanc (Jugoslaviie), 3. Mulej (Jugoslaviie), 4. Maruszar J., 5. Bachleba.

Závod sdružený: 1. Krzeptowski Daniel, 2. Kwapien, 3. Wiczorek, 4. Dziedzic, 5. Bukowski.

Skok prostý: 1. Maruszar Stanislaw (67—73 m) 217.3 b., 2. Wiczorek (71—75 m) 212.8 b., 3. Krzeptowski Daniel (65.5—69.5 m) 210.7 b., 4. Zakolar (Jugoslaviie) 201.3 b., 5. Gasienica Jozkowy 189.7 b.

Couttet vyhrál „Kandahar“.

XIII. ročníku slavného sjezdového závodu „Kandahar“ se účastnilo 146 závodníků z 9 států. Cennou trofej vyhrál již po druhé Francouz James Couttet, který vyhrál sjezd a ve slalomu byl šestým.

Ve sjezdu prokázali opět Francouzi svou převahu. Zvítězil Couttet před svými krajany Passym, Massonem a

junioem Lacroixem. Na dalších místech skončili Rakušané Nol, Mall a Nögler. Olympijský vítěz Oreiller byl až třináctý.

Slalom vyhrál Ital Tironi, který měl nejlepší časy v prvním i druhém kole. V prvním kole byl druhým Francouz Penz, třetím Ital Alver a čtvrtým Couttet. Mezi prvním a patnáctým závodníkem byl časový rozdíl jen 2.4 vt. Ve druhém kole zajeli favorité Couttet a Oreiller 6. a 7. místo.

Alpskou kombinací vyhrál Francouz Couttet před krajanem Passym. 3. Eber (Rakousko), 4. Lacroix (Francie), 5. Masson (Francie).

Soutěž žen vyhrála Italka Celina Seghi před Rakušankou Proxaufovou.

Lyžařská mistrovství Polska.

XXIII. lyžařská mistrovství Polska byla uspořádána v dosud málo známém zimním středisku Karpaczu. Závody byly velmi dobře připraveny, sněhové podmínky byly výborné a startovali nejlepší polští závodníci.

18 km: 1. Dziedzic 1:24:03 hod., 2. Kwapien 1:24:37 hod., 3. Krzeptowski 1:26:41 hod., 4. Bukowski, 5. Orlewicz.

Skok pro závod sdružený: 1. Krzeptowski 213.1 b. (41, 44.5 a 49.5 m), 2. Kula 198.3 b., 3. Holy 190.0 b., 4. Swierk, 5. Szeliga.

Závod sdružený: 1. Krzeptowski 36.08 b., 2. Kwapien 63.51 b., 3. Dziedzic 65.07 b., 4. Orlewicz, 5. Bukowski.

Skok prostý: 1. Maruszar Stanislaw 210.7 b. (46 a 50.5 m), 2. Kula 201.5 b. (45.5 a 48.5 m), 3. Samek Gasienica 198.7 b. (44 a 47 m), 4. Holy, 5. Ciaptak Gasienica.

Sjezd muži: 1. Gasienica Ciaptak 1:32.5 min., 2. Radkiewicz 1:34 min., 3. Wavrytko 1:34 min., 4. Plonka, 5. Maruszar Josef.

Alpská kombinace muži: 1. Gasienica Ciaptak, 2. Maruszar Josef, 3. Plonka, 4. Radkiewicz, 5. Karpel.

Slalom spec. muži: 1. Maruszar Josef 39.2 vt., 2. Plonka 40 vt., 3. Radkiewicz 41 vt., 4. Maruszar Stanislaw, 5. Witold.

Sjezd ženy: 1. Bujakówna 1:30.6 min., 2. Kodelska 1:42.4 min., 3. Stepekova 1:42:4 min., 4. Niorniakowska, 5. Hildtówna.

Alpská kombinace: 1. Bujakówna, 2. Kodelska, 3. Kowalská, 4. Hildtówna, 5. Bujakówna Eva.

Slalom spec.: 1. Kodelská 54 vt., 2. Bujakówna Anna 56.2 vt., 3. Hildtówna 56.3 vt., 4. Bujakówna Eva, 5. Kowalská.

Rakouská lyžařská mistrovství
pokračovala v Gasteinu sjezdem a slalomem pro alpskou kombinaci. Sjezd mužů: 1. Lantschner 3:37.8 min., 2. Mall 3:38.5, 3. Schwalb 3:40.5 min. Sjezd žen: 1. Mahringerová 3:38 min., 2. Schuh-Proxaufová 3:40.5, 3. Zueckertová 3:52 min. Slalom mužů: 1. Schoepf 100.9 vt., 2. Nogler 104.9 vt., 3. Haider 105 vt. Slalom žen: 1. Schuh-Proxaufová 118.3 vt., 2. Noglerová 123.3 vt., 3. Mahringerová 124.3 vt. Alpská kombinace mužů: 1. Schoepf 424.8 b., 2. Schwalb 431.1 b., 3. Haider 431.5 b. Ženy: 1. Schuh-Proxaufová 457.1 b., 2. Mahringerová 466.6 b., 3. Noglerová 489.6 b.

Lyžařská mistrovství Švýcarska.

Lyžařská mistrovství Švýcarska byla uspořádána ve Sv. Mořici. V běhu na 18 km zvítězil Schild za 1:20:03 hod. před R. Zurbriggenem a Super-saxem. Ve skoku pro závod sdružený zvítězil Zurbriggen. Ve sjezdu mužů měl nejlepší čas Olinger 2:46 min. (jeho čas je o 9 vteřin lepší olympijského vítěze Oreillera), druhým byl Molitor a třetím Grosjean. V soutěži

žen zvítězila Mittnerová 1:54.4 min., 2. Ausoniová, 3. Blauerová. Slalom pro kombinaci vyhrál Molitor za 2:10.4 a v ženách Bleuerová za 1:53.9 min. Mistrem v alpské kombinaci je Molitor, 2. Schneider, 3. Grosjean. V ženách 1. Mittnerová, 2. Bleuerová, 3. Ausoniová. Skok prostý vyhrál Tschannen (59.5 a 68 m) před Zurbriggenem (56 a 67.5 m). V samostatném slalomu zvítězil Molitor za 2:08.2 min. před Schneiderem a v soutěži žen vyhrála Auseniová v čase 1:42.5 min.

Lyžařská mistrovství Jugoslavie.

Lyžařská mistrovství Jugoslavie byla uspořádána v Planici. Mistrem v závodě sdruženém je Razinger. Ve skoku prostém Polda před Klančnikem a Mezikem. Závod ve sjezdu na trati dlouhé 2.000 metrů vyhrál Tinčen za 2:02.4 min. před Lukancem. Ve sjezdu žen zvítězila Karnin Vida za 2:37.5 min. Trať slalomu měřila 500 m s výškovým rozdílem 150 m. Zvítězil Mulej v čase 1:38.4 před Magusarem. V závodě štafet na 4×10 km zvítězil ze 16 družstev Partizán v čase 3:25:50 hod.

Z P R Á V Y Z D O M O V A

O pohár Zvičiny 1948.

Lyžařský odbor SK Dvůr Králové n. L. uspořádal společně s lyžařským odborem Sokola Blá Třemešná 29. února II. ročník lyžařského závodu ve skoku na lyžích „O pohár Zvičiny 1948“. Téměř 2.000 diváků přišlo, aby shlédlo 44 nejlepších našich skokanů v čele s olympioniky Bělonožníkem, Remzou a Císařem. Loňský vítěz Jarka Lukeš nestartoval. Zvítězil vítěz třídy juniorů Zdeněk Remza ze Sokola Studenec, který měl také nejdelší skok dne 40 a půl metru.

Výsledky:

I. třída:

1/2 Bělonožník Mil., LK Liberec, 224.3 b. (38, 39.5, 39.5), 2—3/4—5 Císař Josef, LK Lomnice n. P., 207.9 b. (37.5, 35.5, 37), 3—2/5—4 Kraus Vladimír, SK Dvůr Králové, 207.9 b. (37, 37.5, 36.5), 4/6 Fejfar Jaroslav, Sokol N. Paka, 204.7 b.

II. třída:

1/8 Mašek Ladislav, Sokol Studenec, 195 b. (36, 34.5, 36), 2/9 Lipan Josef, Sokol N. Paka, 194.9 b., 3/10 Kolář Vlastimil, Sokol Dvůr Králové, 194.6 b.

Třída starších A:

1/16 Kraus Rudolf, SK Vrchlabí, 181.1 b. (34, 34, 33.5).

Třída starších B:

1/19 Kolařík Oldřich, SK Vrchlabí, 175.9 b. (31, 32.5, 33.5).

Junioři:

1/1 Remza Zdeněk, Sokol Studenec, 226.7 b. (40, 40.5, 40), 2/3 Felix Frant., SK Lomnice n. P., 211.8 b. (39, 40, 40), 3/7 Doležal Zdeněk, SK Dvůr Král., 201.1 b.

Dorost:

1/15 Patka Tomáš, Sokol N. Paka, 183.7 b. (31, 33, 33), 2/24 Doležal Otto, SK Vrchlabí, 168.9 b., 3/26 Sedláček Jar., SK Vrchlabí, 163.6 b.

Obří slalom pod Chlebom.

KSTL Žilina uspořádala v neděli 14. března první ročník obřího slalomu pod Chlebom o putovní cenu Malé Fatry. Trať závodu byla dlouhá 1.000 m s výškovým rozdílem 450 m a měla 40 branek. Závod se jel za ideálních podmínek. Prvním držitelem putovní ceny se stal mistr republiky Šponar.

Výsledky:

I. třída:

1/1 Šponar (Slavia) 1:35.2 min., 2/8 Tibor Lehotský (KSTL Lipt. Sv. Mikuláš) 1:54.2 min., 3/10 Heim-schied (KTL Svit) 1:55.9 min.

II. třída:

1/2 Šlachta (KSTL Svit) 1:35.9 min., 2/3 Slivka (KSTL Svit) 1:44.2 min., 3/4 Vlado Krajňák (KSTL Tatr. Lomnica) 1:44.4 min., 4/5 Straka (KSTL Tatr. Lomnica) 1:46.1 min., 5/6 Otto Krajňák (KSTL Tatr. Lomnica) 1:48.4 min.

Junioři:

1/7 Toman (KSTL Čadca) 1:53.5 min.

Třída starších:

1/18 Šoltés (KSTL Tatr. Lomnica) 2:11.5 min.

Ženy (na téže trati):

1. Jolka Petrlová (KSTL Tatr. Lomnica) 2:09.3 min., 2. Weinerová (KSTL Žilina) 3:10.3 min.

Závod ve skoku na Špičáku.

Lyžařský odbor SK Sparta Plzeň uspořádal na velkém župním můstku na Špičáku veřejný závod ve skoku. Ze 20 startujících zvítězil dorostenec Heidenreich (Sparta, Plzeň) 211.8 b. (38.5, 40, 42 m) před dr. Uhlem (ZLC Plzeň) 205.2 b. a Pavlíkem (Sparta, Plzeň) 203.4 b. Nejdelší skok dne 43 m měl Pavlík.

Slalom na Špičáku.

LK Špičák uspořádal v neděli 29. února veřejný závod ve slalomu. Trať byla dlouhá 700 m se 46 branami.

Výsledky:

I. třída:

1/1 Brchel, Slavia, 130.2 vt. (65.2 + 65 vt.), 2/2 Šponar, Slavia, 135.4 vt. (68.5 + 66.9 vt.), 3/6 Brauner, Slavia, 160 vt. (80.6 + 79.4 vt.).

II. třída:

1/3 Příhoda, Slavia, 150.7 vt. (76.5 + 74.2 vt.), 2/5 Baitler, Slavia, 159.5 vt. (76.7 + 82.8 vt.), 3/9 Trylč, ZLC Plzeň, 162.1 vt. (83.3 + 78.8 vt.).

Třída starších:

1/4 Hromádka, KL Vinohradských, 153 vt. (79.4 + 73.6 vt.).

Junioři:

1/8 Metelec, Ski Klub Č. Budějovic, 161.3 vt.

Dorost:

1/31 Střebský, ZLC Plzeň, 225 vt.

Ženy:

1. Krbcová, Sokol Klatovy, 201 vt.

Mistrovství lyžařského sboru Slovenska.

Lyžařská mistrovství Slovenska ve sjezdu, slalomu a alpské kombinaci byla uspořádána ve dnech 28. a 29. února ve Vysokých Tatrách v Tatranské Lomnici. První den byl na pořadu sjezd. Trať vedla ze sedla pod Lomnickým štítem k zastávce lanovky. Měřila 4.200 m a měla výškový rozdíl 1.000 m. Trať pro ženy byla o 300 m kratší. Závod konal se za pěkného počasí a na dobrém sněhu.

... a to přj mám malý odraz

Ze 73 přihlášených závodníků a závodnic startovalo 53, z nichž 48 závodů dokončilo.

Výsledky:

I. třída:

1/5 Šlachta (KSTL Svit) 3:58.4 min., 2/9 Dobeš (KSTL Žilina) 4:06.2 min., 3/10 Šoltes (KSTL Tatr. Lomnica) 4:06.8 min.

II. třída:

1/1 Krajnák (KSTL Tatr. Lomnica) 3:53 min., 2/2 Kiša (KSTL Žilina) 3:54 min., 3/3 Kasula (KSTL Bánská Bystrica) 3:57 min.

Třída starších:

1/36 Kekeli (KSTL Bán. Bystrica).

Junioři:

1/15 Balluch (KSTL Lipt. Sv. Mikuláš) 4:19.4 min., 2/20 Toman (KSTL Čadca) 4:24.2 min., 3/25 Nabelek (KSTL Bánská Bystrica).

Ženy:

1/1 J. Petrová (KSTL Tatr. Lomnica) 3:43.8 min., 2/2 H. Petrová (KSTL Tatr. Lomnica) 3:50 min.

Druhý den byl na pořadu slalom. Trať byla dlouhá 500 m s výškovým rozdílem 200 m a měla 40 branek. Startovalo 52 závodníků. Těžký závod dokončilo jen 25 závodníků. Nejlepšího času dne docílil vítěz II. třídy Slivka (KSTL Svit) 2:19.3 min., zatím co mistrem v alpské kombinaci se stal V. Krajnák (KSTL Tatranská Lomnica) s 392.8 bodu. Trať žen byla dlouhá jen 300 m. Technické výsledky slalomu:

I. třída:

1/4 Chovanec (KSTL Tatr. Lomnica) 2:34 min.

II. třída:

1/1 Slivka (KSTL Svit) 2:19.3 min., 2/2 Straka (KSTL Tatr. Lomnica) 2:22.9 min., 3/3 V. Krajnák (KSTL Tatr. Lomnica) 2:25.3 min.

Junioři:

1/9 Toman (KSTL Čadca) 2:49.9 min.

Ženy:

1. J. Petrová (KSTL Tatr. Lomnica) 1:44.4 min.

Alpská kombinace:

1. V. Krajnák (KSTL Tatr. Lomnica) 392.8 bodu, 2. Slivka (KSTL Svit) 401.3 b. Vítěz I. třídy Chovanec (KSTL Tatr. Lomnica) s 413.8 bodu byl čtvrtý. Závod juniorů vyhrál Toman (KSTL Čadca) s 451.1 bodu. Mistryni žen v alpské kombinaci je J. Petrová (KSTL Tatr. Lomnica) s 338.6 bodu.

Mistrovství Vysokých Tater v jízdě na bobech uspořádal SK Tatranská Lomnica na lomnické dráze. V jízdě dvou a čtyřsedadlových bobů kromě domácích slovenských bobů startovaly jen dva kluby z Čech, BC AŠ a BC Teplice-Šanov. 1.900 m dlouhá trať byla úplně zledovatělá a umožňovala v některých úsecích až rychlost 90 km/hod., kterou mnohé posádky nezvládly. Bylo proto poměrně mnoho havarií a zranění. V závodě dvousedadlových bobů startovalo 14, do cíle dojelo 9 bobů. Zvítězil bob

BC Tatranská Lomnica s posádkou Suchánek-Černický v celkovém čase ze dvou jízd 4:40 min. před bobem BC Tatr. Lomnica II., který měl čas 4:52.5 min. a bobem BC Teplice-Šanov 4:53 min. Čtyřsedadlové boby pro měkkou dráhu absolvovaly jen jedno kolo. Z pěti startujících havaroval jeden bob. Zvítězil bob BC Teplice-Šanov s posádkou Tomášek, Michal, Procházka a Belz v čase 2:18 min. Také obě další místa obsadily boby z Tatranské Lomnice.

Lyžařské přebory Svazu DTJČ.

Lyžařské přebory Svazu DTJČ se konaly ve dnech 28. a 29. února 1948 ve Strážném u Vrchlabí za celkové účasti 80 závodníků a závodnic z Čech a Moravy. V závodě mužů na 18 km zvítězil Novák J. (Liberce) 1:13:50 hod., 2/2 Klečka (Liberce) 1:23:30 hod., 3/3 Habrman (Čes. Třebová) 1:24:42 hod., 4/5 Hovoroka (Čes. Třebová), 5/7 Ponikelský (Doubí u Liberce). — Ve třídě starších A: 1/4 Škoda (Liberce) 1:24:55 hod., 2/6 Kohout (Liberce). — Ve třídě starších B: 1/11 Tichý (Praha-Žižkov) 1:44:58 hod. — V závodě juniorů na 8 km zvítězil Kašpar (Hradec Král.) 36:34 min., před Tolarem 41:00 min. a Preislerem (oba Doubí u Liberce). — V závodě žen na 6 km byla první Krupková (Liberce) 39:28 min., 2. Vacková (Ústí n. Orli.) 40:37 min., 3. Bernkopová (Doubí u Liberce). — V běhu dorostu na 6 km zvítězil Bělina (Č. Třebová) v čase 31:22 min., před Jírou 33:55 min. a Bucharem (oba Doubí u Liberce). — V alpské kombinaci mužů získal přebornický titul Fryauf (Parník u České Třebové), který vyhrál sjezd i slalom a docílil 194.5 bodu před Burešem (Doubí u Liberce) 211.4 b. a Hovorokou (Č. Třebová) 211.7 b. — Kombinaci dorostu vyhrál Šenk 186.6 b., 2. Pfeifer 194.8 b., 3. Bulena 198.5 b (všichni Parník u Čes. Třebové). — V soutěži žen vyhrála Krupková z Liberce 346.65 b. — Ve třídě juniorů vyhrál Hrubý (Praha-Košfře) před Kašparem (Hradec Král.) a Tolarem (Liberce).

V závodě mužů ve skoku prostém získal přebornický titul vítěz třídy starších A Škoda z Liberce 161.8 b. (skoky 20, 19, 19), 2. Novot-

ný (Doubí), 3. Fryauf (Parník u Č. Třebové).

Ve sdruženém závodě vyhrál Novák z Liberce 238.1 b. před Škodou z téže jednoty.

Celostátní lyžařské přebory KČT.

XII. celostátní lyžařské přebory KČT byly uspořádány ve dnech 27.—29. února na Pústevnách pod záštitou ministra Čepičky.

Výsledky:

Sjezd: trať dlouhá 2.000 m s výškovým rozdílem 450 m. Startovalo 57 mužů a 7 žen.

Muži: 1. Licka, Jablunkov, 2:35.6 min., 2. Derda, Petřvald, 2:50.6 min., 3. Kolčava, Vsetín, 2:51.6 min.

Ženy: 1. Ciglerová, Místek, 2:59 min., 2. Micková, Strakonice, 4:54.4 min.

Slalom se jel na trati dlouhé 250 m.

Muži: 1. Navrátil 77.8 vt., 2. Kolčava 79.8 vt., 3. Holan 80.6 vt., všichni ze Vsetína.

Ženy: 1. Ciglerová, Místek, 116.8 vt., 2. Ciglerová, Místek, 120.5 vt., 3. Micková, Strakonice.

Alpská kombinace: Muži: 1. Licka, Jablunkov, 275 b., 2. Kolčava, Vsetín, 276 b., 3. Navrátil, Vsetín, 281 b.

Ženy: 1. Ciglerová, Místek, 336 b., 2. Micková, Strakonice.

Závod hlídek. Muži jeli 18 km, junioři, dorost a smíšené hlídky 8 km. Startovalo 37 hlídek, doběhlo 34. Přeborníkem v závodě hlídek se stali lyžaři KČT Vsetín. Nejlepšího času dne docílila hlídka župy Jesenické.

Hlídky odborů: 1. KČT Vsetín I. 1:53:28 hod., 2. KČT Vsetín II., 3. KČT Val. Meziříčí.

Hlídka žup: 1. župa Jesenická 1:52:50 hod., 2. župa Pražská 2:16:57 hod., 3. župa Podbeskydská 2:41:50 hod.

Muži starší: 1. KČT Místek 1:59:17 hod., 2. KČT Orlová.

Junioři: 1. KČT Vsetín 1:02:28 h., 2. KČT Orlová, 3. KČT Val. Meziříčí. Dorost: 1. KČT Vsetín 59:59 min., 2. KČT Písek, 3. KČT Petřvald.

Smíšené hlídky: 1. KČT Místek 1:05:40 hod., 2. KČT Brno, 3. KČT Česká Třebová.

Skok prostý: 1. Skrbek (Vít-

Nečtěte jen, ale také pište! Otištěné příspěvky Vám honorujeme!

Lyžařům-závodníkům poradí dobře zase jen závodník

JOSKA BUCHAR vedoucí lyžařského oddělení
SPORTOVNÍHO ZÁVODU

JAROSLAV HOUBA
PRAHA II.

Dílna: Vladislavova 15 Obchod: Jungmannova 31
Telefon 358-44 Telefon 239-40

kovické železářny) 227.7 b., 2. Šavla-tura (Sokol Hranice) 198.8 b., 3. Čevela (Vítkovické železářny).

V přeborech juniorů a dorostenců zvítězil Bucek (Pohorská jednota Radhošť) s 206.8 b. před Bretschneiderem (KČT Vsetín) 199.5 b.

Přebory Severočeské župy SLRČS.

Klasické přebory byly v Jablonci n. Nisou a sjezdové závody na Pláni pod Ještědem. V běhu na 12 km měl nejlepší čas vítěz II. třídy John (ČSK Vysoké n. Jiz.) 46:25 min. před klubovým kolegou Skrbkem. První třídu vyhrál Petříček (Sokol Zlatá Olešnice) a třídu starších Trejbal (LK Liberec). Závod juniorů v běhu na 6 km vyhrál Melich (ČSK Vysoké n. J.) a závod dorostu Krytorka (Sokol Zlatá Olešnice). V soutěži žen zvítězila Weisshäutlová (Severák Jablonec). Skok prostý vyhrál Štolba (Severák Jablonec) s 215.6 b. a skoky 33 a 37.5 m, před Lenemajerem (Nový Svět - Harachov) a vítězem II. třídy Thomasem. Závod dorostu vyhrál Rieger (Nový Svět-Harachov) 207.7 b. a skoky 34.5 a 33 m. V juniorech byl prvním Poloprdský z Turnova.

V závodech sdruženém byl z dorostenců první Průcha (Severák Jablonec), z juniorů Melich (Vysoké n. J.). V mužích obsadil první místo O. Skrbek z Vysokého nad Jizerou před klubovým kolegou Johnem a Thomasem z Nového Světa-Harrachova.

Na Pláni pod Ještědem se konaly závody ve sjezdu a slalomu jako druhá část župních přeborů. Ve sjezdu zvítězil ve II. třídě Teplík (Sokol Fryštejn) časem 1:48 min. před Smutným (Severák Jablonec). Ve třídě starších byl první Kovář (Malá Skála) 1:56.1 min. V závodě žen II. třídy zvítězila Hanušová (KČT Žel. Brod) 3:58.2 min., z juniorů Votrubeč (Malá Skála) 1:53.2 min. a z dorostenců Škoda (LK Liberec) 1:59 min. V alpské kombinaci byl první Teplík (Sokol Fryštejn) 172 b., 2. Votoček K. (Nový Svět) 180 b. Ve třídě starších Votoček J. (Nový Svět) 233 b., z juniorů zvítězil Votrubeč (Malá Skála) 188 b.

Štafetový běh lyžařů finanční stráže.

Na Štrbském Plese byl uspořádán štafetový běh finanční stráže na 4krát 10 km. Zvítězila prvá štafeta Slovenska v sestavě Kontriš, Žuža, Nemeseghy a Rusko celkovým časem 2:27:07 hod. Nemeseghy docílil nejlepšího času dne na jednotlivém úseku 35:13 min. Druhá byla druhá štafeta Slovenska časem 2:33:20 hod. a třetí prvá štafeta Čech časem 2:42:51

Rusko vítězem memoriálu Raši a Bilíka.

V neděli 29. II. dopoledne byl na Štrbském Plese u hrobu Raši odstartován lyžařský závod finanční stráže o memoriál Raši a Bilíka v běhu na 20 km. Cíl byl ve Starém Smokovci u hrobu Bilíka. Startovalo 60 závodníků. Vítězem memoriálu se stal slovenský lyžař Ondrej Rusko v čase 1:16:50 hod. Nejlepšího času dne do-

cílil však mimo soutěž Bruk ve třídě starších 1:16:21 hod. Výsledky:

I. třída: 1. Rusko 1:16:50 hod., 2. Budzak 1:20:36 hod., 3. Kontriš 1:21:34 hod.

II. třída: 1. Šír (Čechy) 1:19:58 hod.

Třída starších: 1. Udatný (Čechy) 1:21:12 hod.

Nejlepšího času dne docílil mimo soutěž Bruk, který startoval ve třídě starších 1:16:21 hod. Také Kovalčík mimo soutěž měl čas lepší vítěze memoriálu 1:16:38 hod. V II. třídě mimo soutěž Poljak (KSTL Svit) docílil času 1:17:48 hod. Jeden z favoritů závodů Nemeseghy na trati zabloudil a závod vzdal. Loňský vítěz Žuža rovněž závod vzdal.

Zlatá lyže Šumavy.

Tradiční lyžařský závod o „Zlatou lyži Šumavy“ uspořádal ZLC Plzeň na Špičáku. Závod měl velmi dobré uspořádání a velmi pěknou účast 39 štafet.

Výsledky štafety civilní:
1. SK Nové Město na Moravě I. v sestavě: Kosour, Fousek, Balvín, čas 2:21:37, 2. SK Nové Město na Moravě II. v sestavě: Švanda, Hlaváč, Zajiček 2:29:44, 3. Sněhaři Domažlice I. v sestavě: Kobes, Taušl, Svatoš 2:36:39, 4. Sněhaři Domažlice II. 2:36:41, 5. Západočeský lyžařský klub Plzeň I. 2:37:39, 6. LK Vočko Praha I., 7. ZLC Plzeň II., 8. Sněhaři Domažlice III., 9. Sokol Merklín, 10. Železničáři Plzeň.

Nejlepšího času dne dosáhl závodník SK Nové Město na Moravě Hlaváč 45:04 min.

Štafety vojenské:

1. Zimní stanice Špičák (des. Vágener, škpt. Koupek, voj. asp. Zimmermann) 2:38:19, 2. SNB zemské velitelství 2:38:46, 3. SNB útvar 9600.

Nejlepší čas ve vojenské části závodu měl des. Hadrava 50:30.

Lyžařské závody mládeže o putovní cenu ministra dr. Jana Masaryka byly uspořádány v Novém Světě-Harachově. Nejúspěšnějším byl M. Janoušek, který vyhrál závod ve sjezdu za 1:12 min., běh na 4 km za 24:53 min. a skok s 288.9 b. (16.5, 17 a 16.5 m) a získal tak putovní pohár.

Veřejné závody ve skoku prostém uspořádal Lyžařský klub Olomouc ve Starém Městě pod Sněžníkem. Zvítězil Gabrhel ze Sokola Olomouc 130 b. (23 a 23 m) před Jaškem ze Sokola Šternberk a Švábem ze Sokola Šumperka.

KSTL v Žilině uspořádal ve Vrátné závody ve slalomu o „Janošíkovu valašku“. Zvítězil olympionik Šlachta z KSTL Svit.

III. ročník lyžařského závodu „Telnický okruh“ v Ústí n/L. v běhu na 18 km vyhrál Eisenberger z Kraslic za 1:19:31 h. před Kitnarem z Teplíc.

Klubový závod LK Líšeň v běhu na 18 km vyhrál J. Březina za 1:34:53 hod. před Kuželem. V běhu žen na 6 km zvítězila Feistová za 29:31 min.

Poukázali jste již Kčs 80. — jako předplatné na
XXXIV. ročník „ZIMNÍHO SPORTU“?

Dokonalé skládací kajaky značky

MODELA

VZOR. A ZN. ZÁK. CHRÁN.

*jednosedadlové, dvousedadlové,
slalomové (na této lodi bylo získáno
mistrovství ČSR ve slalomu pro rok 1947),
podvozky, dvojpáidla, třetí pásy,
pasty vyrábí a prodává*

ARCH. JOS. FR. ČERNIL
BRNO, PALÁC ALFA TEL. 13904

Do

S N Ě H U
M O K R A
B L Á T A

jen v botách napuštěných tukovou impregnací

NEO-NANSENINEM

Dávno již osvědčený Nansenin byl ještě zdokonalen impregnací s nejvyšší odrazivostí vody. Dává matný lesk a nebarví. Proto je vhodný i pro kožené kabáty, lyžařské rukavice, moto-sedla, brašny, míče, zkrátka pro lesklé kožené předměty, jež přicházejí ve styk s vodou.

Výrobce:

LABORATOŘ INŽ. CHEMIE J. MALOCH

PRAHA XII., LUCEMBURSKÁ UL. 1

JÁNSKÉ LÁZNĚ - ráj sportovců

Informace dodá

Lázeňská komise Jánské Lázně

Vás srdečně zve!

SPORT

SPORTOVNÍ POTŘEBY
kupte u fy:

DVOŘÁČEK

Speciální výroba
sportovních potřeb

PRAHA II,

JEČNÁ UL. Č. 24 - TELEF. 329-77

Vše pro lyže, hockey, bruslení,
football, tennis, rytmiku, ping-pong,
volleyball, tělocvik a jiné sporty.

Vše pro sport dodá

Ota Hořejší, Praha II,

Lazarská 1. - Telef. 356-60

Lyžařům

DODÁVÁ LYŽAŘ **Průcha**

PRAHA II, NÁRODNÍ TR. 25 — TELEFON 33017

Nашe poslední modely lyží z nejlepších krkonošských jasanů — Naše osvědčené lyže lepené

přinesou vám radost z bílého sportu
a úspěchy v lyžařských závodech

Lyžařské hole, vázání — Montáž lyžařských hran

H. Mečíř a spol.

JILEMNICE — KRKONOŠE

Telefon 28

*Hodně sluníčka, krásný sníh
a dokonalý oddech najdete na Krkonoších.
My vám připravíme odpočinek
v příjemně vytopených místnostech
nejvyšší boudy v Krkonoších.*

Československá bouda na Sněžce

*Lyžařský výtah na t. zv. »MULDĚ«
opět v provozu! HUSOVA BOUDA V JEHO
BLÍZKOSTI VÁS DOBRĚ POHOSTÍ!
Nezapomeňte, Husova bouda na Bobích loukách. J. Lukas,
nár. spr. Příhlásky na pobyt přijímá Čedok — Praha, Příkopy.*

Krkonoše 1100 m n. m.

„Mělnická chata“

Pec — Lencova hora č. 245.
Náj. V. GLASR, telefon 31.

LYŽE, SÁNĚ, SNĚHOVÉ BRUSLE,

la z horského jasanu

JAN MIKULE

sportovní kolářství,

MARŠOV I, pp. Svoboda n. Ú. Telefon 004.

Stalingradská chata

PEC - LENGOVA HORA, tel. aut. 8.

12 pokojů, ideální lyžařský terén!

Majitel St. Čepelka.

PŘI NÁVŠTĚVĚ KRKONOŠ NAVŠTIVTE
HOTEL

»U ZELENÉHO POTOKA«

Pec tel. č. 5 Nár. spr. VÁCLAV HOMOLKA

CHATA NA VYHLÍDCE - PEC 206

KRKONOŠE, telefon 7, 1050 m n. m.

Teplá, studená voda, ústřední topení,
známá výtečná domácí kuchyně.

Národní správce Karel Skalník.

SMETANOVA CHATA

PEC — KRKONOŠE, telefon 22, 950 m n. m.

20 pokojů, ústřední topení, teplá a studená voda,
koupelna, domácí kuchyně.

K. LEFLER.

HOTEL „PANORAMA“

970 m n. m. — Bohumil SYROVÝ, nár. správce

PEC (KRKONOŠE) Tel. 24

18 dvoulůžkových pokojů, ústř. topení, teplá, studená tek. voda,
domácí kuchyně — telefon 24.

HOTEL „RADIUM“

VELKÁ ÚPA — KRKONOŠE

Výborná kuchyně, ústřední topení, tekoucí teplá -
studená voda, garáže - Telefon 11

J. KRČMÁŘ

PENSION JABLOŇKA

VELKÁ ÚPA 199

Sluneční strana, tel. 24, Krkonoše
Tekoucí teplá a studená voda -
ústřední topení

ŠOLC PENSION - RESTAURACE
DOLNÍ MALÁ ÚPA 45,
KRKONOŠE TELEFON 2.
E. MAREŠOVÁ.

Krásný kout osvobozeného pohraničí.

Speciální Císařovy lyže

jsou prvotřídní,

výroba v Lomnici nad Pop.

TELEFON Č. 109

JOSEF KOVÁŘ

speciální výroba lyžařských rukavic

KOŠTALOV - Tel. č. 9.

LYŽE JASANOVÉ — LEPENÉ,

hockeyové hole vyrábí

ARCHITEKT HENDRYCH

PARDUBICE

LÁZNĚ KOŘENOV

v Jizerských horách, stanice Polubný-Kořenov, výška 750 m, lázeňské a rekreační středisko. Výhodný terén lyžařský, východisko výletů do Krkonoš.

Lázně rašelinné, sírné, uhličitě, bylinné, vzduchové, elektrické.

Léčí: rheumatismus, ischias, ženské choroby a vleké jich následky.

Ubytovací podniky: Lázeňský dům, Lázeňský hotel, Lesní bouda, Údolní bouda, Zvonice, Na vyhlídce, Martinské údolí, Nádražní restaurace, Na Jizerce, restaurace Řípek, Hnyk, Vohnout.

Informace u Lázeňské správy.

Telefon č. 16.

DVORAČKA v Krkonoších

20 pokojů, ústřední topení, tekoucí teplá a studená voda, lázeň. Výborná kuchyně, ideální lyžařský terén. Pošta Horní Rokytnice nad Jizerou.
Telefon č. 11.

Ella PŮHONNÁ, majitelka

Turnovská chata na Štěpánce

Jizerské hory 958 m n. m.

PŘÍCHOVICE u Tanvaldu, telefon č. 9.

Vyhledávané lyžařské středisko. - Vyhovující i nejnáročnějším, 14 pokojů, spol. noclehárny, koupelny, sprchy. Ústřední topení, teplá a studená voda v celém domě.

HOTEL „Mařatka“

VYSOKÉ NAD JIZEROU

*Při návštěvě Krkonoš neopomíňte nás navštívit!
Garáže — Telefon číslo 7*

BOHUMIL MIKULKA, hoteliér

Lyže, sáňky a lyžařskou výzbroj vám dodá

Karel Brož, výroba lyží

nár. spr. B. Jindřišek

Kořenov 41.

Dobré lyže z horského jasanu,

lepené hikorové pro běh, sjezd i turistiku
s příslušenstvím obdržíte u výrobce:

Bři Slonkové, Nové Město na Moravě

Brambory, krmiva, stavebniny, selata

vám dodá

Hospodářské družstvo skladištní a výrobní

ve Vysokém n. Jiz., telefon 16.

František Schubert

zasílatelství

velkoobchod potravinami

uhlí a koks

Vrchlabí

NÁRODNÍ SPRÁVA

HARRACHOV — NOVÝ SVĚT

Hotel „Lesní zátiší“

*Tekoucí teplá a studená voda - elektr.
topení - garáže - výborná kuchyně*

TEL. 37 NÁJEMCE JOS. TENGL

Žádejte všude sportovní obuv

zn. HUM - KAR

vyrábí J. E. HUML, továrna sportovní obuvi,
Praha X, Rokycanova ul. 2,
továrna Borohrádek.

NAVŠTIVTE BOŽÍ DAR (1028m)

**HORSKÝ HOTEL
ZELENÝ DŮM**

Tel. 3

HOTEL PRAHA

Tel. 5

**MAYEROVKA -
HORSKÁ BOUDA
A. HOSEK - Tel. 12**

Cukrárna a kavárna

VESELÝ - Tel. 10

**Restaurace
a uzenárství
J. PEŠEK - Tel. 8**

**Koloniál
a lahůdky
L. KAŇENSKÝ - Tel. 11**

SPORTOVNÍ DŮM A PENSION

LÁDA KARÁSEK - Tel. 7

*Chcete strávit příjemnou sobotu
a neděli, či zimní dovolenou v horách?*

Zveme vás do horského hotelu

„Na českém pomezí“

v Cinvaldě v Krušných horách.

*Výborná kuchyně, ústřední topení, teplá a studená
voda. Vhodné terény pro lyžování a sánkování. Ne-
ustálé autobusové spojení s lázněmi Teplice-Šanov.*

Dotazy a objednávky pokojů řiďte na:

Horský hotel „Na českém pomezí“, Cinvald,
telefon 7.

*Vše pro náročné lyžaře v Krušných horách -
krásné lyžařské terény,
ale i Ia domácí kuchyně, ústřední topení,
teplá voda, garáže, telefon čís. 8*

Hotel

**„PŘÁTELSTVÍ“
MOLDAVA**

MIROSLAV SEKERA, nájemce.

Jaroslav Přikryl

ZADÁNO

TEPLICE-ŠANOV

*Chcete strávit příjemnou sobotu a neděli či zimní dovolenou
v horách? Zveme Vás do horského hotelu*

»NA PŘIBILOVĚ CHATĚ«

v Mikulově v Krušných horách

*Domácí kuchyně, ústřední topení, nejlepší terény v okolí, lyžař-
ské i sánkařské, výhodné vlakové spojení.
O všestranné pohodlí se postará „PŘIBILOVA CHATA“, Mikulov
p. Hrob u Teplíc-Šanova*

Vše pro zimní sport

lepené lyže — lyže z Ia horského jasanu

KAREL HABERLE

Pec pod Sněžkou

Telefon 55

Václav Vodička

*pila a obchod dřívím,
výroba tankového dříví
a stavební hmoty*

TRNOVANY - TEPLICE

Zdeněk Plesnivý

Praha III.

NOVÝ SVĚT - HARRACHOV

vyhledávané středisko zimních sportů

<p>Hotel „Radio“ telefon 19 Otomar Kafka, hot.</p>	<p>Hotel „Sport“ telefon 7 M. Dumek, hot.</p>	<p>Řeznictví a uzenářství telefon 38 Boh. Drahoňovský</p>	<p>Pekařství telefon 58 Břetislav Vokřínek</p>
<p>Hotel „Bellevue“ telefon 15 Bohuslav Horáček, hoteliér</p>	<p>Harrachovské sklárny, národní podnik NOVÝ SVĚT - HARRACHOV Založeno 1630. <i>Značka jakostního skla.</i></p>		<p>Koloniál a lahůdky telefon 22 V. Brzoň</p>
<p>Hotel „Herčík“ telefon 48 Ant. Kučera, hot.</p>	<p>Hotel „Mumlavský vodopád“ telefon 20 J. Tyl, hot.</p>	<p>Obchod a pekařství telefon 14 Václav Voženilek</p>	<p>Obchod smíšeným zbožím telefon 39 Jiří Nefuka</p>
<p>Hotel „Erlebach“ telefon 6 Ant. Kučera, hot.</p>	<p>Pension „Diana“ Miloslav Růžička</p>	<p>Pekařství a koloniál telefon 34 Jan Lukeš</p>	<p>Pohorské konsumní výrobní a úspor. družstvo, sp. s r. obm. v Semilech telefon 45</p>
<p>Hotel „Krackonoš“ telefon 53 J. Mayer, hot.</p>	<p>Restaurace „U čerta“ telefon 44 Josef Polman, rest.</p>	<p>Drogerie Krakonoš telefon 25 Josef Boček</p>	
<p>Hotel „Kotrba“ telefon 4 bratři Mizerové</p>	<p>Restaurace „U mumlavského vodopádu“ telefon 20 M. Šimůnková, rest.</p>	<p>Výzbrojní stanice Svazu lyžařů RČS telefon 24 A. Lenemayer, ved.</p>	<p>Brašnářství a sportovní potřeby telefon 49 F. Lenemayer</p>
<p>Hotel „Koruna“ telefon 12 Emil Ulrych, hot.</p>	<p>Cukrářství a kavárna telefon 26 Alois Bartoš</p>	<p>Galanterie, textil, papír telefon 18 Zdeněk Cívín</p>	
<p>Hotel „Praha“ telefon 16 Miloslav Bartoš, hot.</p>	<p>Řeznictví a uzenářství telefon 55 František Kučera</p>	<p>Osobní autodoprava telefon 56 Mil. Kos</p>	
		<p>Seifenbašská tkalcovna Rýžoviště telefon 8</p>	
<p>Lyže z la horského jasanu a lepené lyže od fy: Viktor Nesvadba nástupce Karla Koldovského Nový Svět - Harrachov, č. 122. <i>Telefon č. 3.</i></p>			

ŽELEZNÁ RUDA

MĚSTYS

*středisko zimních sportů
na Šumavě*

Dřevoprůmysl JAN J. KOUBA Chrudim

tesařství a pila - Chrudim IV. - telefon 78,
parní pila - Chrudim III. - telefon 63.

Účet Poštovní spořitelny 34213.

Vše pro zimní sport

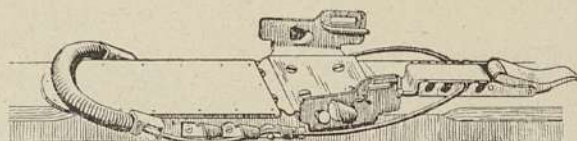
dodá

Sportovní závod K. Č. T.

nájemce Viktor Pícha

Praha II, Školská 16, tel. 318-34.

Prodej i nečlenům.

Lankové vázání a universální čelisti zn. „HOLOUBEK“
pro každou botu, lepené lyže, veškerou výzbroj pro zimní
sporty vyrábí a dodá

RUDOLF HOLOUBEK,
SPORTOVNÍ ZÁVOD,
Hradec Králové I.

TELEFON 3023.

HOTEL SIROTEK

ŠPIČÁK - ŠUMAVA

Výborné lyžařské terény!

*Při sportu, na každém kroku
Vás spolehlivě chrání*

POJIŠTOVNA

SLAVIA

NÁRODNÍ PODNIK

Prvotřídní výrobky
zimního a letního sportu

dodá družstvo

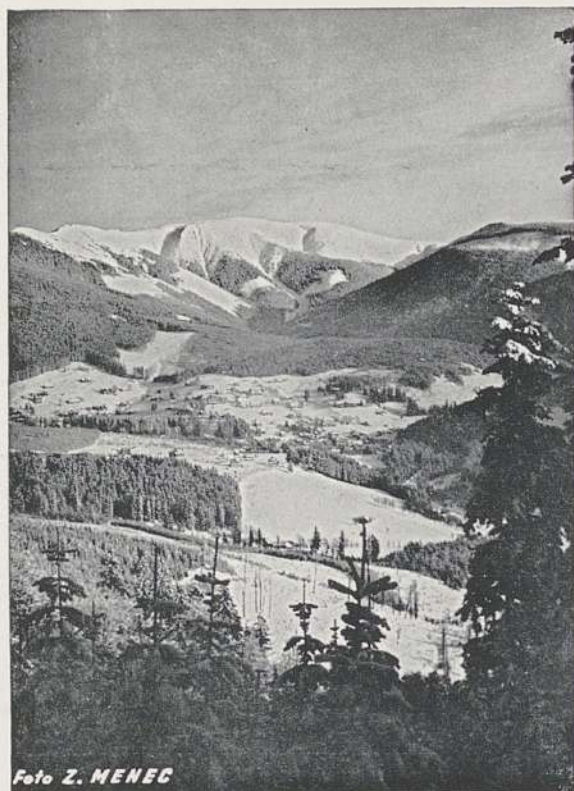
„DRUKOL“, Praha II,
Petřské nám. 7.

ZIMNÍ SPORT

ČASOPIS SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

8

ŠPINDLERŮV MLÝN

Mezinárodní středisko zimních sportů

Hotel Savoy, Dep. Westend tel. 60, 66, 7	A	Pension Ráj telefon 51
Hotel Slavie telefon 6	C	Pension Radost telefon 102
Slovanský hotel telefon 24	B	Pension U hor. pramene
Hotel Slunce telefon 15	C	Pension Dalibor telefon
Hotel Sněžka telefon 26	C	HORSKÉ BOUDY:
Hotel Špindlerův Mlýn telefon 5	B	Davidova bouda B telefon P 3
Hotel Windsor, dep. Jitřenka telefon 10	B	Lužická bouda A telefon P 1
SVATÝ PETR:		Medvědí bouda C telefon 33
Hotel Sport telefon 9	B	Moravská bouda C telefon P 9
Hotel Sv. Petr telefon 38	C	Novopacká bouda C telefon P 10
Hotel Zátíší telefon 77	C	Špindlerova bouda B telefon P 2
		OBCHODY:
Hotel Alexandria telefon 3	C	Drogerie Milan Ponec telefon 22
Alpský hotel telefon 42	B	Upomínkové předměty B. Pavlas služba veřejnosti telefon 114
Hotel Astoria telefon 76	C	Módní zboží Jan Plachý
Hotel Aurora telefon 83	C	Holčeství F. Súra telefon 13
Hotel Belvedere telefon 64	B	Hrbkovo řeznictví telefon 55
Hotel Bristol telefon 47	C	
Dep. Bellevue a Domovina, Grand-hotel telefon 36, 1, 2	A	
Hotel Na staré pláni telefon 27	C	
Hotel Krakonoš telefon 34	C	
Labský hotel telefon 14	C	
Hotel Lomnice telefon 20	C	
Hotel Nechanický telefon 54	C	
Hotel Palace telefon 4	B	
Hotel Panorama telefon 52	B	
Pension Diana telefon 8		
Pension Hanička telefon 110		
Pension Inka telefon 111		
Pension Lesní dům telefon 40		
Pension Lověna telefon 65		
Pension Minerva telefon 61		

Záruka jakosti

SPORTOVNÍ A OBCHODNÍ DŮM

ŠPINDLERŮV MLÝN - TELEFON 41.

Jarka Lukeš

Vše pro zimní sport

dodá

Sportovní závod K. Č. T.

nájemce Viktor Pícha

Praha II, Školská 16, tel. 318-34.

Prodej i nečlenům.

SPORTOVNÍ POTŘEBY
Kupujte u fy:

SPORT

DVOŘÁČEK

Speciální výroba
sportovních potřeb

PRAHA II,

JEČNÁ UL. Č. 24 - TELEF. 329-77

Vše pro lyže, hockey, bruslení,
football, tennis, rytmiku, ping-pong,
volleyball, tělocvik a jiné sporty.

JANSKÉ LÁZNĚ - ráj sportovců

Informace dodá

Lázeňská komise Janské Lázně

Vás srdečně zve!

SPORT RATH PRAHA, Příkopy 23 - tel. 222-26

51 let lyžařem, vím co národ lyžařský potřebuje. — Vlastní vzorné sportoviště Rathův
raně Luka Medník. Pěkný lyžařský terén 20756 $\frac{1}{2}$ em nad mořem. — Sníh do 15. března.

SPORT SVOBODA

výroba a prodej sportovních potřeb
zn. **LIBERTY**

PRAHA II, Smečky,
roh Václavského nám.
Telefon 283-83.

Vše pro zimní sport

Sport Strniště Praha II,

Na Poříčí 12. Telefon 248-88

Žádejte všude sportovní obuv

zn. HUM - KAR

vyrábí J. E. HUML, továrna sportovní obuvi,
Praha X, Rokycanova ul. 2,
továrna Borohrádek.

Vše pro sport dodá

Ota Hořejší, Praha II,

Lazarská 1. - Telef. 356-60

Prvotřídní výrobky

zimního a letního sportu

dodá družstvo

„DRUKOL“, Praha II,
Petrské nám. 7.

Lyžařské vázání zn. **NOHYNEK**

obdržíte ve všech sportovních obchodech

ANT. NOHYNEK

tovární výroba kovového zboží
PRAHA-NUSLE, Přemyslovo nábř. 8, tel. 557-52

Dobré lyže z horského jasanu,

lepené hikorové pro běh, sjezd i turistiku
s příslušenstvím obdržíte u výrobce:

Bři Slonkové, Nové Město na Moravě

Lyžařům

DODÁVÁ LYŽAŘ **Průcha**

PRAHA II, NÁRODNÍ TR. 25 — TELEFON 33017

KRKONOŠE

dají Vám zdraví, zábavu a sport,

PETROVA BOUDA

pohodlí a vzorné ubytování

Hotel třídy „A“, 1288 m n. m.
Upravované lyžařské a sáňkařské dráhy.
Sluneční lázně, evropská kuchyně. Denní
pense 150.— Kčs.

• Nezapomeňte zaplatit
účet za inserci

ADMINISTRÁTOR „ZIMNÍHO SPORTU“

HORSKÝ HOTEL

LUČNÍ BOUDA

ŠPINDLERŮV MLÝN - TELEFON 50a

1.410 m n. m. — ideální lyžař-
ský terén — komfortně vybavený
denní pense od 100.- do 150.- Kčs

JOSEF LUTRÝN, NÁJEMCE

Do hor za sněhem a sluncem

na Labskou boudu

v západních Krkonoších

1284 m n. m.

Ústřední topení - Tel. Špindlerův Mlýn 21c

HOTEL-PENSION JANOŠÍK ŠPINDLERŮV MLÝN-BEDŘICHOV

Moderně zařízený a odborně vedený podnik v klidném ústraní
střediska. Lyžařský terén přímo u podniku. Ústřední topení,
teplá tekoucí voda, domácí kuchyně, garáže. - Telefon čís. 72.
Hoteliér Fr. KAPAL.

Pro lyžaře!

Klínová bouda 1326 m.

30 pokojů, 90 lůžek, ústřední topení,
teplá a studená voda.

Telefon 58a Špindlerův Mlýn.

Pošta Hořejší Vrchlabí.

K. RŮŽEK, hoteliér.

HOTEL WINDSOR

ŠPINDLERŮV MLÝN

Tel. č. 10.

Výhodné pense!

Tř. B.

Známý svou dobrou kuchyní.

JOSEF ŠKAPA, národní správce.

Nezapomeňte navštívit!

Hotel PALACE

ve Špindlerově Mlýně.

Restaurant - vinárna - denně tanec.

HOTEL ZÁTIŠÍ - Špindlerův Mlýn - Svatý Petr 46.

*Vyhledávaný terén pro zimní sporty, blízko
lanovky a velké sjezdové dráhy!
Sáňkařská dráha do Špindlerova Mlýna,
cvičná louka.*

Ústřední topení.

Výborná kuchyně!

OTA HODAN, hoteliér

LYŽE, SÁŇE, SNĚHOVÉ BRUSLE,
Ia z horského jasanu

JAN MIKULE

sportovní kolářství,

MARŠOV I, pp. Svoboda n. Ú. Telefon 004.

Speciální Císařovy lyže

jsou prvotřídní,

výroba v Lomnici nad Pop.

TELEFON Č. 109

Zimní sport

ČASOPIS SVAZU LYŽAŘŮ RČS

Ročník XXXIV

15. dubna 1948

Číslo 8

Všichni lyžaři do Sokola

Dnem 28. března 1948 se ujal Ústřední akční výbor Sokola řízení všech tělovýchovných a sportovních organizací. Tímto dnem zanikla i samostatnost Svazu lyžařů RČS. Do doby, než bude provedeno úplné sloučení, odpovídá za nerušený chod Svazu lyžařů RČS i jeho podřízených složek akční výbor SLRČS.

Tímto dějinným opatřením v naší tělovýchově se stalo skutkem to, o co Svaz lyžařů RČS usiloval již od května 1945 a co považuje za jediné správné, pro zdárný rozvoj československého lyžařství v nejširších vrstvách národa. Pro velikou rodinu lyžařskou není toto sloučení nic nového. Svaz lyžařů RČS sloučoval ve svém středu všechny organizované lyžaře a spolupracoval na výchově všech lyžařů. Smlouvy o spolupráci měl uzavřené již dávno s ČOS, DTJ, Orlem, KČT, ROH atd. Nebylo u nás v republice jediné složky, která by na poli lyžařství nespolečupracovala se Svazem lyžařů RČS.

Nyní jsme všichni v jednom společném šiku a nebude v našich řadách nikoho, kdo by nepochopil správnost nové cesty tělesné výchovy a sportu a kdo by po ní nešel tak, aby z ní měl užitek nejen on sám, ale i celý náš národ.

Denní tisk, rozhlas i svazové oběžníky přinesly podrobné směrnice o slučování. Tak jako v ústředí Svazu lyžařů RČS byly utvořeny i akční výbory ve všech župách a lyžařských klubech. Jako vedoucí složka lyžařství ujmou se členové AV ihned iniciativy v nové tělovýchovné organizaci ve vašem místě. Zapojte všechny své technické i organizační činovníky do práce v nové místní lyžařské jednotce Sokola. Lyžaři nemají žádných obav a vstupují do Sokola s radostí a samozřejmou povinností, která je plněna z dobré vůle a ve snaze prospět sjednocené tělovýchově, i když členství v Sokole je dobrovolné. Do Sokola vstupuje každý člen včlenovaného spolku, nebo klubu, buďto jednotlivě tak, že si vyžádá od sokolských činovníků přihlášku ke vstupu a tu jim po vyplnění odevzdá, nebo hromadně prostřednictvím akčního výboru slučovaného klubu, nebo spolku, při čemž přihlášku ke vstupu vyplní opět každý člen jednotlivě, jen jejich odevzdání je hromadné. Ti, kteří jsou již členy některé sokolské jednoty, samozřejmě již přihlášku nevyplňují. K vyplněné přihlášce připojí každý člen legitimaci svého klubu, z níž jest zřejmé zaplacení příspěvků. Do konce letošního roku budou tito noví členové platit příspěvky v takové výši, jak bylo obvyklé v jejich dosavadních spolcích a klubech (týká se především dorostu a žactva). Příspěvky zaplacené původní organizaci jsou platné i v Sokole.

V místech, kde jsou sokolské jednoty bude ustaven akční výbor Sokola tak, že akční výbor místní sokolské jednoty bude rozšířen o zástupce sportovních spolků a klubů. Takto ustavený akční výbor Sokola má nejméně 7, nejvýše 21 členů podle ve-

60 let Karla Jarolímka

Narodil se 5. dubna 1888. Bohužel, nevím kde, komu, kdy a kde začal chodit do školy a do které a nevím toho velmi mnoho o Karlovi Jarolímce, o kterém píše tuto oslavnou tirádu k jeho šedesátinám. A přece ji píše s klidným svědomím. Kdyby někdo opravdu chtěl vědět to, co já o něm nevím, ať se Jarolímka zeptá přímo.

Já naopak bych chtěl povědět věci, které by Jarolímek na sebe neřekl. A je jich dost!

Jisto je, že lyžařství je alfa i omega celého jeho života. Pro ně a hlavně jím Jarolímek žil. A byl to skutečný život, který se neomezil na administrativní teorii.

Začal prakticky — začal jako závodník. A vybojoval si svoje dnešní místo úspěchy, které nebyly nijak lehké, třeba se nám zdají dnes jako vzpomínky ze zlatého věku českého lyžařství trochu idylické. Tak to není! Jarolímek žil svůj závodní lyžařský život s nejméně tak silnou závodnickou generací jako je současná a jeho předností je, že vydržel s dechem několika generacím, řečeno tak, jak by to asi sám pověděl.

Mezi touto generací si vybojoval svou účast na Hollmenkollen a to je skutečnost, které si vysoko cení.

Kde všude závodil? Možná, že si to pořádně zapisoval. Je to pak pořádný tlustopis, který se nám sem nevejde. Bohužel!

Ale tohle v té bibli není napsáno: Bývalý závodník Jarolímek je duševním otcem většiny dnešních závodníků, hlavně těch s nejtěžšími prky se třemi žlábkami — skokanů. Dnes již Jarolímek neskáče — věděl včas, kdy přestat. Ale jak by bylo možno provést skokanský kurs pro dorostence nebo olympioniky, aniž by Jarolímek jej nevypsal, nezahájil nebo neuzavřel, nebo aspoň si lopatou na můstku nezahrabal, promiňte, to je nad mou fantasií. Obvyčejně je při tom od začátku do konce, protože když jde o závodníky, Karel nenechává nic náhodě!

Dokončení na str. 16

likosti jednoty, příp. podle počtu slučovaných klubů a spolků. Ustavující schůzi svolá předseda AV místní sokolské jednoty, na které bude zvolen předseda, 1 až 3 místopředsedové, jednatel, zapisovatel a podle potřeby i jiní činovníci. Kde bude potřeba, zvolí se i 2 komise: organizační a hospodářská, v jejichž čela jsou voleni zkušení tělovýchovní pracovníci z řad rozšířeného AV Sokola. Členství v komisích není podmíněno členstvím v AV. Do komisí bud'těž vybírání nejschopnější pracovníci. V místech, kde není sokolská jednota, ale vyvíjí zde činnost jeden, nebo několik klubů nebo spolků bude ustaven AV Sokol ze zástupců těchto klubů a spolků. O ustavení takového AV musí být uvědoměna nejbližší sokolská jednota, nebo ta, kterou ustanoví příslušná Sokolská župa. Jakmile je ustaven rozšířený AV Sokola, ohlásí se založení místnímu AVNF a po schválení oznámení své složení AV župy. AV Sokola je vrcholným orgánem v otázkách sjednocování tělesné výchovy v tom kterém místě a zasahuje iniciativně proti všem rušivým vlivům a žvlům, které by bránily sjednocení tělesné výchovy v Sokole. Rozhoduje o všech otázkách, týkajících se používání veškerých tělovýchovných zařízení, budov, cvičišť, náradí a náčiní a veškerých prostředků sloužících tělesné výchově, které byly dosud majetkem sportovních klubů a spolků a dbá na to, aby byly náležitě využity.

Připomínáme znovu, že až do úplného včlenění odpovídají akční výbory za nerušenou činnost slučovaných spolků a klubů.

Jděte všude s chutí do nové práce, která bude lepší než byla dosud. Nebojte se, opět budeme dělat lyžařské kursy a zájezdy, opět budou pořádány závody, opět se naši nejlepší závodníci sejdou na celostátním mistrovství a v daleko větší míře než dosud budeme mít možnost se utkat se svými zahraničními přáteli ve všech lyžařských soutěžích. Sjednocená tělovýchova nám umožní v rozsahu širším než dosud stavbu můstku, lyžařských drah a ostatních lyžařských zařízení, potřebných jak pro provádění našeho milého sportu, tak i pro zdar cestovního a cizineckého ruchu. Akční výbor SLRČS spoléhá na všechny, kteří to myslí s československým lyžařstvím dobře a věří, že nebude nikoho, kdo by neměl radost a nešel s chutí do nové práce. Příští zimní období bude již ve znamení mohutného nástupu sjednoceného československého lyžařství. „Jedinec nic — celek vše.“

J. Hora.

Co je to Planica?

Nemyslím tím místopisně určení krásné doliny Tamar pod kouzelným Jalovcem, ale to co se pod slovem Planica rozumí mezi námi lyžaři celého světa.

Největší můstek, na němž se docílují nejdelší skoky na lyžích. To je Planica, mluvíte-li s lyžařem, ať mluví jazykem slovanským, anglosaským nebo románským. Zajímáte-li se blíže o otázku, co je to vlastně Planica, pak zjistíte, že celá Planica je vyjádřením nadšeného idealismu organizačního a technického, což možno nahradit jmény dvou osob: Joso Gorec a Ing. Stane Bloudek. Bez nich by byla krásná dolina pod Jalovcem jednou z desítek dolin masivu Triglavu a jednou ze sta celých Julských Alp, a obce Planica — Rateče chudými horskými vesnicemi s prostými domky, rozházenými malebně po horských svazích.

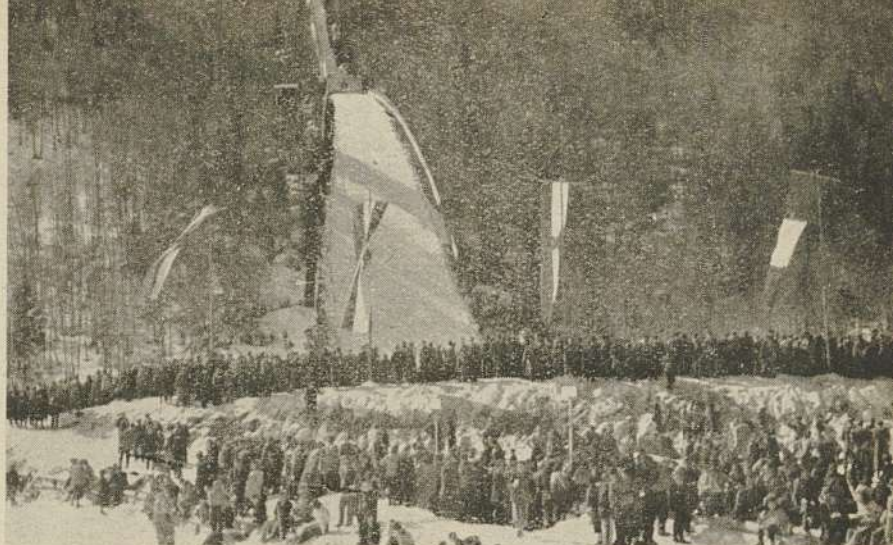
Uvádím-li hned na začátku jména Gorec a Ing. Bloudka, nemá to být osobní chvála jednotlivce, ale jen zdůraznění, že cílevědomá práce a píle jednotlivců dovede vykonat pro svoji zemi více, než by udělaly tisíce propagačních brožur. Obě jména musí být zapsána v historii jugoslávského sportu a tělesné výchovy zlatým písmem, neboť oba šli za svojí krásnou myšlenkou a za svým cílem houzevnatě, častokrát zneuznání celým lyžařským světem, který jim v pravém slova smyslu házel klacky pod nohy a jejich zápal a nadšení nazýval humbukem a houbou za rekordy. Bohudíky, není tomu tak. Oba jmenovaní jsou průkopníci nových směrů skoku na lyžích a co nutno zvláště zdůraznit, pracují vědecky, pečlivě a u vědomí velké odpovědnosti. Ing. Bloudek, sám technik a konstruktér, vyzná se dobře v zásadách aerodynamiky, která od mládí byla jeho koníčkem. Právě klouzavý let letadla a klouzavý let ptáka přivedl ho na myšlenku přízpusobit skok na lyžích letu. Mohu dnes, po své návštěvě v Planici a po tom co jsem tam viděl a co jsem mohl srovnat s celou dlouholetou zkušeností ve skoku na lyžích, říci, že to konstruktivně Ing. Bloudek dobře vyšlo. Ovšem každá nová věc potřebuje dva činitele. Jednoho konstruktéra, který v tichu studuje, propočítává, konstruuje, zkouší a druhého, který věc přivede k praktickému použití. Touto druhou osobou je Gorec. Neúnavný propagátor letu vzduchem, hlavní organizátor všech podniků v Planici pořádaných, zkrátka člověk, který je duší praktického uplatnění návrhu Ing. Bloudka, člověk, bez něhož nemohla by se obejít organizace závodů v Planici a bez něhož by ideál Ing. Bloudka zůstal snad jenom na papíře a nebyl by prakticky využit.

Jak to v Planici začlo?

Již dříve měla Jugoslavie několik menších můstků pro skok na lyžích. Nejznámější z nich byly v Bohinji a na Bledu. Od roku 1934 se datuje rozvoj skokanského sportu v Jugoslavii, kdy Ing. Bloudek v dalším studiu jednotlivých dolin masivu Triglavského vybral dolinu Tamar jako ideální pro stavbu můstku. Měl šťastnou ruku, neboť v této dolině, obklopené mohutnou hradbou horských velikánů, jen málokdy fouká vítr. Hned u vchodu do doliny postavil první můstek, tenkrát velký, dnes je však nazýván malým, který dovoloval skoky do 62 m. K němu za krátkou dobu přibyl větší můstek na skoky kolem 70 m a skoro současně s ním byly postaveny i dva menší můstky v Kraňské Goře. Pak překročil Ing. Bloudek ke stavbě mamutího můstku, na němž se již v roce 1934 sešla prvotřídní zahraniční konkurence v čele s celým norským teamem. O tom však bylo by zbytečné psát, neboť to najdete ve starých ročnících Zimního sportu. Mamutí můstek, na němž docílil Andersen 95 m, byl postupně předěláván až do dnešní doby.

ZMEŠKANÁ PŘÍLEŽITOST

Mamutí můstek v Planici

Trochu o rozměrech velkého můstku.

Je postaven na velmi příhodném terénu ve smíšeném lesním porostu. Jeho poměr je 5:4, kterýžto poměr považuje Ing. Bloudek za nejvýhodnější. Od nejvyššího nájezdu k dojezdové rovině má můstek 159 m výškového rozdílu. Nájezd až k přechodu nájezdu je dlouhý 148 m a má sklon 34°. Přechod nájezdu má poloměr 90 m a je dlouhý 45 m. Samotný můstek je dlouhý 7 m. Původně byl jen 5 metrů dlouhý, což však bylo příliš málo a Ing. Bloudek prodloužil můstek o plně 2 metry. Ne však směrem kupředu, nýbrž zpět. Šířka vlastního nájezdu je 3 až 5 metrů a postupně se od přechodu ještě rozšiřuje. Doskočiště až k začátku oblouku přechodu je dlouhé 125 m. Oblouk přechodu má opět poloměr 90 m a je dlouhý 65 m, odtud vybíhá do velmi pěkné roviny dojezdu.

Správný sklon dopadu začíná od 50 m. Od tohoto bodu do 70 m má dopad 37°, od 70 do 80 m 38°, od 80 do 90 m 39°, od 90 do 100 m 39°30', od 100 do 110 m 40°, od 110 do 125 m 40°30'. Všimneme-li si blíže těchto rozměrů, pak je hned nápadné, že vlastně kritický bod můstku byl na 100 m, a co vás nejvíce překvapí, je to, že po délce 120 m je již jen nepatrný kousek stejného sklonu a svah přechází do přechodu. Jednal jsem o tom dlouho s Ing. Bloudekem a ten zdůraznil, že normy, vydané FIS nemohou být směrodatné pro stavbu můstku, zvláště pak, když nejsou pečlivě dodržovány a když rozměry můstku jsou skresleny vrstvou napadlého sněhu. Tak tomu bylo při letošních Zimních olympijských hrách ve Svatém Mořici, kde kritický bod vůbec neodpovídal plánům mořického můstku. Ze v tom má Ing. Bloudek kus pravdy, je vidět z těch 8 skoků bez pádu od 110 do 120 m, kdy vlastně zcela bezpečně se skákalo, jak se u nás říká, až do přechodu. Co působí milým a uklidňujícím dojmem, je velká šířka doskočiště. Nahoře u 40 m je šířka asi 30 m a postupně se rozšiřuje tak, že ve 100 m je již 50 m šířky. Vidíme-li doskočiště vždy v celé šíři bezvadně upraveno, můžeme si představit, jak mohutně a při tom klidně a bezpečně působí na závodníky i diváky. Od hrany můstku až do 80 m je doskočiště umělé ze dřeva a pod můstkem dosahuje šířky jednopatrového domu. Je zajímavé prohlédnout si dřevěnou konstrukci doskočiště, dělanou skutečně příliš poctivě. Hodně vagonů dřeva bylo spotřebováno a vstupíme-li pod buben, jsme jako v hustém lese. Vlastní můstek i celý nájezd, až na několik málo metrů, je rovněž umělý.

Úprava můstku:

Na můstku se nedá v plné zimní sezóně vůbec skákat, neboť výška napadlého sněhu změnila úplně jeho profil a bylo by příliš nákladné odstraňovat sněž tak, aby po celém dojezdu a dopadu byla stejná vrstva. Musilo by se odstranit hodně vagonů jak na nájezdu, tak i na dopadu a v přechodu, a to by znamenalo velkou práci. Kromě toho sypký sněž je vždy mnohem nebezpečnější než tvrdý jarní

firn. Proto také týden letu vzduchem je položen vždy do první poloviny března, kdy jsou nejideálnější sněhové poměry. Tu nastoupí Ing. Bloudek se svými skvělými pomocníky a začnou. Od vrcholku k nájezdu postupně dolů odstraňují přebytečný sněž tak, aby všady byla jen asi 25centimetrová vrstva. Ve vyšší sněhové vrstvě uváznou při pádu snadno lyže (zapíchnutím) a je nebezpečí zlomení nohy. Nejprve se celý dopad musí řádně produpatí bez lyží, aby sněž ztvrdl. Pak se prošlape dopad lyžemi a změří jednotlivé úhly sklonu, zda odpovídají přesné profilu. Hlavní práce jest ovšem vždy v přechodu a v místech, kam se nejvíce dopadá, to znamená, že zde zvláště pečlivě musí být udupán a udusán každý centimetr. — Úprava dojezdu nevyžadá si zvláštních velkých prací, než pečlivého udupání, neboť dojezd je dosti dlouhý v naprosté rovině. Zato nájezd je nejožehavější stránkou celého můstku, neboť zde je vlastně základ celého letu vzduchem. Dostatečná nájezdová rychlost je podmínkou a proto také sněž na nájezdu musí být stejnorodý a velmi tvrdý. Aby byla zachována stejnoměrná jakost sněhu, jsou po celé délce nájezdu na sluneční straně umístěny široké plachty, které vrhají stín na celou jeho šířku. Plachty brání síce trochu výhledu ze soudcovské tribuny, jsou však bezpodmínečně nutné a velmi účinné.

Organisace skoků je značně odlišná, než jak jsme u nás zvyklí. Zahájení stanoví se jen přibližně a závodníci jsou připraveni pod nájezdem a čekají tak dlouho, dokud poradatelé neshledají nejvhodnější dobu k zahájení. Často se čeká i celou hodinu, než dá ředitel skoků povel. A zde je nutno velmi ocenit trpělivost diváků, kteří bez reptání a bez poznámek vyčkávají zahájení závodů. Možno říci, že obecnost má velmi kladný poměr k letu vzduchem

Let přes 100 metrů

VÝSLEDKY 9. MEZINÁRODNÍHO TÝDNE LETU VZDUCHEM
OD 13. — 17. III. 1948 V PLANICI V JUGOSLAVII

	13. března	14. března	15. března	16. března	17. března
Francouzi					
1. Monnier Jean	66 71 90 85 97 102 104	— — — — —	— — — — —	86 102 97	— — — — —
2. Charlet Régis	69 67 91 88 107 105 103	— — — — —	— — — — —	— — — — —	101 99 93 99 100
3. Luchini Arsene	74 72 84 86 105 107	— — — — —	— — — — —	— — — — —	98 103 97 99 100
Švýcaři:					
4. Stump Niklaus	66 80 79 94 99 99 97 93 98 93 108 109 100	— — — — —	— — — — —	— — — — —	— — — — —
5. Zurbriggen Hans	71 85 89 100 100 100 97 100 101 100 106 114 99 96	— — — — —	— — — — —	— — — — —	— 96 91
6. Blum Charles	69 88 88 111 102 103 121	— — — — —	— — — — —	— — — — —	— — — — —
7. Tschannen Fritz	70 84 98 104 106 109 102 102 109 109 114 120 102 98	— — — — —	— — — — —	— — — — —	— 97 97
Poláci:					
8. Gasienica Stan.	— — — — —	— — — — —	69 71 76 81 80 69 80	79 83 82	— — — — —
9. Kozak Tadeusz	— — — — —	— — — — —	79 80	— — — — —	74 88 — 93 85
10. Wieszorek Ant.	— — — — —	— — — — —	82 79 85 98 99 100 86 91	82 92 91	— — — — —
Čechoslováci:					
11. Lukeš Jaroslav	— — — — —	— — — — —	— — — — —	— — — — —	— 78 81
12. Bělonožník Mil.	— — — — —	— — — — —	— — — — —	— — — — —	— 88 92
13. Lenemayer Ant.	— — — — —	— — — — —	— — — — —	— — — — —	— 87 94
14. Remsa Zdeněk	— — — — —	— — — — —	— — — — —	— — — — —	— 92 91
Jugoslávci:					
15. Polda Janet	78 92 103	— 120 109	— — — — —	— — — — —	— — — — —
16. Finžgar Rudi	59 80 90 97 97 97 95 88 105	— 118 118 104 98	— 99 100	— — — — —	— — — — —
17. Mežik Janko	75 14 92	— 100 106 108	— — — — —	— 103 96	— 99 95
18. Pribošek Franc	65 68 92	— 96 100	— — — — —	— 102 100	— 100 95
19. Javornik Ivo	72 73 85 83 93 94 94	— — — — —	— — — — —	— 91 85	— 85 84
20. Zalokar Zoran	64 67 77 82 102 100 98	— — — — —	— — — — —	— — — — —	— — — — —
21. Razinger Lojze	62 67 78 84 82 82 95	— — — — —	— — — — —	— 88 90	86 91 90
22. Razboršek Ivo	59 62 74 77 83 80 92	— — — — —	— — — — —	— 90 89	— 90 87
23. Rožič Janez	64 62 77	— 82 86 89	— — — — —	— 86 86 85	— — — — —
24. Langus Jože	59 62 76 72 79 84 92	— — — — —	— — — — —	— 81 84	81 92 88
25. Rogelj Albin	58 57 70 70 84 85 88	— — — — —	— — — — —	— 73 78	77 80 80

Skoky s pádem jsou vyznačeny polotučně.

Dopad v Planici, kde bylo letos nejrušnější

i k pořadatelství a hlavně však přímo srdečný poměr k startujícím závodníkům. To nadšení, jaké bylo v Planici, není tak dobře vidět jinde. Každý divák má v ruce blok a tužku nebo program a pečlivě si zapisují každou docílenou délku.

Prvý den letu vzduchem 13. března startovalo celkem 19 závodníků, kteří absolvovali nejprve s malého, později se středního a velkého nájezdu dopoledne dva skoky a odpoledne rovněž dva skoky. Druhý den 14. března absolvoval stejný počet závodníků dopoledne dva skoky. Startovali Francouzi, Švýcaři a Jugoslávci. Odpoledne přibyli k nim ještě Poláci, kteří právě dorazili do Planice. Třetí den 15. března byl nejúspěšnější. Závodníci absolvovali s velkého nájezdu celkem čtyři skoky. V ten den bylo také docíleno světového rekordu — 120 metrů. Třetí den startovalo pouze 8 závodníků. Čtvrtý den 16. března skákalo se opět s velkého nájezdu a byly absolvovány tři skoky. Opět startovalo 19 závodníků. Bylo však již vidět, že sníh valem mizí, hlavně na nájezdu a že není dostatečně tvrdý, takže je nebezpečí přílišného zařiznutí při doskoku.

Ten den večer přijela do Planice naše výprava. Hned při příjezdu autobusu jsme se dověděli, že lety vzduchem mají být již ukončeny. Jednal jsem s vedoucími činovníky, aby upravili můstek, tak aby alespoň poslední dva dny mohli naši závodníci startovat. Nebylo jisté, zda tomu tak bude. Teprve pozdě večer, kdy byla naděje, že sníh přes noc trochu ztuhne, bylo rozhodnuto, že pátý den 17. března budou absolvovány lety ještě dopoledne, případně i odpoledne a byl stanoven začátek na 8,30 hod. Startoval jeden Francouz, dva Švýcaři, tři Poláci, čtyři naši závodníci a osm Jugoslávců. Naši závodníci začali s malého nájezdu, ostatní s velkého. Již po prvních skocích Lukeše a Bělonožníka jsem viděl, že pozdním příjezdem jsme promarnili velkou příležitost, zařadit se mezi nejlepší skokany, kteří se v Planici sešli. Všichni naši závodníci skákali bezvadným stylem a velmi dobře přecházeli ze

skoku do letu bez nejmenších potíží. Již s malého nájezdu skočil Lukeš 78 m, Bělonožník překonal Lukeše o plných 10 metrů, neboť skočil 88 m, Lenemayer 87 a Remsa hned prvním skokem postavil svůj osobní a československý rekord skokem 92 m. Ve druhém kole startovali všichni závodníci s velkého nájezdu, sníh na dopadu silně změkkl a lyže se zařezávaly. To se stalo osudné Bělonožníkovi, jež se při délce 92 m zařezaly obě lyže a on přepadl kupředu. Lenemayer skočil 94 m a docílil tak nejdelšího skoku Čechoslováků bez pádu, tedy československého rekordu. Remsa skočil 91 m. Po absolvování těchto dvou skoků bylo zřejmé, že kdyby byla našim závodníkům dána možnost účastnit se celého týdne letu vzduchem, byli by naši jedni z nejvážnějších konkurentů Švýcarů, a byli by všichni docílili délek přes 110 metrů.

Sníh však byl stále měkčí a měkčí a přes veškerou snahu pořadatelů nebylo již možno dále skákat, neboť závodníci byli by vystaveni velkému riziku pádu.

Přišli jsme pozdě a opakují, — zmeškali jsme velkou příležitost a námaha a útrapy dlouhé cesty z Prahy přes Bělehrad, Záhřeb a Lublaň do Planice a zpět byly příliš neúměrné. Nebylo to však marné, neboť jsme viděli, že je možno bezpečně skákat či lépe řečeno létat přes 100 m. Pro lepší přehled uvádím celkovou tabulku absolvovaných skoků na Planici 1948.

Z ní seznáte, že nejdelší skok měl Tschannen (Švýcarsko), který v třetím dni dosáhl délky 120 m a tím postavil nový světový rekord. Nejdelšího skoku, bohužel, s pádem, docílil již druhého dne jeho krajan Blum 121 metrů. Jugoslávce Polda docílili rovněž délky 120 m, také s pádem.

Délky přes 100 metrů bylo docíleno 55×, délky mezi 110 až 120 m bylo docíleno 8×, délky 120 metrů 2× a 1× bylo dosaženo délky 121 m s pádem.

V letošním mezinárodním týdnu letu vzduchem byly postaveny tyto národní rekordy:

Francouz Charlet	107 m.
Svýcar Tschannen	120 m.
Polák Vieszorek	92 m.
Jugoslávec Polda	109 m.
Čechoslovák Lenemayer	94 m.

Naše mužstvo bylo složeno ze závodníků: Lukeše Jaroslava, Bělohožníka Miloslava, Lenemayera Antonína a Remsy Zdeňka. Uvedl jsem již, že mužstvo bylo překvapením Planice a že za stejných podmínek, jako měli ostatní, mohli s velkým úspěchem konkurovat všem přihlášeným závodníkům. Nejlépe a nejrychleji z našich se přizpůsobil letu vzduchem Lenemayer. Lukeš dělal zkušebního králíka, neboť šel první z našich na skok. Špatně namazané lyže mu zabránily docílit delších skoků. Velmi pěkně létali vzduchem Bělohožník a Remsa a již další jejich skok by zcela určitě byl přes 100 metrů.

V roce 1935 docílil na můstku v Planici Bartoň skoků: 78 m, 82 m a 85,5 m. Rok nato docílil Budárek skoků: 96 metrů s pádem, 78 m, 86 m, 90 m a překonal rekord Bartoně o 4,5 m.

Lety vzduchem na Planici nebyly hodnoceny stylovými známkami, neboť nebyly dosud Mezinárodní lyžařskou federací uznány. Po zkušenostech, které jsem v Planici nabyl, mohu s klidným svědomím prohlásit, že lety vzduchem si zaslouží mezinárodního uznání, a nesouhlasím s přítelem Bolanem Ruudem, který ve své knize „Stopy lyží brázdí svět“ prohlásil můstek v Planici »nelidským«. Stejně tak jako nikdo na světě nezakáže zvětšování rych-

losti aut nebo aeroplánů, tak také nikdo nezabrání letům vzduchem přes 100 m. Ovšem všechno má své meze a jsem přesvědčen, že bude-li postaven můstek s kritickým bodem 150 metrů, bude možno na něm této hranice bez nebezpečí úrazu závodníků docílovati.

Lituji jen, že nebyl v Planici přítomen přítel architekt Jarolímek. Jistě by změnil svůj názor, což by bylo k prospěchu našeho lyžařství. Považují za samozřejmé, že naši zástupci ve FIS již na nejbližším kongresu se postaví plně za požadavky Jugoslávců o mezinárodní uznání letů vzduchem, nebo jinak by uškodili dobré věci. A nemějte strach, že styl skoků, či vlastně lépe řečeno styl letů vzduchem bude upadat. Vždyť prvním předpokladem jest a musí být opět bezvadný styl a bezvadné provedení letu, neboť jen tak je možno dosáhnouti velkých délek.

Dopad na můstku je celkem velmi snadný, přibližně takový jako na Kopanině při skoku 60 m, na můstku v Masarykově údolí při skoku 65 m a na malém můstku ve Svatém Petru při délce 48 m. Kdo má dobrý dopad na těchto délkách na uvedených můstcích, může s klidem jít na Planici. U našich mám zato, že by na Planici obstálo nejméně 15 hochů.

O tom, jak jsme byli v Planici přijati, jak jsme se měli, nemusím vůbec psát. Stačí, když řeknu, že jsme byli jako doma mezi svými a že jsme si dobře všímali celého uspořádání sjednocené jugoslávské tělovýchovy, všech jeho kladů, ale také jeho nedostatků, které v letošním dubnu budou na kongresu Fiskulturního Savezu Jugoslaviie, pořádaném v Bělehradě, odstraněny. Bude opět přihlíženo k odbornosti jednotlivých druhů tělesné výchovy a sportu.

35 LET

OD SMRTI

HANČE

A

VRBATY

Před 35 lety — na velikonoční pondělí 24. března 1913 — byl na hřebenech Krkonoš uspořádán mezinárodní závod v jízdě na lyžích na 50 km, který skončil tragickou smrtí mistra lyžaře Bohumila Hanče a jeho věrného druha z Mříčné Václava Vrbaty. V konečné fázi závodu nastala hustá sněhová vánice, která se později proměnila ve sněhovou bouři smrtící síly. Všichni závodníci na trati postupně vzdali, Hanč však nikoliv. Pořadatelé i závodníci mu v té neohodě spěchali vstříc, aby ho vyrozuměli o přerušení závodu a dali mu teplý oděv.

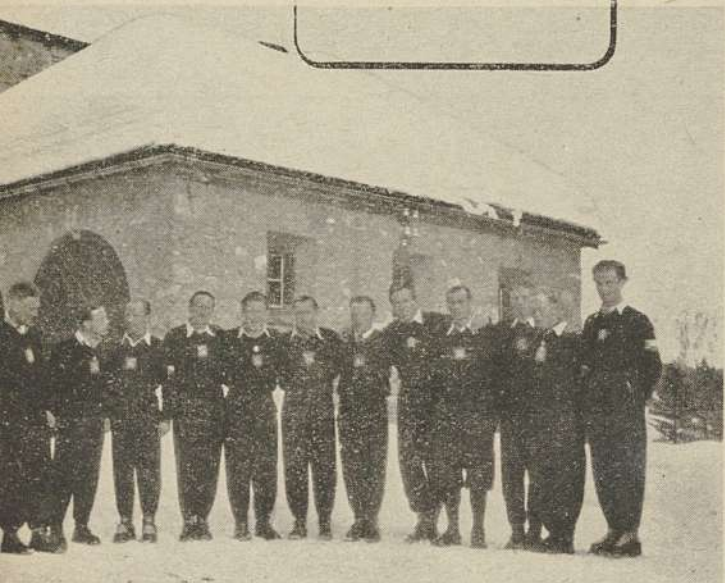
V tu dobu se odehrálo drama, zastřené clonou nejistitelnosti. Vrbata jel od cíle závodu na Mísečkách Hančovi vstříc, potkal jej pravděpodobně pod nynější jejich společnou mohylou na Krakonoši — Zlatém návrší směrem k Harrachovým kamenům. V té-

to strašlivě nepohodě dal Vrbata Hančovi svůj kabát a zůstal sám jen na lehko ve sněhové vánici. Hanč jel pak dále a Vrbata za ním. Hanč však nedojel. Byl nalezen E. Rathem úplně vysílen ve sněhu na východní straně návrší, donesen do Labské boudy, ovšem již bez známek života. Na místě, kde jej nalezl, zarazil Rath jeho lyže do sněhu. Krátce na to dojel k Hančovým lyžím Vrbata a poznal lyže svého přítele Hanče. Jak ze stop ve sněhu druhý den bylo zjištěno, hledal Vrbata Hanče v mlze a sněhové vánici tak dlouho, až sám klesl jako oběť bílé smrti. Společná mohyla Hanče a Vrbaty na hřebenech Krkonoš je pomníkem obětavosti, zpečetěné smrti. Oba lyžaři jsou pak vzorem hrdinství v našem sportu: Hanč jako závodník, bojující až do posledního dechu a Vrbata jako muž, obětující svůj mladý život k záchraně kamaráda.

SJEZDARI
BĚŽCI
SKOKANI

Naši ve Sv. Mořici

Přípravu našich běžců-olympioniků vedl odborník na slovo vzatý, mnohonásobný mistr a olympionik ing. V. Novák. Byl také technickým vedoucím běžců na zimních olympijských hrách 1948 ve Sv. Mořici. Mnoho se toho napsalo a napovídalo o špatném mazání lyží. Vyjímáme proto z dlouhého rukopisu ing. V. Nováka pro naše čtenáře „Zimního sportu“ stať:

O tom

Hoši, vždycky vám říkám, že to není žádné kouzlo ani tajemství, jen si to umět zjednodušit — ale v Mořici se to šikovně seběhlo, že nás to vyzkoušelo na všechny druhy sněhu a výrobky vosků málem z celého světa. To zjednodušení nám dalo práci nezvyklou, poněvadž vosky dříve vyráběné, které jsme znali, jsou nyní jiné jakosti, většinou horší, a je mnoho nových a my jsme chtěli mít opravdu dobře namazáno. A k tomu ještě každý den jiný sníh, čerstvý, starý, za nízké teploty, za teplot okolo nuly, navlhlý, mokrá, zledovatělý. Pověštině však takový, který při každém mazání do určité minimální rychlosti hladce jel, ale pak lyže zůstala třet najednou, jako v popeli. Z domova jsme si přinesli „Veloxy“, „Tako“, „Kivu“, a kdo měl, vzal s sebou i „Busardy“ a „Eno Medium“. Každý jmenovaný výrobek má své druhy pro různé sněhy. Rozdělili jsme se tedy na party asi po třech mužích (bylo nás třináct) a při tréninku jsme zkoušeli mazání po partách, které se navzájem kontrolovaly. Jediné tak jsme zdolali bludiště vosků a různé druhy sněhu, který nás denně dovedl překvapit. Bohužel naše pokusy neuspokojily docela a když jsem si kolegovi Rudlovi na

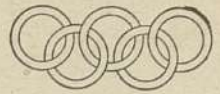
Memoriál Dra Františka

Přijedete-li na Jeseníky po pobytu na Krkonoších, v Tatrách nebo na Pústevnách a projdete-li tímto horským krajem, pomyslete si něco o nevděku lyžařů. Tam lanovky a výtahy a tady? Zapomenutý Velký kotel se všemi náležitostmi lyžařského Eldoráda, cesty na tvrdou horskou osmnáctku a všude, od Kralického Sněžníku, přes Šerák až na Praděd, se výhodně nabízejí pořádné horské boky na stovky Velkých cen. A tu a tam, chata se k smrti znaveným chatařem, který každou sodovečku pp. hostům vleče v zimě daleko na vlastních zádech. Zpytujete-li svědomí, či to vina, odpouštíte těm předválečným lyžařům: trochu moc se taďy jodlovalo a němčilo před tou druhou vojnu. Museli jste být jak se patří neochvějnými milovníky horské krásy a lyžařiny, abyste vydrželi sebevědomé „tajčáky“ s celým jejich vyřezávaným, tyrolským a michlovským příslušenstvím.

Lyžaři Vysokoškolského sportu Brno byli první, kteří před válkou pravidelně pořádali v Jeseníkách sjezdové závody. Po zkušenostech získaných ve svazových kursech uspořádali již v roce 1935 první závod ve sjezdu a slalomu ve Velkém Kotli. Tento závod se stal pak každoroční propagační manifestací českého lyžařství v Jeseníkách. Jména závodníků Beinhauer, Beinhauerová, Formandl, Kučera, Lubojacký, Někvapil, Raclavský a bratří Skorkovských byla trvale spojena s těmito krásnými, vždy bezvadně organizovanými závody, na kterých se scházeli i mnozí závodníci z Prahy i z Čech.

Neúnavným organizátorem a obětavým pracovníkem pro propagaci českého lyžařství v Jeseníkách byl dlouholetý předseda lyžařského odboru VS Brno, Dr František Skorkovský, který byl osudného 17. listopadu 1939, jako vedoucí studentský pracovník Němci v Ruzyni popraven. K uctění jeho památky pojmenovali brněnští vysokoškoláci svůj tradiční závod „Memoriálem Dr Františka Skorkovského“.

Verejný závod ve sjezdu a slalomu se jel letos již po sedmé, po třetí jako „Memoriál Dr. F. Skorkovského“.

našem mazání ve Svatém Mořici

to stěžoval, dal mě serii nových „Bratlie“ vosků. — Tot se ví, že se vzalo na to dvanáct apoštolů, jako obvykle, každý mazal jiným výrobkem a já „Bratlie silke č. 1“. — Večer jsem utíkal k Norům a vymodlil od Bürgera Ruuda několik krabiček. — Skutečně na čistý alpský prašan byla ta jednička nejlepší, někdy s Findel-Rjukanem mi- chaná, a na starší sniž zase Bratlie Blanding. Bratr Bürgera, Siegmund dal nám poslati letecky zásilku z Norska, která také brzy došla a již to šlo veseleji. Na 18 km závod jsme mazali s těmito vosky, s úspěchem uspokojivým. Den před štafetou byl ale sniž tak tupý, že jsem si hlasitě zavzpomínal na poslední olympijské hry v Garmisch, kde nás z podobné situace vysvobodily „Kiva“ vosky, které tenkrát jsme měli také s sebou — ale vlastností zcela jiných — neošizené jakosti. Můj nářek uslyšel Lubošek Brchel. Vytáhl odtěk staré — dobré „Kivy“ — jednu krabičku. A tak po krátké zkoušce sjel Kovalčík na první úsek štafety s lyžemi, nad kterými zůstal koukat, jak si to s ním z kopce hrou na záda soupeřů a jak pěkně stoupají.

Zatím co Kovalčík upaloval, marně jsem u startu če-

kal na Františka, kde jsme měli umluveno, že provedeme konečnou úpravu lyží pro závod. Konečně jsem se rozběhl do pensionu, kde jsem nalezl celou štafetu. Nebyl již čas na řádné přemazání lyží a tak Franta Balvín obouval dřeva, když již Kovalčík byl v dohledu. Šlo mu to poněkud tupěji. I když jsem bídný klistr rychle zhruba stáhl s lyží, přece se trochu dostal zbytek návrh správného vosku a dělal Frantovi neplechu. Stoupal však dobře a byl si vědom, že na „tohle svinstvo“ nejde namazat tak jako na starý prašan při 5 stupních mrazu. Smůlu opravdovou měl, ale Zajíček. — Jednak až do konce pobytu byl jako vyměněný — výška a podnebí mu nesvědčilo a nyní ačkoliv měl obstojně namazáno, vysvitlo před jeho startem slunce a sniž rychle zvlhnul. — Trochu pevného klistru daného v poslední chvíli opatrně pod paty mu mělo pomoci, ale Zajíček na slunečních stránkách poklouzával a to je to nejhorší. Nejbojovnější Cardal — finišman — zmizel a přijel před nastoupením svého úseku odkudsi od Poláků, že prý namazal „po norskou“, před čímž jsem měl respekt. Na severních stránkách mu ale vosk namrzal a zle se s tím v některých úsecích musel potýkat. Celkem, ale na to vyzrál a svůj třetí čas v úseku může pokládat za jeden ze svých nejlepších výkonů. Ten den bylo mnoho potíží s mazáním a přece Švédové a Finové dovedli na to namazat, jak jsem se sám po trati v závěsu za nimi přesvědčil.

Švédové si připravili na vytrvalecký závod lyže s velkou stoupavostí, které jely méně než Finům, Norům a našim. Na místech slunci přístupných zůstávali Švédové zpět. Viděl jsem, jak Fin za pomoci pouhého píchání na rovině utíkajícího Švéda rychle dohonal. Švédové se ale na severních svazích, kde byl větší mráz drali nezadržitelně vpřed. Tam zůstávali téměř všichni třetí. Švédští pomahači měli připraveny samodržné lampy a v místech pro mazání rozhodujících, stačilo plamenem přelíznout skluznici a jezdec jel ve vteřině dál. Jsou to švédské záhady, neboť našim voskům takhle pomoci, to by běžec klouzal jako opice. Severská mužstva a dokonce Švédové již v r. 1928 na ZOH ve sv. Mořici přivezli si s sebou na tyhle záležitosti svého „rozumbradu“. Ovšem, že mu také věří a podle jeho rad se řídí. My takového „rozumbradu“ ještě nemáme, ale za to máme „štoury“ a kde jsou tyto — nemohou být tamti. Ale základ je již dán, neboť vy, kteří se domníváte, že nové výrobky nejsou hodnotné, se podivíte, když přiznám, že celý trénink doma jsme prodělali s Eno Mediem, Velox mixem, slalomem a klistrem. Jezdí se na nich dobře mimo počasí, kdy padá sniž. Pak také postrádáme hodnotný vosk naší výroby pro sniž sypký při hodně nízké teplotě.

Skorkovského a Jeseníky

Vítězem prvního ročníku „Memoriálu“ v roce 1946 byl Zdeněk Parma z Pohorské Jednoty Radhošť, v roce 1947 pak Dušan Charvát z VS Brno, který letos opakoval své vítězství před svým klubovním kolegou Vaškem Rumlem.

Letošní závod ve sjezdě se jel na nové trati, kterou si brněňští a olomoučtí lyžaři sami vykáceli a upravili. Stalo se tak po řadě dlouhých jednání s úřady. Trať je dlouhá asi 2,4 km a má výškový rozdíl 534 m, je velmi rychlá, technická avšak bezpečná. V blízkosti trati je plánován sedačkový výtah, který v budoucnu má umožnit sportovní využití tohoto krásného lyžařského terénu.

Výsledky:

Sjezd: 1. a 2. Charvát a Ruml (oba VS Brno) stejným časem 2:15 min., 3/4 Kollanda (VS Brno) 2:21 min. Třídou juniorů vyhrál Bogdálék (Sokol Žabovřesky), který časem 2:17 min. byl celkově třetím. Ženy: 1. Kollandová (VS Brno) 2:20.4 min., 2. Rumlová (VS Brno) 2:30 min. Dorostenci: L. Ráček (LK Líšeň) 2:13.4 min., 2. Čáp (LK Líšeň).

Slalom: 1/1 Charvát (VS Brno) 1:59.4 min., 2/2 Ruml (VS Brno) 2:01.9 min., 3/3 Kollanda (VS Brno) 2:09.4 min. Junioři: 1/4 Bogdálék (Sokol Žabovřesky) 2:10.2 min. Ženy: 1. Vondrová (Sokol Prostějov) 2:43.4 min. 2. Kollandová (VS Brno) 2:50 min. Dorostenci: 1. Macháček (Sokol Brno I.) 2:31.5 min.

Alpská kombinace: 1/1 Charvát (VS Brno) 219 bodů, 2/2 Ruml (VS Brno) 221 b., 3/4 Kollanda (VS Brno) 232 b., 4/5 Musial (KČT Krnov) 247 b., 5/6 vítěz třídy starších Dohnal (LK Brno) 248 b., Junioři: 1/3 Bogdálék (Sokol Žabovřesky) 229 b., 2/7 Brázda (Sokol Brno I.) 241 b., 3/18 Pásek (Sokol Brno IV.) 340 b. Ženy: 1. Kollandová (VS Brno) 242 b., 2. Vondrová (Sokol Prostějov) 258 b., 3. Rumlová (VS Brno) 272 b. Dorostenci: 1. Ráček (LK Líšeň) 232 b., 2. Macháček (Sokol Brno I.) 247 bodů.

Lýžařům-závodníkům poradí dobře zase jen
závodník

JOSKA BUCHAR *vedoucí lyžařského oddělení*
SPORTOVNÍHO ZÁVODU

JAROSLAV HOUBA
PRAHA II.

Dílna: Vladislavova 15 Obchod: Jungmannova 31
Telefon 358-44 Telefon 239-40

Nejezděte pomaleji než dovedete S

*

Píše se rok 1938. Na lyžařském nebi září Romminger, David Zogg, Lantschner, Rudi Matt, Allais a kluk Coutet už je taky párkrát předjel. Ani u nás nejsme pozadu. I my máme své hvězdy: Edák Hromádka, Jarda Čtvrtečka, Zika Ascher, Jarda Lukeš a sem tam nějaký ten mladý kluk se už taky mezi ně tlačí. I my jsme

už definitivně odzvonili dřevním dobám lyžařským. Hrdinný nástup šponovek a vnější ruku dopředu, napřesrok začnem dělat patičky! Celý svět je náš. Máme své hory, svůj sníh, své lyže, svůj Zimní sport a v něm si vyléváme své city, radosti a starosti.

V 10. čísle Zimního sportu 1938 se objevuje článek: Nejezděte pomaleji než dovedete! (Tehdy s vykřičníkem.) Autor pan J. Č. Nevíte, kdo to byl?

Snad by to věděl Jarda Čtvrtečka.

Píše se rok 1948. Na lyžařském nebi září Couttet, Oreiler, Mall, Molitor. Ti osmatřicátníci to taky ještě umí a sem tam ty mladé hvězdy předjedou. Ale většinou se věnují věcem rozumnějším; jsou vedoucími svých mužstev, radí jim, pomáhají. Ani u nás nejsme pozadu. I my máme své hvězdy. Luboš, Tonda, Saška. A ti naši osmatřicátníci to dělají zrovna tak jako Francouzi, Švýcaři, Rakusané. Celý svět je náš. Máme už zase své hory, svůj sníh, své lyže, svůj Zimní sport. A v něm si vyléváme city, radosti a starosti. V 8. čísle ročníku 1948 se objevuje článek: Nejezděte pomaleji než dovedete! (Tentokrát s otazníkem.) Autor pan M. F. Nevíte, kdo to je?

„Rychle či pomalu“, to je ta otázka, kterou se zabýval v roce 38 Jarda Čtvrtečka. Rozhodl se tehdy, že si bude několik dnů jezdit docela pomalu, jen tak pro sebe, pro radost. Vychutnával všechny rozkoše jízdy „lyžoplazce obecného“. Jezdil s vědomím „naprosté nezranitelnosti“, až najednou „bezpečně uzrál a z rychlosti ani ne 20 km ležel se zlomenou nohou“. (Části označené úvozovkami je doslovný text autora 38. Čtenář lyžařský snad promine autorovi 48. toto prohřešení. Je snazší být opisovatelem než spisovatelem.) A pak už Jardovi nezbylo

nic, než aby se během svého pobytu v sádře zabýval problémem, proč Báh trestá tak krutě lyžoplazce, zatím co se vyhýbá milovníkům ďábelských rychlostí.

Tak vidíš, Jardo, mé „sádrové faniente“ trvá už devět neděl. Přčetl jsem už všechny staré ročníky Zimního sportu a řeším téměř stejný problém jako ty. Nejel jsem rychleji než jsem dovedl? Nebo jsem jel snad pomaleji? Nevím, myslím však, že pomaleji ne. Ostatně, kdo by si troufal jezdit „při zdi“, když je už za pět minut olympiada a když přísný pan chef d'équipe Jarda Čtvrtečka stojí na pontresinské sjezdovce, aby se přesvědčil, kdo to jak otvírá a definitivně určil ty čtyři, kteří to potom otevrou v Mořici?

Napaloval jsem to co jsem mohl a přeci jsem si jezdil těch posledních pár dní „s vědomím naprosté nezranitelnosti“, až jsem „bezpečně uzrál“ a z ničeho nic „jsem ležel na čistě

rovině z rychlosti? km se zlamanou nohou“.

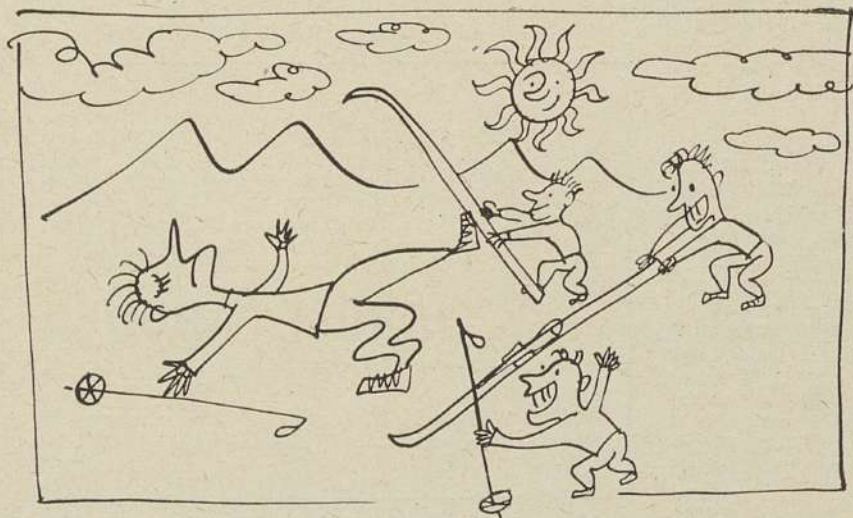
Už devět neděl luštím bezvýsledně ten problém. Ostatně, co myslíš, Růženo, Slávo, Zdenku, Vlado, Špágre a Luboši, co myslíte vy všichni, kteří jste letos položili nějaký ten zlámaný hnát na oltář boha lyžařů — rychle či pomalu?

A ještě něco jsem se Tě chtěl Jardo zeptat. Tehdy Ti bylo zrovna tolik let jako mně dnes, možná že o rok nebo dva víc. Taky si tenkrát Tvoji kamarádi rozebrali Tvé nejlepší a nejmilejší Allaiski — že už je stejně nebudeš potřebovat — a jak Ti při tom bylo?

Píše se rok 1958. Tak co, vyřeší někdo z Vás, Vy „páni kluci“, kteří se mezi nás začínáte tlačit, otázku rychle či pomalu?

Čtete a rozšiřujte

ZIMNÍ SPORT

Zborov roku 1917, Sokolovo roku 1943, dva výkřiky k domovu odsouzenému k mlčení. Ve věčné paměti chováme hrdinný boj našich legionářů u Zborova, málo si však mnozí uvědomují význam boje u Sokolova. Zborov, to je mohutný útok proti přesile v dobře vybudovaném postavení; Sokolovo, hrdiný boj proti přesile lidí i novodobých strojů a zbraní, boj obranný, kdy na poměrně malém úseku bitevním rozhodovalo se o veliké části fronty. Vojenský význam bitvy zhodnotili odborníci nejpovolnější, já chci vyzvednouti ty veliké hodnoty branné, tu velikou obětavost, chrabrost, vytrvalost a všechny ostatní hodnoty mravní. V těch nám musí býti „Sokolováci“ vzorem a příkladem všem a všude. Nestací jednou za rok proslovití přednášku, vyslechnouti ji, snad se dokonce i zamyslet a dost... Nutno vždy a všude, v každé době jednat tak, jako jednali „Zborováci“, jako jednali „Sokolováci“.

To, co vám uvádím, mělo na mysli několik lyžařů, když loňského roku na mistrovství ve Špindlerově Mlýně dojížděli do cíle hlídky závodu pořádaného Svazem brannosti. Názor k názoru, dvě neb tři porady a v hlavních rysech vyvstal obraz Sokolovského závodu. Budiž zachyceno pro budoucnost, že to byli plk. C. Hanzl, pplk. dr. Z. Patera, škpt. v zál. ing. V. Pacák, npor. V. Bárta a pisatel, který také vypracoval první návrh rozpisu závodu a směrnic za plodné spolupráce jmenovaných. Myšlenka chytla, objevil se po dlouhých letech opět lyžařský závod překážkový, spojený se střelbou z malorážky, vyžadující od účastníků nejen dobrou úroveň jízdy v terénu (běh), ale i pohotovost, rozvahu, klid a soustředění ke střelbě, dále i znalosti ideové a z branné nauky v rozsahu větším, než se žádá při zkoušce lyžařského cvičitele. Jsou to hlavně znalosti čtení map, orientace i v zimním terénu, signalisace a morseovy abecedy, přiložení obvazu, pomoc druhovi. To jsou jistě veliké požadavky, najmě na mladší hochy a děvčata, ale tam, kde sport není sám o sobě účelem, ale prostředkem k výchově zdravého občana, občana branně zdatného, tam nemů-

Sokolovský závod branné zdatnosti mládeže

BOHUMIL ZADÁK

že býti pochybnosti o velkém výchovném poslání tohoto závodu a zdůvodňuje to i jeho poslání a budoucnost.

MNO svým HIBV pochopením snah navrhovatelů a tím, že usměrnilo rozpis a provádění závodu, jehož konečný závod vzalo úplně na sebe, dalo závodu konečnou náplň a prohlásilo, že mimo závod zborovský a sokolovský nemají býti pořádány jiné celostátní branné závody pro mládež.

*

Po stránce lyžařské je to závod v běhu na lyžích jednotlivců a hlídek s překážkami, které jednotlivci musí překonat sami, členové hlídky mohou si pomáhati. Všichni závodící hoši i děvčata mají v batohu přítěž ve váze 2 kg, mají předepsaný úbor a ústroj; hlídky jinochů mají pušky; střelba je povinná pro všechny, avšak pro mladší je střelnice blízko místa startu, aby nebyli předchozím během na lyžích unaveni a mohli se lépe soustřediti; hlídky střílí po překonání poloviny běžecké trati.

Délka trati pro hochy jednotlivce 17 až 19leté, 6 km, pro dívky stejného věku 4 km. Hlídka tříčlenná, jinochů závodí na trati 12 km, dívčí hlídka na trati 6 km. Věk 20—22 let.

*

Tratě zdají se mi býti trochu krátké. Snad i věkové rozdělení, odpovídající rozpisu závodu zborovského, by mohlo býti změněno. Vždyť jinoch 20letý i starší podléhá branné povinnosti a v činné službě při závodech armádních by závodil v běhu na lyžích na 30 km se střelbou. Snad by bylo možné pro jednotlivce stanovití věk 16 až 17 let, případně i vzítí v úvahu věk 15 let; pro jinochy bych shledával vhodný věk 18 až 20 let. Potom by délka trati s ohledem na to, že je závod překážkovým, lépe vyhovovala. Letošní první závod jistě ukázal kde, co a jak zlepšit. Druhou záležitostí bude provedení vylučovacích závodů. Prozatím jsou dvojce, okrskové a krajské nebo oblastní. Bude v budoucnosti as od místa, provést jen závody krajové. Ušetří se jeden termín, a to při poměrně krátké sezóně a velkém počtu závodů bude konečnému závodu jen na prospěch.

Prosím, aby všichni, kdo to myslí s naší mládeží poctivě, kdo chápou vyšší smysl lyžařství, podpořili ty, kteří závodí nebo závod provádějí a aby i tím přispěli k zvýšení brannosti našeho národa.

Všechny prosím, aby nezapomínali na přinesené oběti našich hrdinů od Sokolova a aby právě tak obětavě, vytrvale a statečně jako oni bojovali a pracovali pro rozkvět naší drahé republiky.

JOSEF ALEXA

TOVÁRNA

NA SPORTOVNÍ VÝZBROJ

BEDŘICHOV U LYSIC

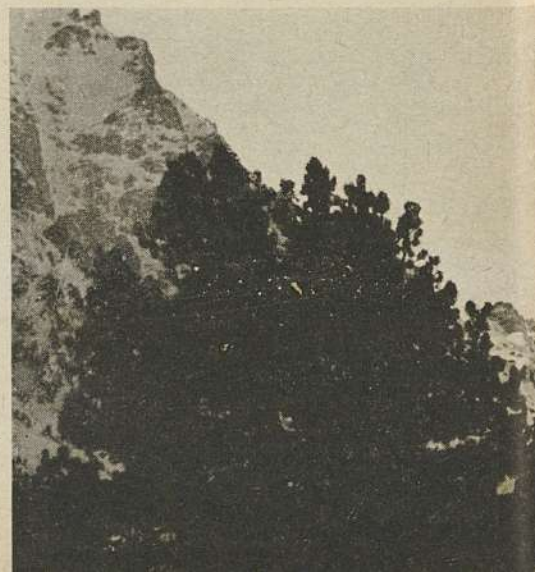
Zvykli jsme si jezdit na uježděných tratích s kopce a vozit se na sedátkách, nebo v kabinkách na drátě do kopce. Dokonalé technické dílo je také krásné a jeho služba příjemná. Vážím si jej a užívám jej. Ale jednou to zkusme bez lanovky. Je mnoho krásy mimo sjezdové tratě, mnoho zážitků a dojmů, které můžeme najít jen mimo ně. Kdo považuje za přežitok, nebo nehospodárnost, jet do hor mimo lanovku, vědomě si zúžuje obzor, který mu lyže mohou v horách otevřít. Sjezd a jeho vychutnání pohybem je jen částí toho, co nám lyže a hory mohou poskytnout. Nezapomínám na krásu, k níž nás přivádí úzká stopa běžecké lyže, ale dnes vás chci vylákat do jedné dolinky vysoko v horách, kde se zvedají strmé hřebeny a stěny štítů na dosah ruky.

Od zdola se zdá, že je tam už jen samá skála. Ale nevěřme pohledu od zdola, jděme se na to podívat pěkně

JEDNOU BEZ LANOVKY

zblízka, jistě tam budeme alespoň sluníčku mnohem blíž. Z obrátky horské cesty se ukazuje celá dolina a uzavírá ji terasa s vodopády, nad níž se rýsuje obdélník horské chaty. Vypadá to hrozně vysoko. Ale výšky nepozorovaně ubývá a najednou už je to k chatě blíž, než tam, odkud jsme vyšli. Není tam les, není tam už ani kleč, je to něco přes 2.000 metrů, a to už je dost vysoko. Ještě pod vodopádem, na úpatí Velkého svahu, mohutného kužele ssuti pod Středohorem, nyní úplně zakrytého silnou vrstvou sněhu, si myslíme, stoupající pravidelnými serpentínami, že nahore už nic nemůže být. Že tam pod Žltou stenou dolina končí. Ale právě tam, v tak zvaném „hrdle“, se nám otvírá hluboký pohled na Ladovou kopu a Ladový štít a na nádhernou muldu, kterou končí dolina pod Sedielkem. Je to uchvacující pohled, neboť je nečekaný. A nad Malým svahem je definitivní konec výstupu a tam už jsme na prahu toho obdélníčku, který se nám zjevil nad terasou z obrátky cesty v dolině. A teď teprve vidíme, že tu dolina nekončí. Je tu nový, rozsáhlý horský svět.

s desítkami různých svahů, muld a žlabů, obklopený dokola hřebenem s vysněženými sedly.

Já nevím, ale ono na tom něco je, když tak kráčíš rovnoměrným tempem dolinou, trochu nahrben pod tíhou baťohu, kladeš lehce lyže do sněhu a pevně a tvrdě se opíráš do nich nápořem svalů, aby sis vydobyl kus nové výšky. Je to namáhavé, udýcháš se při tom, ale je ti veselo. Je ti veselí, než když sedíš na sedátku výtahu, je to mnohem povznášející, když si těžce razíš stopu sněhem a svahem, než když se vznášíš nad toutéž zemí v kabině lanovky. Je to i poučné, neboť najednou jsi ochoten dělit se o mnohé ze svých věcí a shledáváš, že mnohé z nich by sis mohl odříci, jen aby se ti trochu ulehčilo.

Jsmo zhýčkáni civilisací, zhýčkáni a zkaženi. Hory nám ukazují svou syrovou přirozeností opět cestu k podstatám života. Je to něco, jako když rolník přitlačí rouchadlo a vyore leskou brázdu v zemi. Jednoduché, prosté, krásné.

Zaletíš pohledem od chaty dolů až k proužku kouře, který tam zbyl po ujíždějícím vlaku, opřeš se o sytou vážnost lesů na úpatí a provázíš se celou dolinou ještě jednou v čerstvé vzpomínce. Jsi unaven, ale klidný a šťastný. Jsi rád, že jsi se odhodlal otevřít desku knihy hor a že s ní se ti otevřela tato nádhera jejich světa.

Jasně ráno s vůní nezachytitelnou a přec tak naléhavou vzbuzuje v nitru touhu po výškách a po pohybu. Klást stopu do plochy neporušené doliny, v tom je kus průkopnické činnosti. Dobře položená stopa neporušuje ani nejčistší a nejdokonalejší linii svahu. Oživuje ji. Cíle jsou blízké a přece ne tak, aby se jich dalo dostihnouti nerozvážným chvatem. Nikdy mi nepřipadla chůze dolinou a svahem nepřijemnou, zbytečnou, ztrátovou. Sjezd, to je prudký vzruch, chvat, náhlé vypětí, při kterém nelze prožít krásu krajiny. Právě výstup, kdy je tělo v pravidelném pohybu za určitého svalového úsilí, rytmicky se opakujícího, připravuje onu vzácnou pohodu, moci zažít dokonale a cele krásu, stojící okolo a které rozehrřeje nitro, že se dívá kolem sebe vnímavým a teplým pohledem. Vzpomínám si, jak jednou jsem se vrátil v neděli do Prahy se skal, umyl se, převlekl a šel večer do divadla. Měl jsem z něho nevidaný požitek, neboť

Vlevo: Baranie rohy a Mačia veža — Pyšný štít od Teryho chaty ● Dole: Svišťový štít ve Velké studené dolině ● Od Svišťového k Ladovému a Lomnickému štítu. — V Hrdle nad Velkým svahem. V pozadí Ladová kopa.

smysly byly nějak vyburcovány a připraveny k čistému vjemu uměleckého díla. Kdybych byl ležel tu neděli na pohovce, neměl bych určitě z onoho díla tolik. Jedu-li lanovkou na horu, nemám z její krásy tolik, jako cítím-li ji v nohách, v pažích, ve svém bušícím srdci.

Moci se ponořit do doliny, kde je posvátné ticho a klid, do doliny, nad kterou září sedla, hřeben a štíty. Vysokohorský terén je svérázný, vzrušující. Poskytuje nejen útěsně

brázdění dolin, jejich prahu, muld a hřbetů. Utěšuje klidem, který chrání obklopující jej hřeben, vzrušuje hučením sesouvajícího se sněhu. Vzrušuje právě tím vysokým hřebenem, který jej chrání před větrem, o který se můžeš opřít pohledem, ale který zároveň brání v dokonalém výhledu. Vzrušuje touhou podívat se až tam nahoru, kde je sníh lemován proužkem zářícího slunce.

Přechod přes sedlo, v jehož vrchních partiích musíš sundat lyže a

ZAČÁTKY ŽURIKA FILATOVA

Jak byl objeven nejlepší lyžař Sovětského svazu

Většine příznivců bílého sportu je dobře známé jméno Vladimíra Mauera, průkopníka alpských disciplín v Sovětském svazu. Jemu vděčí dnes početný národ sjezdářů a slalomistů od Leningradu až po Tiflis za to, že nezlomnou vůli a pedagogickou trpělivostí propagoval rychlou jízdu, skloubenou do elegance a účelnosti. Jméno Mauera nám však připomíná také něco jiného. Objevil dnes nejlepšího sjezdaře a zvláště slalomáře SSSR, Filatova, za okolností trochu nezvyklých, které popisuje V. Viktorov v dalším vyprávění.

Válka ještě otrásla Evropou, když Mauer se vrátil z přípravného tábora lyžařů Rudé armády do Moskvy. Po prvních krocích z nádraží s nelíbenou radostí pohladil vločky sněhu, které ohlasy příchodu zimy — jeho nejoblíbenějšího období roku. Z okna svého bytu sledoval, jak sněhu rychle přibývá a za dva dny po příjezdu stoupal již s lyžemi na nohou po stráních Leninských hor, dotýkajících se téměř Moskvy. Pohled s jeho návrší ho uspokojil. Všechno okolo něho zůstalo stejné, jako před osmi lety, kdy viděl tato místa naposledy. Ano, to byl ještě lyžařským skokanem. O dvě léta později vyměnil široké, třízábkové lyže za užší a „okované“ sjezdovky. Cítil, že se mu chce svištět nejen vzduchem, ale také lesem mezi stromy, příkrými stráněmi a se směšně krátkými hůlkami se plazícími se stráněmi. Čím rychleji mu vítr zalézal pod límec a pod klapky jeho obryšených očí, tím se cítil spokojenější.

Od té doby uplynulo mnoho let. Poznal mezitím nejpříkrější stráně kavkazských velikánů, opékal svou tvář v pekelném žáru červeného slunce na firnovém sněhu ledovců mezi průrvami kavkazských hor. Jak nicotné oproti nim byly pahorky Leninských hor. Pojednou si vzpomněl, že tu něco chybí. Ach, ano. Houfy kluků, kterých byly stráně vždy plné. Rád sledoval jejich počínání na lyžích. Viděl v nich budoucnost sjezdářiny v SSSR a nejednoho z nich zasvětil do tajů sjezdářské techniky. Mauer byl také proto dětmi velmi oblíben. Dovedl s nimi strávit mnoho hodin v neustálém poučování, jak se má jezdit. „Hledám sjezdaře“, říkával, „ale ne obyčejného. Rváče s časem a rychlostí. Lyžaře, kterému by nebyla žádná stráně dost prudká.“ Ze zkušeností věděl, že musí hledat mladé naděje. Proto mu imponovali dovádějící kluci. Dovedl si je rozestavit po stráni a projížděl jimi jako slalomovými brankami. Tím je získal. Líbilo se jim ovládat lyže a hrnout v prudkých kristiánkách sněhů stran. Hoši by za ním byli jeli třebas až na Ural. Zkoušeli to po něm a Mauer hledal mezi nimi ty, pro které chtěl obětovat všechny volný čas do konce svého života.

Tak tomu bylo i tehdy, kdy si vyjel po čerstvém sněhu do Leninských hor. Zkoumal jednoho chlapce po druhém. Líbil se mu vytáhlý kluk, který jel po stráni a točil odvažně jednu kristiánku po druhé, sice stylově nevybroušeně, ale přece přesně a jistě. Zdálo se, že ani Mauer ho mnoho nezajímá. Vždyť viděl Mauera jak jezdil okolo něho a teď se to musí naučit. Zdálo se mu, že na to přišel. Oko Mauera bylo všude. Viděl neklid vytáhlého chlapce a zajel si za ním po svahu dolů.

„Jak ti říkají dlouháne?“

„Žurka. Příjmením Filatov.“

„Kolik je ti let? A jsi z Moskvy?“

Žurka kývl hlavou a řekl: „Patnáct.“

„A chtěl by jsi se mnou se učit?“

„Čemu? Slalomu?“, rychle ze sebe vyrazil Filatov a oči mu hořely nedočkavostí před odpovědí opáleného Mauera.

„Ne, matematice“, odpověděl populární lyžař a když viděl to strašné zklamání v obličejích Filatova, pustil se do smíchu. „Ano, matematice chlapče, neboť u slalomu se musí umět dobře počítat. Je to sport při velké rychlosti a vyžaduje přesný odhad — soudě však podle tvého údivu, jsi s matematikou na křížku, vid' ? Z toho se už nějak dostaneme. Uděláme spolu úmluvu! Já budu předpokládat a odhadovat, pojedou první a ty to budeš dělat po mně — ano?“

„Ale slalomem se budeme zabývat, ne?“

„Samozřejmě. Začneme hned zítra. A přiveď někoho s sebou, kdo umí jezdit alespoň jako ty, dlouháne. Někoho, kdo nemá chuť na lyžích jen jezdit, ale létat. Někoho, kdo s prvním sněhem obouvá lyže a odchází z kopců, když už se tráva proklubává sněhem.“

„Přiveď, znám jich několik. Jurka Skvorcov a Slavko Čerkasov půjdou určitě. A s ostatními budu mluvit až ve škole.“

Chlapec odejel. Mauer se dlouho díval za jeho postavou. Jaký asi bude Filatov? Před osmi lety na této stráni našel Rostovce. Dnes je z Rostovce sjezdář stejné úrovně, jako Mauer, ba ještě lepší. Na posledním mistrovství získal Maueraův titul ve slalomu a pak odjel s partyzány do týlu fronty mezi Němce.

Nemohl dospat druhého dne. Byl zvědav na nové mladé přátele. Sešlo se jich patnáct. Za týden tři neměli potřebnou vůli vytrvat a byli vyřazeni. Se zbývajícími 12 chtěl Mauer něco dokázat. Byla to tři děvčata (Sidorová, Levandovská a Kulešova) a šest chlapců (Filatov, Skvorcov, Čerkasov, Volokskov, Korčagin a Baranov), kteří mu nakonec zůstali. V lednu již vzal nejlepšího z nich — Filatova — do Kirovska, kde mu dal ochutnat opravdové horské stráně. Začátkem zimy 1945 se zasazoval ze všech sil o to, aby 17letý Filatov byl připuštěn na všesvazové mistrovství SSSR. Zamítuto. Ale Mauer se nedal. Dokazoval, přemlouval a Filatov startoval. Jaké bylo překvapení všech účastníků, když Filatov porazil nejlepší slalomáře a získal titul mistra SSSR. Od té doby nebyl ve slalomu k překonání. Sjezd mu již tak dobře „nesedí“.

Nemenších radostí se Mauer dočkal od Sidorové. Z baculaté dívčiny se vyklubala odvážná sjezdařka a přesná slalomářka. Také Sidorová se vypracovala až k titulu mistra SSSR.

Mauer hledá stále nové talenty. Ale nemusí je již hledat na stráních leninských hor u Moskvy. Lyžařství ve SSSR je opět vybudováno, na svazích hor jsou opět vystavěny chaty, tvořící t. zv. „basy“. Tam je nový sjezdářský materiál. Také Mauer nezůstal ve své práci osamocen. Jeho bývalí žáci jsou všichni již instruktory. V létě do zasněženého Kavkazu odjíždí velmi početná výprava v čele s Mauerm.

Přeložil —jb—

*Pro velké výkony
dokonalou výzbroj*

SPORT KRUPICKA

PRAHA XII, Stalinova 16, telefon 275-23

PRAHA II, Jungmannova 24, telefon 382-90

Z výcvikového střediska SLRČS

ve Sv. Petru

IGOR HOUDEK

Trojnásobným mocným „zdar“ slunci a sněhu a často ještě i jiným veličinám mimo hory a lyže, bylo Svato-petrské údolí denně po sedm týdnů burcováno ze svého klidu.

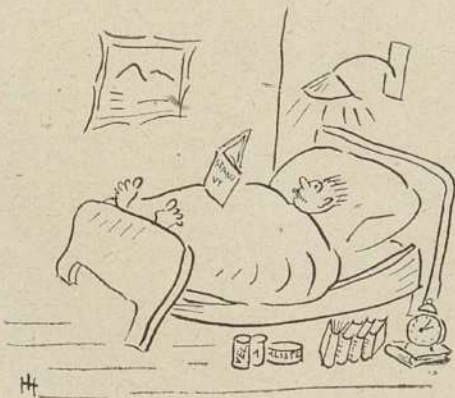
A ještě neutichla ozvěna a již chlupci a dívky seřazení ve družstvech odjížděli za vedení instruktorů na přilehlé louky, kde se prakticky připravovali pro nadcházející zkoušky.

Přišli z dalekých končin Čech a Moravy, z pohorských výšek i měst, aby se jim dostalo posledního poučení a konečného výbrusu.

Brzy pochopili, že se nalézají v prostředí pilné, nesmlouvavé práce a této nutnosti se také podřídili. I muži vousatí, zvyklí kvasu a hodování, sotva skončili večeri, očima poloza-vřených víček koketovali s hodinovou ručičkou, aby plně využili benevolentního nařízení, dovolujícího odebrati se po osmé hodině na lůžko. Ale ani tam nedospěli klidu, neboť spánek ustoupil hlasu svědomí. A tak muži tvrdých rysů, otcové rodin i studentici, slabé dívky i zkušené matky odříkávali svorně pod peřinou stanovy, organizací i mazání s teorií až do úplného zmožení spánkem. Pak ráno opět na sních, a to pěkně zčerstva neb třikrát běda opozdílci! Účastníci byli často „jezdíči“ s krví speciálně sjezdářskou. Pro ty byla methodická řada tím, čím naftalín pro moly. Pluhy, oblouky, takové i onaké a pak znovu všechno od začátku. Občas zadumaný „sjezdař“ pohleděl zasněně na neda-lekou sjezdovku brázděnou hejnem lyžařů. Krátké přerušení výkladu sta-čilo, aby zbloudilý trhl koutkem úst a vrátil se z dalekého snu do základního lyžařského postoje.

A znovu do přívratu. Chtěli jezdit — jezdit. A trpělivost přinesla jim ráže. Jednoho dne šlo se na prudās. Strašný svah a končil potokem. Nu a nyní hlavou vpřed. Někdo zafal zuby, jiný vytřeštil oči, otevřel ústa, statečné ženy využívaly svých sklonů ke kompenzacím, takže reakcí byly nevrozmanitější pojmáné pudry sebe-záchovy. Všechna čest, přišel okamžik, kdy „prudásek“ se stal hříčkou našim borcům, a to létání vzduchem částí životního minima.

Nadešla doba zkoušek. Všude pilno a naspěch jak v úle. I Vitáček pozbyl vtípu a průbojnosti stupňované zpravi-dla při obědě a večeri a podloměný hlas kandidátův svědčil, že nastala chvíle největší. Hic Rhodus, hic salta, jak pravili Římané. Praktické zkoušky ve sněhu byly poslední příležitostí k propadnutí, kterými kurs i zkušební komisaři ustrnuli zimou a někdy i bez ní končili zkušební obřad. Avšak i v tomto slzavém údolí dovedli jsme

se zasmát. Během jedné zkoušky při-padl terénní skok losem kandidátu, vyloženému skokanovi, který se ocitl v družstvu absolutních abstinentů ve zmíněné již disciplíně. „Nuže vzhůru, za mnou!“ ostře velel hlas. Věřte, šlo se ějim těžko. Kandidát skokan vyvedl i poněkud starší pány do strmého lesa a hlasem seržanta cizinecké legie zahřměl: „Tak za mnou“ a již se řítíl mezi stromy na kamennou hráz, jež byla částí cesty. Tam opustil pevnou půdu a dlouhým obloukem přistal asi na patnácti metrech. Nahoře se již dávno smířili, když malá vzpoura byla potlačena. Zkušební komise zívá napjatě do lesních temnot. Po uplynutí několika vteřin začíná velké drama. A již první starší pán se řítí losem

a páli všechny mosty za sebou. Trochu přemítá během zrychlující se jízdy. Ale pozdě, nelze zpět. A již je zde cesta, hrana a pak nic než vzduch — pak zaduněly hory. Deset metrů — to nešlo. O těch dalších pomlčím. Naším statečným skokanům dostalo se však bezprostředního uznání, když znavení vraceli se bruslením k chatě. Nedivme se, že to po předchozí „aré-ně“ šlo dosti ztuha. Míjeli jakéhosi cizince s dámou, jenž z posledních dvou očí spustit nemohl. Obrací se k dáme se slovy: „Qui, qui, ces sont les champions!“ Duševní otřes může však utrpět během zkoušení i komise. Při probírání běhu byl vybidnut zkoušený, aby běžel zpět. Proč jednoduše, když to jde složitě. Prostě, snažil se běžet pozpátku. Doufám, aspoň že se divil právě tak jako my. A jednou opět na lanovce. Přišel bodrý muž, pravý to milovník kouzla a blanicový rytíř našeho lyžařství, co se spánku a chování včas týká. Shodnuv se s mi-niaturním sedátkem lanovky, někde na půl cestě zabrán v kouzelnou po-hádku, upustil do sněhu milované lan-ko. Syn hor nemeškal a seskočil ne-ochvějně do hlubiny. Ovšem těžko se leze zpět na sedačku tomu, kdo vězí po pás ve sněhu. Nepomohlo zmltání, ani zkušenosti lounského horala, lyže a hole dojely bez pána. Po dvaceti minutách je trošečník zachráněn. Ge-niální lanovka vrací sedačku i s ly-žemi tamtéž trpělivě čekajícímu. Na-dešlo poslední odpoledne, nadešel po-slední nástup, vlajka byla spuštěna. Rozloučili jste se s novými kamarády, s vašimi vedoucími a s týdnem plným práce i milých vzpomínek. A volám za vámi všemi: Pracujte neúnavně dále se stejným nadšením u vědomí svého budoucího poslání. Pracujte i vy, kterým to o nějaký ten bodík nevyšlo. Přijďte znovu. Učte nejen druhé, ale i sebe, zdokonalujte se, neboť stát znamenalo by jít zpět.

Jednou bez lanovky

pečlivě zakopávat boty do sněhu, sjezd sousední, pestře rozčleněnou dolinou a odpolední výstup k chatě, patří k velkým zážitkům. Takové přechody jsou poučné, neboť sjezd je pravidelně několikakilometrový, mající na začátku velmi strmý svah a potom podle polohy svahů rozličný sněh. Stane se, že se vystrídají všechny druhy sněhu a že tak je během sjezdu dostatek příležitostí ověřit si různé lyžařské teorie. Zejména poučný bývá odpolední firn, kdy se s večerním ochlazováním vytváří na povrchu sněhu kůra. Nemohu říci, že by takový sněh kazil styl. Spíše z něho odstraní to, co je zbytečné, přehnané, neúčelné. Mravní přínos všech přechodů i výstupů je v tom, že je to konání za nějakým konkrétním cílem, které vyžaduje určitý plán a odpovědnost. Ale i zkušenost.

Vysokohorský terén, má-li být skutečně z něho vytěženo vše, co může dát, žádá na přicházejícím člověku nejen zkušenost lyžařskou, nýbrž i základy horolezecké. Nechci tím říci, že každý, kdo zatouží po vysokých horách v zimě má tyto základy mít. Ne, i průměrný lyžař, dokonce i začátečník ve stejném terénu bude uspokojen, aniž se vydával v nějaké nebezpečí. Ale jistě takovýto lyžař zatouží po tom, být svědkem všech těch zázraků, na které ještě patřil z povzdálí, co nejbezprostřednějším. Stanout nejenom na sedle, ale vystupovat po zasněženém hřebenu, vznášet se téměř nad hloubkou dolin a stanout i na vrcholu.

Kráčít na tvrdém firnu s mačkami na nohou a s cepínem v ruce, kdy přesně nasazeným krokem pronikají hroty stoupacích želez do sněhu, strmě ubíhajícího do doliny, pevně svírat v ruce cepín, připravený k poděření i k jistění druhá, to je radost, to je vychutnání objeti hor.

Bohatství, které jej bude provázet domů za psací stůl i ke strojům dílen, bude mu vzácným darem hor trvalé hodnoty, tím cennějším, že jím byla podarována jeho touha a odvaha.

Foto i text, Sl. Tejský.

60 let Karla Jarolímků

Při tom dělal — odpusťte mně ten výraz, ale on tak pěkně padne — do lyžařství se všech stran. A dobře!

Ovšem, že pocty přišly za tak odanou a poctivou a nezištnou práci. Dlouholetý náčelník Svazu lyžařů RČS, čestný cvičitel, čestný zdravotní cvičitel, místopředseda Svazu lyžařů RČS a nespočetná řada delegací do nejrůznějších organizačních složek našeho lyžařského ústředí.

Mezinárodní rozhodčí stylu.

A ještě výš. Se Švýcarem Ing. Straumannem tvoří poradní sbor FIS pro stavbu můstek pro skok. To přece

Zkrátka Karel Jarolímek je velký lyžař! Nevěřili-li snad tomu, každý velikán se pozná bezpečně, že mnoho menších mu závidí a v závisti dělají lecos, co by jinak nedělali. Myslím, že i s tímhle má již Karel trochu zkušeností.

Kajman.

Ještě o jedněch závodech

Povíme vám něco o závodech, které sice nebyly hlášeny ve FIS, ani na termínové listině SLRČS, ale přesto se konaly za velké účasti a s nemenším nadšením.

Byly to závěrečné závody dětí v každém z kursů komise žen pro maminky a ty nejmenší.

Závody se braly nesmírně vážně, nechyběly praporky, ani čísla, a stopkách a startovní listině ani nemluvě. Jelo se ve dvou kategoriích a dvě kola jako při opravdovém slalomu.

Čím více se blížil začátek závodů, tím bylo napětí větší a v chatě rušnější. Shánělo se kde co, kdekjaké mazání, aby to jelo a s uspokojením konstatujeme, že třída našich malých závodníků, ať mazala vosky naše nebo cizí, nikdy nepromazala.

To pochopení a povzbuzování našich maminek by jistě mnohý závodník rád vyměnil za nezájem a chlad se strany své rodiny. Vždyť naše maminky hořely svatým nadšením neméně, než jejich ratolesti. Zařvala na to kdekjaká svíčka, žehnilo se, důmyslně zlepšovalo vázání, mnohá strčila svému nadějnému potomkovi své hole, jen aby mu to lépe vyšlo. Mnohý borec byl doslova donesen až na start, poněvadž prakticky by se tam na drahocenně namazaných lyžích nebyl dostal.

Byl to opravdu radostný pohled na řadu rozčlením zčervenalých tváříček, trémou blyskajících očí, na ta hrdě vypjatá tělíčka, ozdobená velikými závodními čísly. To už nebyl Honza, Mánicka, Eva, ale byl to nadšený závodník, odhodlaný zvítězit.

Červenomodré branky plápolaly po stráni a ani nadšené publikum nechybělo, protože naše závody se těšily vždy velkému zájmu obecnosti. Dovedete si představit něco krásnějšího než takové pětileté mrdě, které sice sotva na lyžích stojí, ale má nejlepší vůli zvítězit za každou cenu. Neznají revnivosti, naopak jeden druhého povzbuzuje a každou jízdu se svým kamarádem doslova prožívá. Jest uměním vypouštět je ve stanoveném pořadí, nejraději by

jeli všichni najednou. Upadne-li někdo, a ztrácí draho-
cenné vteřiny, zmocní se všech přihlízejících takové na-
pětí, že by každý nejraději dojel za padlou hvězdou sám.
Maminka, včetně instruktorek, prožívá muka, zvláště jed-
ná-li se o favorita, kterému hoří první cena.

Neradi a těžce se všichni loučí s čísly a jen slib slav-
nostního rozdělení cen usmívá tuto bolest. Ještě komise ba-
fuňárek ani nezasedla k propočtům a složité interpolaci,
když nejméně deset hlásku pípá a řve: „Paní cvičitelko,
kterej sem já?“ Skubou za lokty, hladí po zádech, lezou
mezi nohama, a kdyby je maminky neodvedly ke sva-
čině, ani bychom to nedopočítaly.

Konečně nastala ona slavná chvíle, očekávaná s nemen-
ším napětím, než zazvonění k vánočnímu stromku — roz-
dělení cen. Upravujeme sál, za olympijské stupně vítězů
poslouží nám židle a dvě stoličky. Ceny jsou připraveny
a už to začíná. Slavnostní proslov a nástup závodníků. Na
židli vystupuje vítěz první kategorie, odměňovaný cenou,
stiskem ruky a bouřlivým potleskem. A tak to jde dál,
protože u nás neodchází nikdo neodměněn, se smutnými
očíma. Vždyť všichni závodili s nejlepší vůlí zvítězit a
proto musí být také všichni odměněni.

S cenami, zvonečky na prsou a zajičky v hrsti, odchá-
zejí blažení a udolání mohutnými dojmy. Vždyť to byl
tak významný den — jejich první závod!

Možná, že ještě ve snu prožívají vše znova.

I my se zasníváme: „Draží chlapečci a holčičky, kdoví,
jestli některý z vás si za několik let místo dnešního za-
jčka nebude odnášet pohár vítěze. Vzpomenete si na ten
první závod a na svou cvičitelku?“

P. A. R.

LYŽAŘSKÉ PŘEBORY KRUŠNO- HORSKÉ ŽUPY SVAZU LYŽAŘU.

Na Klínovci v Krušných horách ko-
naly se v sobotu a v neděli 10. a
11. IV. III. meziklubové závody Karlo-
varské oblasti. Soutěžilo se v běhu
na 10 km, sjezdu a slalomu. V sou-
těži klubů zvítězil Sokol Karl. Vary
76 bodů, před LK. Jáchymov 72 bodů
a Slavia Karlovy Vary 61 bodů.
Čtvrté místo obsadil SK. Karlovy
Vary. V soutěži žen zvítězila Dostá-
lová již po třetí a získala definitivně
putovní pohár. Sjezd 900 metrů, výš-
kový rozdíl 260 m. II. tř. 1/1. Švec
(Sokol Karlovy Vary) 55.3 vt., 2/3.
Hýbner (Slavia Karlovy Vary) 1:04.6
min., 3/4. Fencel (SK. Karlovy Vary)
1:04.6 min., třída starších A: 1/2.
Dr. Kaněra (LK. Jáchymov) 1:00:5
min., 2/9. Příhoda (Slavia Karlovy
Vary) 1:15:8 min. Starší B: 1/7.
Karásek (Sokol Karlovy Vary) 1:25:6
min., 2/16. Janula, (Slavia Karlovy
Vary) 2:05 min. Junioři: 1/14. Daniel
(LK. Jáchymov) 1:43:5 min. Ženy:
Hellerová (Slavia Karlovy Vary)
1:38.5 min., před Dostálovou 1:48.9
min.

Slalom: Nejlepšího času docílil
ve druhé třídě Švec 3:51.6 min. Star-
ší A: 1/4 dr. Kaněra 4:12.4 min. Starší
B: Karásek 3:54.8 min., celkově na
druhém místě. Junioři: vyhrál Daniel
5:48.5 min. Ženy vyhrála Dostálová
za 5:20.6 min. a v běhu na 10 km
měl nejlepší čas Krajiňák (LK. Já-
chymov) za 42:35 min. V závodě žen
Tomsová (SK. Karlovy Vary) za 56:
59 min. a vdorostu Kalista (Sokol
Rybáře) za 1:01:30 hod. Junioři vy-
hrál Daniel za 50:46 min.

Norsko.

Závody ve skoku na lyžích na ma-
lém můstku v Kristiansandu vyhrál
Birger Ruud se 152.3 b. (50, 50.5 a
49.5 m) před Hugstedtem 151.8 b. a
Asbjørnem Ruudem 150.4 b.

Lyžařům

dokonalou výzbroj dodá

SKAUTING

Praha II, Vodičkova 30

Telefon 374-23

Ráno byla ještě *bledá* večer už je pěkně *snědá*

Velikonoce — svátky míru, lyžařů, koledníků a přiznejme si i správců a majitelů horských chat, kteří se v těchto dnech stěží pohybují na vlastních nohách, unavení jsouc náhlým vpádem přepadových svátečních oddílů prkynkářů. Vrchní, pikolici a jiný personál horských středisek je strhán nadmírou práce. A lyžaři sami? Ti, pokud dojeli zdrávi do Prahy, jsou předmětem závidy spoluobčanů, případně i zájmu úředníků úřadu ochrany práce, kteří se v duchu vracejí o několik let zpátky a barvitě si představují, jak by tehdy měli při příjezdu takového vlaku ze Svobody na Wilsonově nádraží pravě žně.

Byli jsme sami, v době nedávno uplynulé, svědky povelikonočního příjezdu rychlíku z Košic, jimž se vraceli lyžaři, kteří si právě v Tatrách odbyli své závody a byli tam i zpět doprovázeni početným davem nezavodících příznivců. Společným znakem všech nebyly lyže, vskutku všichni jimi nebyli opatřeni, ale červená barva v obličejí, kterou bylo lze rozdělit na několik odstínů a stupňů.

Předně bylo lze poznat ihned na první pohled solidní opálení závodníků, kteří si v listopadu vezmou dovolenou a vrátí se zpět k panu šéfovi tak někdy v dubnu. Dobu mezi tím stráví v Rakousku, ve Švýcarsku, ve Francii, případně si domu odskočí na chvílku na nějaké naše závody nebo mistrovství (nebo do nemocnice) a působením slunci, různých jakostí a v různých nadmořských výškách, mají získán takový základ pro opalování, že ani denní trojnásobné mytí s tím nehne. Švýcarská hněd má na sobě připlácnu domáci rychlé opálení a závodník své opálení vlastně přikrmuje (abychom užili správného vý-

razu, přeneseného z prostředí vin a likérů). U takového člověka to opálení nezmizí ani po celé léto — kdy u ostatních smrtelníků vlastně teprve vzniká — a s nastávající zimou je opět obnovováno jako fasáda na činžáku.

Další kategorií jsou opalovači domáci, jejichž hněd má více ružovější přízvuč a jež své barvy docilují častými návštěvami místních horstev, kde nevynechají ani jediné chvíle, když

zornička vyjde a tvář se nastaví paprskům, zatím co oči se zakryjí brýlemi buď domácí výroby nebo draze importovanými. Opalovač domácí nelituje několikrát loupání se a pečlivě dále nastavuje svoji tvář slunečním paprskům, aniž si všimá slečen na horách. Dík tomu, že získá hnědou barvu v obličejí, vrhá se raději na lov slečen městských — mezi týdnem, když není na horách — neboť těm opálení imponuje, zatím co lyžařky

jsou opáleny samy, takže něco podobného považují za běžnou věc, nikoli příležitost k seznámení.

Konečně třetí kategorií jsou opalovači příležitostní, k nimž jednoho dne přijde třeba ŮRO a vyzve je, aby jeli do hor. Na lyže je pozdě, nehledě ani na to, že by jim na polobotkách nedržely, a tak nový horský přírůstek, pokud nehraje žolíky, sedává na verandě, neboť ve sněhu se brouzdat nedá a večer se pak diví, co že ho ta tvář tak páli. Počiná-li si tak týden, přiveze si do Prahy, neb jiného místa, dostatek ohnivě červené barvy na svých licích, případně i čerstvě oloupanou kůži. Známí říkají: je, vy jste byl(a) na horách! — a jeden odpovídá: To nic není, to počkejte až zhnědnu. — A čeká, obvykle nadarmo a za pár dní marně dokazuje, že byl na horách, poněvadž se líc opět pokryje zdravou lesní barvou (les je jak známo zelený) a člověk pak nikoho nepřesvědčí, že byl na horách. (Co máte odpovědět, když takový vtípálek na to řekne, že jste tam asi musel chodit pod slunečníkem, nebo, že vás budili až večer.)

Ovšem, nutno zde na tomto místě také poukázat na nemrav, který v tomto opalovacím sportu vládne. Dříve jste potkali jen pár opálených lidí, neboť do hor jel jen někdo a bylo zaručeno, že společnost bude vskutku decentní. Dnes pomalu do Špindlu jede každý student a skaut, takže to není žádnou zvláštností, která by imponovala. Dnes se dokonce někdy stane, že je septimán více opálen než majitel továrny, takže by si je prostý lid mohl po této stránce dokonce i splést.

A nakonec bych chtěl ještě poukázat na svého přítele, který měl jedinečný způsob jak se přesvědčovat o tom, zda mu někdo nelže. Když jste mu řekli, že jste byli na horách, tak vám jednoduše sáhl ukazováčkem na tvář, čímž na první pohled poznal, zda jste vskutku byli na horách, či zda vaše opálení dodala Lavecká.

Napište nám, co se Vám líbí

a co byste chtěli číst

v ZIMNÍM SPORTU

POTŘEBY PRO LYŽAŘSKÝ SPORT A HOCKEY dodá

„U FOTBALISTY“, A. Fantová, Praha-Karlín, Královská 89, roh Karlovy. Telefon 647-61.

Lyžařská sezóna v Sovětském svazu skončila. Byla letos vyplněna zajímavými závody, jichž se zúčastnilo několik milionů sportovců. Pres čtyři miliony mladých mužů a žen startovalo v závodech odborářské mládeže. Státisíce sportovců se zúčastnilo Zimní Spartakiady ruské federace a Ústředního výboru sovětských odborových svazů. Také lyžařské závody zemědělské mládeže byly pořádány v masovém měřítku.

Sovětské sportovci prokázali opět znamenitou vytrvalost. Zajímavé je, že lyžařský běh na 50 km se stal jednou z nejpobulárnějších lyžařských soutěží. Pro uplynulou sezónu bylo příznačným zjevem, že se objevila spousta nových mistrů. Více než dvě třetiny mistrovských titulů získali letos po prvé mladí závodníci. Nejlepšího výsledku z žen dosáhla Zinaida Tolmachová z Moskvy, která měla na 5 km čas 23:17 min. a Anastasia Plotniková, která zaběhla 8 km za 32:35 min.

Z mužů byl v běhu na 18 km nejlepším Alexandr Demaško z Leningradu časem 1:15:09 hod. Mistrem na 50 km je Michal Protassov z Moskvy časem 3:54:37 hod.

Také skoky na lyžích byly v minulé sezóně oblíbenou soutěží. Mladý sportovec Juri Skvorcov z Moskvy dosáhl skoků 45 a 49,5 m. V závodě sdruženém získal mistrovský titul Ivan Mokropulo.

DR JIŘÍ JELÍNEK
náčelník SLRČS

Olympijský kruh

V posledním čísle „Zimního sportu“ jsme přinesli první část referátu náčelníka SLRČS Dr. Jiřího Jelínka pod nadpisem „Olympijský kruh“. Pres bezpočetné telefonické i osobní urgency nám náčelník SLRČS nedodal pokračování svého referátu a proto čtenáři „Zimního sportu“ musí počkat tak jako čekáme my, až si pan náčelník udělá čas, aby rukopis dopsal.

Redakce.

*pokračování
na strane 242*

Vydarená Velká noc lyžiarov vo Vysokých Tatrách

Tohoročná Velká Noc vo Vysokých Tatrách bola vo znamení dvoch lyžiarskych podnikov. Preborov LSS v skoku prostom a preteku sdruženom, ktorý poriadal KSTL Štrbské Pleso s poverenia LSS a Obrovského slalomu o pohár Tatranskej Lanovky, ktorý poriadal odbor KSTL v Tatranskej Lomnici. Týždeň pre uzáverkou prihlášok bolo rozhodnuto, že verejný pretek v skoku na Štrbskom Plese bude súčasne aj bojom o Pohár kongresového mostku. Verejný závod v skoku a obrovský slalom bol medzinárodne prístupný a zúčastnilo sa na nich 5 poľských závodníkov pod vedením Meczysława Pielnińskiego.

Sdružený závod o prebory LSS bol veľmi slabo obslaný, a mal vyložený favorit v Nemesegym, ktorý presvedčivo vyhral v behu a zdalo sa, že ho nik nemôže ohroziť. V druhej časti v skoku však dvarazy upadol a prebornický titul si odniesol Jakub Majerčák zo Svitú. Do Svitú putoval aj druhý titul o ktorý sa bojovalo prebor juniorov, ktorý vyhral Nemček. Prebor Slovenska v skoku prostom získal Robert Jelšič, zo Zvolena, troma vyrovnanými skokmi ktorými sa zaradil medzi našu elitu skokanov. Vo verejnom závode v skoku bojovalo 27 skokanov všetkých tried o Pohár kongresového mostku všetne 4 Poliakov, medzi ktorými olympionik Krzeptowski sa ukázal najlepším. Sviedol súboj s našimi troma najlepšími skokanmi Belonožnikom, Cisařom a Antoninom Lenemajerom v ktorom sa dostal až na tretie miesto. Len 7 skokov s absolvovaných 81 sa skončili pádom, čo svedčí o dobrej príprave mostku, hoci na celú najazdovú vežu sa musel sneh naniesť. Závodom prizeralo početné obecenstvo, ktoré bolo s predvedeným športom plne spokojené. Ešte v nedeľu poobede začalo stehovanie obecenstva i niektorých závodníkov do Tatranskej Lomnice, kde bol v pondelok obrovský slalom. Kapacita lanovky ani zďaleka nestačila zolať ten ohromný nával cestujúcich a veru bolo veľa tých ktorý neľutovali a vydali sa na Skalnaté Pleso pešo. No oplátilo sa im — jedinečne krásny deň, bezvetrie a slunko od rána do večera to bol rámec, ktorý sa pričínil o zdar pondelňajšieho preteku. Závod mal rekordný počet prihlášok, so ženami viac ako sto sjazďárov a okrem toho ešte aj dorast a mládež ktorá pred otvorením obrovského slalomu mala sjazd.

Okrem Brchela, ktorý je zranený

boli prihlásení všetci naši olympionikovia, i všetky naše najlepšie ženy. Behom treningu sa však lahko poranil Špaček, ktorý neštartoval. Trať postavená náčelníkom LSS Kocumom mala štart vo Lomnickom sedle a bola dlhá 1800 m s výškovým rozdielom 500 m. Širšie branky dovoľovali vyvinúť značnú rýchlosť — najmä vo vrhnej časti trate. Ukázalo sa však, že bolo len málo tých ktorí vydržali so silami až do cieľa a došli trať bez pádu. Cieľ bol na Skalnatom Plese kam bola svedená strnším bubnom pod „Čertovo zahrádkou“ kde bolo postavených niekoľko ťažších bránok, ktoré sa však staly osudné tým, ktorý precenili svoje sily a pustili si to nad pomery. V celku si však všetci závodníci slalom pochvalovali. Závod sám doniesol úspechy slovenským závodníkom. Víťaz Daňo Šlachta konečne pretrhol smolu, ktorá sa mu toho roku lepila na päty. V troch závodoch bol vždy tesne za Šponarom o zlomek sekundy. Prvý raz v majstrovskom sjazde, druhý raz v druhom kole slalomu, len o 2/10 sec. Po tretí raz to bolo na Chlebe, kde iba silný nápor víchrice práve v okamžike keď prichádzal do cieľa ho pripravil o víťazstvo. Jeho víťazstvo bolo presvedčivé a jeho štýl nadšene aplaudovaný obecenstvom. Škoda, že Šponar mal ťažký pád, ktorý ho posotil až na 6 miesto. Podľa súkromného merania bol Šlachta už v dvoch tretinách trate rýchlejší ako on. I na druhé miesto sa dostal Slovák Vlado Krajňák, hoci mal pád, čo je iste veľkým úspechom. Tretie miesto Dušana Charvátu bolo iste prekvapením, tak isté ako štvrté Šlívko vo Svitú.

Ženy štartovali na zkrátenej trati a víťazstvo Nektivapilovej bolo odmeňované prítomným obecenstvom potleskom. Ale si ho aj zaslúžila, lebo išla celú trať v dravom štýle, ktorý nás presvedčil, že majstrovský titul je v dobrých rukách. Prítomný vedúci poľských lyžiarov bol výkonom našich žien tak nadšený, že tri najlepšie pozval na medzinárodné závody žien v sjazdu a slalome, ktoré budú ešte v tejto sezóne v Zakopanom. Podľa očakávania Moserová skončila na drohom mieste a Petrová bola tretia. Je len škoda, že pri štarte Reinwartovej, ktorá štartovala ako prvá žena došlo k technickej poruche v telefoni, ktorá vyradila tuto sympatickú závodníčku zo súťaže. Bol jej sice povolený náhradný nový štart, ale Malu sa už na štart nedostavila.

—km—

VELIKONOCE VE VYSOKÝCH TATRÁCH

Velikonočních svátků využili letos lyžaři KSTL ve Vysokých Tatrách a uspořádali před ukončením sezóny Přebory Slovenska ve sdruženém závodě, ve skoku prostém s mezinárodní účastí na Štrbském Plese a sjezdáři Obří slalom na Skalnatém plese o putovní pohár visuté lanovky. Výborné sněhové poměry umožnily provést tyto vrcholné závody slovenských lyžařů, kteří pozvali kromě Poláků také závodníky z Čech. Když z Harachova došla zpráva, že tradiční největší skokanský závod o „Pohár Kongresového můstku“ není možno pro nedostatek sněhu na můstku uspořádat, přijalo náčelnictvo SLRČS nabídku k uspořádání XXV. ročníku na Boží Hod na Štrbském Plese. V hodině dvanácté, několik málo dnů před velikonoce, se podařilo vyrozumět jak denním tiskem, tak rozhlasem, oběžníky klubům a přímými oznámeními asi 30 skokanů podle umístění na mistrovství. Do Tater nastoupilo obětavou cestu přeplněným vlakem asi 10 krkonošských skokanů, kteří tvořili téměř polovinu všech závodníků, startujících v závodě! Je škoda, letošní ročník měl tak malou účast závodníků, zejména malou účast slovenských skokanů, což bylo až zarážející.

Teprve v neděli dopoledne, bylo několika skokanům umožněno jedním skokem před hlavním závodem vyzkoušet můstek! Mnoho diváků se přišlo podívat na nejlepší čs. skokany v boji s Poláky. Nádherné slunečné počasí dodalo závodu krásný rámeček, nedovolilo však závodníkům docilovat větších délek, pro které je můstek vybudován, neboť se skákalo z polovičního nájezdu. Sníh zde ustoupil prudkým slunečním paprskům a musel být pracně nanášen. Olympionik Joska Císař měl v závodě naskákáno nejvíce metrů, musel však ustoupit vítězství mistru RČS 1948 Mil. Bělonožníkovi, který tak stylově lepšími skoky připojil titul vítěze Poháru Kongresového můstku 1948 k titulu mistrovskému. Potěšitelným překvapením byli harachovští mladí skokani, vítěz II. tř. Thomas, vítěz dorostu Rieger. Dorostenec Rieger, v pátek na neupraveném můstku zlámal své „drahocenné“ skočky od Ruuda, marně očekával zapůjčení náhradních lyží z Tatranské Lomnice a nezbylo mu, než střídat se na Janatových lyžích. Velikonoce lyžařů ve Vysokých Tatrách byly zakončeny v pondělí Obřím slalomem, který byl odstartován z Lomnického sedla. Trať měřila 1800 m s výškovým rozdílem 500 m, pro ženy o 300 m kratší. Mezi 80 startujícími muži a 12 ženami, svedli boj o vteřiny s favority Šponarem a Šlachtou, již i uzdravení olympionici Krajňák a Parma. Výbornému Šlachtovi se podařilo konečně odvetu z mistrovství a závodu Pod Chlebom. Zvítězil v nejlepším čase dne za 1:46:5 min., zatím co Šponar po dvou pádech skončil celkově až na 6. místě. Dalším překvapením je porážka závodníků I. třídy 4 nejlepšími ze třídy II.

Výsledky:

Přeborníkem Slovenska v závodě sdruženém: Majerčák Jakub, KSTL Svit, 418.3 body.

I. třída: 1/2 Nemessegy Elemér, KSTL fin. stráž St. Smokovec, skok 142.6, běh 240, celkem 382.6 bodů.
II. třída: 1/1 Majerčák Jakub, KSTL Svit, 194.8, 223.5, 418.3 b., 2/3 Ruttkay Karol, KSTL Svit, 192.7, 147, 339.7 b., 3/4 Mistrík Marian, KSTL Jasenice, 147.4, 170.25, 317.65 b., 4/5 Jelšic Robert, KSTL Zvolen, 216.3, 63, 279.3. Junioři: 1/1 Nemček Jozef, KSTL Svit, 178.2, 240, 418.2 b., 2/2 Šliačsky Ján, KSTL Ružomberok, 195.2, 200.25, 395.45 b.

Vítězem XXV. ročníku POHÁRU KONGRESOVÉHO MŮSTKU se stal:

Miloslav BĚLONOŽNÍK, Lyžařský klub Liberec, 312.4 bodů.

I. třída:

- 1/1 Bělonožník Miloslav, LK Liberec, 321.4 b. (48, 50 a 53),
- 2/2 Císař Josef, SK Lomnice n. P., 319.8 b. (50, 52.5 a 52.5),
- 3/3 Krzeptowski Jozef, Polsko, 319.1 b. (48, 49 a 51),
- 4/4 Lenemajer Antonín, LTBK Nový Svět, 318.7 b. (47, 49 a 51),
- 5/5 Janata Bořivoj, LK Severák Jabl., 310.7 (47, 48 a 49),
- 6/8 Kozák Tadeusz, Polsko, 308.4 b. (48, 50 a 53),
- 7/9 Jelšic Robert, KSTL Zvolen, 308.1 b. (49, 48 a 48),
- 8/10 Skrbek Josef, SK Vítk. žel. Ost., 297.3 b. (48, 48 a 47),
- 9/11 Gansienica Miecz. Polsko, 292.7 b. (45, 47 a 46),
- 10/13 Lenemajer František, LTBK Nový Svět, 290.7 b. (43, 47 a 45).

II. třída:

- 1/6 Thomas Emil, LTBK Nový Svět, 309.8 b. (49, 50 a 50),
- 2/12 Klamerus Jan, Polsko, 290.9 b. (42, 46 a 44),
- 3/14 Majerčák Jakub, KSTL Svit, 281 b. (45, 43 a 43).

Junioři:

- 1/17 Veljačik Tibor, KSTL B. Bystrica, 257.8 b. (43, 43 a 41),
- 2/18 Koucký Josef, LZK Praha, 249.5 b. (40, 42 a 43),

3/19 Nemček Jozef, KSTL Svit, 241.8 b. (38, 35 a 39).

Dorost:

1/7 Rieger, LTBK Nový Svět, 309.2 b. (47, 51 a 50.5).

Přeborníkem Slovenska ve skoku prostém: Jelšic Robert, KSTL odbor Zvolen, 308.1 b.

I. třída:

1/1 Jelšic Robert, KSTL Zvolen, 308.1 b. (49, 48 a 48 m), 2/9 Duží Ján, KSTL Ružomberok, 178.1 b. (34 p., 36 a 38 m), 3/10 Mistrík Marian, KSTL Jasenice, 161.6 b. (36.5, 32 p. a 38). II. třída: 1/2 Majerčák Jakub, KSTL Svit, 281 b. (45, 43 a 43), 2/3 Čierny Jaromír, KSTL B. Bystrica, 267 b. (39, 38 a 42), 3/4 Ruttkay Karol, KSTL Svit, 262 b. (42, 40 a 40), 4/11 Šlang Julius, KSTL B. Bystrica, 134.6 b. (39 p., 42 a 40), 5/12 Lupták Ondrej, KSTL Ružomberok, 93.6 b. (33 p., 30 p. a 29). Junioři: 1/5 Veljačik Tibor, KSTL Ban. Bystrica, 257.8 b. (43, 43 a 41), 2/6 Nemček Jozef, KSTL Svit, 241.8 b. (38, 35 a 39), 3/7 Liška Štefan, KSTL Ban. Bystrica, 207.2 b. (44 p., 44 a 40), 4/8 Šliačsky Ján, Ružomberok, 201.4 b. (42, 40 p. a 41).

Obří slalom: Vítěz: Šlachta Daniel, KSTL Svit.

I. třída: V nejlepším čase dne 1:46:5 min.

1/5 Parma Zdeněk, P. J. Radhošť Frenštát, 2:02:3, 2/6 Šponar Antonín, SK Slavia Praha, 3/7 Ing. Klozar Václav, SK Slavia Praha, 4/8 Tibor Lehotský, KSTL Lipt. Sv. Mikuláš, 5/10 Gansienica Miecz., Polsko. II. třída: 1/1 Šlachta Daniel, KSTL Svit, 1:46:5, 2/2 Krajňák Vlado, KSTL Tat. Lomnica, 3/3 Charvát Dušan, VS Brno, 4/4 Šlivka Štefan, KSTL Svit. Junioři: 1/24 Toman KSTL Čadca, 2:34:5. Třída starších: 1/13 Šoltés, KSTL Tat. Lomnica, 2:15:1. Ženy: 1. Nekvapilová Alexandra, SK Slavia Praha, 1:24:5, 2. Moserová Božena, LZK Praha, 1:32:6, 3. Petrová Jolana, KSTL Tatranská Lomnica, 1:45:2, 4. Parmová L., P. J. R. Frenštát, 5. Rumlová, VS Brno.

Sjezd dorostenců na trati dlouhé 1 km: 1. Gerek KSTL Lipt. Sv. Mikuláš, 45.4 vt. Sjezd dorostenek na trati dlouhé 1 km: 1. Kocumová, KSTL Ban. Bystrica, 50 vt.

Z P R Á V Y

Velká sjezdová cena Československa.

V sobotu a v neděli 3. a 4. dubna uspořádala Jesenická župa SLRČS v oblasti Vysoké Hole v Jeseníkách VII. ročník „Velké sjezdové ceny Československa“. První den v sobotu byl na pořadu sjezd na trati dlouhé 2500 m s výškovým rozdílem 540 m a v neděli pak slalom. Sjezd vyhrál přesvědčivě mistr republiky Šponar, ale ve slalomu byl předstížen slovenským závodníkem Šlachtou. V alpské kombinaci získal Šponar o bod více než Šlachta a zajistil si tak vítězství v soutěži. Kategorii žen jak ve sjezdu, tak i slalomu a alpské kombinaci vyhrála Tvrzská ze Slavie před Petrovou.

Výsledky:

Sjezd:

Muži: 1. Šponar (SK Slavia) 1:32.5 min., 2. Šlachta (KSTL Svit) 1:34.1 min., 3. V. Krajňák (KSTL Tatranská Lomnica) 1:34.4 min., 4. Ruml (VS Brno) 1:34.5 min., 5. Brauner (SK Slavia) 1:36.1 min., 6. Pituča (Frenštát pod Radhoštěm) 1:36.5 min.

Ženy: 1. Tvrzská (SK Slavia) 1:56.2 min., 2. Petrová (KSTL Tatr. Lomnica) 1:57.4 min., 3. Polednová (Sokol Přerov) 2:09.1 min.

Slalom:

Muži: 1. Šlachta (KSTL Svit) 2:06.3 min. (1:03.9 a 1:02.4 min.), 2. Šponar (Slavia) 2:07.5 min. (1:03.9 a 1:03.6 min.), 3. Krajňák (KSTL Tatr. Lomnica) 2:12.8 min. (1:05.9 a 1:06.9 min.), 4. Ruml (VS Brno) 2:17.6 min. (1:06.4 a 1:11.2 min.), 5. Pituča (Frenštát p. Radh.) 2:17.9 min. (1:09.5 a 1:08.4 min.), 6. Chovanec (KSTL Tatr. Lomnica) 2:19.6 min., 7. Straka (KSTL Tatr. Lomnica) 2:21.6 min., 8. Brauner (Slavia) 2:22 min., 9. Nikodým (ZK Stalinyvy závody) 2:23.2 min., 10. Charvát (VS Brno) 2:23.5 min.

Ženy: 1. Tvrzská (Slavia) 2:33.8 min. (1:18.2 min.), 2. Petrová (KSTL Tatr. Lomnica) 2:37.6 min. (1:15.8 a 1:21.8 min.), 3. Lukešová (Špindlerův Mlýn) 2:45 min. (1:27.1 a 1:17.9 min.).

Alpská kombinace mužů: 1. Šponar (Slavia) 156 b., 2. Šlachta (KSTL Svit) 157 b., 3. Krajňák (KSTL Tatr. Lomnica) 161 b., 4. Ruml (VS Brno) 163 b., 5. Pituča (Frenštát p. Radh.) 166 b., 6. Brauner (Slavia) 167 b., 7. Chovanec (KSTL Tatr. Lomnica) 167 b., 8. Charvát (VS Brno) 170 b., 9. Apl (Malá Skála) 172 b., 10. O. Krajňák (KSTL Tatr. Lomnica) 172 b.

Alpská kombinace žen: 1. Tvrzská (Slavia) 193 b., 2. Petrová (KSTL Tatr. Lomnice) 196 b., 3. Polednová (Sok. Přerov) 226 b., 4. Lukešová (Špindlerův Mlýn) 236 b.

II. ročník „Božidarského obřího slalomu“

byl uspořádán na velikonoční pondělí lyžařským klubem Jáchymov na Klínovci v Krušných horách. Závod se jel na trati dlouhé 900 m s výškovým rozdílem 240 m. Trať měla 55 branek a jela se dvakrát. Putovní pohár LK Jáchymov získal absolutní vítěz Nikodým z SK Stalinyvy závody Most. Výsledky:

I. třída: 1/1 Nikodým (Stalinyvy závody Most) 3:17.4 min., 2/2 Holina (Stalinyvy závody Most) 3:47.1 min., 3/4 Hübner (Slavia Karlovy Vary) 3:52.8 min., 4/5 Švec (Sokol Karlovy Vary), 5/7 Krajňák (LK Jáchymov).

Třída starších A: 1/6 dr. Káněra (LK Jáchymov) 4:08.4 min., 2/11 Příhoda (Slavia Karlovy Vary) 5:16.2 min., 3/26 dr. Richter (Sokol Karlovy Vary).

Třída starších B: 1/3 Karásek (Sokol Karlovy Vary) 3:48.6 min.

Junioři: 1/13 Danihel (LK Jáchymov) 5:49 min.

Kategorie žen: 1. Dostálová (SK Karlovy Vary) 5:18.6 min., 2. Temsová (SK Karlovy Vary).

Obří slalom v Chamonix

konal se na zledovatělé trati za nepříznivého počasí. Trať měla výškový rozdíl 500 m a 55 branek. Zvítězil Huertas 2:15 min. před Y. a J. P. Mussaty 2:26.4 min., kteří se dělili o druhé a třetí místo (všichni Francie). Ital Saligri byl za 2:28.2 min. čtvrtý, Nor Lunde 2:33.4 min. pátý. V soutěži žen obsadily první dvě místa Švýcarky: 1. Aussoniová 2:40.4 min., 2. Kellerová 3:14 min., 3. Agnielová (Francie) 3:15 min. Soutěž mužstev vyhrál Racing SC de Paris před Ski Clubem z Benátek a Bruselem.

Švýcarsko.

Mistrovství v běhu na 50 km vyhrál R. Zurbriggen za 3:19:28 hod., 2. Schild 3:29:40, 3. Bourban 3:39:12 hod. — Závod v sjezdu zvaný „Par-senn-derby“ na trati 11.200 m s výškovým rozdílem 2000 m vyhrál R. Olinger v novém rekordu 13:10.4 min., 2. Zimmermann 14:26.6, 3. Odermatt 14:31.4 min. Dosavadní rekord měl Rominger časem 13:27 min.

Jugoslavie.

Mezinárodní lyžařské závody ve sjezdu na Goře Čar v Macedonii přinesly ve sjezdu na trati 2000 m s výškovým rozdílem 750 m v soutěži mužstev vítězství Jugoslavie v celkovém čase 11:31.8 min., před Bulharskem 12:56.5 min. a Rumunskem 14:03.3 min. Jihoslované obsadili první čtyři místa a nejrychlejším mužem byl Mulej časem 3:37.8 min.

Poukázali jste již Kčs 80.— jako předplatně na
XXXIV. ročník „ZIMNÍHO SPORTU“?

Takovou lyžařskou obuv dodávají jen

Standa

ZÝMA

výrobata speciálně sportovní obuv

PRAHA XVII, KOŠÍŘE, ST. PIVOVAR, TEL. 465-72

NAVŠTIVTE BOŽÍ DAR (1028m)

HORSKÝ HOTEL
ZELENÝ DŮM
Tel. 3

HOTEL PRAHA
Tel. 5

MAYEROVKA -
HORSKÁ BOUDA
A. HOSEK — Tel. 12

Cukrárna a kavárna
VESELÝ — Tel. 10

Restaurace
a uzenářství
J. PEŠEK — Tel. 8

Koloniál
a lahůdky
L. KAŇENSKÝ — Tel. 11

SPORTOVNÍ DŮM A PENSION

LÁĎA KARÁSEK - Tel. 7

*Chcete strávit příjemnou sobotu
a neděli, či zimní dovolenou v horách?*

Zveme vás do horského hotelu

„Na českém pomezí“

v Cinvaldě v Krušných horách.

*Výborná kuchyně, ústřední topení, teplá a studená
voda. Vhodné terény pro lyžování a sánkování. Ne-
ustálé autobusové spojení s lázněmi Teplice-Šanov.*

Dotazy a objednávky pokojů řiďte na:

Horský hotel „Na českém pomezí“, Cinvald,
telefon 7.

*Vše pro náročného lyžaře v Krušných horách -
krásné lyžařské terény,
ale i la domáci kuchyně, ústřední topení,
teplá voda, garáže, telefon čís. 8*

Hotel

„PŘÁTELSTVÍ“ MOLDAVA

MIROSLAV SEKERA, nájemce.

Od roku 1810
vedoucí značka
pečiva

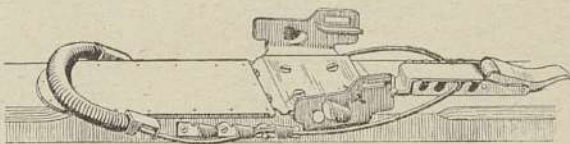

J. Jina
NEJSTARŠÍ TOVARNA NA SUCHARY A CUKROVINKY
Lomnice n. Pop. Zál. 1810

*Chcete strávit příjemnou sobotu a neděli či zimní dovolenou
v horách? Zveme Vás do horského hotelu*

»NA PŘIBILOVĚ CHATĚ«

*v Mikulově v Krušných horách
Domáci kuchyně, ústřední topení, nejlepší terény v okolí, lyžař-
ské i sánkařské, výhodné vlahové spojení.
O všestranné pohodlí se postará „PŘIBILOVA CHATA“, Mikulov
p. Hrob u Teplic-Šanova*

Lankové vázání a universální čelisti zn. „HOLOUBEK“
pro každou botu, lepené lyže, veškerou výzbroj pro zimní
sporty vyrábí a dodá

RUDOLF HOLOUBEK,
SPORTOVNÍ ZÁVOD,
Hradec Králové I.

TELEFON 3023.

*Při sportu, na každém kroku
Vás spolehlivě chrání*

POJIŠTOVNA
SLAVIA
NÁRODNÍ PODNIK

Lyže vyrábí **Jadrníček**

továrna

Fryšták na Moravě

ŽELEZNÁ RUDA

MĚSTYS

střeaisko zimních sportů

na Šumavě

HOTEL SIROTEK

ŠPIČÁK - ŠUMAVA

Výborné lyžařské terény!

Hotel PROKOP na Špičáku

NEJVĚTŠÍ HOTEL NA ŠUMAVĚ.

V lednu, únoru a březnu výhodné pence.

Železniční stanice Špičák, tel. Špičák č. 1

MAJITEL J. PROKOP

HOTEL „JEZERNÍ STĚNA“

ŠPIČÁK - ŠUMAVA

10 minut od dráhy — telefon č. 26

LYŽE JASANOVÉ — LEPENÉ,

hockeyové hole vyrábí

ARCHITEKT HENDRYCH

PARDOBICE

Dokonalé skládací kajaky značky

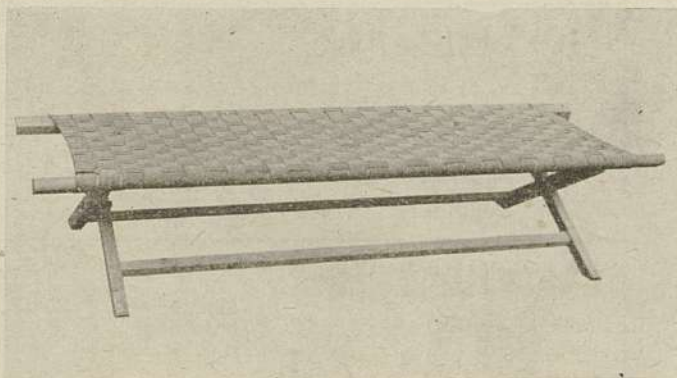
MODELA

VZOR. A ZN. ZÁK. CHRÁN.

*jednosedadlové, dvousedadlové,
slalomové (na této lodi bylo získáno
mistrovství ČSR ve slalomu pro rok 1947),
podvozky, dvojpádla, třecí pásy,
pasty vyrábí a prodává*

ARCH. JOS. FR. ČERNIL

BRNO, PALÁC ALFA TEL. 13904

ROZLOŽENÉ

NOVINKA!

Skládací lůžkové lehátko je nepostradatelné

V CHATĚ - V ZAHRADĚ

PŘI KOUPÁNÍ - PŘI SLUNĚNÍ

VYRÁBÍ A DODÁ

J. BENDA DŘEVOVÝROBA

PRAHA - PODOLÍ, PŘEMYSLOVA 74

TELEFON Č. 918-70

*Hodně sluníčka, krásný sníh
a dokonalý oddech najdete na Krkonoších.
My vám připravíme odpočinek
v příjemně vytopených místnostech
nejvyšší boudy v Krkonoších.*

Československá bouda na Sněžce

Leischnerova bouda

*1265 m n. m., krásné lyžařské terény
18 pokojů, 40 lůžek a společná noclehárna, výborná
kuchyně, ústřední topení, teplá a studená voda
pp. Velká Úpa, telefon číslo 7 -
EVŽEN ĎURKO, majitel*

CHATA NA VYHLÍDCE - PEC 206

KRKONOŠE, telefon 7, 1050 m n. m.

Teplá, studená voda, ústřední topení,
známá výtečná domácí kuchyně.

Národní správce Karel Skalník.

HOTEL „PANORAMA“

970 m n. m. — Bohumil SYROVÝ, nár. správce

PEC (KRKONOŠE) Tel. 24

18 dvoulůžkových pokojů, ústř. topení, teplá, studená tek. voda,
domácí kuchyně — telefon 24.

Chata HUBERTUS *vás zve k příjemnému pobytu*

Domácí kuchyně - dobrá vína. - 21 pokojů s tek. teplou a studenou vodou. - Ping-pong, knihovna, středisko letních i zimních sportů.

Josef Ptáčník, Černý Důl, tel. 8. Pec - Krkonoše.

FRISSOVA BOUDA

Krkonoše 1250 m n. m.

domácí prostředí, ideální poloha,
pošta Hořejší Vrchlabí.

Vojtěch Šubrt

RENNEROVY BOUDY 106,
Krkonoše v. n. m. 1250, p. Hořejší Vrchlabí.

Lyžaři, u nás najdete nejlepší pohodlí, domácí kuchyni v zimě v létě.

*Po celý život
Vám sloužím*

PRVNÍ
ČESKOSLOVENSKÁ
POJIŠTOVNA
národní podnik

Krkonoše 1100 m n. m.

„Mělnická chata“

Pec — Lencova hora č. 245.

Náj. V. GLASR, telefon 31.

Stalingradská chata

PEC - LENCOVA HORA, tel. aut. 8.

12 pokojů, ideální lyžařský terén!

Majitel St. Čepelka.

SMETANOVA CHATA

PEC — KRKONOŠE, telefon 22, 950 m n. m.

20 pokojů, ústřední topení, teplá a studená voda,
koupelna, domácí kuchyně.

K. LEFLER.

Čapkova chata

PEC - KRKONOŠE - TEL. 18, 1.050 m n. m.

*Ústřední topení, teplá a studená voda,
domácí kuchyně — Terén pro lyžaře!*

František Skalický, hoteliér

PENSION JABLOŇKA

VELKÁ ÚPA 199

Sluneční strana, tel. 24, Krkonoše
Tekoucí teplá a studená voda -
ústřední topení

HOTEL „RADIUM“

VELKÁ ÚPA — KRKONOŠE

Výborná kuchyně, ústřední topení, tekoucí teplá -
studená voda, garáže - Telefon 11

J. KRČMÁŘ

ŠOLC

PENSION - RESTAURACE
DOLNÍ MALÁ ÚPA 45,
KRKONOŠE TELEFON 2.
E. MAREŠOVÁ.

Krásný kout osvobozeného pohraničí.

NOVÝ SVĚT - HARRACHOV

vyhledávané středisko zimních sportů

Pekařství
telefon 58
Břetislav Vokřínek

Koloniál a lahůdky
telefon 22
V. Brzoň

**Obchod smíšeným
zbožím**
telefon 39
Jiří Neřuka

**Pohorské konsumní vý-
robní a úspor. druž-
stvo, sp. s r. obm.
v Semilech**
telefon 45

Drogerie Krakonoš
telefon 25
Josef Boček

**Brašnárství a sportovní
potřeby**
telefon 49
F. Lenemayer

Galanterie, textil, papír
telefon 18
Zdeněk Cívín

Osobní autodoprava
telefon 56
Mil. Kos

Seifenbašská tkalcovna
Rýžoviště
telefon 8

Hotel „Radio“
telefon 19
Otomar Kafka, hot.

Hotel „Sport“
telefon 7
M. Dumek, hot.

Řeznictví a uzenářství
telefon 38
Boh. Drahoňovský

Hotel „Bellevue“
telefon 15
**Bohuslav Horáček,
hoteliér**

Harrachovské sklárny, národní podnik
NOVÝ SVĚT - HARRACHOV
Založeno 1630. *Značka jakostního skla.*

Hotel „Herčík“
telefon 48
Ant. Kučera, hot.

Hotel
„Mumlavský vodopád“
telefon 20
J. Tyl, hot.

Obchod a pekařství
telefon 14
Václav Vozenilek

Osobní autodoprava
telefon 56
Mil. Kos

Hotel „Erlebach“
telefon 6
Ant. Kučera, hot.

Pension „Diana“
Miloslav Růžička

Pekařství a koloniál
telefon 34
Jan Lukeš

Seifenbašská tkalcovna
Rýžoviště
telefon 8

Hotel „Krakonoš“
telefon 53
J. Mayer, hot.

Restaurace „U čerta“
telefon 44
Josef Polman, rest.

Výzbrojní stanice Svazu lyžařů RČS
telefon 24
A. Lenemayer, ved.

Hotel „Kotrba“
telefon 4
bratři Mizerové

**Restaurace „U mumlav-
ského vodopádu“**
telefon 20
M. Šimůnková, rest.

Lyže

z Ia horského jasanu
a lepené lyže od fy:

Viktor Nesvadba
nástupce Karla Koldovského
Nový Svět - Harrachov, č. 122.

Telefon č. 3.

Hotel „Koruna“
telefon 12
Emil Ulrych, hot.

Cukrářství a kavárna
telefon 26
Alois Bartoš

Hotel „Praha“
telefon 16
Miloslav Bartoš, hot.

Řeznictví a uzenářství
telefon 55
František Kučera

LÁZNĚ KOŘENOV

v Jizerských horách, stanice Polubný-Kořenov, výška 750 m, lázeňské a rekreační středisko. Výhodný terén lyžařský, východisko vylětů do Krkonoš.

Lázně rašelinné, sírné, uhličité, bylinné, vzduchové, elektrické.

Léčí: rheumatismus, ischias, ženské choroby a vleké jich následky.

Ubytovací podniky: Lázeňský dům, Lázeňský hotel, Lesní bouda, Údolní bouda, Zvonice, Na vyhlídce, Martinské údolí, Nádražní restaurace, Na Jizerce, restaurace Řípek, Hnyk, Vohnout.

Informace u Lázeňské správy.

Telefon č. 16.

DVORAČKA v Krkonoších

20 pokojů, ústřední topení, tekoucí teplá a studená voda, lázeň. Výborná kuchyně, ideální lyžařský terén. Pošta Horní Rokytnice nad Jizerou.
Telefon č. 11.

Ella PŮHONNÁ, majitelka

Turnovská chata na Štěpánce

Jizerské hory 958 m n. m.

PŘÍCHOVICE u Tanvaldu, telefon č. 9.

Vyhledávané lyžařské středisko. - Vyhovující i nejnáročnějším, 14 pokojů, spol. noclehárny, koupelny, sprchy. Ústřední topení, teplá a studená voda v celém domě.

HOTEL „Mařatka“

VYSOKÉ NAD JIZEROU

*Při návštěvě Krkonoš neopomíňte nás navštívit!
Garáže — Telefon číslo 7*

BOHUMIL MIKULKA, hoteliér

Brambory, krmiva, stavebniny, selata

vám dodá

Hospodářské družstvo skladištní a výrobní
ve Vysokém n. Jiz., telefon 16.

Hotel Kubát

BENECKO V KRKONOŠÍCH 880 m n. m.

Telefon Benecko č. 3.

*Ústřední topení, teplá a studená voda,
autogaráže. 36 pokojů.*

Dřevoprůmysl

JAN J. KOUBA

Chrudim

tesařství a pila - Chrudim IV. - telefon 78,
parní pila - Chrudim III. - telefon 63.

Účet Poštovní spořitelny 34213.

HOTEL »PANORAMA«

BENECKO — KRKONOŠE

*Nejvýše položený hotel v místě, 920 m nad mořem
11 pokojů s ústředním topením, teplá a studená voda
ve všech pokojích. — Cvičné a lyžařské terény u ho-
telu, garáže atd.*

MAJITEL L. KLOUDA

MEČÍŘ vyrábí zimní
i letní spor-
tovní potřeby
JILEMNICE

ZIMNÍ SPORT

ČASOPIS SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

9

ROČNÍK XXXIV • 1947-48 • CENA Kčs 7.—

NOVÝ SVĚT - HARRACHOV

vyhledávané středisko zimních sportů

Hotel „Radio“ telefon 19 Otomar Kafka, hot.	Hotel „Sport“ telefon 7 M. Dumek, hot.	Řeznictví a uzenářství telefon 38 Boh. Drahoňovský	Pekařství telefon 58 Břetislav Vokřínek
Hotel „Bellevue“ telefon 15 Bohuslav Horáček, hoteliér	Harrachovské sklárny, národní podnik NOVÝ SVĚT - HARRACHOV Založeno 1630. <i>Značka jakostního skla.</i>		Koloniál a lahůdky telefon 22 V. Brzoň
Hotel „Herčík“ telefon 48 Ant. Kučera, hot.	Hotel „Mumlavský vodopád“ telefon 20 J. Tyl, hot.	Obchod a pekařství telefon 14 Václav Voženílek	Obchod smíšeným zbožím telefon 39 Jiří Nefuka
Hotel „Erlebach“ telefon 6 Ant. Kučera, hot.	Pension „Diana“ Miloslav Růžička	Pekařství a koloniál telefon 34 Jan Lukeš	Pohorské konsumní výrobní a úspor. družstvo, sp. s r. obm. v Semilech telefon 45
Hotel „Krkonoš“ telefon 53 J. Mayer, hot.	Restaurace „U čerta“ telefon 44 Josef Polman, rest.	Výbrojní stanice Svazu lyžařů RČS telefon 24 A. Lenemayer, ved.	Drogerie Krakonoš telefon 25 Josef Boček
Hotel „Kotrba“ telefon 4 bratři Mizerové	Restaurace „U mumlavského vodopádu“ telefon 20 M. Šimůnková, rest.	Brašnářství a sportovní potřeby telefon 49 F. Lenemayer	
Hotel „Koruna“ telefon 12 Emil Ulrych, hot.	Cukrářství a kavárna telefon 26 Alois Bartoš	Galanterie, textil, papír telefon 18 Zdeněk Cívín	Osobní autodoprava telefon 56 Mil. Kos
Hotel „Praha“ telefon 16 Miloslav Bartoš, hot.	Řeznictví a uzenářství telefon 55 František Kučera	Seifenbašská tkalcovna Rýžoviště telefon 8	

Lyže

z la horského jasanu
a lepené lyže od fy:

Viktor Nesvadba
nástupce Karla Koldovského
Nový Svět - Harrachov, č. 122.

Telefon č. 3.

Vše pro zimní sport

dodá

Sportovní závod K. Č. T.

nájemce Viktor Pícha

Praha II, Školská 16, tel. 318-34.

Prodej i nečlenům.

SPORTOVNÍ POTŘEBY
kupujte u fy:

SPORT

DVOŘÁČEK

Speciální výroba
sportovních potřeb

PRAHA II,

JEČNÁ UL. Č. 24 - TELEF. 329-77

Vše pro lyže, hockey, bruslení,
football, tennis, rytmiku, ping-pong,
volleyball, tělocvik a jiné sporty.

JANSKÉ LÁZNĚ - ráj sportovců

Informace dodá

Lázeňská komise Janské Lázně

Vás srdečně zve!

SPORT RATH PRAHA, Příkopy 23 - tel. 222-26

51 let lyžařem, vím co národ lyžařský potřebuje. — Vlastní vzorné sportoviště Rathův
raně Luka Medník. Pěkný lyžařský terén 20756 $\frac{1}{2}$ cm nad mořem. — Sníh do 15. března.

LYŽE, SÁNĚ, SNĚHOVÉ BRUSLE,
lá z horského jasanu

JAN MIKULE

sportovní kolářství,

MARŠOV I, pp. Svoboda n. Ú. Telefon 004.

Vše pro zimní sport

Sport Strniště Praha II,

Na Poříčí 12. Telefon 248-88

Žádejte všude sportovní obuv

zn. HUM - KAR

vyrábí J. E. HUML, továrna sportovní obuvi,

Praha X, Rokycanova ul. 2,

továrna Borohrádek.

Vše pro sport dodá

Ota Hořejší, Praha II,

Lazarská 1. - Telef. 356-60

Prvotřídní výrobky
zimního a letního sportu

dodá družstvo

„DRUKOL“, Praha II,
Petrské nám. 7.

Lyžařské vázání zn. NOHYNEK
obdržíte ve všech sportovních obchodech

ANT. NOHYNEK

tovární výroba kovového zboží

PRAHA-NUSLE, Přemyslova nábř. 8, tel. 557-52

Dobré lyže z horského jasanu,

lepené hikorové pro běh, sjezd i turistiku
s příslušenstvím obdržíte u výrobce:

Bří Slonkové, Nové Město na Moravě

Lyžařům

DODÁVÁ LYŽAŘ **Průcha**

PRAHA II, NÁRODNÍ TR. 25 — TELEFON 33017

Ideální lyžařské terény
a cvičná louka pro začátečníky
i pokročilé!

Medvědí bouda

ŠPINDLERŮV MLÝN

Telefon čís. 33.

1054 m n. m.

HOTEL „SNĚŽKA“

ŠPINDLERŮV MLÝN,

ústřední topení
— garáže —
teplá, studená voda,
denní pence Kčs 110.—

Národní správce SVAT. VENC.

Telefon 26.

Do hor za sněhem a sluncem

na Labskou boudu

v západních Krkonoších

1284 m n. m.

Ústřední topení - Tel. Špindlerův Mlýn 21c

Alpský hotel

SVATÝ PETR — ŠPINDLERŮV MLÝN

Ústřední topení

Teplá, studená voda

Výborná kuchyně!

Ideální lyžařské terény!

Garáže

TELEFON č. 42.

HOTEL-PENSION JANOŠÍK ŠPINDLERŮV MLÝN-BEDŘICHOV

Moderně zařízený a odborně vedený podnik v klidném ústraní
střediska. Lyžařský terén přímo u podniku. Ústřední topení,
teplá tekoucí voda, domácí kuchyně, garáže. - Telefon čís. 72.

Hoteliér Fr. KAPAL.

HOTEL ZÁTIŠÍ - Špindlerův Mlýn - Svatý Petr 46.

Vyhledávaný terén pro zimní sporty, blízko
lanovky a velké sjezdové dráhy!
Saiškařská dráha do Špindlerova Mlýna,
cvičná louka.

Ústřední topení. Výborná kuchyně!

OTA HODAN, hoteliér

HOTEL WINDSOR

ŠPINDLERŮV MLÝN

Tel. č. 10.

Výhodné pence!

Tř. B.

Známý svou dobrou kuchyní.

JOSEF ŠKAPA, národní správce.

Pro lyžaře!

Klínová bouda 1326 m.

30 pokojů, 90 lůžek, ústřední topení,
teplá a studená voda.

Telefon 58a Špindlerův Mlýn.

Pošta Hořejší Vrchlabí.

K. RŮŽEK, hoteliér.

První český hotel

Hotel Slavia

ŠPINDLERŮV MLÝN

tekoucí voda - ústřední topení - 1a kuchyně, tel. č. 6

HOTEL BRISTOL

ŠPINDLERŮV MLÝN.

Ústřední topení, teplá - studená voda, výborná kuchyně —
denně taneční zábava. Telefon č. 47.

»Bouda na Pláni«

vás zve lanovkou. 10 pokojů, domácí kuchyně,
výborný lyžařský terén.

Pošta Hořejší Vrchlabí, telefon 84.

Jaroslav Tajchman.

Vážení a milí přátelé!

Únorové události u nás změnilly od základů náš život veřejný i soukromý. Z mnoha základních změn jde nám sportovcům o organické sjednocení čs. tělovýchovy a sportu. Vyslechli jsme 31. III. 1948 slavnostní projevy, které byly dány významnými činiteli i tělovýchovnými do vínku nové společné organizace ÚAV Sokol. Od té doby slyšíme stále o novém a novém včleňování sportovních složek do této nové, vrcholné organizace. — I my, vážení přátelé, touto cestou půjdeme! A řekněme si ihned, že touto cestou půjdeme rádi a bez výhrad! Vždyť je to cesta jediné prospěšná, cesta socialisace sportu i tělovýchovy, která nás stmelí v jednu mohutnou organizaci státní, kde nebude obav o hospodářské zajištění nových úkolů, nýbrž jen společná snaha po výchově tělesné i mravní až k cílům nejvyšším.

Protože sjednocení přináší důležitý mezník v činnosti Svazu lyžařů republiky Československé a všech jeho složek, pokládám za vhodné říci vám několik upřímných slov i rad.

Československé lyžařství, representované přes 50 let Svazem lyžařů, může s hrdým postojem pohlédnouti zpět na vykonanou práci! Byl to právě náš Svaz, který ze skrovných začátků vypracoval se pílí svých činovníků a závodníků po bok nejvýznamnějších národů v lyžařském světě. Nebudu opakovat celou historii činnosti Svazu lyžařů republiky Československé — každému dobře známou. Ta zůstane pro všechny časy zachována a jsem přesvědčen, že vždycky bude uznávána!

Jde mi o budoucnost. Nemůžeme si zapírat, že sjednocení znamená rozejtí se v nynější naší podobě. A tato skutečnost vede mne v první řadě k tomu, abych vám všem — milí moji přátelé — poděkoval za všechnu velkou a pilnou práci, kterou jste našemu Svazu a lyžařství za léta naší spolupráce přinášeli. Byli jsme, věru, jako jedna velká rodina, která se radovala z výsledků práce a úsilí, která byla smutná, když se něco nedařilo,

ale která neznala meze obětí a přátelské podpory, šlo-li o dobro lyžařského celku i kteréhokoliv jeho jednotlivce! Poznal jsem vás za léta dobře, vás činovníky i vás závodníky! Lnul jsem k vám upřímným přátelstvím a děkuji vám za spolupráci i za vaši podporu. Přál bych si, aby včlenění složek Svazu lyžařů republiky Československé do Ústředního akčního výboru Sokola, bylo provedeno hladce a bez jakýchkoli potíží a hořkostí.

Svaz lyžařů RČS s ÚAV Sokola jedná a podá vám včas zprávy o důležitých ujednáních. Včlenění Svazu lyžařů RČS bude provedeno asi během měsíce května 1948.

Na novou cestu, do lepší a úspěšnější budoucnosti československého sportu, bych chtěl ještě říci, vám přátelé, toto:

Snažte se včleniti se do Sokola v počtu co největším. Vyplňte urychleně přihlášky (jednotlivě) a podejte je příslušným jednotám Sokola hromadně! Letošního roku se členské příspěvky neplatí, protože je máte placeny ve Svazu. Trvejte na zařazení činovníků do společných výborů. Vysílejte činovníky skutečně nejlepší, zkušené v práci technické i organizační, činovníky nové době odpovídající, takové, kteří ovládají plně novou ideologii, jsou tak energičtí, aby dovedli do nové organizace vnést náplň a nový duch, který v nás všech musí být, aplikován na sport v Sokole. Nikde nezaujímejte stanovisko vyčkávací, jděte podnětně kupředu za novým cílem, nebojte se, nelekejte se počátečních obtíží, prokažte, že jste skutečnými pionýry čs. lyžařství na nových cestách. Jednejte pevně, přímo, vždy však s plným pojmem „slušné hry“.

Na novou cestu — milí kamarádi — **z d a r a** upřímný stisk ruky.

Ing. Antonín J a u r i s,
předseda SLRČS a akčního výboru SLRČS.

Každý člověk vzplane nadšením pro činnost, kterou koná rád a záliba zaujme jej cele, když při ní může uplatnit i vlastní, osobité tvůrčí prvky. Tak je tomu i v jednotlivých oborech sportovních, především však v lyžařství. U tohoto bílého opojení šlehají plameny nadšení vysoko do nebe. Hledejte větší bohatýry než jsou naši závodníci na lyžích! Co oceňujeme v lyžařství tak vysoko, je bojový prvek sportu, závodění. Rekreaanti a turisté dovedou také odekorovat své nohy lyžemi s prosté užitečné potřebnosti, avšak oheň dynamického napětí vzplane u lyžaře teprve zápolením sportovním, a to je závodění.

Nebude sporu o tom, že to je právě závodění, jakožto bojový prvek, který přitahuje sportu stále nové a nové generace dospívající mládeže. Myslím, že jsme teprve na počátku vývoje sportu i v našem lyžařství; neboť doposud nebyly vytvořeny předpoklady, za nichž by se mohl rozvinouti do šíře, obsáhnout nejzdatnější složku dorůstající mládeže, jak se to do značné míry podařilo v oboru tělocviku. Je to pochopitelné. S tělocvikem lze začít už v útlém dětství a tu získávací nábor je možný v celých žákovských kolektivech. V tomto věku ještě dítě netuší, že jednou, až se v jeho těle rozbují vitální síly, až zdravá tělesná tkáň dosáhne stadia rozpuku, i jemu sport učaruje.

V tomto věku jsou sportem odčerpávány překypující životní mízy. Trvání takto silného fyzického zítí není u každého stejné. Pro některé je sportovní období pouze „přestupnou stanicí“. Tito obyčejně po založení rodinného krbu sportovně pohasnou a byli-li předtím odchovanci tělocvičných jednot, vracejí se později z vandru domů do tělocvičen. Není tomu jinak ani ve spor-

tu lyžařském, ač zde se udržují kádry závodníků v míře daleko větší než kdekoli jinde, často až do úctyhodného věku.

Tyto zkušenosti, získané desítkami let, nás objektivně poučují, že je zde dána možnost vývoje oběma složkám, tělocvičné i sportovní.

Překážky rozvoje tělocviku nebyly nikdy tak veliké, jako u různých druhů sportu, zejména však u lyžařství po stránce hospodářské. Počítejte jen co stávala vždy lyžařská výzbroj a výstroj a co i dnes ještě stojí. Kdo zde se v prvních řadách blýskal, byli vždy bohatí. Nebylo žádným tajemstvím, že hegemonii v našem lyžařství měly velké kluby. Nelze jim upřít snahu uplatnit u nás každou novinku, která se vyskytla v zahraničí a držet krok i v závodění s nejlepšími středoevropskými. Zato rozvoj lyžařství ve směru horizontálním za jejich vedení pokulhával stále za naléhavou potřebou doby. Členstvo malých a chudých klubů si toho bylo dobře vědomo a nehluchý ideologický boj o zlidovění lyžařského sportu trval už řadu let. Teprve za okupace nastal pomalu obrat. Koncem roku 1944 a počátkem roku 1945 docházelo k tajným poradám s předsednictvem Svazu o programových otázkách organizačních pro dobu po porážce fašismu. Nepočítali jsme s obnovením Sokolstva v jeho starých formách, naopak rýsovala se nám nová organizace sjednocené tělovýchovy a sportu v nové svobodě. Žel bylo nám prodělati ještě pře-

Jsou lidé, kteří si jednoho podzimního dne navléknou na nohy lyže a na jaře nevědí, jak by se z nich dostali dolů. V zimě jezdí do krajin vzdálených — není-li dost sněhu — nebo do krajin blízkých — je-li dost

sněhu (v tom případě lze také lyžovat v místní ulici, má-li dostatečný spád) a s přibývajícím teplotou jejich lyžařská vášeň nijak neochabuje. Spíše ochabuje jejich oblečení, neboť svetry vystřídá košile, která ve chvílích nejteplejších je nahrazena holou hrudí (u pánů), jež je vystavována slunci, aby zbronzovatěla. Ovšem, nečiní tak všichni lyžaři. Jezdci sváteční se spolu s jazzovými orchestry přestěhují do nížin dřívě, jezdci vytrvalí jsou s to jezdit i na malém kousku sněhu, který je na severní straně chráněn před útoky slunce a nevadí jim, že k těmto několika čtverečním metrům sněhu musí lyže nosit na zádech. Jezdci závodní pak se uchylují do vyšších poloh, rovněž na strany severní a v nejzazším případě do Tater, kde sníh ještě nějaký ten čásek vydrží. Ba jsou dokonce i takové případy, že v létě uvidíte skupinu lyžařů (v létě to poznáte podle toho, že mají s sebou

STANISLAV TOMS

O lyžování jarní

také lyže), jak své lyže přivazují na auto a odjíždějí směrem k pohostinným švýcarským hranicím, kde na ně na všechny čeká Jungfrau (totiž ta hora), kde je sněhu dostatek i v červenci a kde lze s úspěchem provozovat menší slalomek.

Z čehož lze soudit, jak hluboce je v lyžařích zakořeněn tento sport. Na jaře se může spojit velmi účelně s trháním fialek, které rostou na svazích k slunci obrácených, ovšem přechod se sněhu do fialkového pole, v takové menší rychlosti, není nikterak žádoucí a mívá obvykle následky, které se buď projeví hned nebo až pacient v nemocnici procitne.

A když se už docela, ale opravdu docela skončí sezóna a v celé republi-

chodné období doúnorové, než překážky sjednocení uhnuly z cesty.

Rozpory, na něž narážela liberalistická hra s přísnou „nepoliticitostí“ tělovýchovy a sportu, byly ve svazu lyžařů na povrch překlenovány vysokou společenskou úrovní spolkového jednání. Vnitřně se i tu odehrával sice nehlučně, ale houževnatě a nezadržitelně dialektický proces vývoje názorů. Potřeba zlidování lyžařství si probíjávala své právo, takže když před více než dvěma lety byl na valné hromadě vznesen požadavek sportovně - politického hodnocení činnosti svazu, byla na trvalo zvolena sportovně politická komise. Požadavky doby se rýsovaly stále jasněji. Ukázalo se, že pro nadcházející úkoly nelze už vystačit s kádry funkcionářů ani závodníků a že je potřeba rozvinout činnost svazu do široka. Fakta denních zkušeností nabyly tak průkazné síly, že orientace na velké kluby byla bez boje opuštěna. Při zpracování plánu pro pětiletku bylo počítáno s vývojem událostí tak, jak nám je později potvrdila poúnorová skutečnost. Uvedu aspoň několik námětů tohoto programu:

1. Zbudování specialisovaných výcvikových stanic v několika horských střediscích pro širší kádry reprezentačního mužstva republiky (skokany, sjezdaře a běžce odděleně). Pro užší mužstvo plánovati treningové zájezdy do významných středisek, event. i do ciziny.

2. Školení nových širokých instruktorských kádřů v jednotné metodice (potřeba 2200 nových cvičitelů pro nadcházející úkoly po sjednocení).
3. Budování lyžařských stanic k půjčování kompletních lyží i s obuví. Stanice byly by zřizovány nejprve v horských oblastech, pak i jinde.
4. Ve všech oblastech, kde budou půjčovny lyží, obešle Svaz lyžařů svým rozšířeným instruktorským sborem výcvikové kursy instruktorů pro elementární školení místních instruktorů. Byli by to: členové sokolských jednot a klubů, členové SNB a finanční strážé, učitelé, kněží a členové dobrovolných hasičů. (Tito instruktoři by obdrželi lyžařskou výzbroj zdarma.)
5. Každým rokem budou pořádány oblastní závody, jak ve sjezdu, tak i v jízdě (na normálních lyžích). Pro tyto závody, jichž se zúčastní nejšířší masy mládeže, bude vytvořena závodní trať, úměrná tomuto pojetí závodů. Organisační pověření budou místní jednoty Sokola za dozoru župy.
6. Župa pověří vyspělé místní jednoty (kluby) uspořádáním periodických zkoušek v místech půjčoven lyží. Každý, kdo při elementární zkoušce úspěšně obstojí, obdrží lyže i boty zdarma, když se již před tím stal členem jednoty Sokola.
7. Župa povede v evidenci výběr nejschopnějších a postará se o jejich včasné další školení i cílevědomý trening.
8. Navážeme těsnou spolupráci s armádou, s vedením institucí studentských, se Svazem české mládeže, s Ústřední radou odborů a p.

m včetně fialek

ce nelze najít kousek sněhu, ani výjezdni doložku, pak nezbyde než pečlivě uložit lyže, aby přečkaly dobu letní a byly připraveny na další rok. Někdo je toho názoru, že do lyží se mohl dát nemohou a dírký po červotočích že lyžování nevadí. Proto třískne s lyžemi do sklepa, či do nějaké komory, kde je ponechá osudu a místním povětrnostním podmínkám. Tím větší je jeho údiv na podzim, když zjistí, že lyže neměl ohnuty jen na špičkách, ale i po celé délce, případně, že se mu z nich udělaly apartní trubky. Rovněž rez na kování není špatnou ozdobou, alespoň na sebe hned na zahájení sezóny člověk upozorní.

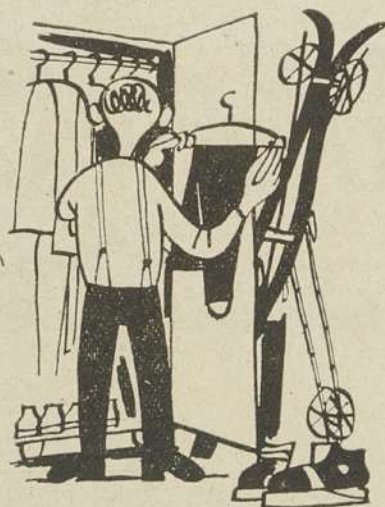
Kdo je pečlivější, jme se shánět prkénka a količky, které jsou buď do-

máci výroby, nebo se koupí v celé soupravě ve sportovním obchodě. A pak dle nálady a vývinutého svalstva napne lyže, jež tvoří ladný oblouk a připomínají luk. Když pak na ně zase stoupne, zdá se mu, že přes to léto nějak vyrostl a libuje si, jak mu ty lyže dobře pérují. Ovšem, při prvním sjezdu je ze svého omylu vyveden.

Lyžařští odborníci, závodníci a jiná havěť, ti se s lyžemi skoro mazlí a zaberou s nimi půl bytu. Žádají, aby se udržovala stejnoměrná teplota, nutí manželky či jiné ženy, aby jim vyspravily svetry a ponožky a jsou celí nesví, když se přiblíží čtvrtek nebo pátek a jeden sedí doma, místo, aby seděl v rychlíku do Špindlu. Jejich letní zájem se obrátí na cestu theoretickou a oni se jmu bedlivě zkoumat, čeho se v uplynulé sezóně dopustili za chyby, pročítají si výsledky ze závodů, upamatovávají na cizí konkurenci a slibují si, jak se v příští sezóně napraví a co všechno dokáží.

rency a slibují si, jak se v příští sezóně napraví a co všechno dokáží.

Při těchto dobrých předsevzetích není divu, že jim letní sezóna uteče — pokud ji nestráví s nohou v sádře — a člověk aby se zase pomalu chystal na další lyžování.

Ještě o ZOH ve Svatém Mořici...

Zájezd do Sv. Mořice na ZOH byl silným zážitkem pro olympioniky, schopným změnit názory našich běžců a bude mít vliv i na ty snaživce, kteří se na ZOH nedostali, neboť vzduch zdravějšího nazírání vane ze všech z Mořice se vrátivších. Často jsem si při zájezdu kladl otázku, jak by asi u nás dopadlo provedení takového grandiosního podniku při našich malých dopravních a ubytovacích možnostech bez zimního stadionu v jednom z několika sportovních zimních středisek, které by přišly v úvahu. I ve Sv. Mořici nebylo toho dost v pořádku, hlavně proto, že si veřejní místní činitelé nechtěli rozumět s pořadateli a organizátory a také proto, že si Švýčari nedovedli odepřít vtisknout ZOH obchodní ráz. Technické vybavení lyžařských soutěží bylo však velkolepé.

Běžecské tratě naše očekávání nesplnily. Věděli jsme již v prosinci a já zvláště, ježto terén jsem znal, že rozdíl výškové budou asi normální, jak bývají — až na jeden výstup, který byl asi takový jako u nás v Krkonoších je ze stadionu ve Sv. Petru nad Kubáta (Buchbergera) nahoru do lesa pod Kozí hřbet, ale čekali jsme rafinovanější a technicky těžší sjezdy s více zatáčkami, třeba méně nebezpečné. Čekali jsme časté protisvahy ve sjezdech a místa — jak říkáme „hop sem, hop tam“. O to byly olympijské tratě ochuzeny. Proto také Seveřanům připadaly školsky fádni; mohli tu ukazovat pouze jistotu v přímém sjezdu s houpáky a spíše nerušené švihové tempo běhu a jejich vytoužené kočkovité laškování s vybraným terénem tak odpadlo. Obsahovaly mnoha rovin a volného rovinného stoupání. Sjezdy byly většinou krátké, přímé, prudké s houpáky a v lese. Na sjezdu ztroskotat znamenalo ztrátu i několika minut, poněvadž zadek a kolena šly ve vydolované díře sněhových peřin stále hloub a nohy nahoru. Ani přisednutí neusnadnilo pád, vždy vás to jako by chylo za zadek a šup — pěkně do vzduchu obloukem do peřin. Na sjezdové trati, široce upravené se daleko snáze vstává, když už ten „úpadek“ vás potká. Jinak trať byla vedena velmi pěkně terénem většinou kryta před sluncem, téměř stále mimo cest a hlavně řídkými lesy. Sníh při osmnáctce i vytrvalecké

trati byl velmi rychlý a jediné tím, že tempo jízdy nebylo rušeno lze si vysvětlit famózní časy Švédů. U nás docilujeme právě takových časů, jako olympijští vítězové, avšak na sněhu daleko pomalejším — to zase proto, že máme u nás jaksi kratší kilometry. Trať štafety byla úplně fádni, tam se na cestu moc koukat nemuselo, ale táhnout stále stejně. A přece Kovalčík s Polákem si zaskočili podívat se koušiček po osmnáctce, a to ještě trať byla známá. Myslí-li však člověk příliš na jedno, zapomeno na druhé.

Technika běžců Seveřanů je nejcharakterističtější představována Švédy. — Heslo: stále běžet, ale také stále se vést — zrychlením rytmu, nezkrátit skluz. V tom je švédské mužstvo mistrem a několik Finů se o toto pokouší, přece však si spíše rádi uleví v práci buď nohám nebo pažím. U většiny švédského mužstva jsou stále stejně zatíženy nohy a ruce — prostě každý cm je dobrý v docílení rychlosti, k níž přispívají nohy i tam, kde by se zdálo, že stačí pouze píchání. A to vše dělají s velkým klidem — bez zjevného ustrašeného pospíchání — vždy s rozvahou užívají skluzu lyží. Na první pohled byla vidět u Švédů neporušená tradice a klidné přežití války, rozumné vedení běžecské disciplíny za války u Švýcarů a ovoce Hitlerova a Mussoliniho režimu, který dovedl odborně podchytili závodní sport u Italů a Rakušánů. Výkony těchto žijí z treningových celosezónních táborů, kde se vyrobil i mistr světa v jízdě na lyžích, zatím co ostatní si lámali hlavu s dobře připravenou surovostí těchto režimů. Již postavy vybraných běžců Švédů jsou slachovitě, kostnatě vzezření dobře živých chrtů. Do kopce našlapují svrchu a práce nohou je silně podporovaná pažemi až máte dojem, jako by to štoukali pod sebe a běh se stává kolibavým. Tento způsob běhu do kopce jest namáhavý, ale nejrychlejší a užívají jej bez vysazení i ve vytrvaleckém závodě. Při mazání kladou důraz na dobrý odraz nohou. Skluz lyže mají na zřeteli až na druhém místě i když jej mazáním většinou dobře vystihnou. Podpora kroku hořejškem je pro Švédy typická. I v rovině většinou běží střídavým krokem a dvoutakt užívají tam, kde je sníh hodně rychlý. Při kroku prodlouženém skluzem lyže tlačí lyže tak mocně do skluzu, že je vidět vlnivý pohyb, který prochází celým tělem. Po mocném odrazu nohy zvedají patu odlehčené lyže ohnutím uvolněné nohy v kolenně. Nejvíce ze všech využívají kmihu a švihů paží. Mrštění paže vpřed je nejrychlejší ke konci tempa a po sněhu se sápe tak, že máte dojem, jako by začínala již od krku. Ačkoliv nepootočí tělem, v bocích ani v páteři, pracují s rameny úžasně uvolněnými a valivý a hrabivý pohyb hořejšku harmonicky zapadá do valivého pohybu dolejšku. To všechno druzí většinou jen naznačují a viděl jsem krásnou práci spodku u některých Finů, Norů i u Švýcarů, ale takovou práci hořejšku jsem u jiných až na 2 Finy neviděl. Trening Švédů je co do organizace poněkud odlišný od moderních táborových treningů. Je více individuální a po menších skupinách prováděný v jednotlivých oblastech. Konečného treningu těsně před odjezdem na ZOH se zúčastnili vítězové jednotlivých oblastí. Tam však je tradice, tam mají všude sníh, tam ví od táty každý, co má dělat, chce-li závodit. Tam opravdu tomu rozumí mnoho lidí a mnoho jich má o věc živý zájem.

V Mořici viděli naši běžci, jak se Švédové, Finové, Norové a Švýčari denně honili po treningové trati upocení i šťastní, jak každý den mělo některé z těchto mužstev rozřadovací závody, aby viděla, komu to v posledním okamžiku ve Sv. Mořici nejlépe svědčí. A to Švédové, uvyklí na jihoalpské podnebí, si takový závod dovolili provést 3 dny před první běžecskou olympijskou soutěží. Potvrdili nám také, že 6. a 8. pracovní den cítili největší potíže,

Křepce? Svezě? Bujare?

LANOLA
Fluid

na tváře!

DOKONALÁ DESINFEKCE • IDEÁLNÍ KOSMETIKA

zcela jiné než první den práce na sněhu, kdy také nemohli dýchat. V té době jsme byli pouhými poutníky, a mohli jsme jen dávat pozor, abychom neztratili úplně humor a jak se říká se neztopli.

Tajemství úspěchu běžeckého, tajemství, které není tolik ožehavé u skokanů a sjezdařů, jest i při největších předpokladech, jak se honit a se neuhonit. U nás se jedni honí a uhoní (těch je málo a jsou to právě ti slabší) a druzí se neuhoní, ale také se nehoní (to jsou ti silnější) a teď bychom ještě potřebovali takové, co se honí a neuhoní (jako Zátoupek, Čevona, Veselý atd.). V našem oboru dobře začíná z mladších jediný Cardal.

Je to otázka cílevědomé práce několika let a příkládání břemena postupem času. Naši v domácím prostředí se cítili příliš dokonalí, svůj lehký i nesoustavný training pokládali za dobrý a s tímto podkladem přijeli na místo příliš pozdě. Věřili mně, avšak stále jsem musel připomínat a nutit k rovnoměrnější práci. Alpské národy, dnes největší konkurenti po Seveřanech, byli v Mořici jako doma, Seveřané si na to posvětili, aby tam byli jako doma. I my jsme olympijskému výboru radili v tom smyslu, avšak okolností byly takové, že jsme jeti dříve nemohli a sami dost peněz jsme k tomu neměli, abychom jeli na místo o 14 dní dříve. Je to naše chyba, a to ta největší, jakou jsme udělali. Do Sv. Mořice jsme přibyli 10 dní před prvním běžeckým závodem. Sám jsem si nepředstavil, že by alpský sníh mohl dělat hochům takové potíže. Vyžaduje vyložené švihovou lehkootletickou práci, takže tahem rukou a stejným pohybem nohou nic nezmůžeš, nedáš-li tomu řádný kmih. Trainingový tábor doma měl také tu nevýhodu, že stravování nebylo i při vši snaze hoteliéra odpovídající špičkovému výkonu. Deset dní švýcarské stravy by bylo běžcům také přidalo „roupů“. Kdo tomu všemu nevěří, měl by se honit v nadmořské výšce 800—1000 m a pak to zkusit ve výšce 1750—1900 m a ostatnímu už ani nemusí porozumět. Nechat ho tak pracovat týden, pak jen ty pocity stačí na viru a ani výkon nemusí měřit. Jsou v Alpách místa,

kde ve větší konkurenci nelze závodit bez aklimatisace. Na př. Cortina d'Ampezzo, Davos, Garmisch atd. nepotřebují delšího pobytu před závodem jak 4 dny a někde se dá závodit s risikem ihned druhý den po příjezdu, avšak Mořic, Mürren, Wengen atd., tam se běhat honem nedá.

Ve Sv. Mořici během olympijských her padal téměř denně sníh a tratě běžecké byly denně šlapači ušlapány. Přijeli jste ráno na trať a už byla připravená. Ráno však obyčejně bylo 30 cm nového sněhu a tak šlapači měli stále dost práce. To by u nás asi šlo těžko provést. Tratě měly občas různé obměny, podle stavu sněhu a podle stavu tratě samotné. Vytrvalecká trať byla měněna ještě před závodem v jednom úseku úplně následkem zledovatění sněhu. Sjezdy nebyly tak technické, těžko zdolatelné jako spíše nebezpečné. Na př. ve vytrvalecké trati vysoké sukovité sosny na několika místech ohrožovaly jezdce a z počátku naši utrhávali putka u holí, než si zvykli nosit hole ve sjezdu tak, aby se nenavlékala kolečka na četné suky kolem stojících borovic a nevytrhávala tak hůl z rukou.

Bydleli jsme v malém pensionku, bez komfortu, ale za to sami mezi sebou. Celou budovu jsme měli jen pro sebe. I pro úpravu a skladování výzbroje to bylo velmi výhodné. Bylo u nás stále jako v úle, jedni na training odcházeli, druzí se z něj vraceli. Je na místě také říci, že často jedno mužstvo druhému vypomáhalo, jak v trainingu, tak v závodě. Při vytrvaleckém závodě jsme se téměř všichni rozdělili o úkoly výpomoci, takže vytrvalci jeli téměř stále za asistence a kontroly naší rodiny. Běžci byli připraveni na nebezpečných sjezdech pomocí případně výzbrojí, jiní kontrolovali časy v jednotlivých úsecích, někteří měli připraveno v choulostivých místech trati mazání. Nejmohutnější byly stanice občerstvovací. Celkem 6krát se mohli naši vytrvalci občerstvit u svých stanic buď čajem s glukosou, hovězí polévkou s odvarem z krup, řídkou mléčnou ovesnou kaší, nebo šťávou z pomerančů. I housky s masem a máslem včetně pomerančů byly k dispozici. Vytrvalecká trať byla vedena velmi vtipně pro sledování průběhu závodu. Byla to dvě kola o třech velkých smyčkách, mezi nimiž, výchozím a příchozím místem nebyly velké vzdálenosti.

Všelicos bych věděl na druhé i na sebe, a hlavně na Zajíčka, co by ukázalo naše zápření i lidskost ve světle normálně humorném, ale chci zachytit pouze postřehy technické, co nejstručněji. Každý z nás se vžil do své úlohy a fandil po svém, každý po svém vrčel, když šlo o pomýšlení, že se „ubližuje jeho věci a byl nadšen, když se nám něco podařilo. Cenili jsme však výkony závodníků nějak víc, než jsou oceňovány doma. To bychom jinak byli opravdu selhali.

Mám-li se ve zkratce zmínit o mně svěřeném mužstvu, musím říci, že jsem byl hlavně rád, když do Mořice bylo posláno aspoň 12 mužů na 5 lyžařských disciplín, včetně štafet. Někteří totiž se nepodařilo nezvyklému prostředí v krátké době uvyknouti a zůstali po celou dobu pobytu ve Sv. Mořici za svou výkonností. Na př. Hlaváč musel se vzdát při poslední zkoušce na štafetu svého startu v závodě, ačkoliv jsem s ním počítal jako s nejrychlejším na krátkou trať. Pocit svázanosti a dýchací potíže jej neopustily. Právě tak se vedlo Zajíčkovi. Pohled na hochy v 18 km závodě byl opravdu smutný a nejsmutnější ve 2 až 3 kilometru. Tam někteří činili dojem až nemohoucnosti opilých. Ke konci trati se jich většina velmi vzpamatovala, ale časové ztráty byly značné. Můj skromný úsudek jest, že normální výkon, jakému jsem byl u nich zvyklý, by je byl průměrně posunul o 20 až 25 míst vpřed.

Snad výkony našich olympioniků nezasluhovaly tak velké pozornosti a pochvaly u nás doma, ale věřte, že se jméno jako Cardal, Balvín, Někvařilová, Brhel, Šponar by nepohrdli ve svých olympijských teamech vyjma běžců Švédů ani Finů, Norů, Švýcarů, Rakušanů a se jmény jako Bělonožník, Remza, Kadavý, Šlachta všichni ostatní. Obávám se, že již těžko napříště postavíme takové mužstvo ve sjezdu jako jsme to dokázali na letošních ZOH, totiž takové, které by nám do bylo čestné postavení mezi vedoucími alpskými národy v této soutěži. V ostatním se můžeme zlepšit a věřím, že se zlepšíme.

*Až přijde zima,
zeptá se,
cos dělal v létě
poradí Ti ZÝMA*

DEJ LYŽAŘSKÉ BOTY SI K NÁM OPRAVITI,
ABYS JE MĚL PŘIPRAVENY PŘES LÉTO NA
PŘÍŠTÍ SEZÓNU

Standa

ZÝMA

výroba speciálních sportovních obuví
PRAHA XVII, KOŠÍŘE, ST. PIVOVAR, TEL. 465-72

Sponar, vítěz kombinace

Nekvapilová nejlepší v soutěži žen

Rakušan Nogler v plném tempu

ZÁVOD OSVOBOZENÍ

JOSEF KRŇOUL

Již po třetí od památného dne našeho Osvození, rozloučili se naši lyžaři se závodní sezónou mezinárodními závody ve slalomu a Obřím slalomu, pořádanými 17. a 18. dubna na Krkonoších v okolí Studničné hory. První ročník, pořádaný 4. a 5. května 1946 měl mimořádně dobré sněhové poměry a tato veliká sjezdařská událost, nazvaná „Závodem 5. května“ slibovala do budoucnosti, že závod bude tradičně pořádán s mezinárodní účastí podle zájmu, jaký jevíly zahraniční svazy o něj. Loňského roku, kdy byly činěny všechny přípravy s ohledem na přihlášenou již zahraniční konkurenci, musely být v posledním okamžiku změněny pro neutešené sněhové poměry na dva dvou-denní slalomy, s národní účastí, neboť trať Obřího slalomu do Obřího Dolu byla již nesjízdná. Termín těchto závodů 24. a 25. dubna však ukázal, že pro budoucnost nelze předpokládati, že sněhové poměry v tuto dobu budou tak dobré a zárukou každoročního uspořádání. Proto SLRČS po uvážení všech možností přece jen dobře udělal, určil-li termín letošního III. ročníku ještě o týden dříve, t. j. na 17. a 18. dubna. Již od začátku vlastní lyžařské sezóny, byla navázána čilá korespondence mezinárodního tajemníka s Francouzi, Švýcary, Rakušany, Poláky, Jugoslávci a dokonce i Maďary, kteří sami jevíli zájem o start svých závodníků na tomto závodě v poměrně nízkých Krkonoších, zatím co závodní sezóna v alpských zemích již skončila. Na ZOH dokonce Francouzi se Švýcary se již zajímali o potvrzení startu celých jejich týmů, bohužel došlo opět jen na sliby. I telefonické urgencye byly bezvýsledné a odpověď? — pozdní návrat francouzské „potlučené“ ekipy ze závodů v Norsku a Švédsku, či nedostatek finančních prostředků u Švýcarů, ukončení lyžařské sezóny a obtíže při uvolňování závodníků ze zaměstnání.

Když i jugoslávští lyžaři se velmi přátelsky omlývali z prostého důvo-

du — nedostatku kvalitních sjezdařů a kolise termínu posledních závodů na Triglavu, Poláci pro krátkost času potřebného k obstarání cestovních formalit, jedni Rakušané přijeli do Pece se 4členným teamem včele s Hans Noglerem, juniorem Brucknerem, Deckerem a mladou Kleckerovou.

V sobotu 17. dubna dopoledne, za krásného slunečného počasí (které zatím všem ročníkům velmi přálo), se konala první část „Závodů Osvození“, — slalom. Stavitel trati místopředseda Svazu V. Horčička využil dostatku sněhu na svahu od Rennerovy boudy do Bílého Labe a postavil pěkný, plynulý slalom, dlouhý cca 600 m s výškovým rozdílem 200 m a 35 brankami. Muži i ženy jeli stejnou trať, druhé kolo bylo částečně přestavěno se stejným startem i cílem, neboť velmi měkký mokřý sníh se hodně vyjžděl do hlubokých koryt. Již před závodem bylo zřejmo, že téměř celé československé družstvo a hlavně dva výborní Rakušané Nogler a mladý Bruckner, stejně jako dvě favority S. Nekvapilové a Trude Kleckerové, se budou snažit o nejlepší časy a získání náskoku pro nedělní Obří slalom. Nádherný boj, jaký u nás byl velmi málo kdy viděn, svedl Tonda Sponar s výtečným Noglerem hlavně v prvním kole přestavěného slalomu, který měl více otevřených branek, docílili oba favorité na setinu vteřiny stejného nejlepšího času. Nogler ukázal akrobatickou jízdu, zdánlivě rozházenou, ale úžasně jistou a rychlou. Škoda, že nedávny vítěz nad Sponarem ve slalomu Slovák Šlachta, přílišně riskantní jízdu po vyjetí z branky nemohl dohonit ztracený čas a II. kolo již nedojel. Byl by se jistě připojil ke špičce závodníků. Z žen Rakušanka Kleckerová ztratila v prvním kole pádem dobrých 7 vt., které jí posunuly na 3. místo, i když druhé kolo měla nejrychlejší. B. Moserová se zlepšuje rapidně každým závodem, vyhrála slalom, ale ještě lepší umístění v celkovém závodě prohrála pádem v Ob-

řím slalomu. O Sášce Nekvapilové, nemůžeme říci, že zklamala. Nebyla prostě tentokrát na závod dobře připravena. To konečně prohlásil i Nogler, který Sášku dokonale zná z Alp a hodnotí ji jako nejtechničtější slalomistku, že naprosto nejela tak, jak to umí. Nepochyboval, že ona jistě druhý den nahradí sobotní indisposici ve slalomu a on sám také ukáže Sponarovi, že bude nakonec lepší. S jistou nervositou odcházela brzo ráno k prohlídce trati Obřího slalomu, ke které se nedostal pro sobotní odpolední zaspání, snad i dříve pochyboval o těžkosti tratě, jakou se může „Závod Osvození“ pochlubit. Vítěz Sponar zajel jeden ze svých nejlepších závodů. Odvážnou jzdou, vloženou na jednu kartu, se mu podařilo přesně vyjetí hořejší části trati. V dolním úseku mu pomohlo i dobré mazání. Závodníci s nízkými čísly dopláceli právě na mazání. Sponar ještě v cíli po ohlášení svého nejlepšího času 1.40.4 nervosně očekával Noglera a jeho čas, který prý bude o 5 vt. lepší. Vítězství však měl jistě a radost převelikou, když Nogler skončil hned za ním opět o pouhé 1.2 vt. horším časem. Dokonale stylouvo jzdou se umístil tatranský Krajčák na 3. místě a hned za ním překvapením Teplík jako 4. V ženách Nekvapilová náskokem dohoni-la ztrátu ze slalomu a zvítězila v Obřím slalomu i celkové kombinaci před Kleckerovou. O téměř jisté celkové vítězství a tím i velké překvapení se připravila vítězka slalomu Moserová. Její mezičas v hořejším úseku byl lepší soupeřek, ale — velká časová ztráta po pádu v dolním úseku ji odsunula až na 4. místo za Tvrzkou. Sluneční počasí tvořilo i v neděli krásný rámeček zdařilého závodu, sledovaného několika tisíci lyžaři a jarních turistů. Letošní trať byla oproti prvému ročníku zkrácena, měřila 1300 m s výškovým rozdílem 300 m a měla 28 branek umístěných hlavně v hořejší technické části. Závody po oba dny probíhaly zcela hladce bez jakéhokoliv zranění startujících. Dík patří všem činovníkům a spolupřátelům klubu LK Pec. Všichni se zasloužili o plný zdar III. ročníku Závodů Osvození.

III. Závod Osvobození

Výsledky:

Absolutním vítězem stává se: Antonín Šponar, L. o. SK Slavia
a Alexandra Nekvapilová, L. o. SK Slavia Praha.

SLALOM — ŽENY:

		bodů
1. MOSEROVÁ Božena, LZK Praha	(55.8+ 51.6)	107.4
2. Nekvapilová Alexandra, SK Slavia Praha	(56.8+ 52.0)	108.8
3. Kleckerová Trude, Rakousko	(1,02.0+ 49.4)	111.4
4. Reinwartová Malu, LZK Praha	(59.1+ 57.0)	116.1
5. Petřlová Jolana, KSTL Tatr. Lomn.	(1,00.7+ 56.6)	117.3
6. Lelková Květa, SK Slavia Praha	(1,01.8+ 57.0)	118.8
7. Tvrzská Jiřina, SK Slavia Praha	(1,00.8+ 59.2)	120.0
8. Lukešová Jaroslava, SK Spindl. Mlýn	(1,05.1+ 57.4)	122.5
9. Malá Eva, KLV Praha	(1,15.6+1,13.0)	148.6
10. Picková Eva, SK Slavia Praha	(1,12.7+1,29.0)	161.7
11. Zemličková Nina, SK Slavia Praha	(1,11.0+1,38.7+10)	179.7

Přihlášeno 20, startovalo 12, závod dokončilo a klasifikováno 11 žen.
Vzdala 1 žena.

SLALOM — MUŽI:

		bodů
1. ŠPONAR Antonín, SK Slavia Praha	(54.2+ 44.2)	89.4
2. Nogler Hans, Rakousko	(46.6+ 44.2)	90.8
3. Krajňák Vlado, KSTL Tatr. Lomn.	(48.8+ 46.0)	94.8
4. Wagner Jan, LZK Praha	(49.2+ 47.0)	96.2
5. Parma Zdeněk, PJR Frenštát	(52.4+ 46.9)	99.3
6. Bruckner Karl, Rakousko	(51.5+ 48.0)	99.5
7. Pittl Jaroslav, SK Slavia Praha	(50.7+ 49.0)	99.7
8. Jira Josef, SK Malá Skála	(52.0+ 48.2)	100.2
9. Oplť Oldřich, SK Lomnice n. P.	(51.2+ 49.5)	100.7
10. Pelc Zdeněk, MB klub Praha	(50.0+ 51.4)	101.4
11. Charvát Dušan, VS Brno	(51.7+ 50.0)	101.7
12. Fiala Jozef, KSTL Tatr. Lomnica	(52.6+ 51.8)	104.4
13. Apl Josef, KČT Č. Třebová	(53.6+ 52.8)	106.4
14. Apl Josef, KČT Č. Třebová	(53.6+ 52.8)	106.4
14. Cervenka Oldřich, Slavia Praha	(48.8+ 54.6)	108.4
15. Piroch František, Sokol pražský	(55.0+ 54.0)	109.0
16.—17. Plátek Miloslav, LOSK Malá Skála	(58.3+ 52.4)	110.7
16.—17. Čtvrtečka Jaroslav, Slavia Praha	(55.3+ 55.4)	110.7
18. Teplík Vladimír, Sokol Frýdštejn	(1,02.3+ 49.3)	111.6
19. Houdek Igor, VSK Praha	(59.2+ 53.3)	112.5
20. Lukeš Jaroslav, SK Spindl. Mlýn	(55.6+ 58.0)	113.6
21. Krajňák Otto, KSTL Kežmarok	(1,06.0+ 47.7)	113.7

22. Brauner Otakar, Slavia Praha	(59.8+ 51.0+5)	115.3
23. Fučík Antonín, Sokol Zel. Brod	(1,01.8+ 54.4)	116.2
24.—25. Jirsa Miloslav, VSK Praha	(53.6+1,03.0)	116.6
24.—25. Špidlen Přemysl, Slavia Praha	(1,02.2+ 54.4)	116.6

Přihlášeno 57 — startovalo 45 — závod dokončilo a klasifikováno
37 závodníků. 6 závodníků vzdalo a 1 vyloučen.

OBŘÍ SLALOM — ŽENY:

	minut
1. NEKVAPILOVÁ Alexandra, SK Slavia Praha	1,54.2
2. Kleckerová Trude, Rakousko	1,59.2
3. Tvrzská Jiřina, SK Slavia Praha	2,05.8
4. Moserová Božena, LZK Praha	2,11.8
5. Petřlová Jolana, KSTL Tatr. Lomnica	2,13.2
6. Reinwartová Malu, LZK Praha	2,18.0
7. Lelková Květa, SK Slavia Praha	2,19.0
8. Zemličková Nina, SK Slavia Praha	2,30.0
9. Lukešová Jaroslava, SK Spindl. Mlýn	2,31.2
10. Malá Eva, KLV Praha	2,31.8
11. Picková Eva, SK Slavia Praha	2,55.4

Startovalo 11 žen, závod dokončilo a klasifikováno 11 žen.

OBŘÍ SLALOM — MUŽI:

	minut
1. ŠPONAR Antonín, SK Slavia Praha	1,40.4
2. Nogler Hans, Rakousko	1,41.6
3. Krajňák Vlado, KSTL Tatr. Lomnica	1,43.0
4. Teplík Vladimír, Sokol Frýdštejn	1,46.8
5. Parma Zdeněk	1,48.0
6.—7. Wagner Jan, LZK Praha	1,48.8
6.—7. Krajňák Otto, KSTL Kežmarok	1,48.8
8. Bruckner Karl, Rakousko	1,49.4
9. Charvát Dušan, VS Brno	1,49.6
10. Oplť Oldřich, SK Lomnice n. P.	1,50.8
11. Pittl Jaroslav, SK Slavia Praha	1,51.0
12. Jira Josef, LOSK Malá Skála	1,51.2
13. Lukeš Jaroslav, SK Spindl. Mlýn	1,51.9
14. Fučík Antonín, Sokol Zelez. Brod	1,52.4
15. Jirsa Miloslav, VSK Praha	1,54.0
16. Plátek Miloslav, LOSK Malá Skála	1,54.8
17. Špidlen Přemysl, SK Slavia Praha	1,55.0
18. Beitler Jiří, SK Slavia Praha	1,55.5
19. Kovár Miloš, LOSK Malá Skála	1,56.0
20. Houdek Igor, VSK Praha	1,56.6
21. Jilek, VSK Praha	1,58.0
22. Piroch František, Sokol pražský	1,59.2
23. Brauner Otto, SK Slavia Praha	1,59.6
24. Weger Kristián, LZK Praha	2,01.6
25. Lukeš Josef, LK Liberec	2,02.2

Startovalo 36 závodníků — dokončilo a klasifikováno 35 mužů —
1 závodník diskvalifikován pro neprojetí branky.

Krajňák v Obřím slalomu

Slovenský závodník Šlachta

Reinwartová při slalomu

ŽENY:

		bodů
1. NEKVAPILOVÁ Alexandra, SK Slavia Praha	I.	223.0
2. Kleckerová Trude, Rakousko	I.	230.6
3. Moserová Božena, LZK Praha	I.	239.2
4. Tvrzská Jiřina, SK Slavia Praha	II.	245.8
5. Petřelová Jolana, KSTL Tatranská Lomnica	II.	250.5
6. Reinwartová Malu, LZK Praha	I.	254.1
7. Lelková Květa, SK Slavia Praha	I.	257.8
8. Lukešová Jaroslava, SK Špindlerův Mlýn	Dor.	273.7
9. Malá Eva, KLV Praha	Dor.	300.4
10. Zemličková Nina, SK Slavia Praha	II.	329.7
11. Pícková Eva, SK Slavia Praha	Dor.	397.1

MUŽI:

		bodů
1. ŠPONAR Antonín, SK Slavia Praha	I.	189.8
2. Nogler Hans, Rakousko	I.	192.4
3. Krajňák Vlado, KSTL Tatranská Lomnica	I.	197.8
4. Wagner Jan, LZK Praha	I.	205.0
5. Parma Zdeněk, PJR Frenštát p. R.	I.	207.3
6. Bruckner Karl, Rakousko	Jun.	208.9
7. Pittl Jaroslav, SK Slavia Praha	I.	210.7
8. Charvát Dušan, VS Brno	II.	211.3
9. Jíra Josef, LOSK Malá Skála	Jun.	211.4
10. Oplť Oldřich, SK Lomnice nad Popelkou	I.	211.5
11. Teplík Vladimír, Sokol Frýdštejn	II.	218.4
12. Krajňák Otto, KSTL Kežmarok	II.	222.5
13. Pelc Zdeněk, MB klub Praha	II.	224.2
14.—15. Plátek Miloslav, LOSK Malá Skála	II.	225.5
14.—15. Lukeš Jaroslav, SK Špindlerův Mlýn	I.	225.5
16. Fiala Jozef, KSTL Tatranská Lomnica	I.	227.6
17. Piroch František, Sokol Pražský	II.	228.2
18. Fučík Antonín, Sokol Železný Brod	Dor.	228.6
19. Houdek Igor, VSK Praha	II.	229.1
20. Jírša Miloslav, VSK Praha	II.	230.6
21. Špidlen Přemysl, SK Slavia Praha	I.	231.6
22. Brauner Otakar, SK Slavia Praha	I.	235.4
23. Kovář Miloš, LOSK Malá Skála	I.	236.9
24. Jilek, VSK Praha	II.	237.0
25. Beitler Jiří, SK Slavia Praha	II.	238.2
26. Červenka Oldřich, SK Slavia Praha	Dor.	239.6
27. Weger Kristián, LZK Praha	II.	244.6
28. Lukeš Josef, LK Liberec	II.	245.9
29. Vojta, VSK Praha	II.	257.2
30. Decker Josef, Rakousko	I.	264.3
31. Seidl Antonín, Sokol Pražský	II.	275.2
32. Mitaš Vladimír, VSK Praha	II.	295.8
33. Stránský Jiří, SK Slavia Praha	Dor.	297.2
34. Mazáček Jan, Sokol Jiřín	II.	311.2
35. Křenek Jan, SK Slavia Praha	Dor.	346.0

Hledáme spolupracovníky.

Svaz lyžařů RČS přijme k provozu lanovky ve Špindlerově Mlýně a ke stavbě lyžařských zařízení tamtéž 10—15 spolupracovníků-pomocných dělníků na stálé zaměstnání. Dále přijme jednoho tesaře. Nastoupení možno ihned. Nabídky pošlete na adresu Svaz lyžařů RČS, Praha II, Národní třída 18.

*Pro velké výkony
dokonalou výzbroj*

SPORT KRUPICKA

PRAHA XII, Stalinova 16, telefon 275-23
PRAHA II, Jungmannova 24, telefon 382-90

Vojenská hlídka byla součástí čs. oficiální olympijské výpravy ve Sv. Mořici. Vojenskou výpravu vedl pplk. Jaromír Picka a škt. Zdeněk Kús. Velitelem hlídky byl por. Vojtěch Pavelica, členové hlídky: čet. asp. Karel Dvořák, voj. Ota Skrbek, voj. Jarosl. Šír. Náhradníci: škt. Fr. Zajíček, rotný Alois Poruba, voj. asp. Jaroslav Sedivec.

Poslední den podle olympijského programu 8. února 1948 konal se závod 4členných vojenských hlídek na trati 27 km, se zatižením 10 kg a se střelbou na 150 m. Startovaly vojenské hlídky těchto států: Finska, Švédska, USA, Francie, Itálie, Rumunska, Švýcarska a ČSR.

Z osmi startujících hlídek se umístila naše na 6. místě, hlídka USA vzdala. Výsledek závodů:

1. Švýcarsko	2 : 34 : 25
2. Finsko	2 : 41 : 23
3. Švédsko	2 : 41 : 03
4. Itálie	2 : 50 : 03
5. Francie	2 : 54 : 35
6. Československo	3 : 10 : 26
7. Rumunsko	3 : 16 : 24

Umístili jsme se poněkud vzadu, než jsme sami chtěli, ale podívejme se trochu na průběh závodů.

Oficiální pozvání k účasti armády ve Sv. Mořici došlo koncem září 1947, to znamená necelé čtyři měsíce k přípravě.

Největší obtíž je vždy s výběrem závodníků. Důstojníky máme dva výtečné: škt. Frantu Zajíčka a poručíka Pavelicu. Z poddůstojníků je tu čet. asp. Dvořák, ale kde jsou ostatní, má-li být celkem 7 závodníků i s náhradníky (Šír a Skrbek nastoupili přes službu až 1. října 1947). Závodníků by bylo došt, ale za pět nebo za dva měsíce musí z presenční služby. Ještě loni v létě byl na vojně mistr ČSR Cardal a před ním Novoměstští Zajíček, Loub a jiní.

A tak se rozběhly nejen vojenské rozkazy a hlášení, ale i oběžníky Svazu lyžařů a rozhlas, s výzvou, aby se závodníci sami přihlásili. Až nám to kterýsi denní list vytýkal a přece se jednalo o rychlé sestavení družstva i v zájmu samotných závodníků. Je to konec konců čest být zařazen v olympijském vojenském družstvu a mezinárodní zkušenost jim může být jen k prospěchu. Trvalo skorem půl druhého měsíce, než bylo k výběru

sestaveno družstvo asi 15 voj. závodníků, z toho 3 důst., 2 dls. poddůst. a 10 osob muž. pres. sloužícího. Dalo to práci, ale s dobrým svědomím byli vybráni nejlepší závodníci vojáci, jichž jsme měli právě v tu dobu k dispozici. Pevrdily to později mnohé civilní závody a hlavně armádní lyžař. přebory v Tatrách.

Společný výcvik vedl škt. Frant. Zajíček ve Špindlerově Mlýně od prvního běhu začátkem prosince až do odjezdu vybrané hlídky a náhradníků do Švýcarska.

Čs. olimp. výprava přijela v sobotu dne 24. ledna 1948 do Sv. Mo-

Š K P T. Z D.

Čs. vojenská Sv. Moř

řice. Závod vojenských hlídek byl zařazen až v poslední den olympijského programu, t. j. 8. února. Měli jsme tedy 14 dní k aklimatisaci a dalšímu výcviku ve střelbě i v běhu.

Trať voj. hlídek byla velmi těžká. Start ve výšce 2500 m a v 7 km překonává 2 ostrými výstupy (i sjezdy) výšku a 3000 m, v trati je 10 km dlouhý sjezd, jehož první 4 km překonávají výškový rozdíl 800 m. V 17 km byla stěnice a poslední třetina trati byla normální.

Na dotz velitele voj. delegace, proč byla volena takováto trať, všem ostatním neznámá a vlastně dosud nejtěžší trať hlídek při olympijských hrách, odpověděl plk. švýcarské milície armády Fritz Erb na vysvětlenou toto: „Každý národ, který pořádá olympijské hry, má podle mezinárodního olympijského řádu právo, zvolit dva druhy závodů jako závody demonstrací. Švýcarsko zvolilo zimní pětiboj závod vojenských hlídek a protože je ve Švýcarsku, byla volena trať jak obvykle se jezdí v závodu vojenských hlídek, které mají ve Švýcarsku velkou tradici. První dvě třetiny trati jsou tedy alpské, 'tipische hochalpine Strecke' a poslední třetina je volena podle obvyklého 'skandinávského' vzoru.“

Proto také švýcarská hlídka získala velký časový náskok, hlavně na dlouhém (10 km) sjezdu a tento náskok i přes poměrně slabou střelbu udržela

sestavené družstvo asi 15 voj. závodníků, z toho 3 důst., 2 dls. poddůst. a 10 osob muž. pres. sloužícího. Dalo to práci, ale s dobrým svědomím byli vybráni nejlepší závodníci vojáci, jichž jsme měli právě v tu dobu k dispozici. Pevrdily to později mnohé civilní závody a hlavně armádní lyžař. přebory Tatrách.

Společný výcvik vedl špkt. Frant. Zajíček ve Špindlerově Mlýně od prvního běhu začátkem prosince až do odjezdu vybrané hlídky a náhradníků do Švýcarska.

Čs. olymp. výprava přijela v sobotu dne 24. ledna 1948 do Sv. Mo-

i na „skandinávské“ části, ačkoliv tam se jí značně přiblížily hlídky finská a švédská.

Švýcaři volili trať tak, aby hlavně proti severským hlídkám měli výhodu znalosti terénu a způsobu závodění ve Švýcarsku obvyklém.

Čs. hlídka nebyla tak zcela bez vyhlídek, když ne proti severským a švýcarské hlídce, zcela jistě proti všem ostatním, neboť v přípravě i v konečném treningu vykazovali všichni dobrou formu v běhu i ve střelbě.

Závod hlídek: Čím více se blížil den závodů, nervosity spíše

nýbrž běžela a ještě musela v úseku střelnice — cíl, přemazat.

Přece však jsou některé okolnosti, kterým se ani v budoucnu nebudeme moci dosti dobře vyhnout.

Je dostatek známo, že dlouhé vytrvalecké závody běží lépe starší, zkušený a ostřílený závodník; je jistější, vyběhaný a vytrvalý. Proto běžel velitel hlídky a poddůst. Pavelica i Dvořák spolehlivě. Dvořák měl v těle loňskou zkušenost ze Chamonix.

Naopak, ostatní dva členy hlídky pak nutno doplnit vždy z mužstva presenčně sloužícího, tedy nejmladších ročníků, Tito mladí 20letí závodníci přišli už jako hotoví, dobří a techničtí jezdci na vojnu, ale před svoji vojenskou službou mohli jako junioři běhat podle závodního řádu (tento je zpracován s hlediska lékařského a vzhledem k dorůstajícímu organismu), pouze krátké trati — do 10 km nejvýše. A tento junior (od 18—20 let), když nastoupí presenční službu, má hned příští rok běžet těžký vojenský závod na 30 km se zatížením 10 kg a střelbou z pušky.

Samotné doběhnutí k cíli je výkonem a v tom směru mladí olympionici udělali všechno a také ze sebe vydali poslední síly.

Z tohoto nepoměru, který tu vzniká mezi tratěmi juniorskými a vojenskými, usuzují, že i obzvláště mladý závodník i při nejlepší snaze někdy se lze docela neúmyslně, když se k těžké trati přidruží nervosita z konkurence, nejistota v mazání a pod.

Vojenská tělovýchova a výcvik, dále vlastní pilný training však jistě pomůže, aby mladý závodník v druhém roce své pres. služby se dobře vyjezdil. Vzhledem k těmto zkušenostem bude příště společný výcvik závodníků vojenské mezinárodní hlídky delší, aby se mohli dostatečně a včas vzájemně poznat, vyběhat a vystřílet už „na sucho“ a se sněhem začít systematický výcvik na lyžích.

Také vlastní armádní lyž. přebory přizpůsobíme více vojenským, převážně terénním a běžeckým soutěžím, než sportovním, neboť samotná povaha vojenské služby vyžaduje rychlých, vytrvalých a technicky zdatných lyžařů.

Tož mladí závodníci-lyžaři, běhejte, cvičte rychlost a vytrvalost a nezapomeňte včas hlásit nástup své pres. služby svým náčelníkům.

ŠKPT. ZDENĚK KŮS

Čs. vojenská hlídka ve Sv. Mořici 1948

řice. Závod vojenských hlídek byl zářazen až posledním den olympijského programu, t. j. 8. února. Měli jsme tedy 14 dní k aklimatisaci a dalšímu výcviku ve střelbě i v běhu.

Trať voj. hlídek byla velmi těžká. Start ve výšce 2500 m a v 7 km překonává bostrými výstupy (i sjezdy) výšku až 3000 m, v trati je 10 km dlouhý sjezd, jehož první 4 km překonávají výškový rozdíl 800 m. V 17 km byla střelnice a poslední třetina trati byla normální.

Na dotz velitele voj. delegace, proč byla volena takováto trať, všem ostatním nezvzdá a vlastně dosud nejtěžší trať hlídek při olympijských hrách, odpověděl plk. švýcarské miliční armády Fritz Erb na vysvětlenou toto: „Každý národ, který pořádá olympijské hry, má podle mezinárodního olympijského řádu právo, zvolit dva druhy závodů jako závody demonstrací. Švýcarsko zvolilo zimní pětiboj a závod vojenských hlídek a protože je ve Švýcarsku, byla volena trať jak obvykle se jezdí v závodu vojenských hlídek, které mají ve Švýcarsku velkou tradici. První dvě třetiny trati jsou tedy alpské, tipische hochalpine Strecke a poslední třetina je volena podle obvyklého „skandinávského“ vzoru.“

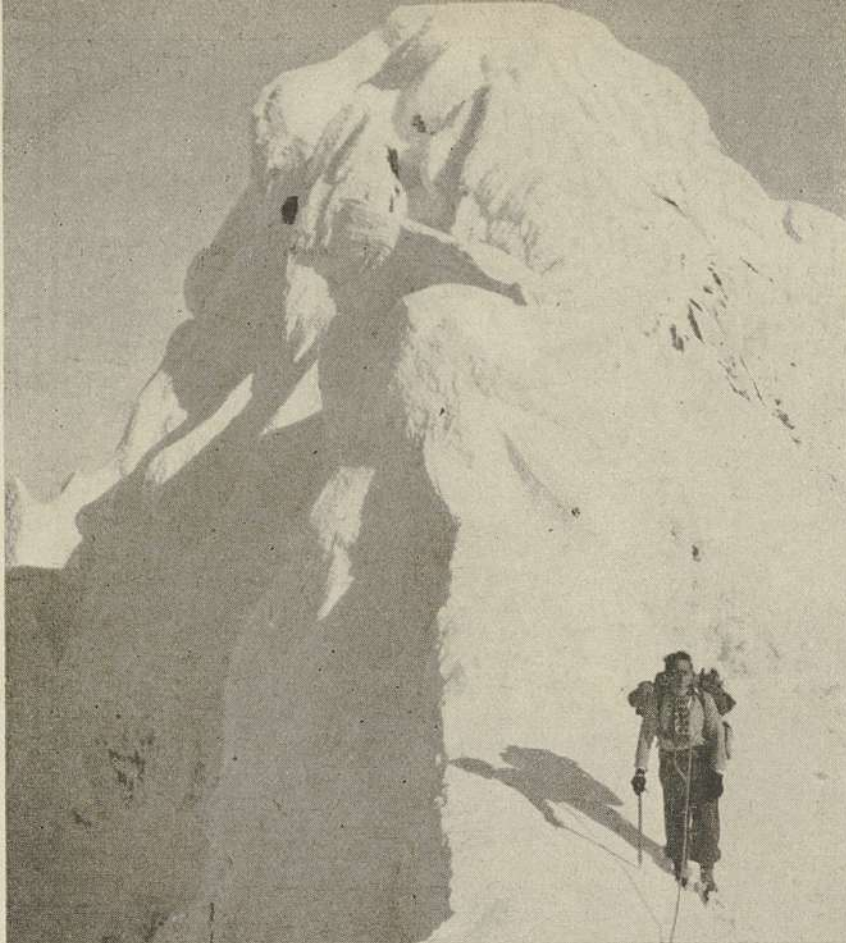
Proto také švýcarská hlídka získala velký časový náskok, hlavně na dlouhém (10 km) sjezdu a tento náskok i přes poměrně slabou střelbu udržela

v podvědomí, než navenek, přibývalo. Byla to jednak silná konkurence ostatních vojenských hlídek a dále těžká trať, povětrnostní podmínky, ztížené dýchání a pod. Trať sice byla známa, plán i profil jsme měli, ale počasí, nový hluboký sníh a nebezpečí lavin nám vlastně bránilo v treningu. A tak i když hlídka projela trať třikrát, přece jen se neseznámila s trati tak, aby svědomí mohlo být uklidněno.

Poslední noc před závodem někteří členové hlídky, hlavně mladší, neklidně spali. Je to vlivem mezinárodní závodnické nezkušenosti. Největším problémem bylo mazání. To neumíme, nebo si nejsme dost jisti, protože vosky nemáme vyzkoušeny a v treningu nemažeme poctivě.

Start hlídek, stanovený původně na 8. hodinu ranní, byl vzhledem k počasí a neprošlapané trati odložen o 1 hodinu. Padal totiž sníh a ve vysokých polohách byl vítr, mlha a mráz. Poslední třetina trati od střelnice k cíli vedla údolím a kolem poledne už tam bylo značně teplo a také složení sněhu se vlivem teplé vlny změnilo. Je pochopitelné, že tyto okolnosti před závodem nezvyšují jistotu a ducha závodníků.

Úspěch či neúspěch: Příčinu v konečném umístění na 6. místě spatřují hlavně v promazání, následek toho byla fyzická i duševní únava, jak se to právě projevilo u Skrbka ve střelbě. Čs. hlídka s kopce nesjízděla,

Hned v nadpisu je omyl, pro horolezce není totiž definitivního rozloučení s horami, jsou jen nucené odchody a toužebné návraty, ale teď, kdy slunéčko s takovou silou ujidá bílý příkrov sněhu, nutno se s nimi loučit aspoň na čas. Mám před sebou obrázky a vzpomínám na turu, kterou jsme si již dávno vysnili, o které jsme mnoho přemýšleli, a jejíž detaily nás pronásledovaly dnem i nocí. Na mapě je naše cesta po hřebenu Liptovských Holí—Roháčů, vlastně jen malým úsekem, hledíme-li na celý divoce rozeklaný systém tatranských štítů, k nimž se Roháče pojí na západě. Naše hřebenovka má tak asi 12 až 15 km, ale pro nás to byl po tři dny svět sám. Charakter Liptovských Holí je s hlediska turisty asi tak uprostřed mezi přísně skalnatými štíty Vysokých Tater a travnatými hřebeny Nízkých Tater. Když jsou tak pěkně zasněženy jako letos, jsou znamenitým horolezeckým terénem a jejich severní stěny si nezadají s mnohými tatranskými. Naši hřebenovkou jsme chtěli ukázat, že i v našich hor-

ROZLOUČENÍ

ských poměrech je možno plánovat a vykonat několikadenní turu, aniž by bylo nutno uchýlovat se večer do chaty. Rozhodli jsme se přenocovat ve sněhových kavernách, které jsme si na vhodných místech vyhloubili do zmrzlého sněhu. Po celé tři dny se na nás horští bohové usmívali v paprscích sálajícího slunce. Vyšli jsme časně ráno 1. března, na zádech batohy s více než 20 kg. Nedivte se, lano, železa, cepín, spací pytel, Primus, jídlo, fotoaparát, lopatka na sníh, teplé prádlo, atd. V časném ránu jsme došli na Roháčskou chatu a vystoupili na Zabrat. Sníh na hřebenu byl zcela zmrzlý (v noci bylo totiž -15°C), a tak jsme si hned připevnili stoupačí železa. Jak krásně se na nich jde v příkrých svazích, kde ani zrníčko sněhu se v pádu nezastaví a prudce letí až do doliny. Jakou jistotu dávají. Šlo se nám krásně. Byli jsme tři štafí kamarádi, kteří se dobře znají a dovedou přesně ocenit své možnosti. Přes ostré hřebeny do zavátých sedel, po celý den v slunci, které se opíralo do našich tváří, takže jsme je raději halili do bílých ochranných kukel. První noc jsme strávili ve Smutném sedle. V závěji jsme si vyhloubili kavernu a tam, v závětrí, dobře chráněni před mrazem -13° až 15°C , který byl venku, jsme s chutí povečeřeli. Noc sice nebyla tak příjemná, jak jsme očekávali, bylo nám chvílemi zima a často jsme se budili. Ale ranní slunéčko nás brzy zahrálo a pokračovali jsme s chutí zas nahoru dolů po hřebeni. Stále sami jsme putovali v tichém a přísném světě bílých hor, a jen jsme lítovali, že nemůžeme častěji zůstat

a dívat se dlouze, dlouze. Musili jsme jít dost rychle, protože před námi byla ještě dlouhá cesta a některé úseky nám daly hodně práce. Tam, kde v létě je cesta dost náročná pro dobrého vysokohorského turistu, dovede v zimě led a sníh na příkrých, skalnatých úsecích postup značně znesnadnit. I když jsme se snažili jít hbitě, dbali jsme pochopitelně všech předpisů bezpečnosti a horolezecké techniky. Soustředili jsme se na svou práci, avšak přece jen časem jsme si popřáli oddech; naše oči bloudily po okolních bílých štítech a daleko do slovenského kraje, nad nímž se tetelil teplý vzduch v průsvitném mlžném závoji. Ani jsme toho mnoho nenamluvili, jen jsme se dívali a ukládali čarovné pohledy hluboko do srdcí. A potom zase nahoru dolů po hřebeni. Úsek druhého dne nebyl příliš dlouhý, a potom ještě za intenzivního slunečního svitu jsme se dali do stavby druhého bivaku nedaleko jehly Banikova. Tentokrát jsme si vyhloubili prostornou kavernu, kde jsme těsně přituleni mohli všichni tři

S BÍLÝMI HORAMI

DR K. ŠULC

ležet. Dobře jsme se najedli, zalezli do spacích pytlů a krásně jsme spali celou noc. Při výstupu na Banikov (2178 m), kde jsme dosáhli nejvyššího bodu své pouti, jsme dokonce měli společnost. Dva kamzíci přecházeli z jižní doliny a bylo radost po-

zorovat je, jak bezpečně si vykračují po hřebenu, vyhýbajíce se nebezpečným převisům. Závistivě jsme konstatovali, oni že batohy nenesou a proto že si vykračují tak provokativně křepece. Další postup byl místy nenáročnou procházkou, někde však

skála pronikala ze sněhu, a tající sníh na ní vytvořil ledovou polevu. A že to bylo na exponovaných místech, bylo nutno dát si velký pozor. Na Salatínu, předposlední hoře naší pouti, nás večer uvítal ostrý, mrazivý víchr, který nám vrážel do tváří ostré sněhové jehličky. Byla to však jen chvilková ukázka horských bohů, co by mohli, kdyby chtěli. Slunce se ukládalo v rudé záplavě k spánku, když jsme sestupovali s Brestové, posledního vršku hřebene, k vysokému lesu. Prožili jsme tam v hlubokém sněhu, kde jsme zapadali až po pás, chvíle značné námahy, a nejvíc jsme se doslova „nadřeli“ při sestupu několika desítkami metrů polomu. To se už setmělo úplně, a v chatě, kde kamarádi čekali, byla nálada plná napjetí a tísnivých předtuch. Viděli nás totiž jen první den a od té doby ne; a tak smutně připravovali záchrannou výpravu na ráno, když v tom jsme zadusali na chodbě. Slavné uvítání, plné talíře, radost, že se podařil první celkový přechod celého hřebene Roháčů. V hlubině srdcí nás tři kamarádů kousek tklivě radostí, jako když člověk dojde splnění své touhy. Tím krásnější, že na dně tohoto naplnění není hořký rmut ztráty iluze jako při tak mnohých splněných touhách ve světě lidí. Ve světě horských velikánů jsou totiž měřítka jiná, drsnější a nekompromisní: Vydát sílu, zaplatit za každý metr výšky poctivou práci, mít je rád, a snad ve chvíli štědrosti dají nahlédnout do nepřeborné pokladnice svých hodnot, neměřitelných peněz! Uložili jsme tedy zase jeden plán do pokladnice svých cest s hezkým nadpisem: „Vykonalí“. A nad vzpomínkami zůstala krása bílých štítů, které, jak praví jeden starý citát, vysoko ční nad světem, přísné a nesmlouvavé, tak jako pravda a spravedlnost nade vším lidským konáním.

Fr. Zvarik a Soňa Neumanová v hlavních úlohách nového filmu z lyžařského prostředí „Čertova stěna“

Výpravy komise žen SLRČS pro maminky s dětmi

Nezazlíte nám, když se trochu pochlubíme?

A začneme čísly! Z loňských tří výprav se letos naše akce rozrostla na 9 výprav. Z 27 rodin loni, jelo s námi letos 90 rodin. Kursy prošlo 118 dětí od 3 do 15 let a 116 dospělých maminek, tatinek, tet i babiček.

Pension Inka ve Svatém Petru byl od 1. února do 21. března plný a ještě jsme si musely na 3 týdny najmout 40 lůžek v Alpském hotelu. Protože zájemkyně o naše kursy se přihlášily již v lednu, byly jsme nuceny spousty přihlášek pozdějších odřící pro naprostý nedostatek místa.

Našima rukama prošlo téměř 300.000 Kčs, dostalo se

nám krásných díky a uznání a tak máme upřímnou a velkou radost. Jsme šťastny, že jsme čestně obstály, ale zároveň se cítíme povinný nenechat tu naši myšlenku zaniknout, když se teď tak krásně osvědčila a vyvolala takovou radostnou odezvu maminek s dětmi. Těšíme se, že v naší sjednocené tělesné výchově v Sokole najdeme právě takové porozumění, laskavou pomoc jako ve Svazu lyžařů RČS. Vždyť je ta naše myšlenka a akce dnes opravdu aktuální. Má snad někdo větší právo na odpověď než matka, hospodyně, na které dnes spočívá tolik neodkladných každodenních úkolů a povinností? A zájezd s námi do hor ji jej zajišťuje.

Prály bychom si mnohé zlepšení, co se týče ubytování i stravy, ale letošní rok byl tvrdý a následky sucha citelné. Také sněhové poměry nebyly růžové a ke všemu ještě spalničky nás hodně prohnaly.

Nabýly jsme zase mnohem většího rozhledu a praxe. Ne každá dobrá cvičitelka je právě ta pravá pro naše výpravy. Naše cvičitelky a vedoucí musí být naprosto oddané myšlence vytvořit krásný pobyt na horách svým světečům — maminkám i dětem. To znamená — já nic — celek vše. Být nesobecká, vůbec si nezaježdit, nepočítat službu jen na hodiny věnované výcviku, mít moc porozumění, taktu, tak mnohé dovést spolknout s úsměvem. Nenápadně, ale jistě děti podchytit ve všem ušlechtilém, probudit jejich zájem o přírodu, krásu okolí a sport. Netrpět jim nezpůsobu, hrubost, rozmazlenost a zbabělost. Věřte, vše to a ještě vyjít s maminkami různých názorů, ale vždy s jedním všem společným, že ty jejich děti jsou ty nejlepší, není maličkost a vždy právě to nejpříjemnější! Hle, na štěstí jsou všude ti dobří, skvělí lidé, kteří vás i vaši snahu pochopí, ocení a tak osladí trpkost způsobenou těmi druhými.

Děti jsou roztomilé vždycky, tolik se snaží, ze všeho se těší a jen dívat se na ně je požitek!

Velmi se nám osvědčila doprava autocary. S Jadranskou společností byly jsme plně spokojeny. Šoféři jezdili bezpečně a přesně, nedošlo k úrazu, k defektu. Horší byla doprava zavazadel ze Špindlerova Mlýna do Inky. Pro nedostatek sněhu musely saně zůstat pod kopcem a my s maminkami tahaly těžké kufry.

Velkou radost jsme měly ze zájmu o naše lyžařské přednášky. Obvykle jsme se sesedli po večeri, když jsme uložily děti spat a už se začalo o výcviku, vázání, mazání, historii a mnohdy vznikla i hezká debata, která nám přinesla mnohé plodné náměty, které chceme promyslet a zpracovat. Děkuji všem a za rok znovu do práce.

P. P.

ING. JAN RAČLAVSKÝ

Budujeme výcvikové lyžařské středisko v Jeseníkách

Velká cena Československa ve sjezdu a slalomu jela se letos po prvé v Jeseníkách, v místě budoucího lyžařského střediska ve skupině Vysoké Hole—Ovčárny. Byla přidělena Jesenické župě SLRČS, když se zavázala, že vybuduje sjezdovou trať, která by svojí kvalitou byla vhodná pro závod toho významu. Podarilo se to, i když trať není ještě zcela hotová. Její stavba byla totiž spojena se zcela mimořádnými potížemi, jelikož celý prostor je státní rezervací, kde o vykáčení každého jednotlivého stromu a dokonce i odstranění pařezu a ležících starých stromů bylo nutno velmi těžce bojovat a dlouho vyjednávat.

Myšlenka, vybudovat lyžařské středisko v této skupině není nová. Již před válkou o tom uvažovali členové VS Brno, ale rok 1938, odstoupení pohraničních území, realitaci oddálil.

Nepočítáme-li různé „turistické“ sjezdové závody uspořádal prvý podnik toho druhu v Jeseníkách r. 1935 VSB spolu s Jesenickou župou SLRČS ve Velkém Kotli. Trať byla ovšem podle tehdejších zvyklostí převážně „šusová“. Po jednom velkém oblouku jel se Kotel asi od ¾ střelou až na dno, setrvačností se vyjelo až do protisvahu, pak zase střelou kratší prudký svah k začátku údolí Moravice. Následující rovinka se zčásti přejela se-

trvačností, zčásti se musela přeběhnout. Pak se pokračovalo po lesní cestě až k dnešnímu cíli. Trať byla ovšem technicky velmi lehká, ale měla úžasné rychlé úseky, jistě takové, jako na př. hlavní sjezd ve Velké Studené dolině.

Byli jste s námi spokojeni v zimě — chceme Vám i v létě dobře poradit a posloužit. To je úkolem našich *tennisových* odborníků.

VÁŠ SPORTOVNÍ ZÁVOD

JAROSLAV HOUBA
PRAHA II.

Dílňa: Vladislavova 15 Obchod: Jungmannova 31
Telefon 358-44 Telefon 239-40

V roce 1936 se jel jen dlouhý slalom, již za účasti našich předních závodníků, Cívky, Čtvrtečky, Stehlíka a j. Poslední ročník před válkou v roce 1937 měl trať již změněnou, snažili jsme se vyhnout rovině ve středním úseku a trať šla zčásti lesem, ovšem bez jakéhokoliv kácení. Připomínala v jednom úseku spíš velmi těžký sjezd běžecké trati, byla již mnohem obtížnější a techničtější.

Po osvobození chtěli jsme naše plány uskutečnit co nejdříve, ale potíže byly opět, nešťastná rezervace nás v činnosti stále omezovala. V prosinci 1945 prorazili jsme za pomoci posádky z Bruntálu, kde sloužili někteří naši závodníci a iniciátoři výstavby střediska, prvou sjezdovou trať, přibližně v trase posledního předválečného závodu. Zlepšilo se to tím podstatně, ale část rovinky v polovině trati se nám nepodařilo zcela odstranit. Nebylo však tehdy jiného řešení, jelikož nebylo možné vykácení většího počtu stromů. Na této trati se jely přebory Jesenické župy a Brněnské župy v roce 1946 a 1947 a 2 ročníky Skorkovského memoriálu. Trať byla postupně čistěna od pařezů dobrovolnou prací závodníků, hlavně VSB a Sokola Olomouc, za stálých potíží od Památkového úřadu v Brně.

Na jaře 1947 u příležitosti Obřího slalomu prohlédl si terén Rudla Krňoul a uznal, že vyhovuje pro dobrou sjezdovou trať, jejíž trasu současně prošel a zhodnotil. Pak nastalo velké jednání vedené Svazem lyžařů i Jesenickou župou, řada konferencí a komisí, než se podařilo získat povolení ke stavbě sjezdovky a také zásadní souhlas s ostatními projekty v oblasti Ovčárny, jako je stavba cvičného můstku na 25 m u Barborky a saňový výtah od Ovčárny k Petrovým kamenům, které budou v provozu určitě v příštím roce, pro blízkou budoucnost pak stavba horského hotelu a lyžařských výtahů.

Povolení ke stavbě dostali jsme až v říjnu m. r. Pracovali jsme s nadšením za velmi nepříznivého, deštivého počasí, zčásti již ve sněhu. Že jsme to dokázali je zásluhou dobrovolných pracovníků Jesenické župy, především Sokola Olomouc, Sokola Přerov a LK Olomouc, jim též vypomohli účastníci VS Brno. Úplně zklamali lyžaři v podhůří, z Bruntálu, Krnova a j., kteří na práci vůbec nepřišli. Povrch sjezdovky jsme upravili tak, že je sjízdná i za velmi malého stavu sněhu, všechny pařezy jsou úplně odstraněny. Víme velmi dobře, že trať potřebuje v ně-

Dva, kteří se smáli po závodech v obrovském slalomu. Daňo Šlachta a dorostenka Kocímová, oba byli první

kteřích místech rozšířit, aby byla bezpečnější a přehlednější. V dolní části chceme ji ztížit a zpestit. Po zaústění na lesní cestu (kde byl letos cíl V. ceny) půjde ještě asi 200 m po cestě a pak prudce zahne vpravo, krátkým „padáčkem“ přejde na pravý břeh Moravice a podél toku po samých boulich do cíle, který bude v blízkosti dnešního cíle. Trať má 2250 m při výškovém rozdílu 530 m, 19 zatáček, řadu boulí a ter. vln. Je rozmanitá, jde po pláních a lesem nízkým i vysokým. Vyžaduje dokonalou techniku a je přitom velmi rychlá, jak ukazuje Šponarův průměr 66 km/hod. Nejvyšší okamžitá rychlost na trati byla cca 85 km/hod. a bylo by možno ji ještě zvýšit, změnou trasy v nejhořejším úseku, ovšem na úkor bezpečnosti a za cenu snížení celkového průměru na trati.

Jsmo přesvědčeni, že až přistě bude opět Velká cena svěřena Jeseníkům, bude už většina z projektovaných zařízení hotova a že pak to bude opravdu závod v prostředí, které snese mezinárodní měřítko.

Máme prvotřídního muže a neobyčejně dobrá děvčata

Zatím co příslušníci dolarového bloku a tvrdých valut všeobecně se připravovali na letošní Zimní olympijské hry přímo ve Švýcarsku, ostatní, a mezi nimi i naše mužstvo, šetřili valuty a cvičili v lacinějším Rakousku. Američané si však dali práci a poslali do Sv. Antonu svého zpravodaje, který podal o svém výletě zprávu, již zde doslovně otiskujeme:

„Minulý týden jsem navštívil Sv. Anton, původní působiště H. Schneidera a viděl jsem mužstva Rakušanů, Čechoslováků, Belgičanů a Maďarů, kteří tam trenují.

S posledními dvěma netřeba počítat. Nemají jezdce, které možno považovat za třídu.

Češi však mají prvotřídního muže v Antonínu Šponarovi a dvě neobyčejně dobré dívky — škoda, že jejich jména jsou zcela nevysovitelná, velmi dlouhá a obě končí na ruské —ova.

V každém případě viděl jsem tyto dívky, když sjížděly Osthang a vypadaly opravdu velmi zdatně. Snad se nevyrovnaají sestrám Thiollierovým, rozhodně však předčí sestry Wurtelovy (Kanada). Jedna z nich měla velmi dobrý úspěch minulého roku v závodě Kandahar v Mürren.

O něco lepší se zdají být Rakušanky, zvláště Beiserová, která vyhrála vloni ve Švýcarsku a letos v Lechu.

Zdá se být nepochybným, kdo bude nejlepším z žen ve Sv. Mořici. Sestry Thiollierovy, obě Češky, Italka Celina Seghi, Švédka Nilssonová, Rakušanka Beiserová a jedna nebo dvě Švýcarky.

Možná, že vedoucí amerických děvčat mně pro to vyrve srdce, ale takové je mé přesvědčení, když jsem viděl Francouzsky v Sun Valley a Češky a Rakušanky v Antonu.“

Tolik americký novinář před ZOH. Jak se jeho předpověď splnila, všichni již víme.

POLÁK MARUSARZ SKOČIL 88 m.

Poláci zakončili lyžařskou sezónu v Zakopaném 29. III. závody ve skoku. Startovali nejlepší polští skokani, z nichž 14 se dostalo přes hranici 60 m. Výsledky: 1. Ciaptak Gasienica (65—68 m) 209.6 b., 2. Dziedzic (63—68 m) 206.6 b., 3. Karpiel (61—63 m) 199.2 b., třídou juniorů vyhrál Daniel (51.5—56 m) 195.2 b.

Po závodech se pokusili někteří závodníci o překonání rekordu můstku, jehož držitelem byl Nor Birger Ruud výkonem 81 metrů. Pokus se podařil. Nejlepší polský skokan „bohatýr“ Stanislav Maruszarz ve čtyřech skocích překonal tyto vzdálenosti: 71, 78, 83,5 a 88 metrů.

POTŘEBY PRO LYŽAŘSKÝ SPORT A HOCKEY dodá

„U FOTBALISTY“, A. Fantová, Praha-Karlín, Královská 89, roh Karlovy. Telefon 647-61.

Norští lyžaři-olympionikové potrestáni!

Norský lyžařský svaz potrestal lyžaře Erlinga Evensena a Olafa Haugena pro pokus podvodu, kterého se dopustili při závodě na 50 km Zimních hor olympijských 1948 ve Sv. Mořici. Během tohoto závodu vyměnil si Haugen své lyže za Evensenovy (Evensen sám se závodu nezúčastnil), později připlnul si opět své vlastní lyže, ale asi pět kilometrů před cílem závod vzdal, domnívá se, že jeden z účastníků soutěže se zpozoroval. Haugen se přiznal hned po ukončení závodu ke svému provinění. Byl nyní spolu s Evensenem diskvalifikován od 6. února t. r., kdy se olympijský závod na 50 km konal, až do 1. dubna 1950. Jeho vítězství v letošním mistrovství Norska na 30 km a ve štafetě na 4krát 10 km byla zrušena.

Sjezd ve Vysokých Tatrách.

Lyžaři KSTL Štrbské Pleso uspořádali na zakončení letošní sezóny ve Vysokých Tatrách v neděli 26. dubna t. r. II. ročník závodu ve sjezdu o putovní cenu K. Danka. Trať byla dlouhá 2.800 m a měla výškový rozdíl 700 m. Absolutním vítězem se stal mladý sjezdař Straka z Tatranské Lomnice, nejlepším časem dne 2:04 min. Druhým byl vítěz I. třídy Bruck (KSTL Tatranská Lomnice) 2:35 min. před klubovým kolegou Fialou 2:44 min.

Na lyžích 1.200 km.

Z Paříže odcestovalo devět francouzských lyžařů z Grenoble do Norska, odkud z Narviku nastoupí na lyžích cestu až k Severnímu mysu a zpět.

Tři roky od smrti arch. Lva Krčí

V pondělí 26. dubna byly tomu tři roky, kdy zemřel hrdinnou smrtí ve svém rodišti na Českomoravské vysočině partyzán architekt Lev Krča. „Čučka“, jak jsme mu všichni říkali, byl cvičitelem, závodníkem a instruktorem v četných kursech, zejména sokolských. Byl po několik let členem Českého skí klubu Praha a později Sokola I. Smíchov, kde byl zakladatelem silného lyžařského oddílu. Jeho odchovanci získali právě letos na Zimních sletových hrách ve Vysokých Tatrách vynikající úspěchy. Lyžaři, zejména ze sokolských řad, nezapomenou na obětavého bratra, vzorného kamaráda a sportovce a na nadšeného vlastence.

Zimní komise ČOS

Podle výsledků ze Zimních sletových her byly pro závod sjezdový (alpská kombinace) přeřazeny do vyšší třídy tyto sestry: Vondrová Dagmar (Prostějov), Ježková Berta (Podolí), Polednová Karla (Přerov), Bartošková Zdena (Přerov).

V běhu do I. třídy: Košťálová Ludmila (Písek), Budárková Anna (Martinice), Rafajová Jiřina (Jullánov), Dlouhá Zlata (Brno, Král. Pole).

JAK NA TO?

Samozřejmě, jde-li o nějakého panáka nebo jen o obyčejnou paclí, je zájem hlubší a bezprostřednější. I když však o ně osobně vůbec nejde, některé věci jsou na první pohled nápadné. Chci tím říci tolik, že člověk nemusí být závodníkem, stačí když se s otevřenými očima trochu plete okolo sjezdových drah a pozná, že jsou ještě také všelijaké maličkosti, které o panáčích a paclích také trochu rozhodují.

Hrajete si se stopkami pod delším hladkým úsekem sjezdovky a hodinky ukazují zajímavé věci. Časové rozdíly na části trati, kde zřejmě jezdec toho mnoho nedokáže a na lyžích velké rozdíly nemohou hrát podstatnou roli. A přece hodinky ukazují takové časové nesrovnalosti, že jejich oběti je nemohou v žádném případě průběhem dalšího závodu dohonit.

I malé dítě uhádne, kde to tu vězí. Je to vosk!

Nalézt příčinu je však jen poloviční cesta k odstranění nedostatku. Mužstvo může svěřit svůj osud buď do rukou svého vedoucího a pak se může stát nepříjemná věc — všichni promaží a závod je ztracen. Nebo může každý podle svého rozumu a je nádeje, že se někdo strefí.

Proti omylu není nikdo pojištěn. Ani v tom, ani v onom případě. Tím spíše, když technika mazání je dnes tak složitá. Uvažuje se vážně o zvláštní funkci samostatného poradce pro mazání, tak jako je funkce trenéra, kouče mužstva a jako jsou vlastně v samotné funkci jeden každý ze závodníků — členů mužstva. Každý ze jmenovaných má toho dnes již tolik na starosti, že stále složitější otázka mazání je prakticky mimo možnost zvládnutí jako vedlejší funkce.

A dále, jako technika jízdy, lyže a všechno ostatní je jaksi národní záležitostí, také mazání se stává takovou národní specialitou. A je jí věnována neobyčejná péče a ve srovnání s ostatními charakteristikami, právě mazání udržuje svou odlišnost nejvýrazněji. Italové si libují ve velmi složitém systému několika povlaků a dělí skluznici na množství úseků. Jejich způsob se však zdá být úspěšný a hlavně rychlý. Pro napodobení by však byl jistě obtížný.

Otázka lyží je dnes nejen důležitá, hlavně však velmi spletitá. Po technické stránce se rozvinula, hlavně úsilím samých výrobců, v hledání nových, dokonalejších a náhradních surovin při výrobě, jakož i novými způsoby použití běžného materiálu. Závodníci tomu pak dali korunu, když přišli se svými zvláštními a zvýšenými požadavky.

Zdá se, že nejrychlejšími jsou švýcarské lyže Attenhofer. Vědecky to snad nelze ani dokázat a stejně by se mohly o prvenství ucházet francouzské výrobky. Taková je však dnes pověra. Všeobecný exaktní důkaz je snad zcela nemožný, protože i zde je specialisace na rychlém postupu. Tak v hlubokém sněhu není lepších lyží amerických Groswood Durance. Tvrdí to odborníci!

Nikoliv pouze míněním odborníků, ale všeobecným přesvědčením po všech zasněžených nakloněných rovinách je nutnost rozdílného typu lyží pro závod ve sjezdu a závod ve slalomu. Nová závodní ustanovení to dovolují. Pokud pak závodník se spokojí s lyžemi, které by vyhovovaly současně požadavkům obou závodů, dává tak dobrovolně handicap těm, kteří pojedou příslušné závody na speciálních lyžích.

Kromě výstroje závodí také jezdci. A tu lze krátce říci, že třeba jezdit rychleji, protože rychle jezdí již dnes každý! To znamená, že kdo si najde nejkratší stopu a udrží jízdou střelou, vůbec nemá tak jistou naději na vítězství, jak si sám myslí. V závodě, který jede tak zvaná extratřída, všichni závodníci jedou nejkratší stopou. Zvítězí však ten, kdo různým způsobem dovede získat ještě mimořádnou rychlost v nejvyšší rychlosti, kterou dává závodní dráha.

To vlastně je již jakási supertechnika, hraničiči na kouzelnictví a triky. Bruslení, pumpování rychlosti v plné jízdě, poddávání se odporu vzduchu a mnohé jiné technické podrobnosti, byly v posledních a hlavně poválečných letech velmi zdokonaleny. Zásluhy patří Francouzům, nyní se objevují vedle nich také Italové. Švýcaři věří spíše na klasickou čistotu jízdy stejně jako Rakušané. Je to prozatím věc názoru, kdo má pravdu. Rozhodně však kouzelníci mají více úspěchů a to úspěchů v mužstvu jako celku. Objeví-li se mezi prvními Švýcar neb Rakušan, je to výjimka.

Někdy ovšem takové ježdění vyhlíží jako hazard a jako takový nese s sebou nebezpečí. Olympijské hry byly v tomto směru dosti výmluvnou výstrahou. Vždyť vylučovací závody pro konečné stanovení mužstva a jeho konečný trénink na olympijských drahách si vyžádaly nápadně vysoké ztráty mezi zahraničními účastníky a nebyli jich ušetřeni ani naši reprezentanti, ani Švýcaři, kteří do listiny ztrát přispěli třemi sjezdaři a jedním skokanem.

Jak jsem řekl, tohle všechno padne do oka i takovému trochu jen vnímavému pozorovateli, který se plete okolo sjezdovek, třeba se jim samotným uctivě vyhýbá. Na sjezdovkách nepochybně přitukuje!

Běžci mají svou volbu od 10 do 50 km. Skokani mají jednu Planici a zdá se, že stačí celé Evropě. Sjezdařům se však budoucnost rozděluje: těžké a snadné sjezdovky a ty snadné se komplikují v technických podrobnostech. A o penězích, které to stojí, nepadlo ještě jediné slovo!

Můj největší úspěch

Být cvičitelem Svazu lyžařů, to znamená jen nechat sebou mlátit jako na vojně po dobu týdenního výcviku ve Svatém Petru, vstávat o půl sedmé za huronského křiku „Budiček!“ — onoho nešťastníka, který má zrovna službu, podrobit se pak přísným zkouškám theoretickým a praktickým, mít cvičitelskou legitimaci a nosit odznak cvičitele SLRČS, který je sice velmi krásný, ale má nevýhodu, že naň čekám už skutečně déle než veřejní zaměstnanci na přídavky, ale zejména to znamená mnoho hezkých a veselých (někdy nehezkých a smutných — ale na to člověk brzy zapomíná) příhod a chviliek.

Letošní sezóna mně poskytla třikrát příležitost věnovat se výchově maličkých i velkých, mladých i starých, tenkých i tlustých, šikovných i dřev. Avšak radovánky nezačínají až na sněhu; často už ve vlaku ještě v Praze. Napřed musí cvičitel zdvíhat metrakové kufry s toaletami a smokingy, pak shánět čaj pro kojenice, který svým křikem budí ze spaní ostatní dospělejší lyžaře, pak urovnávat hádky mezi kuřáky a nekuřáky, pak přenechat své místo v II. tř. dámě ze III. tř., která je se svými 150 kg všude otláčená. Ve Starém Smokovci, kde někteří přestupují do Tatranské Lomnice, stane se omylem a seberou lyže těm, kteří pokračují dál na Štrbské Pleso. I vypukne hrozný řev jednoho z mála při vědomí jsovcích nevyspalých, špinavých a zarostlých vyžnavačů bílého sportu a jeden přes druhého rve své lyže zpátky do vozu, namnoze zase cizí a vyráží skřeky neodpovídající vánočnímu pokoji.

Avšak, abych se dostal k tomu mému největšímu úspěchu:

Není to ještě ani měsíc, co jsem se oženil! Ano! Oženil! Sladká, půvabná, při tom ale i inteligentní, zádná na světě se jí nevyrovná. Já vim, to

řiká každý — ale oni to říkají jenom před svatbou, kdežto já to říkám máje na levé ruce odsuzující a vše prozrazující kroužek. Chtěl jsem ji pojmuti za milovanou žínku již dříve, ale prohlásila, že si mne nevezme, dokud nesleze sniž. Nevěděl jsem proč, ale říkal jsem si, že to je asi nějaká babská pověra. Teprve, když nám hráli a zpívali v kostele „Lásko, Bože, lásko“, prozradila mně má skorochoť, že nemohla riskovat, abych ji viděl na lyžích, že prý bych si ji nikdy v životě nevzal. Ale Osud je Osud. Na svatební cestu jsme jeli na Krkonoše: já prý budu jezdit a ona se bude opalovat na sluníčku. A skutečně to tak začlo. Za 2 dny ji to nedalo, vypůjčila si lyže a boty, mně vzala ze skříně rezervní šponovky a zrovna, když jsem svým žákům vykládal přívatný oblouk, objevila se vedle mne. Tehdy jsem si uvědomil a během následujících dnů si to potvrdil, že se mýlila, když mně říkala, že bych si ji nevzal, kdyžbych ji viděl stát na lyžích. Ona totiž na těch lyžích ani stát neuměla. No prostě bylo to hrozné. Horší než si kdo představujete. Při svých pádech dovedla nohy tak zkroutit, že akrobata a hadího muže by musili uměle rozplítat, ale ona vyšla vždy, až na nekonečné množství modřin, ze všeho v plné svěžesti. Co zbývalo jiného, než ji pojmuti také mezi své svěřence. Nedovedl jsem pochopit, jak ty všechny linky jejího tělčeka se mi mohly tak v Praze líbit, když nyní bych na ně byl nejráději vzal hoblík a sekyrku. Zejména ta linie těch šedých mých šponovek se mi zdála být tak nevy-světlitelně jiná a odlišná od té svůdné křivky, jak jsem ji znal dosud. Ale dnes turdím: láska dokáže divy; ať už to byla má láska k té záknyni, jež jezdila v mých šponovkách, nebo její souciz s jejím učitelem, fakt je, že po pěti dnech ona blahá linka v šedivých šponovkách se stala mnohem přijatelnější a po dalších dvou dnech byla už skoro tak půvabná, jako tatáž linie v běžovém kostymu nebo samotových černých večerních šatech. Dokonce to šlo tak daleko, že jsem už nemusel dávat háčky s lampy na skříně a vytahovat denně večer tkaničky z bot a vázat je na kliku od okna a druhý konec na obraz, abychom na nich sušili před tím vyždímané šponovky a ostatní příslušenství. A když má vyvolená začla ignorovat zákon o přitažlivosti zemské i na svazích příkřejších, byla má radost a mé štěstí tak veliké, že jsem samou radostí snědl v poledne dva obědy a nevěděl jsem o tom.

Z toho vyplývá jedno: apeluji na všechny kolegy a kolegyně, pokud snad se nechali zastrašit rádkou na stránce knížky „Hory, lyže, sniž“, kde pp. autoři každého kolegu předem varují, resp. litují z takové funkce a klidně do toho skočte: pět... čtyři... tři... dvě... jedna... vpřed!!!

120 konfiskovaných hotelů pracujícím

Vedle rozsáhlé akce přidělu drobných konfiskovaných živností do vlastnictví, která vstupuje již do závěrečného stadia, řeší Osidlovací úřad a Fond národní obnovy otázku konfiskovaných hotelů, pensionů a chat. Z větších podniků (klasifikace A a B) bude utvořen národní hotelový podnik. Menší, které jsou dosud pod národní správou, budou přiděleny do vlastnictví osvědčivším se národním správcům. Jako ve všech ostatních otázkách, spojených s přidělem konfiskátů, dbá Osidlovací úřad a Fond národní obnovy také zde především o zájem pracujících, a proto bude asi 120 největších a nejlépe vybavených hotelů a pensionů v rekreačních střediscích přiděleno Revolučnímu odborovému hnutí pro celostátní zotavovací akci pracujících. V posledním čísle Osidlování ze dne 10. dubna 1948 je vyhlášen první dílčí rámcový plán, kterým se přiděluje Revolučnímu odborovému hnutí prvních 50 hotelů a pensionů. Další rámcové plány budou následovat v krátkých intervalech tak, aby pracující mohli již svou letošní dovolenou strávit ve vlastních zotavovných.

Hromadné národní správy

V oblastech cizineckého ruchu byly zřízeny kumulativní národní správy hostinských podniků, jež nahradily dosavadní individuální systém národních správ a dosadily na místa jednotlivých národních správců zmocněnce. Je to podobná úprava jako v Praze a jejím účelem je sjednotit péči o znárodněné konfiskáty cestovního ruchu a přípravnou organizaci pro vybudování národního podniku hotelového.

Oblastní kumulativní národní správa pro krkonošskou oblast je ve Vrchlabí. Dosavadní národní správci, pokud se osvědčili, zůstávají nadále vedoucími podniků, které spravovali většinou ve funkci zmocněnců národní správy.

Novinka v telefonní službě veřejnosti

Poštovní správa zavádí v telefonní službě novinku, která přijde jistě vhod všem pořadatelům různých výletů, exkursí a pod. Tito pořadatelé budou moci oznámit za poplatek 20 Kčs službě pro nepřítomné každé sdělení týkající se připravovaného podniku, na př. změnu v hodině nebo místu schůzky, odvolání podniku a pod. Služba pro nepřítomné pak obsah sdělení bezplatně oznámí každému, kdo o to telefonicky požádá. Sdělení se ovšem může týkat jen podniků, při nichž počet účastníků je omezen a podáno musí být pouze z některé účastnické stanice, která není všeobecně přístupná, tedy nikoliv z mincovního automatu. Další podrobnosti sdělí zájemcům každá telefonní ústředna.

Lyžařům

dokonalou výzbroj dodá

SKAUTING

Praha II, Vodičkova 30

Telefon 374-23

LÁZNĚ KOŘENOV

v Jizerských horách, stanice Polubný-Kořenov, výška 750 m, lázeňské a rekreační středisko. Výhodný terén lyžařský, východiště výletů do Krkonoš.

Lázně rašelinné, sírné, uhličitě, bylinné, vzduchové, elektrické.

Léčí: rheumatismus, ischias, ženské choroby a vleklé jejich následky.

Ubytovací podniky: Lázeňský dům, Lázeňský hotel, Lesní bouda, Údolní bouda, Zvonice, Na vyhlídce, Martinské údolí, Nádražní restaurace, Na Jizerce, restaurace Řípek, Hnyk, Vohnout.

Informace u Lázeňské správy.

Telefon č. 16.

DVORAČKA v Krkonoších

20 pokojů, ústřední topení, tekoucí teplá a studená voda, lázeň. Výborná kuchyně, ideální lyžařský terén. Pošta Horní Rokytnice nad Jizerou.
Telefon č. 11.

Ella PŮHONNÁ, majitelka

Turnovská chata na Štěpánce

Jizerské hory 958 m n. m.

PŘÍCHOVICE u Tanvaldu, telefon č. 9.

Vyhledávané lyžařské středisko. - Vyhovující i nejnáročnějším, 14 pokojů, spol. noclehárny, koupelny, sprchy. Ústřední topení, teplá a studená voda v celém domě.

• Nezapomeňte zaplatit účet za inserci

ADMINISTRÁTOR „ZIMNÍHO SPORTU“

Kanoe, kajaky, sokolské potřeby i ostatní sportovní zboží, dodá odborná firma:

JIPO, nákup, prodej, a výrob. družstvo
nyní: PRAHA VII., Bělského tř. č. 9
telefon 714-46

MEČÍŘ vyrábí zimní
i letní sportovní
JILEMNICE tovní potřeby

Dřevoprůmysl JAN J. KOUBA Chrudim

tesařství a pila - Chrudim IV. - telefon 78,
parní pila - Chrudim III. - telefon 63.

Účet Poštovní spořitelny 34213.

*Brambory, krmiva, stavebniny, selata
vám dodá*

Hospodářské družstvo skladištní a výrobní
ve Vysokém n. Jiz., telefon 16.

*Hodně sluníčka, krásný sníh
a dokonalý oddech najdete na Krkonoších.*

*My vám připravíme odpočinek
v příjemně vytopených místnostech
nejvyšší boudy v Krkonoších.*

Československá bouda na Sněžce

Speciální Císařovy lyže
*jsou prvotřídní,
výroba v Lomnici nad Pop.*
TELEFON Č. 109

Krkonoše 1100 m n. m.

„Mělnická chata“

Pec — Lencova hora č. 245.

Náj. V. GLASR, telefon 31.

Leischnerova bouda

1265 m n. m., krásné lyžařské terény

18 pokojů, 40 lůžek a společná noclehárna, výborná kuchyně, ústřední topení, teplá a studená voda pp. Velká Úpa, telefon číslo 7

EVŽEN ĎURKO, majitel

Stalingradská chata

PEC - LENCOVA HORA, tel. aut. 8.

12 pokojů, ideální lyžařský terén!

Majitel St. Čepelka.

CHATA NA VYHLÍDCE - PEC 206

KRKONOŠE, telefon 7, 1050 m n. m.

Teplá, studená voda, ústřední topení,
známá výtečná domácí kuchyně.

Národní správce Karel Skalník.

SMETANOVA CHATA

PEC — KRKONOŠE, telefon 22, 950 m n. m.

20 pokojů, ústřední topení, teplá a studená voda,
koupelna, domácí kuchyně.

K. LEFLER.

HOTEL „PANORAMA“

970 m n. m. — Bohumil SYROVÝ, nár. správce

PEC (KRKONOŠE) Tel. 24

18 dvoulůžkových pokojů, ústř. topení, teplá, studená tek. voda,
domácí kuchyně — telefon 24.

Vše pro zimní sport

lepené lyže — lyže z Ia horského jasanu

KAREL HABERLE

Pec pod Sněžkou

Telefon 55

Chata HUBERTUS *vás zve k příjemnému pobytu*

Domácí kuchyně - dobrá vína. - 21 pokojů s tek. teplou a studenou vodou. - Ping-pong, knihovna, středisko letních i zimních sportů.

Josef Ptáčník, Černý Důl, tel. 8. Pec - Krkonoše.

PENSION JABLOŇKA

VELKÁ ÚPA 199

Sluneční strana, tel. 24, Krkonoše
Tekoucí teplá a studená voda -
ústřední topení

FRISSOVA BOUDA

Krkonoše 1250 m n. m.

domácí prostředí, ideální poloha,
pošta Hořejší Vrchlabí.

HOTEL „RADIUM“

VELKÁ ÚPA — KRKONOŠE

Výborná kuchyně, ústřední topení, tekoucí teplá -
studená voda, garáže - Telefon 11

J. KRČMÁŘ

Zdeněk Plesnivý

Praha III.

ŠOLC PENSION - RESTAURACE
DOLNÍ MALÁ ÚPA 45,
KRKONOŠE TELEFON 2.
E. MAREŠOVÁ.

Krásný kout osvobozeného pohraničí.

NAVŠTIVTE BOŽÍ DAR (1028m)

**HORSKÝ HOTEL
ZELENÝ DŮM**

Tel. 3

HOTEL PRAHA

Tel. 5

**MAYEROVKA -
HORSKÁ BOUDA
A. HOSEK - Tel. 12**

**Cukrárna a kavárna
VESELÝ - Tel. 10**

**Restaurace
a uzenářství
J. PEŠEK - Tel. 8**

**Koloniál
a lahůdky
L. KAŇENSKÝ - Tel. 11**

SPORTOVNÍ DŮM A PENSION

LÁDA KARÁSEK - Tel. 7

*Výroba všech sportovních lodí, speciální
výroba vesel a pádel, motorových člunů*

ODBORNÁ FIRMA

Josef Šedivý

DĚČÍN III. STARÉ MĚSTO 46

*Chcete strávit příjemnou sobotu
a neděli, či zimní dovolenou v horách?*

Zveme vás do horského hotelu

„Na českém pomezí“
v Cínvaldě v Krušných horách.

*Výborná kuchyně, ústřední topení, teplá a studená
voda. Vhodné terény pro lyžování a sánkování. Ne-
ustálé autobusové spojení s lázněmi Teplice-Šanov.*

Dotazy a objednávky pokojů řiďte na:

Horský hotel „Na českém pomezí“, Cínvald,
telefon 7.

Chata generála Svobody MOLDAVA

v Krušných horách

vás zve.

Položena v nejvyšších nádherných terénech, do-
stupná výhodným vlakovým spojením, ústřední
topení s teplou vodou, garáže, telefon č. 1 a —
výborná strava.

JARMILA ZAVŘELOVÁ.

*Vše pro náročné lyžaře v Krušných horách -
krásné lyžařské terény,
ale i Ia domácí kuchyně, ústřední topení,
teplá voda, garáže, telefon čís. 8*

Hotel

„PŘÁTELSTVÍ“
MOLDAVA

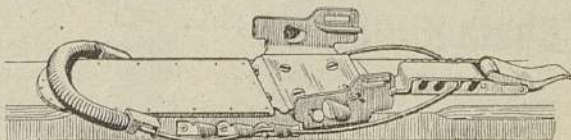
MIROSLAV SEKERA, nájemce.

*Chcete strávit příjemnou sobotu a neděli či zimní dovolenou
v horách? Zveme Vás do horského hotelu*

»NA PŘIBILOVĚ CHATĚ«

v Mikulově v Krušných horách

*Domácí kuchyně, ústřední topení, nejlepší terény v okolí, lyžař-
ské i sánkařské, výhodné vlakové spojení.
O všestranné pohodlí se postará „PŘIBILOVA CHATA“, Mikulov
p. Hrob u Teplíc-Šanova*

Lankové vázání a universální čelisti zn. „HOLOUBEK“
pro každou botu, lepené lyže, veškerou výstroj pro zimní
sporty vyrábí a dodá

RUDOLF HOLOUBEK,
SPORTOVNÍ ZÁVOD,
Hradec Králové I.

TELEFON 3023.

Lyže vyrábí **Jadrníček**

továrna

Fryšták na Moravě

ŠPINDLERŮV MLÝN

Mezinárodní středisko zimních sportů

Hotel Savoy, Dep. Westend tel. 60, 66, 7	A	Hotel Na staré pláni	C	Hotel Slavie telefon 6	C	Pension Ráj telefon 51	
Slovanský hotel telefon 24	B	Hotel Krakonoš telefon 34	C	Hotel Slunce telefon 15	C	Pension Radost telefon 102	
Hotel Sněžka telefon 26	C	Labský hotel telefon 14	C	Hotel Špindlerův Mlýn telefon 5	B	Pension U hor. pramene	
Hotel Windsor, dep. Jitřenka telefon 10	B	Hotel Lomnice telefon 20	C	Hotel Sv. Petr telefon 38	C	Pension Dalibor telefon	
SVATÝ PETR :		Hotel Neechanický telefon 54	C	Hotel Zátíší telefon 77	C	HORSKÉ BOUDY :	
Hotel Sport telefon 9	B	Hotel Palace telefon 4	B	PENSIONY :		Davidova bouda	B
Hotel Sv. Petr telefon 38	C	Hotel Panorama telefon 52	B	Pension Diana telefon 8		telefon P 3	
Hotel Zátíší telefon 77	C	OBCHODY :		Pension Hanička telefon 110		Lužická bouda	A
				Pension Inka telefon 111		telefon P 1	
Hotel Alexandria telefon 3	C			Pension Lesní dům telefon 40		Medvědí bouda	C
Alpský hotel telefon 42	B			Pension Lověna telefon 65		telefon 33	
Hotel Astoria telefon 76	C			Pension Minerva telefon 61		Moravská bouda	C
Hotel Aurora telefon 83	C					telefon P 9	
Hotel Belvedere telefon 64	B					Novopacká bouda	C
Hotel Bristol telefon 47	C					telefon P 10	
Dep. Bellevue a Domovina, Grand-hotel telefon 36, 1, 2	A					Špindlerova bouda	B
						telefon P 2	

Záruka jakosti

SPORTOVNÍ A OBCHODNÍ DŮM

ŠPINDLERŮV MLÝN - TELEFON 41.

Jarka Lukeš

ŽELEZNÁ RUDA

MĚSTYS

středisko zimních sportů

na Šumavě

HOTEL SIROTEK

ŠPIČÁK - ŠUMAVA

Výborné lyžařské terény!

DRŮBEŽÁRNA **Labská Vyhlídka**

*Špindlerův Mlýn - Krausovy boudy nad Pchradou,
na lyžařské cestě Benecko - Špindlerův Mlýn*

Levné ubytování NÁJEMCE A. NOVÁK

ŠPINDLERŮV MLÝN

HOTEL „LOMNICE“

ústřední topení - teplá voda. Celoroční provoz. Tel. č. 20.

Karel Štantejský, nájemce.

KANOE - KAJAKY - VESLICE
MOTOROVÉ ČLUNY VYRÁBÍ

Arch. Václav Hendrych

PARDUBICE

JAROSLAV DŘEVO

stavba skládacích kajaků

BRNO-ŽABOVŘESKY

ROSICKÉHO NÁM. 6, tel. 18.908

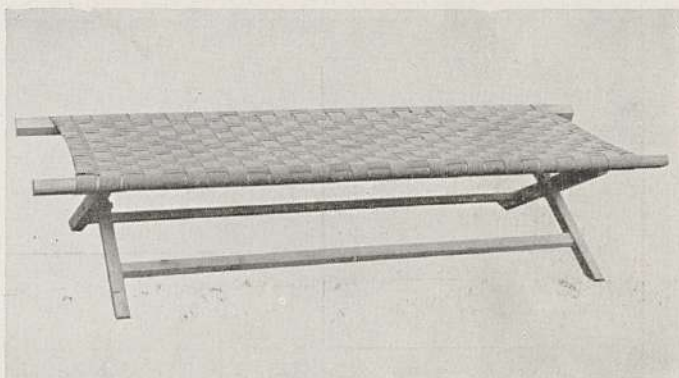
Při sportu, na každém kroku

Vás spolehlivě chrání

POJIŠŤOVNA

SLAVIA

NÁRODNÍ PODNIK

ROZLOŽENÉ

NOVINKA!

Skládací lůžkové lehátko je nepostradatelné

V CHATĚ - V ZAHRADĚ

PŘI KOUPÁNÍ - PŘI SLUNĚNÍ

VYRÁBÍ A DODÁ

J. BENDA DŘEVOVÝROBA

PRAHA - PODOLÍ, PŘEMYSLOVA 74

TELEFON Č. 918-70

ZIMNÍ SPORT, časopis Svazu lyžařů republiky Československé, vychází ve 12 číslech za rok. Odpovědný správce listu redaktor Josef Hora. Redigují K. Bloman a J. Hora. Majitel, vydavatel a nakladatel: Svaz lyžařů RCS, Praha II, Národní třída 18. Redakce a administrace: Svaz lyžařů RCS, Praha II, Národní tř. 18, tel. 322-13. Číslo účtu Poštovní spořitelny 344-74. Úřední hodiny: administrace od 8-12 a od 14-18, v sobotu od 8-12. Administrátor časopisu Miloš Duffek. Předplatné za celý ročník Kčs 80,- včetně poštovného. Novinové známky povoleny Reditelstvím pošt v Praze čj. I. A-Gre-2372-OB. Dohledací poštovní úřad Praha 25. Tiskne: Mladá fronta, Praha II, Leqerova 22.

ZIMNÍ SPORT

ČASOPIS SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

10

ŠPINDLERŮV MLÝN

Mezinárodní středisko zimních sportů

Hotel Savoy, Dep. Westend tel. 60, 66, 7	A	Pension Ráj telefon 51	
Hotel Slavie telefon 6	C	Pension Radost telefon 102	
Slovanský hotel telefon 24	B	Pension U hor. pramene	
Hotel Slunce telefon 15	C	Pension Dalibor telefon	
Hotel Sněžka telefon 26	C	HORSKÉ BOUDY:	
Hotel Špindlerův Mlýn telefon 5	B	Davidova bouda telefon P 3	B
Hotel Windsor, dep. Jitřenka telefon 10	B	Lužická bouda telefon P 1	A
SVATÝ PETR:		Medvědí bouda telefon 33	C
Hotel Sport telefon 9	B	Moravská bouda telefon P 9	C
Hotel Sv. Petr telefon 38	C	Novopacká bouda telefon P 10	C
Hotel Zátíší telefon 77	C	Špindlerova bouda telefon P 2	B
		PENSIONY:	OBCHODY:
Hotel Alexandria telefon 3	C	Pension Diana telefon 8	Drogerie Milan Ponec telefon 22
Hotel Na staré pláni telefon 27	C	Pension Hanička telefon 110	Upomínkové předměty B. Pavlas služba veřejnosti telefon 114
Alpský hotel telefon 42	B	Pension Inka telefon 111	Módní zboží Jan Plachý
Hotel Krakonoš telefon 34	C	Pension Lesní dům telefon 40	Holičství F. Sůra telefon 13
Hotel Astoria telefon 76	C	Pension Lověna telefon 65	Hrbkovo řeznictví telefon 55
Hotel Aurora telefon 83	C	Pension Minerva telefon 61	
Hotel Belvedere telefon 64	B		
Hotel Lomnice telefon 20	C		
Hotel Bristol telefon 47	C		
Hotel Nechanický telefon 54	C		
Dep. Bellevue a Domovina, Grand-hotel telefon 36, 1, 2	A		
Hotel Palace telefon 4	B		
Hotel Panorama telefon 52	B		

Záruka jakosti

SPORTOVNÍ A OBCHODNÍ DŮM

ŠPINDLERŮV MLÝN - TELEFON 41.

Jarka Lukeš

LÁZNĚ KOŘENOV

v Jizerských horách, stanice Polubný-Kořenov, výška 750 m, lázeňské a rekreační středisko. Výhodný terén lyžařský, východisko výletů do Krkonoš.

Lázně rašelinné, sirlé, uhličitě, bylinné, vzduchové, elektrické.

Léčí: rheumatismus, ischias, ženské choroby a vleké jejich následky.

Ubytovací podniky: Lázeňský dům, Lázeňský hotel, Lesní bouda, Údolní bouda, Zvonice, Na vyhlídce, Martinské údolí, Nádražní restaurace, Na Jizerce, restaurace Řípek, Hnyk, Vohnout.

Informace u Lázeňské správy.

Telefon č. 16.

DVORAČKA v Krkonoších

20 pokojů, ústřední topení, tekoucí teplá a studená voda, lázeň. Výborná kuchyně, ideální lyžařský terén. Pošta Horní Rokytnice nad Jizerou.
Telefon č. 11.

Ella PŮHONNÁ, majitelka

MEČÍŘ vyrábí zimní
i letní spor-
JILEMNICE tovní potřeby

Brambory, krmiva, stavebniny, selata

vám dodá

Hospodářské družstvo skladištní a výrobní
ve Vysokém n. Jiz., telefon 16.

Do hor za sněhem a sluncem

na Labskou boudu

v západních Krkonoších

1284 m n. m.

Ústřední topení - Tel. Špindlerův Mlýn 21c

Pro lyžaře!

Klínová bouda 1326 m.

30 pokojů, 90 lůžek, ústřední topení,
teplá a studená voda.

Telefon 58a Špindlerův Mlýn.

Pošta Hořejší Vrchlabí.

K. RŮŽEK, hoteliér.

Nezapomeňte navštívit!

Hotel PALACE

ve Špindlerově Mlýně.

Restaurant - vinárna - denně tanec.

HOTEL-PENSION JANOŠÍK ŠPINDLERŮV MLÝN-BEDŘICHOV

Moderně zařízený a odborně vedený podnik v klidném ústraní střediska. Lyžařský terén přímo u podniku. Ústřední topení, teplá tekoucí voda, domácí kuchyně, garáže. - Telefon čís. 72.

Hoteliér Fr. KAPAL.

SPORT RATH PRAHA, Příkopy 23 - tel. 222-26

51 let lyžařem, vím co národ lyžařský potřebuje. — Vlastní vzorné sportoviště Rathův raně Luka Medník. Pěkný lyžařský terén 20756¹/₂ cm nad mořem. — Sníh do 15. března.

*Hodně sluníčka, krásný sníh
a dokonalý oddech najdete na Krkonoších.
My vám připravíme odpočinek
v příjemně vytopených místnostech
nejvyšší boudy v Krkonoších.*

Československá bouda na Sněžce

LYŽE, SÁNĚ, SNĚHOVÉ BRUSLE,

1a z horského jasanu

JAN MIKULE

sportovní kolářství,

MARŠOV I, pp. Svoboda n. Ú. Telefon 004.

Leischnerova bouda

1265 m n. m., krásné lyžařské terény

18 pokojů, 40 lůžek a společná noclehárna, výborná kuchyně, ústřední topení, teplá a studená voda pp. Velká Úpa, telefon číslo 7

EVŽEN ĎURKO, majitel

SMETANOVA CHATA

PEC — KRKONOŠE, telefon 22, 950 m n. m.

20 pokojů, ústřední topení, teplá a studená voda, koupelna, domácí kuchyně.

K. LEFLER.

HOTEL „RADIUM“

VELKÁ ÚPA — KRKONOŠE

Výborná kuchyně, ústřední topení, tekoucí teplá - studená voda, garáže - Telefon 11

J. KRČMÁŘ

ŠOLC PENSION - RESTAURACE
DOLNÍ MALÁ ÚPA 45,
KRKONOŠE TELEFON 2.
E. MAREŠOVÁ.

Krásný kout osvobozeného pohraničí.

Vojtěch Šubrt

RENNEROVY BOUDY 106,

Krkonoše v. n. m. 1250, p. Hořejší Vrchlabí.

Lyžaři, u nás najdete nejlepší pohodlí, domácí kuchyni v zimě v létě.

Čapkova chata

PEC - KRKONOŠE - TEL. 18, 1.050 m n. m.

*Ústřední topení, teplá a studená voda,
domácí kuchyně — Terén pro lyžaře!*

František Skalický, hoteliér

Krkonoše 1100 m n. m.

„Mělnická chata“

Pec — Lencova hora č. 245.

Náj. V. GLASR, telefon 31.

Stalingradská chata

PEC - LENCOVA HORA, tel. aut. 8.

12 pokojů, ideální lyžařský terén!

Majitel St. Čepelka.

CHATA NA VYHLÍDCE - PEC 206

KRKONOŠE, telefon 7, 1050 m n. m.

Teplá, studená voda, ústřední topení,
známá výtečná domácí kuchyně.

Národní správce Karel Skalník.

HOTEL „PANORAMA“

970 m n. m. — Bohumil SYROVÝ, nář. správce

PEC (KRKONOŠE) Tel. 24

18 dvoulůžkových pokojů, ústř. topení, teplá, studená tek. voda,
domácí kuchyně — telefon 24.

PENSION JABLOŇKA

VELKÁ ÚPA 199

Sluneční strana, tel. 24, Krkonoše

Tekoucí teplá a studená voda -
ústřední topení

Speciální Císařovy lyže

jsou prvotřídní,

výroba v Lomnici nad Pop.

TELEFON Č. 109

KANOE — KAJAKY — VESLIČE
MOTOROVÉ ČLUNY VYRÁBÍ

Arch. Václav Hendrych

PARDUBICE

Zimní sport

ČASOPIS SVAZU LYŽAŘŮ RČS

Ročník XXXIV

10. června 1948

Číslo 10

Rozloučení a naděje

Byl bych špatný předseda, kdybych nenapsal těch několik slov pohřební řeči na rozloučenou. A považoval bych je za nutné, i kdybych nebyl vůbec předsedou a zůstal vždycky řadovým kmánem. Je to jen výraz vděčnosti a povinné úcty.

Můj nebožtík je kolem 40 let starý, přesně 37. Nuže, to není věk, při kterém úmrtní zápis konstatuje sešlost věkem, dokonce ani u lyžařského klubu. I pro klub a spolek je to tak zvaný mužný věk, ve kterém se od nebožtíka stále čekalo mnoho a mnoho práce a poctivé práce, ke které plně opravňoval celý jeho dosavadní život.

Narodil se tam, kde se narodil a jako každé nemluvně i jeho příchod na tento svět byl bolestný. Neměl nic na cestu světem kromě nadšení několika kmotrů, kteří vytrvale se střídali u kolébky a pokoušeli se se všech sil, aby nemluvně vyrostlo ve stvoření, schopné velkých skutků.

Co měli a co mohli, ochotně mu obětovali. Nevím, co to všechno bylo, jistě však hodně pravého zájmu a pravé lidské lásky pro dobrou věc.

Když jsem já mezi ně přišel, mnohý z prvních kmotrů již chyběl, jeho místo však nezůstalo prázdné. Nejen že odcházející byli nahrazeni, příbuzenstva přibývalo a tak jsme byli slušně početná rodina.

V naší kronice je plno zajímavých stránek. Četl jsem si je tak někdy s pýchou, opakoval jsem je s hrdostí vždycky všude tam, když bylo potřeba pro klub něco udělat. Nikdy se taková vzpomínka nemínala účinkem. Dnes je opakují s lítostí.

Náš klub již není. Naše zápasy, naše vítězství i prohry, naše závody, naše chata, to všechno již není, protože není klub, pro který jsme pracovali, bojovali, zápasili a závodili.

Mezi námi vyrostli cvičitelé, které jsme potřebovali a kteří nám dali další a další učitele. Cvičitelé vychovali dorostence, kteří vyrostli v závodníky, kteří dali dohromadu mužstvo, na které se ostatní mužstva chodila před závodem dívat. Pro naše členy vyrostla na horách chalupa s nejkrásnějším prostředím v dobách, kdy na horách bylo tak málo věcí k dostání bez poctivé práce.

Měli jsme vlajku, modrou a bílou

vlajku, barvu vysokého nebe a věčného sněhu; vlajku, která vlála nade všemi úspěchy a nad každým zklamáním. Vlála vysoko na stožáru, který úspěchy pevně podporají, zklamání nemohou nikdy srazit. Jasně a živě barvy vlající v moři nadějí.

S tím vším se loučíme.

Stožár je prázdný, vlajka byla spuštěna, jako se spouští všechny vlajky, když jejich nositel je mrtev. Rozloučení s drahým je těžké a bolestné. Je to naposled, kdy stojíme kolem stožáru bez vlajky, a je to jako za starých časů. Není třeba hovořit a všichni si rozumějí. Takové to bylo v našem klubu.

Jenže — která smrt na světě znamená konec všeho života? Žádná!

V tomto rozloučení je mnoho velkých nadějí — pro každého z nás, pro všechny, kteří nežili ve svých klubech a spolcích do dnešního dne marně. Slavná tradice dostává nový rámeček.

A je to větší rámeček netušených možností. Síly, které hýbají světem k jeho dokonalejšímu uspořádání, neumrtví nic z dobrých odkazů. Naopak z nich čerpají novou sílu k novému rozmachu. Žádná dobrá myšlenka na světě ještě nezemřela s tělem, které nebylo dost silné, aby ji neslo k úplnému vítězství. Sport je taková dobrá a věčná myšlenka.

Nové životní prostředí od nás očekává mnohé oběti, nabízí však nové a široké možnosti, kterých v úzkých rozměrech věřejška nebylo. Soustředění sil k jednotnému úsilí vyvolá rychlejší rozkvět v nových kolejkách v přímočarém proudu namísto starého klikatého řečiště, v jehož záhybech bylo často třeba vyčkávat a hledat správnou cestu.

Čeká nás práce! A pro tuto práci není dost času na dlouhé loučení. — Mnohem důležitější jsou naděje, které všichni tušíme a které jen my dovedeme splnit.

Vedle prázdného stožáru, starého, malého, větrem ošlehaného a snad i trochu již nachýleného, vidím nový, silný, rovný, vysoký, vyšší toho starého! Vlajka, která má na něj být vytažena, čeká na nás! Jste připravení?

Pokyny pro včlenění SLRČS do Sokola

1. Včlenění všech příslušníků klubů, odborů nebo oddílů, sdružených ve Svazu lyžařů RČS — pokud se tak již nestalo — uskuteční se nejpozději do 30. června 1948.
2. Při obou náčelnictvech ČOS budou vytvořeny lyžařské odbory, jejichž členy se stanou zkušeni a osvědčení činovníci býv. lyžařských komisí a Svazu lyžařů RČS.
3. Pro obhospodařování majetku SLRČS bude vytvořen zvláštní odbor, přičleněný do oboru působnosti předsednictva ČOS. I činovníci tohoto odboru budou vybráni z řad činovníků SLRČS a ČOS.
4. Včlenění nižších složek (klubů, odborů, oddílů) po stránce hospodářské bude provedeno podle pokynů čís. 3 pro hospodářské sloučení, vydaných ÚAV Sokola v Praze.
5. Dnem 1. července stává se ČOS vrcholnou složkou lyžařského sportu v našem státě.
6. Včlenění žup provedou příslušné župy sokolské, u nichž budou zřízeny v technických sborech lyžařské komise.
7. Včlenění ústředí SLRČS, jakož i převod zaměstnanců do svazku zaměstnanců ČOS provede předsednictvo ČOS přímo.
8. Zahraniční rada ČOS provede po dohodě s představiteli SLRČS přeměnu členství v mezinárodním ústředí FIS.

Amatérské řády a FIS

Amatérská pravidla a FIS byla již několikrát předmětem veřejného zájmu. Hlavně v souvislosti s lyžařskými učiteli jízdy po velkém rozvoji lyžařského sportu v alpských zemích. Mezi národy některých členských států a názorem předsednictva FIS nebylo vždycky plně shody a z rozporů docházelo ke sporům, které však byly vždycky šalamounsky vyřešeny dříve, než došlo k vážné roztržce.

Snad právě díky těmto nesrovnalostem vyvíjela se amatérská otázka v lyžařství v živém styku současného sportovního vývoje a akademických předpokladů a její dnešní stadium je spíše výsledkem praktických životních zkušeností.

Bude-li se jednat vážně o vstup SSSR do FIS, podle některých novinářských zpráv již SSSR podal svou přihlášku, bude to jistě opět amatérská formule v lyžařství, která mezi jinými předměty jednání přijde také na pořad.

V zásadě obsahují amatérská ustanovení FIS pouze základní minimum, které každý členský svaz je povinen respektovat. Je mu však ponechána volnost jednání, toto zásadní pensem rozšířit a zostřit podle místních poměrů. Tak tedy podle ustanovení FIS je učitel jízdy na lyžích amatér, ač norská, anglická, kanadská a americká ustanovení je považují za profesionály.

Podle ustanovení FIS se stává profesionálem každý amatér, který závodí s profesionálem podle pojmů zásad FIS. Zůstává však amatérem, když závodí s lyžařem, který podle jeho státních ustanovení je profesionálem, podle ustanovení FIS však je amatérem.

Řády FIS říkají jednoznačně, kdo ztrácí charakter amatéra.

Je to, jestliže je placen za to, že závodí, jestliže závodí za peněžitou cenu, jestliže se domáhá hmotných výhod za získané sportovní ceny a dosažené sportovní výsledky, ať již k tomu použije dobytých titulů či svého jména, jestliže vědomě závodí se soupeři, kteří porušili některé z těchto uvedených příkazů.

Toto jsou suché řády. Skutečnost, všeobecně uznávaná však mlčky souhlasí s předpokladem, že k dosažení mimořádných sportovních výkonů ve světové soutěži je výsledkem zcela speciálního způsobu výcviku, který se pro tu dobu stává hlavním účelem trenujícího atleta. To znamená, že k tomu musí mít buď vlastní prostředky, které jej činí hmotně nezávislým (v kapitalistickém světě) nebo mu stát poskytne tuto možnost z prostředků, které určí k tomuto účelu vybranému jedinci, který dává naději na skutečný výkon (v socialistickém státě rovných práv všech občanů).

Háček má však celá věc. I v státech západního liberalismu nalezneme mnohé instituce, které jsou vlastně také státní podporou vybraných jedinců, jejichž jediným a hlavním povoláním je sport — v našem případě jízda na lyžích — a jsou tedy v určitém smyslu, ne-li profesionály, tedy jistě pseudoamatéry snad s tou výhradou, že nedostávají peněžitou odměnu za výsledek svého státem placeného výcviku. Možná, však, že i tu by bylo lehké zjistit ve vyúčtováních náhrad, kteří tací závodníci za svou sportovní činnost podávají k hotovému proplacení svým ústředím.

Pokud se k současnému stavu věci vyslovují jednotliví delegáti FIS, jest v jejich projevech pochopitelně více politické obratnosti s ohledem na zájmy jejich členských svazů než otevřené pravdy. Mnohdy pak hraje hlavní roli jejich vlastní politické zaměření a z tohoto hlediska formují úmyslně celý svůj názor.

Zajímavější jsou názory závodníků. A jejich zásadním náhledem je otevřené přiznání, že jim záleží jen docela málo na úplném odstranění amatérských řádů a že konečně jim bude milejší utkat se prostě s poctivým sportovcem, který si sportem vydělává na řádné živobytí, než s pseudoamatéry, kteří celých 12 měsíců v roce jsou vydržováni za státní subvence. Velkým závodům neublíží zrušení amatérských paragrafů tolik, jako je zlehčuje neustálé obcházení na oko velmi přísných amatérských pravidel.

Je nad síly FIS dožadovat se práva přímé kontroly všech závodů. A kdyby tak chtěla učinit, vystaví se nepříjemné skutečnosti, že politicky dosti vlivní členové se pokusí obejít tuto kontrolu, a ta vlastní organizaci jistě na vážnosti nepřidá.

Má-li FIS zůstat uznávanou organizací, musí se snažit dodržovat přesně pravidla vlastní na závodech, které jsou pořádány pod její vlajkou. Musí však popřát těm, kteří tato pravidla neuznávají, aby závodili podle jejich vlastních řádů kdy a kde chtějí. Výsledkem bude organizace, pod jejímiž dobrými pravidly všechny země řády provedou své vlastní významné závody.

Příkladem nám může posloužit porovnání z jiného sportu. Československý Jockey Club se jistě nepokusí diktovat svá pravidla SSSR. Je-li však nějaké moskevské derby, československý kůň v něm pojede podle pravidel, která platí v Moskvě. Stejně tak pojede sovětský kůň u nás podle našich předpisů.

Na základě příliš obratné politiky v amatérské otázce dospěla FIS k dosti obtížnému postavení, ve kterém by jediné řešení byla opravdu členská přihláška SSSR do FIS. Nedojde-li či

PRO LETNÍ SPORTY

dokonalou výzbroj dodá

SKAUTING

Praha II, Vodičkova 30

Telefon 374-23

nebude-li skutečně vyřízena věcně, nejsou vyhlídky na další vývoj různé a západní a východní blok i v lyžařství je skutečností velmi krátkého času.

V každém případě konec světového amatérského názoru v lyžařství jest v dohledu. Jedná se o obtížný úkol, vybudovat nový amatérismus na národních či státních základech.

SSSR do FIS

Příklad dobré sportovní spolupráce.

*Svaz lyžařů RČS spolu s Jihoslavo-
ny a Francouzi prosadili na kongresu
Mezinárodní lyžařské federace v Pau
ve Francii přijetí ustanovení, které
umožnilo ruským lyžařům po dobu
dvou let start na závodech členů FIS,
a naopak členům Mezinárodní lyžař-
ské federace na závodech v SSSR, ač-
koliv dosud sovětská lyžařská čle-
ny FIS. Jak je známo z novinářských
zpráv, jednání, která byla na toto roz-
hodnutí navázána jednak s naší stra-
ny a jednak na náš popud předsednic-
tvem Mezinárodní lyžařské federace
se sovětskou Fiskulturou, vedla k to-
mu, že sovětská lyžařská se zúčastnili
po prvé velkých lyžařských závodů
v Holmenkollen v Norsku letošního
roku a dosáhli tam umístění, které
vzbudilo všeobecnou pozornost a rá-
zem je postavilo do řad lyžařských
velmocí. Přátelský sportovní styk při-
nesl také konkrétní výsledek v tom
směru, že nyní se SSSR rozhodl také
formálně stát se členem Mezinárodní
lyžařské federace, která takto, po pří-
stupu řady členů i z Jižní Ameriky,
bude snad největším a opravdu celý
svět obsahujícím, mezinárodním spor-
tovním svazem.*

(úř.)

POTŘEBY PRO LYŽAŘSKÝ SPORT A HOCKEY dodá

„U FOTBALISTY“, A. Fantová, Praha-Karlín, Královská 89, roh Karlovy. Telefon 647-61.

Májové preteky na Ďumbieru na rozlúčku se sezónou

—km— Na tohoročné májové preteky na Ďumbier zišla sa veľmi dobrá konkurencia, hoci ubytovacie možnosti kladú na závodníkov namahavé požiadavky každodenného výstupu s Trangoškou na Ďumbier, keďže podľa propozície nesmú závodníci spať v chate na Ďumbieri. Je to preto, lebo v chate je možno ubytovať iba maximálne 50 ľudí, a na Ďumbierske preteky bolo prihlásených závodníkov a činníkov viac ako 150. Snehové pomery boli tohto roku jedinečné, snehu veľa a výbornej jakosti. Žiaľ! Bohu práve na 1. mája keď sa konala prvá časť združeného závodu sjazd — sa počasie pokazilo. Pršalo a hustá hmla dovoľovala viditeľnosť len na niekoľko metrov, čo zapríčinilo nedorozumenie medzi závodníkmi a rozhodcami. Závodníci odmietli štartovať s určeného miesta a tak bol štart preložený až na 16 hod. popol. Hmla však nezmizla a bolo treba skutočnej odvahy závodníkov, aby za tohto stavu štartovali. Trať musela byť podstatne zkrátená, bol vypustený ostrý sjazd strelou kuloárom a trať vedena starým smerom cez sedlo. Tak bola trať asi o 1 km zkrátená — no i tak bola veľmi rýchla a celý závod v sjazde skončil bez vážnejšieho úrazu. Sjazd doniesol prekvapenie, favoriti boli pobiti od domorodca, Alberta Molčana z Podbrezovej, ktorému iste dokonalá znalosť terénu dovoľila pustiť to všade bez ohľadu na hmlu. Ostatné poradie skončilo podľa očakávania, Vlado Krajňák v hmlie poblúdil a musel hľadať bránku a dostal sa iba na desiate miesto. Dorast a ženy štartovali na zkrátenej trati, prekvapila veľmi pekná účasť dorastencov, s prihlásených 38 ich štartovalo 25.

1. mája sa mal konať po obede aj slalom funkcionárov, ten však musel byť odložený až na druhý deň. Trať bola dlhá ca 1500 m s výškovým rozdielom ca 400 m, a mala tri povinné branky. Do slalomu postúpilo 23 závodníkov mužov, 4 ženy a 12 dorastencov.

Na druhý deň sa počasie sensačne zlepšilo, do rána zamrzlo a slnko na oblohe bez obláčku od rána po celý deň robilo radostnú náladu.

Slalom bol vytýčený náč. LSS Kocumom z Ďumbiera cez sedlo do Svatojanskej doliny, mal 38 bránok a po miernejšom začiatku prechádzal na ostrý svah, kde sa to pekne rozjelo. Bolo každému jasné, že víťaz slalomu nepre kombináciu svoj náskok a tak sa súboj o víťazstvo v združenom závode súžil znova na súboj Šponar—Šlachta, ktorých delilo v sjazde od seba len 6 desiatin sekundy. Šponarovi to vyšlo hneď v prvom kole kedy docielil najlepšieho času, ktorý už nik neprekonal, zatiaľ čo Šlachta veľmi riskoval a bol v slalome iba tretí. Vladovi Krajňákovovi to vyšlo pekne, ale na Šponara to nestačilo. On a jeho klubový kolega Straka ostali len po jednej sekunde

za sebou za Šlachtom. Halašov memoriál zaslúžene vyhrál Červinka zo Slavia, ktorý v sjazde bol na treťom mieste, ale v slalome dohnal to čo v sjazde zameškal. Zo žien presvedčie zvíťazila majster republiky Nekvapilová nad Petřlovou.

Funkcionársky slalom bol v nedeľu po poledni a s prihlásených 29 sa ich dostavilo na štart 22. Trať im postavil víťaz sjazdu Molčan, bola dlhá skoro tri sta metrov a veru technicky pre bafuňárov dosť ťažká. Veď väčšina ich boli už závodníci staršej triedy starší ako 32 rokov — trať však absolvovali ku podivu dobre a skoro bez pádov, čo svedčia o výbornej triede slovenských bafuňárov. No napriek tomu im prvé miesto odniesol dr. Jelínek, náčelník SLRČS, ktorý náskokom troch sekund vo dvoch kolách zvíťazil nad vlnajším víťazom Florianom Molčanom z Brezna. Vid' technické výsledky:

I. trieda:

1/1	Šponar Antonín, Slavia Praha	79,2	63,4	65,3	131
2/2	Šlachta Daniel, Svit	79,8	74,6	68,4	137
3/5	Krajňák Vlado, T. Lomnica	87,5	71,2	67,8	143
4/8	Lehotský Tibor, Liptovský Sv. Mikuláš	88,9	75,9	71,6	148
5/11	Brauner Otakar, Slavia Praha	84,5	72,7	91,4	150
6/13	Bruk Karol, Tatranská Lomnica	95,9	73,6	72,2	154

II. trieda:

1/3	Molčan Alo, Podbrezová	76,9	74,5	77,7	138
2/4	Charvát Dušan, V. S. Brno	81,6	74,3	78,1	143
3/7	Krajňák Otto, Tatranská Lomnica	86,8	74,9	69,3	144
4/9	Straka Jozef, Tatranská Lomnica	89,7	72,3	72,7	148
5/14	Lubelan Edo, Liptovský Sv. Mikuláš	96,2	70,5	83,3	158

Juniori:

1/6	Balluch Štefan, Liptovský Sv. Mikuláš	81,7	80,0	77,4	144
2/10	Gleženák Ján, Tatranská Lomnica	83,4	85,9	79,5	150
3/12	Toman Milan, Čadca	89,8	75,8	82,0	153
4/16	Sabo Andrej, Košice	95,5	188,3	135,2	225

Trieda starších A:

1/15	Hornák Ján, Košice	90,8	114,6	143,5	194
2/17	Vajda Rudolf, Vrútky	131,2	107,4	169,2	242
3/18	Gábor Imrich, Košice	139,1	206,3	201,0	302

Ženy:

1/1	Nekvapilová Alexandra, Slavia Praha	75,5	78,2	81,9	124
2/2	Petřlová Jolka, Tatranská Lomnica	77,5	84,2	104,2	134
3/3	Kupčoková Zlata, Brezno, jun.	97,3	144,1	231,1	210

Dorastenci:

1	Červinka Oldřich, Slavia Praha	67,6	47,0	41,8	112
2	Hudeček Zdeno, Bratislava	67,3	56,6	69,5	130
3	Riška Milan, Čadca	75,2	68,3	59,7	139
4	Cerek Ján, Liptovský Sv. Mikuláš	86,1	52,2	57,3	141
5	Bella Igor, Podbrezová	71,1	98,8	51,0	146
6	Šarik Ivan, Podbrezová	92,2	55,4	53,0	146
7	Chovanec Otakar, Petřvald	84,1	76,1	73,5	159
8	Zachar Ferdinand, Zvolen	89,4	65,8	85,1	165
9	Lehotský Jozef, Zvolen	100,2	77,6	61,3	170
10/1	Krajňáková Mária, Tatranská Lomnica	101,0	77,9	79,0	179

Výsledky slalomu funkcionárov

Trieda mladších do 32 r.:

1/2	Molčan Flore, KSTL Brezno	53,2	47,7	100,9
2/3	Seknička Egyd, KSTL Brezno	54,4	50,5	104,9
3/4	Ruffiní Karol, KSTL Zvolen	55,0	50,4	105,4
4/6	Bogi Jozef, KSTL Ružomberok	54,4	55,1	109,5
5/12	Psočka Š., Red. Práca	71,7	53,0	124,7
6/14/1	Svarcová Mária, KSTL Zvolen	73,9	70,2	144,1
7/15	Šramko Zdenek, KSTL Brezno	79,3	75,0	144,3

Trieda starších nad 32 r.:

1/1	Dr. Jelínek Jiří, Slavia Praha	50,1	47,7	97,8
2/5	Káreš Gustav, KSTL B. Bystrica	56,1	49,4	105,5
3/7	Dr. Sobota Vojtech, KSTL B. Bystrica	57,1	53,5	110,6
4/8	Švarc Viliam, KSTL Zvolen	54,4	57,0	111,4
5/9	Izák Milan, KSTL Brezno	61,9	53,0	115,3
6/10	Bukvaj Juraj, KSTL B. Bystrica	60,7	57,1	117,8
7/11	Saktor Ján, KSTL B. Bystrica	67,0	56,3	123,3
8/13	Kocum Vaclav, KSTL B. Bystrica	65,5	69,7	135,2
9/16	Oravský Andrej, KSTL B. Bystrica	71,6	76,4	148,0
10/17	Catfal Ján, KSTL B. Bystrica	70,5	81,0	151,5
11/18	Dr. Bangha Št., KSTL Zvolen	70,4	96,1	166,5

Prihlásených 29 funkcionárov, štartovalo 22, závod vzdali 4.

Tonda Šponar v akci. — Archiv Práce

Hřeben Malé Fatry — snímek Sl. Tejnský

Stará novinka

Řeka se prý nakonec vždycky vrací do svého starého řečiště. Může to být pravda, třebaš člověk za svých pár let pozemské pouti se o tom sotva může přesvědčit. I kdyby tu byl sto let, co je to proti tisícům věků, po které plyne proud řeky. Ale vracení se nejen řeky, také jiné věci. A ty často tak rychle, že je to jistě pravda.

Tak třeba v lyžařství. Za mých mladých let se ještě lyže vázaly dlouhým řemenem. Bylo to trochu nepohodlné a byly vymyšleny mnohem pohodlnější a praktičtější věci. Ale dnes je tu dlouhý řemen v celé své slávě zpět. A nikoliv u běžců, ale u sjezdářů, kde by jej člověk nejméně čecal. —

Jízda na lyžích je totiž stále rychlejší a pevné a bezpečné vázání se stalo nepostradatelným. Tak se vrátilo staré norské vázání dlouhým řemenem v nepatrně pozměněném způsobu.

V těle lyže třeba provrtat otvor, pokud možno nejmenší, aby pevnost lyže utrpěla co nejméně. Poloha otvoru jest určována účelem, pro který se lyži používá. Pro turistu, který pojíždí po rovině a také stoupá, stačí otvor asi 3 coule od středu čelisti, protože k chůzi musí mít pata jistot

volnost pohybu. Při přesně nastavených čelistech a správném vinutí vázání je vedení lyži i volnost pohybu paty pro každý způsob jízdy naprosto spolehlivá.

Nadšenci sjezdových drah posunou otvor až 5 coulů (13 cm). O nich se nepředpokládá, že by se pohybovali na lyžích po rovině či do kopce. Takovým posunutím otvoru se vytváří mohutný spodní tah, který i při největším předklonu udrží paty u lyži a vedení lyži je naprosto jisté.

Velikou předností toho vázání je jeho cena. Chce-li někdo zaplatit zvláštní přírůžku za značku výrobce, může to udělat. Vyrobí si je však lehko z každého dobrého chromového řemene v šířce 15 až 20 mm. Sedlák či řemenář na něj našije přezku a úvazový kroužek. Potřebná délka 2 metry, nejlépe v celku, je-li kus delší, jedna smyčka kolem kotníku navíc nevádí. Sešít ze dvou či tři částí je stejně dobrý jako v celku, spojky však třeba důkladně prošít.

Pokud se týče bezpečnosti ve srovnání s dnes nejužívanějším Kandaharem, má vázání dlouhým řemenem přednost. Je-li spodní tah zapnut do záchytek těsně pod čelistmi, Kandahar je při pádu celkem bezpečný,

protože spodní tah je malý a pata se lehko uvolní. V tomto uspořádání vázání však potřebnou jistotou vedení doháníme velkým napnutím lanka, což má zhoubný vliv na boty, jejichž podrážka v klenku velmi trpí. Posunutím záchytek k patě je ovšem bota ve vázání naprosto pevná, ale vázání se stává přímo nebezpečným, protože pata nemá možnost při pádu uniknout z tahu lanka, pokud je podpatek v pořádku.

Běžný způsob vázání je provléknout z venčí dovnitř smyčku, v níž je zachycen kovový kroužek, do něž se vrací řemen v první smyčce kolem podpatku. Hodí se každý kroužek v průměru asi 30 mm, který snese normální tah vázání, avšak při náhlém příliš rychlém a silném trhu ve svaru praskne. Pamatuje se tu na nebezpečné pády, kdy přední polovina se zaboří do sněhu i takové pády znamenají v Kandaharu pravidelně zlomenou nohu. Je však pozoruhodné, že i když kroužek vydrží, kožené vázání je mnohem pružnější ocelových lanek a při malých pádech mnohem více setří kotníky než vázání kalbelová.

Vázání dlouhým řemenem nemá prakticky technických závad. Někomu snad se zdá nepohodlným omotávání dvoumetrového řemene kolem nohy. Zkušený lyžař, který je jednou vyzkoušel, sotva se vrátí k jinému

druhu vázání, zvláště je-li skutečně obeznámen s lyžařskou výzbrojí.

Začátečník se ovšem bojí složitěho vinutí a vyhledává vázání, kde jednoduchým pohybem svléká či navléká lyže. Předně pro něj výhody vázání dlouhým řemenem nemají pravý význam, pokud neumí aspoň slušně jezdit a pak skutečně se dostane při svých pádech do postavení, kdy mu nezbyvá než lyže odepnout, aby se dostal vůbec na nohy.

I začátečníkům však možno doporučit vázání dlouhým řemenem s všítlou Bildsteinovou pružinou. Vzdálenost otvoru jako u turistických lyží asi 7 až 8 cm. Když se začátečník naučí slušně jezdit, Bildsteiny jsou zbytečné. Praxe, kterou s tímto vázáním získal, tá mu však zůstává pro vždycky.

Nejvhodnější čelisti jsou raději nižší, bez prstového řemene s výstupy pro zachycení podrážek. Výstupy nechtě jsou pohyblivé, aby se mohly přizpůsobit podle síly podrážek. Čelisti mohou mít krátké výběžky nazpět, které možno přihnout podle tvaru bot. Kovová chránitka na podrážce nejsou k ničemu. Samotná kůže je mnohem lepší a svou poddajností se tak přizpůsobí čelistem, že jistota vedení lyže je dokonalá.

Přezka řemene není trnová. Má místo trnu plošku, někdy se zubatým okrajem, který tahem řemene přilehne na přezku. Kruh je všit do řemene asi 7 až 8 cm od přezky.

Řemen se navléká do otvoru zvnějšku dovnitř a po navléknutí druhého kroužku se táhne zpět otvorem ven, čímž vznikne první smyčka a kroužky jsou asi 5 cm od lyže po obou jejích stranách.

Boty se vkopne pevně do čelisti a řemen se táhne první smyčkou kolem paty a vnitřním kroužkem opět zpět kolem podpadku do vnějšího kroužku. Na pevnosti těchto prvních smyček spočívá pevnost celého vázání.

Řemen pak pokračuje nad patou kolem vnitřního kotníku přes nárt do klenku a podvlékne se pod podrážkou,

kde převážně položené již smyčky kolem paty. Zpod boty se řemen táhne ještě jednou přes nárt okolo nohy při hořejším okraji boty a končí na vnější straně v přezce.

Sam tam nějaká ta smyčka navíc — jako ta jab'ka — nevaří. Pro cvik je snad i hodná doporučení.

Nechcete-li věřit, že se řeka vrací do starého řečiště, je to věc názoru. Tohle však tu jistě bylo a najednou s tím přišli Francouzové a hned na olympijské závody a hned vyhráli!

G. Saunders v British Ski Year Book.

SE SNĚHEM PADAJÍ ZÁZRÁKY S NEBE

Není to malý zázrak, když každým rokem vystřídá zimu nový život v přírodě. Sníh se ztrácí a ustupuje s rovin po horských svazích. A když poslední jeho zbytky se zachytí na horských hřebtech, v rovinách se vzdouvají bělostné závěje kvetoucích stromů.

A přece jsou zimní závěje stejně velkým, ne-li větším divem. Vždyť nepadá jen sníh. Lyžařům se sype radost a starost současně a s lyžařskými radostmi a starostmi padá s nebe spousta peněz. Lyžařům sice nikoliv, je jich však tolik, že by i na ně mohlo trochu zbýt.

Zvláštností tohoto přírodního zjevu je mnohotvárnost. Se stejným sněhem padají rozličné peníze — koruny, ši-

linky, franky francouzské a švýcarské, dolary a libry. Dokonce se příroda postarala o smíšenou distribuci tohoto nebeského bohatství, takže valuty se snáší z mraků bez ohledu na pozemské hranice.

Lyžařské radosti se prozatím neregistrují. Snad se ani registrovat nedají: Lyžařské starosti se však ve všech zemích s vyvinutým smyslem pro statistické přehledy vedou v přesných číslech nebo aspoň v přibližných odhadech.

Švýcarsko má přesně zjištěnou kapacitu noclehů všech svých zimních středisk a výkonnost lanových drah i výtahů a podle těchto čísel zdaňuje jejich majitele. Švýcarský berní šroub je však velmi ohleduplný, pamětliv

toho, že hostinství je nejdůležitějším švýcarským národním průmyslem, jehož exportní možnosti jsou prakticky nevyčerpateľné, pokud příliš vysoké lázeňské taxy neznechutí nenasytným cizincům nepotřebitelnou krásu horské scenerie. Měřítka, tohoto znechucení je ovšem různé a ceny švýcarských zimních prospektů pro mnohé návštěvníky již vlastně tyto meze překročily. Stojí-li jeden den ve švýcarských Alpách od 20 do 50 franků, může i politické nemluvně na dnešní světové mapě ukázat země, odkud lze čekat návštěvníky schopné platit vysoké ceny v tvrdé valuté. Švýcarské nemluvně by totéž předvedlo na sociální mapě samého Švýcarska, ježto dnešní nemluvnata jsou sociálně i politicky podivuhodně vyspělá.

Hned za švýcarskými hurny padají franky lehčího ražení Národní banky francouzské. Ve Francii je v lyžařství všechno velkorysé. Ve sportu se počítá na mistry světa a ve francouzských Alpách v hotelech na tisícovky denně. K tomuto životu na vysoké noze je také přiměřená kulisa. Státní instituce Národní lyžařské a alpské školy v Chamonix vychovává skutečné profesory jízdy na lyžích a horolezectví. Je to universita sněhu, jak ji Francouzové hrdě nazývají. Její organizace, kterou platí stát, je soutěží sousedního Švýcarska. Má řadu semestrů, jež budoucí profesor musí s úspěchem odposlouchat, aby předal svou učenost profesorům nižšího stupně, kterým je pak dovoleno školit prostý lid, lačný lyžařského umění. Jinak tato lyžařsky učená šlechta žije si svůj zcela oddělený život a ukazuje svou výjimečnost jen na význačných závodech. Trochu divně zařízení v zemi, kde republikánská rovnocennost byla po celé století úhelným kamenem společenského vývoje ve všech institucích.

Chamonix bývá v zimě plné. I Val d'Isère a Megève. Na čtyřicetimilionovou lidově-demokratickou francouzskou republiku je to všechno dohromady málo.

Na Alpy s druhé strany Švýcarska se snáší zvláštní směsice devisorové vsehochuti. Od tvrdých dolarů po měkčí měny východní Evropy. Rakušané nejsou vybíraví a přijímají všechno, pokud jim to okupační úřady dovolí přijímat a neseberou pro jistotu samy, co se jim z této podivné chumelenice hodí.

Kromě valut padají pak s nebe také jiné hodnoty, jež vezou příslušníci zemí, kteří dostali věčné zprávy o místních poměrech. Krabice koňského guláše a řízky domácího špeku, kostkový cukr a vlněné ponožky, to a mnoho jiného padá do alpských údolí Rakouska se sněhovými vánicemi. Protože mnoho těchto věcí přichází bez celních razítek, je těžko uvést statistická data v kilogramech, korunách, šilinkách, pengö, zlotých

nebo jakékoliv jiné jednotce metrické soustavy politického zeměpisu. Protože však lanovka na Galzig jezdí neobyčejně plně a všechny „tály“ jsou v Rakousku plné, budou tato černá čísla dost vysoká.

Tento přírodní zjev není evropskou zvláštností. Je pozorován po celém světě a dokonce v jiných světádlech důkladněji než v Evropě. Nejlépe si jej ověřuje Amerika — pochopitelně Amerika — která spočítala a statisticky zachytila dělníkovi každé otčení matky na běžícím pásu.

Americká lyžařská čísla jsou zajímavá. Američané mluví letos s pýchou o miliardovém lyžařském průmyslu. 3,000,000 je prý dnes v Americe lyžařů. A statistika odhaluje jejich útratu: 25,000,000 za nové lyže a ostatní výstroj, 100,000,000 za jízdné do lyžařských středisk v nichž vydají za pobyt a jízdné na lanovkách a výtažích 500,000,000 a za šaty a oblečení a obuv 300,000,000 vše v US dolarech.

Kdo tyto závažné sumy utratí dokresluje ceny podrobností. 50,000,000 zaplatili lyžaři v US za lyžařské kursy. Týdenní lyžařský výlet s Union Pacific do Sun Valley v Idahu 175 \$ a výzbroj k takovému výletu včetně lyží, francouzských importovaných bot a anglických soukenných šponovek doplněných nylonovou parka za 125 \$, tedy okrouhle 300 \$. Ve dvou — jak se totiž obvykle po celém světě sport lyžařský provozuje — maličkost 600 \$.

Lyžařský fanda v Oregonu pořídí stejně radosti v kalhotách starého battledressu, standardních lyžích americké výroby za 20 \$ a jízdné autobusem 2 \$ v některém oregonském lyžařském horském místě při denní útratě 5 \$. V Americe i za tak málo dolarů je možno šusovat co hrdlo ráčí, ale nebude to asi pravda. Jak by dostal domů Steve Hannagan svých 10,000,000 \$, které proinvestoval pro Union Pacific v jediném zimním místě. A Hannagan je považován za vážného obchodníka na rozdíl od oněch, kteří se vrhli do lyžařského oboru v naději na získání „rychlých dolarů“, jak se v Americe říká.

Padá toho spousta s nebe, když začne sněžit. Také v Československu ne padá jenom sníh. Řekl bych, že také u nás padá zážrak s nebe — zdraví pracujícímu lidu. Bohatství hor se otevřelo všemu lidu a za jediný den útraty Američanovy může pracující Čechoslovák užít na horách v zimě téměř celý týden, s cestou a ostatními náklady asi za dvojnásobek americké denní ceny.

Až také my zachytíme do statistických čísel blahodárny význam lyžařského sportu pro nejširší pracující lidové vrstvy, budeme moci ke světovým číslům přidat snad největší zážrak, který doslova také padá s nebe s prvními sněhovými vločkami.

K. Bloman.

Naši sjezdáři v Brance: Charvát, Bruner, Šlachta, Ruml a Krajňák — Snímky V. Kocum

FRANCOUZSKÁ TECHNIKA JÍZDY NA LYŽÍCH

Diváte-li se na francouzského lyžaře, když sjíždí, zjistíte, že jeho styl se liší od našeho v několika bodech.

Za prvé již způsob jakým ovládne svah je značně odlišný. Žádný pozvolný švih, rvavý rychlý pohyb vycházející z ramen, překvapující jistota na malém prostoru, ve vlnách a hlavně rychlá jízda. Tělo je složeno, při svihu nakloněno vpřed, ruce svírají pevně hole, lokty se vytáčejí po kružnici, jejíž střed je na ose těla a přenáší pohyb na nohy, které provádějí rychlé „paticčky“ nebo jen zvětšují náklek při kristianii. Na prvý pohled se zdá tato jízda neurovnaná, ale přece jen na vás zapůsobí svou jistotou v nepřehledném terénu. Je to způsob jízdy hodící se do těžkého terénu, do úzkých kuloárů, na prudké svahy končící propastmi a skalami — do francouzských hor, které jsou místy více terény horolezeckými než lyžařskými. Přesto je tam stále dost lyžařů.

Francouzi stvořili jeden styl, který se stal dogmatem a kterým všichni jezdí. Jezdí naprosto stejně. Kursisté dělají svihy na téměř místě, přesně tímž způsobem jako instruktor. A ti jsou při jízdě skoro k nerozeznání.

Přestože francouzská škola je příliš mladá, vidíme na svazích hor mnoho dobrých lyžařů. Francouzi si budoují svoje lyžaření odborně a na široké základně. K dispozici mají několik stovek skvělých cvičitelů, školených ve státní franc. škole lyžařské v Chamonix, kde působí jako cvičitelé franc. lyžařství prominenti. Základny franc. škole dal a vypracoval Emile Allais s Lafforgem, Bertem a s jinými. Tato metoda, která umožňuje lyžaři jízdu za každých sněhových podmínek, a to jízdu rychlou je kombinací tří škol, které se v průběhu vývoje lyžařství vyskytly. Byla to škola Noblova v Sesbrieres, ze které si vzal Allais nástin jakési paticčky — současného odlepení rovnoběžných lyží od sněhu, škola Ducii, která dala franc. škole nalehnutí — předklon a škola Scelosoya je její šroubovitý pohyb se změnil v rotaci, která je základním prvkem celé školy.

Emile Allais s odborníky analysoval přesně pohyby, které jsou prováděny při kristianii a na základě těchto tří pohybových prvků vytvořili tak zv. „čistou kristianii“. Tato představuje vrchol, universální švih, který se dá provést v každém sněhu, v každé rychlosti.

Celé francouzské ježdění je založeno na 3 zákonech:

1. zákon rovnováhy předozadní,
2. zákon rovnováhy do stran,
3. zákon svislosti.

Tyto zákony si postupně osvojuje lyžař během výcviku.

První zákon platí při jízdě přímo svahem (šusem) a učení rovnováže se postupně znesnadňuje.

S druhým zákonem se setká lyžař při nácviu sesouvání, smyku a kristianii. Tomu se přikládá největší důležitost a právem. Sesouvání a smyk se cvičí na prudkých svazích ve vlnitém nepřehledném terénu hlavně na traversech. „Dérapage en biais“ něco jako naše sesouvání šikmo vpřed se tam velmi používá, a to ve značných rychlostech na zledovatělých svazích.

Třetí zákon — zákon svislosti znamená, že při jízdě šikmo svahem se tělo neláme v bocích a nevyklání od svahu, aby bylo kolmo na svah, ale je stále svislé. Dnešní francouzská metoda připustila do své řady prvky, které kdysi zamítala nebo je označovala za „přidatné — bez zvláštní důležitosti“. Poznalo se totiž, že jen málo lidí se může brát cestou, která vede přímo k čisté kristianii přes jízdu přímo, šikmo svahem, sesouvání a smyk.

A tak žáci procházejí výcvikem ve třech stupních, které obsahují 7 tříd. (Základy: obraty na lyžích, chůze, jízda přímo, šikmo svahem, pluh a oblouky v pluhu, sesouvání, smyk, čistá kristianie ke svahu a do zastavení, přívratná kristianie, čistá kristianie od svahu.)

První stupeň obsahuje cviky od chůze až po čistou kristianii od svahu. Končí přívratnou kristianii trochu odlišnou od naší.

Do druhého stupně patří kategorie lyžařů, kteří již

dostali jakousi praktickou průpravu a je třeba je zdokonalit. Cvičí sesouvání, smyk, kristianii ke svahu, odskoky, jízdu přímo v nerovném terénu přes vlny. Třetí stupeň prodělávají technicky zdatní lyžaři, kteří jezdí ve velmi těžkém terénu, měnivém, špatném sněhu a na velmi prudkých svazích. Učí se přeskoky sesouvání na prudkých svazích přívratnou kristianii, čistou kristianii s paticčkou i bez ní.

Takový výcvik je dlouhodobý a vyžaduje značného finančního nákladu. Zdá se, že rakouská metoda docílí rychleji určitého standardu, ale má zase své nevýhody. S obchodní stránky je pro lyžařského učitele rozhodně výhodnější. Francouzská metoda je naopak velmi výhodná pro mladé, odvážné lidi, ze kterých se pak stanou skutečně prvotřídní jezdci.

Základní rozdíl mezi dnešní rakouskou a francouzskou metodou je v tom, že Rakušaní jezdí více nohama a Francouzi rameny. Tělo u Francouzů tvoří zablokováním kloubů jednotlivý celek, který se otáčí prací ramen — rotací. Theoreticky má být váha těla rozdělena stejnoměrně na obou lyžích, ale v praxi je tomu tak, že se tento požadavek zredukuje jen na krátký okamžik před svihem při rozkmitu, t. zv. zkontrolování rozložení váhy těla. Pokračuje pak ve svihu. Na konci svihu při vyjetí je váha těla nestejně rozložena, a to zhruba $\frac{2}{3}$ na nižší lyži a $\frac{1}{3}$ na vyšší. Lyže jsou během svihu — kristianie, která se dá provést buď za pomoci nákleku nebo „paticčky“ těsně u sebe, při jízdě mezi svihy v traverse je vyšší předsunuta o délku boty, ale váha je stále na nižší. Otočení provádějí ramena rotací na stejné zatížených lyžích — theoreticky.

Pokračování na straně 232

JOSEF ALEXA

TOVÁRNA

NA SPORTOVNÍ VÝZBROJ

BEDŘICHOV U LYSIC

Perličky ze schůze TSSLRČS ve dnech 22. a 23. V. 1948

Mnohdy i taková ryze pracovní schůze, jakou bývá vždy TSSRČS, může být i nedobrovolně zpestřena. Snažil jsem se v rychlosti zachytit několik perliček z poslední schůze TS.

Velký theoretik Pepíček Vrana razil nový název pro náš zamilovaný sport, totiž „lyžařování“. Snad to bylo v souvislosti s referátem July Pařila, který nám tvrdil, že nyní (23. V.) jezdí lyžovat autokary na Jeseníky. (Návrh této nové disciplíny nebyl dosud předložen FIS.)

Počet zaměstnanců Svazu nám utěšeně vzrůstá, protože vrátný volal k telefonu p. taj. Josefa Krňatu.

Náčelnice, v závorce referentka žen, Evža, pochopitelně měla z prestižních důvodů (čistě dívčích) nejdlejší referát s debatou. Po pravdě však nutno konstatovat, že k délce referátu přispěl stručným shrnutím návrhů náčelník. Nejvíce práce dalo Evžě zlikvidování přebytku z letošní činnosti komise žen, aby z něho nenápadně mohla zbudovat malý pomníček této svojí činnosti. Po tak vyčerpávající námaze pod ochranou náčelníka (za jeho zády) si klidně zdrímala. Zato Jula opět svým osvědčeným a nenapodobitelným způsobem „odpočíval očima“.

Že muži nestárnou, dokázal Ing. Miňovský tím, že si trochu zašišlal a přinesl návrhy pro příští „sežónu“. Nebo že by snad zuby z bobových závodů?

Čím člověk zachází, tím také schází a tak referent rozhodčích LSS (v civilu drogist) chce otázky „přefiltrovat“. Kučera zase se obával bojovného hlasování a tak k nedělnímu dopolednímu zasedání si pro posilu přinesl na ruce potomka. Když viděl, že průběh schůze je důstojný a klidný, oddal se dětským hrám. Petr se zase zásadně stavěl proti společnému fotografování, že nemá fotogenický obličej, a když byl přehlasován, pro jistotu v neděli nepřišel. Karel Jarolímek by nebyl Karel, kdyby i on nepřišel se svojí trochou do mlýna a proto přišel s návrhem zřízení odborů rozhodčích a odborů soudců.

Vrana, který měl asi 8 referátů a ještě v dalších 10 spolupracoval, nechce si to rozházet ani se svým šéfem (JUDr Otto Jelínek), ani s vrchním šéfem (PhDr Jiří Jelínek) a tak pro jistotu opatrně ohlásil, že na určitém návrhu spolupracoval JUDr Jiří Otto Jelínek.

Tiha celé dvoudenní schůze a tím také nejvíc řečnění připadlo na náčelníka a tak se nedivte, že jeho repertoar je pestřejší:

„Na školním zájezdu byli dva velmi dobří lyžaři z řad profesorů ústavu. Jedním jsem byl já...“

„Brchelovi vlezl při slalomu do cesty nejdříve kufr, potom zase činnovíci“ (při referátu o ZOH).

Nakonec termínovou listinu sdělával podle stoletého kalendáře, a tak se nedivte, že odmítal „hejbat s termínama“ a že přišel na to, že konec dubna „je vachrlatej“.

—ff—

Vlevo

Ještě ze závodu osvobození:

Krajňák v tempu

Květa Lelková při slalomu

Pítl mezi brankami

Vítěz slalomu Moserová

Snímky V. Kocum

Vpravo

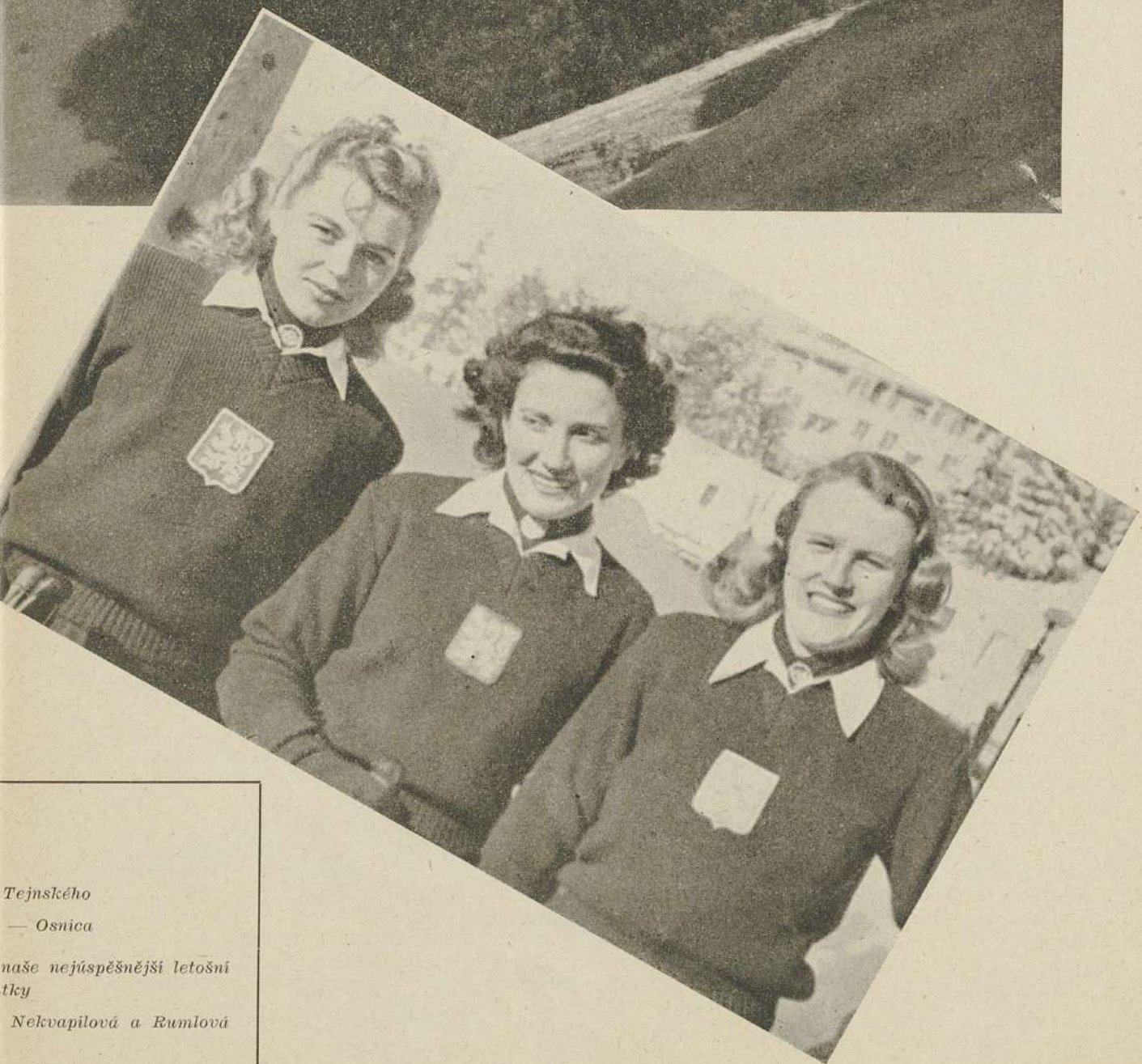
Snímky

Malá

A do

repres

Moser

Tejnského

— Osnica

naše nejúspěšnější letošní
tčky

Nekvapilová a Rumlová

Na volných širokých svazích ve velké rychlosti se používá kristianie s náklekem a v kuloárech, na svazích nízkých, v menší rychlosti kristiánie s patičkou. Velmi dobře se uplatní v nerovném terénu.

Jak jsem se již dříve zmínil, Francouzi budují lyžařství velkoryse. Velikou péči věnují výchově mládeže, které mají dost a ze které jistě vyjde nějaký budoucí mistr světa ve sjezdu. Mládež je vychovávána k nebojácnosti, odvaze a rychlosti. Francouzské sjezdové tratě, kde jsou

ve sjezdu Francouzi nepřemožitelní, jsou jedny z nejtěžších na světě. A sjezdovka s Aiguille du Midi je postrachem všech sjezdařů pro svoji nebezpečnou trať. Na takových tratích mohou s úspěchem závodit jen takoví sjezdaři, kteří s horami srostli a pro něž „šusovat“ ve stokilometrové rychlosti svahy končící zase ještě prudšími svahy není takový hazard se zdravím nebo životem, jako pro lyžaře naše. Tam teprve člověk ocení, co to je dostat se mezi prvních 20 ve sjezdu.

Miroslav Jirsa.

••• Před letním zasedáním FIS •••

Mezinárodní lyžařský svět, zastoupený 52 národy téměř ze všech světadílů ve vrcholném ústředí FIS, připravil pro podzimní zasedání Kongresu FIS řadu velmi zajímavých návrhů různých národních svazů.

Na konec června svolalo předsednictvo FIS schůzi do Scheweningen v Holandsku a při té příležitosti budou rokovat i příslušné subkomise skokanská, sjezdařská i běžecká. Československo bude zde zastoupeno jak svým zástupcem v presidiu Dr. Moserem, tak i ve všech komisích, ve kterých máme své zástupce, t. j. arch. Jarolímka pro skok na lyžích, mezinárodního tajemníka Ing. St. Procházku, zastupujícího Dr. O. Jelínka v komisi sjezdařské, Ing. G. Kandibu v běžecké a posléze i naši závodníci B. Moserovou v komisi žen. Na schůzi Technického sboru SLRČS 22. a 23. května t. r. v Praze přednesl Dr. Moser jednotlivé body, které budou řešeny v Holandsku a techničtí pracovníci zaujali k nim ihned naše stanovisko, jaké bude uplatňováno při rozhodování návrhů.

Tak na návrh Finska má být zařazen do programu ZOH závod žen v běhu na lyžích na 10 km. — Naše stanovisko je velmi kladné, otázkou však zůstává, že budeme se snažit uplatňovat požadavek na délku trati 6, maximálně 8 km, při čemž start má být položen výše než cíl nejméně o 80 m.

Švédové, kteří potvrdili i letos na ZOH svoji dlouholetou doménu v distančních tratích, navrhuji zařadit do olympijského programu, závod na 30 km. — Jsme proti tomu a zastáváme názor, že stačí jeden distanční závod na 50 km, který lépe vyhovuje i nám. Chápeme Švédy, kteří přijetím návrhu chtěli by prakticky s největší pravděpodobností získati další 3 olympijské medaile, neboť v těchto disciplínách jsou nejlepší na světě.

Návrhy francouzského lyžařského svazu se točí okolo sjezdových soutěží. Pro příště navrhuji, aby byly předem schvalovány mezinárodní tratě pro sjezd, při čemž se bude vyžadovati, aby u tratí byl nějaký umělý výtah a výškový rozdíl

činil nejméně 800 metrů. — My budeme prosazovat snížení tohoto rozdílu nejméně na 700 metrů, neboť při 800 metrech by to byl prakticky monopol pro alpské země, neboť jiné terény nemají takovou výšku.

Rozhodně zaujmeme negativní postoj k návrhu, aby na těchto tratích byly schvalovány rekordy. Otázka vítězného času je především odvislá na počasí, kvalitě sněhu a neméně i mazání. Vzpomeňme jen letošního olympijského sjezdu, kdy tato trať byla by rozhodně techničtější, kdyby byla kratší právě o těchto 100 metrů výškového rozdílu, ve kterémžto úseku všichni závodníci jeli naprosto bezpečně na bobku, „šusem“ a o vítězství rozhodovalo nemalou měrou právě mazání. (Šponar na př. zde ztratil v šusu jedoucí stejně jako Oreiller plných 11 vteřin!) 14 dnů po ZOH na mistrovstvích Švýcarska, byl čas olympijského vítěze Oreillera překonán o plných 15 vteřin, na jiném, rychleji jedoucím sněhu!

Konečně Francouzi navrhuji zrušení alpské kombinace. To odpovídá jejich stanovisku. Jsou pro tvrdou specialisaci sjezdařů zvláště a stejně tak i slalomářů. — Budeme proti zrušení této soutěže. Jsme toho názoru, že se sjezdové dráhy staví stále pro větší a větší rychlost a tato skutečnost je opravdu nezdavá. Svědkem toho byla letošní „olympijská sezóna“ a plné nemocnice. Naši sjezdaři budou mít vždy více šancí v kombinaci, než ve sjezdových závodech, pro jejichž training prozatím nemáme k mezinárodnímu měřítku dráhy. S rychlostí slalomu souvisí i požadavek Francouzů, aby se i tyto stavěly vždy rychlostní, což vyhovuje opět jejich zájmu. I zde budeme prosazovat náš názor, aby slalomu nebylo vzato kouzlo plynulosti a rytmu jízdy.

Z netechnických věcí bude pak jednáno v Holandsku o přijetí SSSR do Mezinárodní lyžařské federace.

Je tedy pořad zasedání v Holandsku velmi pestrý a jsme právem zvědaví na rozhodnutí a debaty delegátů — nejlepších odborníků. Kr.

JE LIBO V LÉTĚ NA LYŽE?

Stane-li se vám v červnu, že potkáte někoho s lyžemi a na vaši otázku, kam jako jede s těmi lyžemi tak časně, vám odpoví, že jede lyžovat, nemyslete si, že je puštěn na revers nebo že dokonce utekl z jistého ústavu. On opravdu jede lyžovat a vy, v rozhalence a s hrudí slídící po sebe-menším závanu větěrku v takovém vedru se nestačíte střídavě divit jeho mohutnému navlečení a toužit po tom, abyste mohli jet s ním a pustit si za krk pěknou kouli sněhu.

Ovšem, předem vám musíme říci, že byste se hezky projeli, než byste s ním na ten sníh dojeli. Konečně, i u nás jsou v této době nějaké ty čtvereční metry sněhu na Skalnatém plese pod Lomnickým štítem anebo v jiných roklinách Vysokých Tater, ukrytých pečlivě před sluncem. Sám jsem měl možnost právě před rokem jezdit v létě na propustku do Tater

a ve vojenských škorních klouzati po sněhových plochách pod a nad Terryho chatou a kolem různých ples či mořských ok, jimž jsou kubické metry sněhu jedinou potravou přes léto a v jejichž průzračné vodě hravě přečtete všechny nápisy na plechovkách UNRRA, jež se válejí na dně. K lyžování to však nestačí (ten sníh, ne ty plechovky), ačkoliv domorodci vypravují zkašky o nadšencích, kteří jezdí do Tater každou sobotu, maskování za turisty a jako by na výlet, a když je nikdo nevidí, vytáhnou z rozsedliny ve skále lyže, připnou si je a jezdí svůj slalom asi 12 metrů dlouhý a zpeštěný na konci milým seskupením balvanů. Leč, já je neviděl a nepřistihl při činu, ačkoliv přiznám, že by se na některých z těch sněhových ploch opravdu jezdit dalo.

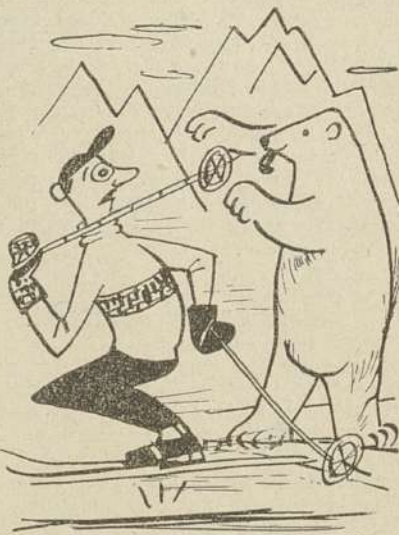
Odbočili jsme však a proto se musíme vrátit k našemu případu s lyžařem v květnu, červnu či dokonce v červenci. Tedy, žádné střídavé či trvalé pomatení smyslu, ale holá skutečnost, byl i zpeštěná lyžemi. Jmenovaný skutečně jede lyžovat a k tomu účelu mu hlavně dopomáhá výjezdni doložka. Sněhové pláně, které jsou i v této roční době přístupny, se totiž ve valné míře vyskytují na severní a jižní točně a v míře menší, avšak pro lyžaře dostačující, i ve vyšších polohách Alp.

Proto jmenovaný se ubírá letadlem, vlakem či prozaickým nákladem, autem do země sýrů, oficiálně zvanou Švýcarskem či do Rakouska, jako je tomu i letos. Rakušané si totiž vzpomněli, že na Glockneru jim zahálí několik hotelů k jejichž příslušenství ná-

leží i nějaký ten sníh a pořádají závody. Počítají se slalomem a když jim ten sníh moc nesleze, tak by udělali i Obří slalom. Pro svůj úmysl získali i nadšence, mezi než patří i naši sjezdaři v čele s mistrem republiky. A tak, zatím co ostatní lid tráví slunné dny u vody, jsou lyžaři stále ještě v činnosti. Je to také u vody, avšak skupenství této je kapánek změněné. Konečně, až na to, že se jeden pořádně propotí, než se s výstrojí k tomu sněhu dostane, tak to není tak špatné, schladit se v létě na sněhu, nehledě ani na to, že tvář i hrud' řádně zbronzovává a člověk je předněm závistí a obdivu, což se rozlišuje podle toho, zda se setká s lidmi stejného či opačného pohlaví.

Tak, jako se říkalo, že nad říší Habsburků slunce nezapadá, tak lze prakticky tvrdit, že v říši lyžařů sníh neroztává. Roční doby se mění, borci si lámou nohy nebo zebra, ale jezdí se, ať mrzne nebo praží slunce. Vždy se najde nějaký ten kout světa, kde je sníh a kde možno provozovat různé kratochvile s prkýnkami na nohou.

Je jisté, že v zimě v Krkonoších je to bezpečnější, než v létě na severní

točně, kde se za člověkem rozběhne lední medvěd, jen to hvizdáne, je však stejně pravdou, že do Krkonoš může dnes už každý, kdežto severní a jižní točna je vyhrazena vybranější společnosti, která na to má a sem tam i nějakému polárnímu badateli, jenž jest nutným zlem.

Lyžování není zkrátka tak jedno-duchou věcí, jak by se zdálo a čím je roční doba pokročilejší, tím to mají lyžaři komplikovanější se sháněním sněhu. Že si ho však seženou, i kdyby si ho měli ušlehat, na to můžete vzít jed.

Pro letní sporty

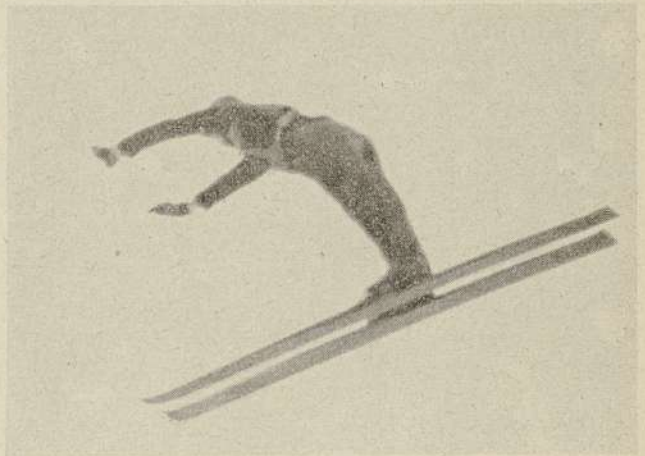
Vás rovněž dokonale vybaví

SPORT KRUPIČKA

PRAHA XII, Stalinova 16, telefon 275-23

Před 15 letech v Plavech

A letos ve Špindlerově Mlýně

REKORDY STRAŠÍ....

Závody v určité sportovní disciplíně přinášejí jisté výkony, z nichž nejlepší považujeme za výkony rekordní. Rekordem ve vlastním slova smyslu je pak absolutně nejlepší výkon. Při tom k stanovení rekordu stačí porovnání výkonů dosažených na rozličných místech při dodržování stejných závodních podmínek a není třeba k uznanému nejlepšímu výkonu provést finalový závod všech v úvahu přicházejících borců. Zásada stanovení rekordního výkonu je všeobecně velmi jednoduchá: buď překonání největší vzdálenosti v daném čase nebo nejkratší potřebný čas k překonání dané vzdálenosti. Při tom ovšem stanovení vzdálenosti i času musí být v obou případech absolutně přesné, jednotné a nestranné.

Tato absolutnost je ovšem ve skutečnosti také jen relativní. Podrobnosti závodu záleží přece na mnoha činitelích, které nejsou víc než příbližné. Vždyť terén se může měnit nejen v různých závodech, ale i průběhem toho samého závodu. Vlivy povětrnostní a mezi nimi zvláště vítr hrají jistou úlohu. Dokonce tak značnou, že nejsou zvláště rychlostní závody, konané v obou směrech závodní dráhy, aby byl průměrem stanoven absolutní čas.

Uvažujeme-li o rekordech na lyžích, podobná úzkostlivost není na místě. Ale jistě je možno i zde vypracovat jisté zásady, které usnadňují definici podmínek, za kterých je možno mluvit o rekordních výkonech, které lze vzájemně porovnávat a oceňovat.

Rekordy v bludišti

Těmi jsou v pravdě rekordy v závodech slalomových. Zde možno mluvit jedině o nejlepší výkonu v určitém závodě, a to ještě právě jen v jediném kole. Čas je sice i zde měřítkem závodnickova výkonu, pravým smyslem závodu ve slalomu je však řešení technických úkolů, které závodník má řešit v okamžiku vlastního závodu.

Rekordy sjezdových drah

Stále častěji se mluví o rekordech a rekordmanech sjezdových drah a dnes není vzácností slyšet tlampač oznamovat, že rekord trati byl překonán o tolik a tolik vteřin. Každý to poslouchá s jistým vzrušením. Je to sensece a dělá to mnohému z nás dobře.

Jsou však lidé, kteří se nenechají příjemným vzrušením oklamat. Sledují příčiny nového lepšího výkonu a není-li to výjimečně výhodná souhra atmosferických podmínek, ptají se všetečně, nestalo-li se něco mimořádného na dráze. Mohl se posunout start či cíl, nebyla otevřena nová varianta v některém úseku, nové přemostění, třeba i přírodní, v obtížných přejezdech. To všechno se může stát a rekord je překonán. Omyl v stanovení dráhy pak lehko svádí k nesprávnému ocenění samotného jezdce.

A protože účelnost rekordů je nepochybná a k porovnání výkonnosti našich jezdců nezbytná, stanovili jsme pro hlavní dráhy pevné základní údaje, kterými byly nejdůležitější sjezdové dráhy trvale homologisovány. Jejich délky, výškový rozdíl, počet a tvar zatáček, přesná poloha startu a cíle jsou pevně zaměřeny. Podle

Sníh — činitel nejproměnlivější

Lyžařskou dráhu tvoří sníh, a to je nejozřejavější činitel našich měření. S mění se teplotou atmosféry mění se základní jeho vlastnosti. Je rychlý či pomalý, snadný či obtížný, je ho mnoho či málo. Dráha tento rok dobře vysněžená je jinou zimou zcela rozdílná, je-li sněhu málo. Obtížnost stopy je podle sněhu větší či menší. Je možné, že technici lyžařského

sportu se jednoho dne dopracují spolehlivé indikace lyží, které budou srovnávat všechny obtíže nestejněho vysněžení dráhy a výchylky teploty ovzduší, prozatím však ještě nejsme tak daleko. Proto je dobře poukázat právě na poměrnost všech měřítek lyžařských výkonů a seznámit se s názory, které dnes v lyžařství v tomto směru nabývají významu.

Skutečné lyžařské rekordy

V lyžařství existují skutečné rekordy, je jich však velmi málo. Snaha po rekordním výkonu je v lyžařství velmi stará. Typickým projevem této snahy je proslulý lyžařský maraton Dalecarlie nazvaný Wasäv běh, jehož význam pro Severňany je obdobný běžeckého marathonu pro ostatní Evropany.

Více než dvacet let je tak obnovována historická vzpomínka dvou poslu na lyžích, Larse a Engelbretcha, kteří v jediném dni urazili vzdálenost 90 km

mezi Mora a Salen s poselstvím ke Gustavu Eriksonovi zvaným Gustavem Wassa, hrdinou švédského boje o samostatnost. Nejlepší běžci na lyžích ze skandinávských zemí bojují na tuto úžasnou vzdálenost, která tvoří z tohoto výkonu rekord nejen časový, ale i vzdálenostní.

Rekordy se však ujímají stále častěji i v sjezdářině. Registreje se nejvyšší dosažená rychlost. Vede známý letný kilometr ve Sv. Mořici a poslední výkon je 145 km/hod.

těchto údajů dělí se již dnes sjezdové dráhy: místní s výškovým rozdílem 400 m, národní s rozdílem 600 m a mezinárodní s rozdílem 800 m nejméně.

Jak vidno není vzdálená budoucnost, kdy stanovené časy na těchto homologisovaných drahách i při povětrnostních rozdílech, které nesporně mají určitý význam, srovnáváním výkonů dospějeme k dosti přesnému kritériu okamžité kondice při výběru jezdců pro sestavu závodního mužstva podle jejich skutečné okamžité výkonnosti.

Práce v tomto směru přinese ovšem i výsledky v posuzování vlastních drah a není vyloučeno, že dostaneme skutečný pojem mezinárodní sjezdové dráhy, o kterémžto typu se dodnes praktické i theoretické názory podstatně liší.

Úředně vytyčená sjezdová dráha musí projít zkouškou veřejných závodů. K přesně zaměřené poloze startu a cíle třeba připojit přesné umístění směrových branek, podrobný popis jednotlivých úseků a důležitá fotografie dráhy. V charakteristice dráhy nutno popsat obtížné úseky trati. Výškový rozdíl a délka dráhy náležejí samozřejmě k hlavním údajům.

REKORDY BĚŽECKÉ

Ačkoliv jsou délky běžeckých tratí podle kategorií závodníků a druhů závodů přesně stanoveny na 6, 8, 10, 15, 18, 30, 50 a 90 km vzhledem k rozdílům v profilu různých tratí a nerovnoměrnostem sněhových podmínek, jsou i zde obtíže s ohledem a všeobecný pojem rekordního výkonu. Závodní řád však podrobnostmi o závodních

tratích, jako je přípustný výškový rozdíl v poměru k délce tratí a podobně, snaží se dospět k určitému typu ideální běžecké dráhy.

Slabinou běžeckých tratí bývá často právě délka. Není výjimkou, že senační časy jsou k dobru podivné míry stavitelů tratí, kterým se 18 km snadno zkrátí na pouhých 15.

Rekordy pod výkon

Takovými jsou dnes vlastně rekordy ve skoku. Ve skutečnosti stal se dnes závod ve skoku nikoliv zápasem o metry, nýbrž ukázkou dokonalé vlády skokana nad možnostmi, danými můstkem. Tak totiž vypadá dnes skok v severském pojetí této disciplíny.

Mamutí můstek v Planici naznačuje jednu možnost, kterou pravděpodobně půjde rekordová linie skoku na lyžích, současně však obtíže a výlučnost v provedení závodu na tomto mamutím můstku napovídají, že tato cesta nemusí být správná. Není právě dobrým doporučením, je-li můstek pro rekordy možný jen jeden či dva týdny z celé zimy.

Snad jde opravdu o nový druh sportu — let na lyžích — jak se na to dívá FIS.

Je jisté mimo pochybu, že rekordy naleznou cestu do lyžařství a uplatní se ve všeobecném zájmu o lyžařský sport jako ve všech sportech ostatních. Jsou přece rekordy a rekordmani jakousi historií sportu. A jde též o jistou pobídku, porazit nejen čas dráhy, současně však též slavné jméno držitele rekordu. A bílé dráhy všech lyžařských závodů mají již dnes těch slavných jmen víc než dost.

Robert Mouchet v „Les Traces“.

*Až přijde zima,
zeptá se,
cos dělal v létě
poradí Ti ZÝMA*

DEJ LYŽAŘSKÉ BOTY SI K NÁM OPRAVITI,
ABYS JE MĚL PŘIPRAVENY PŘES LÉTO NA
PŘÍŠTÍ SEZÓNU

Standa

ZÝMA

výroba speciální sportovní obuvi

PRAHA XVII, KOŠÍŘE, ST. PIVOVAR, TEL. 465-72

Vážený a milý čtenáři!

Ještě dvakrát se podíváš na obrázky milých nám hor pod modrou barvou obálky »Zimního sportu«. I v létě je to mnoho krásných vzpomínek pro každého z nás, pro Tebe však také připomínka, abys přiloženou složenkou vyrovnal dosud dlužné předplatné Kčs 80.—. Rozumíme Vám všem, kdož v zápalu lyžařské vášně jste neměli v zimě ani za jara na tuto maličkost času. Prosíme Vás však nyní v době letního lyžařského pohovu, abyste při velkém úklidu na konci uplynulé sezóny dali i tuto maličkost do pořádku.

Jmenování cvičitelů

Na schůzi náčelnictva Svazu lyžařů RČS konané dne 24. II. 1948 byli jmenováni cvičitelé:

PRAŽSKÁ ŽUPA SLRČS

Eidlpes Karel, MB klub Praha
Fejfar Jiří, KČT Praha II
Hájek Jan, MB-klub Praha
Jiránek Petr, Hefa I k Praha
Kalný Karel, KČT Praha
Kredba Jaroslav, LOSK Slavia Praha
Machek Jiří, KLV Praha
JUDr Němeček Václav, X-KLV Praha
Sobička Jiří, KLV Praha
MUDr Antonín Tománek, ZK ROH nem. Bulovky Praha
Urban Václav, KRO Praha

ZÁPADOČESKÁ ŽUPA SLRČS

Čermák Jaroslav, SK Olympia Plzeň
Frank Jan, SK Olympia Plzeň
Ziegler Milan, SK Olympia Plzeň

KRUŠNOHORSKÁ ŽUPA SLRČS

Bohuslav Karel, T. J. Sokol Jirkov

JIZERSKÁ ŽUPA SLRČS

Bezstarosta Jaroslav, ZK Automobil. záv., nár. pod., Ml. Boleslav
Hluchý Karel, ZK Automobil. záv., nár. pod., Ml. Boleslav
Slíva Zdeněk, LK Liberec
Smutný Jaroslav, LK Severák Jablonec

Jmenování vedoucích

Na schůzi náčelnictva SLRČS, konané dne 10. I. 1948, byli jmenováni vedoucími:

PRAŽSKÁ ŽUPA SLRČS

Hiršl František
Houštěk Josef
JUC Josífko Jiří
Jindra Václav
Knor Karel
Lisý Josef
Mládek Václav
Velebil Ladislav
Vlček Ladislav
Tarant Václav
Tůma František

BRNĚNSKÁ ŽUPA SLRČS

Gabriel Milouš
Gabriel Zdeněk
Polák Bohuslav

VÝCHODOČESKÁ ŽUPA SLRČS

Kratochvíl Jan

JIZERSKÁ ŽUPA SLRČS

Chlum Vlastimil

ZÁPADOČESKÁ ŽUPA SLRČS

Vojta Luděk

BESKYDSKÁ ŽUPA SLRČS

Horák Zdeněk
Oehm Jan

KRUŠNOHORSKÁ ŽUPA SLRČS Nikodým Zdeněk

Na schůzi náčelnictva Svazu lyžařů RČS, konané dne 28. IV. 1948, byli jmenováni vedoucími:

PRAŽSKÁ ŽUPA SLRČS

Ing. C. Adámek Dimitrij, VSK Praha
Bačkovská-Spurná Blanka, VSK Praha
Bártl Jiří, Akad. odb. KČT Praha
Bělohradský Marian, VSK Praha
Bláha Jaroslav, Sokol Stránčice
Bokšaj Alexa, Sokol Praha XII
Brablík Josef, Sokol Praha-Dejvice
Buriánek Luděk, VSK Praha
Cvrková Božena, KČT Praha II
Čálek Miloš, VSK Praha
Čeňková Věra, Sokol Praha XII
Černý Miroslav, VSK Praha
Červ Jiří, Sokol Praha XII
Fanta Bohuslav, VSK Praha
Ing. Fidler Václav, SK železničáři Praha
Fikar Karel, Pošt. SK Praha
Fintas Karel, DTJ Praha
Fürst Bernard, VSK Praha
Diviš Miroslav, MB klub Praha
Doležal Josef, VSK Praha
Dufek Bohumír, Sokol Praha XII
Goldbach Josef, Pošt. SK Praha
Götz Jiří, VSK Praha
Gustab Erik, ZK RAMO Praha
Guth Viktor, VSK Praha
Jelínek Jindřich, VSK Praha
Hanuš Václav, VSK Praha
MUDr Holander Ludvík, ZK ROH nem. Bulovka
Honzek Zdeněk, VSK Praha
Horáček Bohuslav, VSK Praha
Hrubý Otakar, Pošt. SK Praha
Hynais Pavel, VSK Praha
Chlouba Miroslav, VSK Praha
Kačaba František, Sokol Praha XIV
Kantorová Růžena, VSK Praha
Kejval Bohumír, MB klub Praha
Knížek Jan, SK Slavia Praha
Kobera Vladimír
Kuhánek Josef, VSK Praha
Levý Radko, MB klub Praha
Linka Jaromír, VSK Praha
Livorová Helma
Maličský Vladimír, VSK Praha
Marek Miroslav, KČT Praha
Martinovič Vladimír, Sokol Žebrák
Masák Rudolf, Sokol Praha
Maxantová Milena, VSK Praha
Melichárek Miloslav, VSK Praha
Ing. Mezra Karel, Sokol Praha XIV
Mitaš Jaroslav, VSK Praha
Macek Antonín, Pošt. SK Praha
Macháček Ladislav, VSK Praha
Majer Jiří, VSK Praha
Milerová Františka, KČT Praha II
Mrázek Miroslav
Dr Najmar Zdeněk, SK Slavia Praha
Nesyadba Karel, LZK Praha
Novák Václav, MB klub Praha
Nováková Věra, VSK Praha

Novotný František, SK SNB Praha
Novotná Věra, VSK Praha
Novotný Josef, VSK Praha
Odložilík František, VSK Praha
Otta Ladislav, Junák 5, přístav Praha
Pachta Vladimír, SK Slavia Praha
Palcová Blažena, VSK Praha
Pavera Miroslav, VSK Praha
Pavlas Jaroslav, Sokol Zbraslav
Pfeiffer Josef, Čes. SKI klub Praha
Pech Zdeněk, VSK Praha
Pechar Miroslav, SKEP Praha
Pešout Vlastimil, Pošt. SK Praha
Petrus Josef, DTJ Praha
Pitra Zdeněk, VSK Praha
Podaný Karel, VSK Praha
Pont Jiří, SK Slavia Praha
Praus Prokop, LK Vočko Praha
Pražák Jiří, VSK Praha
Pražan František, VSK Praha
Princ Josef, Pošt. SK Praha
Procházka Josef, Sokol Praha-Michle I
Prouza Bohumil
Příbyl Jaroslav, LK Vočko Praha
Ptáčník Josef, VSK Praha
Rác Harry, VSK Praha
Rajnyš Stanislav, VSK Praha
Rakušan Zdenko, VSK Praha
Rieger Josef, Pošt. SK Praha
Rumples Jiří, VSK Praha
Rybka Jaroslav, Sokol D. Mokropsy
Říha Josef
Římal Arnošt, MB klub Praha
Sadilová Marie, Sokol Praha XIV
MUDr Skála Jaroslav, VSK Praha
Skořepa Zdeněk, ZK ROH Zeměd. druž. Praha
Sobola Josef, VSK Praha
Stavinoha Antonín, Sokol Praha-Vyšehrad
Stoklasa Jaroslav, VSK Praha
Strádal Jiří, KČT Praha
Strnadová Hana, Sokol Praha XII
Svoboda Slavoj, KČT Praha XII
Šabatová Emilie, Český SKI klub Praha
Šanda Otakar, VSK Praha
Šebek Miroslav, SKEP Praha
Šmelhausová Jarmila, VSK Praha
Štefka Zdeněk, MB klub Praha
Štoček Milan, VSK Praha
Vacek Ivo, KČT Praha
Václavík Oldřich, LZK Praha
Valdhans Miroslav, SK žel. Praha
Valenta Pravoslav, VSK Praha
Vaněk Ladislav, VSK Praha
Vejborná Zdeňka, Pošt. SK Praha
Veselý Josef, Sokol Kladno
Vokáček Bedřich, Pošt. SK Praha
Volk Antonín, ZK RAMO Praha
Weingut Bedřich
Ulrich Antonín
Zámečnicková Zdeňka, Český SKI klub Praha
Zaplatílková Zdeňka, VSK Praha
Zeman Julius, KČT Praha
Zintl Zdeněk, VSK Praha
Žalud Václav, SK Slavia Praha
Žemličková Nina, SK Savia Praha

KRUŠNOHORSKÁ ŽUPA SLRČS

Hellerová Milena, SK Slavia Karl. Vary
Hynek Jiří, Sokol Ústí n. Lab.
Kropáček Miloslav, ZK ROH FHD Falknov n. O.
Macháček Jan, KL Ústí n. Lab.
Maršík František, ZK ROH FHD Falknov n. O.
Medonos Oldřich, Sokol Budyně
Obrhel František, ZK ROH Diana, Podmokly
Dr Raška Vladimír, KL Ústí n. Lab.
Roučka Rudolf, Sokol Děčín
Řezáč Oldřich, SK Kraslice
Šedivý František, Sokol Jirkov
Tůmová Olga, KL Ústí n. Lab.
Zábranský Zdeněk, ZK ROH Daimon Děčín

KRKONOŠSKÁ ŽUPA SLRČS

Andr Ladislav, Čes. SKI klub Hradec Králové
Jaroš Miroslav, SK Vrchlabí
Kašpar Milan, Čes. SKI klub Hradec Králové
Lachmanová Thea, Čes. SKI klub Hradec Králové
Meier Vladislav, Sokol Studnice
Potůček Josef, Sokol Nový Hradec
Rejl Zdeněk, Sokol Svoboda n. Ú.
Stínka Josef, Sokol Žacléř
Stránský Antonín, Sokol Hradec Králové
Sýbr Květoslav, Sokol Bílá Třemešná
Škaloud Tomáš, KČT Hradec Králové
Vaněk Antonín, Sokol Hradec Králové
Vinkler Vilém

JIHOČESKÁ ŽUPA SLRČS

Kramář Zdeněk, ZK ROH Jihočes. papíren, Tábor
Španinger František, ZK ROH Jihočes. elektr.,
České Budějovice

ZÁPADOČESKÁ ŽUPA SLRČS

Roubal Milan, Sokol Plzeň IV
Zisler Ladislav, Pošt. SK Plzeň

JIZERSKÁ ŽUPA SLRČS

Čurda Karel, Sokol Semily
Kopal Miloslav, LOSK Malá Skála

ŽUPA ČESKOMORAVSKÉ VYSOČINY

Anděl Vladimír, KČT Havlíčkův Brod

VÝCHODOČESKÁ ŽUPA SLRČS

Deršák Zdeněk, Ski klub Pardubice
Golombilovski Jaroslav, Ski klub Pardubice
Kalous Karel, Pošt. SK Pardubice
Malý Jaroslav, Sokol Vysoké Mýto
Muzikář Antonín

BRNĚNSKÁ ŽUPA SLRČS

Babák Jiří, KČT Erno I
Burian Rudolf, LK B a B Brno
Farza Karel
Horčic Karel, Sokol Hodonín
Palatka Jaroslav, Sokol Znojmo
Papoušek Hanuš, KČT Brno I
Plch Pavel, Sokol Blansko
Sedláček Štěpán, KČT Brno
Smažil Karel, KČT Brno I
Škarvada Aleš, LK Brouk a Babka, Brno
Wagner Boris, KČT Brno I

JESENICKÁ ŽUPA SLRČS

Anda Miroslav, Sokol Olomouc
Bolek Silvestr, SK Olomouc ASO
Beck Zdeněk, VS Olomouc
Bär Vladimír, VS Olomouc
David František, Sokol Litovel
Janovský Vladimír, Sokol Přerov
Kachtík Ladislav, Sokol Šternberk
Kalabus Miroslav, Sokol Šumperk
Konečný Rudolf, Sokol Uher. Brod.
Konečný Zdeněk, VS Olomouc
Korhoň Miroslav, Sokol Olomouc
Malý Ladislav, VS Olomouc
Mazoch Zdeněk, VS Olomouc
Moudrý Radomír, VS Olomouc
Němeček Josef, Sokol Lukov
Novák Bořivoj, VS Olomouc
Pernica Ladislav, VS Olomouc
Prokop Jindřich, VS Olomouc
Skoták Miroslav, VS Olomouc
Spáčil Miloslav, VS Olomouc
Taxa Josef, VS Olomouc
Vambere Lubomír, Sokol Olomouc
Zapletal František, Sokol Lovčovice
Zbožínek Ladislav, VS Olomouc
Zima Lubomír, LK Olomouc

BESKYDSKÁ ŽUPA SLRČS

Bartoš Oldřich, PJR Frenštát pod. Radh.
Bělohrad Stanislav, SK Fatra Napajedla
Dvořák Jan, ZK ROH Baťa Zlín
Gartus Alois, KČT Val. Meziříčí
Hájek Karel, ZK ROH Baťa Zlín
Hikal Rudolf, SK Vítkov. železářny
Horák Zdeněk, ZK OKD Ostrava
Hurník František, KČT Zlín
Chval Vladislav, ZK ROH Baťa Zlín
Kašpárek Miroslav
Klein Otmar, SK Vítkov. železářny Ostrava
Kmošíák Břetislav, SK Vítkov. železářny Ostrava
Knapek Vladimír, KČT Ostrava
Knapková Ludmila, KČT Ostrava
Lukašík Tomáš, SK Baťov
Macháček Jan
Machalíček Josef, SK Baťov
Mizera Jaroslav, KČT Straník
Mizerová Jitka
Mühlberger Viktor MUDr, PJR Frenštát n./R.
Němec Vojta, Sokol, Ostrava I
Pančocha Miloš
Pitucha František, PJR Frenštát pod Radh.
Pulkrábková Věra, ZK Baťa Zlín
Radinec Bohuslav, Sokol, Ostrava VIII/I
Raška Rudolf, Sokol, Heřmanice
Rašovská Zdeňka, KČT Ostrava

Jmenování cvičitelé

Na schůzi náčelnictva SLRČS. konané dne 12. května 1948 byli jmenováni cvičitelé:

PRAŽSKÁ ŽUPA SLRČS.

Casková Emanuela, M-B. I. k. Praha
Kozáková Silva, VS Praha

Krátká Růžena, KČT Praha
Kříž Rudolf, VS Praha
Kuczaková Anna Marie, Čes. Ski k. Praha
JUDr. Slavík Jaroslav, Sokol Praha II
Vitáček Jaroslav, SK Slavia Praha

ZÁPADOČESKÁ ŽUPA SLRČS.

Čermáková Věra, SK Olympia Plzeň

JIZERSKÁ ŽUPA SLRČS.

Vondrák Vilém, LK Liberec

KRKONOŠSKÁ ŽUPA SLRČS.

Lachmanová Thea, Čes. krkon. spol. SKI Jilemnice

VÝCHODOČESKÁ ŽUPA SLRČS.

Deršák Zdeněk, Skiklub Pardubice

BRNĚNSKÁ ŽUPA SLRČS.

Rumlová Milada, VS Brno

Jmenování vedoucích

Na schůzi náčelnictva Svazu lyžařů RČS byli jmenováni vedoucími:

JIHOČESKÁ ŽUPA SLRČS.

Fáberová Běla, Čes. SKI k. Č. Budějovice

KRUŠNOHORSKÁ ŽUPA SLRČS.

Bejšáková Věra, KKL Teplice-Šanov
Rejhonová Marie
Sedláček Rostislav, ZK ROH Baťa Zlín
Schafhaupt Jiří, KČT Ostrava
Schneider Robert, KČT Zlín
Snášel Vítězslav, ZK ROH Baťa Zlín
Ing. Štros Karel, KČT Val. Meziříčí
Štursová Marie, ZK ROH Baťa Zlín
Tyll Jaromír, ZK Vítkovické železářny Ostrava
Vaněk Lumír, SK OKD Ostrava
Večeře Jaroslav, KČT Hranice
Vlček Eman, ZK ROH Baťa Zlín
Volný Oldřich, SK Karlova Huť
Žyla Ladislav

Jmenování rozhodčích

Technický sbor Svazu lyžařů RČS dne 22. května 1948 schválil jmenování rozhodčími:

župa beskydská: Boh. O s i n a, Karel P a p e ž,
npor. Josef B e z r u č, Ing. Ladislav Š a j c h;

župa krkonošská: Václav M e č í ř, Jan M o t t l,
Josef M a t ě n a.

Jmenován čestným rozhodčím

„in memoriam“

Dlouholetý činovník, tiskový referent a především neúnavný rozhodčí SLRČS Norbert P o k o r n ý, který tragicky zahynul v koncentračním táboře, byl jednomyslně usnesením Technického sboru SLRČS dne 22. května 1948 jmenován čestným rozhodčím „in memoriam“.

Montážní práce na lyžích

Je konec sezóny a většina z nás si prohlíží své „nádobíčko“ před letním uložením. Ty pořádně seznamujeme s cenami montážních prací na lyžích tak, jak byly oznámeny výměrem NÚC čj. 80.974-VI/5-1948 ze dne 30. dubna 1948.

Za níže uvedené druhy montážních prací smí být požadovány nejvýše níže uvedené ceny:

1. hrany ocelové — bez materiálu	Kčs 120,—
2. hrany ocelové s materiálem (tuzemský)	„ 200,—
3. montáž lankového vázání bez gumových podložek	„ 30,—
4. montáž vázání „Huittfeld“ s gum. podložkami včetně sestavení vázání s gum. podložkami	„ 45,—
5. ohýbání špiček s přešetřením	„ 23,—
6. vzpruh na 1 pár lyží	„ 16,—
7. hoblování lyží se žlábkem	„ 16,—
8. nová špička u lyží	„ 90,—
9. nová patka (zadek)	„ 70,—
10. vysazení 1 dílce hrany	„ 12,—
11. skarování a natřání skluznice skarem	„ 15,—
12. hrany na novou špičku s materiálem — 1 dílce	„ 7,—
13. moření s leštěním	„ 55,—

NAVŠTIVTE BOŽÍ DAR (1028m)

HORSKÝ HOTEL ZELENÝ DŮM Tel. 8	HOTEL PRAHA Tel. 5
MAYEROVKA - HORSKÁ BOUDA A. HOSEK — Tel. 12	Cukrárna a kavárna VESELÝ — Tel. 10
Restaurace a uzenářství J. PEŠEK — Tel. 8	Koloniál a lahůdky L. KAŇENSKÝ — Tel. 11
SPORTOVNÍ DŮM A PENSION LÁDA KARÁSEK - Tel. 7	

14. frézování žlábků na hrany, hoblování skluznice s profrézováním žlábků Kčs 35,—
15. výplet tenisové rakety — bez materiálu „ 60,—

Stanovené ceny se vztahují na montáže a úkony pro běžného spotřebitele a rozumí se i s daní z obrátu, loko dílna.

Pokud obchodníci sportovními potřebami (bez vlastní dílny) provedení některého z výše uvedených úkonů nebo montáže pouze zprostředkují, mohou si za zprostředkování připočítat odměnu až do výše 20 % částky, účtované jim montáž provádějícím podnikem.

Výslovně se podotýká, že stanovené ceny platí jako nejvyšší, t. j. výrobci jsou povinni v případech, kdy je u nich kalkulačně odůvodněna cena nižší, účtovat tuto nižší cenu.

Požadování nejvyšší přípustné ceny v případě, kdy je kalkulačně odůvodněna cena nižší, se trestá podle části čtvrté vládního nařízení o zřízení nejvyššího úřadu cenového.

Doporučujeme vám všem, prohlédněte si své lyže již nyní a nechte si je opravit v odborných závodech přes léto a ne v posledních dnech před vánoci.

Dlouholetý obětavý rozhodčí SLRČS akad. malíř mistr Čína Jelínek byl jednomyslným usnesením Technického sboru SLRČS dne 22. května 1948 jmenován čestným rozhodčím SLRČS.

Byli jste s námi spokojeni v zimě — chceme Vám i v létě dobře poradit a posloužit. To je úkolem našich tenisových odborníků.

VÁŠ SPORTOVNÍ ZÁVOD

JAROSLAV HOUBA

PRAHA II

Dílna: Vladislavova 15 Obchod: Jungmannova 31
Telefon 358-44 Telefon 239-40

Vše pro náročné lyžaře v Krušných horách -
krásné lyžařské terény,
ale i Ia domácí kuchyně, ústřední topení,
teplá voda, garáže, telefon čís. 8

Hotel

„PŘÁTELSTVÍ“
MOLDAVA

MIROSLAV SEKERA, nájemce.

Chcete strávit příjemnou sobotu a neděli či zimní dovolenou v horách? Zveme Vás do horského hotelu

»NA PŘIBILOVĚ CHATĚ«

v Míkulově v Krušných horách
Domácí kuchyně, ústřední topení, nejlepší terény v okolí, lyžařské i sáňkařské, výhodné vlakové spojení.
O všestranné pohodlí se postará „PŘIBILOVA CHATA“, Míkulov p. Hrub v Teplé-Sanova

Výroba všech sportovních lodí, speciální
výroba vesel a pádel, motorových člunů

ODBORNÁ FIRMA

Josef Šedivý

DĚČÍN III, STARÉ MĚSTO 46

SPORTOVNÍ POTŘEBY
kupujte u fy:

SPORT

DVOŘÁČEK

Speciální výroba
sportovních potřeb

PRAHA II

JEČNÁ UL. Č. 24 - TELEF. 329-77

Vše pro lyže, hockey, bruslení,
football, tennis, rytmiku, ping-pong,
volleyball, tělocvik a jiné sporty.

JANSKÉ LÁZNĚ - ráj sportovců

Informace dodá

Lázeňská komise Janské Lázně

Vás srdečně zve!

Lyže vyrábí **Jadrníček**

továrna

Fryšták na Moravě

Nabízím vám své služby velmi pečlivě prováděné

První dílna sportovních potřeb

OLDA ZACHAŘ

PRAHA XIV - Nusle - Údolí, Jaromírova 33
Stanice elektrické dráhy 4 n 14

SPORT SVOBODA

výroba a prodej sportovních potřeb
zn. **LIBERTY**

PRAHA II, Smečky,
roh Václavského nám.
Telefon 283-83.

Vše pro zimní sport

Sport Strniště Praha II

Na Poříčí 12. Telefon 248-88

Žádejte všude sportovní obuv

zn. HUM - KAR

vyrábí J. E. HUML, továrna sportovní obuvi
Praha X, Rokycanova ul. 2
továrna Borohrádek.

Vše pro sport dodá

Ota Hořejší, Praha II

Lazarská 1. - Telef. 356-60

Prvotřídní výrobky
zimního a letního sportů

dodá družstvo

„DRUKOL“, Praha II
Petrské nám. 7.

Lyžařské vázání zn. **NOHYNEK**

obdržíte ve všech sportovních obchodech

ANT. NOHYNEK

tovární výroba kovového zboží
PRAHA-NUSLE, Přemyslovo nám. 8, tel. 557-52

Dobré lyže z horského jasanu,

lepené hikorové pro běh, sjezd i turistiku
s příslušenstvím obdržíte u výrobce:

Bři Slonkové, Nové Město na Moravě

Lyžařům

DODÁVÁ LYŽAŘ **Průcha**

PRAHA II, NÁRODNÍ TĚ. 25 — TELEFON 33017

NOVÝ SVĚT - HARRACHOV

vyhledávané středisko zimních sportů

Pekařství
telefon 58
Břetislav Vokřínek

Koloniál a lahůdky
telefon 22
V. Brzoň

**Obchod smíšeným
zbožím**
telefon 39
Jiří Nefuka

**Pohorské konsumní vý-
robní a úspor. druž-
stvo, sp. s r. obm.
v Semilech**
telefon 45

Drogerie Krakonoš
telefon 25
Josef Boček

**Brašnářství a sportovní
potřeby**
telefon 49
F. Lenemayer

Galanterie, textil, papír
telefon 18
Zdeněk Cívín

Osobní autodoprava
telefon 56
Mil. Kos

**Seifenbašská tkalcovna
Rýžoviště**
telefon 8

Hotel „Radio“
telefon 19
Otomar Kafka, hot.

Hotel „Sport“
telefon 7
M. Dumek, hot.

Řeznictví a uzenářství
telefon 38
Boh. Drahoňovský

Hotel „Bellevue“
telefon 15
**Bohuslav Horáček,
hoteliér**

Harrachovské sklárny, národní podnik
NOVÝ SVĚT - HARRACHOV
Založeno 1630. *Značka jakostního skla.*

Hotel „Herčík“
telefon 48
Ant. Kučera, hot.

**Hotel
„Mumlavský vodopád“**
telefon 20
J. Tyl, hot.

Obchod a pekařství
telefon 14
Václav Vozenílek

Hotel „Erlebach“
telefon 6
Ant. Kučera, hot.

Pension „Diana“
Miloslav Růžička

Pekařství a koloniál
telefon 34
Jan Lukeš

Hotel „Krakonoš“
telefon 53
J. Mayer, hot.

Restaurace „U čerta“
telefon 44
Josef Polman, rest.

Výzbrojní stanice Svazu lyžařů RČS
telefon 24
A. Lenemayer, ved.

Hotel „Kotrba“
telefon 4
bratři Mizerové

**Restaurace „U mumlav-
ského vodopádu“**
telefon 20
M. Šimůnková, rest.

Hotel „Koruna“
telefon 12
Emil Ulrych, hot.

Cukrářství a kavárna
telefon 26
Alois Bartoš

Hotel „Praha“
telefon 16
Miloslav Bartoš, hot.

Řeznictví a uzenářství
telefon 55
František Kučera

Lyže

z la horského jasanu
a lepené lyže od fy:

Viktor Nesvadba
nástupce Karla Koldovského
Nový Svět - Harrachov, č. 122.

Telefon č. 3.

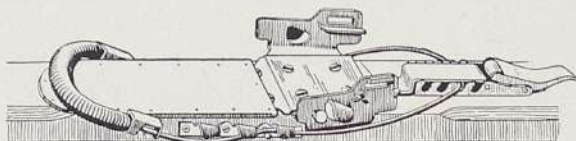

ŽELEZNÁ RUDA

MĚSTYS

středisko zimních sportů

na Šumavě

Lankové vázání a universální čelisti zn. „HOLOUBEK“
pro každou botu, lepené lyže, veškerou výzbroj pro zimní sporty vyrábí a dodá

RUDOLF HOLOUBEK,
SPORTOVNÍ ZÁVOD,
Hradec Králové I.

TELEFON 3023.

HOTEL SIROTEK

ŠPIČÁK - ŠUMAVA

Výborné lyžařské terény!

Hotel PROKOP na Špičáku

NEJVĚTŠÍ HOTEL NA ŠUMAVĚ

V lednu, únoru a březnu výhodné pence.

Železniční stanice Špičák, tel. Špičák č. 1.

MAJITEL J. PROKOP

Dřevoprůmysl

JAN J. KOUBA

Chrudim

tesařství a pila - Chrudim IV. - telefon 78,
parní pila - Chrudim III. - telefon 63.

Účet Poštovní spořitelny 34213.

JAROSLAV DŘEVO

stavba skládacích kajaků

BRNO-ŽABOVŘESKY

ROSICKÉHO NÁM. 6, tel. 18.908

Vše pro zimní sport

dodá

Sportovní závod K. Č. T.

náměnce Viktor Pícha

Praha II, Školská 16, tel. 318-34.

Prodej i nečlenům.

Při sportu, na každém kroku

Vás spolehlivě chrání

POJIŠŤOVNA

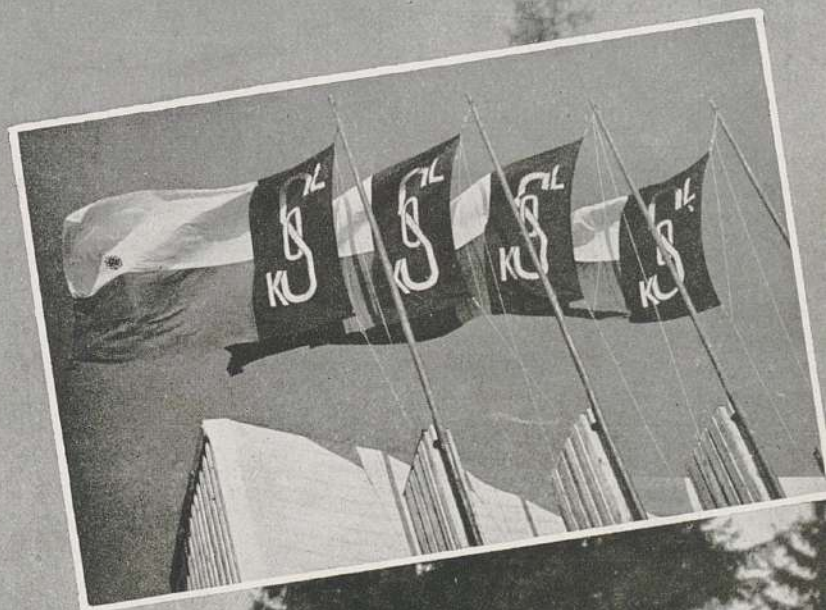
SLAVIA

NÁRODNÍ PODNIK

ZIMNÍ SPORT

ČASOPIS SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

11

NOVÝ SVĚT - HARRACHOV

vyhledávané středisko zimních sportů

Pekařství
telefon 58
Břetislav Vokřínek

Koloniál a lahůdky
telefon 22
V. Brzoň

**Obchod smíšeným
zbožím**
telefon 39
Jiří Neřuka

**Pohorské konsumní vý-
robní a úspor. druž-
stvo, sp. s r. obm.
v Semilech**
telefon 45

Drogerie Krakonoš
telefon 25
Josef Boček

**Brašnářství a sportovní
potřeby**
telefon 49
F. Lenemayer

Galanterie, textil, papír
telefon 18
Zdeněk Cívín

Osobní autodoprava
telefon 56
Mil. Kos

Seifenbašská tkalcovna
Rýžoviště
telefon 8

Hotel „Radio“
telefon 19
Otomar Kafka, hot.

Hotel „Sport“
telefon 7
M. Dumek, hot.

Řeznictví a uzenářství
telefon 38
Boh. Drahoňovský

Hotel „Bellevue“
telefon 15
**Bohuslav Horáček,
hoteliér**

Harrachovské sklárny, národní podnik
NOVÝ SVĚT - HARRACHOV
Založeno 1630. *Značka jakostního skla.*

Obchod a pekařství
telefon 14
Václav Voženílek

Hotel „Herčík“
telefon 48
Ant. Kučera, hot.

**Hotel
„Mumlavský vodopád“**
telefon 20
J. Tyl, hot.

Obchod a pekařství
telefon 14
Václav Voženílek

Hotel „Erlebach“
telefon 6
Ant. Kučera, hot.

Pension „Diana“
Miloslav Růžička

Pekařství a koloniál
telefon 34
Jan Lukeš

Hotel „Krakonoš“
telefon 53
J. Mayer, hot.

Restaurace „U čerta“
telefon 44
Josef Polman, rest.

Výzbrojní stanice Svazu lyžařů RČS
telefon 24
A. Lenemayer, ved.

Hotel „Kotrba“
telefon 4
bratři Mizerové

**Restaurace „U mumlav-
ského vodopádu“**
telefon 20
M. Šimůnková, rest.

Hotel „Koruna“
telefon 12
Emil Ulrych, hot.

Cukrářství a kavárna
telefon 26
Alois Bartoš

Hotel „Praha“
telefon 16
Miloslav Bartoš, hot.

Řeznictví a uzenářství
telefon 55
František Kučera

Lyže

z 1a horského jasanu
a lepené lyže od fy:

Viktor Nesvadba
nástupce Karla Koldovského
Nový Svět - Harrachov, č. 122.

Telefon č. 3.

LÁZNĚ KOŘENOV

v Jizerských horách, stanice Polubný-Kořenov, výška 750 m, lázeňské a rekreační středisko. Výhodný terén lyžařský, východiště výletů do Krkonoš.

Lázně rašelinné, sírné, uhličitě, bylinné, vzduchové, elektrické.

Léčí: rheumatismus, ischias, ženské choroby a vleké jejich následky.

Ubytovací podniky: Lázeňský dům, Lázeňský hotel, Lesní bouda, Údolní bouda, Zvonice, Na vyhlídce, Martinské údolí, Nádražní restaurace, Na Jizerce, restaurace Řípek, Hnyk, Vohnout.

Informace u Lázeňské správy.

Telefon č. 16.

DVORAČKA v Krkonoších

20 pokojů, ústřední topení, tekoucí teplá a studená voda, lázeň. Výborná kuchyně, ideální lyžařský terén. Pošta Horní Rokytnice nad Jizerou.
Telefon č. 11.

Ella PŮHONNÁ, majitelka

Do hor za sněhem a sluncem

na Labskou boudu

v západních Krkonoších

1284 m n. m.

Ústřední topení - Tel. Špindlerův Mlýn 21c

HOTEL „SNĚŽKA“

ŠPINDLERŮV MLÝN,

ústřední topení
— garáže —
teplá, studená voda,
denní pence Kčs 110.—.

Národní správce SVAT. VENC.

Telefon 26.

Alpský hotel

SVATÝ PETR — ŠPINDLERŮV MLÝN

Ústřední topení
Teplá, studená voda
Výborná kuchyně!
Ideální lyžařské terény!
Garáže

TELEFON č. 42.

Ideální lyžařské terény
a cvičná louka pro začátečníky
i pokročilé!

Medvědí bouda

ŠPINDLERŮV MLÝN

Telefon čís. 33.

1054 m n. m.

HOTEL BRISTOL

ŠPINDLERŮV MLÝN.

Ústřední topení, teplá - studená voda, výborná kuchyně —
denně taneční zábava. Telefon č. 47.

ŠPINDLERŮV MLÝN

HOTEL „LOMNICE“

ústřední topení - teplá voda. Celoroční provoz. Tel. č. 20.

Karel Štantejský, nájemce.

JANSKÉ LÁZNĚ - ráj sportovců

Informace dodá

Lázeňská komise Janské Lázně

Vás srdečně zve!

*Hodně sluníčka, krásný sníh
a dokonalý oddech najdete na Krkonoších.
My vám připravíme odpočinek
v příjemně vytopených místnostech
nejvyšší boudy v Krkonoších.*

Československá bouda na Sněžce

Krkonoše 1100 m n. m.

„Mělnická chata“

Pec — Lencova hora č. 245.

Náj. V. GLASR, telefon 31.

HOTEL-PENSION JANOŠÍK ŠPINDLERŮV MLÝN-BEDŘICHOV

Moderně zařízený a odborně vedený podnik v klidném ústraní střediska. Lyžařský terén přímo u podniku. Ústřední topení, teplá tekoucí voda, domácí kuchyně, garáže. - Telefon čís. 72.
Hoteliér Fr. KAPAL.

Pro lyžaře!

Klínová bouda 1326 m.

30 pokojů, 90 lůžek, ústřední topení,
teplá a studená voda.

Telefon 58a Špindlerův Mlýn.

Pošta Hořejší Vrchlabí.

K. RŮŽEK, hoteliér.

»Bouda na Pláni«

*vás zve lanovkou. 10 pokojů, domácí kuchyně,
výborný lyžařský terén.*

Pošta Hořejší Vrchlabí, telefon 84.

Jaroslav Tajchman.

Stalingradská chata

PEC - LENCOVA HORA, tel. aut. 8.

12 pokojů, ideální lyžařský terén!

Majitel St. Čepelka.

CHATA NA VYHLÍDCE - PEC 206

KRKONOŠE, telefon 7, 1050 m n. m.

Teplá, studená voda, ústřední topení,
známá výtečná domácí kuchyně.

Národní správce Karel Skalník.

SMETANOVA CHATA

PEC — KRKONOŠE, telefon 22, 950 m n. m.

20 pokojů, ústřední topení, teplá a studená voda,
koupelna, domácí kuchyně.

K. LEFLER.

HOTEL „PANORAMA“

970 m n. m. — Bohumil SYROVÝ, nár. správce

PEC (KRKONOŠE) Tel. 24

18 dvoulůžkových pokojů, ústř. topení, teplá, studená tek. voda,
domácí kuchyně — telefon 24.

PENSION JABLOŇKA

VELKÁ ÚPA 199

Sluneční strana, tel. 24, Krkonoše
Tekoucí teplá a studená voda -
ústřední topení

HOTEL „RADIUM“

VELKÁ ÚPA — KRKONOŠE

Výborná kuchyně, ústřední topení, tekoucí teplá -
studená voda, garáže - Telefon 11

J. KRČMÁŘ

ŠOLC

PENSION - RESTAURACE
DOLNÍ MALÁ ÚPA 45,
KRKONOŠE TELEFON 2.
E. MAREŠOVÁ.

Krásný kout osvobozeného pohraničí.

Zimní sport

ČASOPIS SVAZU LYŽAŘŮ RČS

Ročník XXXIV

30. června 1948

Číslo II

Technický sbor Svazu lyžařů RČS zasedal

Ve dnech 22. a 23. května se sešli v Praze na výroční schůzi členové technického sboru SLRČS, aby složili účty za vykonanou práci a připravili program na novou sezónu ve formě návrhů, které byly závěrem dvoudenního zasedání shrnuty a budou předloženy novému lyžařskému ústředí Sokola k provedení. Schůze se účastnilo přes 50 technických pracovníků z celé republiky v čele s náčelníkem SLRČS Dr. J. Jelínkem, náčelníkem slovenských lyžařů Václavem Kocúmem a místopředsedou Zimní komise ČOS br. R. Wildem. Mnoho hodin se debatovalo, plánovalo i kritisovalo, a to velmi věcně a účelně, jak už ani jinak nedovedou osvědčení lyžařští pracovníci. Byly předneseny zprávy župních náčelníků a všech referentů. Hovořilo se také o Zimních olympijských hrách 1948, o sjednocení lyžařů v Sokole, o školách, o výchově cvičitelů a vedoucích, o termínové listině atd., atd. Všichni techničtí pracovníci udělali pořádný kus práce pro československé lyžařství. Bez jejich obětavosti by nebyl lyžařský sport tam, kde je dnes. Žádný z nich však nesložil ruce v klín. Na každého čeká hodně práce v novém prostředí pod vlajkou sokolskou. Bude-li každý pracovat nejméně tak, jak pracoval, čeká čs. lyžařství veliký rozkvět a radostná budoucnost, a v tom lyžaři nezklamou.

30. června 1948 - historický den čs. lyžařství

U lyžařů to trvalo trochu déle než u jiných svazů, protože před zapojením všech složek Svazu lyžařů do Sokola se muslo vyjasnit mnoho otázek organizačních i hospodářských. Datum 30. června 1948 je tedy konečným termínem pro zapojení členských spolků SLRČS a všech jeho příslušníků do jednotné organizace SOKOL. Do této doby byla provedena také přeregistrace závodníků podle směrnice Oběžníku č. 25 ze dne 12. června t. r.

Dnes, kdy dostáváte toto číslo „Zimního sportu“ neexistuje již Svaz lyžařů republiky Československé, ale

„Ústředí lyžařů ČOS v Praze II, Národní třída 18“.

Jak bude vypadat lyžařské ústřední vedení?

Technickou stránku československého lyžařství povedou lyžařské odbory při náčelnictvu mužů i žen ČOS. V těchto odborech budou zasedat zkušení a osvědčení činovníci lyžařských komisí ČOS a Svazu lyžařů RČS. Každý z těchto odborů bude mít svého předsedu (předsedkyni), místopředsedy (místopředsedkyně), jednatele (jednatelku), dále ostatní činovníky a komise podobně jako tomu bylo u Technického sboru SLRČS.

Pro vedení hospodářsko-právních a stavebně technických záležitostí československého lyžařství, bude u předsednictva ČOS lyžařské ústředí, jehož činovníci budou vybráni z řad činovníků Svazu lyžařů a ČOS. Úkolem tohoto ústředí bude starati se o všechny záležitosti česko-

slovenského lyžařství, pokud nebudou vyhrazeny technickým složkám, tedy o plánování, projekty a stavby můstků, lanovek, výtahů, lyžařských drah, zimního značení, lyžařských cest, chat, středisek, sánkařských drah, výzbrojních stanic, o výzbroj a výstroj, o otázku cestovního ruchu, horskou záchrannou službu, o záležitosti mezinárodního rázu, o časopis Zimní sport, jakož i všechny záležitosti agendy jednatelské, finanční a hospodářské. Toto Ústředí bude tedy v plném rozsahu vykonávat dosavadní činnost ústředního výboru, předsednictva, plánovací komise a hospodářsko-finanční komise Svazu lyžařů RČS! Bude mít svého předsedu, své místopředsedy, jednatele, pokladníka a všechny ostatní příslušné činitele.

Ve veliké lyžařské rodině se tedy celkem nic nezměnilo, protože lyžaři byli sjednoceni již dávno. Pod sokolskou vlajkou jsme však nyní pevněji spojeni poutem bratrské spolupráce a jediným naším cílem je, pracovat ze všech sil pro rozvoj československého lyžařství. **Hory a lyže patří nám všem mladým i starým, studentům i učům, dělníkům i úředníkům. Lyžařský sport nepatří již jen několika finančně zajištěným jednotlivcům, ale slouží k osvětlení našeho pracujícího lidu.**

Všichni lyžařští pracovníci, vedoucí i cvičitelé, uchopte se ihned práce v novém přátelském a sokolském prostředí. Je nás nyní mnoho a bude nás ještě více — vaší zásluhou.

Martin Lundstroem, olympijský vítěz běhu na 18 km

DR JIRÍ JELÍNEK
náčelník SLRČS

Olympijský kruh

DOKONČENÍ

Pane redaktore, čili milý příteli Pepíku Horo!

Jsem přesvědčen, že Tvůj úvod k nevytíštěnému pokračování mých připomínek k.ZOH v 8. č. Z. S. byl myšlen jako spíše veselé řešení bezradnosti redaktora, který nedostal text. Myslím, že kdybych byl redaktorem, že bych byl asi také mrzutý, že nemám potřebný text. Ale někteří čtenáři si to vykládali tak, že mě nekamarádsky nebo přísně otcovsky káráš. Jedině proto píši toto vysvětlení a Tobě informaci, ježto nevím o Tvých urgentních textu, jak píšeš v 8. č. Z. S. Mně jsi před uveřejněním výtky osobně neurgoval a vzkazy nedošly. Nikdy jsem nedal do tisku část textu, aniž jsem měl celý hotov. Nepiši ani pro řádky, ani z dlouhé chvíle. Naopak, pro naléhavé práce náčelníka v úkolech čs. lyžařství jsem nemohl mnohé důležité otázky našeho sportu probrat také v tisku.

A svůj článek o ZOH jsem si nemohl také celý najednou z rukopisu překlepat sám na stroji včas, když kancelář SLRČS byla v tu dobu také přetížená. A protože čtenáři neviděli v Tvém úvodu, že mě omlouváš, dovolu mi, abych se aspoň dodatečně sám omluvil těm, kteří na pokračování čekali. Proto věřím, že mi neodmítnete uveřejnění těchto několik vět. Čím je větší odstup od věci, tím se dá lepší hodnotit a tak mohou čtenáři později aspoň lépe posoudit ZOH po mých připomínkách ovšem v únoru 1948. Při tom bych je chtěl upozornit pokud budou ještě někdy znovu prohlížet a číst v Z. S. zprávy o ZOH, aby si laskavě opravili v 7. č. na str. 160 ve středním sloupci ve 28. řádce tiskovou chybu „v terénu“ na správné znění „v trenéru“. Děkuji Tobě i jim.

29. V. 1948.

Dr. Jiří Jelínek

sněhu. A proto i skokani měli být v Mořici dříve, aby si zvykli na takový můstek, na velký můstek, protože naši olympionici si před odjezdem do Mořice na velkém můstku téměř neskočili.

Dřívější odjezd do Mořice však nebyl už v naší moci.

Mezi skokany vynikl Bělonožník a svými skoky se důstojně řadil k Seveřanům, Američanům a Švýcarům. Také Remsa a Lukeš. Remsa ještě nevyzrál. Má možnost hodně vyrůst, jen růst i vnitřně, oddané a skromně. A tak naši skokani proti očekávání a proti výsledku běžců a sdrúženářů dosáhli vlastně výborného úspěchu, a to všichni, nanejvýš pak Bělonožník, v tak úžasné hodnotné a početné konkurenci.

Hlavně sice ve sjezdových disciplínách, ale také právě ve skoku, jest

Náš výsledek ve sdrúženém závodě byl skutečně velmi slabý, lépe: velmi špatný. Co to prohrálo? Předem už běh. To je vidět jasně u Lukeše a též u některých cizích, nejvíce u Američana Wrena: jeden z nejslabších v běhu, skokan druhý nejlepší a sdrúženář — jeden z posledních. Ztratili sdrúženář v běhu kolem sta bodů proti nejlepšímu, kdyby skákal jako Hugsted nebo Ruud, nemůže ztracené body skokem nahradit. Třeba proto mít výborného běžce, který také aspoň slušně skáče, jinak vůbec nezasáhne. Jest otázka, o kolik by byl lepší výsledek našich sdrúženářů v Mořici, kdyby nebyl ovlivněn stejnými příčinami jako výsledek běžců v 18 km závodě prostěm, tedy hlavně velmi špatným tělesným stavem běžců následkem nedostatečné aklimatizace. Myslím, že by nebyl lepší o tolik, abychom byli spokojeni, protože ani skok sdrúžený nebyl valný, u některých dokonce velmi slabý. Jen Lukeš skákal výborně, byl ve skoku sdrúženém dvanáctý.

Skokem prostým nemůžeme roz-

hodně být nespokojeni. Vybíráme z hrstky dobrých. Až budeme vybírat z padesáti, ze sta, ze dvou set nadaných Remsů, pak najdeme i českého Andersena, Ruuda, Hugsteda. Nadání máme. Velké můstky máme. Sníh na nich také. Ale co nemáme — tisíce sněhových můstečků u chalup a stovky malých cvičných můstků na 20 až 25 m, v každé obci jeden a všechny kluky na nich, aby vyrostly stovky skokanů. To nemáme a přece tak snadno můžeme mít. To musíme mít! Pak si radost poskočíme. Ale vraťme se ještě na chvíli do přítomnosti. Je škoda, že sněhové poměry u nás byly letos nepříznivé. Kdyby byl můstek na Kopanině k dispozici od provincie do Zimních olympijských her, byli bychom měli skvělou přípravu pro Mořic. Ano, náš kopaninský můstek stačil zcela. A je naivností myslet, že skokani musili skákat ve vysokohorském prostředí, kvůli aklimatizaci.

Skokani mohli cvičit u nás. Ale na stejném můstku s mořickým. Ten jsme, bohužel, měli výjimečně bez

Martin Lundstroem po závodě

Ehrica Mahringen v brance

nejpatrnější pokrok od minulých ZOH. Můstek byl, přes to, že byla vánice, v dobrém stavu. Norové lépe snášeli pádající sníh. Jen je ještě třeba připomenouti, že arch. Jarolimek připravoval doma skokany dobře. Ale je škoda, že mohl býti málo využit náš norský trenér S. Eiklid, byl by přinesl při delším působení hodně dobrého. Dnes ovšem si nelze jen tak určit, kdy má z Norska někdo přiletět a na padání sněhu už teprve nemáme vliv.

A tak jsou na řadě sjezdáři. Nezapomněme, že zbyli tři muži a dvě ženy schopni boje. Až budeme mít 10 Brchelů a Šponarů, pak nám po tréningu zbude ještě tolik lidí, aby startoval plný počet, který možno přihlásit. A z těchto to někomu pak vyjde, i když ostatní při riskování odpadnou. Kdo to i při sebe lepší technice neriskuje naplno, ten dnes nemůže vyhrát. Srovnávat se musejí mezičasy: v polovině trati měli Brchel i Šponar stejný čas, a to o 12 vteřin horší než vítěz Oreiller. V druhé půli udělal Oreiller na Šponarovi již jen 2,1 vt., čili nahoře, kde všichni bez rozdílu jeli v jediné stopě, na boběčku, přímo, to jelo Šponarovi a Brchelelovi o tolik pomaleji. Střední, nejtěžší úsek nejel Šponar skoro o nic pomaleji než Oreiller. A na těžkém dolním úseku jel Oreiller rovněž jen nepatrně rychleji. Při stejné rychlosti lyžích na horní, naprosto lehounké části trati, by byl musil být Šponar za Oreillerem druhý. Nebojím se tento předpoklad uvést, nejsou to žádné čáry a kousky. Je nesporné, že Oreiller neměl jen vhodněji namazáno, ale že hlavně jeho lyže byly rychlejší. Francouzi dosáhli a způsobili skutečně úžasný pokrok vývoje ve sjezdařské technice, ale též ve stavbě lyží. Jejich nový typ olympijských allaisek proto také nebyl před závodem nikomu dosažitelný. Brchel (hlavně) i Šponar si získali při závodě obdiv stylové výspělosti a čistoty. Opakuji: šest takových Brchelo-Šponarů na startu s nej-

lepšími lyžemi, každý jinak mazati a jistě by to každý z nich pustil naplno. A pak by musila jednou vyjít i na našince ta labilní nejvyšší karta a vyhrál by. Technikou jízdy už naši dozráli. Teď tedy více jim rovných. Trať sjezdového závodu byla, jak už řečeno, nahoře lehká, ve středu velmi těžká a dole velmi náročná. Upravena byla vzhledně, sníh byl velmi dobrý, tvrdý, ale při tom vodivý. Byl to krásný závod, též pro svou poměrnou přehlednost. Vyložených favoritů bylo několik. A kdokoliv z dvaceti nejlepších to mohl vyhrát, tak je světová elita sjezdařů vyrovnaná a tak jest nutno hodnotit výsledky sjezdařských závodů, na rozdíl od běhu, kde vyloženě nejlepší běžec, jestli nepromáže a je-li ve formě, musí vyhrát. U sjezdu a slalomu ne. Kdo to jen čte z novin a neviděl ty jezdce při závodě, nemůže poznat tu vyrovnanost celé velké skupiny prvních závodníků. Zde nelze hodnotit jen matematickou řadou, zde nutno hodnotit celé skupiny, v nichž se ten nebo onen umístí. — A mohu na mě svědomí klidně prohlásit, že se mylí nebo chce jiné myliti ten, kdo hlásal, že naši sjezdaři neměli očekávaný úspěch. Běžci a skokani do světové extratřídy nezasáhli, jen Cardal s Bělonožníkem se jí přiblížili. Ale sjezdaři, aspoň Šponar s Brchelem se v ní jasně uplatnili. A Nekvapilová také, ač nevyužila vše, čeho by byla schopna. Brchel a Šponar nebyli přímo favority, byli však všeobecně posuzováni podle tréningu a z předchozích závodů v Alpách, jako součást světové extratřídy. A to už je úspěch úžasný, vzpomeneme-li, jak vlastně jsme na tom doma se sjezdařskými možnostmi. Ženy mají sice trochu lehčí konkurenci, ale u startu se sešly jen ty nejlepší závodnice, takže kterákoliv ze startujících mohla vyhrát. Naše ženy skutečně trochu opatrně jely sjezd (při čemž by to onim tempem natřely mnohým našim mužům). Příčinou

bylo, že v tréningu nebyla trať skoro upravována, kdežto pro závod byla dokonale připravena, což nečekaly. Další příčinou byl ošklivý pád Nekvapilové den před závodem. A to je přivedlo k opatrnější jízdě. Byly jen dvě a nemohly riskovati. A to vědomí, že když to nevyjde jí, vyjde to některé z ostatních, to nesmí chybět. Také ženský sjezd byl krásným závodem počasi, trati i boji. Diváte-li se na ty nejlepší, vidíte jejich odvalu, rovnou mužské, a totéž platí i o stylu. A přece jsou to ve skutečnosti roztočilá, vpravdě ženská stvoření. Tady se ovšem znovu vnučuje otázka dalšího vývoje sjezdových disciplín. — I když to láká k úvahám, musíme je zatím odložit, však se nám objeví jindy. Slalom sdružený byl těžký. Ne tak figurami, jako ledovatým povrchem. V Mořici stále sněžilo, až moc. A starosti o slalom donutily pořadatele, aby svah postříkali hadicemi tak vydatně, že se jim ho podařilo zledovatět tak, že po posledním závodníku nezůstalo ani korýtko, natož vana. Bylo též dosti pádů na ledě. Těm neunikl zcela ani Šponar, Brchel a Nekvapilová, ač u ní jsou neobvyklé. To asi nervy nevydržely. Saška při jednom kole tak strasidelně proti svému zvyku ztrácela předklon, až i do prohnutého záklonu, že nás notně polekala. Jestli ve sjezdu bylo dosti favoritů, tím více ve slalomu a zde naše naděje byly ještě lepší. — A když ani jeden z největších favoritů, Molitor, nedosáhl lepšího času než Šponar, a když Brchel měl 4. nejlepší kolo vůbec, můžeme být hrdi na dosažený výsledek.

Slalom prostý se mnoho nelišil od slalomu sdruženého. I tam měl Brchel sedmé nejlepší kolo. Ale měl přímo osudovou smůlu. Nejdříve fotografova brašna pod jeho lyžemi. Podařilo se nám dosáhnouti pro něj nový start. Při této opakované jízdě, kdy vypětí nervů slalomového závodu bylo ještě vystupňováno novým startem, zase několik činovníků v brankách před je-

Nils Karlsson po vítězství na 50 km

Zimní olympijské hry — jsou skončeny

ho lyžemi, jeden dokonce s Brchelem v brance, kteří upravovali trať a nečekali tak rychlého jezdce. Zakryli mu tím výhled, takže neviděl následující branku, minul a proto upadl. K zoufání, směla za smůlou.

Přes dosažené výsledky sjezdařů však bude asi našim údělem v budoucnosti býti jen poblíže světového vrcholu, protože ani výběrem nadaných a jejich tréninkem v Alpách jim nedáme tolik, co naježdí ti, kdo v Alpách jsou celý rok. Tím spíše, že zde tělesná zdatnost je podřadnější a hlavní je technický výcvik a trénink.

Myslím, že je též nutno rozbrat otázku četných úrazů našich sjezdařů. I když úrazy jsou u sjezdařů všech národů běžnou věcí, nezbytným rizikem při dnešním vývoji sjezdařiny, přece jen v našem mužstvu bylo úrazů nadprůměrně. Příčinou je do jisté míry nešťastná náhoda, ale určitě zde hraje roli též okolnost, že výběr olympioniků se prováděl tak, že do přípravy se vkládaly závody, jejich výsledky pak v první řadě měly vliv na určení pořadí. Sám princip tohoto výběru znervosňoval závodníky a je pochopitelné, že ve snaze zajistit si nominaci na ZOH sváděli mezi sebou otevřené i skryté boje o vteřiny. Zcela nesporní pro start na ZOH byli Brchel, Šponar a Nekvapilová. U žen sice nebylo před odjezdem do rakouských Alp zcela jasné pořadí, ale výběr poměrně snadný. Referent sjezdařů tvrdil, že pořadí mužů, kromě prvních dvou, nelze sestavit, protože asi 15 hochů je vlastně stejných. — Proto se zde přímo vnucoval způsob, který jsem navrhl, aby byl z nich vybrán potřebný počet s přihlédnutím k dosavadním výsledkům, okamžité kondici a předpokládaným možnostem technickým i závodnickým vůbec a toto mužstvo aby bylo celé připraveno ke startu na ZOH bez zneklidňujících obav, že někdo vypadne, ne-

povědě-li se mu některý vylučovací závod. Nemohla se prakticky státi chyba, šlo-li o stejné schopnosti a možnosti těch, z nichž se určitý počet vybral. Předpokládalo to, bohužel, že si referent sjezdařů rozlije ocet u těch, které nezařadí a proto asi se tomuto způsobu bránil. A jestli přece nebylo těch 15 stejných, tak šlo pořadí sestavit a také předem vybrati potřebné. To ovšem bylo pro vybírající stejně nepříjemné a tak se raději prohlásilo, že jsou stejní. Kladu si za vinu, že jsem nepřesvědčil více členů Olympijské komise SLRČS, že můj návrh je logický. Ustoupil jsem většině. No, máme aspoň útěchu, že ti, kteří v první řadě a vlastně jediní mohli dosáhnout tak čestného úspěchu, ti že zůstali nezranění a také těch úspěchů dosáhli. Ale zkušenost se musí pamatovat.

Musím se nakonec zmíniti o dvou věcech. Český tisk přinášel většinou o výsledcích lyžařů velmi pesimistické posudky, někde až zdrcující. Zcela chápeme, že hlavní pozornost naší veřejnosti a novinářů byla obrácena

k hokeji, to je přirozené, sami jsme to plně sdíleli. Ale tím se stalo, že mezi novináři nebyl nikdo, kdo by lyžařství rozuměl (až na nepatrné výjimky). Novináři nestačili býti všude, proto nesledovali soustavně a hlouběji lyžařské závody, nemluvě ani o tom, že neviděli boje na tratích, nýbrž, že jen občas přišli k cíli. Někteří pak lovili jen „sensačky“ a takto chytali nějaká slova toho nebo onoho závodníka, aniž by si je prověřili. Tak většina novinářů informovala často neodborně a nespravedlivě. Škoda pro čtenáře a hlavně pro lyžařství.

Československý výbor olympijský má veliké zásluhy o uskutečnění zájezdu na ZOH a nechtěli bychom býti nevděční, ba naopak. Ale přece musím přiznat, že máme dojem, že v zájmu československého sportu a propagace státu měl ČVO najít ještě více odvahy při projednávání s úřady o počet závodníků na ZOH. Bylo to trochu nedůstojné celé věci, když se smlouvalo, koho ještě škrtnouti, aby se ušetřily devisy a při tom se vědělo, že asi mnoho soukromníků si tam pojedou na výlet. Bohužel, že jich tam přijelo ještě daleko více, takže šetření devis na oficiální výpravě vypadalo nedomyšlené, tím spíše, když se ukázalo neúčinným a neskutecným strachem ohlášené stíhání těch, kteří budou neoprávněně ve Sv. Mořici. Doufejme, že už by se podobný postup nemohl opakovat.

Vystoupení celé československé výpravy na ZOH bylo úspěšné a uznávané. To platí nejméně tak o lyžařské části výpravy do Mořice. Kromě úspěchů i zklamání v závodech přispěl zájezd i k zdravému prosvícení vnitřních poměrů v naší lyžařské organizaci. A kromě zkušeností draze a nepříjemně získaných jsme vytěžili mnoho a mnoho nových prvků a zkušeností kladných, tvořivých, podnětných, z nichž budeme čerpat nejen letos ale i dlouho později. A s tohoto hlediska širšího než jen výsledku závodů byla naše lyžařská účast na ZOH ve Sv. Mořici 1948 zcela úspěšná.

Pod dojmem prošlé olympiády se rýsuje úkol a naděje pro ZOH příští v heslo: Všechna pila a nadšení našim nejmladším závodníkům a závodnicím.

Pro letní sporty
Vás rovněž dokonale vybaví

SPORT KRUPIČKA

PRAHA XII, Štálinova 16, telefon 275-23

Porádejte hezkou přednášku a skoro nikdo neprijde. Udělejte filmový večer s výbornou přednáškou a špatnými filmy a slušná návštěva je zaručena. A docela s mírnou přednáškou dobré filmy mají zaručeně vyprodáno.

Z této zkušenosti, kterou udělal snad každý přednáškový či kulturní referent, kteréhokoliv našeho lyžařského spolku, plyne, že lyžařské filmy jsou toho času nejoblíbenější náplní každého poučného i zábavného programu lyžařských večerů.

Tak tedy není těžké sestavit si takový pěkný lyžařský večer. Referent si zajde do příslušné půjčovny a vybere si podle potřeby filmy, promítačku půjčí někdo z členů z ochoty.

Jenže — s půjčovnou je právě kámen úrazu. Ačkoliv bychom je tolik potřebovali, u nás lyžařské filmy nevyrábíme. A tak si naši spolkoví činovníci podávají dveře — to přesně doslovně — ve Švýcarské cestovní kanceláři a sice proto, že lidé konec konců jdou pro všechno tam, kde dostanou co potřebují. No a — Švýcaři lyžařské filmy dělají. Budiž zde konstatováno k jejich cti, že je snad draho točit, ale zadarmo půjčují. Jsou tedy i cizí filmy pro nás nejen nejoblíbenějším, avšak také nejlacinějším doplňkem všech našich společenských lyžařských podniků.

Ve výrobě lyžařských filmů mají dnes Švýcaři skoro výsadní postavení. Řekl bych, že zaslouženě s ohledem na tradici, kterou v tomto oboru se mohou pochlubit, třeba všechny jejich výrobky nejsou důstojnou visitkou jejich dobré pověsti.

Prakticky se veškerá výroba lyžařských a zimních filmů soustředila u dvou výroben: Švýcarské ústředny pro cizinecký ruch a Josefa Dahindena. Umělecky významnější je Dahinden, který dnes nese hrůzavý název „otce švýcarského lyžařského filmu“. Výrobně toto soustředění na dva silné producenty přineslo mnoho kladů, umělecky však znamená určitou profesionální šablonu, která se ozývá stále silněji v námětech i zpracování.

Zdá se, že poslední švýcarské lyžařské filmy se soustřeďují na fotografii a opomíjejí dynamiku, spád obrazu a jeho vtip. Stávají se nádherně ilustrovanou knihou fotografií zimní přírody než pohybového pojetí o obrazového zpodobnění sportovních zážitků. Také slovní doprovod bývá spíše poučný než zábavný, jak to bývá švýcarským obvyčejem a není nijak vzácné, aby nevybočil v trochu nápadnou sebechválu. Ale i s těmito chybami je dnešní lyžařský film švýcarské produkce na velmi dobré úrovni a jeho obliba nejlépe svědčí, že své poslání plní velmi dobře — přiblížit nejširšímu obecnstvu krásy zimního sportu.

Dahinden je v prvé řadě mistrovským fotografem zimní přírody a tuto dovede obratně použít jako kulisu svých lyžařských filmů, které vždy jsou zaměřeny výchovně. Tato kombinace přináší ovšem sklon k opakovanému použití stejných či hodně podobných námětů a jejich rozvlácnému rozvinutí. A přece jsou Dahindenovy filmy z nejoblíbenějších, zvláště mezi věčně uvědomělým obecnstvem.

Typickým příkladem Dahindenovy práce je jeho „Parsenn — Symphonie“. Ve dvacetiminutovém snímku zachytil Dahinden nejen charakteristiku světoznámých ly-

o filmech lyžařských

K. BLOMAN

žařských terénů, ale též jeho dráhy, sjezdy, dopravní spoje, lanovky, parsenské Derby, záchrannou službu a vše, co Parsenn tvoří jediným Parsennem na světě. Hudbu složil známý H. Hoffmann ze Studia Zürich.

Stejně hodnotným je stejně dlouhý „Mistr světa Rominger“. Postava populárního závodníka slouží jako lákadlo k systematickému představení lyžařského sportu a lyžařského nácviku podle švýcarské metody.

Celovečerní filmy „Stadion Švýcaři“ a „AIDOS“ jsou velkými reportážemi všech sportovních možností a příležitostí ve Švýcarsku. Druhý z filmů ukazuje všechny významné účastníky Zimních olympijských her 1948 a nikoliv jen při závodech, ale také v treningu. V prvním jmenovaném filmu tvoří zimní sporty samostatný díl, který možno promítat samostatně.

V celovečerních filmech Dahinden nedosáhl oně výše, jako ve svých kratších snímcích. Všechny jsou zhotoveny v kopiích normálního a malých formátů, zvukové, 16 mm též němě.

Filmy Švýcarské ústředny pro cizinecký ruch zpracovávají lyžařské náměty spíše se stránky propagační a turistické, jsou to tedy většinou krátké dodatkové filmy 10 až 15 minut dlouhé. Zpracovávají povětšinou krásy a přednosti zimních pobytů ve švýcarských horách, při čemž je lyžařský sport jen propagačním a reklamním prostředkem, nikoliv však samoučelným námětem. Většina těchto filmů je u nás známa. Jejich seznam byl rozšířen o tento rok natočené filmy „Citius, altius, fortius“ ze ZOH 1948, „Sulz“, předvádějící lyžaření na jarním firmu a „Hory ve sněhu“, spíše kulturní než lyžařský film.

Z této produkce je také třídílný film o švýcarské lyžařské škole, který měl u nás letos velký úspěch. Je otázka, jak daleko zasloužený. Přitažlivým se stal ukázkou závodního sportu a produkcemi nejlepších švýcarských závodníků.

Italové kromě starých propagačních filmů o Cortině a Cerviglii zatím nemají nových snímků.

Také Rakušané se ještě nepochlubili, ač jistě pracují v tomto oboru, neboť mají možnosti stejné jako Švýcaři.

Zvláštní kapitolou by byl film německý. Nevíme, co se dnes v tomto oboru v Německu dělá. Jisto je, že Němci měli v tomto směru neobyčejnou tradici a zkušenosti a jejich úřední film o jednotném nácviku ve třech dílech byl nejlepším instruktivním filmem, který u nás na plátněch kdy běhal.

A jak to je s námi? Kromě pět let starých „Stóp v bílém“ nemáme moderní lyžařský film. „Stopy“ byly svým způsobem dobrým filmem, ceněno relativně, protože vznikly jaksí ex post teprve na stříhačově stole bez skutečného scénáře. Mají všechny chyby, které bychom vytkly filmům švýcarským a navrch ještě tu, že nepředstavují naše hory, ale tisíckrát okoukanou rakouskou kulisu.

Jestliže se i dnes na ně s chutí podíváme, je to jednak proto, že pořád nemáme nic lepšího (na plátně), ale hlavně proto, že si člověk říká, že s pořádným treatment (naším), v hezky zasněžených horách (našich) a s dobrými jezci (našimi) dovedli bychom dnes jistě udělat lyžařské filmy krátké i dlouhé, normální i úzké.

Jen se do toho dát!

PRO LETNÍ SPORTY

dokonalou výzbroj dodá

SKAUTING

Praha II, Vodičkova 30

Telefon 374-23

DŮM V HORÁCH * M. PETHUISON

Copyright by Traces a Zimní sport

Architektura je v nepřetržitém vývoji. Je dynamická, třebaž je tradiční, nikdy však statická, jak se domnívají někteří regionalisté. Jako výjimka z této zásady nebo jako její potvrzení horské chaty zachovaly si svou vlastní charakteristickou tvárnost.

Tím, že se ustálila ve svém vývoji již z dávných století, horská chata nikdy neznesevětila skvělou přírodu, v níž byla vybudována, což se bohužel stalo údělem velmi mnohých projektů, jež byly provedeny v posledních padesáti letech. Drsnost podnebí a obtíže s dopravou jiného stavebního materiálu, kromě tradičních stavebních hmot přispěly k uchování starobylého vzhledu. Jistě k němu patří typický sklon střechy, prozíravě volený s ohledem na břemeno sněhových spoust. A kromě sklonu i druh krytiny, které se osvědčily v průběhu věků. Ve skutečných horách ještě dnes břídlíce a štípatelné kameny se drží v soutěži s umělými krytinami.

Tradiční horská chata nebyla než společné přístřeší lidí a zvířat, obyčejně v jediné společné prostře. Vesnické obydlí nebo útulek horských pastevců. Skutečnou revolucí v tomto stavu přinesl sport, letní i zimní, který ve skutečnosti znamenal doslova útok města proti horskému venkovu, útok, který jako čarovný vítr přinášel přívál nového života do hor. A vedle primitivních přístřeší vyrůstaly chaty, také vlastně útočiště, sloužící však jinému a novému účelu. A rostly rychle jako houby po dešti.

A v tomto rozběhu našly uplatnění stále větší a přepychovější sněžné paláce, jejichž rozměry by mohly růst do nekonečna, kdyby architekti nepřišli s praktickým řešením celého problému. Od této chvíle nastává doba praktického výzkumnictví v tomto oboru všude ve světě

a v čele jde Francie a Švýcarsko. Zvláště Švýcaři si stanovili přesný program reorganizace cizineckého průmyslu, který byl podřízen předně potřebám a přáním turistů na jedné straně a hospodárnosti provozu v hotelnictví na straně druhé.

Zásady tohoto programu jsou zajímavé a pro nás poučné. Švýcaři prakticky zavrhlí a opustili stavbu hostinských mamutů a rozhodli se pro objekty průměrně o třiceti až padesáti pokojích. Tento počet pokojů vyplývá porovnáním čísel hospodárských a slibuje největší výtěžek a největší komfort při poměrně nejmenším nákladu. Tento rozsah objektu dovoluje poměrně nejmenší počet potřebného personálu pro obsluhu, který ve velkých stavbách neúměrně stoupá a dosahuje počtu dvou či tří osob na každého hosta. Tento stavební program znamená rozsudek nad neúměrnými halami a čítárnami. Tyto prostory, ve skutečnosti mrtvé, budou použity jako prostory obývací neb společenské místnosti a ještě lépe jako společné místnosti. To by mohla být vlastně nová charta hotelového a hostinského průmyslu.

V duchu těchto zásad byly nové hotely v Mégève a Val d'Isère vybaveny malými, avšak účelně řešenými obytnými jednotkami kabinového typu, které znamenají velký pokrok v popularisaci komfortu pro každého návštěvníka. Při tom se jedná současně o dokonalou změnu psychologie turistů. Neboť velmi malá, tato místnost není navrhována pro vlastní bydlení, slouží jen skutečně k spánku a má připojeno toaletní příslušenství, bez kterého si dnes praktický sportovní provoz nelze představit. Souběžně s kabinami jsou postaveny prostory, ve kterých obyvatelé společensky žijí a se stýkají.

POTŘEBY PRO LYŽAŘSKÝ SPORT A HOCKEY dodá

„U FOTBALISTY“, A. Fantová, Praha-Karlín, Královská 89, roh Karlovy. Telefon 647-61.

Tento vývoj se neomezí jen na hotely. I menší horská chata, která ze všech horských staveb jako typ nejběžnější si zaslouží největšího zájmu, bude z této koncepce nejvíce těžit. Zájem, který se o horské chaty mezi architekty stále zvyšuje, povede i zde k originálním řešením. Při tom rozmach horského stavebnictví a fakt, že mnoho návrhů je skutečně prováděno, povede na poli výroby k hromadnému vyrábění určitých normalizovaných zařízení, čímž se podstatně sníží náklady stavby. Princip weekendového domku by tu byl dobrou základnou jako východiskem k řešení důležitých úkolů. Místní stavební hmoty v hromadném použití a opracování, sníží podstatně stavební náklad, neb aspoň cenu dopravy.

Ze všech horských staveb je nejmenší útulna. Je ve skutečnosti oasou v horském světě kamene a sněhu. Nejmenší ze všech a přece není na světě čtyř zdí, do nichž by se vešlo více radosti než je ona, která vystřídá únavu dlouhých výstupů, když na jejím ohništi vzplane životadárný plamen ohně.

Obyčejně je útulna jen masivní stavbou v jediné základní prostotoře, zbudovanou z materiálu, který je přímo na místě. Vynutila si to všeobecně těžko přístupná poloha útulen s obtížnou dopravou k nim. Těžký přístup z údolí pomohl prosadit při stavbách v období těsně před válkou i lehké kovy, v důsledku snadné dopravy, byly to však jiné jejich vlastnosti, které jejich použití omezily na rozsah v celku nepatrný.

Interiér útulny by zasluhoval zcela speciálního zájmu již pro svou omezenou prostornost. Výsledky, které by toto řešení přineslo, nemusí se omezit na jediné dva cíle: získat více místa k obývání a na tomto místě bydlet bez ostychu.

Připusťme, že horská chata je stavba tradiční. Málo novinek v materiálu. Skleněná vlna mezi dřevěnými dvojitými stěnami je již dosti stará.

Nezměnil-li se vnějšek, o vnitřku to neříkejme, hlavně o zařízení, které má vyhovovat určitému osobnímu vkusu a současně chce přinést nové poznatky ve zlepšení bytové kultury.

Vnitřní zařízení všech horských objektů mimo útulen se měnilo. Kubistické vzory z roku 1920 a skoro nepřátelské tvary všeho zařízení jsou dnes již zapomenuty. Připomeneme si jen jako chaos, ze kterého se zrodilo moderní chápání bytové kultury v její konečné účelnosti. Stačilo deset let, vzácná dřeva zmizela a hrany i rohy nábytku se měkce zaokrouhlily. Již to nejsou hranaté krychle, styl se přibližuje klasice. Byl to výstřelek, ale pro budoucí vývoj nutný.

Zařízení místností horských chat si všímá též vývoje dekorativních umění. Z počátku se snaží použít nejnovějších dekoračních návrhů, brzo však přichází s vlastními potřebami a dožaduje se jak osobitého řešení tak i vhodných hmot a tkaniv, které by těmto požadavkům dobře vyhovovaly.

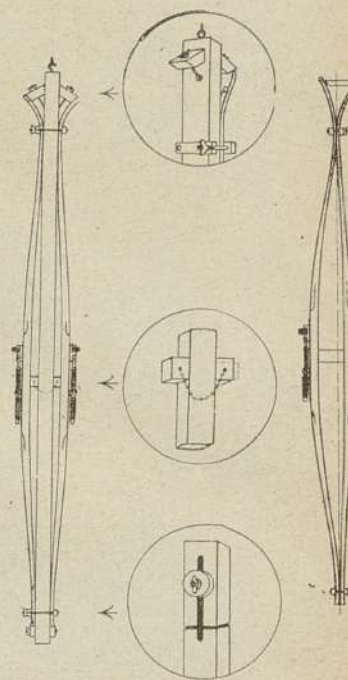
Máte řádně uloženy

svoje lyže?

Tato otázka s mnoha otazníky i pobídkami by měla znít v uších každý rok po sezóně, téměř všem lyžařům. Je pravda, že mezi námi hodně jedinců, kteří opatrují své nádobíčko jako oko v hlavě, ale je nás většina, kteří máme ještě lyže pohozeny někde v koutě v tom stavu jak jsme je přivezli s poslední túry. Abychom zachránili pověst pořádného lyžaře, musíme vše napravit, alespoň nyní v červenci. Je to trochu opožděné, ale nikomu se s tím nepochlubíme a věřte, že nám lyže, hole i boty budou hodně děkovat za péči i když trochu opožděnou.

Psát návody co a jak dělat a jak to udělat, je nošení dříví do lesa. Jen tedy v kostce: Lyže očistěte od všech starých vosků i jehličí, napustěte je směsí petroleje a oleje, také vázání a hole ošetřte. Boty dejte na kopyto neb vycpěte papírem, pak je dobře namastěte neb nakremujte. Vše však řádně prohleďte a případné opravy si nechte udělat již nyní v letních měsících v odborném závodě. Nečekejte až na poslední týden před vánoci. Máme-li vše v pořádku, lyže napneme a postavíme i s holemi někam do suchého kouta, kde nebudou překážet a vydrží až do zimy.

Pro ty, kteří mají své lyže obzvláště rádi a kteří hledají stále něco nového, dokonalejšího, přinášíme dnes zajímavou americkou novinku, kterou inseruje jedna firma v oficiálním časopise amerických lyžařů „Ski News“.

Nový způsob — starý způsob

Je to speciální a jednoduchý napínač lyží, který se může lehce přizpůsobit potřebě lyží. Připojené nákresy jsou jistě dosti výmluvné a přiznejme si, že je to zařízení velmi praktické.

Kolem roku 1935 je již jasně vymezen úkol: Zariďte horskou chatu opravdu jako horskou chatu a nikoliv jako něco jiného. Mimořádnou pozornost přitahuje krb, který se vytváří jako dekorativní středisko obytné haly. Kámen nebo cihla se zmocňují tvarově výstavby krbu, domácí dřevo slouží k obkladům zdí místností a konečně dřevo se také definitivně stává hlavním materiálem bytového zařízení.

Vnitřek je konečně v harmonickém souzvuku se zevnějškem.

Nejlepší z navrhovaného nábytku používá jednoduchých, střídavých tvarů, které jsou příbuzné s prostotou venkovského zařízení. Jsou to přísné tvary, které jaksí v podvědomí očekáváme a které si žádáme, aniž si to uvědomujeme. Jen přísná jednoduhost odpovídá mlčelivé velebnosti horských prostor.

Ačkoli byl vykonán velký kus práce, větší jest ještě vykonati, neboť skutečná architektura horských staveb se sotva rozvinula. Její další vývoj přinese nesmírný prospěch všemu horskému stavebnímu podnikání a největší užitek všem horským sportům. Mezi nimi pak nejvíce lyžařství.

Prastaré duby stojí na hrázích rybnků jižních Čech. Smrky, jedle, modřín, buk, jasan, jeřáb zdobí rybníky Českomoravské vysočiny. Duby patří k nekonečné jihočeské rovině. Ty ostatní horské stromy patří k širokým vlnám prahorní vysočiny.

Když v rovinách se již červenají třešně, na vysočině odkvétají jabloně. Jaro i léto se však rozvine jako kytice polních květů a než se člověk stačí obdivovat jejich krátké kráse, květy uzrají v plody a je tu podzim se svou sklizní. A také ten rychle ustupuje zimě.

Jaká to však je tady zima! Když v rovinách protivné holomrazy prohánějí po zmrzlých lánech hrsti sněhových vloček, na vysočině padá sníh. Sype se s hůry k zemi a vrací se od země vzhůru k nebi, točí se ve větrných vírech a poletuje ve střídavých závanec, snáší se v drobných metelcích a sype se v hvězdnatých skupenstvích nekonečných vánic.

Na vysočině padá sníh. Od listopadu a někdy od října se střádá sněhový rubáš, slabší na návětrných svazích, silnější na závětrných stranách mírných hřbetů. A když přijdou vánoce, sněhu je všude po pas a k roztroušeným osadám vedou osamělé cesty, které sníh zasypává sotva byly protaženy. Samoty, kromě hlavních cest, jako by zmizely s povrchu světa. Vysočina spí...

*

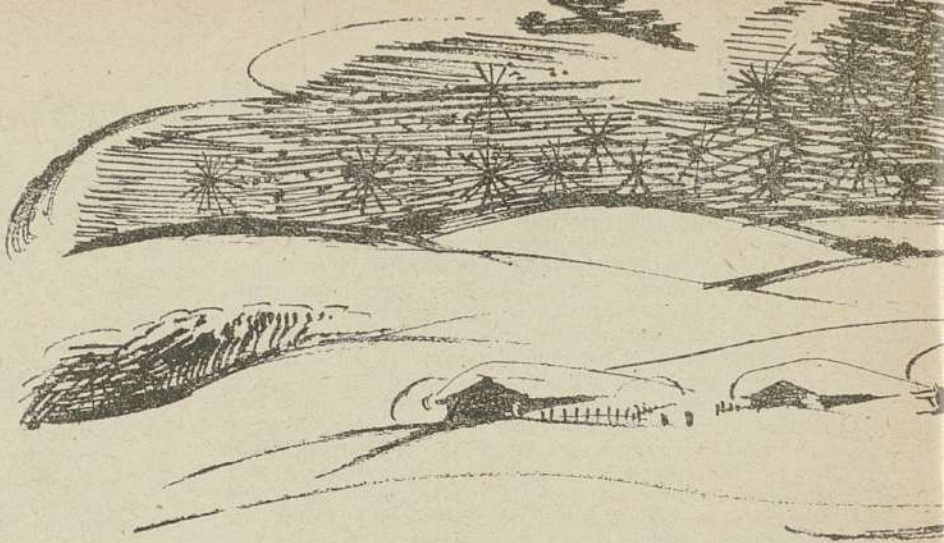
Rok co rok Vysočina v zimě spí.

Jako by se chtěla na chvíliku probudit, když přijedou lyžaři. Stopy lyží nepotřebují cesty. Najdou si svůj vlastní směr a putují skoro právě vždy tam, kam žádné cesty nevedou.

Přibýlo těch stop mnoho v posledních letech a bylo jich dost i za války. Byly mezi nimi také takové, které nikde nezačínaly, jako by spadly s nebe a procházely křížem krážem krajinou, jako by hledaly nejjistý cíl.

Tak to bylo z počátku. Netrvalo však dlouho a všechny se orientovaly a chodily jako na jistou adresu.

Příchozí dostal najíst a našel jisté

LYŽAŘSKÉ POHÁDKY

útočiště a co víc, mnohý z nich, který neměl víc než svou odvahu, nalezl prostředky, jak svou odvahu proměnit v činy.

*

Lidé se všelícemu naučili za války. Na Vysočině se jich naučilo mnoho lyžářit, kteří by na to nikdy nebyli ani pomysleli. Nikoliv ze sportu, ale z nutnosti.

Těch pár schůdných cest hlídalo Gestapo. Kdokoli šel mimo cestu, i kdyby to vůbec v hlubokém sněhu bylo možné, byl podezřelý. Podezření se vyhnul jedině lyžař.

Všichni ti, co za války přišli na Vysočinu, ať s nebe, ať pěšky, z východu, západu či severu, měli mnoho zvláštních úkolů a nemohli po hlídávaných cestách. Co jim tedy jiného zbývalo — lyže!

A tak byla na Vysočině otevřena lyžařská škola, jedinečná na světě. Cvičitelem byl starý lyžařský praktik, kterého se žádný neptal na cvičitelské zkoušky, stejně se nemluvalo o honoráři.

Mnoho věcí v této lyžařské škole bylo hrozně zanedbáváno — jako třeba vůbec theorie, prakticky však měla skvělé výsledky. Nehledě na školy francouzskou, švýcarskou či rakouskou, v této škole platilo jediné heslo: Kupředu a kupředu!

Přes třicet párů lyží a lyžařských bot rozdělila tato škola bezplatně mezi své frekventanty. Lidé, kteří nikdy neměli lyže na nohou se naučili projet bez únavy desítky a desítky kilometrů v neznámém terénu a v temných nocích při plnění svých tajných posláních.

Jestliže došlo někdy k lyžařským finesám, cvičitel této školy se ani nečervená k příznání, že většinou skončily strašnou ostudou. Ale, potahuje fajfku jak nějaký lyžařský pensista, říká s klidnou samozřejmostí: „Když to začlo hvízdát okolo uší a skrz kalhoty, koukej pěkně mazat pryč a

pryč. Kulka se čerta stará, jakej umíš nálek!“

*

Jedním z prvních žáků školy byl řezník. Do lyžařské školy jej shodila jedné mrazivé noci s výše několika kilometrů Dakota, která opět odlétla k západu. S řezníkem v parašutistické uniformě spadla také vysílačka a hlavně kvůli této vysílačce se musel naučit lyžářit bývalý řezník, t. č. parašutista a operátor tajné vysílačky.

Černá vysílačka za války totiž není palác na Stalince. To je malý technický zázrak, který se musí trochu stěhovat s místa na místo. Jeho operátor si většinou také musí opatřit všechno, co má vysílat. Nemůže poslat svou adresu do hlavního velitelství nepřátelské armády, v jejímž týle operuje a čekat, že mu toto velitelství pošle každý večer seznam transportů, které se právě přemísťují po hlavních tratích zázemí.

Řezník tohle všechno věděl, řekl mu to asi již v Anglii a opakovali mu to celou cestu v Dakotě. O lyžářství mu to pak řekl na Vysočině. A řezník poslouchal a když neposlouchal, cvičil a cvičil, pořád podle hesla školy: Kupředu a kupředu.

Figuru k tomu měl. Před válkou míval prý metrák. Černá vysílačka dá samozřejmě trochu starostí, ale řezník si na ně časem zvykl a dokázal udržovat si svých dobrých 90 kilo, třebaš noční práci se stanicí střídal s výlety za zprávami.

Někdy zprávy přišly samy, ale i takové zprávy posílal operátor nejraději tenkrát, když si je mohl trochu sám ověřit. A bylo-li to možné, nebyla mu žádná cesta dost daleká.

Nestalo se nikdy, aby řezník zmeškal svou dobu vysílání k vůli lyžím. Vyjeli si však jednou jen tak na čundr, černý operátor s lyžařem, který také nejezdil po Vysočině s pravou občanskou legitimací v kapse. Vrátil se kolega a když to již bylo nápadné, ne-

snadno znamenat konec nejlépe promyšlené výzvědné operace.

Desítky kilometrů prošli na svých lyžích každé noci hledači tajného letiště a když se k ránu vraceli do teplušky kdesi v hlubokém lese, usnuli spánkem spravedlivých i ve vzduchu, v němž odpírala hořet petrolejka pro naprostý nedostatek kyslíku. Kterýpak závodník u nás naježdil tolik kilometrů ve dne jako tihle rozvědčíci v noci.

*

Jednou zakleपालa na dveře neočekávaná návštěva. Důstojník ruské zpravodajské služby, který uprchl z německého zajetí a prošel k švýcarským hranicím, po marném pokusu překročit je, který stál život dva jeho kamarády, prošel pěšky až na Vysočinu.

Když pokus dostat se do Ruska přes západ zklamal, byl nyní na cestě k východu, rozhodnut probít se domů se zprávami přímo.

Lyžařská škola v té době měla již tradici. Rus pak měl jako všichni sovětsí vojáci vrozenou vytrvalost a houževnatost. Pro něj nebylo nikdy konec učení pro únavu. Střecha nad hlavou a teplé jídlo nahradily ztráty síl z útrap útěku a po týdnu se Rus učil již ve dne v noci a za dva týdny prohlásil, že toho již umí dost. Totéž se zdálo i instruktorovi a tak se rozloučili a zpravodajský si to namířil na východ — domů. Za čas přišla zpráva, že zpravodajský prošel Slovenskem a německými liniemi a dostihl bezpečně i se zprávami svého určení.

Která lyžařská škola na světě se může pochlubit lepším vysvědčením za výsledky svých žáků a za těžších podmínek?

*

Přicházeli ovšem frekventanti, kteří měli příliš naspěch a nemohli si dovolit ani velmi zkrácené lekce v lyžařském sportu.

Jednou přišli dva najednou a oba stejně spěchali, na štěstí na stejnou stranu — na východ. Tihle lidé z východu — možná, že za nimi nejezdila motorisovaná prádelna, ale když dostali takový a takový úkol, oni jej dovedli splnit.

Tihle dva měli opravdu naspěch. Najedli se, postáli v předsíni a pak si nechali ukázat jen směr. Jenže bylo kolem tenkrát rušno zelených uniforem Šupo a nebylo radno je pustit do polí pěšky. Musili na lyžích, když chtěli projít. Mládenci to rádi uznali, tím spíš, když se jim řeklo, že to na lyžích jede rychleji.

Škola však měla právě potíže s výstrojí. Pro chlapce byly jedny skočky a jedny sjezdovky, lyže přece jako stvořené na cestu do Ruska. Jenže chlapci na to dlouho nekoukali, obuli si je, rance na záda a hajly k východu. Místo hůlek dostaly tyčky z plotu — hůlky nebyly vůbec.

Začátek cesty byl hrozný — válecnec za válecnem — jak říkají na Vysočině, ale odvážnému štěstí přeje. Potkali jednoho školáka, který dal do začátku své tonkinky za plotovky a ani nemukl. Také tito Rusové dojeli.

*

K těmto zábavám s parašutisty a partyzány se hlásily také domácí starosti. Bylo třeba pomáhat těm, kteří při plnění vlasteneckých povinností sami se octli v nebezpečí.

Když mělo starého hajného sebrat Gestapo, kdo jiný než cvičitel partyzánské lyžařské školy jej vytahoval z bryndy. Pro tento noční výlet si vybral lyže jednoho ze svých hostů a jel jak čert na smluvené stanoviště. Noční výlet dopadl dobře, hajný sice na stanovišti nebyl, upláchl však bezpečně jinou dírou. Když mu jel zachránce naproti, byl by sám skoro padl s lidci Gestapu do náruče, nebyť varování psa.

Ráno se hosté rozjeli po okolí, před obědem si však jeden vzal hospodu stranou.

„Poslouchej, Cyrdo, někdo jel v noci na Kaizrštajn. Byl to dobrý lyžař, jel jistě za určitým cílem, jel na Slonkových lyžích, sjel s Kaizrštajnu a přebíral skalku, v noci je div, že nesrazil vaz, vyvážel se pod ní a rozbil flašu višňovky — byla to prima višňovka — nic se mu nestalo, hlídal na krížovátce, jel kousek ke staré hájence, ustoupil do lesa a čekal v lese na někoho, kdo nepřišel, vrátil se pak sám. Byl to výborný jezdec, jel na Slonkových lyžích.“

Cyrda mlčel. Nemohl dobře o sobě říkat, že právě on je výborný jezdec a nemohl svému hostu povídat, že to byly právě jeho vlastní lyže, které si vzal pro strýčka Příhodu, kdyby se to nějak zapletlo.

Ale trochu mu dělalo starosti, jak válka vychovala lyžaře na Vysočině, dovedou-li takhle číst stopy ve sněhu.

*

Když tohle Cyrda povídá, fajfka mu špatně hoří. Řekl bych, že je hrozně mizerný kuřák, že mu ta fajfka vůbec nesluší. Když říká, že není teď doba mluvit o lyžích, fajfka zhasla úplně. Přesvědčovat jej, snad by nemělo úspěch. Cyrda je z lidí, kteří se dají do práce bez přesvědčování, jakmile je toho skutečně třeba.

Ale řeknu vám, tohle jsou lyžařské povídky, které jsou hezké i bez sponovek a spodního tahu.

VYSOČINY

zbylo než se vypravit, což se pak stalo. Vprostřed posledního průseku v příkrém sjezdu visel řezník pověšený za lyže v nízkých smrkách hlavou dolů, napolo vyčerpaný beznadějnými pokusy vyhrabat se z hlubokého sněhu. Jel-li celou noc pro zprávy, až potil krev, řezník neucítil ani slůvko mezi zuby o lyžích. Tehdy však se dal slyšet, že tak pitomý sport ještě neviděl.

*

V Americe narozená Dakota nepoznává přesně Nové Město od Kutné Hory. To si musí nalézt parašutisté na zemi sami. V noci ve sněhu trvá takové hledání osm dní a může skončit i hůře než omrzlími chodidly.

Ti dva parašutisté přišli s určitými úkoly. Měli nalézt bezpečné místo pro noční přistání letadla a pro shození dalších partyzánských posil.

V noci přistávající letadlo potřebuje víc místa než úhor, na němž se otočí chalupník se svým hnojníkem. Sodíková světla si zapálit nemůže a házet rakety je při úplném zatemnění nápadná výstřednost. Musí tedy být takové nouzové letiště kapánek delší a širší — jen tak pro jistotu.

Když se omrzlá chodidla zahojila — a parašutisté dlouho nestůňou — začlo se hledat. Mělo se začít. Jenže hledači první noc lehko pochopili, že pěšky takové letiště nenaleznou. Jedině na lyžích to bylo možno dokázat. A tak nedávni nelyžaři a dokonce s omrzlími nohami šli pěkně do lyžařské školy.

Vzpomeňte si, jak vypadá Vysočina a hledejte v ní přistávací plochu pro noční návštěvu nepřátelského letounu. Byla by to práce v míru ve dne. Parašutisté pracují za války a skoro jediné v noci.

A i když se taková plocha našla, nebylo nikdy jisté, bude-li to ještě za týden přistávací plocha pro letadla, protože sedláci mají nepěkně zimní zvyk vyvážet na saních hnůj a taková zmrzlá hromádka hnoje může

Návrh na veřejné bodování skoků na lyžích

Vyzpovídali jsme arch. Karla Jarolímku

Před nedávnem jsme oslavovali (jen článkem) „šedesátiny“ arch. Karla Jarolímku, muže mnoha funkcí, obětavého lyžařského pracovníka a táty všech skokanů. Karel si svými odbornými znalostmi ve stavbách můstků vybudoval čestnou živnost a není u nás ani jednoho můstku, který by neprojektoval, nepřeměřil a neměl ve stavbě své prsty a i peníze. Jeho jméno a hlavně jeho znalosti nejsou známy jen u nás. Jarolímek je členem skokanské komise FIS a spolu s nejlepším světovým skokanem Sigmundem Ruudem, vypracoval již mnoho účelných návrhů pro soutěže skokanů. Již delší dobu Karel Jarolímek něco připravuje a proto jsme ho překvapili v kanceláři Svazu lyžařů v Praze několika otáz-

kami na které nám velmi ochotně odpověděl:

Vypracoval jsem návrh k veřejnému bodování délek skoků, který byl již předložen FIS. Řídil jsem se těmito předpoklady:

Má-li být pro mistrovství světa zavedeno veřejné bodování stylu, a to pěti rozhodčími, je nutno, aby i známka za délku skoku byla ihned veřejně známa jako tomu má být u známek stylu. Při bodování stylu dostane závodník největší možný počet bodů 20, dosáhne-li skutečně nejlepšího výkonu, jaký pro bezvadný styl se předpokládá, ale tento plný počet bodů získá skokan velmi zřídka. Proč má tedy závodník dostat také plný počet bodů za délku skoku i když nedosáhne hranice, které lze na

„Namazal svíčkou a jel jako blesk...“ — heslo zlatých dob našeho lyžařství Rösslera-Ořovského. Dneska sedí člověk zaduman nad spoustou různobarevných krabiček a tub, za půl hodiny je start a nikomu není jasné, co by na to měl dát. Je naprosto zřejmé, že my, Čechoslováci, mazat neumíme. Kolik zbytečně špatných umístění v mezinárodních závodech nám to už přineslo, má jistě každý v živé paměti. Platí to především o sjezdařích, poněvadž sjezdař je se špatně namazanou lyží naprosto ztracen. Skorem každý závod má nějakou tu rovinku, kde se hravě ztrácí těžce nabyté vteřiny krkolomnou jízdou v obtížných úsecích.

Pro rychlost v závodech jsou důležitá tři fakta: jak kdo má rychlé lyže,

neboť víme, že ne každá lyže je sama o sobě, bez namazání, stejně rychlá, jak kdo na lyžích stojí, to znamená vystihnout správné zatížení a dále rychlostí pomáhat „pumpováním“ a jízdou jen na jedné noze, a konečně, jak si kdo namaže. Rychlé lyže se dají vhodným výběrem a vypnutím opatřit, techniku jízdy si nutno osvojit, velká potíž je však s namazáním. Tohle je mnohým nepochopitelné a začnou tvrdit, že jestliže někdo absolvoval řadu startů a hlavně zahraničních, což je míněno na Brchela a Šponara především, jistě se mohl mazat naučit. Není to pravda. Ačkoliv jsme ve válce dost jezdili, nebylo o pořádném vosku ani potuchy. Všichni ti Norové, Švédové, Švýcaři, Francouzi či Italové nám zde utekli, neboť u nás,

O mazání

O. BRAUNER

ovšem pokud kdo starou zásobu měl, se výhradně mazalo předválečným způsobem, který jistě, ale jen pro určité sněhy, a to zase jen naše, nikoliv alpské, nebyl špatný a kde před důležitou rolí hrál Bilgeri „Mittel“, který jel obstojně na všem možném. Jistěže se zkoušelo, hlavně před závody, jak kdo namazal, bohužel, však nedokonale. Neboť, jakmile se zjistilo, komu to nejvíce jede, od dalšího se upustilo a ten nešťastník byl obléhán, aby své tajemství vyzradil. — A když se nám po válce objevily spousty nových, neznámých krabiček s obsahem ještě více tajemným, nebylo nám to nic platné, poněvadž nikdo nevěděl, co s tím. A aby byl dán pravdě průchod — nevíme to ještě dnes. Většina závodníků si vede podrobný deník, kdy, kde, za jaké teploty

můstku bezpečně dosáhnout? Při jiných závodech v běhu, sjezdu, slalomu jsou závodníkům a zejména obecnostem známy výsledky — třeba neoficiální — ihned, ale při závodech ve skoku je to velká věda a stává se tak často, že se dozvíme výsledky až několik hodin po závodě a mnohdy se to dočteme až z novin. Dosáhneme-li toho, že všem zájemcům bude možno sdělit výsledky závodů ve skoku co nejdříve, získají rozhodčí velkou důvěru kontrolujícího obecnost a závodů se tak dodá určitého napětí a zajímavosti.

Můj návrh je postaven na těchto zásadách:

Lyžařský můstek pro mezinárodní závody musí odpovídat normám a má přesně stanovenou hranici bezpečného výkonu, kterému říkáme „kritický bod“. To je to místo, které má prvotřídní skokan určitým nájezdem bezpečně dosáhnout, ale nemá toto místo, alespoň ne o mnoho přeskočit. Docílil-li závodník hranice kritického bodu má dostat 20 bodů a za každý kratší skok pak méně, podle schválených tabulek mezinárodního řádu. Často se stává, že se několikrát kritický bod přeskočí. Za tento skok by závodník dostal o určitou desetinu bodu více než 20 bodů.

Při tomto způsobu může hlavní měřič (rozhodčí) délek ukázat také ihned známku za délku. Další propočítání je již velmi stručné. Při posuzování pěti rozhodčích stylu se nejlepší a nejhorší známka škrtá, tři zbývající se sečtou a k tomuto součtu se připočítá trojnásobek známky za délku. A toto vše nám dá známku závodníka za jednotlivý skok. Sekretáři závodu mohou tuto práci hladce zvládnout a po každém skoku výsledek veřejně ohlásit.

Při zimních olympijských hrách ve Sv. Mořici jsem provedl zkoušku tohoto způsobu bodování u prvních 12 závodníků ve skoku prostém. Olympijský můstek má kritický bod na 68 m, tedy se známku 20 bodů. Kratší skoky jsem budoval podle tabulek a delší následovně: 68,5 m — 20,2 b., 69 m — 20,4 b., 69,5 m — 20,6 b., 70 m — 20,8 b., 70,5 m — 21 b., 71 m — 21,2 b. atd.

Kritického bodu 68 m docílil v prvním kole 1 závodník

Olympijský vítěz H. Hassu

a ve druhém kole 2 skokani. Kritický bod byl přeskočen 6krát, jednou s pádem. Nejdelší skok byl 70 m bez pádu a 71 m s pádem. Nejkratší skok v prvním kole 41,5 m a ve druhém kole 54 m. Umístění prvních 12 závodníků zůstalo podle mého propočítání stejné. Měli však jen více bodů celkově.

Při použití tohoto mého návrhu budou výsledky skoků známy ihned neb jen krátce po ukončení závodu a nedočkaví novináři si mohou propočítat neúřední výsledky a nemusí čekat několik hodin. Rozhodčí pak výsledky jen u sekretářů zkontrolují a chybí pak jen jejich podpis, aby se staly oficiální.

O knihách lyžích a sněhu

ty, sněhu atd., co jelo, ale to je také jen theorie, poněvadž se doposud vždy našel někdo rychlejší a o tom, co on namazal, jsme se pravidelně nedověděli. A i kdyby to prozradil, stále to nebude stačit, poněvadž víc ještě než co se namaže, záleží na tom, jak se to namaže. Známe už spoustu různých triků a kouzel, mazáním přes hadr počínaje a natíráním rozpustěného vosku štětcem konče, že každý normální lyžař-smrtelník by nás považoval, když už ne za kouzelníky, tak alespoň za bláznů, ale, jak nám kterýkoliv mezinárodní závod dokáže, stále to nestačí.

A jak je to tedy s těmi cizokrajními závodníky? Spousta jich umí namazat výborně, ale při velkých závodech se obvykle většina podřídí voskovému odborníkovi, kterého si přivezou s sebou a který pravidelně na lyžích mnoho nejezdí, ale zato s teploměrem a mikroskopem v ruce bádá a zkoumá, zkouší a vylepšuje a kterému před závodem odevzdají závodníci lyže, aby jim svůj výzkum naplácal na skluznici.

Takového vědce potřebujeme jako sůl. Možná, že se u nás někdo takový najde, je též možné, že bychom si ho musili odněkud importovat. Rozhodně bychom na tom vydělali. Tři uplynulé sezóny nám daly důkladnou výstrahu. Vezmeme si jí k srdci?

V redakci Thaon, Goupy, Lèger vyšlo „Lyžařství ve francouzských horách“, které přináší v přehledu lyžařské možnosti a příležitosti nejvýznamnějších francouzských lyžařských středisek. Páteří knížky jsou s ptací perspektivy pořízené obrazy okruhů významných lanovek.

Obrazová část je nejpozoruhodnější z Couttetovy knihy „Lyže“. Ve třech dílech po 100 stranách se zabývá „champion du monde“ technikou jízdy, závodní jízdou, nakonec lyžařstvím ve velehorách. Ačkoliv se francouzské lyžařství točí kolem švihů o rovnoběžných lyžích, Couttet se nezřekl přivrátěného oblouku.

A rovněž francouzsky vyšla na druhém konci Středozemního moře také kniha o lyžích, které by člověk tak hned nevěřil. Ale je to jisté, i ve Svaté zemi se jezdí na lyžích. Přesvědčí vás o tom Ph. Beriel z Beyrouthu na 170 stranách: „Lyžařství v Libanonu“. Své řádky podepřel 50 celostránkovými ilustracemi.

Rakušané mají 50 slovy padesát dobrých závodníků. Vydali si o nich knížku slovem i obrazem z pera G. Flaiga. Tohleto, jak bych řekl, není

způsob celkem skromných a sympatických Rakušanů. Spíš to ukazuje na způsoby jejich větších pokrevních příbuzných na severu. V každém případě však i toto je lyžařská literatura a je v ní hlavně pro závodníky mnoho poučného.

Jugoslávská fyskultura vydala francouzsky v Bělehradě bohatě ilustrovanou a textově pečlivě upravenou knížku „Planica“. Její název mluví o obsahu za dlouhý referát. Kdyby byli Jugoslávci počkali s jejím vydáním po letošním týdnu letů, byly by zaznamenané výsledky ještě užasnější. I tak však je Planica účtyhodná.

A nakonec jeden ze staré gardy: Arnold Lunn. Píše o Švýcarsku, Angličanech a lyžích. Při tom se ovšem svezou také Francouzi, Američané, Norové a ostatní a FIS. To je Lunnův způsob a Lunn toho ví hodně. Z jeho plnicího pera vystupují skutečné osobnosti a z jejich charakteristiky vystupuje pak rámeček jejich činů, který zájemce o události v lyžařském světě marně hledá v protokolech jednání FIS.

Nepíše se málo o lyžích ve světě. U nás byl však tohoto roku pohov.

KB.

Častěji jsem se loni i letos rozepsal o technických podrobnostech, souvisících s terénní jízdou a během na lyžích. Cítím však stále více svoji malost i osamocenost. Znovu a znovu těmito řádky připomínám všem, kteří se budou starati o odezdání pravého lyžařství našemu lidu, co mají činiti, aby naše lyžařina obsahovala všechny tělo a duševně výchovné prvky a vyspívala úměrně našemu terénu a prostředí.

Naše lyžařská škola je promyšlena velmi důkladně, pohybovou stránku jízdy na lyžích uznává, ale v metodice jí nevěnuje tak dokonale pozornost jako ostatnímu. A praxe je vlašná. Vidíme to již na volbě výzbroje. Naši cvičitelé a náš pokročilejší lyžařský lid je velmi dobře cvičen ve sjezdu s uklouzaných kopců, a to hlavně ve smyku do strany. Tuhé a těžké lyže, těžké hrany, vázání a boty s neohebnými podrážkami, příliš krátké hole, těžko říditelný spodní tah vázání usměrňují jezdce jen ke sjezdu po ujetém svahu nejlépe při lanovce. Chce-li jezdec však jen hoblovat louku za hotelem, jak je to dnes zvykem, často si odře paty a způsobí zánět achillovy šlachy jen proto, že se přece musí nějak dostat do kopce. Ve sjezdu, nemá-li stopu, se s takovou výzbrojí velmi těžko zatáčí. Jak se má náš lid pak učití lásce k turistice, jízde ve volném terénu, do svahu, v rovině, s překonáváním všech překážek, které terén poskytně. Jak se má učití lásce k pohybu a fyzické zdatnosti?

Ve většině kursů pro pokročilejší se vyučuje na závodní sjezdové výzbroji a zřídka někdy i na běhové. Tak ale mají býti školeni jen specialisté, mající zvláštní vlohy a zálibu v těchto disciplínách. Vyučována by měla býti terénní jízda s výzbrojí, dovolující jistý sjezd i snadný pohyb v ostatní jízde. Je nutno nejdříve rozřešiti otázku výzbroje a vyráběti v budoucnu lehké vázání umožňující snadné zapínání spodního tahu při větších sjezdových drahách, lehké a měkčí lyže s lehkými hranami, boty daleko lehčí než dosud s tuhými, ale ohebnými podrážkami, se svršky, jež můžeme přesně utáhnout okolo paty a nártu, jež však nejsou nepoddajné a dovolí ohyb kotníku vpřed. Ten, kdo první vyrobí lyže s přibližně sdru-

ROZHODNĚME SE:

ženými vlastnostmi lyží sjezdových i běhových, bude jedním z těch, kteří mají klíč k našemu národnému lyžařství i k výdělku.

Instruoval a přednášel jsem letos v několika svazových cvičitelských kursech, kurse profesorů tělovýchovy, působil jsem na kursech tělesné výchovy při vysokých školách v Praze a všiml jsem si všude stejné bolesti. Pohybová stránka na lyžích je uznávána avšak výzbroj jí sama vy-
lučuje.

Nenašel jsem jednoho průměrného běžce, který by vyšel z rukou našich cvičitelů, ale závodníků sjezdařů z této školy jsem viděl mnoho. Běžci se vytvářejí sami jaksi jeden od druhého, jsou vedeni pouze přirozenou náklonností k běhu a získání školským nebo klubovým prostředím jinak bez

Lyžařům to sice trvalo trochu déle, nutno však počítat s tím, že v jejich případech byly v cestě různé sněhové bouře a povětrnostní přeháňky, což u ostatních sportů nepadá ani tak v úvahu. Konečně se však dobrá věc podařila, sepsaly se všechny můstky, propočítala průměrná výška sněhu v našich krajinách a převedla na koruny, spočítaly hlavy a včlenění do Sokola bylo hotovo. Zatím nejsou obavy, že by se to v létě projevilo tím, že by třeba z Ledo-mraženek byl zhotoven při sletové scéně můstek a sokolští lyžaři skákali do vzorného podřepu s předpažením a patřičnou záchranou, zatím jsou v proudu pouze práce administrativní, při nichž jsou ovšem podávány výkony, které by předčily i skoky na mamutím můstku v Planici. Neboť lyžařů bylo početně, měli svá různá zřízení a zařízení a dělali si ten svůj sport velmi dobře a

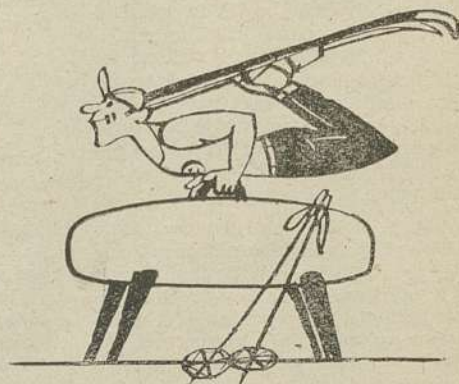
Byli jste s námi spokojeni v zimě — chceme Vám i v létě dobře poraditi a posloužiti. To je úkolem našich *tennisových* odborníků.

VÁŠ SPORTOVNÍ ZÁVOD

JAROSLAV HOUBA

PRAHA II

Dílna: Vladislavova 15 Obchod: Jungmannova 31
Telefon 358-44 Telefon 239-40

věčné smýkání do strany, nebo také trochu kupředu!

zkušeného cvičitele a učitele. Vycházejí z masy mládeže více nečekaně, hlavně z prostředí jako je na př. Nové Město na Moravě, a učí se kluk od kluka. Nad tím je nutno se zamyslet. Vznik běžců je podobný dnes jako vznik skokanů, kteří jsou však na tom o to lépe, že mají mezi sebou opravdové instruktory.

Měli bychom se státi národem, který terénní jízdu ovládá právě tak dobře a nadšeně jako národové severští již z toho důvodu, že máme podobný terén. Zatím horské turistické cesty, bílé pláne, svahy i lesy zůstávají opuštěny. Měli bychom se znovu vrátit do terénu s novými technickými možnostmi a vyspělejším uměním.

Dokážeme-li takto usměrniti naši lyžařskou veřejnost, bude to jiné i s našimi běžci, kteří jedine

mohou býti za normálního zdravého vývinu nositeli našich největších úspěchů, poněvadž výběrová základna bude opravdu národní a příležitost všude takřka sto procentní. Zbývalo by pak jen pořádati časté oblastní soutěže v běhu, nebo distanční jízdy, jež by dokonale zpopularisovaly tuto disciplínu mezi mládeží v každém kraji.

O stavbě běžeckých tratí jsem napsal již velmi mnoho, v praxi jsme však dosud nedocílili zlepšení. V našich zimních sportovních střediscích měli bychom vybudovat vždy několik úseků technických sjezdů a různé přechody přes potoky, jež by se pak v obměnách daly použiti pro vyznačení více traťových alternativ, vhodných pro mezinárodní soutěž, již proto, že mnohá naše střediska jako Špindlerův Mlýn a Jánské Lázně nemají dosti volného terénu pro distanční tratě a jsou v příliš uzavřených údolích s potoky a hustými lesy.

Využili jsme vše, co nám dala moderní sjezdová technika, a nyní je na nás jak dokonale si naše lyžařství přizpůsobíme našemu terénu a sněhovým poměrům, politickým i hospodářským požadavkům u nás.
Ing. Vláďa Novák.

Podpor ležmo za rukama - VĚC, KTERÁ SE VŽDYCKY DOBRĚ HODÍ

STANISLAV TOMS

velmi obětavě, po stránce činovnické. Nuže, další obětavost sokolská povýší tuto lyžařskou vlastně na druhou a výsledky na sebe nedají jistě dlouho čekat.

S hlediska čistě lyžařského (to jest dotyku se sněhem kteroukoliv částí těla) bychom pak měli k věci několik dobrých připomínek, jež neškodí přečíst si.

Jak známo, najdou se při každém zrodu velké věci lidé, kteří si brousí svůj jazyk právě na ni, aniž by uvážili, že jej mohou použít jinde. Proto je nutno odmítat všechny závistivé pověsti, že se bude jezdit jen v kroji se všemi šňůrami a odznaky hodnosti, včetně per na čepici. Rovněž tak není ani zbla pravdy na tom, že jen bezvadně nacvičená prostná se budou počítat do známek za styl při skoku na lyžích (ovšem je pravdou, že vítězové letošních sletových zimních her obdrží ceny a stanou se vlastně vítězi teprve tehdy, když prokáží, že sletová prostná umějí).

Nesmíme zapomínat na to, že nějaká ta prostná lyžaři vskutku neškodí a mohla by během letní přestávky připomínat jeho tělu, že se ho

za pár měsíců bude zima ptát na nějakou maličkost a umí-li sokolský lyžař bezvadně podpor ležmo za rukama, často jako by to našel — hlavně při nemilém a naprosto neočekávaném dotyku se zemí — dále podřep, věc tak prózaická, se uplatní při dopadu na zem a vůbec všelijakém přerování. Kdo umí skákat přes koně na šíř, bude si jistě vědět rady, když se před ním nenadále objeví nějaký plot a nebude se pak musit v nemocnici tlouci do hlavy a pozdě bycha honit.

Konečně, důkazem toho, že lyžařství spělo již dlouho do včlenění do Sokola, je silně propukající móda šponovek, sokolského to vynálezu, do tohoto sportu.

Konečně lyžaři nebudou musit tak dlouho přemýšlet, jak plnit heslo „Ni zisk — ni slávu!“, které dá v některém druhu sportu závodníkům i činovníkům velké starosti. Nechceme tím říci, že by lyžaři nezískali žádnou slávu, ale chceme jen upozornit na to, že činovnický sbor lyžařský měl takové úspěchy v konání své práce jen díky krajní obětavosti svých příslušníků, kteří si často všechny náklady hradili ze svého, jen aby pro ten svůj

sport mohli něco vykonat. A tu nepochybujeme, že budou jedni z prvních, kteří se tímto náhledem na provozování své práce zařadí do šiku pracovníků sokolských, kteří totéž provádějí masově již od vzniku Sokola.

Lyžařům zkrátka stačí sníh (a ten bude, ať je tělovýchova sjednocena v Sokole nebo ne), dobré podmínky k provozování jejich sportu (ty budou v rámci obrovské a státem podporované organizace mnohem lepší) a výkony, ty si již stačí podat sami, ať s výmíkem nebo bez výmíku v předchozí přípravě.

KRAJ ZLATO rájem

Okolo města Alta v Utahu táhnou se strmé a v zimě bohatě zasněžené hřebeny Wasatchských hor, které se v posledních letech staly vyhledávaným cílem amerických lyžařů. Lyžaři přinesli život do hor, probudili pak k novému životu i samo město.

Alta je zvláštní město a staré město. V roce 1870 bylo druhým největším městem v Utahu a jeho ulicemi proudil dravý život pohraničního města hledačů drahých kovů. Mělo 5000 obyvatelů a prožívalo horečku největšího shonu v dějinách objevů stříbra.

Když žíly byly vyčerpány, město bylo opuštěno. V r. 1903 přišel Mr. G. Watson a stal se jediným obyvatelům strašidelného města. Kupoval bezcenné podíly vyčerpaných důlců a doufal, že nový objev je znovu zhodnotí. Tak se stal majitelem pověstné „Emmy“, kdysi nejvýnosnějšího stříbrné-

Bývalá ryžoviště zlatokopů jsou nyní rájem amerických lyžařů

Mr. G. Watson mezi svými lyžařskými přáteli

KOPŮ

všech lyžařů!

ho dolu na světě. Možná, že jeho naděje není marná. Některé z podílů se dobře vyplatily za II. světové války jako naleziště bismuthu.

Mr. Watson mohl i jinak vydělat slušné peníze na svých bezcenných podílech. V r. 1938 žádal lesní departmant US o postup 100 acrů jeho dílců k vybudování lyžařského střediska. Mr. Watson daroval k tomuto účelu místo žádaných 100 celých 1800 acrů jako základnu k vybudování zimního rekreačního lyžařského střediska pro mládež.

A od té doby není již Mr. Watson jediným obyvatelem a starostou mrtvého města zlatokopů. Alta se probouzí k novému životu, stává se městem lyžařů.

Mr. Watson bydlí stále ve své starodávné, sroubené chatě, ale je v ní nyní živo. Nevadí, že bývá většinu zimy zcela zavátá. Přístup je žebříkem střechou kuchyně. Trochu nepohodlná cesta. Praktikuje-li ji však stárnoucí pan domácí, tím spíše se zamlouvá mladým návštěvníkům.

Návštěva u dobrodince americké mládeže jest i jinak zajímavá, hlavně pro chlapce. Nejstrmější z Wasatchských sjezdovek končí v místech, kde býval hřbitov. Průběhem stříbrného shonu bylo na hřbitově pochováno 150 prospektorů. Byli pochováni v botách, tak jak zemřeli, bojujíce o ženy nebo stříbrné dílce. Mr. Watson zná mnoho o těchto záparech.

Dnes se Alta probouzí k novému životu. A rychle. Prospekty v amerických novinách oznamují otevření nových zimních hotelů a Alta se chlubí 3 lyžařskými výtahy.

I kdyby všech 34 dílců opuštěných stříbrných dolů zklamalo Watsonovy naděje, sniž přitahuje nový a stálý proud zlata do kdysi mrtvého města. Život nikdy neumírá — navždy. Místo prospektorů přišli lyžaři. A v horách se také střelí — místo z Coltů startovní pistolí!

Od terénu k sjezdové dráze

Třebaže všechny sjezdové dráhy jsou v horách, ty nejlepší z nich nemají vlastně již dnes s terénem a s jízdou v terénu nic společného. Staly se umělými drahami jako jsou umělá kluziště. Přírodní podmínky byly téměř vyloučeny a charakter volného terénu mají jen za mimořádných okolností, kdy jízda po nich buď není doporučována nebo přímo zakazována jednoduše tím, že za takových povětrnostních poměrů se sjezdové dráhy krátce zavírají.

Každá sjezdová dráha byla, jest a bude objevena. V dřívějších dobách to mohlo být zcela romantické, jako bylo jistě romantickým objevení Ameriky. Mnohé a neznámější z nich byly objeveny jako náhodkem při hledání nových cest ke zcela jiným účelům. Proslulý sjezd z Weisfluh do Küblisu objevili horolezec Schuster a davosský vůdce Engi, když hledali přechod z Davosu do Prätigau. Při průzkumu horského hřebene padla jejich volba náhodně na průsmyk Parsenn, který pak dal své jméno celému kraji.

Dnes většina moderních sjezdových drah se narodí celkem prózaicky. Bývá zakreslena do mapy. To proto, že dříve potřebovaly sjezdové dráhy dosti dlouhé doby než vyzrály ve skutečnou dráhu. Parsennu to trvalo 25 let než počal vynášet. Dnes chceme od sjezdovek, aby na sebe vydělaly již druhou zimu.

Třebaže se proces vývoje sjezdových drah zrychlil, zůstal v podstatě stejný. To, co bylo objeveno v přírodě či zakresleno do mapy, to ještě není sjezdová dráha. Každá dráha si musí získat svou vlastní pověst a tuto řádně osvědčit, což se stane jedině průkazem vrůstající frekvence tisíců a tisíců lyžařů. V přímém důsledku tohoto provozu neztrácí snad vyvíjející se sjezdovka svůj charakter, rozhodně se však mění v podrobnostech v rychlejší a lehčí, víceméně umělou, dopravní cestu.

To již není terén! Mluvíme o stopě. Stopa rozhoduje a všechno ostatní je zcela podřadné.

Stopa potlačuje krajinu i její původní ráz. Přináší však s sebou nový vývoj celkového vybavení, bez něhož je dnes moderní sjezdová dráha nemyslitelná. Sjezdovka přivádí do hor kulturu a civilizaci.

Předně dopravní spojení a lanovky. Ubytovací a restaurační podniky. Orientační zařízení při složitějším systému sjezdových drah. Záchranou službu pro sjíždějící lyžaře.

Vedoucím prvkem zůstává ovšem i nadále stopa. Tato se může dále měnit. S vývojem techniky jízdy na lyžích mění se také stopa. Stoupající zdatnost jezdců otvírá nové varianty, které při otevření původní stopy ještě nepřicházely v úvahu. To je jisté, i když je stejně jisté, že sama jízda po stopě se stává stále stereotypnější, třebaže se rychlost jízdy na dráze zvětšuje.

Vzrůstající provoz na dráze staví tuto do suverénního postavení vůči celému okolí. Sjezdovka si toto okolí zcela bezohledně podmaňuje. Diktuje mu velmi jednoznačným způsobem — všechno tu je jen pro ni. Při velkých drahách nejsou vzácné případy, kdy staré opěrné body jsou zcela vyraženy a místo nich vznikají nová střediska právě podle potřeby sjezdové dráhy a jejího vybavení.

Hledat v tomto stadiu na sjezdovce rozkoš z jízdy jako v terénu či dokonce na turistických lyžích bylo by holým nesmyslem. Tvrdá prkna a ostré hrany jsou jedině vhodná výzbroj a rychlost a plynulost jízdy jsou největšími požitky.

Sjezdovka však dospívá dále — roste v klasický sjezd. Její stavitelé najednou ve sjíždějícím množství se snaží objevit individuum a chtějí dát stopě osobitý charakter, který odpovídá schopnostem a náladám nejrůznějších lyžařů. Mnohdy spád a tvárnost jednotlivých úseků se formují v samostatné oddíly sjezdové dráhy, které pak tvoří harmonický celek sjezdu.

I naše poměrně krátká sjezdovka na Pláni tvoří nejméně tři oddělené a přece na sebe navazující úseky, které si buď dobrý jezdec ovládá podle své vyspělé techniky anebo nechá na sebe drahou působit, není-li si svým uměním docela jist.

Myslete na to trochu přes léto!

Na některé závody vzpomínáme rádi. Bylo to na nich hrozně moc hezké. Bylo to takové, takové... zkrátka milionové!

Na některé závody nevzpomínáme rádi. Nevzpomínáme na ně, ani když jsme vyhráli. Bylo to na nich takové, takové... zkrátka to nestálo za nic!

Bylo na nich příliš mnoho výtečníků, kteří by vyhráli každý svůj závod, kdyby: nenajel na skrytou skálu, nevběhl do stopy pes nebo nepozorný divák, nebylo mlhy, klesající právě při jejich jízdě a rozptylující se při startu soupeřů, nebylo neschopných rozhodčích, dráha nebyla dostatečně vyznačena, vyznačení úmyslně přiměřené ke schopnostem soupeřů, dráha k tréningu byla otevřena příliš pozdě a zavřena příliš brzy.

Bylo na nich příliš mnoho důležitých chlapíků, kteří příliš dbali o slávu vítězství, takže docela zapomněli na sportovní chování při porážce. K nim se přidružilo také několik neschopných pořadatelů a vedoucích mužstev a už to tu bylo: závody nestály za nic!

Trochu povídání o lyžích...

Nám, kteří při prvním listopadovém sněžení prožíváme ono radostné vzrušení v představě nezapomenutelných chvil na bílých horských hřebenech, nebude snad na škodu povědět si něco z historie našeho oblíbeného sportu. Prapůvodního vynálezce lyží neznáme, ale skandinávsko-finské bádaní o lyžích, pracující se všemi prostředky srovnávacího národopysku, dějin starověku a podobně, nám dokazují, že lyži používal v primitivní formě již člověk doby kamenné. Rozeznávají tři typy lyží, vzniklých protažením sněžnice. Roku 1924 byl ve Švédsku učiněn zajímavý archeologický nález páru lyží i s holí, opatřenou jakousi lopatkou-talířem, konservovaných bahenními štávy, a podle posudků odborníků starých 4000 let. Norským dějepiscům byl již 900 let před Kristem znám silný podíl lyžařství na zimním životě v severských zemích.

Lyže přibližně dnešní podoby pocházejí z norského kraje Telemarken, jehož obyvatelé zdokonalili lyže a lyžařskou techniku již v 17. a 18. st. Tito Telemarčané vlastně udělali z dopravního prostředku sportovní nářadí a z jejich řeči přišlo i slovo „slalom“; v tamním městě Kristianii bylo lyžařství jako sport zcela obvyklou věcí již roku 1860. „Zrcadlo králů“ z roku 1250 se zmiňuje o mužích, kteří „se dovedli na lyžích pohybovat tak rychle, že v běhu usmrtili devět i více sobů“. Lyžařské závody o ceny uvádí již historiograf Olaus Magnus roku 1555.

Do střední Evropy přišly lyže koncem osmdesátých let minulého století, kdežto Severní Amerika poznala lyžařský sport již v letech 1850 a 1881 od norských vystěhovalců. V době zlaté horečky na Klondyku na konci 19. st. se sice používalo většinou sněžnic, ale lyži také, a zlatokopové pořádali již tenkrát na lyžích závody v běhu. První pokusy s lyžemi v Alpách spadají do roku 1890, kdy Karel O. Murnau vystoupil na Heimgarten (1790 m) jako první lyžař. R. 1891 slezl Dr Pilet

na lyžích Feldberg ve Schwarzwald, r. 1893 vystoupil na lyžích F. Reisch na kitzbühelský Horn. Anglický spisovatel Conan Doyle r. 1894 překročil na lyžích po prvé průsmyk Furku, téhož roku lyžaři po prvé vystoupili na Rothorn u Arosy a na průsmyk sv. Gottharda. Prof. Vilém Paulcke vyšel roku 1896 na lyžích na vrchol Oberalpstocku a W. Arlt na Jomblick; tím byly lyžařsky zdolány první alpské třítisícovky. V březnu 1897 alpský vůdce Schuster slezl na lyžích Monte Guiffetti (4561 m) ve skupině Monte Rosy. Roku 1898 provedl prof. Paulcke v oblasti ledovců kolem 4000 m výšky v Bernských Alpách několik větších lyžařských tur. Od té doby získával si bílý sport v Alpách nové nadšené přátele, jimž se pomoci dvou prkýnek otevřel přístup divukrásných horských partií. Vysokohorská turistika se ujala značnou měrou a jejím nadšeným propagátorem byl plukovník Bilgeri.

Ve slovinských Julských Alpách, kde pod Grintovcem již r. 1905 stála česká chata „Čes. odboru slovinského Planinského družstva“, se ujal lyže (tenkrát ovšem nazývané výhradně jen „ski“) již r. 1897 a prvními lyžaři byli tam vedle Němců i Slovinci. V chorvatských horách na Pesti Brdu (2040 m) a Malé Korsnici byl prvním průkopníkem lyžařství Dr Franjo Bučar ze Záhřebu. Roku 1895 sám projížděl na lyžích chorvatskými horami, velmi podob-

nými našim Nizkým Tatrám, aby poznal jejich zimní krásy, a r. 1909 byl jedním z prvních členů nově založeného HASK (Hrvatski akademski sportski klub) spolu s Dr Ivo Lipovčakem, jenž roku 1913 byl instruktorem prvního chorvatského lyžařského kursu, pořádaného na Gorskim Kotaru (1730 m) zmíněným klubem.

V Krušných horách pořádal r. 1909 lipský Skiklub první lyžařské závody v běhu; trať po krušnohorských hřebenech měla 110 km délky a kromě většího počtu Němců, startoval tehdy Američan Oliver Percy Smith, Novozélanďan Tanner a — také náš Emerich Rath. V Johanngeorgenstadtu v Krušných horách (na saské straně) byly r. 1913 pořádané závody ve skoku a Nor Sigurd Rudie měl tehdy nejdlejší skok 40 m. Dvacet let nato (r. 1933) skočil v Johanngeorgenstadtu Birger Ruud 76 metrů.

O lyžařský sport v Krkonoších se zasloužil býv. majitel jilemnického panství, hrabě Jan Harrach. Cestoval roku 1891 po Norsku a prakticky tam poznal výhodu jízdy na lyžích. Když se vrátil do Čech, objednal v prosinci r. 1892 dva páry lyží na zkoušku pro potřebu svého lesního personálu, který až dosud užíval na vysokém sněhu nepojedných sněžnic. Jeden pár objednal z Thönnebergu v Norsku a druhý od Thonetta z Vídně. Harrachovi lesníci tedy byli bezpochyby prvními lyžaři na české straně Krko-

SPORTOVNÍ POTŘEBY
kupujte u fy:

SPORT

DVOŘÁČEK

Speciální výroba sportovních potřeb

PRAHA II

JEČNÁ UL. Č. 24 - TELEF. 329-77

Vše pro lyže, hockey, bruslení, football, tennis, rytmiku, ping-pong, wolleyball, tělocvik a jiné sporty.

noš. Podle norského vzoru dal pak hrabě Harrach v jilemnických truhlářských dílnách vyrobti kopie norských lyží a podělil jimi všechn svůj lesní personál. Jilemnice se tak stala kolébkou lyžař. sportu v Krkonoších a lyže tu zcela zdomácněly. Jedním ze známých průkopníků lyžařství byl Rössler-Ořovský a nelze nevpomenouti též výborného znalce Krkonoš, učitele Josefa Alše (»Aleš-lyžec«, velmi známá postava na krkonošských hřebenech v letech 1897—1924), který již r. 1897 a později projížděl na lyžích celé Krkonoše a byl autorem první zimní monografie Krkonoš, nazvané „Obraz horské zimní krásy“ (vyšlo v Praze 1909). Jiným velkým českým propagátorem lyžařství v Krkonoších byl říd. učitel Jan Buchar (nar. 20. IX. 1859) z Jilemnice, který plných 50 let působil na podkrkonošských školách, psal o lyžařském sportu do odborných časopisů a konal o něm přednášky, organizoval lyžařské výpravy na hřebeny Krkonoš již v letech 1898 až 1920 a vychoval nadějný dorost lásce k horám a lyžím. Ročenka HDW z r. 1930 zaznamenává, že pokusy o jízdu na lyžích v Krkonoších se děly již r. 1880, což však není doloženo. Prvními instruktory jízdy na lyžích v Krkonoších byli: Ing. Habbart Steffens, Dr. Franjo Bučar (1908), Ing. Hartwig Irgens a j.

Na pruské straně Krkonoš byli lyžařsky stejně čilí; tak již 28. března 1897 pořádal se závod s Tvarožniku k Osecké boudě. Pruský hejtman Vorweg vystoupil 7. března 1893 údajně jako první lyžař na vrcholek Sněžky.

Z Orlických hor máme soustavnější zprávy o lyžařských cestách až z r. 1911, ač jistě již dlouho předtím byly jejich hřebeny navštěvovány ctiteli bílého sportu. Počátky lyžařství v Jesenících se kladou do

r. 1893. Nadlesní Pekarek vyšel 7. ledna 1893 na lyžích na vrchol Pradědu (1490 m) a r. 1899 byly pořádány v okolí Švýcarský první závody v běhu na lyžích.

Moravské Beskydy začali navštěvovati první lyžaři ojedinele již několik roků před první světovou válkou; na Ondřejníku byly pořádány r. 1914 první české lyžařské závody, na nichž startovali také tehdejší nejlepší krkonošští závodníci Feistauer a Hanousek. Ve slezské části Beskyd byli mezi prvými lyžaři hlavně ostravští Němci, kteří r. 1895 postavili „Slezský dům“ na Lysé hoře (1325 m) a roku 1904 již na Lysé závodili.

V polských (tenkrát ještě haličských) západních Beskydách členové krakovské sekce Polského Tovarystva Tatranského vykonali r. 1905 své lyžařské tury na Babi Horu (1725 m), Pilsko (1557 m), Raču (1236 m), v oblasti Bilska na Baraní (1214 metrů), Klimczak (1119 m) a ostatní hory.

Do Vysokých Tater přivezl arcivévoda Josef ze Švýcarska několik párů lyží již r. 1886, ale neujaly se zde. Teprve založením polského lyžařského svazu „Tatrzańskie Towarzystwo Narciarzy“ (TTN) v Krakově roku 1907 byl umožněn rozvoj tatranského lyžařství. První známou lyžařskou turu podnikli však již r. 1894 St. Barabas a Jan Fischer ze Zakopaného k Černému Stavu pod Koscielcem (1620 m). Po delší přestávce, v roce 1902 byl vykonán první výstup na lyžích na sedlo pod Kopou Kondrackou (1895 m), r. 1904 vystoupil na lyžích Maryusz Zaruski na Giewont (1900 m), r. 1905 na Malolacznik (2101 m); r. 1906 byly lyžařské tury v Tatrách již hojnější a r. 1907 slezli Zaruski a Borkowski na lyžích Zawrat, Kozi Wierch (2295 m) a Swinicu (2306 m). V letech 1908—1910 byla vykonána celá řada výstupů na některé vyšší

Až přijde zima,
zeptá se,
coš dělal v létě
poradi Ti ZÝMA

DEJ LYŽAŘSKÉ BOTY SI K NÁM OPRAVITI,
ABYS JE MĚL PŘIPRAVENY PŘES LÉTO NA
PŘÍŠTÍ SEZÓNU

Standa
ZÝMA
výroba speciálních sportovních obuví
PRAHA XVII, KOŠÍŘE, ST. PIVOVAR, TEL. 465-72

štity: Koscielec (2273 m), Granáty (2232 m), Bystrou v Lipt. Holích (2250 m), Rysy (2503 m), v r. 1911 slezli lyžaři po své Kriováň (2496 m), roku 1912 Končistou (2540 m), Satan (2432 m) a některé další vrcholy.

Poláci také první lyžařsky prozkoumali Poloninské Karpaty. Pět členů lvovského Tatr. Tow. Narciarzy za vedení starého zkušeného „taternika“ Dr. Romana Kordyse se vydalo v zimě r. 1909 na lyžích do karpatského pohoří Gorgany a podnikli několikadenní cestu divokým horstvem. První lyžařsky slezli Chomiak (1540 m), Syniak (1666 metrů), Malý Gorgan (1600 m), Doboszanku (1754 metrů), Medwedzyk (1737 m), Polenski Gorgan (1694 m); přešli také hřebeny kdysi nám známé a tvořící později hranice naší první republiky a byli prvními lyžaři na Sywule (1835 m) a Pietroši (2022 m). Hory Hoverlu (2058 m), Pop Ivan Černou horu (2026 m), Brebeněskul (2037 m), Tomnatek (2016 m), Turkul (1915 m) a skupinu Svidovce (na Rachovsku) slezli na lyžích Pregořski a Smoluchovski po své v březnu r. 1913. (Trochu jim závidíme, neboť tamní lyžařský terén předčí o mnoho naše Nízké Tatry).

Lyžařský sport v Rusku existoval již řadu let před první světovou válkou a v zimě 1911 až 1912 pořádal se lyžařský běh z Moskvy do Leningradu; vzdálenost 724 km urazili za 13 dní. Roku 1924 pět důstojníků ujelo na lyžích trať Archangelsk—Moskva (1406 km) za 27 dní (při průměrném denním výkonu 52 km). V téže době čtyři sovětsí vojíní projeli na lyžích dráhu Poltava—Leningrad (1622 km) za 32 dnů. Roku 1927 uběhli čtyři sovětsí vojenští lyžaři vzdálenost Moskva—Oslo v Norsku (1900 km) za 29 dní (denně 66 km). V roce 1929 lyžař Kuropatkin ujel na lyžích trať Omsk—Moskva (2800 km) za 60 dní. V sezóně 1933/1934 proběhla pětičlenná lyžařská hlídka z Atcinsku trať 4000 km za 55 pochodových dnů. Jiná hlídka o 5 mužích projela v téže zimě dráhu Irkutsk—

Dokončení v příštím čísle

Naše poslední modely lyží z nejlepších krkonošských jasanů — Naše osvědčené lyže lepené

přinesou vám radost z bílého sportu
a úspěchy v lyžařských závodech

Lyžařské hole, vázání — Montáž lyžařských hran

H. Mečíř a spol.

JILEMNICE — KRKONOŠE

Telefon 28

NAVŠTIVTE BOŽÍ DAR (1028m)

**HORSKÝ HOTEL
ZELENÝ DŮM**
Tel. 8

HOTEL PRAHA
Tel. 5

**MAYEROVKA -
HORSKÁ BOUDA**
A. HOSEK — Tel. 12

Cukrárna a kavárna
VESELÝ — Tel. 10

**Restaurace
a uzenářství**
J. PEŠEK — Tel. 8

**Koloniál
a lahůdky**
L. KAŇENSKÝ — Tel. 11

SPORTOVNÍ DŮM A PENSION
LÁDA KARÁSEK - Tel. 7

Lyže vyrábí **Jadrníček**
továrna
Fryšták na Moravě

Brambory, krmiva, stavebniny, selata
vám dodá
Hospodářské družstvo skladištní a výrobní
ve Vysokém n. Jiz., telefon 16.

Vše pro sport dodá
Ota Hořejší, Praha II
Lazarská 1. - Telef. 356-60

Lyžařům
DODÁVÁ LYŽAŘ **Průcha**
PRAHA II, NÁRODNÍ TŘ. 25 — TELEFON 33017

*Vše pro náročné lyžaře v Krušných horách -
krásné lyžařské terény,
ale i Ia domácí kuchyně, ústřední topení,
teplá voda, garáže, telefon čís. 8*

Hotel

„PŘÁTELSTVÍ“
MOLDAVA

MIROSLAV SEKERA, nájemce.

*Chcete strávit příjemnou sobotu a neděli či zimní dovolenou
v horách? Zveme Vás do horského hotelu*

»NA PŘIBILOVĚ CHATĚK

*v Mikulově v Krušných horách
Domácí kuchyně, ústřední topení, nejlepší terény v okolí, lyžař-
ské i sánkařské, výhodné vlakové spojení.
O všestranné pohodlí se postará „PŘIBILOVA CHATA“, Mikulov
p. Hrob u Teplíc-Sanova*

LYŽE, SÁNĚ, SNĚHOVÉ BRUSLE,
Ia z horského jasanu

JAN MIKULE

sportovní kolářství,
MARŠOV I, pp. Svoboda n. Ú. Telefon 004.

Žádejte všude sportovní obuv
zn. HUM - KAR

vyrábí J. E. HUML, továrna sportovní obuvi
Praha X, Rokycanova ul. 2
továrna Borohrádek.

Vše pro zimní sport
lepené lyže — lyže z Ia horského jasanu
KAREL HABERLE
Pec pod Sněžkou
Telefon 55

Dobré lyže z horského jasanu,
lepené hikorové pro běh, sjezd i turistiku
s příslušenstvím obdržíte u výrobce:
Bří Slonkové, Nové Město na Moravě

Lyžařské vázání zn. **NOHYNEK**
obdržíte ve všech sportovních obchodech
ANT. NOHYNEK
tovární výroba kovového zboží
PRAHA-NUSLE, Přemyslovo nábř. 8, tel. 557-52

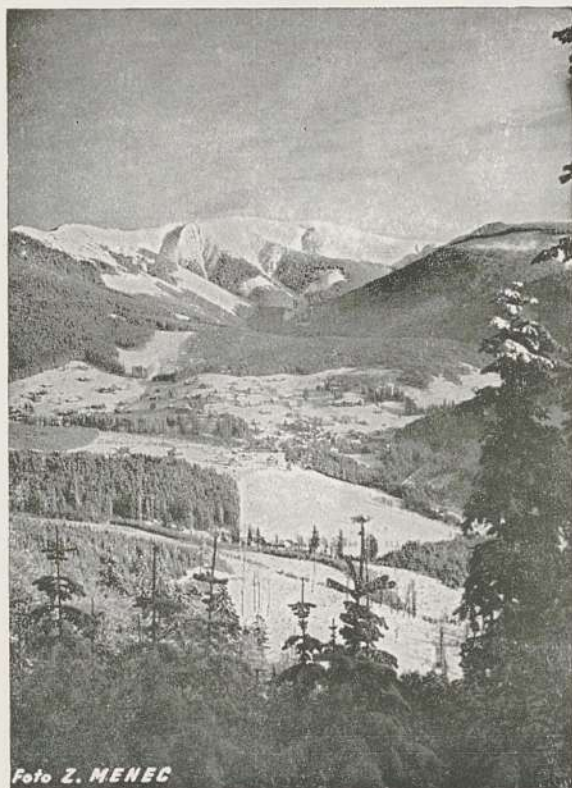

Foto Z. MENEČ

ŠPINDLERŮV MLÝN

Mezinárodní středisko zimních sportů

Hotel Savoy, Dep. Westend tel. 60, 66, 7	A	Hotel Na staré pláni	C	Hotel Na staré pláni	C	Hotel Savoy, Dep. Westend tel. 60, 66, 7	A	Pension Ráj telefon 51	
Hotel Slavie telefon 6	C	Hotel Krakonoš telefon 34	C	Hotel Krakonoš	C	Hotel Slavie telefon 6	C	Pension Radost telefon 102	
Slovanský hotel telefon 24	B	Labský hotel telefon 14	C	Labský hotel	C	Slovanský hotel telefon 24	B	Pension U hor. pramene	
Hotel Slunce telefon 15	C	Hotel Lomnice telefon 20	C	Hotel Lomnice	C	Hotel Slunce telefon 15	C	Pension Dalibor telefon	
Hotel Sněžka telefon 26	C	Hotel Nechanický telefon 54	C	Hotel Nechanický	C	Hotel Sněžka telefon 26	C	HORSKÉ BOUDY:	
Hotel Špindlerův Mlýn telefon 5	B	Hotel Palace telefon 4	B	Hotel Palace	B	Hotel Špindlerův Mlýn telefon 5	B	Davidova bouda telefon P 3	
Hotel Windsor, dep. Jitřenka telefon 10	B	Hotel Panorama telefon 52	B	Hotel Panorama	B	Hotel Windsor, dep. Jitřenka telefon 10	B	Lužická bouda telefon P 1	
SVATÝ PETR:				SVATÝ PETR:				Medvědí bouda telefon 33	C
Hotel Sport telefon 9	B					Hotel Sport telefon 9	B	Moravská bouda telefon P 9	C
Hotel Sv. Petr telefon 38	C					Hotel Sv. Petr telefon 38	C	Novopacká bouda telefon P 10	C
Hotel Zátíší telefon 77	C					Hotel Zátíší telefon 77	C	Špindlerova bouda telefon P 2	B
PENSIONY:				PENSIONY:				OBCHODY:	
Pension Diana telefon 8				Pension Diana telefon 8				Drogerie Milan Ponec telefon 22	
Pension Hanička telefon 110				Pension Hanička telefon 110				Upomínkové předměty B. Pavlas služba veřejnosti telefon 114	
Pension Inka telefon 111				Pension Inka telefon 111				Módní zboží Jan Plachý	
Pension Lesní dům telefon 40				Pension Lesní dům telefon 40				Holičství F. Súra telefon 13	
Pension Lověna telefon 65				Pension Lověna telefon 65				Hrbkovo řeznictví telefon 55	
Pension Minerva telefon 61				Pension Minerva telefon 61					

Záruka jakosti

SPORTOVNÍ A OBCHODNÍ DŮM

ŠPINDLERŮV MLÝN - TELEFON 41.

Jarka Lukeš

ŽELEZNÁ RUDA

MĚSTYS

středisko zimních sportů

na Šumavě

Lankové vázání a universální čelisti zn. „HOLOUBEK“
pro každou botu, lepené lyže, veškerou výzbroj pro zimní
sporty vyrábí a dodá

RUDOLF HOLOUBEK,
SPORTOVNÍ ZÁVOD,
Hradec Králové I.

TELEFON 3023.

Vše pro zimní sport

dodá

Sportovní závod K. Č. T.

nájemce Viktor Pícha

Praha II, Školská 16, tel. 318-34.

Prodej i nečlenům.

HOTEL SIROTEK

ŠPIČÁK - ŠUMAVA

Výborné lyžařské terény!

Speciální Císařovy lyže
jsou prvotřídní,
výroba v Lomnici nad Pop.

TELEFON Č. 109

KANOE — KAJAKY — VESLICE
MOTOROVÉ ČLUNY VYRÁBÍ

Arch. Václav Hendrych
PARDUBICE

Prvotřídní výrobky
zimního a letního sportu

dodá družstvo

„DRUKOL“, Praha II
Petrské nám. 7.

Při sportu, na každém kroku
Vás spolehlivě chrání

POJIŠŤOVNA
SLAVIA
NÁRODNÍ PODNIK

Dřevoprůmysl

JAN J. KOUBA

Chrudim

tesařství a pila - Chrudim IV. - telefon 78.

parní pila - Chrudim III. - telefon 63.

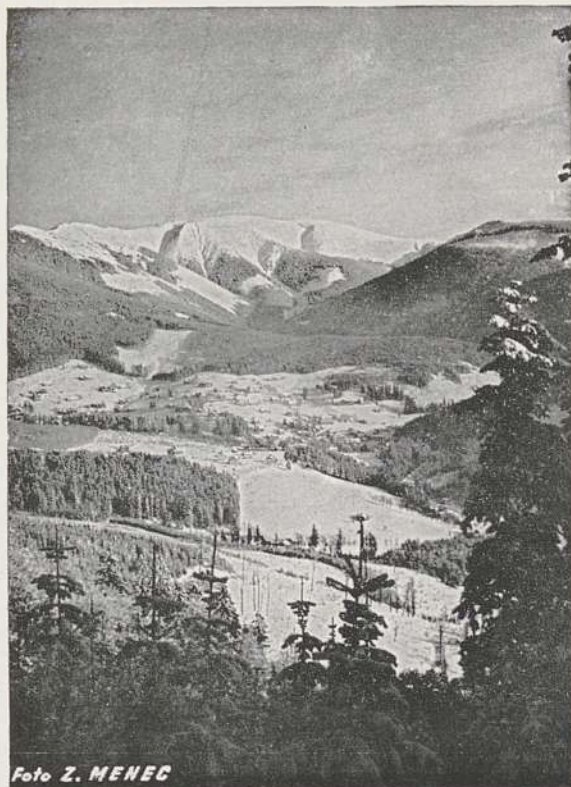
Účet Poštovní spořitelny 34213.

ZIMNÍ SPORT

ČASOPIS SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

12

ŠPINDLERŮV MLÝN

Mezinárodní středisko zimních sportů

Hotel Savoy, Dep. Westend tel. 60, 66, 7	A	Pension Ráj telefon 51
Hotel Slavie telefon 6	C	Pension Radost telefon 102
Slovanský hotel telefon 24	B	Pension U hor. pramene
Hotel Slunce telefon 15	C	Pension Dalibor telefon
Hotel Sněžka telefon 26	C	HORSKÉ BOUDY:
Hotel Špindlerův Mlýn telefon 5	B	Davidova bouda telefon P 3
Hotel Windsor, dep. Jitřenka telefon 10	B	Lužická bouda telefon P 1
SVATÝ PETR:		Medvědí bouda telefon 33
Hotel Sport telefon 9	B	Moravská bouda telefon P 9
Hotel Sv. Petr telefon 38	C	Novopacká bouda telefon P 10
Hotel Zátíší telefon 77	C	Špindlerova bouda telefon P 2
		OBCHODY:
Hotel Alexandria telefon 3	C	Hotel Na staré pláni telefon 27
Alpský hotel telefon 42	B	Hotel Krakonoš telefon 34
Hotel Astoria telefon 76	C	Labský hotel telefon 14
Hotel Aurora telefon 83	C	Hotel Lomnice telefon 20
Hotel Belvedere telefon 64	B	Hotel Nechanický telefon 54
Hotel Bristol telefon 47	C	Hotel Palace telefon 4
Dep. Bellevue a Domovina, Grand-hotel telefon 36, 1, 2	A	Hotel Panorama telefon 52
		PENSIONY:
		Pension Diana telefon 8
		Pension Hanička telefon 110
		Pension Inka telefon 111
		Pension Lesní dům telefon 40
		Pension Lověna telefon 65
		Pension Minerva telefon 61
		Drogerie Milan Ponec telefon 22
		Upomínkové předměty B. Pavlas služba veřejnosti telefon 114
		Módní zboží Jan Plachý
		Holičství F. Súra telefon 13
		Hrbkovo řeznictví telefon 55

Záruka jakosti

SPORTOVNÍ A OBCHODNÍ DŮM

ŠPINDLERŮV MLÝN - TELEFON 41.

Jarka Lukeš

LÁZNĚ KOŘENOV

v Jizerských horách, stanice Polubný-Kořenov, výška 750 m, lázeňské a rekreační středisko. Výhodný terén lyžařský, východisko výletů do Krkonoš.

Lázně rašelinné, sírné, uhličitě, bylinné, vzduchové, elektrické.

Léčí: rheumatismus, ischias, ženské choroby a vleké jich následky.

Ubytovací podniky: Lázeňský dům, Lázeňský hotel, Lesní bouda, Údolní bouda, Zvonice, Na vyhlídce, Martinské údolí, Nádražní restaurace, Na Jizerce, restaurace Řípek, Hnyk, Vohnout.

Informace u Lázeňské správy.

Telefon č. 16.

DVORAČKA v Krkonoších

20 pokojů, ústřední topení, tekoucí teplá a studená voda, lázeň. Výborná kuchyně, ideální lyžařský terén. Pošta Horní Rokytnice nad Jizerou.
Telefon č. 11.

Ella PŮHONNÁ, majitelka

Do hor za sněhem a sluncem

na Labskou boudu

v západních Krkonoších

1284 m n. m.

Ústřední topení - Tel. Špindlerův Mlýn 21c

Nezapomeňte navštívit!

Hotel PALACE

ve Špindlerově Mlýně.

Restaurant - vinárna - denně tanec.

HOTEL-PENSION JANOŠÍK ŠPINDLERŮV MLÝN-BEDŘICHOV

Moderně zařízený a odborně vedený podnik v klidném ústraní střediska. Lyžařský terén přímo u podniku. Ústřední topení, teplá tekoucí voda, domácí kuchyně, garáže. - Telefon č. 72.

Hoteliér Fr. KAPAL.

Pro lyžaře!

Klínová bouda 1326 m.

30 pokojů, 90 lůžek, ústřední topení, teplá a studená voda.

Telefon 58a Špindlerův Mlýn.

Pošta Hořejší Vrchlabí.

K. RŮŽEK, hoteliér.

Brambory, krmiva, stavebniny, selata

vám dodá

Hospodářské družstvo skladištní a výrobní

ve Vysokém n. Jiz., telefon 16.

Navštivte Chatu u přehrady, koupání, plavání, domácí zdrava, 900 m. n. m.

Václav Bartoš

SOUŠ, pošt. a stan. drah. Polubný, 45 min. od dráhy

Žádejte všude sportovní obuv

zn. HUM - KAR

vyrábí J. E. HUML, továrna sportovní obuvi

Praha X, Rokycanova ul. 2

továrna Borohrádek.

Lyžařské vázání zn. NOHYNEK
obdržíte ve všech sportovních obchodech

ANT. NOHYNEK

tovární výroba kovového zboží

PRAHA-NUSLE, Přemyslova nábř. 8, tel. 557-52

JANSKÉ LÁZNĚ - ráj sportovců

Informace dodá

Lázeňská komise Janské Lázně

Vás srdečně zve!

*Hodně sluníčka, krásný sníh
a dokonalý oddech najdete na Krkonoších.
My vám připravíme odpočinek
v příjemně vytopených místnostech
nejvyšší boudy v Krkonoších.*

Československá bouda na Sněžce

PENSION JABLOŇKA

VELKÁ ÚPA 199

Sluneční strana, tel. 24, Krkonoše
Tekoucí teplá a studená voda -
ústřední topení

HOTEL „RADIUM“

VELKÁ ÚPA — KRKONOŠE
Výborná kuchyně, ústřední topení, tekoucí teplá -
studená voda, garáže - Telefon 11
J. KRČMÁŘ

ŠOLC PENSION - RESTAURACE
DOLNÍ MALÁ ÚPA 45,
KRKONOŠE TELEFON 2.
E. MAREŠOVÁ.

Krásný kout osvobozeného pohraničí.

Lyže vyrábí **Jadrníček**

továrna

Fryšták na Moravě

Dobré lyže z horského jasanu,

lepené hikorové pro běh, sjezd i turistiku
s příslušenstvím obdržíte u výrobce:

Bři Slonkové, Nové Město na Moravě

Krkonoše 1100 m n. m.

„Mělnická chata“

Pec — Lencova hora č. 245.

Náj. V. GLASR, telefon 31.

Stalingradská chata

PEC - LENCOVA HORA, tel. aut. 8.

12 pokojů, ideální lyžařský terén!

Majitel St. Čepelka.

CHATA NA VYHLÍDCE - PEC 206

KRKONOŠE, telefon 7, 1050 m n. m.

Teplá, studená voda, ústřední topení,
známá výtečná domácí kuchyně.

Národní správce Karel Skalník.

HOTEL „PANORAMA“

970 m n. m. — Bohumil SYROVÝ, nár. správce

PEC (KRKONOŠE) Tel. 24

18 dvoulůžkových pokojů, ústř. topení, teplá, studená tek. voda,
domácí kuchyně — telefon 24.

SMETANOVA CHATA

PEC — KRKONOŠE, telefon 22, 950 m n. m.

20 pokojů, ústřední topení, teplá a studená voda,
koupelna, domácí kuchyně.

K. LEFLER.

Čapková chata

PEC - KRKONOŠE - TEL. 18, 1.050 m n. m.

*Ústřední topení, teplá a studená voda,
domácí kuchyně — Terén pro lyžaře!*

František Skalický, hoteliér

SPORT SVOBODA

výroba a prodej sportovních potřeb

zn. **LIBERTY**

PRAHA II, Smečky,
roh Václavského nám.

Telefon 283-83.

Zimní sport

Č A S O P I S S V A Z U L Y Ž A Ř Ů R Č S

Ročník XXXIV

20. srpna 1948

Číslo 12

Vítáme Vás všechny

z upřímných srdcí do našeho sokolského středu! Víme, že přicházíte s různými pocity dnes mezi nás. Jeden trochu nedůvěřuje, druhý je zvědavý, jak nám to společně půjde, třetí v nás věří a ten poslední se teskně obrací zpět. Víme, želi dlouholeté tradice Svazu lyžařů. Vzpomíná i na stožár, kde nevlaje vesele vlajka modrá a bílá, vlajka modrého nebe a věčného sněhu. Na osiřelý stožár přijde však jiná, posvěcená ještě delší tradicí, která také vesele bude vlát. Jarní sluníčko ji pohladí, mraky se přes ni převalí, ale naše sokolská vlajka bude vždycky nad námi, až se za ni budeme bít na poli našeho i mezinárodního soutěžení.

Vlastně se ani mnoho nezměnilo, jen se naše sokolská lyžařská rodina rozrostla a rozmnožila. Vždyť se přece všichni známe! Ze schůzí, z poctivé práce, z přípravy závodníků, z výchovy dorostu i lyžařských cvičitelů. Již dávno pracovali jsme společně. A víme všichni, že se nám pracovalo dobře. Každý z nás vydá ze sebe jen to nejlepší pro zdar lyžařství ve sjednocené tělovýchově! Nebojte se, nikdo se nebude muset učit stoj o rukou, ani vzepření vzklopmo. Budete dál pracovat v tom, v čem jste našli zálibu, ačkoli věřím, že i té vzklopce byste jednou přišli na chuť.

Věřím, že se vždycky shodneme a že se nám bude spolupracovat dobře. Pracovali jsme a budeme i nadále pracovat nezištně pro všechny, tedy i pro ty, kteří dříve neměli finanční prostředky, aby se mohli kdykoliv nadýchat svěžího horského vzduchu a radovat se z pohybu, který lyže přinášejí. Dnes to umožníme všem, hlavně naší mládeži.

Podáváme vám všem upřímně ruce na přivítanou. Chceme, abyste se mezi námi cítili doma. Jste našimi novými bratry a sestrami, kteří vždycky šli za stejným cílem: pracovat pro zdar lyžařského sportu, vychovávat závodníky a nezapomínat na dorost, naši naději.

Proto jsem si jist, že naše sokolská vlajka, která vás všechny dnes přijímá pod svá ochranná křídla, bude vždycky vlát na místě nejvyšším!

Naši společně práci na zdar!

Vlasta Ježek,

předseda lyžařského odboru náčelnictva mužů ČOS.

LYŽAŘSKÝ ODBOR ČOS

V posledním čísle Zimního sportu jsme oznámili, že dnem 30. června t. r. přestává existovat Svaz lyžařů RČS a že tímto dnem vstoupily všechny jeho složky do jednotné tělovýchovné organizace „SOKOL“. Na sloučení se stále ještě pracuje. Technické složky mají již nové vedení, kterému se nyní říká Lyžařský odbor ČOS při náčelnictvu mužů. Na první schůzi 21. července t. r. v Tyršově domě byly rozděleny funkce osvědčeným pracovníkům.

Předsedou je Vlasta Ježek, bývalý předseda Zimní komise ČOS,

I. místopředsedou je bývalý náčelník Svazu lyžařů RČS dr. Jiří Jelínek,

místo II. místopředsedy je rezervovano pro zástupce Slovenských lyžařů,

III. místopředsedou je dosavadní vedoucí dorostu Richard Wild,

jednatel je Josef Šafář

a mezinárodním tajemníkem zůstává Ing. Stanislav Procházka. Jeho zástupcem je dr. Otto Jelínek.

Další činovníci:

dr. Jaroslav Moser, referent pro FIS, Josef Vrana, referent cvičitelů,

dr. František Píček, referent škol, Karel Hala, referent školní mládeže,

dr. Stanislav Otáhal, referent běžců, Josef Erlebach, referent skokanů,

Jaroslav Čtvrtečka, referent sjezdařů, Václav Horáček, referent instruktorů závodníků,

Miloš Duffek, referent rozhodčích, Richard Wild, který III. místopředsedou je současně referentem dorostu a žactva,

arch. Karel Jarolímek, referent lyžařských můstek,

Ing. Josef Miňovský, referent sánkařů a bobů,

Rudolf Krňoul, referent lyžařských zařízení,

Stanislav Horáček, referent závodů, Josef Četl, referent lyžařských potřeb,

Josef Hora, referent lyžařského tisku, Kliment Somr, referent tiskový a propagační,

MUDr. Ervín Mathé, zdravotník, Josef Kocourek, matrikář,

Karel Šanda, hospodář, Jiří Beranovský, zástupce moravských žup,

Zdeněk Rípa, zástupce českých žup.

Všichni činovníci se ihned ujali svých funkcí. Přes léto bude sestavena termínová listina a bude upraven závodní a přestupní řád.

Také při náčelnictvu žen byl utvořen lyžařský odbor ČOS, ale redakci Zimního sportu nebylo oznámeno dosud jeho složení.

Jak známo, měl být konán na jaře tohoto roku kongres FIS v Československu. Kongres byl však rozhodnutím předsednictva odložen na podzim a na jaře svoláno předsednictvo a všechny odborné komise, aby projednaly předem nejaktuálnější otázky, a tato porada svolána na dny 27. června až 1. července 1948 do města Scheveningen v Holandsku. Podle rozhodnutí našeho akčního výboru měli se poradit zúčastnění všichni naši členové komisi, nakonec však se zájezdu zúčastnil pouze podepsaný a přítel Jarolimek z důvodu úspory cizích devis. Během zasedání se objevila značná pravděpodobnost, že kongres nebude pořádán v roce 1948, nýbrž až v roce 1949, takže pracovní zasedání přirozeně tím nabylo na důležitosti a zajímavosti.

Došlo také ve výboru FISy k řadě osobních změn. Odstoupil první místopředseda, Švýcar Guisan, za něhož byl kooptován jako člen výboru z téhož svazu dr. Hodler, jako místopředseda však byl určen pisatel těchto řádků. Místo dosavadního generálního tajemníka Rytter-Kiellanda byl jmenován novým Nor Bergsländ. Také v komisi sjezdové došlo k odstoupení Francouze Gignoux, který byl nahrazen panem Chatillonem.

Zvláštním bodem programu byla zpráva amerického delegáta, kde budou, resp. mají být pořádány závody o mistrovství světa v roce 1950. Američané nám předali velice hezkou zprávu ve formě pozvání, počínající slovy „Aspen, Colorado zve srdečně Americkou lyžařskou asociaci atd.“. Aspen jest malé místo uprostřed Skalistých hor, asi 320 km od Denveru, vzdálené asi 60 km od nejbližší železniční stanice. Jest známo množstvím sněhu, kterého tam je průměrně přímo v městě 2 a půl metru;

místo je proslulé tím, že tam prakticky v zimě není obleva a že tam je mnoho slunce. Leží ovšem, až na dně údolí, již asi 2.300 m vysoko, což je hlavní potíž se zřetelem na závody v běhu. Nadto pro svazy, které se zúčastní, znamená to podstatné zdražení jejich účasti, poněvadž k drahé dopravě do Ameriky přibude ještě neméně drahá doprava téměř přes celou šířku Ameriky, od východu až do Skalistých hor. Z toho důvodu bylo vysloveno přání, aby se, možno-li, závody konaly v Lake Placid, kde byly již Olympijské hry v roce 1932. Závisejí to ovšem na tom, bude-li lze ve zmíněném místě najít vhodný terén a dostatečný výškový rozdíl pro závod ve sjezdu, což podle mínění Američanů je nepravděpodobné; pak by došlo k tomu, že mistrovství by byla rozdělena, a to tak, že závody nordické by byly v Lake Placid, a alpské v Aspen, kde je nejdelší lyžařský výtah na světě. Naše čtenáře bude jistě zajímat, že jako kompromisní místo přicházelo v úvahu také město Reno, známé z románů a filmu jako město rozvodů, o němž Američané říkají, že je to nejmenší, ale největkoměstější velkoměsto na světě.

Doprava účastníků zůstane ovšem těžkým oříškem nejenom pro náš svaz, ale i pro ostatní. Je jasné, že nebude možno jeti lodí, jednak proto, že cesta po moři většinou úplně zničí fyzickou kondici závodníků, jednak proto, že by si vyžádala příliš mnoho času a prodloužila by výpravu nejméně na půl druhého měsíce, což také s hlediska uvolnění závodníků by bylo těžko myslitelné. Bude tedy nutno letět, a to není laciné. Půjde o to, jak získat prostředky nejenom v KČS, ale také v dolarech. Ale do roku 1950 je daleko, a možná, že jako ostatní národy, také my se budeme muset obrátit

na naše americké krajany. V každém případě se svazy domluvily, že se bude vyjednávat s velikými leteckými společnostmi o získání zvláštních letadel vždy pro několik výprav.

S velkým zadostiučiněním bylo konstatováno, že došla skutečně formální přihláška ruských lyžařů do FISy, a na jejím základě byl také ruský svaz přijat jednomyslně za členu. Příštím kongresu bude navrženo, aby počet členů výboru byl rozmožnen, a není pochybností o tom, že jedno z nových míst je určeno pro ruské lyžaře.

Také jednání komisi byla zajímavá. Bylo zásadně rozhodnuto, že sjezdové závody žen mají být odděleny od závodů mužů, a že tyto závody budou pořádány v budoucnu — po určitém přípravném období — jenom na tratích mezinárodně schválených. Taková trať má obsahovat u mužů nejméně výškový rozdíl 800 m, u žen 600 m, při čemž ale mužská trať může mít rozdíl menší, jestliže skýtá hodně technických potíží. Jako vzorné sjezdové tratě byly schváleny: t. zv. Zelená trať v Chamonix, trať závodu KANDAHAR v Mürren, a Olympijská trať ve Sv. Mořici.

Zajímavá debata rozpředla se o tom, jestli má nebo nemá být ponechána t. zv. alpská kombinace. Francouzové totiž propagují naprosto specialisaci buď ve sjezdu nebo ve slalomu; Norové naproti tomu se domnívají, že vývoj bude opačný, t. j., že tyto dva závody splynou v závod jeden, něco na způsob obřího slalomu. Nakonec došlo ke kompromisu, tak, že se nemění závodní řád, t. j., že v něm zůstala také alpská kombinace, ale bylo rozhodnuto, že příští mistrovství světa má být pořádáno ve sjezdu, slalomu a obřím slalomu, nikoliv v alpské kombinaci.

Stejně u žen se nezměnil závodní řád, ale mistrovství světa bude obsahovat slalom a obří slalom nebo sjezd, nebo obří slalom a sjezd, — a — běh na deset kilometrů. Náš názor, že běh žen má být na tratích kratších, bohužel neprošel, poněvadž původně se jak komise pro běh, tak komise žen vyslovily vůbec proti běhu žen, a toto rozhodnutí muselo být ve výboru FISy teprve změněno.

Běžci nemají podstatných změn: zařazení 30 km na mistrovství světa bylo odmítnuto. Jedinou větší změnou je ustanovení, že závodní tratě mají být pro trening zásadně otevřeny a uzavřeny jenom z naléhavých důvodů.

Komise pro skok si zařadila: páni počítali, násobili, dělili a kreslili, „skákali“, ale také „létali“. V této komisi se nejvíce mluvilo rukama; ale

SNĚMOVALA

její návrhy byly nakonec přijaty téměř bez debaty, hlavně tam, kde v nich byly složité matematické formule. Byly přijaty nové norské bodovací tabely pro délku a stanoveno, že nejdelší skok může být určen před závodem a že jim může být také na př. vzdálenost t. zv. kritického bodu, což byl náš návrh. Nové bodování pro sdružený závod má být vyzkoušeno teprve v příští sezóně. Zajímavé je, že bylo škrtnuto ustanovení o tom, že se považuje za pád, pakliže se závodník dotkne země jednou nebo oběma rukama. Nyní tedy každý soudce musí v takovém případě podle všeobecných zásad posoudit, zdali to byl pád (t. j. zdali nabyl rovnováhy, či nikoliv) a dotyk rukama znamená jinak pouze špatný styl.

V této komisi bylo znovu apelováno na svazy, aby za mezinárodní soudce nevybíraly vedoucí nebo zasloužilé činovníky, ale opravdu osoby znalé soudcování a pokud možno s mezinárodními zkušenostmi. Komise, resp. její předseda, bude mít právo nevhodně navržené škrtnouti.

Konečně se rozpředla dlouhá debata o tom, co udělat, aby menší závody, na nichž startují cizí závodníci, nebyly považovány za závody mezinárodní a nemusely být pořádány podle všech pravidel mezinárodního závodního řádu a aby také naopak se disciplína FISy příliš neuvolnila. Nakonec nebylo sice učiněno žádné rozhodnutí, ale na kongresu bude asi přijata zvláštní definice o tom, co jsou mezinárodní závody současně s ustanovením, že t. zv. licence závodníků mohou být dány buď pro start na závodech mezinárodních nebo pro start na závodech národních v některé sousední zemi.

Schůzovalo se velmi pilně až do noci a celkem bez protestu, poněvadž nám tam přišlo tak jako vám v tu dobu tady. Když jsme se ve větru a dešti podívali na proslulou mořskou pláž v Scheveningen, tak nám naskočila husí kůže při pomyslení, že by se v tom člověk mohl koupat. Ale mělo to také důsledek, že usnesení předsednictva, podle kterého jeho schůze a kongresy FIS nemají být pořádány v zimě, bude asi změněno, poněvadž bylo způsobeno tím, že bývaly vždy současně s velkými závody, při nichž opravdu nebylo možno soustředit se na sjezdovou práci: poněvadž teď budou závody FIS a Olympijské hry vždy každý druhý rok (sudý), bude lze pořádat i v roky liché porady i v zimě. Nás, lyžaře, totiž opravdu bolí srdce, když máme věnovat volný čas a peníze, abychom jeli někam k moři nebo do velkého města. A jistě každý z nás by lépe „kongresoval“ někde na horách.

Administrátor děkuje všem, kdož mají zásluhu na XXXIII. ročníku Zimního sportu. Po loňském prvním poválečném ročníku dostáváte dnes poslední číslo dalšího ročníku. Naši redaktori poměrně s velmi malým okruhem přispěvatelů, pracovali na našem odborném časopise, aby každý z vás byl spokojen. Věřím, že se jim to podařilo a že příští ročník, jehož první číslo vyjde v říjnu, bude ještě lepší.

Co chce redakce a administrátor od čtenáře?

Redakce bude mít velikou radost, když napíšete na adresu „Zimní sport“, Praha II, Národní třída 18, co byste si přáli v příštím ročníku — a čím jste byli či nebyli spokojeni. Pošlete také články a obrázky. Každý z vás může být spolupracovníkem.

Také administrátora potěšíte, když ještě dnes poukážete dlužné předplatné Kčs 80,—. Předplatné na příští ročník zůstane stejné, ale počet výtisků bude omezen. Proto se přihlaste již nyní buď korespondenčním lístkem neb poukázáním předplatného.

K číslu dvanáctému!

Tak — a tím končíme!

Co jste od nás očekávali, co jsme si my slibovali, co se vám i nám skutečně vyplnilo, těžko říci. Říká se, že dobré účty dělají dobré přátele a také se prý pro pravdu lidé nejvíce hněvají. Kdybyste nám chtěli vytýkat, že jsme měli udělat lepší „Zimní sport“, nebudeme namítat, že jste nám měli něco lepšího sami napsat, ale vezmeme na vědomí, že byl aspoň dobrý, přejete-li si jej lepší. Kdyby byl špatný, řekli byste, že nestál za nic.

Co bych měl dělat, aby všechny závody byly hezké?

Protestuj jedině proti nesprávnému potrestání nevinného či nesprávného závodníka a soupeře. Všechny úskočné skály, nepozorní diváci a i nevěcní strážci branek a kontrol jsou jen nepřízní osudu a přijímej je jako součást závodního štěstí či smůly.

Na otázku, proč jsi neskončil na lepším místě, měj jedinou odpověď: Protože jsem nedovedl jeti rychleji!

Řekni všem pořadatelům a rozhodcům, co bylo na závodech dobré a poděkuj jim raději za jejich poctivou práci místo výtek, že se snažili ulehčit závod některému ze závodníků.

Není hanbou ani dobrého závodníka, je-li jeho jméno mezi poraženými, těmi, kteří závod nedokončili pro úraz či nehodu anebo vzdali, protože jeli špatně. Je naopak povinností i závodníka nejlepší třídy dát příležitost ostatním, aby jejich jména se objevila v pořadí před jeho vlastním, jestliže zajel opravdu špatný závod.

Chovej se vždy i na velkých mezinárodních závodech tak, aby bylo jasné, že je považuješ za přátelské a čestné zápolení a nikoliv bezohlednou bitvu!

Pro letní sporty

Vás rovněž dokonale vybaví

SPORT KRUPIČKA

PRAHA XII, Stalinova 16, telefon 275-23

Kdybychom si chtěli učiniti přesný obrázek o tom, co všechno bylo s dorostem a pro dorost vykonáno v uplynulé zimě, museli bychom nahlédnouti zblízka do života klubů. Avšak již ze zpráv přednesených zástupci žup na jarní schůzi technického sboru Svazu lyžařů, odnesli jsme si dojem, že jsme na tomto úseku činnosti značně pokročili proti roku minulému. Bylo již častěji řečeno, že těžiště péče o dorost je především v klubech. Ústředí a župy mohou tuto činnost jen usměrňovati a podporovati. Během roku měl referent dorostu několikrát příležitost upozorniti na příklady dobré práce některých klubů. Bylo však, bohužel, málo těch klubů, které o tom, co s dorostem konají, nám také napsaly. A přece jsme o to několikrát žádali, abychom na jejich zkušenosti upozornili ostatní kluby a pozбудili tak jejich činnost. Někde byl to dobře provedený nábor, jinde zájezdy, závody a před sezónou přednášky s filmy. Velmi pěkně si počínaly lyžařské oddíly některých sokolských jednot. Viděl jsem na Šumavě kurs 60 sokolských dorostenců z Plzně v pilné práci se svým vedoucím a cvičiteli a kurs jedné pražské jednoty, kde měli dorostenci svoje samostatná družstva. Výsledek této soustavné činnosti projevil se již v účasti i výsledcích na závodech sokolského dorostu v Rokytnici nad Ji-

zerou. Škoda, že kluby i oddíly nám o své činnosti nenapsaly pro dorostevnickou hlídku.

Výchova dorostu jest závislá na počtu zkušených a obětavých cvičitelů. Snadno provádíme nábor tam, kde dorostenec pozná, že je o něj po všech stránkách postaráno. Mítí dost sku-

mládeží svědčí také četné závody pořádané kluby a župami a patrný technický pokrok u závodníků všech disciplin. Velké závody celostátní byly jedny. Byly to závody dorostu ČOS v Rokytnici nad Jizerou, jichž úspěch byl zhodnocen v Zimním sportu. Těšili jsme se právem na přebory doros-

RICHARD WILD

Lyžařský dorost v roce 1947-1948

tečně činných cvičitelů dorostu, musí býti naší první snahou. Proto Svaz lyžařů uskutečnil v březnu 1948 na Labské boudě v Krkonoších kurs pro cvičitele a vedoucí dorostu. Podobný kurs uspořádala ČOS v lednu rovněž na Krkonoších pro sokolské cvičitele a vedoucí. Z obou těchto kursů vyšlo na 60 cvičitelů dorostu. Jistě to bude znát, když všichni zaberou.

Veliký kus práce pro zdraví mládeže a rozšíření lyžařství vykonaly školní zájezdy do hor. V mnohých případech pracovaly zde školy v úzké součinnosti se Svazem lyžařů.

O rozmachu lyžařství mezi naši

tu Svazu lyžařů, které byly velmi dobře připraveny jesenickou župou a klubem Jeseník. Nemohly však býti, bohužel, provedeny pro nedostatek sněhu. Dvakrát byly odloženy a k provedení již nedošlo ani na jiném místě pro pokročilou sezónu a nedostatek vhodných termínů.

Je velmi nesnadné učiniti si představu o tom, co vykonaly župy a kluby pro výchovu dorostenců-závodníků. Zdá se však, že výchova děje se příliš individuálně a roztržitě. Nedostali jsme aspoň ani jedinou zprávu, že by některá župa nebo oblast uspořádala výcvikovou

Jak se zapojujím do nové lyžařské organizace?

V Tyršově domě sešel se 21. července t. r. lyžařský odbor ČOS k první schůzi. Jmenování bylo provedeno již v květnu a náčelnictvo mužů ČOS schválilo je v srpnu. Sletové práce však pochopitelně oddálily zahájení prací odboru, třebaže jednotliví činovníci nezaháleli. V této první, tak trochu historické schůzi, nebylo zapotřebí, aby se činovníci seznamovali. Sešli se tu ti, kteří se již dlouho znají ze společné práce v našem lyžařství. Stačilo tedy jen provésti ustavení a ujasnění si některé nové organizační zásady.

Lyžařský odbor mužů ČOS jest složen ve stejném poměru z technických činovníků svazových a členů bývalé zimní komise mužů ČOS a mají v něm zastoupení lyžaři bývalých DTJ, ROH a KČT. Nový odbor má 30 členů. Je to ten nejvyšší přípustný počet; početnější odbor nebyl by únosný hospodářsky a také dostatečně pracově pružný. A tak se stalo, že nemohli býti do práce v ústředí přímo zapojeni někteří osvědčení činovníci svazovi i bývalé zimní komise mužů ČOS. Bylo v této věci již učiněno mnoho dotazů a je proto zapotřebí vysvětlení.

Technické úkoly lyžařského odboru ČOS jsou po sjednocení všech lyžařů jistě veliké. Proto ani jeden z činov-

níků odboru není bez funkce. Každý jest zpravodajem pro určitý obor činnosti. Pro tuto činnost utvoří si komisi, do níž povolá osvědčené činovníky, na něž se nedostalo při jmenování do lyžařského odboru ČOS. Tak bude zaručena pracovní odbornost jednotlivých komisí a budou zapojeny do práce další desítky lyžařských činovníků.

A ještě něco pro činovníky župní. V některých župách jest bezradnost. Svědčí o tom dotazy zvenku a námitky, že v ústředí provádí se zapojení činovníků snadno, horší však je to v župách, kde prý jsou činovníci beze zpráv, pokynů atd. A přece toho bylo již mnoho o tom napsáno i řečeno. Jednou ze zásad sjednocení čs. tělovýchovy jest ta, že nikdo nebude pro práci ztracen, jestliže se nebude straniti a sám se nevyřadí. Jest jenom zapotřebí uvědomiti si nové organizační složení. To není tak těžké; vždyť mnozí svazovi činovníci byli Sokoly dávno před sjednocením. A tak snad vadí někde jenom nezvyklost prostředí. Tam, kde se celé kluby zapojují do práce v sokolské jednotě, jest to snadné. Tam se všichni cítí hned jako doma. Kde je jim to prostředí poněkud nové, nezvyklé, je nutno rychle se sžiti. Žádný ze župních ná-

školu pro větší počet dorostenců. A tak byly to pouze dvě školy ústřední, které shromáždily dorostence k týdennímu výcviku: škola Svazu lyžařů ve Sv. Petru a škola ČOS o vánocích v Rokytnici nad Jizerou. Obě měly velmi pěkný průběh i výsledky. Někteří účastníci zařadili se již na letošních závodech svými výkony mezi naše přední závodníky (zejména skokani a sjezdáři). V obou kurzech bylo na 60 dorostenců. To je ovšem na celou republiku málo. Ústředí však může do svých škol pozvat i n vybrané dorostence. Zájem tu byl. Do kursu ČOS se přihlásilo na 150 dorostenců, povoláno jich mohlo být jen 40. Je již naší starou bolestí, že poměrně malý zájem byl u běžců.

A tak, shrneme-li tyto stručné poznatky, dojdou jedni k názoru, že byl vykonán poctivý kus práce pro náš lyžařský dorost, druzí k přesvědčení, že mělo být vykonáno mnohem více. Větší pravdu mají ti druzí. Jedná-li se o dorost, platí zásada, že i to „hodně“ jest ještě málo. Při takovém zjištění dělají se obyčejně plány a dobrá předsevzetí. Často však zůstává jen při těch plánech a dobrém úmyslu, zejména, nejsou-li zde zdravé předpoklady.

I my plánujeme. Avšak s přesvědčením, že dnes jsou dány předpoklady, aby všechny plány byly také uskutečněny. Jsou to jednotná čs. tě-

lovýchova a chystaný branný zákon. Všechny dorost máme dnes v jediné tělovýchovné organizaci. Provádění základní tělesné výchovy shromáždí nám dorost po celý rok k pravidelné činnosti v tělocvičnách a na hřištích. V základní tělesné výchově počítá se v plné míře s lyžařstvím. I v branné výchově — v její části tělovýchovné — prováděné s mládeží na školách a v Sokole, bude jistě lyžařství uplatněno pro svoje cenné branné vlastnosti. Tak se prakticky rozšíří lyžařství na všechny náš dorost. Bude to ten nejlepší a nejučinnější nábor.

Lyžařskou výchovu musíme založit na širokém a pevném základu. Začneme s ní u mládeže. Základy byly již položeny v letech minulých. Nebylo zde však potřebné jednotnosti. Dnes jsou zde jen dva činitelé, jichž spolupráce musí být co nejužší: jednotná lyžařská organizace a škola. Ti mohou v úzké součinnosti provést sta a sta zájezdů do hor spojených s jednotným výcvikem.

Závody mládeže a dorostu nesmějí být napříště pouhým přílepkem závodů členských. Provedou je každoročně všechny župy jako samostatné a vzorné závody. Musí být s nimi počítáno již v termínové listině. Celostátní závody dorostu musí být uspořádány tak, aby se neopakoval

letošní případ, kdy ke konání vůbec nedošlo. Nejlepší by bylo, porádati je před celostátním mistrovstvím členstva, aby se nekonaly ve stínu těchto vrcholných závodů. Musí jim být dána přednost a pamatováno na možnost místního přeložení. Proto musí být řízeny z ústředí.

Jednotná lyžařská organizace nespokojí se se dvěma výcvikovými školami. Ty musí být konány ve všech lyžařských oblastech. Aby byla záruka, že budou skutečně provedeny, musí organizaci výcvikových škol oblastních obstarati ústředí.

Tím, že nám přibude organizovaných příslušníků lyžařské mládeže a dorostu, vzroste potřeba školených cvičitelů. Budeme je potřebovat i pro školní zájezdy, poněvadž zkušenosti nám ukázaly, že ne vždy bývají tyto zájezdy technicky odborně vedeny (nedostatek schopných instruktorů na školách). Musíme pro ně uspořádati několik škol.

To jsou jen stručné úvahy při sdělování bilance za uplynulé období. Jsou to plány, opírající se o předpoklady, zaručující uskutečnění těchto plánů. Nebude to práce malá, bude však zato radostná. Jsem však přesvědčen, že ji zastaneme, poněvadž jsme odstranili roztržičnost, která jest největší překážkou úspěchu každého podnikání. R. Wild.

DALŠÍ ZDOKONALENÍ

lyžařského stadionu ve Sv. Petru

Jako doplněk lyžařského stadionu ve Sv. Petru bude postaven barák, který bude sloužit jako středisko lyžařských kursů Svazu lyžařů RČS.

Jedná se o skládací typ přenosných baráků o rozměrech 8 × 36 m. Barák bude vybaven ústředním topením a umývárnu se sprchami, vše bude umístěno v podezdívce baráku, aby celá plocha stavby byla plně využita pro ubytování a společenskou místnost účastníků kursů.

Barák bude postaven na louce za potokem, aby plocha stadionu zůstala celá volná pro svůj původní účel.

Práci stavbou baráku budou jistě ještě starosti. Celý barák zakoupil Svaz lyžařů i s ledničkou a strojním zařízením za cca 60.000 Kčs. Rozpočty na podezdívku činí maličkost: 960.000 a 1.060.000 Kčs.

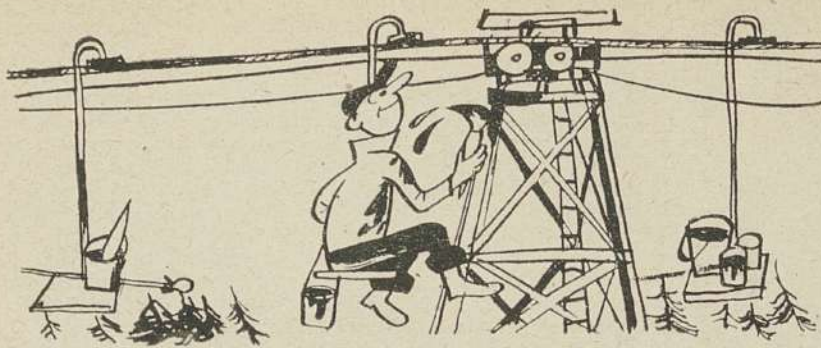
Při současných cenách horských projektů (nová Výrovka 35.000.000 Kčs) by Svaz lyžařů jen získal, kdyby za 1.200.000 Kčs pořídil vlastní střechu pro své podniky s vybavením, jaké nemůže poskytnout frekventantům svých kursů v podnicích, kde se musí doprošovat o přijetí.

A technické výhody ubytování závodníků i kurjistů přímo na lyžařském stadionu ani nepřipomínám. K. B.

čelníků, zpravodajů dorostu, vedoucích závodníků, rozhodčích atd. nesmí být ztracen. V sokolských jednotách a župách, kde činovníci měli vedle lyžařství plno jiných úkolů, čekají na lyžařské odborníky. V každé sokolské župě jest při náčelnictvu lyžařský zpravodaj, který jest vedoucím župní zimní komise. To jest takové župní lyžařské ústředí, které právě tak jako bývalé svazové župy, stará se o nábor žactva a dorostu, výchovu cvičitelů a závodníků, závody atd. atd. Jest zde tedy příležitost k uplatnění více než dost. Jest jenom zapotřebí, aby se každý sám k práci přihlásil, pokud ovšem není v novém prostředí známý již dříve.

Hlaste se u náčelníka své jednoty. Ten se postará, abyste byli organizační cestou zapojeni do práce v sokolské župě. Sokolské župy se sdružují k plnění některých větších úkolů v lyžařské oblasti. I tam jest zapotřebí vedoucích činovníků. A právě tak jako tomu bylo ve Svazu lyžařů, budou i dnes všichni vedoucí činovníci žup a oblastí zapojeni organizační cestou (t. j. přes svoji župu) do ústředí.

Prázdniny nejsou nejvhodnější dobou pro rozesílání oběžníků. Zapadly by možná do příhrádky některého činovníka, který jest na dovolené. Proto jsme si řekli, že o tom napíšeme do Zimního sportu a Sokolského věstníku. Čte se i o prázdninách. Nečekejte proto na oběžníky a pokyny a jedněte. V zájmu čs. lyžařství nesmí být promeškána ani chvilka. Richard Wild.

KONTRAPUNKT LYŽAŘSKÝ

In puncto puncti není na světě šťastnější lidské odrůdy než lyžařů. Od podzímku do jara čeká je jedna radost za druhou. V tomto světě mnohých nedostatků je takhle dlouhé období spokojenosti skoro nepředstavitelné. Není však nadsázkou tvrzení, že veliká radost mezi lidem lyžařským je stupňována každou následující vánicí a vrcholí v bezmeznou rozkoš, když zimní prašan je vystřídán jarním firnem.

Starosti jsou také a velké, ale optimisticky laděný lid lyžařský nemožnou odstrašit.

Je tedy lyžařský punkt radost sama!

Nelze snad od něj žádat, aby vydržel opravdu celý rok. Dlužno se mu jen podívat, že vydrží od podzimu do jara.

Zbývá tedy pro kontrapunkt jediné léto.

Je to doba velmi zajímavá — i s lyžařského stanoviska, třebaš po sněhu ani památky!

Je to totiž čas, kdy autoři zimních lyžařských radovánek kuji své velkolepé plány a pokoušejí se tyto plány také provést!

Je to čas, kdy na horských stránkách se objevují umělé průseky lanovek. V průsecích se zdvihají stožáry pro nosná lana výtahů. Kolem průseků lanovek se proplétají sjezdové dráhy. Na svazích o sklonu 25 až 40° se začínou bachratiti bubny lyžařských můstek. V zemích lyžařsky nejzaostalejších vymýtí také nějaký ten výběh pro běže.

To všechno se dělá pro lyžaře v létě!

A tam, kde to již mají, tam si to zdokonalují a upravují a upravují.

Totíž — chyba lávky. Všude se to tak doslova nedělá!

Někde chodí lyžařští strejci a mají hlavy plné takových plánů, ale nemají nikoho, kdo by to všechno udělal! Nejsou lidé! A takovou sjezdovku nevykácí dva bafuňáři jen tak po odpolední kávě, aby jim lépe chutnala večere! Ani by nepostavili lanovku, kdyby i chtěli, protože to všechno jsou již dnes velmi obsáhlé podniky, na kterých musí pracovat početné skupiny pracovníků často několik let.

A tak chodí tihle lyžařští strejci s hlavami plnými plánů a plnými starostmi!

A kontrapunkt je tu, když člověk od přírody s měkkým srdcem a lyžař se do takového smutného myslitele

řízením osudu strefí v době, kdy uváží, že již dost pracoval, míni více již nepracovati a oddati se rekreaci!

Člověk by nebyl lyžař ani v červenci, kdyby neměl pochopení pro starosti svého bližního!

To je důvod, proč jsem se vyzbrojil kombinézou, gumovými botami, štět-kou, drátěným kartáčem a kbelíkem barvy a shledal jsem sám sebe na stožáru lanovky s nejlepším úmyslem olakovat jich po dobu mé dovolené co nejvíce.

Mimo to bych chtěl na sjezdovce porazit pár modřínů, které tam překážejí, a malý můstek potřebuje trochu nasypat doskočiště, a pak se také půjdeme podívat na novou sjezdovku na Medvědim. Ono tam ještě po sjezdovce není ani památky, ale někteří lidé ji již nosí tak říkajíc v hlavě a někdo tam s tím porážením také bude muset začít.

Tak plánu bych měl dost!

Zatím visím pár metrů nad zemí a pokud se mně nepodaří lakovat sebe sama, mám opravdovou snahu lakovat stožáry lanovky. Opravdu je snad jednodušší se za Kčs 15,— vozit nahoru a dolů, než se proplétat důmyslnou konstrukcí a stříkat si minium za krk, ale není to zas tak zlé, aby si i zde člověk nepřišel na své.

Možná, že nevěříte, ale s hlavice stožáru je zas docela jiná vyhlídka do hor nežli se sedačky výtahu. A také pasažéři lanovky s ptáci perspektivy ukazují jinou tvářnost a dokonce i jinou a určitě lepší stránku své lidské přirozenosti!

Opravdu nevím, zda to všechno udělám, jak se k tomu chystám! Ale já bych to opravdu rád udělal! A já nejsem založení brigádnického. Kdyby bylo dost pořádných natěračů, možná, že bych mohl v červenci ležet na břiše, protože ostatních jedenáct měsíců poctivě pracuji.

Jenže já si myslím, že je docela v pořádku si odpracovat svůj podíl zimních radostí. A pak ono to není tak marné.

Zacvičíš si s lopatou, sekyrou, pilou nebo jen s pimzlíkem a večer si udiveně saháš po těle a musíš konstatovat, že sportovní svaly jsou jaksi nesvé. Za pár dnů to přejde. S trochou fantazie se tomu může říkat suchý training. Aspoň pokud nám nepřejí do práce!

A tak to je ten kontrapunkt lyžařského života! Je hezký. Jako celý náš lyžařský život, ať již snih je nebo není!

Kajman.

Co všechno se mu zlatou je jen krůček ztrát všech sjezdářských olympijských her bohatá již v tréninku sup — jak se ve sjezdových strážci tratí. b. pravou raněných — ženu Beinhauerovou. dobře a Beinhauerová jediný veslařský zápas svými brněnskými d

stát! Od naděje na
nemocnice. Listina
ých mužstev Zimních
1948 byla neobyčejně
gu. Tento švýcarský
dařském nářečí nazý-
ei nad bezpečnou do-
ná právě v práci Rů-
Na štěstí to dopadlo
nevynechala v létě
od, které vesměs se
včaty vyhrála

Mnoho věcí rozhoduje v lyžařských zá-
vodech a jednou z nich je správný přísun.
Dokonce i při závodech, které bychom mohli
nazývat v lyžařství šprinty, nejsou občer-
stvovací stanice vzácností. I takové třídě,
jakou je bezesporu Cardal, přijde vhod po-
silnění na kritickém místě trati. Zdánlivé
časové zdržení se pak bohatě s čerstvými
silami projeví v rozhodujícím konci zá-
vodu

PROBLÉM NEJNALÉHAVĚJŠÍ

K. B L O M A N

Všechny hory naší republiky bez rozdílu trpěly již před válkou tím, co dnes nazýváme bytovou krizí. A to velmi silnou. Poměry se ještě zhoršily za války a staly se katastrofálními po válce.

Je jisté, že již před válkou nestačili jsme ubytovat na horách všechny letní neb zimní hosty. Při svátečních návalech bylo běžným zamlouvání ubytování v několikaměsíčních lhůtách předem stejně jako přizpůsobování koupelen v ložnice pro ty odvážlivce, kteří se vydali do hor bez zajištěného noclehu. Tento zjev byl zcela pravidelný o každých vánočních, pololetních, velikonočních, svato-dušních, jakož i hlavních letních prázdninách. Avšak i pro pobyt v mezidobí zimních návalů jsme s ubytovacími možnostmi našich hor jen stěží stačili. Tak to vyhlíželo stejně v Krkonoších jako v Tatrách, na Šumavě jako v Jeseníku a ve všech horách naší krásné vlasti.

To však je jen jedna tvář ubytovací horské krise. Ta druhá byla ještě horší. Měli jsme a máme stále ještě řadu horských terénů, které zůstávají vlastně nepřístupnými, protože v nich nejsou vůbec žádné ubytovací možnosti. A při tom to jsou partie, jichž přírodní krása je zcela výjimečná a kdekoliv v cizině by byla důležitou a výnosnou atrakcí cizineckého ruchu.

Ubytovací poměry dneška s oněmi předválečnými nelze ani dobře srovnat. Nikoliv snad proto, že by se byly o tolik zlepšily. Pravý opak je pravdou. Tak se totiž ve skutečnosti ubytovací poměry našich hor zhoršily. To není nijak přehnané tvrzení. Není-li naše ubytovací horská krise skutečnou katastrofou, jest to jediné tím, že požadavky dnešních návštěvníků a hostů jsou v důsledku „válečného tréninku“ přiměřené době anebo prostě není

jiné možnosti a každý musí zkrátka vzít zavděk tím, co se mu nabízí.

V pohraničních horách Čech a částečně i Moravy se podstatně snížil počet ubytovacích příležitostí odchodem německého obyvatelstva. Možnost ubytování „v privátu“ tím vlastně zmizela. Nechtějme při tom přehlížet skutečnost, že se v tomto případě jedná o ubytovací možnosti právě vrstvy sociálně slabší, svým počtem však v celkovém úhrnu horských návštěvníků velmi významné.

Také počet noclehů v hotelových a hostinských horských podnicích se snížil. Jednak zařízení těchto podniků za války utrpělo, protože mnohé z nich byly odňaty svému pravému účelu a přizpůsobeny k válečným úkolům, aniž byla možnost takové podniky opět plně vrátit jejich mírovému poslání. Mnohdy však ani horské hotely, jejichž provoz byl v nepřetržitém chodu, nedosahují plně předválečné kapacity pro nezpůsobilost nebo vyloženou neschopnost svých nynějších správců, kteří se dostali na taková místa bez dostatečné kvalifikace a svou případnou dobrou vůli příliš přecenili.

Některé z našich horských oblastí však byly shodou nešťastných okolností postiženy takovým způsobem, že je třeba uvažovat o okamžité pomoci. Mám na mysli dvě oblasti v Krkonoších, kdysi vůbec nejnavštěvovanější kraje letní i zimní turistiky.

Jedná se o oblast Mísečských bud a Zlatého návrší v západních Krkonoších a hlavní hřebenové pásmo východních Krkonoš od Bobích bud až po Luční boudu.

Za situací na Mísečkách příkrmě vinu jednak válce, jednak nedostatku našeho osídlovacího systému pohraničí, před nimiž zavírat oči jistě situaci nezlepší. Za války zmizely zde dvě největší boudy Rennerovka na Horních a Lesní zátiší na Dolních Mísečkách. A to samo o sobě již by byla veliká rána. Korunou pak bylo slovenské obyvatelstvo usídlené místo odsunutých Němců. Je pochopitelné, že osídlovací orgán měl na zřeteli jiné cíle než pohostinství u adeptů horských usedlostí na Mísečkách. Rozhodně však mezi nimi nebyli ani zdatní lesní dělníci ani dobří horští hospodáři a většinou již z přidělených usedlostí utekli. Možná, že právě ta přehlížená pohostinnost by se byla vyplatila nejlépe a byla by známkou i toho dobrého hospodáře, kterého chceme především hledat a nalézt.

Na východních Krkonoších se po válce situace rýsovala nadějně. Němci projektovaná a z větší části i vybudovaná přestavěná Luční bouda byla zde nesporným přínosem. Znamenala podstatné rozšíření ubytovacích možností v oblasti Luční a Studničné hory, kde se dnes soustřeďuje jarní lyžařská sezóna Krkonoš. Byla jistě víc než dostatečnou náhradou za vyhořelou Richtrovu boudu, jež se stala obětí neklidných dnů vyklizování Krkonoš r. 1938 stejně jako Rennerova bouda nad Bílým Labem. Škoda, že Němci velkorysý projekt Luční boudy také zcela nedokončili, neboť by to byl podle dnešních stavebních cen objekt nesmírně ceny s ubytovacími možnostmi plánovanou pro návštěvníkům pouze s naší strany nejméně pro celé nejbližší desetiletí.

Během minulého roku a tohoto jara vyhořely nejprve Výrovka a pak Liščí bouda. Obě tyto ztráty jsou svým způsobem pro zimní období nenahraditelnými. Výrovka svým klíčovým postavením na nejdůležitější křižovatce horského přechodu mezi Špindlerovým Mlýnem a Pecí, což prakticky znamená východ a západ Krkonoš, s hřebenovou cestou, jejíž samotné frekvenci již bouda, vyhrazená částečně vojenským účelům, zdaleka nestačila. Liščí bouda pak byla velikostí i vybavením největší z krkonošských bud vůbec.

Již ztráta několika set lůžek v nadmořské výšce 1200 m je citelnou. Budeme ji však dvojnásob postrádat s ohledem na situaci vyhořelých bud. Je zde totiž prakticky celý hřebenový úsek od Bobí louky po Luční boudu zcela bez ochrany. A je to úsek turisticky nejfrekventovanější a s velmi drsnými klimatickými podmínkami. Vyřadit

Takovou lyžařskou obuv připravuje již na zimní sezonu

Obstarejte si včas poukaz I.S.L.

STANDA

ZÝMA

výrobta speciální sportovní obuv

PRAGA XVII, KOŠÍŘE, ST. PIVOVAR, TEL. 465-72

jej ani v zimě není dobře možno. Znamenalo by to prakticky rozdělit souvislé krkonošské horstvo ve dva izolované oddíly, které samy o sobě nemohou žádnému skutečnému lyžaři nahradit to, co mu může poskytnout celek.

A tak tato dvě spálenišť, která žalují skutečnost, že jako národ jsme vlastní ledabylostí zchudli o dobrých sto milionů, žádají okamžité řešení ať ve formě jakéhokoliv provisoria nebo trvalé stavby. Při nákladnosti staveb za dnešních poměrů bylo by skoro účelnější přikročit v rámci pětiletého plánu k stavbě definitivních horských hotelů.

Zvykli jsme si nyní trochu podceňovat nebezpečí našich hor. Nedbat oné pusté dnes křížovatky nad Dlouhým dolem by bylo v turistickém i lyžařském ohledu téměř zločinem, který by se zle vymstil na nevinných obětech, jež očekávají od odpovědných činitelů všechnu potřebnou iniciativu a faktickou činnost. Dřevěná bouda není zde řešením. Pro případy skutečné potřeby musí být i každé provisorium trvale obhospodařováno a schopno poskytnout v případě náhlé potřeby hromadné ubytování v nejskromnějších podmínkách většinu počtu osob.

Také v Krkonoších budeme létat na lyžích

Soustava lyžařských můstků v lyžařském stadionu ve Sv. Petru bude doplněna třetím bratrem — a sice největším.

Plánuje se postavení třetího můstku mezi stávající velký můstek a slalomový svah. Projektovaný můstek bude soutěžít s mamutím můstkem v Planici a má být propočítán na 130 m.

K jeho stavbě by bylo použito zkušeností z Planice.

Stavba tak velkého můstku by nebyla ani po technické stránce lehkou. Tak třeba hned volba stavebního materiálu by byla obtížným úkolem. Dřevo, jehož máme okamžitý nedostatek, pro tak nákladnou stavbu se nehodí svou poměrně krátkou trvanlivostí. Použití železobetonové konstrukce se setkává se stejnou obtíží ohledně nedostatku železa a znamená velké zdražení celé stavby. Aby se náklad na betonovou stavbu rentoval, bylo by třeba odhadnout pravděpodobný vývoj skoku na lyžích v nejbližších letech a podle těchto odhadů přikročit k projektu snad ještě většímu.

Setkáváme se tu již s problémem, zda možnosti planického můstku nejsou již také konečnou hranicí lidských možností ve skoku na lyžích vůbec. Odborníci v otázce letů na lyžích však prohlašují, že vývoj půjde ještě za rekordy dosažené v Planici. Fysiologických překážek nových rekordů není a technické otázky můstku i potřebné speciální výzbroje možno řešit stejně jako kterýkoliv jiný technický úkol.

O to, že by se sportovní podniky na takovém můstku nevyplatily, netřeba mít obav. Prvotřídní soutěž i na středním můstku přiláká dnes do Špindlerova Mlýna nejméně takovou návštěvu, že pořadatelé se nemusí strachovat o zajištěnou úhradu výdajů se závody.

Je zde ještě důležitá otázka: navrhovatel můstku. Nepochybují, že bychom našli schopnou osobu pro tento úkol přímo u nás. Kdybychom však jaksi v rámci exotiky celého podniku i zde chtěli dodržet limity, máme již nabídku z ciziny. Je to Ing. Bloudek, stavitel Planice, který se v Praze při poradě delegátů účastnících se schůze předsednictva FIS dal slyšet asi v tomto smyslu: „Kdyby se Jarolímek bál, já vám namaluji můstek na 150 metrů!“

Tato poznámka platila Rudlovi Krňoulovi. A je i lyžařskému laiku jasné, že bez Rudly se toho mnoho nepostaví.

Měli jsme ve štítě modrou barvu. Nevím co jinak modrá barva znamená, je to však barva lyžařská. Krásná barva vysokého a čistého nebe, která korunuje bělostnou čistotu horských sněhů.

O horách a o sněhu a ovšem co k těmto věcem patří a hlavně o lyžařích píše „Zimní sport“. A modrá barva říká, že jsme měli nejlepší vůli psát o tom všem stále lépe a dokonaleji, šplhat se se svým dílem k nejvyšší metě, dospět až k hvězdám.

Jestliže jsme na své cestě k dokonalosti trochu bloudili, snad to je tím, že na modrém nebi nejsou hvězdy vidět. Což však neznámá, že na nebi hvězdy nejsou vůbec stejně jako, že bychom neměli nejlepší přání dělat náš časopis dobře!

Sejdeme-li se opět s podzimem všichni pohromadě, budeme mít stejně dobré úmysly. Doufejme, že právě s vaší pomocí budeme mít i více sil a možností svůj dobrý úmysl proměnit ve skutek.

Vždyť to bude tak snadné, když pomůžete! Proto se s vámi neloučíme!

Redakce „Zimního sportu“.

JOSEF ALEXA

TOVÁRNA

NA SPORTOVNÍ VÝZBROJ

BEDŘICHOV U LYSIC

Jak lyžař

lyžaře snadno pozná

Copak v zimě, to poznáte lyžaře celkem lehce. Obvyčejně má na nohou lyže a jen ve výjimečných případech lakovky, k nimž již ovšem ty lyže tak dobře nejdou. V tom případě pak spíše smocking a nějaké intimní osvětlení při večerních zvucích jazzu v horském hotelu, neboť každý lyžař se nespécialisuje pouze na bílé opojení. I lyžaři jsou vybíraví.

V létě je to s rekognoskováním lyžaře již o poznání horší, neboť přijít s lyžemi na plovárnu, aby všichni věděli, že v zimě lyžuje, si člověk obvyčejně netroufá a na čele to nemá nikdo napsáno, zda jezdí slalom nebo skáče s můstkem.

Ještě tak trochu vodítkem je jízda v tramvaji, kde lyžaře můžete poznat podle toho, zda správně pěruje v kolenu. Ovšem, může dojít i k omylu, neboť, zatím co pěrujícího pozorujete a tím si zapomenete koupit lístek, prohlásí se dotyčný pěkák jednoduchým zveřejněním svého odznaku za revisora a máte pak zbytečně škodu.

Prohlídka nemocnic a identifikování živého inventáře se zavěšenou nohou v sádře u stropu vede sice k jakýmsi pozitivním výsledkům, zabere však dost času a pro toho, kdo nesnáší vůni karbolu, to není žádný med.

A tak je nutno se uchýlit k pozorování rafinovanějšímu, při němž v sobě pozorující musí prokázat dostatek lyžařské krve, aby mohl usuzovat z detailů a sprádati dohromady nit, která by vedla k přesnému odhalení lyžaře v létě.

Postavíte se třeba na křižovatce pokud možno živých ulic. Diváte se a normální člověk by řekl, že není nic pozoruhodného vidět. Lidé se hemží, tu a tam někdo vzbudí nelibost službu konajícího člena SNB, blok se mihne vzduchem a pokuta zasvíští. Tedy normální úkaz doby, který nikoho nevzruší, jen snad toho, kdo tu pokutu platí. Pro lyžaře to má však něco do sebe, lyžař může z provozu na křižovatce klidně usuzovat, kdo z přecházejících lyžuje nebo ne.

Někdo totiž jde přes křižovatku a poletuje tam jako pytlík od mouky v průjezdě, pohazován jsa davem se strany na stranu, až je konečně na protějším chodníku. Neboť křižovatku dlužno přecházeti křepce a pokud možno bez úhony s patřičnou rychlostí, vyžadovanou malými tabulkami na krajích chodníku. Kdo toho nebdá, urychluje si sám svůj osud. Vidíte-li však v hloučku nebo davu muže či ženu, který (která) jím proklouzává s lehkostí vážky, dovedně uhýbá nárazům ramen a aktovek či kufrů protichodců, pak vězte, že před sebou máte lyžaře (lyžařku), slalomáře (slalomářku), jemuž (jíž) jen tuhý training na slalomovém svahu a stálý pobyt mezi tyčkami umožňuje tak hladké proniknutí přes každou křižovatku, ať je to již ve vlidném zákoutí Malé Strany či na Můstku, kde jde život rychleji.

Jak vidíte, je to detail, ale mnoho na něm záleží. A takových je více, ovšem nesmí se to zase přehánět. Pozorovatel nesmí čekat, že skokan na lyžích bude místo chození po schodech ze čtvrtého patra skákat po patřičném odrazu a vzácně stylově přímo na chodník, kde dopadne do klasické křišťalky. Takové zase to není

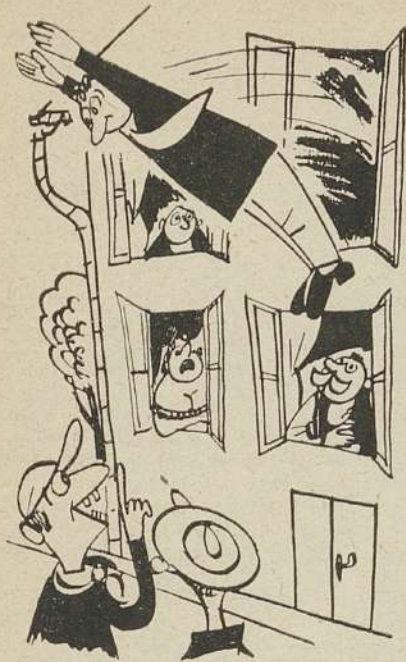
a záleží na vašem ostrovtipu, abyste dovedli v normálním životě najít takové charakteristické věci, které by vás vedly k cíli, t. j. k odhalení lyžaře v normální osobě normálního pozemšťana.

Jinak je to ovšem v přírodě. Tam se lyžař projevuje více okatěji a tak je práce detektiva-amatéra daleko snazší. Stačilo by bývalo před jistou dobou, kdybyste si vyšli do Špindlerova Mlýna a tam uzířeli statného muže v nejlepších letech, jak v potu tváře vysékává ze straně smrčky, případně podřezává kmeny, aby vznikl průsek. A to ne žádný průsek rovný, jaký mají ve zvyku dělat lesní mužové, ale průsek všelijak zakulacený sem tam i nějaké obloučky a esička dělající. Ihned byste uhádli, že podobnou věc nedělá ani pro svoji potěchu, ani pro potěchu lesní správy, že však vyhovuje přání nesčetných lyžařů a byt i byl mistrem republiky ve skoku na lyžích nebo i jinakých lyžařských disciplínách, že připravuje pečlivě již v létě dráhu pro budoucí mistrovský sjezd. Jinde byste zase zřeli tajemné muže, kteří na kolech nebo pěšmo vážně krácejí po horách, prodírají se lesními porosty, nechávají do sebe douť větry na nějakém tom vrcholku a mají zvláštní oblibu šplhat se stále nahoru a dolů, bez ohledu na svá léta a dosavadní zachovalost. Nuže, tito pánové zase hledají tratě pro nějaký závod na 18 km nebo 50 km a správně usuzují, že v zimě by bylo patrně již pozdě. To se raději plahočí již v létě a v zimě jim pak lahodí, když jim závodníci za tuto jejich chvályhodnou práci nadávají a je proklínají, když musí v největším tempu a na sněhu, jehož povrch obvyčejně klouže, projíždět trať, kterou onen nešťastník pěkně pohodlně, ďábelsky se pochechtává, již v létě našel.

Nejlehčí pátrání jsme měli před nějakým časem přímo v Praze, když jsme na asfaltové trati zřeli pány, kterak se prohánějí, hůlkami se odpičují k velké radosti obecních zaměstnanců, kteří pak za nimi museli ty díry v asfaltu zalepovat. To nebyly žádné dětské závody, ale vážný training, neboť tito pánové měli kromě hůlek v rukách ještě na nohou lyže a aby jim ta vůbec klouzalo, tak měli na lyžích malá kolečka a oklamávali tak rafinovaně matku přírodu, která byla do té doby stále toho domnění, že se dá na lyžích jezdit jen v zimě. No, a kdybyste si dali práci

POTŘEBY PRO LYŽAŘSKÝ SPORT A HOCKEY dodá

„U FOTBALISTY“, A. Fantová, Praha-Karlín, Královská 89, roh Karlovy. Telefon 647-61.

a zašli až do Studence, tak byste tam našli jednoho našeho nadějnějšího junióra, jak vozí s nemenší námahou na můstek a dopadovou plochu slámu, pak se vyškrábe nahoru a zcela vážně skáče se všemi těmi záhadnými dopady, když se najednou před ním nějaké to stěblo slámy vzpříčí.

Zkrátka, nic to není, jen se správně lyžařsky kolem sebe dívat a člověk přijde na to, kolik je vlastně mezi námi těch lyžařů. V zimě jsou roztroušeni po horách a všelijakých boudách, v létě je máme hezky srovnané ve městech, jen je najít pod slupkou normálního života a zaměstnání. A když jsme již tak u toho, tak je tu ještě jedna maličkost — dvory domů a pohled na pavlačky a balkonky. Bystrému pozorovateli neujde, že z mnohých těchto zařízení vyčuhují ven divně, nahoře zahnuté věci a zkoumá, zda se toho používá při věšení prádla či zda to není skládací plachetnice. Člověk, na horách protřelý a sněhem vyvalený, však jen okem mrkne a hned pozná, že zde jde o jistou část lyžařovy výstroje, zvanou zkráceně lyže.

Přechovávání lyžařského výstroje přes léto je totiž smutnou kapitolou, kterou nerozlučně vroubí molí, rez a jiní příživníci našeho občanského života. Lyžař je buď na svoji výstroj opatrný, to v tom případě, když je to opravdu nějaký mistr republiky a dal za ta prkýnka nekřesťanské peníze a ještě k tomu ve valutách, a nebo ji pohodí koncem dubna někam do kouta a v listopadu nevychází z údivu, když se podívá na šponovky, z nichž mu molí udělali šortky, a nebo na lyže, které ho provokují svými vábnými křivkami. Ono je toho totiž trochu mnoho a člověk aby měl na to zvláštní pokoj, což při dnešním stavu bytových jednotek je ideálem skoro budoucí atomové doby.

A tak se lyže pohodí do tmavého kouta, někde v komoře, na půdě či ve sklepech a čeká se, až se zima zepřítá — lyžaři, kde máš své nádobíčko?

● 50 let Klubu českých turistů

V letošním roce oslavuje naše přátelská organizace, náš spolubojovník o české pohraničí — Klub českých turistů — 60 let svého založení. Hrstka pokrokových vlastenců v čele s Vojtou Náprstkem se sešla 11. června 1888 v Praze v Městanské besedě, aby dala základy celonárodní složce. Česká turistika vznikala ze skrovných základů. V turistických noclehárnách, chatách a rozhlednách budovala své pevné a opěrné body a cestami i stezkami vzorně vyznačenými otevírala naše nejkrásnější kraje. cestovnímu ruchu, aby sytil tyto zpravidla chudé oblasti hospodářsky a zvyšoval životní úroveň obyvatelstva. Během let se stala turistika obecným prostředkem poznání přírodních i kulturních hodnot československé země a zdrojem poučení a sblížení všeho lidu. Zimní turistika byla vybudována za spolupráce Svazu lyžařů ČOS a veliký lyžařský odbor KČT byl vždy pracovní složkou lyžařského ústředí.

● Vysoké Tatry, nejkrásnější hory světa

Tajemník anglického The Cyclist's Touring Club R. C. Shaw, který se zúčastnil Mezinárodního turistického kongresu ve Stockholmu, poskytl rozhovor dopisovateli večerníku „Expressen“. V rozhovoru uvedl, že hory zůstanou vždy největší podivanou pro turisty. Švýcarsko je podle něho příliš komercializováno a podle jeho osobního názoru jsou Vysoké Tatry nejkrásnějšími horami světa.

● Američanka Fraserová profesionálkou

Známa americká lyžařka Gretchen Fraserová, která zvítězila letos na Zimních Olympijských hrách ve Sv. Mořici ve slalomu, se stala profesionálkou. V minulých dnech podepsala tříletou smlouvu s filmovou společností.

PRO LETNÍ SPORTY

dokonalou výzbroj dodá

SKAUTING

Praha II, Vodičkova 30

Telefon 374-23

● Na horách řádila velká voda

V pátek 13. srpna naměřili na Krkonoši 80 mm srážek za den. Tak to vyjadřují meteorologové. Zkrátka a dobře na horách lilo. A lilo také v sobotu.

Těchto 8 cm vody nezůstalo na horách stát. Skleno mohutnými ručejkami do údolí. A hlavní vodní tratě vesle stoupaly, jen to hučelo.

Rozvodněné Labe dokáže kousky!

Klidně si sebralo dřevěné přemostění dojezdu velkého můstku v Masarykově údolí a složilo je na hromadu kousek po proudu. Klidně — než bys řekl švec!

To dopálilo svazové brigádníky a klidně rozebrali přemostění cíle sjezdovky a složili je na hromadu — ani ne za půl hodiny. To jistě dopálilo Svatopetrský potok, který si na tento most dělal náramně chutě.

To vše za slavnostní kanonády velkou vodou smýkaných balvanů.

Lesní brigáda lyžařů

Akční výbor Ústředí lyžařů ČOS vyzývá všechny své členy, zejména závodníky všech disciplín (i ženy), aby se přihlásili v kanceláři Ústředí, Praha II, Národní tř. 18, do lesní brigády, kterou vyšleme do oblasti Krkonoš jako pomoc pro ochranu našich ohrožených lesů. Naši lyžaři dobře vědí, co lesních prací zůstalo pro nedostatek pracovních sil nedokončeno, zejména v bezprostřední blízkosti našich lyžařských zařízení i na př. na sjezdových drahách a můstcích. Každý neodstraněný kmen je nebezpečím pro naše lesy, na jejichž záchraně musí zejména nám, kteří máme k přírodě tak blízko, záležet. Brigády jsou vypsány po 14 dnech počínaje 15. srpnem 1948. Účastníkům bude uhrazeno snížené jízdné drahou, ubytování a stravování. Brigáda je schválena příslušnými úřady a účast v ní je kvalifikována jako účast v lesních brigádách. V přihlášce uveďte: jméno, zaměstnání, bydliště, jednotu (klub), č. tel. a datum nástupu do brigády.

Trochu pov

Skokani chtějí výše

Lyžařský stadion ve Sv. Petru skokanům nestačí, ač k stávajícímu starému můstku s kritickým bodem 50 m byl postaven nový malý cvičný můstek pro skoky mezi 20 a 30 m. Skokani si stěžují, že vzhledem k malé nadmořské výšce na můstcích se pravidelně nedá trénovat před vánocemi pro nedostatek sněhu a také všechny kursy a závody o vánocích jsou nejisté. Skokani hledají vhodné místo pro stavbu cvičného lyžařského můstku v nadmořské výšce nejméně 1000 m a raději ještě něco výše a spoléhají, že tam bude možno zahájit trénink již koncem listopadu a o vánocích přejít již na velký můstek ve Sv. Petru.

V jejich požadavku je mnoho pravdy, celá pak jistě pokud se týče časového náskoku, který si od uskutečnění tohoto námětu slibují. Leden je dnes totiž pro začátek skokanova tréningu opravdu pozdě, neboť obsažený mezinárodní kalendář posunuje i naše velké závody k začátku sezóny. Tuto bolest ovšem nenapravíme, pokud budou naše hory pronásledovat sněhové tak nepříznivé zimy jako byly obě poslední, kdy v nížinách bylo poměrně více sněhu než na horách a skutečné sněhové srážky přišly teprve v únoru. Pro tyto výjimky však nebudeme argumentovat tím, že bychom dobrý námět skokanů prostě přešli bez povšimnutí.

O uskutečnění stavby takového můstku se vážně uvažuje a hledá se vhodné místo.

Poloha takového můstku je dána dnes dvěma podmínkami. Musí poskytnout ubytovací možnosti

Moskva (5200 km) za 69 dní. Nejdelší denní pochodový úsek měřil 126 km a celková trať byla projeta průměrnou denní rychlostí 75,5 km. V zimě 1934 až 1935 bylo v SSSR docíleno celé série světových rekordů v běhu na lyžích na dlouhé trati. Trať Nercinsk—Moskva (6910 km) ujela hlídka pěti mužů v 95 dnech, z nichž bylo 74 dní pochodových. Jiná hlídka ujela trať Bokciarov—Moskva (8139 km) za 120 dní, z nichž bylo 87 na lyžích. Obě tyto hlídky měly průměrný denní výkon 93,4 km. Lyžařské družstvo pěti žen, manželek důstojníků RA, projelo roku 1935 za vedení kpt. Karvalova trať Tjumen—Moskva (2132 km) za 44 dnů při průměrném denním výkonu 52,5 km. Několik členů moskevského „Dynamo“ startovalo 30. XI. 1934 v Nižne Angarsku na Bajkalském jezeře a projeli severní oblastí asijského Ruska, překročili bajkalské a uralské pohory, projeli pralesy a tundrami; 30. IV. 1935 dorazili do Murmanska a za těchto pět měsíců ujeli na lyžích 9300 kilometrů.

Na vysoký Kavkaz pronikli v červenci roku 1914 Švýcaři: prof. Miescher s Karlem Eggerem jako první lyžaři. Ze stanového tábora ve výšce 3650 m na okraji ledovce podnikli četné výstupy a dosáhli na lyžích vrcholů několika čtyřtisícovek. Před nimi Rakušan Nöltling r. 1910 dosáhl na lyžích vrcholku hory Ija-Tawi (3118 m). První skutečné dosažení vrcholu nejvyšší kavkazské hory Elbrusu (5629 m) na lyžích se podařilo r. 1929 Vídeňákům Tomaschkovi a Slezakovi s Gasparotem a Terschakem. R. 1930 alpinista Tomaschek slezl na lyžích kavkazskou horu Džangu (5036 m) a r. 1935 zdolali Vídeňáci Hromadka, Lang a sl. Martinková na lyžích Kazbek (5043 m) Dvě sovětské vědecké výpravy dosáhly v r. 1931 a 1932 na lyžích výšky přes 5000 metrů při mapování skupiny Elbrusu a Kazbeku, kromě většího počtu čtyřtisícovek.

Také při výzkumu Gronska hrály lyže vynikající úlohu jakožto neocenitelný dopravní prostředek. E. A. Nordenskjöld již roku 1870 pronikl na lyžích za 8 dní 50 km do gronského vnitrozemí a r. 1883 za 18 dní urazil se svými Laponci 117 km neschůdným zasněženým terénem gronských hor. Roku 1888 přešli na lyžích napříč Gronskem Fridjof Nansen, Otto Sverdrupp, dva další Norové a dva Laponci; za 40 dní pochodu dorazili z Umíviku na vých. pobřeží do Godthaabu na západ. břehu. Cesta

byla dlouhá 560 km a na ledovém štítu dosáhli výše 2720 m. Dán Garde roku 1893 ujel v Gronsku na lyžích za 12 dní 280 km vzdálenost a dosáhl 2300 m výšky v horách.

Největším sportovním expedičním lyžařským výkonem v Antarktidě je nepochybně pochod Amundsenovy výpravy k jižnímu pólu a zpět. Roku 1911 vyrazil 20. září Roald Amundsen s Bjaalandem, Hansenem, Hasselem a Wistingem na lyžích k velké cestě se psími potahy. Přešli ledovce Azela Heibergera a ještě výškový horský předěl 3225 m nad mořem; úctyhodnou vzdálenost 3000 km zamrazili až —55° C ujeli za 99 dnů. Pochod posledního rozhodujícího dne vedl Telemarčan Bjaaland, jemuž Amundsen (jak sám pravil) svědčil tento úkol „na důkaz věčnosti odvážným lidem doma v Telemarken, kteří na poli lyžařství vykonali již tak mnoho“. O významu lyží pro úspěch této výpravy napsal Amundsen ve své zprávě: „Denne jsme měli příležitost pochvalovat své lyže...“ a na jiném místě: „...a jistě nepřeháním, řeknu-li, že naše výborné lyže hrály snad nejdůležitější roli na celé cestě k jižnímu pólu“.

Také v Himálajích bylo velmi často užíváno lyží při horolezeckých výpravách. R. 1921 dosáhli v Himálajích Angličané na lyžích výšky 6100 m; roku 1922 při druhé himálajské výpravě na Mount Everest dosáhl Finch 6700 m s lyžemi na nohou a r. 1924 vystoupil geolog O dell na lyžích 6950 m vysoko. Německá himálajská výprava r. 1930 užívala lyží ve výšce kolem 6700 m a r. 1931 Angličan R. L. Holdsworth v pohoří Kametu na sedle mezi Kametem a sedlem Meade vystoupil na lyžích 7160 m vysoko. Této výšce nedosáhla na lyžích ani německá výprava na Nanga Parbat a Kangchenjunga, již vedl Dr. Pavel Bauer r. 1932 a prof. Dyhrenfurth o rok později. Lyžařský výškový „rekord“ (nešlo o žádný závod!) Holdsworthův z r. 1931 byl překonán teprve r. 1934, Tehdy se vydala z Německa výprava, jež

Byli jste s námi spokojeni v zimě — chceme Vám i v létě dobře poradit a posloužit. To je úkolem našich tennisevých odborníků.

VÁŠ SPORTOVNÍ ZÁVOD

JAROSLAV HOUBA

PRAHA II

Dílna: Vladislavova 15 Obchod: Jungmannova 31
Telefon 358-44 Telefon 239-40

Vydání

o lyžích...

chtěla vystoupiti na Nanga Parbatt (8120 m); alpinisté Merkl Welzenbach sice dosáhli na lyžích výšky 7400 m, ale konec celé expedice byl tragický... V táboře č. VIII. ve výšce 7650 m, týden trávající sněhovou bouří, odříznuti od hlav. tábora, zemřeli 14. VII. 1934 vyčerpáním, hladem a zimou Merkl, Welzenbach, Wieland a šest věrných nosičů z Daržilingu. V téže době, kdy se stala na Nanga Parbattu tato tragédie, byla v Himalájích jiná expedice, vedená prof. Dyhrenfurthem. Zúčastnili se jí Švýcaři Ertla Höchst; čtvrtý Evropan, Ital Ghiglienne, dosáhl na lyžích výšky přes 7300 metrů na štítu Golden Throne (7312 m) a na vrcholu Kappa II. (7680 m), kde dostoupil na lyžích až do 7480 m. Tentýž Ghiglienne projel r. 1937 zasněženým kráterem africké nejvyšší hory Kilimandžara (6010 m), až již r. 1912 mnichovští alpinisté König s Furtwänglerem slezli Kilimandžaro na lyžích.

Členové výpravy věvodů Ludvíka Amadea z Abruzzi používali také lyži již r. 1906 a 1907 na jiném africkém sněžníku Ruwenzori (5125 m). Poručík Winspeare s typografem A. Cavallim dosáhli na lyžích výšky 4200 m. Roku 1932 členové belgické výpravy hraběte Xaviéra de Grunne slezli na lyžích několik čtyřtřicetiváček v pohoří Ruwenzori a dostali se s lyžemi nejvýše 5000 metrů.

V chilských Andách používali lyži již před r. 1914 při stavbě železničních tratí a báňských zařízení skandinávští inženýři, ale lyžařství se tu ujalo až po roce 1925; v patagonských Andách byla založena prvá lyžařská střediska v letech 1934 až 1936.

Velikým závodnickým výkonem v dějinách lyžařství je též vytrvalostní běh v rovině, pořádaný v Laponsku cestovatelem E. A. Nordenskjöldem roku 1884. Vzdálenost 220 km urazil 37letý Laponec Saikki Tuorda na lyžích za 19 hod. 22 min. 32 vteř.; při závodech na Zugspitze r. 1933 projel Stoll trať,

dlouhou 3820 m s výšk. rozdílem 700 m, ve 4 minutách 15 vteřinách, což značí rychlost 54 km/hod. Roku 1935 se jel závod ve sjezdu na Marmolatě a 3250 m přesně vyměřené trati o výšk. rozdílu 1250 m projel Nor Sverre Larssen Urdahl za 2 min. 34 vteř. (průměr jest 75,9 km/hod.). Martin Fopp, vítěz proslulého parsemského derby v Davosu, ujel r. 1938 trať 11.200 m s rozdílem výšek 2000 m za 14 min. 49 vt., což znamená, že v některých úsecích trati jel rychlostí 80 a více kilometrů za hodinu.

Roku 1930 vznikl prací Dr Amstutze a jiných členů SAC (Swiss Alpine Club) tak zvaný závod na letmém kilometru (kilometre lancé). Dráha letmého kilometru jest vlastně fyzikální laboratoř, čas je počítán na různých místech elektrickými měřiči a různ. automatickými hodinami, lyže i lyžaři jsou váženi a měřeni a jezdcí mají na sobě nápadné výškové značky, aby filmové kamery mohly bezpečně zjistiti výšku jejich dřepu. Gussi Lantschner (partner Waltra Rimmela z filmu „Bílá opojení“) dosáhl na dráze letmého kilometru r. 1930 na lyžích pro skok hodinové rychlosti 105,675 km, Koch ze Sv. Mořice téhož roku rychlosti 97,65 km na turistických lyžích, r. 1931 von Chiogne dosáhl tam rychlosti 104,95 km na lyžích „skočkách“, ale r. 1932 projel letmý kilometr kitzbühelský Gasperl rychlostí 136,6 km/hod.! Měl speciální výstroj; aerodynamický dres a těžké, široké lyže.

A tak bychom si mohli do nekonečna vyprávět o lyžařských rekordech a o různých zajímavých výkonech a číslech — byla by toho celá kniha. Postupně si naše milé lyže dobyly celého světa. Vycházejíce kolem r. 1880 z Norska, získaly nejprve Severní Ameriku a pak střední Evropu. Pronikly do Alp i Karpat, na Balkán, do Italie a Pyreneji; již roku 1928 jsou zakládány lyžařské kursy v Japonských Alpách v pohoří Iwahara, roku 1930 se začíná rozvíjeti lyžařský sport v Australii, na Tasmanii a v Novozélandských Alpách. Lyžaři se na Araratu v Malé Asii, na tureckém Olympu Ulu-Daghu u Brusy, v Pekingu, v Jižní Africe v horách Fonteintjesských, v severoafrickém Vysokém Atlasu. V Severní Americe mají lyžaři právě takovou radost z pěkných sjezdů jako my v Krkonoších, Beskydách, Malé Fatře.

A proto, i když nám sluníčko říká, že je léto: „Horám a lyžím zdar!“

Zdar!Zdar!Zdar!

trénujícím skokanům a terénní úpravy musí být co nejmenší, aby náklad stavby byl k účelu můstku přiměřený.

V nejužší soutěži zůstala dnes dvě místa: Labská bouda a Klínová bouda.

Labská bouda zaručuje dostatek sněhu pokud vůbec v Krkonoších sníh bude z počátku zimy padat a v ubytování příslušného počtu trénujících skokanů se již letos osvědčila při olympijském běžeckém kurse. V bezprostředním okolí Labské boudy je pak řada možností pro stavbu malého můstku pro skok na lyžích. Vhodnou volbou by bylo možno postavit opravdu ideální cvičný můstek, jaký bychom jen potřebovali. Risiko velkého nákladu při stavbě v terénu je ovšem značné, neboť pravděpodobnost obtížného lomu v kompaktní skále je veliká. Vrchní stavba by byla sice pohodlnější a její kalkulace přesnější, ale cena dopravy potřebného materiálu bude také vysoká. I s těmito nevýhodami má Labská bouda hlavně mezi skokany samými mnoho stoupenců.

Finančně výhodnější je návrh referenta můstku Svazu lyžařů arch. Karla Jarolímk. V podstatě se jedná o opravu starého cvičného můstku vybudovaného na levém břehu Klínového potoka těsně pod jeho pramenem v severním úbočí Friesovy hory.

Nájezdový i dopadový profil můstku je v terénu svahu. Přechod tvořilo přemostění potoka a v protější svahu druhého břehu byl vykopán dojezd můstku, při čemž odkopaný materiál byl zachycen kamennou terasou. Můstek nebyl již celé desetiletí a snad i více v používání. Dřevěné přemostění shnilo a zmizelo stejně jako dřevěná hrana stolu. Profil můstku však téměř neutrpěl a náklady jeho opravy by byly minimální. Zhruba by šlo o dřevěný stůl s hranou a přemostění přechodu, které by bylo jen v malém rozsahu, protože potok je zde zcela malý a mělký a profil celé stavby se vyvíhá vrchní stavbě, používaje obratně dobře voleného terénu.

Při předběžné obchůzce bylo zaměřeno: Nájezd o sklonu cca 25° je v délce asi 30 m v terénu a přechází do umělého stolu. Pod 17 m dlouhým bubnem je asi 30 m dlouhý doskočiště o sklonu 34°. Byl by to tedy ideální cvičný můstek co do možných délek. Dřevo, potřebné k stavbě stolu a přemostění možno získat na místě. Ubytovací možnosti Klínové boudy by stačily. Nadmořská výška můstku 1260 m. Přístup lanovkou ze Spindlerova Mlýna celkem snadný.

Kdyby skokani opravdu chtěli, na Klínové boudě se lehkostanou do takové nadmořské výšky, z níž by nebylo těžké ohrozit skokanskou nadvládu Norů, jestliže to opravdu záleží jen na nadmořských metrech.

Kajman.

NAVSTIVTE BOŽÍ DAR (1028m)

**HORSKÝ HOTEL
ZELENÝ DŮM**
Tel. 8

HOTEL PRAHA
Tel. 5

**MAYEROVKA -
HORSKÁ BOUDA
A. HOSEK - Tel. 12**

**Cukrárna a kavárna
VESELÝ - Tel. 10**

**Restaurace
a uzenárství
J. PEŠEK - Tel. 8**

**Koloniál
a lahůdky
L. KAŇENSKÝ - Tel. 11**

**SPORTOVNÍ DŮM A PENSION
LÁDA KARÁSEK - Tel. 7**

*Vše pro náročné lyžaře v Krušných horách -
krásné lyžařské terény,
ale i la domáci kuchyně, ústřední topení,
teplá voda, garáže, telefon čís. 8*

Hotel

**„PŘÁTELSTVÍ“
MOLDAVA**

MIROSLAV SEKERA, nájemce.

*Chcete strávit příjemnou sobotu a neděli či zimní dovolenou
v horách? Zvězte Vás do horského hotelu*

»NA PŘIBILOVĚ CHATĚ«

*v Mikulově v Krušných horách
Domácí kuchyně, ústřední topení, nejlepší terény v okolí, lyžař-
ské i sánkařské, výhodné vlakové spojení.
O všestranné pohodlí se postará „PŘIBILOVA CHATA“, Mikulov
p. Hrob u Teplíc-Sanova*

**LYŽE, SÁNĚ, SNĚHOVÉ BRUSLE,
Ia z horského jasanu**

JAN MIKULE

sportovní kolářství,

MARŠOV I, pp. Svoboda n. Ú. Telefon 004.

**• Nezapomeňte zaplatit
účet za inserci**

ADMINISTRÁTOR „ZIMNÍHO SPORTU“

SPORTOVNÍ POTŘEBY
kupujte u fy:

SPORT

DVOŘÁČEK
Speciální výroba
sportovních potřeb

PRAHA II

JEČNÁ UL. Č. 24 - TELEF. 329-77

Vše pro lyže, hockey, bruslení,
football, tennis, rytmiku, ping-pong,
wolleyball, tělocvik a jiné sporty.

Vše pro sport dodá

Ota Hořejší, Praha II

Lazarská 1. - Telef. 356-60

Vše pro zimní sport

Sport Strniště Praha II

Na Poříčí 12. Telefon 248-88

MEČÍŘ vyrábí zimní
i letní spor-
JILEMNICE tovární potřeby

Lyžařům

DODÁVÁ LYŽAŘ **Průcha**

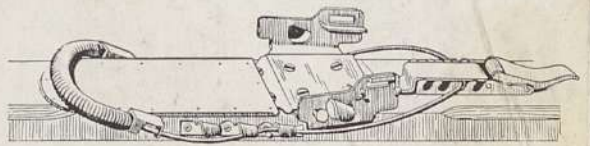
PRAHA II, NÁRODNÍ TR. 25 — TELEFON 33017

NOVÝ SVĚT - HARRACHOV

vyhledávané středisko zimních sportů

Hotel „Radio“ telefon 19 Otomar Kafka, hot.	Hotel „Sport“ telefon 7 M. Dumek, hot.	Řeznictví a telefon 33 Boh. Dra
Hotel „Bellevue“ telefon 15 Bohuslav Horáček, hoteliér	Harrachovské sklárny, národní NOVÝ SVĚT - HARRACHOV Založeno 1630. <i>Značka jakostní</i>	
Hotel „Herčík“ telefon 48 Ant. Kučera, hot.	Hotel „Mumlavský vodopád“ telefon 20 J. Tyl, hot.	Obchod a pekařství telefon 14 Václav Voženílek
Hotel „Erlebach“ telefon 6 Ant. Kučera, hot.	Pension „Diana“ Miloslav Růžička	Pekařství a koloniál telefon 34 Jan Lukeš
Hotel „Krkonoš“ telefon 53 J. Mayer, hot.	Restaurace „U čerta“ telefon 44 Josef Polman, rest.	Výbrojní stanice Svazu lyžařů RČS telefon 24 A. Lenemayer, ved.
Hotel „Kotrba“ telefon 4 bratři Mizerové	Restaurace „U mumlav- ského vodopádu“ telefon 20 M. Šimůnková, rest.	<h3><i>Lyže</i></h3> <p>z la horského jasanu a lepené lyže od fy:</p> <h2>Viktor Nesvadba</h2> <p>nástupce Karla Koldovského Nový Svět - Harrachov, č. 122.</p> <p><i>Telefon č. 3.</i></p>
Hotel „Koruna“ telefon 12 Emil Ulrych, hot.	Cukrářství a kavárna telefon 26 Alois Bartoš	
Hotel „Praha“ telefon 16 Miloslav Bartoš, hot.	Řeznictví a uzenářství telefon 55 František Kučera	

Lankové vázání a univerzální čelisti zn. „HOLOUBEK“
pro každou botu, lepené lyže, veškerou výzbroj pro zimní
sporty vyrábí a dodá

DOLF HOLOUBEK,
P R T O V N Í Z Á V O D,
K r á l o v é I.
T E L E F O N 3 0 2 3.

HOTEL SIROTEK

ŠPIČÁK - ŠUMAVA

Výborné lyžařské terény!

Hotel PROKOP na Špičáku
NEJVĚTŠÍ HOTEL NA ŠUMAVĚ.

V lednu, únoru a březnu výhodné pence.
Železniční stanice Špičák, tel. Špičák č. 1

MAJITEL J. PROKOP

Při sportu, na každém kroku
Vás spolehlivě chrání

POJIŠTOVNA
SLAVIA
NÁRODNÍ PODNIK

Vše pro zimní sport

dodá

Sportovní závod K. Č. T.

nájemce Viktor Pícha

Praha II, Školská 16, tel. 318-34.

Prodej i nečlenům.

Speciální Císařovy lyže
jsou prvotřídní,
výroba v Lomnici nad Pop.

TELEFON Č. 109

Prvotřídní výrobky
zimního a letního sportu

dodá družstvo

„DRUKOL“, Praha II
Petrské nám. 7.